

94031

B 355 / 257
33995

25.–
ae Heol

1955.

2012

FŐVÁROSI KÖNYVTÁR
BUDAPEST 5 KÖZPONT

94031

KIVONAT
A SZABÁLYOKBÓL.

A kölcsönzés határideje *négy hét.* A késedelem minden egyes napjáért kötetenként *10 fillér bírságot* kell fizetni. Aki bírsággal tartozik, új könyvet nem kaphat.

Aki a könyvet bármilyen formában rongálja: bepiszkítja, a lapokat behajtogatja, kitépi, vagy szélükre ír, szavakat aláhúz vagy kivakar stb., kártérítést fizet.

FSZEK Központi Könyvtár

0 010005 965204

Egyp. nyomd. XX.cs. 31.sz. Bp.szt.hny. 1939-1455

9

A kölcsönzés határideje

041 VIII -5
C42 VI. 19
E43 XI. 22
D44 XI. -5

Közp. nyomt. XX. cs. 140. sz.

Budapest székesfőváros házinyomdája 1937 — 1109

FELTÁROZVA 1953
1953

A MAGYAR TESTŐRSÉGEK NÉVKÖNYVE

1760—1918.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA

TISZA-BEŐI
HELLEBRONTH KÁLMÁN

STÁDIUM SAJTÓVÁLLALAT RESZVÉNYTÁRSASÁG
KIADÁSA

1976

B 355
33995 /257

94031

Ex
Bibl.Civ.
Budapesti-
ensis

Felelős kiadó: Tisza-Beői Hellebronth Kálmán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.
Felelős: Győry Aladár igazgató.

Ajánlva

Nagyméltóságú

*Dr. Bárczi*házi BÁRCZY ISTVÁN

m. kir. titkos tanácsos, miniszterelnökségi államtitkár,
e. e. m. kir. honvédhuszár őrnagy úrnak

és

Nagyméltóságú

CZIBUR ANDOR *ny. altábornagy úrnak,*
a Magyar Királyi Hadilevéltár volt főigazgatójának

mély tisztelettel és hálával.

TARTALOM

OLDAL

A magyar nemes testőrség összefoglaló története 11
A létszám felvételi megoszlása helyek szerint 20
A létszám felvételi megoszlása időrend szerint 24
Mária Terézia-rendet nyert testőrök 28
Irodalom 29
K. László József: Mozzanatok a magyar nemes testőrök életéből . . . 30
A magyar nemes testőrség állománya 1760—1850 55
A gárda összes felvett tagjainak névjegyzéke 61
A testőrséghez ajánlottak, de fel nem vétettek névjegyzéke 1760—1848 . 405
A felvételt közvetlenül kérelmezők 1760—1848 452
A magyar királyi-nemesi testőrség 1867—1918 455
A magyar királyi darabont testőrség 1904—1918 537

A királyi elhatározásokkal felállított magyar testőrségek története három időszakra oszlik. Az első a magyar nemes testőrségé 1760—1850, a második a magyar királyi nemesi testőrségé 1867—1918, a harmadik pedig a magyar királyi darabont testőrségé 1904-től ugyancsak 1918-ig.

A testőrségi névkönyv összeállításának célja, a Magyar Királyi Hadilevéltár, valamint a Magyar Királyi Országos Levéltár (a magyar kancelláriai és helytartótanácsi, továbbá az erdélyi kancelláriai iratok) anyagának felhasználásával közzétenni egyrészt, a felvételt ajánló törvényhatóságok útján a magyar nemes testőrséghez kerültek életrajzi és nemességi adatait, másrészt az ajánlottak, de fel nem vétettek névjegyzékét. Ugyanez a cél — de ajánlások nélkül — a magyar királyi nemesi és a magyar királyi darabont testőrségeknél is. A testőrségi intézmények történetét csak általánosságban és nagy vonásokban ismertetem.

A magyar nemes testőrségről fennmaradt és az első időkben meglehetősen rendszertelenül vezetett, nevekben elírt jegyzőkönyvekben és iratokban, az első gárda hadseregbeli és polgári életből felvett tagjaira vonatkozó feljegyzések igen fogyatékosak. Az első gárda névsorának összeállításánál a polgári életből bekerülteket ajánló hatóságok megjelölése, a gr. Rhédey-család levéltárában elfekvő jegyzék, többé-kevésbbé megbízható adatai alapján történt. Ezek helyessége a Magyar Királyi Országos Levéltárban őrzött „Litterae Comitatuum" között található, azonban sajnos hézagos vármegyei felterjesztésekből és a későbbi ugyancsak kancelláriai anyagból (1780:6226. sz.) a lehetőség szerint ellenőriztetett. Általában az ajánló hatóságokra és az ajánlottakra vonatkozó adatok a Magyar Királyi Országos Levéltár kancelláriai anyagában oly hiányosak (pl. 1785—1790 vagyis hat éven át nincs testőrségi irat; a vármegyék által felterjesztettek összesített ajánlási jegyzékei pedig mind ki lettek selejtezve), hogy a kétségtelen megállapításokra irányuló minden törekvés ellenére, tévedések előfordulhatnak. A hiányok egy töredékét az 1785., 1786., 1787. és 1790. évekből, sikerült azonban részben a Magyar Királyi Hadilevéltár névjegyzékeiből, részben pedig a Magyar Nemzeti Múzeum kézirattárából pótolni. A feltétlen bizonyosság elérhetését különben megnehezíti az is, hogy egyeseket több vármegye ajánlott és függetlenül a származási helytől, nagyon sok esetben a családi birtokviszonyok, a folyamodónak vagy atyjának állása, az akkori lakóhely és még számtalan egyéb mellékkörülmény döntő tényező volt az ajánlásnál.

A magyar nemes testőrség összefoglaló története.

A magyar nemes testőrség (Praetoriana Nobilium Turma Hungarica; Ungarische adeliche Leibgarde) intézményét — amelyet a már ekkor meglévő 2 gárda, az arciere és a svájci közül, a német-római birodalmi testőrségnek tartott arciere gárda, a testőrségek közötti rangsorban megelőzött — Mária Terézia királynő alapította, a magyar nemzetnek trónja iránt tanusított hűségét, jutalmazni óhajtván.

A magyar gárda felállítása gr. Csáky Imre biboros kalocsai érsek kedvenc eszméje volt s annak létesítése körül, fáradhatatlan tevékenységet fejtett ki. Gróf Pálffy Miklós kancellár, a felállításra vonatkozó 1759 október 25-én kelt első felterjesztését, úgy az érdekelt udvari haditanácsnak, mint a főudvarmesteri hivatalnak megküldötte. A két hatóság észrevételeinek beérkezte után, a kancellár 1759 december 4-én újabb előterjesztéssel élt, a főudvarmesteri hivatal pedig a felállítás ügyében 1760 február 11-re értekezletet hivott össze, melynek javaslata 1760 február 20-án került az uralkodó elé.

A szükséges tervek február folyamán már teljesen elkészültek és ekkor gr. Pálffy kancellár a testőrség felállítására és az intézmény állandósítására szükséges pénzügyi alap létesítése tárgyában, 1760 március 1-én valamennyi vármegyéhez, majd április 24-én a szabad királyi városokhoz, az intézmény szervezetét 13 pontban ismertető köriratot, a főispánokhoz pedig bizalmas megkeresést intézett. Felhívólevelet kapott 47 magyarországi vármegye és a Jászkún kerület, 3 horvát, valamint 3 slavon vármegye. Az erdélyi főkormányszéket Erdély részesedéséről gr. Bethlen Gábor erdélyi udvari kancellár értesítette május 6-án, hová a királyi leirat azonban csak július 1-ről keltezve érkezett meg. Végül az udvari haditanács ugyancsak 1760 május 6-án felhívással fordult a csapatokhoz és az ott szolgáló nemes ifjakat testőrségi jelentkezésre szólította fel.

1760 május 13-án lett kihirdetve, hogy a magyar, horvát, slavon valamint az erdélyi nemesség ifjúságából testőrség alakul, amelybe minden vármegye és Erdélyből a nagyobb székek egyedül, a kisebbekből pedig többen együtt, 2—2 ifjút ajánlhatnak.

A felveendők száma 1760 július 1-én nyert végleges megállapítást. A határozat szerinti létszám: 1 testőrkapitány, 1 testőralkapitány,

1 testőrfőhadnagy, 1 testőralhadnagy, 3 I. testőrőrmester, 6 II. testőrőrmester és 120 testőr. Ezenkívül a gárda keretéhez tartozott még (a szállásmester kivételével rang nélkül) 1 káplán, 1 szállásmester, 1 hadbíró, 1 sebész, 1 dobos, 1 porkoláb, 1 irnok, 6 kürtös, 1 nyerges és 2 kovács.

A gárdába Magyarország (47 vármegye és a Jászkún kerület) 96, Horvátország és Slavónia (6 vármegye) együttesen 4, Erdély pedig 20 (10 magyar, 3 székely, 6 szász és 1 taksás) nemest küldhetett. Vallás szempontjából a testület számaránya ⅔ katholikus és ⅓ más vallású lehetett.

A gárda alakítása 1760 júniusában indult meg. A 4 tisztet (kapitány, alkapitány, főhadnagy, alhadnagy) az uralkodó jelölte ki, a haditanács meghallgatása után. A testőrszolgálatra megfelelő első egyének egy részét megszervezni gr. Pálffy János tábornok a hadrakelt sereghez utazott, hogy ott az ezredek tisztjei, altisztjei és legénysége közül, 40 katonai szolgálatot teljesítő fiatal nemest kiválasszon. Ezeket, kik közül 9 mint testőraltiszt, 31 pedig mint testőr a gárda törzsét alkották, gyülekező helyre Pozsonyba rendelte. Ugyanezen teendőket Erdélyben gr. Rhédey János tábornok látta el, aki azonban itt a polgári egyének közül kereste ki a szolgálatra alkalmasakat, még pedig a megállapított 20 helyett kivételesen bizonyára azért 21-et, mert Slavónia ez alkalommal nem élt ajánlási jogával. A még szükséges többi 68 ifjút a magyar (65) és horvát (3) vármegyék küldték fel ugyancsak Pozsonyba, honnan a már összeállított és gr. Pálffy Miklós kancellár, mint királyi biztos által 1760 szeptember 27-én felesketett gárda, október 2-án érkezett meg Wienbe a hg. Trauthson családtól megvásárolt és szeptember 8-án átiratott gárdapalotába, majd október 4-én bemutatkozásra vonult az uralkodó elé.

Az első tisztikarban *testőrkapitány* gr. Pálffy Lipót, *testőralkapitány* gr. Pálffy János, *testőrfőhadnagy* gr. Rhédey János, *testőralhadnagy* gr. Erdődy János lett. Az altisztekkel együtt 129 főből álló első gárda tagjai pedig a következők voltak:

I. *testőrőrmesterek:* Gombos Imre, Niczky Ignác, Finta József, összesen: 3.

II. *testőrőrmesterek:* Schuszták János-Mihály, Farkas László (Nagyilkai), Abaffy Amadé, Huszthy Sándor, Bagossy Péter, Strázsay Mátyás, összesen: 6.

Testőrök: a) a hadseregből kiválasztottak: Balogh István, Bay László (Bábai), Bendik Dániel, Bessenyey Pál, Eperjesi Gergely, Fekete Ferenc, Ferenczy József-János, Frankoluka András, Goszthony Pál, Horváth Antal-András (Pálóczi), Jármy Pál, Jurmanovich Károly, Képiró-Csengeri Sámuel, Komlósy István, Ladáry György, Malonyay Pál, Morvay György, Nagy István, Nagy Sándor, Olvasztó Gábor, Pongrácz Pál-Ferenc, Rajkovich Ignác, Salamon György, Sipőcz György, Stephaich Xav. Ferenc, Szentgyörgyi György-Ambrus, Szerdahelyi János, Szörcsey Ferenc, Thuránszky Simon (Thuriki és Komjáthnai), Veleczky József, Zlinszky József, összesen: 31.

b) a magyarországi vármegyékből felküldöttek: Adorján Ferenc, Almásy József, Aszalay József, Baranyi László, Baranyi Miklós, Barinyay István, Becsky István, Bernáth Ferenc, Buday László, Bydeskuthy

István, Chernel Mihály, Chery Antal, Csabay László, Csergheő Mihály-Károly (Nemestacskándi), Dobay Tamás, Fáy Ferenc, Fáy Kristóf, Fehérváry István, Ficsor János, Frajzaizen János, Gáspár József (Szeniczei), Gazda Imre, Gindly Károly, Herdovics Mihály, br. Horeczky Flórián, Horváth Zsigmond (Szentgyörgyi), Ibrányi István, Jasztrabszky István, Jekelfalussy János, Kállay István, Király János (Gyöngyösmelléki), Korothnoky Antal, Kosztolányi Lőrinc, Köcsky Károly, Krajnik László, Legáth János-Lázár, Lendvay Ignác-János, Mattyasovszky Gáspár, Mesterházy Antal, Motesiczky Pál, Nagy Dávid (Felsőbükki), Nozdroviczky Mátyás, gr. Pálffy János (Erdődi), Pálffy Sándor (Alsószilvágyi), Pataky (Nemespataky) Péter, Péchy Sándor, Pintér Xav. Ferenc (Legenyei), Plettrich László, Pozsgay Zsigmond, Rakovszky Miklós, Rottenstein Mihály, Sőtér Antal-János, Subich Ferenc, Szathmáry-Király Pál, Szerdahelyi Mihály (Ághcsernői és Szerdahelyi), Szulyovszky Ferenc, Tahy József, Tallián Imre, Tomcsányi János-György, Tornallyay Pál, Tuchinszky Mihály, Usovich György, Vay József, Vincze István, gr. Zichy Zsigmond, összesen: 65.

c) az Erdélyből felküldöttek: Balogh József (Radnóti), Boros Elek (Csikszenttamási), Clausenburg-Kolozsváry Péter, Csernátony Ferenc, Fekete Lajos-László (Bögözi), Gencsy Ferenc, gr. Haller Péter, Hann János-Dániel, Hegyessy István, Heydendorff Dániel, Horváth Sámuel (Nagyváradi), br. Inczédy Sámuel, Lukácsy József (Szentmiklósi), Macskásy Imre, gr. Mikó Ferenc, gr. Rhédey Farkas, Rosenfeld András-György, Schuller Sámuel, Székely Dávid (Lisznyói és Killyéni)), gr. Tholdy Zsigmond, Zeyk Dániel, összesen: 21.

d) a horvátországi vármegyékből felküldöttek: Balogh Péter, Bornemissza-Sztolnikovics Kristóf-Zsigmond, Zdenchay Ádám, összesen: 3, mindösszesen: 129.

A gárda 1761-től 3 dandárból és mindegyik dandár 40 emberből állott, egy I. testőrőrmester vezetése, mindegyik dandár pedig 2—2 alosztályra tagozódott egy-egy II. testőrőrmester parancsnoksága alatt. Gombos Imre I., Schuszták János-Mihály és Bagossy Péter II. testőrőrmesterek az első, Niczky Ignác I., Farkas László (Nagyilkai) és Strázsay Mátyás II. testőrőrmesterek a második, végül Finta József I., Abaffy Amadé és (az időközben kilépett Huszthy Sándor helyett) Jármy Pál II. testőrőrmesterek a harmadik dandárhoz lettek beosztva. Ha az udvar Schönbrunnban tartózkodott egy dandár, ha pedig Laxenburgban akkor fél dandár teljesitett szolgálatot. Ugyancsak egy dandár vonult ki az úrnapi körmenetkor és a királyi ház valamelyik tagjának temetésekor, végül az országgyülések alkalmával.

Ilyen létszámban és beosztásban a gárda azonban csupán néhány éven keresztül állott fenn, mert a csakhamar bekövetkezett létszámcsökkentések folytán, az eredetileg megállapított keretet többé sohasem érte el.[1]

[1] **Szekfű Gyula** a testőrségről a következőket írja (Magyar Történet IV. 573.): *„Mária-Terézia, bécsi udvarában a magyar nemzeti jelleg erősebb színezése kedvéért 1760-ban a vármegyéktől küldött nemesi ifjakból, magyar nemesi testőrséget állított fel, melynek létszámát utóbb majdnem ötszázra növelte.“* — A tudós szerző ebben sajnálatosan téved, mert ekkora létszáma soha, még a különböző testőrségek egy időbeli összességének sem volt.

A megalakulás ténye hivatalosan, az 1760 szeptember 11-én Pozsonyban kelt, 14 pontból álló királyi kiváltságlevél „Regium privilegiale diploma neo erectae praetorianae nobilium turmae hungaricae" kiadásától, a szolgálat kezdete pedig függetlenül a felvételek időpontjától, október 1-től számítódott. A kiváltságlevél 1760 szeptember 27-én lett kiterjesztve Erdélyre. Ezzel egyidejűleg kiadásra került 1) a testőrkapitány, a tisztikar és a gárda részére szóló 26 pontból álló utasítás, 2) a 30 pontból álló testőrségi szabályzat, 3) a testőrkapitány, 4) a testőralkapitány, 5) a fő- és alhadnagyok, 6) az I. és II. testőrőrmesterek és a testőrök eskümintái, 7) a létszám és a keret megállapítása, végül 8) a viselendő formaruhákra vonatkozó rendelkezés.[1]

A felvételi arányszám szerint, a fenntartás költségeire Magyarország, Horvátország és Slavónia kezdetben együttesen 100 ezer forintot fizetett; Erdély pedig külön 20 ezer forintot ajánlott fel, 20 erdélyi származású testőr ellátására. Ennek ellenében az arravaló érdemes fiatal nemeseket maguk a vármegyék jelölték ki. Hogy az ajánlások mily irányelvek szemelőtt tartásával s mily körültekintéssel történtek egy, Zemplén vármegye 1837 február 24-iki közgyűlési jegyzőkönyvéből vett példa, világítja meg legjobban. „A királyi Nemes Test őrző Sereghez leendő ajánltathatásra megkívántatott mind Lelki, mind Testi, mind pedig születési tulajdonokkal, a bemutatott minden nemű Bizonyítványoknál fogva illőkép s elegendőleg felruházott, jelenleg katonáskodó, Megyénk eggyik Nemes Fia *Bárczy János* a királlyi Nemes Test őrző Seregbe leendő felvétel kieszközlése tekintetiből, a Nemes Test őrző Sereg Kapitánya Ő Excellentiájának az illető minden Bizonyitványok felküldése mellet hathatósan ajánltatni elhatároztatik."

Az 1765 december 16-án kelt rendelet kimondotta, hogy minden felvételre pályázó kérvényét, a magyar királyi udvari, illetőleg az erdélyi kancelláriának véleményezni kell. Katonai szolgálatot teljesítőknél, a vármegyék ajánlása mellett a csapattest, végső fokon pedig a hadvezetőség véleménye volt a döntő.

Jóllehet, a gárda megszervezéséhez az országnagyok, zászlósurak és főpapok hozzájárultak, az alapítás törvényességét az országgyűlésnek is el kellett ismernie. Ez megtörtént az 1764. évi dietán, hol báró Nagymányai Koller Ferenc kir. személynök, Pálffy kancellár buzgó munkatársa védte az intézményt, az ellenzék sorozatos támadásai ellen. A rendek ugyanekkor az eredeti javadalmazást még 4 ezer forinttal felemelték és ettől fogva Magyarország a költségekből 100 ezer forintot egyedül vállalt. Az országgyűlésről azonban egyébként nehezteléssel távozó királynő intézkedésére, a magyar nemes testőrség szolgálata 1764 december 6-ig szünetelt.

A gárda, szolgálatot teljesített nemcsak az uralkodó, hanem a királyi ház tagjainak udvartartásában is. Igy hosszabb-rövidebb ideig testőrkülönítmények voltak: Pozsonyban (1766—1781, eleinte 12, utóbb 9 testőr), Milánóban (1771—1778, huszonhat testőr), Budán, a nádor mellett (1790—1795, tíz testőr).

A testőrségre vonatkozó különféle kiadott rendeletek közül, figyelemre méltóak a következők:

[1] Liber Regius XLV. 430—453.

1. 1760 október 22 — a testőrség katonai alakulatnak tekintendő és ezért az udvari haditanács jogfenhatósága alá tartozik.

2. 1761 november 25 — a testőrök elhelyezésük (a letelt szolgálati idő után) iránti kérelmeiket, a testőrkapitány útján tartoznak benyujtani.

3. 1762 március 11 — a társasjátékok engedélyezve, ellenben a szerencsejátékok űzése, büntetés terhe alatt szigorúan tilos.

4. 1763 szeptember 14 — azok a testőrök, akik a kincstár megterhelése nélkül távoznak és vagyonnal rendelkeznek, cs. kir. asztalnoki kinevezésért folyamodhatnak.

5. Midőn József császár 1763-ban felállította a német arciere nemes testőrséget, 1763 szeptember 20-án a magyar nemes testőrség kapitánya az egész gárda nevében panasszal fordult a magyar nemes testőrség háttérbe szorítása miatt, a valamennyi testőrség feletti rendelkezési joggal felruházott főudvarmesteri hivatalhoz. Ekkor az uralkodó november 19-én az egyenlőség kifejezésére kiadott elhatározásával elrendelte, hogy a testőralhadnagy — *alezredesi*, az I. testőrőrmester — *őrnagyi*, a II. testőrőrmester pedig — *kapitányi* katonai rendfokozatot kap azonban úgy, hogy a hadikincstárt kiadás ne terhelje.

6. 1765 július 12 — a testőrkapitánynak bírói joga van.

7. 1765 november 1 — a Szent István-rend ünnepén és a rend mindenegyes ténykedésénél, kizárólag csak a magyar nemes testőrség teljesít szolgálatot.

8. 1767 március 4 — a polgári állásokért folyamodók, kötelesek a szükséges vizsgát letenni.

9. 1767 április 25 — a szabadgondolkodás megszüntetésére irányuló intézkedés.

10. 1768 január 9 — udvari alkalmazásban álló egyén, kérvényt át nem vehet. Saját kérelem csak szolgálati úton adható be. A rendelkezés ellen vétő, állásából elbocsáttatik.

11. 1768 június 20 — a felvett és távozó testőrök segélyezésére szolgáló alap létesítése. Erre a 2 hónapi szabadságot élvező testőrnek, amennyiben engedély nélkül később jött vissza, egy egész havi, ha pedig engedéllyel maradt el, úgy félhavi fizetése levonatott. Egyidejűleg elrendeltetett, hogy a lovassághoz átlépők 160 frt, a gyalogsághoz kerülők pedig 100 frt felszerelési átalányt kapnak. Az 1768 július 11-iki legfelsőbb jóváhagyás a rendeleten csupán annyit változtatott, hogy 1769 január 1-től az átalányösszeg 200, illetve 150 forintra emeltetett.

12. 1768 július 6 — belföldi pénznemeket engedély nélkül tilos külföldre kivinni.

13. 1771 január 16 — a hadseregből felveendőknél nemcsak a nemesség, hanem főleg a minősítés az irányadó, melyért az ezredparancsnokok felelősek és azok jótállása nélkül senki fel nem vehető.

14. 1783 november 1 — a gárda vagyonára is kötelező új elszámolási rendszer kibocsátása.

15. 1790 március 17 — a létszámkimutatások készítésének elrendelése.

16. 1791 november 6 — a testőrségi helyek betölthetése végett, az ezredparancsnokok a hadapródok névsorát és minősítési táblázatait a testőrkapitányhoz felterjeszteni kötelesek.

17. 1795 szeptember 12 — évenként 10 testőr osztható be a hadseregbez (7 a gyalogsághoz, 2 a lovassághoz, 1 a határőrezredekhez).

18. 1795 szeptember 24 — a testőralap, állami értékpapírokba történő befektetésének elrendelése.

19. 1795 október 13 — az új testőrszabályzat kihirdetése és életbeléptetése.

20. 1799 április 19 — a 100 frt adósságot csinálók szigorú fogsággal, visszaesés esetén pedig az állományból való eltávolítással büntetendők.

21. 1839 május 11 — a testőrség létszáma újból 60 főben állapíttatott meg.

22. 1845 július 13 — a testőrőrmesterek száma 8-ról leszállíttatott 6-ra.

23. 1848 november 16 — a testőrlétszám megállapítása 14 főben.

Amint a királyi ház tagjainak száma fogyott, úgy kisebbedett a testőrség létszáma is. Először 1769-ben 90-re, majd 1770-ben 80-ra, végül 1778-ban már 60 főre csökkent oly módon, hogy a szolgálati idejük letelte után kilépők helyét nem töltötték be. Ezzel kapcsolatban természetesen a testőrséghez felveendő erdélyi nemesek létszámát is leszállították 10-re, sőt 1795 július 13-tól, 5-re apasztották. Ezenkívül II. József 1784-ben elrendelte, hogy ezentúl minden vármegye csak 1 ifjút ajánlhat gárdai szolgálatra. Katonai tisztségüket ellenben emelte azzal, hogy 1778 április 16-tól kezdődőleg, titkos udvari futárszolgálatokra osztotta be őket.

A gárda magyar és nemesi jellege dacára, noha a jelöltek nemesi származásukat a magyar királyi udvari kancellária előtt bizonyítani tartoztak, mégis akadt olyan ajánlott, aki nem tudott magyarul,[1] olyan, aki nem volt nemes,[2] végül aki nemességet csak testőrszolgálata alatt kapott.[3] Ezért II. Lipót 1791-ben elrendelte, hogy nemességét és a magyar nyelvben való jártasságát, minden magyar nemes testőr igazolni köteles.

A testőrkapitányi tisztség hg. Esterházy Antal halála után 1794 elejétől (jan. 23.) 1803 végéig (dec 5.) betöltetlen maradt. Ez idő alatt (1794/5) a vármegyék közül Abaúj, Árva, Bereg, Gömör, Liptó, Sáros, Szabolcs, Szatmár, Szepes, Trencsén, Ugocsa és Ung feliratairkban gr. Sztáray Antal (1740—1808) táborszernagy, máltai lovag, a Mária Terézia-rend lovagját kérték gárdakapitánnyá kinevezni.

A gárda fénykorában II. Ferenc, a létszámot 1795 január 22-én tiz fővel 70-re emelte. Ez időben rendeződött véglegesen a testőrség katonai rendfokozata. A kiadott rendelet értelmében: a testőrkapitány — aki eddigis mindenkor a hadsereg tábornoki karának tagja és az 1764/65. évi VI. t.-c. értelmében Magyarország zászlósura volt — *tábornagy*, vagy legalábbis *lovassági tábornok*. A testőralkapitány — *altábornagy;* a testőrfőhadnagy — *ezredes*. A továbbra érvényben maradt 1763 november 19-iki rendelet alapján, a testőralhadnagy — *alezredes;* az I. testőrőrmester — *őrnagy;* a II. testőrőrmester — *kapitány* (százados). Az egyszerű testőröknek pedig, akik 1814-től al II. testőrőrmesterek lehettek, legalább *alhadnagyi* rangjuk volt.

A Budán gyűlésező rendek 1807 december 14-én, egy 11 pontból

[1] Tiganitti Simon.
[2] Dudinszky János.
[3] Lübeck Károly és Schuszták János-Mihály.

álló felirattal fordultak a uralkodóhoz. Ebben a hozzájárulási költségnek, a gárdakapitány által a vármegyéktől köriratban kért felemelését lehetetlennek jelentik ki, mert a többlet miatt újabb adók ki nem vethetők. Ellenben kérték többek között a gárda régi létszámának visszaállítását, az Erdély által fizetett, azonban 1778 óta megcsonkított hozzájárulásnak teljes egészében a gárda pénztárába való beutalását, a gárda vagyonának jövedelmezőbb kihelyezését, a nyugdíjaknak a kincstárból való fizetését, a gárda levelezés portómentességét, a gárdapalota adómentességét és a polgári pályán elhelyezkedő volt testőrök részére, a kedvezőbb előmeneteli lehetőség megadását.

A francia háborúk alatt, a hadsereghez bevonuló testőrök távozása annyira leapasztotta a gárda létszámát, hogy a szolgálat zavartalan ellátható végett, a visszamaradottak kisegítéséről kellett gondoskodni. Igy az uralkodó esküvője alkalmával a testőrkapitány 1807 szeptember 24-i felterjesztése alapján, 25 magyar nemes és lovastisztet osztottak be az ünnepségek tartamára, testőrségi szolgálatra.

1809 február és március havában, a gárda 12 testőr és a tisztikar túlnyomó részének kivételével, beosztatott a hadseregbe.[1] Ezek közül is rövidesen csak 6 testőr maradt az uralkodó személye körüli szolgálatra rendelve, a másik 6 pedig ugyancsak a harctérre került. 1809-től 1812-ig négy éven át nem is volt testőrfelvétel, mindössze 1812-ben két testőralhadnagyot nevezett ki az uralkodó. Majd az 1811 június 19-iki rendelettel, az augusztus 25-re Pozsonyban megnyitandó országgyűlés tartamára kiegészítésül, ismét a hadseregből vezényeltek ki 24 magyar nemes tisztet.

A testőrállomány végleges rendezése céljából 1812 november 3-án Budán kelt legfelsőbb elhatározással elrendelt és 1813-ban végrehajtott ujjászervezés alkalmával, a létszám 40 főben állapíttatott meg. Az időszaki kilépések folytán, ez év folyamán ugyan 47 testőr vétetett fel, de az előírt létszám mégis csak november 12-én lett rövid időre betöltve. Ezért a testőrszolgálat ellátása körül már régebben felmerült átmeneti zavarok megszüntetésére irányuló és a mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítését elrendelő 1814 június 1-én kelt legfelsőbb döntés alapján 27 testőrjelöltet vettek fel a gárdába, akik közül 2 tényleges testőrként visszamaradt kivételével, a többi 25 a testőrpótkeret rövidesen bekövetkezett feloszlatása alkalmával, részben még 1814 folyamán, részben pedig 1815 május végéig, végleg kivált a testületből.

Az 1827. évi 36. t.-c. 3. §-a kimondotta hogy a megszabott 5 évi szolgálat után távozó testőröket, a polgári pályán is alkalmazni kell. A polgári pályán elhelyezkedni óhajtók, a magyar kir. udvari kancelláriától eleinte állásbiztosító okmányt kaptak, de úgy ennek, mint a szolgálati emlékérem adását, az uralkodó parancsára 1767 február 13-án kiadott rendelet, megszüntette. A polgári pályát választók közül, kiknek ez irányú kérelmüket az 1767 december 14-iki rendelet értelmében az udvari kamarához kellett előterjeszteni, számosan lettek tartományi biztosok, postamesterek, harmincados, kamarai, kancelláriai, kormányszéki, kerületi táblai stb. tisztviselők. Néhány volt testőr, magasabb polgári állásra is emelkedett.

[1] 30 gárdista vonult be.

Ex Bibl. Civ. Budapestiensis

A távozók többsége azonban a katonai pályát választotta, amint-hogy a testőrök nagyobbrésze is onnan került ki. A hadsereghez bevonulók közül az 1767 március 7-iki rendelet szerint főhadnagyi ranggal csak oly testőr távozhatott, aki már legalább 6 évet szolgált a gárdánál. A katonasághoz kerültek közül többen értek el magasabb katonai rangot, 23 pedig megkapta a legnagyobb katonai kitüntetést, a Mária Terézia-rendet.

A szabadságharc kitörése után, 1848 szeptember 10-én egymásután kérték a gárdisták elbocsátásukat és 20-án kevés kivétellel már el is távozván, beléptek a honvédseregbe. Az akkor ténylegesen szolgáló, a felvett de már be nem vonult és a volt testőrök közül a szabadságharc alatt, megállapíthatólag sokan teljesítettek seregbeli, nemzetőri és polgári szolgálatot.

Ballagi Aladár e korszakra vonatkozólag, a következőket írja:[1] *„A magyar szabadságharc leveretésével, a korlátlan monarchia kényekedve szerint, egész korlátlanul intézkedhetett a testőrökkel. Az intézkedéseket azonban csak három horvát, Jakopovich János, szomszédvári gr. Sermage Kálmán és Niksitsch Döme fogadhatta el, mert a többi, a fő- és törzstisztek kivételével, egytől-egyig honvédnak állott.“*

Az 1849 évi testőr állománykimutatás és az ez évi katonai évkönyv adatai szerint, a gárda létszáma az év elején a következő volt:[2]

Gr. Vécsey Ágoston testőrkapitány; br. Martonicz András és br. Récsey Ádám testőralkapitányok; br. Petrichevich-Horváth János testőr-alhadnagy; Udvarnoky Albert és Eötvös Pál (Sárvári) I. testőrőrmesterek; Piller Imre, Urbanovich Alajos, Köhler Sándor, Paulich Ágoston, gr. Pongrácz Jenő és Deák Lajos II. testőrőrmesterek; Péchy Albin, Fekete Miklós (Bélafalvi), Boros Ignác (Magyarádi), gr. Nyáry Izidor és Okolicsányi László-Sándor gárdisták.

Az évvégi állomány már 10 fővel kevesebb, mert időközben br. Petrichevich-Horváth János tábornok és dandárparancsnok lett Csehországban; Urbanovich Alajos és Köhler Sándor nyugállományba kerültek; Paulich Ágoston és Fekete Miklós az 52. gyalog-; gr. Pongrácz Jenő a 9. huszár-; Péchy Albin a 7. huszár-; Boros Ignác a 2. gyalog-; gr. Nyáry Izidor a 4. dragonyos-; végül Okolicsányi László-Sándor a 34. gyalogezredhez helyeztetett. A még visszamaradtak közül Deák Lajos 1850 januárjában az 1. csendőrezredhez osztatott be, a többiek pedig ugyancsak január hó folyamán nyugdíjaztattak.

Ellentétben tehát Ballagi teljesen téves megállapításával a valóság az, hogy fennállása utolsó évének elejétől, az akkor 17 főről az év végéig 7 főre apadt testőrség valamennyi megmaradt tagja, kivétel nélkül — magyar volt. Az említett és 1849-ben már nem is szolgáló három testőr közül, Jakopovich 1848 július 9-én szabadságra ment és nem is tért vissza; gr. Sermage 1848 július 18-án távozott a gárdától; Nikschich pedig (különben is Torontál vármegyéből) 1848 december 1-én az otocai határőr gyalogezredhez került. A megnevezettek közül tehát a két, valóban Hor-

[1] Ballagi A.: A magyar kir. testőrség története 342—43.

[2] Br. Huszár Károly már 1849 január 6-án a 17. gyalogezredhez helyeztetett s ezért nincs felvéve az állománykimutatásokban.

vátországból felvett gárdista még előbb elhagyta a testőrséget, mint a honvédseregbe lépők.

A gárda wieni palotáját az 1849-ben felállított cs. kir. csendőrtestőrség (Leibgarde Gendarmerie) rövidesen elfoglalta, a magyar nemes testőrség közel évszázados, tulajdonképpen már 1849 július 19-én feloszlott intézményének végül csupán tisztekből álló keretét pedig, az 1849 november 12-én kiadott császári rendelet szüntette meg.

A gárda formaruhái:

Vörös nadrág; rókaprémmel, kettős ezüst gombbal és sújtással, valamint rojtokkal és ezüst varratokkal ékesített dolmány és mente; ezüst szegélyű zöld öv; sárga csizma; magyaros vörös föveg tollforgatóval. A formaruhát panyókán viselt tigrisbőr s ugyancsak a vállon átvetett, széles ezüstszegélyű, sárga csattal díszített katonai öv egészíti ki. A csaton a császári sas, mellén a magyar címerrel.[1] Fegyverzet: karabély[2] és ezüst kard.

A lovakat (melyek csakis fehérek, illetve szürkék lehettek) moldvai módra, ezüst cafrangok díszítik. Az ezüstrojtos, zöld lótakarón dúsan kihímezve a formaruha csatját díszítő császári sas.

A köznapi formaruha pedig a következő volt:

vörös nadrág; fehér dolmány; fekete prémmel díszített, egyszerű fehér gombos, ezüst és zöld selyemszálakból font kettős zsinórzatú fehér mente; zöld öv; tollforgós vörös föveg.

[1] A csatokra eredetileg annak a vármegyének címere került volna, melynek ajánlására az illető testőr felvétetett. Ezt azonban mellőzni kellett, mert a gárda alapításának évében, még több vármegyének nem volt címere.

[2] 1766-ban használaton kívül helyezve.

A létszám felvételi megoszlása helyek szerint:[1]

A testőrség felvett tagjainak száma 1760—1850 között, a tisztekkel és altisztekkel együtt 1315. Ezeknek több mint fele a katonaságtól vagy a katonaiskolákból, a másik része pedig a polgári életből került a gárdához.

I. A hadseregből az első gárdához kerültek:

2. (Gömör), 31. (Szatmár), 45. (Győr), 80. (Borsod), 89. (Zólyom), 125. (Zemplén), 294. (Erdély), 313. (Pozsony), 320. (Somogy), 327. (Erdély), 335. (Vas), 350. (Slavónia), 382. (Sáros), 386. (Heves), 454. (Abaúj), 479. (Ung), 509. (Szabolcs), 540. (Erdély), 571. (Szatmár), 607. (Sáros), 661. (Hont), 707. (Zemplén), 784. (Trencsén), 795. (Bihar), 802. (Nógrád), 817. (Vas), 835. (Szabolcs), 934. (Liptó), 968. (Sáros), 1012. (Fejér), 1045. (Sopron), 1063. (Somogy), 1069. (Nyitra), 1085. (Bars), 1124. (Vas), 1133. (Vas), 1149. (Erdély), 1184. (Liptó), 1259. (Pozsony), 1307. (Pest). Ezek közül 16 tiszt, 22 altiszt és 2 közlegény volt. Összesen: 40.

II. A magyarországi vármegyékből és a Jászkún kerületből felvettek:[2]

1. *Abaúj* vm.: 10., **214.**, 221., 257., 315., **317.**, 411., 511., 536., 567., 622., 623., 624., 639., **640.**, 871., 1053., 1055., 1129., 1130., 1243., 1281., 1309., összesen: 23.

2. *Arad* vm.: 21., 95., 192., 216., 283., 450., 494., 495., 613., 862., **863.**, 956., összesen: 12.

3. *Árva* vm.: 33., 34., 615., 732., 743., 744., 748., 823., 992., 1308., összesen: 10.

4. *Bács* vm.: 76., 229., 345., 355., 616., 666., 772., 924., 962., 966., 1004., 1154., 1277., 1278., 1279., 1280., 1283., összesen: 17.

5. *Baranya* vm.: 74., 122., 142., 172., 256., 339., 390., 398., 441., 442., 471., 524., 528., 643., 745., 843., 867., 868., 1261., 1262., 1292., összesen: 21.

6. *Bars* vm.: 29., 171., 269., 364., 416., 483., 526., 603., 626., 684., 916., 1007., 1042., 1043., 1044., 1106., 1153., 1175., 1210., 1239., 1275., összesen: 21.

[1] Az egyes vármegyékből, Erdélyből, valamint a Horvátországból és Slavóniából bekerültek összlétszámának megállapításánál, az I. és V. kimutatások is figyelembe veendők.

[2] A II—V. cím alatti vastag sorszámúak, az első gárda tagjai.

7. *Békés* vm.: 155., 422., 581., 819., 1188., 1190., 1284., összesen: 7.

8. *Bereg* vm.: 78., 79., 82., 123., 188., 393., 403., 686., összesen: 8.

9. *Bihar* vm.: 13., 30., 39., **55.**, **56.**, 144., **189.**, 258., 272., 351., 352., 353., 354., 497., 514., 543., 560., 664., 771., 933., 976., 981., 1021., 1135., 1203., 1216., összesen: 26.

10. *Borsod* vm., 7., **19.**, 135., 220., 333., 334., 336., 587., 675., 746., 790., 799., 833., 920., 1061., **1113.**, 1121., 1208., 1289., összesen: 19.

11. *Csanád* vm.: 47., 149., 152., 153., 204., 254., 952., 998., 1017., 1167., 1168., összesen: 11.

12. *Csongrád* vm.: 437., 627., 938., összesen: 3.

13. *Esztergom* vm.: 205., 360., 362., 619., 691., 769., 770., 901., 994., 1070., 1086., 1123., 1240., összesen: 13.

14. *Fejér* vm.: 85., 330., 367., 448., 474., 476., 549., 720., 755., 884., 897., 907., 948., 949., 950., 1148., 1269., 1310., összesen: 18.

15. *Gömör* vm.: 66., 67., 73., 226., 389., 573., 646., 690., 721., 786., 787., **918.**, 919., 1003., 1073., 1136., **1193.**, összesen: 17.

16. *Győr* vm.: 133., 185., **379.**, 381., 410., 412., 413., 472., 482., 585., 696., 711., 800., 811., 813., 864., 996., 1011., 1032., 1038., 1047., 1076., 1096., 1191., 1192., 1205., 1209., 1231., 1232., 1271., összesen: 30.

17. *Heves* vm.: 8., 180., 217., 224., 278., 290., 291., 296., **331.**, 342., 384., 385., 388., 409., 565., 576., 683., 685., 722., 753., 758., 791., 837., 892., 960., **1001.**, **1056.**, **1072.**, 1077., 1201., 1242., 1251., 1290., összesen: 33.

18. *Hont* vm.: 36., 182., 186., 310., 368., 373., 418., 681., **682.**, 730., 845., 932., 936., 958., 1037., 1039., 1041., 1079., összesen: 18.

19. *Komárom* vm.: 17., 49., 52., 54., 177., 273., **318.**, 322., 376., 377., 417., 481., 535., 602., 609., 656., 657., 658., 659., 778., 783., 789., 839., 891., 917., 961., 969., 1101., 1194., összesen: 29.

20. *Krassó* vm.: 305., 764., 767., 866., összesen: 4.

21. *Liptó* vm.: 22., 378., 734., **735.**, 736., 737., 831., 926., 927., 929., 935., 939., 953., 990., 1126., 1143., 1173., összesen: 17.

22. *Máramaros* vm.: 20., 230., 231., 246., **370.**, 605., 780., 857., 903., 921., 922., 1238., összesen: 12.

23. *Moson* vm.: 14., 213., 419., 429., **438.**, 439., 662., 741., 805., 814., 815., 982., 1015., 1018., 1057., 1109., 1163., 1172., 1221., 1244., 1303., összesen: 21.

24. *Nógrád* vm.: 103., 104., 206., 244., 245., 308., 340., 467., 493., 557., 600., 647., 665., 777., 895., 951., 959., 1138., **1227.**, 1228., 1249., összesen: 21.

25. *Nyitra* vm.: 25., 27., 28., 44., 71., 72., 139., 151., 154., 169., 170., 178., 181., 183., 184., **198.**, 227., 282., 311., 349., 356., 357., 375., 402., 405., 431., 452., **453.**, 490., 491., 513., 522., 529., 533. 538., 551., 564., 574., 617., 618., **625.**, 635., 668., 687., 688., 701., 703., 704., 739., 782., 808., 824., 828., 829., 844., 986., 1005., 1014., 1052., 1062., 1122., 1141., 1162., 1180., 1183,, 1195., 1214., 1258., 1274., 1287., összesen: 70.

26. *Pest* vm.: **5.**, 6., 48., **64.**, 65., 91., 94., 99., 106., 176., 200., **203.**, 210., 314., **316.**, 358., 365., 423., 463., 486., 569., 578., 589., 660., 699., 705., 747., 798., 836., 890., 908., 955., 972., 995., 1006., 1008., 1025., 1040., 1066., 1067., 1082., 1098., 1099., 1111., 1112., 1152., **1165.**, 1176., 1177., **1189.**, 1198., 1222., 1253., 1256., összesen: 54.

27. *Pozsony* vm.: 26., 101., 102., 141., 195., **197.**, 208., 218., 219., 223., 247., 312., 359., 363., 374., 391., 401., 475., 477., 499., 500., 531., 563., 568., 580., 590., 591., 592., 594. 596., 608., 638., 671., 672., 680., 728., 788., 796., 812., 826., 834., 840., **847.**, 856., 860., 865., 869., 870., 894., 896., 923., 931., 967., 989., 1020., 1023., 1026., 1064., 1071., 1081., 1094., 1155., 1156., 1159., 1160., 1161., 1211., 1219., 1220., 1241., 1263., 1265., 1291., 1293., 1294., 1311., 1313., 1314., összesen: 78.

28. *Sáros* vm.: 51., 105., 115., 116., 117., 119., 120., 121., 158., 173., 174., 191., **194.**, 259., 260., 261., **262.**, 281., 306., 319., 324., 424., 470., 542., 552., 561., 872., 873., 875., **876.**, 913., 914., 940., 945., 1022., 1027., 1028., 1929., 1048., 1150., **1151.**, **1158.**, 1179., 1229., 1268., összesen: 45.

29. *Somogy* vm.: 75., 264., 266., 380., 459., **577.**, 579., 629., 702., 861., 1033., 1034., 1051., 1246., 1247., összesen: 15.

30. *Sopron* vm.: 23., 92., 93., 96., 165., 276., 293., 325., 433., 434., 456., 461., 469., 548., 583., 595., 610., 611., 633., **673.**, 738., **749.**, 750., 851., 941., 942., 947., 984., 1009., 1010., 1035., 1065., 1078., 1107., 1170., 1185., 1196., 1197., 1199., 1276, összesen: 40.

31. *Szabolcs* vm.: 16., 124., 126., 187., 284., **480.**, 487., 507., 508., **544.**, 545., 556., 637., 689., 1049., 1147., 1206., 1207., 1250., **1252.**, 1286., összesen: 21.

32. *Szatmár* vm.: **81.**, 83., 137., 164., 232., 234., 235., **369.**, 488., 489., **512.**, 516., 614., 693., 710., 725., 726., 756., 794., 874., 975., 1019., 1181., összesen: 23.

33. *Szepes* vm.: 53., 118., 253., 267., 392., 394., 395., 396., 399., 498., **515.**, 547., **620.**, 621., 641., 644., 715., 716., 717., 718., 719., 832., 906., 993., 1002., 1058., 1074., 1091., 1131., 1224., 1266., összesen: 31.

34. *Temes* vm., 236., 285., 588., 706., 911., 1068., 1186., összesen: 7.

35. *Tolna* vm.: 132., 242., 329., 337., 344., 886., 889., 943., **944.**, összesen: 9.

36. *Torna* vm.: 209., 309., 371., 466., 679., összesen: 5.

37. *Torontál* vm.: 559., 818., 859., összesen: 3.

38. *Trencsén* vm.: 9., 32., 107., 156., 157., 510., 645., 667., 742., 761., 762., **785.**, 820., 821., **822.**, 825., 909., 910., 925., 930., 963., 1016., 1046., 1145., **1157.**, 1169., **1212.**, 1213., 1236., összesen: 29.

39. *Túróc* vm.: 11., 12., 100., 143., 190., **348.**, 525., 527., 530., 532., 858., 987., 988., 1084., összesen: 14.

40. *Ugocsa* vm.: 237., 279., 421., 655., 723., 1225., összesen: 6.

41. *Ung* vm.: 35., 88., 268., 270., 361., 566., 841., 902., 1255., összesen: 9.

42. *Vas* vm.: 61., 77., 112., 113., 161., 163., 166., 167., 207., 222., 287., 288., 289., 338., 387., 400., 432., 444., 445., 458., 462., **465.**, 468., 492., 570., 584., **632.**, 651., 654., **669.**, 677., 678., 692., 712., 733., 740., **792.**, 801., 804., 809., 816., 838., **850.**, 853., 1000., 1031., 1088., 1089., 1092., 1093., 1100., 1108., 1120., 1139., 1140., 1166., 1174., 1230., 1233., 1296., összesen: 60.

43. *Veszprém* vm.: 160., 440., 503., 505., 601., 650., 729., 754., 888., 997., 1137., 1257., 1267., **1304.**, 1312., összesen: 15.

44. *Zala* vm.: 3., 24., 62., 114., 175., 249., 250., 252., 265., 307., 341., 407., 443., 455., 457., 460., 553., 575., 586., 628., 642., 670., 807., összesen: 23.

45. *Zaránd* vm.: 451., 630., összesen: 2.

46. *Zemplén* vm.: 63., 68., 69., **110.**, 111., 298., 304., 555., 606., 727., 751., **752.**, 827., 854., **915.**, 1054., 1102., 1103., 1132., **1134.**, 1237., 1264., összesen: 22.

47. *Zólyom* vm.: 90., 97., 98., 130., 131., 228., 473., 700., 806., 880., 881., 954., 970., 971., **973.**, 1142., összesen: 16.

48. *Jászkún kerület: a)* Jászság: 227., 797., 893., 1119., 1272.

b) Kúnság: 1095., **1270.**, összesen: **7.**

A 47 vármegyéből és a Jászkún kerületből tehát mindösszesen: 1015.

Az első felhívásnak megállapíthatólag csak 28 vármegye és a Jászkún kerület tett eleget. Azonban ezek közül is Arad, Győr, Komárom, Liptó, Máramaros, Moson, Nógrád, Somogy, Tolna, Túrócz, Veszprém, Zólyom, tehát 12 vármegye és a Jászkún kerület csupán 1—1, Borsod, Gömör, Pozsony, Sopron, Szepes, vagyis 5 vármegye az előírt 2—2, végül a még hátralevő 11 vármegye közül Abaúj, Bihar, Nyitra, Szabolcs, Szatmár, Zemplén 3—3, Sáros és Trencsén 4—4, Heves és Vas 5—5, Pest pedig 6 nemest küldött fel.

III. Az Erdélyből felvettek:

4., 15., 37., 38., 40., 41., 42., 43., **46.**, 57., 58., 59., 60., 70., 86., 87., 127., 129., 134., 136., 138., 140., 145., 146., 147., 148., **162.**, 168., 179., **199.**, 201., 202., 212., **215.**, 225., 233., 238., 239., 240., 241., 243., 248., 263., 271., 274., 275., 286., 295., **321.**, 323., 326., 332., 343., 346., 347., 366., **372.**, 383., 406., 408., 414., 415., **426.**, 427., **428.**, 430., 435., **436.**, **446.**, 447., 449., **464.**, 478., **484.**, 506., 537., 539., 541., 558., 572., 582., 599., 604., 612., 631., 653., 663., 674., **694.**, **698.**, 713., 757., **759.**, 760., 763., 779., 781., 793., 803., 810., 855., 879., 882., 883., 912., 964., 977., **979.**, 983., 991., **999.**, 1013., 1036., 1050., 1080., **1083.**, 1087., 1090., 1097., 1104., 1105., **1115.**, 1116., 1117., 1125., 1127., 1128., 1164., **1178.**, 1182., 1187., 1202., 1204., 1215., 1217., 1223., 1234., 1245., 1260., 1285., 1288., 1295., **1299.**, 1300., 1301., 1302., összesen: 146.

IV. A Horvátországból és Slavóniából felvettek:

a) Horvátország: 18., **50.**, 84., 108., 109., 150., **159.**, 193., 196., 397., 404., 420., 496., 518., 519., 520., 521., 546., 550., 593., 636., 648., 649., 652., 676., 714., 773., 774., 775., 776., 842., 852., 885., 905., 937., 946., 965., 1030., 1075., 1114., 1146., 1171., 1235,. 1273., 1282., **1297.**, 1298., 1306., összesen: 48.

b) Slavónia: 255., 303., 501., 502., 504., 534., 562., 708., 709., 724., 765., 766., 768., 830., 877., 878., 904., 957., 974., 1315., összesen: 20, tehát a két helyről 68.

V. A tisztikarhoz kinevezettek:

1. (Erdély), 128. (Erdély), 211. (Pozsony), 251. (Erdély), 280. (Szepes), 292. (Bereg), **297.** (Vas), 299. (Sopron), 300. (Sopron), 301. (Sopron), 302. (Sopron), 328. (Sopron), 425. (Erdély), 485. (Zala), 517. (Szatmár), 523. (Pest), 554. (Szatmár), 597. (Pozsony), 598. (Pozsony), 634. (Sopron), 695. (Fejér), 697. (Pozsony), 731. (Győr), **846.** (Pozsony), **848.** (Pozsony), 849. (Pozsony), 887. (Tolna), 898. (Temes), 899. (Temes), 900. (Erdély), 928. (Trencsén), 978. (Erdély), **980.** (Heves), 985. (Szabolcs), 1024. (Erdély), 1059. (Szabolcs), 1060. (Szabolcs), 1110. (Sáros), 1118. (Erdély), 1144. (Trencsén), 1200. (Pest), 1218. (Pozsony), 1226. (Pest), 1248. (Vas), 1254. (Gömör), 1305. (Veszprém), összesen: 46., mindösszesen: 1315.

A létszám felvételi megoszlása időrend szerint:[1]

1760 — 2., 5., 8., 19., 31., 45., 46., 50., 55., 56., 64., 80., 81., 89., 110., 125., 159., 162., 189., 194., 197., 198., 199., 203., 214., 215., 262., 294., 297., 313., 316., 317., 318., 320., 321., 327., 331., 335., 348., 350., 369., 370., 372., 379., 382., 386., 426., 428., 436., 438., 446., 453., 454., 464., 465., 479., 480., 484., 509., 512., 515., 540., 544., 571., 577., 607., 620., 625., 632., 640., 661., 669., 673., 694., 698., 707., 735., 749., 759., **769., 775.,** 784., 785., 792., 795., 802., 817., 822., 835., 846., 847., 848., 850., 863., 876., 915., 918., 934., 944., 968., 973., 979., 980., 999., 1001., 1012., 1045., 1056., 1063., 1069., 1072., 1083., 1085., 1113., 1115., 1124., 1133., 1134., 1149., 1157., 1158., 1165., 1178., 1184., 1189., 1193., 1212., 1227., 1252., 1259., 1270., 1297., 1299., 1304., 1307., összesen: 135.

1761 — 23., 57., 67., 70., 77., 275., 298., 358., 416., 420., 558., 763., 837., 877., 893., 984., 988., 1097., 1260., összesen: 19.

1762 — 265., 300., 342., 378., 398., 415., 563., 839., 878., 925., 1006., 1016., 1031., 1181., 1228., összesen: 15.

1763 — 161., 167., 206., 283., 295., **387.,** 429., 508., 510., 519., 520., 550., 579., 597., 608., 654., 658., 807., 831., 832., 844., 851., 853., 901., 1000., 1062., 1127., **1147.,** 1251., **1301.,** 1302., összesen: 31.

1764 — 33., 90., 117., 123., 126., 128., 136., 183., 240., 245., 255., 271., 276., 301., 374., 553., 680., 760., 810., 967., 994., 1037., 1090., összesen: 23.

1765 — 124., 131., 151., 338., 522., 525., 583., 697., 729., 867., 868., 883., 889., 1217., összesen: 14.

1766 — 6., 75., 130., 141., 165., 184., 411., 419., **443.,** 488., 531., 537., 602., 796., 803., 933., 950., 1015., 1080., 1300., összesen: 20.

1767 — 25., 118., 190., 219., 234., 307., 516., 655., 745., 787., 862., 903., 942., 977., 1002., 1079., 1140., 1142., 1236., 1292., összesen: 20.

1768 — **48.,** 66., 87., 232., 280., 333., 339., 641., 663., 737., 776., 797., 869., 909., 986., 991., 1118., 1123., 1132., 1176., 1188., 1234., 1245., összesen: 23.

1769 — 713.

1770 — 101., 517., 987., 1052., 1295., összesen: 5.

1771 — 27., 239., 292., 309., 414., 501., 523., 564., 593., 782., 857., **976.,** 1046., 1081., 1098., 1104., 1121., 1137., 1243., összesen: 19.

1772 — 168., 442., 461., 657., 660., 789., 905., 965., 982., 1187., 1285., 1313., összesen: 12.

[1] A vastag sorszámúak, a szolgálatot nem teljesítők.

1773 — 119., 147., **148.**, 238., 308., 432., 497., 788., 879., 931., 1191., 1209., összesen: 12.

1774 — 4., 138., 337., 367., 631., 711., 757., 804., 1033., 1064., összesen: 10.

1775 — 235., 534., 538., 572., 582., 626., 843., 940., 948., 990., összesen: 10.

1776 — 247., 267., 605., 651., 732., 929., 1125., 1206., összesen: 8.

1777 — 1257.

1778 — 241., 594., 821., összesen: 3.

1779 — 58., 76., 116., 185., 402., 405., 549., 1182., 1207., 1244., összesen: 10.

1780 — 26., 885., 964., 981., 1312., összesen: 5.

1781 — 18., 1255., összesen: 2.

1782 — 95., 111., 154., 404., 1087., 1204., 1282., 1314., összesen: 8.

1783 — 486., 703., 897., 983., 1201., 1202., összesen: 6.

1784 — 202., 220., 250., **281.**, 567., 618., 768., 882., 1060., 1074., összesen: 10.

1785 — 196., 244., 336., 433., 456., **761.**, 1136., összesen: 7.

1786 — 32., **108.**, 145., 324., 328., 653., 1058., 1186., összesen: 8.

1787 — 322., 554., 970., 1224., összesen: 4.

1788 — 397.

1789 — *nem volt felvétel.*

1790 — 17., 29., 78., 83., 121., 122., 146., 208., 224., 385., 400., 430., 447., 448., 482., 489., 507., 541., 546., **562.**, 568., **595.**, 676., 690., 717., 836., 841., 849., 888., 895., 922., 971., 975., 1011., 1020., 1039., 1145., 1160., 1216., 1222., 1249., 1309., összesen: 42.

1791 — 299., 302., 535., 638., 805., 943., 959., 1276., összesen: 8.

1792 — 7., 15., 43., 152., 177., 286., **345.**, 353., 362., 437., 505., 919., 966., 1029., 1050., 1110., 1153., 1258., **1273.**, 1291., összesen: 20.

1793 — 47., 86., 142., 209., 279., 458., 586., 679., 748., 1117., 1198., összesen: 11.

1794 — 1., 109., 210., 242., 285., 529., 603., 606., 665., 708., 720., 840., 955., 1053., 1054., 1163., 1235., 1284., összesen: 18.

1795 — 37., 100., 261., 277., 310., 363., 421., 435., 455., 471., 494., 503., 545., 573., 584., 614., 617., 637., 675., 722., 770., 798., 820., 830., 855., 891., 896., 952., 993., 1035., 1038., 1122., 1196., 1242., 1279., összesen: 35.

1796 — 104., 226., 395., **422.**, 521., 532., 734., 806., 1065., 1066., 1086., 1173., 1262., 1274., összesen: 14.

1797 — 16., 72., 82., **193.**, 233., 259., 383., **441.**, 449., 459., 472., 527., 536., 636., 642., 864., 921., 969., 1114., 1154., 1169., 1170., 1213., 1272., 1303., összesen: 25.

1798 — 51., **65.**, 160., 186., 483., 580., 715., 786., **793.**, 801., 1043., 1215., 1294., összesen: 13.

1799 — 34., 174., 256., 258., 326., 403., 440., 457., 490., 591., 592., 705., 743., 752., 809., 842., 904., 935., 954., 1166., 1246., összesen: 21.

1800 — **85.**, 115., 127., 218., 269., 329., 334., 357., 359., 555., 556., 613., 621., 671., 714., **726.**, 736., 791., **816.**, 949., 961., 1003., 1009., 1014., 1018., 1041., 1048., **1076.**, 1105., 1146., 1265., 1275., összesen: 32.

1801 — 30., 62., 73., 96., 102., 103., 221., 230., 311., 672., 688., 751., 845., 963., 1103., **1183.**, összesen: 16.

1802 — 105., 187., 388., 524., 570., 712., 890., 920., 958., 1131., 1264., 1306., összesen: 12.

1803 — 135., 153., 201., 451., 623., 650., 684., 695., 880., 1144., összesen: 10.

1804 — 22., 41., 207., 282., 373., 481., 491., **530.**, 565., 598., 691., 700., 723., 744., **747.**, 756., 858., 870., **873.**, **927.**, 946., 1071., 1102., 1107., **1128.**, 1205., 1221., összesen: 27.

1805 — 3., 69., 143., 158., 217., 246., 439., 604., 693., 783., 902., **972.**, 1028., 1036., 1047., 1174., 1267., összesen: 17.

1806 — 10., 49., 60., **406.**, 466., 574., 719., 823., **923.**, 957., 1024., 1159., 1208., összesen: 13.

1807 — *nem volt felvétel.*

1808 — 596., 852., 1082., összesen: 3.

1809 — *nem volt felvétel.*

1810 — *nem volt felvétel.* A testőrkapitány 1810 december 3-iki status kimutatása szerint, 70 testőr helye volt betöltetlen. Ez évben csak ajánlás volt.

1811 — *nem volt felvétel.* A testőrkapitány 1811 december 20-iki status kimutatása szerint, 70 testőr helye volt betöltetlen. Ez évben még ajánlás sem volt.

1812 — *nem volt felvétel.* A testőrkapitány 1812 december 19-iki status kimutatása szerint (az újjászervezést elrendelő 1812 november 3-án kelt legfelsőbb elhatározás alapján) 40 testőr helye volt betöltetlen. Ez évben csak ajánlás volt és az uralkodó 2 testőralhadnagyot (731., 1305.,) nevezett ki. Összesen: 2.

1813 — 21., 36., 42., 44., 79., 133., 144., 274., 287., 290., **325.**, 341., 377., 381., 384., 407., 417., 434., 468., 506., 548., 589., 627., 643., 668., 682., 689., 758., 773., 813., 814., 860., 941., 945., 1021., 1084., 1088., 1099., 1108., 1119., 1151., 1162., 1180., 1194., 1210., 1225., 1308., összesen: 47.

1814 — A mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó 1814 június 1-én kelt legfelsőbb rendelet alapján, a felsoroltakból 27 testőr átmeneti jelleggel lett felvéve.[1] 71., 92., 93., 97., 139., 156., 182., 205., 223., 231., 270., 272., 273., 315., 368., 445., 469., 476., 533., 659., 728., 730., 738., 812., 815., 828., 838., 856., 874., 1007., 1070., 1089., 1139., 1141., 1195., összesen: 35.

1815 — 166., 346., 774., összesen: 3.

1816 — 114., 137., 180., 391., 777., 1237., összesen: 6.

1817 — 264., 635., 1008., 1150., összesen: 4.

1818 — 188., 191., 260., 293., 351., 364., 412., 423., 424., 427., 513., 600., 616., 706., 884., 916., 930., 1004., 1017., 1025., 1094., 1223., összsen: 22.

1819 — 195., 289., 306., 408., 908., 910., 1101., 1248., összesen: 8.

1820 — 253., 304., 394., 790., 824., 1075., összesen: 6.

1821 — 107., 319., 467., 500., 639., 670., 956., 1013., 1175., összesen: 9.

1822 — 686., 746., 866., 1278., 1315., összesen: 5.

1823 — 35., 229., 288., 366., 462., 569., 645., 913., 924., 996., 1019., 1091., 1106., 1111., 1287., 1296., 1311., összesen: 17.

1824 — 91., 129., 213., 518., 612., 687., 962., 1023., 1026., összesen: 9.

1825 — 254., 257., 303., 375., 380., 881., 907., 1190., összesen: 8.

[1] Ezek közül Liska János már 1803-ban is szolgált s ezért ott van kimutatva. (684.)

1826 — 11., 332., 452., 460., 652., 778., 781., 827., 997., összesen 9.

1827 — 371., 399., 495., 662., 681., 1055., 1078., 1283., összesen 8.

1828 — 54., 227., 344., 492., 547., 648., 699., 701., 794., 808., 861., 865., 912., 1027., 1061., 1096., 1218., 1261., 1280., összesen: 19.

1829 — 99., 212., 312., 390., 431., 474., 559., 561., 633., 834., 854., 894., 1077., 1161., 1185., 1211., 1290., összesen: 17.

1830 — 149., 173., 266., 365., 409., 499., 551., 578., 741., 800., 875., 1143., összesen: 12.

1831 — 38., 157., 252., 314., 392., 413., 478., 733., 779., 799., 926., 1112., 1116., 1171., 1231., 1256., összesen: 16.

1832 — 84., 98., 113., 176., 222., 470., 560., 601., 647., 750., 819., 1109., 1199., 1233., 1281., összesen: 16.

1833 — 53., 61., 120., 296., 343., 610., 619., 811., 829., 914., 1034., 1049., 1059., 1192., összesen: 14.

1834 — 12., 192., 249., 305., 356., 396., 410., 498., 511., 585., 587., 709., 754., 892., 1040., 1100., 1155., összesen: 17.

1835 — **352.**, 354., 542., 615., 646., 960., 1120., 1230., 1286., összesen: 9.

1836 — 59., **68.**, 140., 172., 263., 418., 493., 539., 649., 710., 989., 1073., 1126., 1203., 1310., összesen: 15.

1837 — 52., 163., 171., 204., 236., 330., 393., 401., 425., 487., 624., 667., 724., 780., 872., 906., 911., 937., 938., 992., 995., 998., 1042., 1152., 1232., 1247., 1289., összesen: 27.

1838 — 14., 63., 134., 360., 450., 656., 683., 742., 767., 936., 1032., 1219., összesen: 12.

1839 — 132., 211., 216., 237., 361., 444., 557., 721., 725., 772., 826., 859., 898., 947., 953., 985., 1057., 1200., 1263., összesen: 19.

1840 — 94., 112., 389., 526., 528., 575., 599., 622., 666., 917., 1156., 1164., **1172.**, 1254., 1271., 1298., összesen: 16.

1841 — 40., 150., 175., 355., 502., 611., 674., 678., 704., **765.**, 951., 1068., 1092., 1135., 1238., 1240., összesen: 16.

1842 — 9., 20., 39., 88., 155., 178., 200., 284., 340., 588., 692., 718., 740., 887., 899., 1220., 1253., 1293., összesen: 18.

1843 — 248., 291., 485., 552., 590., 664., 727., 753., 1022., 1051., 1129., 1179., 1226., 1266., 1269., 1288., összesen 16.

1844 — 106., 268., 278., 463., 473., 475., 504., 514., 543., 685., 755., 871., 1093., 1095., összesen: 14.

1845 — 24., 225., 228., 243., 323., 628., 629., 644., 764., 886., 939., 1168., 1197., **1229.**, 1268., összesen: 15.

1846 — 28., 164., 179., 347., 349., 496., 581., 609., 634., 716., 739., 762., 771., 928., 978., 1030., 1130., 1177., 1214., összesen: 19.

1847 — 13., 74., 169., 376., 566., 696., **766.**, 818., 825., 932., 1010., 1044., 1148., 1167., 1239., 1241., 1277., összesen: 17.

1848 — 170., **181.**, 251., 477., **630.**, 677., **702.**, 833., 900., 974., **1005.**, **1067.**, 1138., **1250.**, összesen: 14.

A felvett testőrök száma	1315
Felvétetett, de szolgálatot nem teljesített	45
A tényleg szolgált testőrök száma	1270

Mária Terézia-rendet nyert testőrök:

br. Bésán Károly (Dunaszekcsői) testőr,
br. Biró János (Csikpálfalvi) testőr,
Boros Ádám (Rákosi) testőr,
hg. Esterházy Miklós (Galánthai és Fraknói) testőrkapitány,
br. Hrabovszky János (Hrabovai) testőr,
gr. Karaiczay András (Valjeszakai) testőr,
gr. Károlyi Antal (Nagykárolyi) testőrkapitány,
Karove László testőr,
Kelemen István (Széki) testőr,
br. Knezevich Vince (Szentilonai) testőr,
gr. Kollonich Miksa (Kollegrádi) testőralkapitány,
br. Lipthay Antal (Kisfaludi) testőr,
br. Martonicz András testőralkapitány,
Munkácsy József testőr,
br. Puchner Antal testőr,
br. Récsey Ádám (Récsei) testőralkapitány,
gr. Rhédey János (Kisrédei) testőrfőhadnagy,
br. Révay Imre (Szklabinai és Blatniczai) testőr,
br. Stephaich Xav. Ferenc (Nemesdédi) testőr,
Szarvassy József (Riomfalvi) testőrfőhadnagy,
br. Szentkereszty Zsigmond (Zágoni) testőr,
Vajna Gábor (Kovásznai) testőr,
gr. Vécsey Ágoston (Hernádvécsei és Hajnácskeői) testőrkapitány.

Irodalom.

1. *Regulamentum* pro regio Hungarica nobili turma praetoriana. Vienna 1795. (Megjelent német nyelven is.) [1]

2. *Ballagi Aladár:* A magyar kir. testőrség története, különös tekintettel irodalmi működésére. Pest, 1872.

3. *Illésy János:* A magyar királyi nemes testőrség felállítása 1760-ban. (Hadtörténelmi Közlemények 1895. évf.) [2]

4. *Sebetič Raimund:* A magyar kir. testőrség I. Névjegyzék 1760—1850. Bécs, 1898.[3]

5. *Polonkay András:* A magyar nemes testőrség története 1760—1850. (Kézirat a Magyar Királyi Hadilevéltárban.) [4]

6. *Galsai Kováts Ernő:* Magyar kir. testőrség és annak története. (Kézirat a Magyar Nemzeti Múzeum kézirattárában, *Naplóm I.* kötetében.)[5]

7. Dr. *Fleischer Gy.:* A bécsi magyar testőrségi palota. (Magyar Művészet 1929. évi kötet.)

8. *Báróczy Sándor* feljegyzései a magyar nemesi testőrség életéből 1760—1800. (Magyarra fordította *K. László József.* Budapest, 1936.)

[1] Ez az új testőrszabályzat. A régi 1760. évi, a Liber Regiusban.

[2] Pótlás az 526. oldalhoz: A beszédek közül csak Gombos pozsonyi bíró beszédét, mellyel a kancellárt üdvözölte kobozták el azért, mert téves adatokat „impressum mendosum" tartalmazott.

[3] A névjegyzék dacára, hogy szerzője azt tökéletesnek és megbízhatónak tartja, éppen a megbízhatóság szempontjából teljesen értéktelen. Ugyanis főleg a nevekben, de az ajánló hatóságok és az összlétszám megjelölésében egyaránt helytelen megállapításokat és súlyos tévedéseket tartalmazó, már címében is hibás, hiányos mű, mindössze 1266 testőr nevet sorol fel, szolgálati idejük pontos feltüntetése nélkül.

[4] Az előbbinél nagyobb gonddal összeállított, azonban a tévedésektől korántsem mentesített kézirat.

[5] Érdekesek a vele együtt szolgált testőrökre és az Aradon fogságot szenvedő honvéd bajtársaira vonatkozó feljegyzései.

Mozzanatok a magyar nemes testőrök életéből.

Írta: *K. László József.*

Közismert dolog, hogy az 1715. évi törvényalkotással létében tartósan megalapozott állandó hadsereg intézményei között egy sem volt, mely nemzeti életünk szempontjából nagyobb jelentőségűnek bizonyult volna, mint az 1760-ban megszervezett magyar nemes testőrség. Azt a nagy érdeklődést és népszerűséget, mely ennek a 90 esztendeig fennállt testületnek úgyszólván minden életmegnyilvánulása iránt országszerte kezdettől fogva mutatkozott, elsősorban az alapító nagy királynőnek az intézménynyel kapcsolatos célkitűzései indokolták. De nem az alapítólevélben és a testület szolgálati szabályzatában olvasható, a nyiltan kimondott célkitűzések. Mert már a kortársak is jól tudták, hogy annak a 120 főnyi katonai testületnek, melynek minden tagja legalább is alhadnagyi rangot viselt, nem katonai teljesítményeivel s nem is csupán az önképzési programm megvalósításával kellett létjogosultságát igazolnia, hanem azoknak a hivatalosan be nem vallott céloknak buzgó szolgálatával is, amelyek az országépítő nagy királynő elgondolásának lényegét, központi részét alkották. Ezeket a testőrség megszervezésénél követett politikai célokat a testület évkönyvíró historikusa, az irodalomtörténet lapjairól ismert Báróczy Sándor, a maga barokk stílusában így fejezi ki: „Mária Terézia, a dicső emlékezetű császárné-királynő, ez a magyarok számára felejthetetlen fejedelemasszony, a nemzet odaadó hódolatától és különösen az ú. n. örökösödési háború folyamán ismételten teljesített szolgálataitól meghatva, részben a hozzá hűségesek iránti elismerésének kifejezésére, részben azzal a politikai céllal, hogy a német és a magyar nemzet között az egymás iránti bizalmat fokozza... a hétéves háború folyamán arra az elhatározásra jutott, hogy magyar testőrséget szervez, amely az egész államra, de különösen a magyar hazára hasznos intézmény leend." Báróczy szerint tehát két szempont: a nemzet iránti hála kimutatása s a Habsburg-jogar alatt élő népek két legfontosabbikának, a németnek és a magyarnak, kölcsönös bizalmon alapuló lelki egybeforrasztása állt az államfői elgondolás középpontjában. Bizonyára Báróczy is tudta, de világosabban ki nem mondhatta, hogy e két cél mellett volt egy harmadik is, mely a kétségkívül szép, de költséges intézmény megszervezését Mária Terézia előtt a parancsoló szükségesség színében tüntette fel.

Ő, akinek lelkét egészen a porosz versenytárs hatalmától való rettegés uralta, s aki tisztán látta, hogy Nagy Frigyes államának ereje az államalkotó nép nyelvi, vallási és politikai egységében rejlik, — sokkal inkább, mint erős hadseregében, — kötelességének, legelső uralkodói feladatának tartotta, hogy — háza jövője érdekében — a maga népeit is ilyen tökéletes egységben tömörítse trónja körül. A nyelvi egység és a vallási egység megteremtésében — tudta jól — csak generációk érhetik el a kívánt eredményeket, de az alattvalók történetszemléletének, politikai felfogásának egységesítése, az uralkodóház iránti meggyőződéses hűség érzésének minden nép lelkében való megszilárdítása olyan feladatok, amelyek — mint azt az események is sajnálatosan igazolták — nem tűrnek semmi haladékot, s nem engedik meg a türelmes, bizakodó várakozást. Az egész birodalom, az uralkodóház sorsa függhet attól, hogy itt el lehet-e érni — viszonylag rövid idő alatt — a kívánatos eredményeket, vagy sem.

A feladat, — alaposan átgondolva — legalább magyar vonatkozásában, nem is volt olyan lehetetlenül nehéz, mint amilyennek első pillanatban a felületes szemlélő ítélhetné. Hiszen nem a mai értelemben vett egész nemzetnek, csak a politikailag jogosítottak aránylag csekély rétegének megnyeréséről, a trón iránti hűségben való egységesítéséről volt szó. De kétségtelen, hogy a rendi társadalom egészének ilyen egységes, dinasztikus szellemmel való telítése elsősorban annak a feladata, akinek abból haszna van, vagyis magáé az uralkodóházé. Ennek a világos átlátása indítja a nagy koncepciójú Mária Teréziát arra, hogy a „Staatsraison" követelte s a családi érdekekre figyelő ilyetén köznevelésnek legelső munkása legyen.

Egyszerre vonja akciója körébe a három országos rend mindegyikét. A főnemességgel valójában nem is volt sok gondja. Az — nagyobb részben — kipróbált hűségű családokból állt már atyja idejében is, őneki csak a meglévő hajlamokat kellett céltudatos eljárással, s az ismert eszközökkel tovább fejlesztenie. A városi rend megnyerése sem volt nehéz feladat. Régi szabadalmak megerősítése, kibővítése, vagy újak adományozása nemcsak jólétét emelték a magyar városi polgárságnak, hanem megerősítették azt a bizalmat és ragaszkodást is, amelynek ébrentartása a „landesmütterliche Fürsorge" legelső gondjai közé tartozott.

Nehézségekre, komolyabb akadályokra a nevelőmunka csak a köznemességnél találhatott, annál a rendnél, melynek tagjait nemcsak lelkileg, de fizikailag, földrajzilag is a legnagyobb távolságok választották el Bécstől, a Habsburg-birtokállomány elismert központjától. Pedig ennek a rendnek a lelki átállítása nem maradhatott ki a munkaprogrammból, mert, ha a köznemes nem is volt hangadó elem még az országban, állásfoglalása, mint Rákóczi szabadságharcának eseményei is megmutatták, esetenként döntő befolyással lehetett már az országos közhangulat, a történelmi események alakulására. A falusi birtokán élő és gazdálkodó középbirtokos, vagy kisbirkotos nemes, még inkább a jobbágytelken tengődő, vagyontalan köznemes ember bizony nehezen volt megközelíthető az államvezetés terén érvényesülő, idegen földön termett, nagyszabású elgondolások számára, különösen ebben a korban, amikor a politikai neve-

lés a napi sajtó ma oly hatalmasnak megismert támogatását is még csaknem teljesen nélkülözni volt kénytelen.[1] A XVIII. században eszmék, gondolatok terjesztésének még a személyes érintkezés volt, ha nem is egyedüli, de legelső, legfontosabb eszköze. Nem volt tehát más megoldás: Bécsbe kellett vinni a köznemest is. Létesíteni kellett olyan intézményeket, amelyek Bécset a köznemes ember tudatában is az „összbirodalom" fővárosává avatják, s amelyek a Bécsben tartózkodást köznemességünk számára is kívánatossá és sok szempontból nyereségessé tehetik.

Ilyen meggondolások vezettek 1746-ban a Theresianum és 14 évvel később a magyar nemes testőrség felállítására. Az előbbi a különböző nemzetiségű főnemes és köznemes gyermekifjak lelkileg uniformisos nevelésével mozdította elő az új célokat, az utóbbi az életbe kilépni készülő, felserdült ifjakat akarta ellátni olyan útravalóval, mely őket közszolgálati állások betöltésére alkalmas egyedekké, megbízható államhivatalnokokká, a hadsereg jó tisztjeivé teheti. Természetes dolog, hogy mivel a lelkek ilyen egy vágányra állításához szükséges hatásokat az iskola, a laktanya a maga falai között mind nem egyesítheti, a bécsi környezet, a nyugati, főleg francia kultúrhatásokat mutató bécsi szellemi életbe való közvetlen bekapcsolódás az iskolai képzés nélkülözhetetlen kiegészítő részének tűnt fel a szervezők előtt. Meggyőződéssé vált a nevelők — és hamarosan a neveltek részéről is egyaránt, hogy Bécs mindent pótol, de Bécset nem pótolhatja semmi. Csak a bécsi élet, a huzamos ott tartózkodás volt képes a monarchiát együtt tartó dinasztia céljai szerint a centralizálás szellemét, az egyes tartományok összetartozásának gondolatát mindenkiben meggyökereztetni, s eloszlatni azt a balhiedelmet, hogy a központosítás a nemzetiségekkel való szükségképpeni, elvi szembehelyezkedést jelenti. Bécsnek kellett vállalnia a nagy kohó szerepét, melyben mindenkiről leolvadnak az állam szolgálatában hasznosíthatatlan partikuláris nézetek és kultúrák salakjai, s amely egy felsőbbséges, egyszínű nyugati kultúra szellemében egybeolvasztja a vezetésre hivatott rétegeket.

Leghelyesebben tehát akkor fogjuk fel a magyar nemes testőrségnek, mint intézménynek lényegét, ha iskolát látunk benne, olyan bentlakásos, kollégiumszerű nevelő- és képzőintézetet, melynek a bécsi kohó fémjelzésével kellett ellátnia a közpályára törekvő, vezetésre hivatott magyar ifjakat, s őket olyan hasznos készségekkel, olyan szellemi alaptőkével kellett gazdagítania, melyet a honi, meglehetősen elmaradt magán- és köznevelés rendszere nekik egyelőre nem nyújthatott.

E sorok célja mármost az volna, hogy azoknak az adatoknak a felhasználásával, melyeket a testőrség szolgálati ügykezeléséből termett, reánk maradt hivatalos iratanyagból gyüjtöttem össze, rövid bepillantást nyújtsak ennek a különleges, korszerű nevelőintézménynek mindennapi munkarendjébe, s megmutassam, hogyan tudtak abba beilleszkedni, hogyan tudtak a kiváltságos helyzet előnyeinek kihasználásával maguknak jövőt biztosítani azok a nemes úrfiak, akik az egykorú magyar ifjú-

[1] Az első magyarnyelvű hírlapnak, Rát Mátyás 1780-ban megindított s mindössze 8 évig tengődött „Magyar Hírmondó"-jának alig volt 400 előfizetője. A korábban indult német hírlapokat (az Ofnerischer Mercurius-t és az 1764. júl. 14-e óta megjelenő Pressburger Zeitung-ot) a nemesség még kevésbbé olvasta. Azoknak az előfizetői inkább a városi polgárság és a főnemesség soraiból kerültek ki.

ságnak testiekben is, lelkiekben is kétségkívül legfelső, legtöbbre hivatott rétegét képviselték.

Vállalkozásom tehát voltaképpen azonosnak látszik Ballagi Aladáréval, aki ezelőtt 67 évvel már könyvet írt a magyar testőrségről,[1] s műve egyik fejezetében kísérletet tett „a testőrség szervezetének, bel- és küléletének" megrajzolására is. Ballagi vállalkozása azonban a testület belső életének megfestésében kellőleg nem sikerülhetett, minden egyébtől eltekintve már csak azért sem, mert hiányos, hézagos forrástanulmányokon alapult. A 19 éves szerző a közel 450 oldalas művet megírta anélkül, hogy az írott emlékek legfontosabb és legnagyobb tömegű részét, az előbb említett hivatalos iratanyagot látta volna. Amint maga is elismeri, forrása a testület belső életére vonatkozó fejezet összeállításánál elsősorban az 1795. évi testőrségi szabályzat (Regulamentum) volt és ezen a szabályzaton kívül anyagot csak az egykorú hazai hírlapok cikkeiből és az országgyűlési tudósításokból merített.[2] Hogy ez a forrásanyag a fejezet címében jelzett történetírói feladat megoldásához nem lesz elegendő, azt, amint bevezető soraiból kiderül, maga Ballagi is jól tudta s ezért érezte szükségét annak, hogy eljárása lehető indokolásával a meghiányoló kritikának elejét vegye. „Szinte hallom a feltevést — írja ebben a fejezetben a fiatal szerző, — hogy a kor felidézésében bizonyára képzeletünk volt a főforrás s társadalmi rajzunkat csupán odavetett mondások támogatván, benne korlátolt ismereteinket adjuk elő. E vád, ha a történet eltűnt homályából idézi elő az életet, rendesen használtatik... Óhajtanók, ha e váddal nem illetnének. Mi nem akarunk légbe építeni. Okoskodásainkat mindig citált iratokra alapítjuk. És ez bizonyára elég biztosíték arra nézve, hogy ingó sejtelem nem avatkozik ítéletünkbe."

Semmi kétség, Ballagi eredményei a forrástanulmányok hiányossága ellenére is egészen jelentékenyek, s a testőrségnek, mint intézménynek és testületnek a szellemét illetőleg általánosságban sok találó megállapítást foglalnak magukban, de a részletek, az egyes problémák meglátásában és megítélésében a hivatalos iratanyag ismeretének hiánya sok helyt bántó nyomokat hagyott. Tények, események nagy tömegének áttekintése nélkül a közállapotokat részleteikben is találóan jellemezni senkinek sem sikerülhet, s a rosszul megválogatott kútfőkre alapított okoskodás helyes eredményekre még a Ballagihoz hasonló nagy tájékozódottságú és rendkívül fejlett ítélőképességű szerzőt sem vezetheti.

Mivel a testőrségi iratanyagban nem kutatott, nem találhatta és nem ismerhette meg Ballagi Aladár Báróczy Sándor kéziratban megmaradt testőrségi évkönyveit sem, melyek az általa használt forrásműveknél, különösen a nem tudományos célokat követő, s agyoncenzurázott hírlapoknál természetszerűleg sokkal megbízhatóbb útmutatói lehettek volna.[3]

[1] Ballagi Aladár: „A magyar királyi testőrség története, különös tekintettel irodalmi működésére". Pest, Légrády Testvérek, 1872.

[2] I. m. 345. o.

[3] Ezeket a német nyelven megírt évkönyveket — magyar fordításban — a m. kir. Hadilevéltár adta ki 1936 decemberében. („Báróczy Sándor feljegyzései a magyar nemesi testőrség életéből 1760—1800-ig." Összeállította 1829-ben Krúdy Ferenc testőrhadbíró, magyarra fordította K. László József m. kir. ig. tanár.)

Tehát új képet festeni a magyar nemes testőr érdekes egyéniségéről és sajátos életkörülményeiről — Ballagi művének hiányosságaira való tekintettel — nem látszik felesleges vállalkozásnak, különösen ezen a helyen, ahol egy nagy adatgyüjtemény, mint valami hivatalos mustralajstrom, a nemesi gárda összes tagjait elvonultatja olvasóink lelki szemei előtt, s különösen most, amikor ennek a testületnek az élete a legfontosabb s eddig fel nem használt forrásanyag tiszta tükrében válik számunkra megfigyelhetővé.

Különös, a mai szemnek kétségkívül egészen szokatlan kép az, amelyet ezek az iratok a magyar testőr lelkivilágáról, egyéniségéről elénk vetítenek. Nem is fogja megérteni, helyesen felfogni senki más, csak az, aki jól ismeri azt a történelmi életmilieut, melyben a nemes úrfi mozgott addig, míg a gárdapalota kapujáig el nem érkezett.

Ismeretes dolog, hogy a XVIII. század a művelődés minden ágát illetőleg a nagy tespedés, a lelki elernyedtség kora Magyarországon. „Az ezer sebből vérző nemzet — írja a XVIII. század magyarságáról Négyesy László, — az évszázados létharcokban kimerült idegzettel pihenőre eresztve magát, inkább testi életet él.“[1] Haladás, változás talán csak a főnemesség kultúrájában, életkörülményeiben jelentkezik, — a nemzet többi rétege, köztük a művelt középosztályt jelentő köznemesség is, egészen elavult, régi életformák között él, melyeken alig vehetők észre a nyugati, fejlettebb civilizációk és kultúrák hatásának jelei.

A gyermeknevelés is régi kitaposott utakon halad. A leányt csak a hitvesi, gazdaasszonyi szerepkör betöltésére kell előkészíteni, s ehhez a falusi iskola elvégzése mellett a gondos családi nevelés is elegendőnek látszik. A fiúk a falusi iskola elvégzése után a latin iskolába (kollégiumba, gimnáziumba) mennek, hogy ott a törvényhozás, az igazságszolgáltatás és a közigazgatás nyelvét, a latint jól elsajátíthassák. A gimnáziumi tanulmányok elvégzése azonban, bár azok között a latin nyelven és irodalmon kívül más tudomány még alig játszik jelentős szerepet, már komoly erőfeszítést kíván, néha nagyobbat, mint amekkorára a nemes úrfi a maga lelki berendezésével képesítve van. Ezért igen sokan (mint maga Bessenyey is) megelégszenek az alsóbb, grammatikai kurzus elvégzésével, s ha úgy vélik, hogy a törvények nyelvét, Werbőczy, Kitonich fejtegetéseit megértik már, ha látják, hogy egy-egy sablonos epistola megírása nem esik már túlságosan nehezükre, otthagyják az iskola padjait, hogy odahaza, a szülői háznál élhessenek a féktelen ifjúkor, és a falusi szabad élet pórias szórakozásainak. A gazdasággal a vidám, könnyelmű legényéletet élő nemes úrfi nem sokat törődik, annak ellátása a családfő vállait nyomja. A reménydús ifjú vadászattal, agarászattal, udvarlással, kocka- és kártyajátékkal tölti ideje nagy részét, s zajos mulatozásokban, pincék, kocsmák látogatásában leli örömét. Hiszen voltaképpen még nem sok víz folyt le a Dunán azóta, hogy az Áfium írója a nemes ifjak életének tartalmatlanságát ostorozva, epébe mártott tollal vetette papírra az ismert sorokat: „Fiaink haszontalanul élnek, vagy otthon atyjoknál, anyjoknál, vagy, ha ugyan derekasan látni és hallani akarnak (amint ők mondják), egy nagyúr udvarába beállanak és szer-

[1] Beöthy Zsolt: „A magyar irodalom története.“ I. köt. 462. o.

ződnek. Ott mit tanulnak? Innya. Mit többet? Pompáskodni, egy mentét arannyal megprémeztetni, egy kantárt pillangókkal megcifráztatni, egy forgóval, egy varrott lódinggal pipeskedni, paripát futtatni, egyszóval esküdni, hazudni és semmi jót nem követni."

De a gondtalan ifjúság évei hamar elmúlnak s elkövetkezik az az idő, amikor a nemes úrfinak jövendő megélhetése biztosítására életpályát kell választania. Ha van még elég családi birtok, akkor nincs semmi baj. A fiú — gyakorlati úton — elsajátítja atyja tudományát és átveszi a gazdaság vezetését. De ha a családi birtok már fogyóban van, és a megmaradt kevésen is több testvérnek kell osztozkodni, akkor már más megoldás után kell nézni. Nagy választékot, sok lehetőséget az egyoldalú képzettséggel bíró nemes úrfi nem talál maga előtt. Latin tudománya jóformán csak a nemesi vármegyénél és a prókátori pályán való elhelyezkedésre képesíti, de ehhez is még tanulmányai kiegészítésére és huzamos gyakorlatra van szükség. Ha ehhez nincs kedve, s nem bírja a kormányszékeknél, különösen a kamarai hivataloknál szükséges német nyelvet sem, akkor csak egy lehetőség marad számára: a vitézi pályán próbálni szerencsét. Ott van hely mindig, s a jelentkezőnek, ha tiszti állás elnyerésére egyelőre nem tart számot, nem kell jártasnak lennie sem a német nyelvben, sem a haditudományokban. Azok fokozatos elsajátításával azonban megalapozhatja boldogulását és a legmagasabb tiszti rendfokozatok elnyerésére is lehetőséget teremt magának. A kilátások nem rosszak a hadseregnél, de azok megszerzéséért — lelkiekben és erkölcsiekben — a nemes úrfinak nagy árat kell fizetnie.

Meg kell válnia mindentől, ami a rendi társadalomban az „úr", a nemes ember életszínvonalát a nem nemeseké fölé emeli: a szabadságtól, a személyes függetlenségtől, s oly életformához kell hozzáidomulnia, amelyre sem neveltetése, sem életszemlélete elő nem készítették. A rend, tisztaság, engedelmesség, fegyelem, felelősségérzet, pontosság, összetartás, hűség, önfeláldozás, s megannyi más hasonló erények mintaképévé kell átformálódnia akkor, amikor eddigi nemesi életének minden ízét éppen az adta meg, hogy előjogai és vagyona birtokában ezeknek az önfegyelmező erényeknek a gyakorlására ráutalva nem volt.

Nagyobb, kiáltóbb ellentéteket képzelni sem lehet azoknál, amelyek egymással találkoztak akkor, amikor a nemes ember — az egykorú köznyelvben használt kifejezés szerint — „katonaságra adta magát" és a maga egocentrikus életszemléletével a szigorú fegyelméről, lelketlen drilljéről európaszerte ismert császári seregben kezdett új életet. Nincsen életsors, amely a végzetes lelki megpróbáltatásoknak, a tragikus bonyodalmaknak annyi csiráját rejtené magában, mint amennyi a nemes katona életének díszes, fényes külsőségei mögött lappangott.

Erre a multra, a lelki fejlődésnek erre az útjára kell mindig visszatekintenie annak, aki olvasmányaiban a magyar nemes testőr, s általában a XVIII. századi magyar katona pályafutását, magatartását figyeli. Ezt kell szem előtt tartania annak, aki a katonáskodó magyar nemes élete művét értékelő ítéletalkotás céljából teszi tanulmány tárgyává. A magyar nemesi gárda multjával foglalkozót is, írót és olvasót egyaránt, csak az előzmények és a szellemtörténeti milieu állandó szem előtt tartása óvhatja meg a megnemértés, a túlszigorú állásfoglalás veszélyeitől.

Azt hiszem, általánosan ismert dolog, hogy a gárdatestületnek úgy az első összeállítása, mint a későbbi, időnkénti kiegészítése a nemes vármegyék ajánlásai és a hadsereg csapattesteinek felterjesztései alapján történt, s hogy abban a testületben, amelynek a szabályok szerint egyik legfőbb rendeltetése az volt, hogy az udvar fényét emelje s az uralkodóház személyes biztonságáról gondoskodjék, csak olyan nemesifjak foglalhattak helyet, akikért egy-egy vármegye nemes közönségének „universitas"-a, illetve egy-egy csapattest tisztikara erkölcsi felelősséget vállalt. Hogy a számszerinti adatokkal kezdjem, általános tájékoztatásul meg kell említenem, hogy a magyar nemes testőrség, melynek létszáma 120 és 40 között ingadozott, fennállása alatt összesen 1315 nemes úrfit vett fel neveltjei, illetve tagjai közé. A felvehető ifjak száma megyék szerint külön-külön megállapítva nem volt. A nagynépességű, nemesektől sűrűbben lakott vármegyék (mint pl. Pest m., Nyitra m., Pozsony m.) természetszerűleg több alkalmas ifjút tudtak ajánlani, a gyér népességűek kevesebbet. S hogy a török megszállást szenvedett dunántúli és alföldi megyék nemessége létszám tekintetében nem vetekedhetett a be nem hódolt északi és nyugati megyék nemességével, az természetes és közismert dolog.

A testőröknél általában feltűnik a letöltött szolgálati évek számának személyek szerinti nagy különbözősége. Volt közöttük olyan, aki hosszú éveken át a gárda tagja maradt, s voltak viszont, akik egy év, vagy pár hónap eltelte után már kiváltak a testület kötelékéből. Ennek a különös jelenségnek a megértéséhez tudni kell, hogy a testőrségnél eltölthető szolgálati idő kezdetben pontosan megállapítva nem volt. Az alapokmány erre vonatkozó szakasza nagy általánosságban csupán annyit mond, hogy a testőrök pár esztendeig („annis pauculis") teljesítenek szolgálatot, de a gyakorlatban még ez az általános megszorítás sem érvényesülhetett, s ezért, a lehetőségeket kihasználva, egyes gárdisták (mint pl. maga Báróczy Sándor is, aki 45 évig volt a gárdapalota lakója) évtizedekig meg tudták hosszabbítani testőrszolgálatukat. Ferenc király volt az, aki a magyar testőrség számára kidolgoztatott új szabályzatban, a XVIII. század legvégén 5 évben állapította meg a gárdisták rendes szolgálati idejét. Ezt az 5 évet azonban a nemes úrfiaknak nem kellett mind katonai, szorosan vett testőrségi szolgálatban eltölteniök. Azoknak az ifjaknak, akik testőrszolgálatból való elbocsátásuk után állami szolgálatba kívánták magukat felvétetni (bár ilyen alkalmazásra a szabályzat szerint jogigényt nem támaszthattak) a Ferenc király-féle szabályzat megengedte, hogy 3 évi testőrszolgálat után (ha ezt az időt nyelvek tanulásával és közszolgálatban hasznosítható szakismeretek szerzésével jól kihasználták) a még hátralévő két szolgálati évüket, gyakornoki minőségben, a cs. kir. udvari kamaránál, vagy a többi udvari hivatalok egyikénél tölthessék el. Ennek folytán a szorgalmas testőröknek, ha elbocsátásukkal egyidejűleg nem is kapták meg a kívánt közszolgálati állást, többi társaikkal és más nemesifjakkal szemben megvolt az a határozottan nagy előnyük, hogy a gárdánál szerzett nyelvi és tudományos szakismerteik birtokában, s a hivatali ügykezelésben szerzett gyakorlati tájékozottsággal a továbbiak során könnyen biztosíthattak maguknak megélhetést és kellő érvényesülést nyujtó elhelyezkedést.

A legtöbb testőr azonban a hadseregtől jött, s elbocsátása után a hadsereghez is tért vissza. A gyalog- vagy lovasezredeknél a volt gár-

disták általában a gárdánál viselt alhadnagyi ranggal folytatták tovább szolgálatukat. Főhadnagyi előléptetésben távozásuk alkalmával — az 1795. évi új megállapítás szerint — csak azok részesültek, akik már annak idején, testőrszolgálatuk megkezdése előtt is alhadnagyi rangot viseltek a hadseregben.[1]

A gárdapalotában töltött évek nem voltak a kényelmes semittevés, a nagyvilági, léha szórakozások évei, amint talán a távolállók gondolhatták, s amint gondolhatnák esetleg ma is azok, akik a testőrök sajátos életkörülményeit csak a fennmaradt anekdóták és a szépirodalmi művek romantikus meseszövéséből ismerik. A testőrnek, ha meg akart felelni a felettes hatósága részéről vele szemben támasztott követelményeknek, napjai nagy részét bizony kemény munkában kellett eltöltenie.

Vessünk hát egy pillantást a gárdapalota lakóinak mindennapi életébe. Nézzük meg, mivel volt a testőr elfoglalva reggeltől napestig, s hogy e mindennapi szorgos tevékenység eredményeképpen miből mivé kellett neki fejlődnie az udvari szolgálat ideje alatt.

A testőr napi életrendjét a testület részére kiadott hivatalos házirend (Haus- und Dienstordnung) s nagy vonalakban a testőrségi szabályzat (Regulamentum) állapította meg. A házirend legelső pontjainak egyike természetszerűleg a reggeli felkelést illetőleg adott utasítást, mégpedig olyan értelemben, hogy a testőrnek legkésőbb reggel 6 órakor el kell hagynia az ágyat, tekintettel arra, hogy 7 óráig a háziszemélyzetnek is el kell készülnie a lakóhelyiségek kitakarításával. A nemesifjú magával hozott hajlamainak, szokásainak megfigyelésére itt kínálkozik a legelső alkalom. A napiparancsok szövegéből az olvasó hamar megállapíthatja, hogy ez a koránkelés — ha ugyan a 6 órai időpont egyáltalán korainak nevezhető — testőreink számára nem volt könnyű feladat. A fiatal szervezet közismerten sok alvást, pihenést kíván, különösen akkor, ha a napi munka, mint a gárdistáé is, nagyobb testi és szellemi erőkifejtéssel jár, s ezért nem meglepő, hogy az előljárók részéről általában sok a panasz a gárdisták későnkelése miatt. A legálmosabbak a napi foglalkozásra is későn érkeznek s dorgálást kapnak mulasztásukért. Hogy a későnkelés rossz szokásának sokszor az udvari szolgálat ellátása is kárát látta, annak jelei a parancsok szövegéből könnyen kiolvashatók. „In Schönbrunn — mondja az 1761 aug. 15-i napiparancs — sollen die Herrn accurater in Diensten (seyn), früh zeythig aufstehen, damit kein Herrn Dienst verabsaumet wyrdt." Úgy látszik tehát, előfordult az is, hogy az úrfiak restsége miatt a kora délelőtti templomozásoknál, az uralkodócsalád valamelyik tagjának váratlan kikocsizása alkalmával, vagy más hasonló esetekben a parancsnokok a szokásos testőrkíséretet nem tudták összeállítani.

A reggeli ájtatosság és étkezés után, 8 órakor kezdetét vette a szolgálat, az elméleti és gyakorlati foglalkozás. Azok, akikre a vezénylés esett, előkészültek és kivonultak szolgálatukra s abban foglalatoskodtak leváltásukig olyan módon, amint azt a testület évkönyvírója, Báróczy Sándor a maga feljegyzéseiben részletesen előadja. 9 órakor volt az orvosi vizsga, amelyre nézve általában a mai katonaéletből ismeretes szolgálati előírások voltak érvényesek. A fentjáró betegek a gyengélkedőszobában

[1] Regulamentum pro. R. H. Nob. Turma Praetoriana, pag. 120.

gyültek össze és ott várták be az orvosi látogatást. A nehéz betegeket a „medikus“ és a „chirurgus“ lakosztályukban kereste fel.

A szolgálatba nem vezényelt, egészséges gárdisták a hivatalosan megállapított napi órabeosztás szerint otthon, a gárdapalotában foglalatoskodnak. Ezekre nézve a délelőtt az önképzést célzó komoly munka ideje. Ilyenkor vannak a rendszeresített tanórák és a gyakorlati foglalkozások, amelyeknek látogatása elvileg minden testőrre nézve kötelező. Foglalkozási idő alatt a testőr kimenőt nem kaphat és általában a délutáni parancskihirdetés előtt a gárdapalotát el nem hagyhatja.

Déli étkezésre a testőrök az étteremben gyülnek össze. Az étkezés rendszerint két turnusban történik. Az egyik dandár 12 órakor, a másik 1 órakor ül az asztalhoz, mert a szűkre méretezett étteremben egyszerre 40—45 terítéknél többet elhelyezni nem lehet. Ebéd után folytatódik a napirend szerinti foglalkozás. Rendesen a fél 4 órai parancskihirdetés után van a kimenőre távozók elbocsátása. A testőröknek ilyenkor nyílik alkalmuk a főváros nevezetességeinek megtekintésére, látogatások végzésére, általában magánügyeiknek a városban való elintézésére. Vendéglőbe, kávéházba betérni azonban a kimenőre jogosítottnak sem szabad, mert a parancskönyvben használt kifejezés szerint, melyben az akkori legfelsőbb társadalmi körök ítéletének megnyilatkozását kell látnunk, a szórakozásoknak ez a neme senkinek nem válik becsületére. („Keine Ehre davon ist.“)

Az esti étkezés utáni idő, 10—11 óráig általában az otthoni, vagy a házon kívüli társas szórakozások ideje. Ezek között a szórakozások között a szerencsejátékok különböző nemei elvileg helyet nem foglalhatnak. Ilyenkor, este van a hivatalosan szabályozott és ellenőrzött színházlátogatások ideje is. A német és a francia színház magas színvonalú előadásait az összes testőröknek meg kell tekinteniök, különösen amikor az ünnepelt francia drámaírók (Corneille, Racine, Molière) darabjainak bemutatásáról van szó. Az otthon maradóknak 10, legkésőbb azonban 11 órakor nyugovóra kell térniök. „Nach 10 Uhr des Nachts — mondja a parancskönyv szövege — soll allen Lehrmen, als Musique Spillen, trinkhen, schreyen und dergleichen ein Endt gemacht werden, in deme die Höchste Herrschaft in der Zeith ruhig und in geringsten ungestört sein will.“ Ez a szövegezés, amint látjuk, nemcsak a takarodó időpontjára vonatkozólag ad világos utasítást, hanem nagyjából tájékoztat arról is, mi szokott lenni a gárdapalota lakói közt az említett esti szórakozások rendes műsora. A napirendben előírt foglalkozások kezdetére, valamint a felkelés, a lefekvés és az étkezés idejének elérkeztére, éppúgy mint a kaszárnyákban, a testőrpalotában is rendes kürtjelek, vagy dobpergés figyelmeztetik az érdekelteket.

Ez volt, nagy vonásokban, részletek nélkül, a hétköznapok időbeosztásának sémája. A vasárnapok, valamint az egyházi, udvari, állami és egyéb ünnepnapok foglalkozási beosztása a hétköznapokétól természetszerűleg lényegesen különbözött. Az ünnepnapokra nézve esetenként, rendesen a megelőző napon kiadott napiparancsok tették közzé a szükséges rendelkezéseket.

Arra nézve, hogy a nemes úrfi milyen testi-lelki habitussal érkezett a gárdapalotába, s mit kellett ott elsajátítania, hogy különleges szolgálata ellátására alkalmassá váljék, a napiparancsokon kívül a fent-

maradt minősítvényi táblázatok nyujtanak érdekes és elég kimerítő tájékoztatást. Itt meg kell említeni, hogy az első testőrségi minősítvények 1770-ből valók, tehát az 1760-tól 1770-ig eltelt első 10 esztendő magyar gárdistáiról személyi leírásaink — sajnos — nincsenek. Ennek a hiánynak az oka minden valószínűség szerint az, hogy 1770-ig a gárda elöljárói ilyen leírásokat egyáltalán nem is szerkesztettek, s alapos a feltevés, hogy rendes, formaszerű Conduite-Listák kiállítására a sorhadsereg csapattestei is csak 1770-ben kapták az első utasításokat.

Hogy a leendő gárdistától a szolgálati érdek testiekben is egészen különleges, kiváló tulajdonságokat követelt, ez a testőrség felállításával követett célok ismeretéből önként következik. A teljes, kifogástalan testi épségen, az általános jó megjelenésen („elegans ac venusta forma"-n) kívül itt különösen a magassági testméretek játszottak jelentős szerepet. „A felvételnél különös gondot kell fordítani arra, — olvassuk az 1795. évi regulamentum negyedik részének II. fejezetében — hogy csak megnyerő külsejű és csak formás, magas termetű ifjak kerüljenek a testület tagjai közé." Ugyanez a szabályzat — pár sorral tovább — a testőrtől megkívánt legkisebb testmagasságot 5 láb, 8 hüvelykben állapítja meg, ami mai méretre átszámítva, kb. 180 cm-t jelent. Ez a méret — különösen akkor, ha a XVIII. századbeli, híres porosz gárda nagy pénzen összevásárolt óriásaira gondolunk — túlzottnak nem mondható. De, ha tekintetbe vesszük, hogy a gárdistának lelkileg, szellemileg és erkölcsiség szempontjából is a magyar ifjúság legelső klasszisát kellett képviselnie, s ha meggondoljuk, hogy kénytelen választás esetén mégis csak a belső értéktulajdonságoknak kellett adni elsőbbséget a testi kvalitásokkal szemben, akkor szinte természetesnek fogjuk találni a statisztikai adatgyüjtésnek azt az eredményét, hogy a felvett ifjak átlagának testmagassága még a fenti, mérsékelt értékhatáron is legtöbbször alúl maradt. 1797-ben pl. a bejegyzett testmagasságok 184.5 cm (5 láb, 10 hüvelyk, 1 vonal) és 163¼ cm (vagyis 5 láb, 2 hüvelyk) között ingadoznak. Az ebben az évben minősített 67 gárdista közül 15 volt mértéken fölül (22.4%), 5-nek a magassága éppen a szabályzat szerinti minimális értékhatárt érte el (7.6%) és 47-en voltak azok (70%), akik növésben nem ütötték meg a kívánt mértéket. Azt hiszem, ezek a találomra kiválasztott 1797. évi adatok lényegükben hűen fejezik ki a mindenkori állapotokat s nincs jogunk feltételezni, hogy más évek statisztikai adatai a gárda tagjainak testméreteit illetőleg lényegesen jobb, vagy rosszabb helyzetet mutatnának. Báróczy nagyon érdekesen mondja el évkönyveiben, hogy az 1760-ban összegyüjtött gárdisták két legalacsonyabbika, akiknek testmagassága a 171 cm-es méretet is alig érte el, csak a királynő kedvenc komornájának segítségével tudta kivinni, hogy a szigorú felfogású testőralkapitány, Pálffy János gróf tábornok akarata ellenére a testületben megmaradhasson.

Fokozott, de jogos igényekkel lépett fel az udvar a testőrrel szemben annak egész megjelenését, külsejének ápoltságát illetőleg is. A bajok ezen a ponton kezdetben sokkal nagyobbak voltak, mint azt az ember — még a kor műveltségi viszonyainak ismerete mellett is — az első pillanatban gondolhatná, s maga Báróczy is feljegyzi, hogy az alapítás évében összegyüjtött nemes ifjakból csak két évi erőfeszítés után, és csak a tisztátlanságban megrögzöttek szigorú kiselejtezésével lehetett rendeltetésé-

nek megfelelő testületet alkotni. Az 1760 október 2-án kelt legelső napiparancs legelső mondata: „Sammentliche Garden sollen sich haubtsechlich der Sauberichkeit in ihrer Unnifarben und Rüstung befleissen," azt lehet mondani, éveken át refrain-je marad a parancsnoki megnyilatkozásoknak, s türelmesen hangzó, szelíd tónusú fogalmazása mellett is sokat sejtető kifejezője az előljárók nagyfokú elégedetlenségének. Kellő művelődéstörténeti tájékozottság mellett azonban meg kell értenünk, hogy a nagyobbrészt falusias környezetben élő, XVIII. századi magyar köznemes ifjú, azon a földön, mely még telve volt a 150 éves török pusztítás szomorú emlékeivel, az anyagi és testi kultúra nem sok díszével tudta magát felékesíteni, s egészen természetes, hogy a világváros, a császári udvar fokozott igényeit falusiasan egyszerű, elhanyagolt külsejével mindjárt első megjelenésekor ki nem elégíthette.

Magától értetődő dolog, hogy voltak hiányok, — különösen az első évek alatt — a bevonuló nemes ifjú modorában, fellépésében, általános társadalmi és lelki műveltségében is. A kisvárosi collegium padjai közül, a falusi kúria meszelt falu, padozatlan kis szobáiból, az elaprózott helyőrségek vidéki laktáboraiból felérkező magyar nemes ifjú bizonyára ebben vette észre legelőször azt a nagy távolságot, mely az ő egyszerű, természetes pallérozatlanságában megmaradt lényét a világváros sokrétű, magas kultúrájától elválasztotta. Kínos magáraeszméléssel itt látta meg, hogy az a humanisztikus alapokon nyugvó, egyoldalú, deákos könyvműveltség, melyet magával hozott, olyan művelődési központban, mint Bécs, számára versenyképességet nem jelenthet, — az első összehasonlítások eredményeiből itt vette csak igazán észre, hogy nemzeti közművelődésünknek a másfélszázados élet-halálküzdelem milyen fájdalmas és milyen nehezen pótolható veszteséget okozott. A gárda előljáróinak, a felfogadott táncmestereknek — különösen az első évtizedekben, — bizony minden erélyük és igyekezetük latbavetésére szükségük volt, hogy a nemes úrfiakat a kezdet nehézségein átsegíthessék. Különösen nehezen mehetett az uralkodócsalád tagjaival való érintkezésnél nélkülözhetetlen spanyol etikett raffinált szabályainak elsajátítása. Pedig a tanultak gyakorlására volt alkalom elegendő. A gárdisták — 12-es turnusokban — elég sűrűn kaptak vezénylést kézcsókra a királynő, vagy az uralkodócsalád többi tagjai elé, az ú. n. Tafeldienst-ben sem volt hiány s általában a gárdakapitány is, a főudvarmesteri hivatal is minden alkalmat megragadott és minden eszközt felhasznált arra, hogy a testőrifjakból teendőiket illetőleg minden helyzetben jól tájékozódó, biztos fellépésű udvari embereket neveljen.

Hogy milyen vonatkozásúak és jelentőségükben milyen fokúak lehettek azok a balfogások, amelyeket a romlatlan lelkű, színlelni nem tudó újonc gárdista a neki szokatlan környezetben lépten-nyomon elkövetett, annak illusztrálására csak egy jóízű esetet óhajtok itt bemutatni olvasóimnak, — egy olyat, melynek mozzanatai az egyébként szűkszavú parancskönyv szövegéből, szerencsére, elég jól kihámozhatók. Az őrszolgálatba vezényelt testőröket gyakran érte az a kitüntetés, hogy — meghívás folytán — a császár asztalánál ebédelhettek. A kitüntetéseknek ezt a nemét azonban a mi gárdistánk általában nem sokra értékelte és pedig bizonyára azért, mert hamarosan tapasztalnia kellett, hogy ezeken az udvari ebédeken a meghívott vendég — az ismert okoknál fogva — köny-

nyen éhen maradhatott, s mert a magas személyek feszélyező jelenlétében folytatott társalgás sem hozhatta meg ifjúi kedélyének a kívánt felüdülést. Az egyik alkalommal szolgálatba vezényelt négy gárdista tehát, úgy vélvén, hogy részvétet bajban csak az érdemel, aki magán segíteni nem tud, gondolt merészet és nagyot, s a meghívásra — nagyon hálás köszönetének tolmácsolása mellett — lemondó üzenettel válaszolt. Igen ám, de a fiúk jól tudták, hogy az ilyen lemondást a fennforgó vis major-ra való hivatkozással, elfogadható módon indokolni is kell, különben sértés lesz belőle, s az ő becsületükön is csorba esik. Bemutatták tehát indokaikat, őszintén, színezetlenül. Már t. i. a megmondhatókat. Az, hogy ennek az indokoló résznek a megszerkesztésében a fantáziát komolyabb szerep is megillethetné, eszébe sem jut egyiküknek sem. A négy közül kettő azzal áll elő, hogy ők már megebédeltek s még egy ebédet elfogyasztani nem volnának képesek, a másik kettő pedig arra hivatkozik, hogy az ő ebédjük a vállalkozó vendéglősnél már meg van rendelve, azt vissza nem rendelhetik, s így a meghívás elfogadása esetén ebédjük ára kárba vesznék. Már pedig — s ezzel a további gondolattal már az előljáróknak kellett kiegészíteniök a világos okfejtést, — a testőrre nézve a fizetésével való gazdálkodásban csak a legnagyobb fokú takarékosság lehet az irányadó. Az egyszerű és világos indokolásnak illetékes helyen — csodálatosképpen — nem volt meg a kívánt hatása, s a négy „monsieur sans gêne" másnap a parancskönyv szövegéből tudta meg, hogy eljárásuk parancsnokaik helyeslésével nem találkozott.

Nyilvános helyen, társaságban az újonc testőr viselkedése sokszor a félszeg visszahúzódás, máskor a szerénység elégtelen mértéke miatt esett kifogás alá. Az 1761 febr. 9-i napiparancs pl. arra figyelmezteti a gárdistákat, hogy ünnepélyes istentiszteletek alkalmával ne foglalják el a karzaton azokat a helyeket, amelyek a kamarás uraknak vannak fenntartva. Máskor, ha ez az eset megismétlődik, ki fogják őket onnan utasítani. Az ugyanezen év május 5-én kelt parancs azt kifogásolja, hogy a francia színházban a testőrök a miniszterek előtti helyekre ültek. Ugyanezt a tapintatlanságot teszik szóvá az 1760 nov. 16-ról kelt korábbi rendelkezések is, azzal a hozzáadással, hogy általában színházi előadásokon a testőrök ne üljenek mindnyájan egy tömegben egymás mellé, hanem vegyüljenek el a közönség soraiban, s ne tegyenek úgy, mintha senkit sem vennének észre, hanem azokat, akiket illik, a kellő tisztelettel üdvözöljék.

A 18—22 esztendős fiatalember túlhabzó kedélyére, pajkoskodó, természetes könnyelműségére, de talán kissé a kor műveltségi viszonyaira is jellemzők azok a gyengédtelen, kötekedő tréfák, amelyeket testőreink a főváros ismeretlen közönségével, a gyanútlan járókelőkkel szemben engedtek meg maguknak üres óráikban, s amelyek a palotaparancsnok hivatalos ügykezelését, különösen az első években, sokszor kellemetlen módon felduzzasztották. A beérkezett jelentésekből megtudjuk, hogy az úrfiak ilyen kamaszos szórakozásai közé tartozott pl. az, hogy az utcán járókelőket az ablakból leöntötték, gyengédtelen, csúfolódó megszólításokkal molesztálták, — őket, vagy a szomszéd házak ablakait légpuskával meglövöldözték, stb. A palotaparancsnoknak bizony sokszor kellett a fejét törnie azon, hogy a hozzá forduló panaszosoknak hogyan szolgáltasson elégtételt. De így volt ez bizonyára a többi gárdatestületek

(arciere-k, a lombard-velencei és a galiciai nemestestőrök) mindennapi életében is.

Szintén a fiatalos vérmékséklet és a nemesi, rendi öntudat kifejezője volt a testőr részéről az a hivatalosan sokszor szóvá tett magaviseleti hiba is, hogy alárendelt személyekkel, sokszor bajtársaival szemben is, nem volt elég kíméletes, s aránylag könnyen ragadtatta magát tettlegességekre. A háziszolgák, lovászok, borbélyok, pincérek, betegápolók, s a kellemetlenkedő hitelezők bizony sokszor tudták felmutatni kézzel fogható, kitapintható bizonyítékait az úrfiak elleni panaszok jogosságának. Sok büntetést kellett kiszabni a gárdisták között a hátasló oktalan kínzása miatt is. („Wegen Pferd sekieren", „wegen Brutalisirung und Verletzung seines Dienstpferdes"). 1825-ben előfordult az az eset, hogy az egyik gárdista 3 napi szobafogságot kapott azért, mert rendben és sorban állva, kivont kardjával akkorát vágott nyugtalankodó lova fejére, hogy a kard pengéje ketté törött. A megtorlás ilyen esetekben általában nem volt szigorú, hiszen kímélni kellett a magas szolgálatot teljesítő, kiváltságos nemes úrfi önérzetét is, s nem volt ajánlatos elvenni kedvét a trón, a haza, és a saját maga szempontjából annyira fontos szolgálat folytatásától. A regulamentum is komoly szóval figyelmezteti a testőrkapitányt, hogy sem a gárdának, sem a gárda parancsnokának nem válik díszére, ha a szigorú büntetések alkalmazása szokássá válik, mert abból a parancsnok vezetésre való alkalmatlansága („homines regendi inscitia") épp oly világosan kiderül, mint az alárendeltek fegyelmetlensége. 1761 szeptember 4-én az egyik testőrre foglárfogságot mér ki a parancs azért, mert Schönbrunnban kivont karddal megkergetett egy pincért. Érdekes és a testület közállapotaira jellemző dolog, hogy a palotaparancsnok, amikor ezt a büntetést kihirdeti, feltétlen szükségességét érzi annak, hogy eljárását, ítélete szigorúságát megindokolja, s mintegy a maga mentségére diktálja tollba adjutánsának a következő toldaléksorokat: „A tábornok úr sajnálja, hogy így kellett döntenie, de ilyen viselkedés az udvarnál a legszigorúbban tiltva van." Hasonló esetekben a fegyelmi fenyítőhatalmat gyakorló parancsnoknak bizonyára mindig az alapszabályok 3. szakasza jutott eszébe: „Praefecti... subjectos Nobiles leniter, dum licebit, regant, foveantque." (A parancsnokok a nekik alárendelt nemesifjakat, amíg csak lehet, szelídséggel igazgassák, s hozzájuk jó szívvel legyenek.)

A nemes úrfi, mint gárdista, mai fogalmaink szerint, — semmi kétség, — nem volt a fegyelmezettség mintaképe. Erre a témára azonban, bármily gazdag és tanulságos forrásanyag áll is rendelkezésemre, itt részletesebben kiterjeszkedni nem akarok, mert akarva, nem akarva, könnyen azt a látszatot kelthetném, hogy meggyökeresedett, helyes nemzeti közfelfogással kívánok szembehelyezkedni, s mint hadtörténetkutató, nem vagyok eléggé jó véleménnyel a XVIII. századi magyar harcos egyik közbecsülésben álló képviselőjének katonai értékét, rátermettségét illetőleg. Ilyen nézet pedig a hibás, dilettáns történetszemléletnek igazán minden áruló jelét magán hordaná. Ha ezekben a kérdésekben helyesen akarunk ítélni, akkor nem szabad elfelejtenünk, hogy a rendiség világában a a katona értékjelző tulajdonságai között a fegyelem, az előljárók iránti tisztelet, a feltétlen engedelmesség nem foglalja még el azt az elsőrangú helyet, amely ma, a mi ítéletünk szerint, jogosan megilleti. A Mária Terézia korabeli magyar közfelfogás szerint a katona értékmérője még

mindig, csaknem kizárólag és egyedül, a személyes vitézség, a küzdeni tudás. Ennek a két erénynek pedig, amint éppen a testőrifjak teljesítményeiből is megállapítható, a magyar nemes a XVIII. században is olyan hőse, hogy párját ritkítja az egész világon. Abban az esetben tehát, ha a magyar nemes testőr rakoncátlan magaviseletéről olvasunk, ezeknek a történeti adatoknak ne tulajdonítsunk túlzottan nagy jelentőséget, s jusson mindig eszünkbe, hogy egy másfél évszázaddal ezelőtt letűnt kor embereit mai használatra készült mérőléc mellé állítani a legkompromittálóbb balfogás és egyben a legnagyobb igazságtalanság is.

Hogy a magyar testőr magaviseletével maguk az előljárók is meg voltak elégedve, azt a minősítvényi táblázatokba bejegyzett, erre vonatkozó osztályzatok igazolják a legmegbízhatóbban. Az 1774. évi Conduite-Listákban pl. a minősítést nyert 51 gárdista közül 37-nek (72%) van jó, 11-nek (21%) van megfelelő és csak 3-nak (7%) van kifejezetten rossz osztályzata. Valamivel kedvezőtlenebbek a statisztikai számítások eredményei az ugyanakkor fennállt milánói testőrkülönítmény okmányaiban, ami kissé meg is lepheti az olvasót, mert Báróczy szerint Dráveczky őrnagy, a milánói parancsnok, ezt a különítményt a testület legkiválóbbjaiból és a maga kedvenceiből állította össze. A különítmény 26 embere közül csak 13-nak (tehát 50%-nak) a magaviselete van jónak elismerve. A megfelelő („leidlich") magaviseletűek száma 6 (23%), a rosszaké 5 (19%). A testület két tagját — a magaviseletükre vonatkozó rendkívüli megfigyelések alapján — Dráveczky külön kiemeli. Az egyiket a testület legjobb (beste), a másikat a különítmény legrosszabb (allerschlechteste) magaviseletű tagjának nevezi.

A minősítvényi ürlap ebben a korban a parancsnokoktól a fiatalságnak leggyakoribb hibáira vonatkozólag is határozott nyilatkozatot kíván, s a legtöbb bajt okozó öt főbűnt — kérdőpontok alakjában — a következő felsorolásban számlálja elő:

„dem Trunke ergeben", italos, vagy, ahogy ma mondanók: alkoholista,

„Ausläufer", kimaradozó,

„Spieler", kártyás, a szerencsejátékok rabja,

„Schuldenmacher", tékozló, könnyelműen költekező,

„Zänker", civakodó, összeférhetetlen.

Az ezen címszavak alatti rovatokban az előljárónak a szóban forgó testőrre vonatkozó véleményét rendesen a bejegyzett rövid „Ja", vagy „Nein" szavak fejezik ki. Az elmondottak után egészen természetes, hogy a gárdisták legtöbbjénél ezek a rovatok csupa határozott Nein-okkal vannak tele. Elenyészően csekély és évek haladtával egyre fogy azoknak a száma, akiknek neve mellett egyik vagy másik rovatban egy-egy határozottan vagy enyhén igenlő kifejezés (zuweilen, zuzeiten, stb) olvasható.

Ha valamelyikben, akkor rendesen a negyedik rubrikában fordulnak elő megrovó kifejezések, abban, amelynek fejrovatában az átkos „Schuldenmacher" szó éktelenkedik. Mi tűrés, tagadás, — a takarékoskodó, beosztó gazdálkodás általánosságban véve, különösen a kezdeti időkben, bizony nem tartozott a nemes úrfi legerősebb oldalai közé. Igaz, az alhadnagyi fizetés sem volt olyan nagyon nagy összegű, hogy abból a nagyváros nyújtotta szórakozások minden költségét könnyen fedezni lehetett volna. De tekintetbe kell venni, hogy a nemes úrfiak nagy része,

átlagosan több, mint a fele, hazulról is kapott havonkénti, rendes anyagi támogatást („Beihilfe"), s hogy a megengedett nemes szórakozásokban való részvétel (színházlátogatás, bálok, stb.) az udvar gondoskodása folytán sokba sohasem került. A baj az volt, hogy a fiúk egy része a pénzzel bánni, sajnos, nem tudott és hogy a takarékoskodást éppen akkor kellett volna megtanulnia, amikor környezete, életkörülményei a költekezésre legjobban csábították. Az egymástól, vagy idegenektől való kölcsönkérések szokása időnként, különösen az első években, nagyon elharapódzott, s a testőrparancsnokot a hitelezők sokat ostromolták feljelentéseikkel. A hivatalos intézkedések eleinte itt is rendkívüli elnézésről és jóakaró türelmességről tanuskodnak. A parancsnok magáévá teszi mind a két szemben álló fél ügyét, a hitelezőét is, az adósét is, s a maga személyes közbelépésével igyekszik elsimítani az ellentéteket. De pár hónap tapasztalatain okulva kénytelen belátni, hogy a bajokat csak szigorú rendszabályok életbeléptetésével mérsékelheti. Megtiltja tehát a kölcsönzéseket, s kihirdeti, hogy a hitelezők érdekeit megvédeni többé nem hajlandó. Aki pénzt ad kölcsön barátjának, az számoljon azzal az eshetőséggel is, hogy pénzét nem látja többé. A testületen kívül álló hitelezők azonban nem voltak hajlandók alkalmazkodni az új rendhez, s a kapzsi bécsi uzsorás a könnyelmű, lemondani nem tudó ifjakkal sok jó üzletet csinált. Az egyik ilyen könnyelmű adósságcsinálásból származott fegyelmi eset közelebbi megfigyelése különben nagyon tanulságosnak látszik, mert a XVIII. századi nemes úrfi lelki profilját talán a legjellegzetesebb vonalakkal egészíti ki. Az történt, hogy az egyik dunántúli fiú kelleténél jobban elmerült a költséges, nagyvárosi szórakozások örömeiben, s ebből eredő adósságainak híre — pár hónap mulva — előljárói fülébe is eljutott. A jóakaró parancsnokok természetesen mindent elkövettek, hogy a fiatalemberre leselkedő veszélyeket elhárítsák s a meggondolatlan ifjút jobb belátásra bírják. Hiába volt minden! A mi földink nem tudott ellenállni a csábításoknak s helyzete napról-napra tarthatatlanabbá vált. Mikor aztán a testőrkapitány látta, hogy ez a fiú talpra állni a maga erejéből többé nem képes, bajtársi szívvel és a jó előljárót jellemző gondossággal elhatározta, hogy ő fogja megmenteni a tékozló fiút. Ha máskép nem megy, erőszakkal is. Éppen farsang ideje volt, az az időszak, mely — társas szórakozásokban való gazdagsága miatt — a mulatni vágyó, temperamentumos fiatalembert újabb kísértésekkel fenyegette. Hogy a megtántorodás minden veszélyét teljesen kizárja, a gárdakapitány a preventív intézkedéseknek egy egészen különleges, radikális nemével kívánt tenni kísérletet: a gárdistát a farsang egész idejére bezárta. S a fogságfenyítések három neme közül is nem az enyhébbek egyikét, hanem a leghatékonyabbat, a foglárfogságot rendelte drasztikus kúrára szoruló betege számára Amikor ezt tette, bizonyára eszébe jutott, hogy a házi fogságra és a szobafogságra szóló intézkedéseket a fiú esetleg kijátszhatja, a „profósz" éberségét azonban kijátszani nem lehet, s akit a házi zsandár egyszer lelakatol, annak a kiszabott időt bizonyosan az áristom négy fala között kell eltöltenie.

Sajnos, arra a belátásra, hogy egy fenyítés nem csupán a megtorlás eszköze, hanem a vétkes iránt való személyes jóindulat kifejezője is lehet, a fenyítő előljáró, mint tudjuk, csak a legritkább esetekben építheti — jó eredménnyel — számításait. A mi úrfink szégyentől, ha-

ragtól pirosló arccal hallgatta végig a parancs kihirdetését, s az első percben tisztában volt vele, hogy ez a fenyítés, ez a megszégyenítés sokkal több annál, amit a nemesi öntudat, az úri büszkeség elbír. A tényállás következményeit levonva, azonnal beadta tehát lemondását, s két nappal azután, bizonyára pénz nélkül, tervek nélkül, de a porondról győztesen távozó bajvívó önelégültségével vágta be maga mögött a gárdapalota kapuját.

A bécsi tőkések testőreinkkel kötött uzsoraüzleteinek volt egy különösen veszedelmes válfaja, mely a nemes úrfi erkölcsi ellenállóerejét igen erős próbára tette, s a könnyelmű fiatalembernek könnyen vesztét okozhatta. Az uzsorás u. i. sokszor zálogot kívánt. Ilyen esetekben a megszorult testőr könnyen engedett a kísértéseknek, s mivel maga megfelelő értéktárgyakkal nem rendelkezett, — abban a reményben, hogy úgyis hamarosan visszaválthatja őket, — a gondjaira bízott kincstári értéktárgyakat adta át a hitelezőnek. Ezek között az értéktárgyak között különösen a dolmány és a mente ezüst pitykegombjai játszottak nagy szerepet, s a szemlét tartó tábornoknak bizony gyakran kellett megállapítania, hogy a díszes testőrruha zsinórzatára az eredeti ezüstgombok helyébe értéktelen, silány rézgombok vannak felvarrva.

A bejegyzésekből azonban meg lehet állapítani, hogy a nemes úrfiak egy részét a testőrélet, a katonai fegyelem erkölcsi szempontból is előnyösen átformálta, belőlük, ha kezdetben meggondolatlanok voltak is, pár esztendő alatt beosztó, takarékos ifjakat nevelt. Nagyon kicsiny volt azoknak a száma, akiknek javíthatatlanság miatt (amint a hivatalos stilizálás mondja, „wegen incorrigiblen Hang zum leichtsinnigen Schuldenmachen") meg kellett válniok a szolgálattól.

A testőrök szellemi műveltsége, iskolai végzettsége a korviszonyoknak és az egyesek életkorának általában megfelelő. A minősítvényi táblázatoknak abban a rovatában, amely az erre vonatkozó bejegyzéseknek van fenntartva, rendesen ez a sablonos bejegyzés olvasható: „Scholastica" vagy „Studia ordinaria", a rendes tanulmányok. Kétségtelen, hogy ez a kifejezés az ú. n. gimnáziumi végzettséget akarja jelenteni, azoknak a tanulmányoknak a befejezettségét, amelyek a közszolgálati pályákon való elhelyezkedés legelső feltételei voltak s alapszínét adták meg a nemesember műveltségének. 1774-ben a Bécsben szolgáló 55 gárdista közül 45-nek a minősítvényében szerepel az említett „studia ordinaria" kifejezés. Olyan, aki nem tud felmutatni gimnáziumi végzettséget, kettő van az 55 között. Magasabb tanulmányokat, a bejegyzések szerint, négy ifjú végzett. Ezek közül háromnak a hazai jogban (jura patriae), egynek pedig a világtörténelemben (historia universalis) voltak igazolt szakismeretei. Hogy azokban a közműveltségi tárgyakban, amelyeknek az egykorú középiskolai tanítás terve helyet még alig juttatott (mint a történelem, a földrajz, a mathematikai és természettudományok), a testőrök átlag épp oly tájékozatlanok voltak, mint otthon maradt kortársaik, az az elmondottakból önként következik. Ezekért a hiányokért azonban a magyar nemes ifjút felelősség természetesen nem terhelheti. Pótlásuk érdekében a testőrök nagy többsége Bécsben megtette a tőle telhetőt, s tanulmányaiban átlagosan igen szép eredményt ért el.

A gyakorlati és ügyességi tárgyak iránt a XVIII. századi ifjúság általában még kevés érdeklődést mutatott. Jellemző p. o., hogy a lovag-

lásra, a táncra, vívásra és a később beiktatott műlovaglásra vonatkozó osztályzatok a testület minősítvényi táblázataiban átlagosan a közepesnek mondható színvonalat sem érik el. Az odaítélt osztályzatokban feltüntetett helyzet annál rosszabb, minél korábbi évjáratról van szó. 1797-ben pl. 70 gárdista között 33 a közepes és 16 a gyenge lovas, összesen az egésznek 70%-a. 1845-ben 56 testőr között már csak 28 a közepes és gyenge lovasok száma, ami 50%-ot jelent. A helyzetkép kiegészítése céljából meg kell még említenem, hogy jó-nál magasabb klasszifikációt nem kapott ebben a két évfolyamban egy gárdista sem, s hogy a gárda szigorú lovaglómesterei sokszor még azokat is gyenge lovasoknak minősítették, akik lovas csapattestektől kerültek át — és pedig több évi szolgálat után — a testőrséghez.

A zártrendi gyakorlatokban és a fegyverfogásokban azonban mindegyik testőr kezdettől fogva kötelességének tartotta, hogy egészen rendkívüli, azt lehetne mondani, művészi színvonalra emelje képességeit. Báróczy büszkén említi műve elején, hogy a gárda gyakorlatai egészen látványosság számba mentek és azokkal a testület, különösen olyankor, amikor az udvar és a tábornoki kar is jelen volt, általános nagy testszést aratott.

Egészen érdekes helyzetkép bontakozik ki a testőrök táncolni és vívni tudására vonatkozó adatokból is. Ezekből kiderül, hogy a nemes ifjak csaknem mind tánctudomány nélkül érkeztek Bécsbe, s hogy ott szorgos, kitartó munkával, nagy sietve kellett pótolniok e nemü készségeiknek hiányait. A táncolni nem tudás természetesen nem azt jelentette, hogy a daliás magyar ifjú az itthon dívó, temperamentumos magyar néptáncokhoz sem értett, s hogy egy verbunkost, sétálót, palotást, lapockást sem tudott eljárni rangosan, gavallérosan, ha arra sor került, — hanem csupán azt, hogy a bécsi német-francia táncok voltak számára ismeretlenek. A bálozni, hölgytársaságba járni szerető úrfinak tehát bevonulása után egyik legsürgősebb gondja az volt, hogy jó táncmestert fogadjon fel, s a nehezen utánozható hajlongásokból, könnyed mozdulatokból összetevődő udvari táncok (a gavotte, a minét, a musette), bajnokává képeztesse ki magát. Míg ezt el nem érte, addig bizony az udvari bálokon és a Redoute fényes báljain végbemenő eseményeknek csak csendes, tétlen szemlélője lehetett.

Az 1774. évi Conduite—Listák szerint az akkori 51 bécsi magyar gárdista közül 21 tanult meg táncolni testőrszolgálata alatt. Ferenc király korában a tánc a fakultativ tárgyak sorából a rendes, kötelező tárgyak csoportjába lépett elő, s ennek következtében a testőrök tánctudása is egyszerre rohamos fejlődésnek indult. 1797-ben a 70 gárdista között még csak 26 jó táncos akadt, s 22 volt a táncolni egyáltalán nem tudók száma. Ezzel szemben 1845-ben, az akkori 56 gárdista között már csak egy volt (éppen a rangban legidősebb!), aki nem tanult meg táncolni. A jó táncosok száma ebben a jóval kisebb testületben már 35-re emelkedett és ezeken felül volt még nyolc ifjú a gárdapalota lakói között, akik „kitűnő táncos" hírében állottak, s akiket „sehr gut" osztályzattal az elöljáró parancsnokok is ilyeneknek ismerték el. Ezek közé tartozott az akkor 24 esztendős Klapka György is, a későbbi honvéd tábornok.

A vívásban kiképzést nyert testőrök száma a mai kor felfogása szerint kétségkívül nagyon csekély. 1774-ben p. o. mindössze kilenc. 1797-ben

70 közül 28. Ez a szám azonban mindjárt egészen tekintélyessé válik, ha meggondoljuk, hogy a párbajt a Habsburg uralkodók seregében több mint egy évszázadon át a legszigorúbb rendeletek tilalmazták. „Duellum omne absit", — ezt harsogja a negyedévenként újra meg újra ünnepélyesen felolvasott testőrségi alapszabályok hetedik pontja is.

Meglepően jónak, sőt a mai állapotokkal egybevetve, kitűnőnek mondható a helyzetkép a testőrök nyelvismeretei tekintetében. Úgy látszik, hogy a XVIII. századi magyar nemes az összes studiumok közül az idegen nyelvek iránt mutatott legtöbb érdeklődést, s önképzése programmjában a klasszikus kor hagyományait követte, amelyek szerint: tertia pars vitae linguis impenditur. (Az élet egyharmadát az ember nyelvek tanulásával tölti el.) Az 1774-ben minősített 51 gárdista között csak egyetlen egy van olyan, aki egy idegen nyelvet tud. Ez az egy nyelv természetesen a latin. Ezzel szemben két idegen nyelvet beszél 8, hármat 20, négyet 13, ötöt 8, s van egy rendkívüli nyelvtehetséggel megáldott fiatalember, aki a nyilvántartás szerint hét idegen nyelven tudja kifejezni gondolatait. A statisztika tehát ezen a ponton egészen különös, rendkívüli helyzetképet tár elénk, s a gárdatestület — nyelvismeretek dolgában — első pillanatra igen nagy műveltségű, poliglott társaságnak látszik. A minősítvényi táblázatok többi rovatainak átvizsgálása után azonban kiderül, hogy a nyelvismereti adatok bevezetésénél az elöljárók nem voltak mindig elég szigorúak, és sokszor túlértékelték alárendeltjeik képességeit. Elég gyakori pl. az az eset, hogy annak a német nyelvismereteit, aki az egyik rovatban németül beszélőnek van feltüntetve, a következő rovat tartalma (ilyen kifejezésekkel: „das deutsche, was er kann", „das wenige deutsche", stb.) még egészen kezdetlegeseknek mutatja ki. Teljesen jogos tehát az a feltevésünk, hogy a testőrök ismeretei és készségei a bediktált többi nyelvekben sem lehettek tökéletesek s hogy sok esetben — különösen a hazai nemzetiségi nyelveknél — csak gyakorlat útján szerzett, felületes készség jelenlétéről volt szó. Ez a megállapítás azonban nem akarja kisebbíteni a tényleg meglévő érdemeket s bizonyos, hogy a mai magyar középosztály gyermekei nagyon szerencséseknek ítélnék magukat akkor, ha olyan gazdag és olyan fokú nyelvismeretekkel láthatnának hozzá egyetemi tanulmányaikhoz, mint amilyeneket Mária Terézia fiatal magyar testőrei felmutattak. A legfontosabb nyelvek közül a latint — 1774-ben — csak két gárdista nem beszélte. (Azok, akik — a bejegyzések szerint — csak kis iskolát végeztek.) Magyarul nem tudott szintén kettő (egy horvát fiú és egy német), németül pedig 13. Az udvar és a hadsereg nyelvét tehát — ebben az esztendőben — a testőrök 25%-a nem értette, vagy nem beszélte elég jól, még pedig egy vagy több esztendei szolgálat után sem. Ez a jelenség — a testőrök egyébként olyan gazdag nyelvismereteivel egybevetve — az első pillanatban kissé meglepőnek látszik, de egyébiránt a magyar fül s a magyar beszélőszervek természetének ismerete mellett mégis elég jól megmagyarázható.

A gárdánál folytatott tanulmányok rendjében az intézmény fennállásának 90 esztendeje alatt nagyon sok volt a változás. Mária Terézia korában a tanulmányok tárgyában kiadott első intézkedés úgy szólt, hogy a testőrök maguk választják meg szabadon, tetszésük szerint stúdiumaikat. „Die Herren — mondja ez az első utasítás — sollen sich in denen, am kays. königl. Hof üblichen Sprachen, und anderen, theils nöthig, theils

nützlichen Wissenschaften bey dienstfreyen Stunden üben, und zu dem Ende ein jeder mit Namen schriftlich eingeben, zu was für adelichen Exercitien, Künsten und Wissenschaften er geneigt wäre." Pár hónap eltelte után azonban már életbe léptek az első korlátozások s három tárgy hallgatása az összes testőrökre nézve kötelezővé vált. Ez az első három kötelező tárgy a német nyelv, a francia nyelv és a mérnöki tudomány (Ingenieur-Kunst) volt. Közöttük elsőnek és legfontosabbnak természetesen a német nyelv volt tekintendő. Ennek a nyelvnek az elsajátításával várni nem lehetett. Az eredmény fokozására az előljárók mindent elkövettek, ami hatalmukban állott. A legmodernebb nyelvtanítási elveket követve, a nyelv használatát szükségessé tevő alkalmak szaporításáról is gondoskodtak s 1761 ápr. 23-án napiparancsban jelent meg az az intézkedés, mely szerint „jövőben azok az urak, akik a német nyelvet már egynegyed év óta tanulják és eddig semmi eredményt nem értek el, az asztalnál mindig németül beszéljenek. Ezután minden parancsot német nyelven kell adni s németül kell tenni az összes jelentéseket".

A második kötelező tanulmányi tárgy a francia nyelv volt. Világos, hogy Bécsben, a francia szellemű kultúra egyik központjában, ahol ekkor állandó francia színház is játszott, ennek a nyelvnek az ismeretét nélkülözni nem lehetett. Hogy ezek mellett a nyelvek mellett a kötelező tantárgyak közé harmadiknak egy katonai tudományág került (melyet különben ez a kor a maga sajátos felfogása szerint még a művészetek közé sorolt), annak valószínűleg az a magyarázata, hogy a hadmérnöki tudomány fontossága Mária Terézia háborúiban különösen érezhetővé vált.

Emellett a három kötelező tárgy mellett aztán mindegyik testőr azzal a tudományággal és azzal a művészettel foglalkozhatott, amely hajlamainak és jövő életpályájára vonatkozó terveinek legjobban megfelelt. A minősítvényekből megállapítható, hogy ezzel a szabadsággal a testőröknek több mint a fele nem óhajtott élni. Sok esetben bizonyára nem a tudásvágy hiánya miatt, hanem azért, mert a szolgálat, a császárváros nevezetességeinek megismerése s az előkelő körök társas életében való kívánatos részvétel a testőr idejét elképzelhetőleg nagyon igénybe vette. A tanulni vágyók által végzett munkára vonatkozó adatok 1774-ből a következők: általában „nyelveket" tanult 2, franciát 5, olaszt 4, angolt 1, német helyesírást 3, pénzügytant (Cameralwissenschaft) 5, jogot 1, geometriát 1, vegytant 1, táncolni tanult 1, olvasással foglalkozott 2. Semmivel sem foglalkozott az év folyamán 28, kb. 55%.

Van a Conduite-Listákban kimutatás arról is, hogy a testőr már eltelt összes szolgálati évei alatt milyen ismeretek, illetve készségek elsajátításával egészítette ki műveltségét. Az erre vonatkozó statisztikai adatok is nagyon tanulságosak. Az 1774-ben minősített 51 testőr közül pl. testőrszolgálata alatt németül megtanult 32, franciául 13, olaszul (welisch) 26, angolul 1; rajzolni megtanult 1, vívni 9, táncolni 21, németül helyesen írni 1, kémiában művelte magát 1, számtanban 5, zenében 1, pénzügytanban (Cameralwissenschaft) 1. Még semmit sem tanult 8 (kb. 16%).

Ezek közül a számok közül különös figyelmet érdemelnek azok, amelyek az olasz nyelvet tanuló testőrökkel kapcsolatosak. Huszonhat, tehát a testületnek több mint a fele sajátította el szolgálata alatt az olasz nyelvet. Az olasz nyelv iránti nagy érdeklődésnek ebben a korban több ter-

mészetes magyarázata van. Az egyik az, hogy ezt a nyelvet a latinul jobbára jól tudó testőr aránylag könnyen tanulta meg. A másik kétségkívül az, hogy az olasz nyelv ebben a korban, amikor az uralkodóháznak Itália földén nagy területű birtokai voltak s az állandó hadsereg ezredeinek egy része is olasz földön állomásozott, a monarchia legfontosabb nemzetiségi nyelvei közé volt számítható. Voltak bizonyára szép számmal olyanok is, akik a hírneves s éppen a bécsi szalonokban nagyon kedvelt Metastasio művei iránti érdeklődésből folytattak olasz nyelvi tanulmányokat. Végül az olaszul tanulók legtöbbjénél alighanem az a meggondolás játszotta a döntő szerepet, hogy 1771 óta magának a testőrségnek egy különítménye is (26 ember) Olaszországban, Milánóban teljesített szolgálatot az oda tartományi kormányzónak kinevezett Ferdinánd főherceg (Mária Terézia harmadik fia) mellett. Ezt a különítményt az eredeti rendelkezés szerint 3 évenként kellett felváltani, — az olasz földön való szolgálatban tehát a testület minden tagja sorra kerülhetett.

Az időrendben egymást követő tantervi változtatások eredményeképp végül a felosztást megelőző utolsó években olyan gazdag programmú, valóban főiskolai színvonalat mutató tanulmányi rend állt elő, melyben 5 közműveltségi tárgy mellett 3 nyelvi studium, (német, magyar, francia), 14 katonai tantárgy és 10 gyakorlati, összesen tehát 32 tantárgy szerepelt. Aki ezt a tanfolyamot elvégezte, az igazán jól képzett katonának mondhatta magát.

A teljesség érdekében a testőr egyéniségének még két érdekes vonásáról kell itt megemlékeznem. Két szenvedélyről van szó, a gárdista két közismert gyengéjéről, amelyek — semmi kétség — az egyén morális értékét különösképpen nem érinthették ugyan, de az ifjak udvarképessége szempontjából akkor határozottan nagy jelentőségűeknek bizonyultak. Az egyik a vadászszenvedély volt, a másik a dohányzás.

Bizonyosan vannak olvasóim között, akik most csodálkozva kérdezik magukban, vajjon miféle összefüggést lehet találni egy ember vadászszenvedélye és udvarképessége között. Hiszen igazuk is van, ha a kérdést felvetik, mert itt voltaképpen nem is annyira magáról a vadászszenvedélyről van szó, mint inkább a vadászember egy általánosan ismert gyengéjéről, arról a természetes vonzalomról, melyet hű segítőtársa, a kutyája iránt érez. A nemes úrfi, — hogy mindjárt a dologra térjek, — nem tudott megválni kutyájától — még Bécsben sem. Amikor hazulról el kellett indulnia a hosszú útra, a postakocsiban neki is helyet szorított maga mellett, s a gárdapalotában is lakótársává fogadta. Sajnos, ezt az együttlakást ott az előljárók, illetve a házirend tiltó rendelkezései miatt fenntartani nem lehetett. A házirend szerkesztői, az előljárók nemcsak azért kifogásolták a dolgot, mert az agarak, vizslák lármás csaholása az egész házat betöltötte, hanem különösen azért, mert a férőhelyeknek, s magának az ebtartó nemes úrfi személyének tisztaságára ezeknek a háziállatoknak jelenléte csak rossz hatással volt.

Az ebek tehát sokáig nem maradhattak uraik lakótársai a fényes gárdapalotában. A palotaparancsnok erre vonatkozó intézkedései eleinte türelmes hangon szólalnak meg a testület napiparancsaiban: „Alle Hundt von der Garde sollen abgeschafft werden.“ De amikor bebizonyosodik, hogy ezeknek a szeliden hangzó figyelmeztetéseknek nincs meg a kellő foganatjuk, végre is a házi zsandár, a foglár kap utasítást a kutyák

karhatalommal való eltávolítására. Hogy mi lett a szegény állatok sorsa — ismeretlen. Annyi azonban bizonyos, hogy a kutyapereknek ezzel az intézkedéssel sem lett vége a testőrpalotában. Még évtizedek mulva (pl. 1834-ben) is előfordult, hogy egy testőr több napi foglárfogságot kapott azért, „weil er gegen den Befehl seinen Hund im Hause behalten hat."

A másik probléma, a dohányzás kérdése kezdettől fogva még az előbbinél is sokkal nagyobb jelentőségűnek bizonyult és sokkal több bonyodalmat is idézett elő. Tekintettel a XVIII. századi dohánynemek valószínűleg csekély finomságára, s azokra a látás és szaglás által érzékelhető igen erős nyomokra, melyeket a dohányzás és tubákolás a dohányos egész lényén visszahagyott, az udvar a testőrök dohányzását eleinte szolgálatban és szolgálaton kívül szigorúan tilalmazta. A nemes úrfi viszont, aki a dohány élvezetében a nagykorúság elvitathatatlan előjogát látta, nem volt hajlandó megbarátkozni a lemondás gondolatával, a megszokott élvezettől való megválás nehézségeitől eltekintve már csak azért sem, mert minden dohányzási tilalom az ő szemében tekintélye csorbításának, kiskorúságra való lefokozásnak tűnt fel. Hogy a két erőnek, egyrészről a jogaihoz ragaszkodó, szenvedélye rabjává lett fiatalember makacsságának, — másrészről az udvar érdekeit védelmező parancsnoki elvhűségnek egymás ellen való állandó küzdelme a gárdisták életében milyen sok drámai összeütközéshez vezetett, azt mindenki könnyen elképzelheti. A sok összecsapás végre is, mint a felmerült kérdések legnagyobb részében, a belátóbb fél meghátrálásával olyan megalkuváshoz vezetett, mely a modus vivendi-t mind a két fél számára megteremtette, s lecsillapította a felhevült kedélyeket. Ebben a megállapodásban a testőr jogot nyert a dohányzás folytatására, de kezességet kellett vállalnia az iránt, hogy teste és ruházata tisztasága a dohányzás miatt csorbát többé nem szenved, s hogy a dohányneműek élvezetétől legalább szolgálatba indulás előtt és szolgálat alatt a Burg helyiségeiben tartózkodni fog. Arra nézve, hogy a gárdisták között milyen volt a dohányosok és a nem dohányosok számaránya, kimutatást eddig az iratokban nem találtam. De a dohányzásra vonatkozó általános rendelkezések és az alkalmi utasítások szövegezéséből arra kell következtetni, hogy a testőrök legnagyobb része mindenkor a dohányosok csoportjába tartozott, s az abstinensek száma meglehetősen csekély lehetett.

Úgy érzem, hogy az a kép, melyet a nemes ifjú lelkületéről festeni kívántam, az elmondottak után is hiányos maradna még, s az egyik legfontosabb alapszínt nélkülözné akkor, ha semmit nem szólnék a testőr hitéletéről, ha be nem mutatnám azt a magatartást, melyet a gárdista a kor vallásos mozgalmaival, felszínre vetődött erkölcsi és világnézeti irányzataival szemben tanusított. Ennek a kérdésnek a megvilágításához forrásanyagunk annyi érdekes adattal szolgál, hogy a kimerítő feldolgozás külön értekezés kereteit is kitölthetné. Itt csak a végeredményeket foglalhatom össze röviden. Abban a korban, — a XVIII. század második feléről van szó, — amikor Istennek és embernek, egyházaknak és felekezeteknek egymáshoz való viszonyára vonatkozó ítéletében az emberi gondolkodás, koreszmék és hagyományok között ingadozva, olyan nagy forrongást mutat, s amikor ezen a téren, egymást felváltva, vagy egyidejűleg teljesen ellentétes irányzatok keresnek maguknak érvényesülést, magától értetődőleg a nemes úrfiak testületében sem kereshetünk felfogás- és érzü-

letbeli egyöntetűséget. Még Mária Terézia korában sem, amikor pedig legalább a hivatalos kormányzat volt irányzatában következetes, s igen közelről, nagyon erősen éreztette fegyelmező, ellenőrző hatalmát az udvar egész hivatali személyzetével, így a gárdatestület tagjaival is. A francia racionalizmus felforgató eszméi, az új felvilágosodás sokat dicsőített és sokat átkozott revelációi a testőrök lelkületében ép oly erős átalakulás megindítóivá lettek, mint általában az ország egész közvéleményében. A testőrök között, hitéletük, vallásos gondolatviláguk szempontjából megtalálható az egykorú Magyarország műveltebb, úri társadalmának minden közismert típusa, a buzgón vallásos lelkű, tiszta egyházias gondolkozást mutató fiatalembertől kezdve a szabadkőműves páholyokat látogató, hit dolgában csaknem teljesen közömbös ifjú óriásokig egyaránt. Az udvar természetesen szívesen látta volna, ha a gárda csupa buzgón vallásos elemekből lett volna összeállítható, s a maga hatáskörében mindent meg is tett a vallásos nevelés céljainak előmozdítására, de vallásos felfogása miatt — hivatalosan — senkit üldözőbe nem vett s a maga részéről szigorúan alkalmazkodott a testőrszabályzatban kifejtett igazságos alapelvekhez: „Omnes de Religione discursus prohibentur, ast tanto majori zelo ejus legibus se conformandum est." A protestánsokra vonatkozó rendelkezések úgy szóltak, hogy a vasárnapi és ünnepi szentmiséken nekik is részt kell venniök, s azután, ha akarnak, a maguk külön ájtatosságain is megjelenhetnek. Ezt a hivatalos álláspontot az 1760 november 17-i napiparancs fejezi ki legvilágosabban. „Zu Sonn- und Feyrtägen sollen alle, ohne Ausnehmung bey Kirchen Parade erscheinen, nach dessen Endigung können die Protestanten auch ihrer Andacht pflegen." Évenkint kétszer a jelentkezők engedélyt kaphattak arra is, hogy pár napra elutazhassanak Sopronba, s ott hitsorsosaik lelki gyakorlatain résztvehessenek.

A katolikus vallású testőrök különösen a böjtnapok betartása és a gyónás szempontjából állottak szigorú, kényszerítő ellenőrzés alatt. Nagybőjti időben három kötelező böjtnap volt hetenkint. Szerda, péntek és szombat. Ezeken a napokon húsételt csak a protestáns vallású testőrök számára készítettek. December 24-én az egész testületnek böjtölnie kellett. A protestánsoknak is. Meg volt engedve, hogy az önként jelentkezők a hét két legutolsó napján teljes böjtöt tarthassanak. Ezekről a legszorgalmasabb böjtölőkről a testőrparancsnokság külön nyilvántartást vezetett. Bizonyára azzal a céllal, hogy a királynőnek szükség esetén a gárda vallásos életéről számszerű adatokkal illusztrált jelentést tehessen, és a buzgók, ha arra sor kerül, megkapják jutalmukat. A testőrök között azonban, a napiparancsok tanusága szerint is, sajnos, sok volt a közömbös elem, s ezek sok szigorú büntetést kaptak mulasztásaikért. A leggyakrabban használt büntetések vallásos mulasztások esetén: egy-egy havi fizetés teljes összegben való lefoglalása az egyház céljaira és a vasraverés.

Mivel a buzgó egyéni hitélet, vagy annak ügyes színlelése sokszor magában véve is elegendő volt a királynő kegyeinek elnyerésére és az előhaladás biztosítására, a közömbösök gyakran színleléssel igyekeztek pótolni személyes érdemeik hiányát és a testőrök között hamarosan közismertté vált a képmutatók, az álszentek típusa. Ezt a képmutató testőrt állítja pellengérre az 1761 február 18-iki napiparancs, amikor a következőket mondja: „Vielle unter denen Herrn geben, unter dem praetextu, dass sie fasten, sich ein, undt gehn nacher in Wirtshäuser undt dergleichen

Oerther zum essen hin, wo es sich vor Officiers absolute nicht schickt, oder lassen sie sich das Essen hereinbringen, dieserley Unternehmungen werden künftig bestraffet werden."

Mária Teréziának és udvarának szigorú erkölcsi felfogásából önként következett, hogy a testőrnek, ha meg akarta tartani állását, a nőt is ki kellett kapcsolnia életéből. A parancsnok hosszú sora mennydörög azok ellen a gárdisták ellen, akik ledér nők társaságát keresik, vagy lakásukon ilyenek látogatását fogadják. Az 1761 ápr. 26-án e tárgyban kiadott napiparancs elbocsátással fenyegeti meg a könnyelműeket.

Az örökös átkozódásról, istenkáromlásról pénzbüntetéssel akarják leszoktatni a fiatal testőröket. A káromkodásra kivetett taksa átlag 2 rénes forint. Óriási pénz, ha meggondoljuk, hogy a testőr egy havi fizetése kezdetben mindössze 12 forint volt, s hogy ez a fizetés 1800-ig, ötszöri javítás után is csak 34 forintig emelkedett.

Ha most végezetül abból a szempontból kívánunk a magyar testőrről ítéletet mondani, hogy mennyiben akart és tudott megfelelni az alapításnál kitűzött nagy céloknak, — hogy általában valóra váltotta-e azokat a jogos reményeket, amelyekkel uralkodó és nemzet feléje fordult, akkor — a történelmi tények áttekintése után — elégtétellel és örömmel állapíthatjuk meg, hogy a testőr kezdettől fogva a 48-as szabadságharc megindulásáig mindig az volt, akinek őt haza és király látni akarta. Ebben a kérdésben nyugodt lélekkel magunkévá tehetjük az egyébként közvetlenül érdekelt fél, Báróczy Sándor véleményét, aki feljegyzéseiben öntudatos büszkeséggel hirdeti, hogy „a testőrség megfelelt az udvar és a szeretett haza várakozásainak."

Az uralkodóház tagjai kezdettől fogva mindig elismerték és méltányolták azt a hasznot, amelyet a testőrök jelenléte az ő személyes biztonságuk és az udvartartás fényének növelése szempontjából jelentett,[1] s különös dícsérettel emlegették azt a becsületes igyekezettel párosult odaadó hűséget, amellyel a magyar fiúk szolgálatukat ellátták. Báróczy feljegyzéseiből tudjuk, hogy a szolgálatos magyar testőr II. Józsefet két esetben a halál karmai közül ragadta ki, Mária Teréziát pedig egy alkalommal egy súlyos testi sérülésekkel fenyegető helyzet veszélyeitől mentette meg.[2]

A haza, a nemzet is mindig büszkeséggel vallotta magáénak a gárdatestületet, és soha sem sajnálta azt a pénzáldozatot, melybe a nemes úrfiak bécsi szereplése és neveltetése került. Ha a gárda semmi mást nem művelt, semmi egyebet a nemzetnek nem adott volna, mint azt a soha nem remélt fellendülést, mely Bessenyey, Báróczy és társaik működése nyomán a magyar nyelv és irodalom művelésében s általában az egész magyar szellemi élet terén bekövetkezett, — a haza akkor is a nemes testőr adósának tekinthetné magát mindörökre. Pedig a magyar testőr mást is adott nemzetének ezen a fejedelmi ajándékon kívül. Adott sok-sok ragyogó példát arra, hogyan kell a magyar ifjúnak életkörülményei előnyeinek

[1] Egy Mária-Terézia korabeli testőrdíszöltözet a mai testőrlovarda előcsarnokában is ki van állítva Budapesten.

[2] Ha végezetül a magyar testőr 1848-ban mégis szembefordult királyával, ennek az eseménynek és tragikus következményeinek felidézésében a testőr lelkét, tudjuk, semmi felelősség nem terheli.

kihasználásával, fáradhatatlan önképzéssel magát a haza szolgálatára jól előkészíteni, s ezért a hazáért, ha kell, reménydús fiatal életét is odaadni áldozatul. Báróczy Sándor érthető örömmel, a volt bajtárs természetes büszkeségével állítja össze művében azoknak a volt gárdistáknak hosszú névsorát, akik a testület fennállásának első 40 éve alatt a hadseregben, a csatamezőkön, vagy állami hivatalokban tüntették ki magukat rendkívüli érdemeikkel.

A testőr nemzethűsége, hazája iránti áldozatkész szeretete azonban akkor tűnt ki a legerősebben, s a legcsodálatosabbat akkor művelte, amikor — egy szerencsétlen irányú politikai fejlődés eredményeképpen — 1848-ban nemzet és király útjai ismét elváltak egymástól s a magyarságnak megint fegyverhez kellett nyúlnia szabadsága és nemzeti becsülete megvédelmezésére. Csak a legélénkebb képzelőtehetség, a legteljesebb korismeret tudja elénk varázsolni annak az így előállt helyzetnek minden veszedelmét, minden kísértését, amelyben a fiatal magyar testőrnek a maga állásfoglalását illetőleg elhatározásra kellett jutnia.

A testőr tudta jól, hogy a nemzeti ügy nyílt felkarolásával egyénileg a legsúlyosabb kockázatot vállalja magára, s tudta azt is, hogy viszont a király mellett, esküje értelme szerint való további kitartással jövőjét az eddigieknél is biztosabb alapokra fektetheti. Hiszen mit nem várhatott volna királyától, még vesztett háború után is az a testőr, aki a nemzetével, fajával való közösség érzetét megtagadva, a dinasztikus és összbirodalmi érdekek elszánt védelmezőjeként hajlandó lett volna fegyvert ragadni saját vérei ellen?

A magyar testőrök azonban az első naptól kezdve tisztában voltak avval, hogy nekik hol a helyük akkor, ha nemzet és uralkodó nem egy úton járnak. Ennek az 1848-as magyar testőrségnek a magatartása döntötte el azt a kérdést is, megvalósultak-e hát és mennyiben azok a politikai célok, amelyeket Mária Terézia egykor a testület megszervezésével követett. A magyar gárdisták, amint nemzet és királya között szakításra került a sor, kevés kivétellel mind lemondottak tisztjükről, elhatározásukkal nyiltan, bátran megvallva azt a felfogásukat, hogy hűséget tőlük csak olyan uralkodó várhat, aki a honnak él, s szíve a nemzet szívverésének ütemére dobban. Döntésükben nem mutattak semmi ingadozást. Nem törődtek azzal a megrovással, amellyel parancsnokuk, Vécsey Ágoston gróf eljárásukat megbélyegezte. Nem latolgatták soká azokat a veszteségeket sem, amelyek őket távozásuk miatt érhetik. Amint úti okmányaikat megkapták (sőt sokan hivatalos engedély nélkül is), a legelső alkalmat felhasználva, 1848 szeptemberében hazajöttek, s az új életre kelt magyar nemzeti hadsereg soraiban kerestek elhelyezkedést. Lélekbe markolók azok a sorok, amelyeket az egyik 22 éves testőr ezekben a napokban vetett papírra, hogy a maga és társai elhatározásának indokait őszintén bemutassa. „Mi mindnyájan leköszötünk — írja ez a mély érzésű, komoly lelkiismeretvizsgálatot tartó fiatalember. — Megvallom, nem kissé fájt e lépést tennem, meggondolva multamat, jelenemet, meggondolva, mily keserves napokba került ennyire juthatásom, mi által egész szép jövőmet megalapítva képzeltem; meggondolva e szép kinézésnek egy tollvonással semmivé lettét, igazán elfogulva érzem magamat, de mint magyar tiszt tovább nem maradhatok, ha kell, mint közvitéz vérzek el hazámért, de fényben hazám

ellensége lenni nem akarok." Mi más ez a levél, mint a testőr lelki nagyságának, érintetlen nemzethűségének megkapó bizonyítéka, s magyar szívekben megcsendült visszhangja a római hazafi rajongó megnyilatkozásának: „Quis potest aut deserta per se patria, aut opressa beatus esse?" (Ki lehet boldog akkor, ha cserben hagyja, vagy elnyomja hazáját?)

A volt testőrök, mint magasabb képzettségű katonák és lelkes hazafiak a honvédség tábornoki karában is vezető szerephez jutottak (Görgey Artur, Klapka György, Répássy Mihály, Török Ignác, Gáll László, stb.) a fegyverletétel után pedig hosszú soraik hallgatták végig a rájuk kimondott halálos ítéleteket. A kiszabott halálbüntetést kegyelmi tény a legtöbb esetben súlyos várfogságra mérsékelte, s az ifjak nagyrésze le is töltötte szigorú büntetését.[1]

Ime, ez volt keresztmetszetben a magyar nemes testőr élete, tetteiből és magatartásából kihámozható érdekes egyénisége. Mint általában minden, ami emberi, a testőrifjak egyénisége is fény- és árnyoldalakból, erényekből és hibákból, csodálatraméltó jelességekből és elkedvetlenítő gyarlóságokból állt. De abból is, amit a nemes úrfiakról itt elmondottunk, s abból is, amit róluk egyéb forrásokból ismerünk, végeredménykép meg lehet és meg kell állapítani annyit, hogy a magyar nemes ifjak Bécsben nem voltak nemzetük méltatlan képviselői. Ha nem kívántak is osztozni valamennyien a halhatatlan nyelvművelők, Bessenyeyék dicsőségében, — lelkük egyéb kincseivel, férfijellemük acélosságával s különösen példaadó hazaszeretetükkel — kevés kivételtől eltekintve — mindnyájan becsületet szereztek nemzetüknek s díszére váltak a magyar nemesi gárda örök nevet nyert testületének. Ha valakire, rájuk illik igazán a magyar papköltő sóhajos megállapítása:

„Kevéssel volt bűnöknél több erényök,
Mely az apákról a fiakra szállt,
De annyiszor ez a kevés, ha vész jött,
Nem engedé elveszni a hazát."[2]

[1] Legtöbbször — igaz — nem az eredeti kiméret szerint, mert a fogságbüntetések szigorúságát, a királyi kegy időközben lényegesen enyhítette.

[2] Tompa Mihály: Sírboltban.

A magyar nemes testőrség állománya 1760—1850.

A) A gárdatisztek és gárdaaltisztek névsora időrendben:

Testőrkapitányok.

1. gr. Pálffy Lipót 1760 VI. 1—1762 VI. 30.
2. gr. Esterházy Miklós 1762 VIII. 1—1764 VI. 19.
3. hg. Esterházy Miklós 1764 XII. 7—1787 VIII. 28.
4. gr. Károlyi Antal 1787 VIII. 29—1791 VIII. 14.
5. hg. Esterházy Antal 1791 X. 6—1794 I. 22.
6. hg. Esterházy Miklós 1803 XII. 6—1833 XI. 25.
7. br. Splényi Ignác 1833 XII. 4—1840 III. 20.
8. gr. Vécsey Ágoston 1840 IV. 2—1850 I. 8.

Testőralkapitányok.

1. gr. Pálffy János 1760 VI. 1—1784 IV. 2.
2. br. Splényi Mihály 1784 IV. 12—1809 VIII. 17.
3. gr. Kollonich Miksa 1813 IV. 17—1824 VIII. 15.
4. br. Martonicz András 1836 I. 1—1850 I. 8. (1-ső alkapitány)
5. br. Récsey Ádám 1846 IV. 28—1850 I. 8. (2-ik alkapitány)

Testőrfőhadnagyok.

1. gr. Rhédey János 1760 VI. 1—1767 IX. 22.
2. gr. Kollonich Károly 1767 IX. 22—1784 IV. 11.
3. Finta József 1786 VI. 15—1790 XII. 1.
4. Barcsay Ábrahám 1790 XII. 2—1794 X. 31.
5. hg. Esterházy Miklós 1794 XI. 1—1803 XII. 5.
6. gr. Kollonich Miksa 1804 I. 9—1813 IV. 16. (1-ső főhadnagy)

7. Szarvassy József 1804 I. 16—1810 XI. 29. (2-ik főhadnagy)
8. br. Martonicz András 1824 VIII. 10—1835 XII. 31.
9. gr. Zichy-Ferraris Ferenc 1836 I. 1—1839 X. 6.
10. gr. Haller Ferenc 1839 X. 25—1842 VI. 15.
11. Petrich Zsigmond 1842 VIII. 18—1848 I. 10.

Testőralhadnagyok.

1. gr. Erdődy János 1760 VI. 1—1763 III. 28.
2. gr. Kollonich Károly 1763 IV. 9—1767 IX. 21.
3. Jékey Imre 1770 I. 9—1784 IV. 11.
4. Soóky János 1790 XI. 26—1791 XI. 30.
5. hg. Esterházy Miklós 1791 XII. 1—1794 X. 31.
6. Szarvassy József 1794 XI. 1—1804 I. 15.
7. br. Martonicz András 1812 XII. 9—1813 IV. 4. (1-ső alhadnagy)
8. gr. Zichy-Ferraris Ferenc 1812 XII. 9—1835 XII. 31. (2-ik alhadnagy)
9. gr. Haller Ferenc 1837 II. 10—1839 X. 24.
10. br. Petrichevich-Horváth János 1848 II. 23—1849 XI. 14.

I. testőrőrmesterek.

1. Gombos Imre 1760 VI. 1—1767 IX. 14.
2. Niczky Ignác 1760 VI. 1—1765 X. 8.
3. Finta József 1760 VI. 1—1768 VI. 20.
4. Lübeck Károly 1767 IX. 27—1770 I. 22.
5. Székely László 1768 VI. 20—1786 VI. 7.
6. br. Draveczky Gábor 1774 V. 1—1777 XII. 31.
7. gr. Festetics György 1786 VIII. 22—1787 IX. 19.
8. Soóky János 1788 XI. 17—1790 XI. 25.
9. Dóczy József 1790 VI. 11—1819 X. 16.[1]
10. gr. Pálffy Lipót 1790 X. 26—1791 XI. 21.
11. Báróczy Sándor 1790 XI. 5—1806 VII. 31.[2]
12. Szarvassy József 1792 I. 1—1794 X. 31.
13. Bacskády Bálint 1806 VIII. 1—1812 X. 31.
14. Aáron Tivadar 1819 X. 17—1834 VII. 31.
15. Heydendorff Péter 1828 VII. 15—1828 XII. 9.
16. Sebess-Zilahi László 1828 XII. 9—1846 I. 27.
17. Korponay Ferenc 1830 VII. 28—1842 IX. 7.
18. Udvarnoky Albert 1842 X. 12—1850 I. 8.
19. Eötvös Pál (Sárvári) 1846 IV. 4—1850 I. 8.

[1] 1790 VI. 11—1794 XI. 3-ig létszámfeletti, 1794 XI. 4-től valóságos.
[2] 1790 XI. 5—1794 X. 31-ig létszámfeletti, 1794 XI. 1-től valóságos.

II. testőrőrmesterek.

1. Schuszták János-Mihály 1760 VI. 1—1786 IX. 2.
2. Farkas László (Nagyilkai) 1760 VI. 1—1766 XI. 4.
3. Abaffy Amadé 1760 VI. 1—1763 VIII. 23.
4. Huszthy Sándor 1760 VI. 1—1761 III. 25.
5. Bagossy Péter 1760 VI. 1—1768 VII. 13.
6. Strázsay Mátyás 1760 VI. 1—1767 VIII. 26.
7. Jármy Pál 1761 IV. 1—1763 X. 31.
8. Balogh István 1763 VIII. 24—1771 XI. 25.
9. Képiró-Csengeri Sámuel 1763 XI. 1—1768 VIII. 1.
10. gr. Bethlen Sándor 1764 I. 2—1770 IX. 17.
11. br. Draveczky Gábor 1768 I. 4—1774 IV. 30.
12. Eötvös Miklós (Vásárosnaményi) 1771 VI. 1—1776 IX. 10.
13. Jeszenovszky József 1771 XI. 1—1774. V. 31.
14. Bendik Dániel 1774 V. 1—1776 XI. 8.
15. Dóczy József 1783 IV. 9—1790 VI. 10.
16. Báróczy Sándor 1783 IV. 9—1790 XI. 4.
17. Soóky János 1784 V. 17—1788 XI. 16.
18. Daniel Lajos 1786 X. 8—1787 X. 31.
19. Doleviczényi József 1789 VII. 17—1790 I. 28.
20. Bacskády Bálint 1789 XI. 24—1806 VII. 31.
21. Véghelyi István 1790 VI. 24—1795 I. 23.
22. Majthényi József 1790 VI. 24—1803 I. 3.
23. Aáron Tivadar 1794 XI. 1—1819 X. 16.
24. Bachó János 1795 II. 1—1814 III. 15.
25. br. Szobek Ferdinánd 1803 I. 4—1803 VII. 31.
26. br. Luzsénszky György 1803 VIII. 16—1808 XII. 31.
27. Heydendorff Péter 1806 VIII. 1—1828 VII. 14.
28. Sebess-Zilahi László 1814 VI. 15—1828 XII. 8.
29. Korponay Ferenc 1818 II. 25—1830 VII. 27.
30. Vasváry János 1819 XI. 7—1838 II. 27.
31. Udvarnoky Albert 1828 VII. 15—1842 X. 11.
32. Bodó Dániel 1828 XII. 10—1844 XI. 10.
33. Németszeghy Ignác 1830 VII. 28—1839 VII. 18.
34. Mesterházy István 1837 II. 11—1837 X. 31.
35. Eötvös Pál (Sárvári) 1838 II. 27—1846 IV. 3.
36. Piller Imre 1839 V. 1—1850 I. 8.
37. Török Ignác 1839 V. 1—1846 VI. 1.
38. Csepy János 1839 V. 1—1848 IV. 2.
39. Petrich Ferenc 1839 VII. 10—1845 III. 17.
40. Répásy Mihály 1839 VIII. 18—1846 V. 12.
41. Perczel Nep. János 1842 X. 12—1843 IV. 13.
42. Urbanovich Alajos 1843 V. 1—1849 VII. 20.
43. br. Inkey Eduárd 1843 VII. 1—1846 XI. 16.
44. Köhler Sándor 1846 IV. 7—1849 VII. 20.
45. Paulich Ágoston 1846 VII. 16—1849 IX. 30.
46. gr. Pongrácz Jenő 1846 VII. 16—1849 XI. 2.
47. Deák Lajos 1848 VIII. 17—1850 I. 8.

Al II. testőrőrmesterek.

1814/17 — 1. Goda János
2. Sztankó Sándor (1815-től)
1818/19 — 3. Balássy Sándor
4. Donáth György (csak 1818-ban)
5. Péchy Károly
1820 — 6. Boros József (Rákosi)
7. Mixich Egyed
8. Szabó Ferenc
1821 — 9. Bertalanffy József
10. Biró Sándor (Bökényi)
11. Brezovay János
12. Mocsáry Dániel
1822 — 13. Rumbach Károly
14. Sztankó Antal
1823 — 15. Bukovics Károly
16. Eötvös Pál (Sárvári)
17. Szabó István (Ógyallai)
1824 — 18. Caballini József
19. Eörsy Károly
20. br. Győrffy Ferenc
1825 — 21. Dedinszky Antal
22. Fabriczy Frigyes
23. Görgey Gábor
24. Krajnik Ferenc
25. Pullay György
1826 — 26. Legman Imre
27. Thanhoffer József
1827 — 28. Szász János
1828/29 — 29. Csergheő Lőrinc (Nemestacskándi)
30. Czintula Antal (csak 1828-ban)
31. Ghyczy Antal
32. Segner Lipót-Imre
33. Szakmáry Alajos (csak 1828-ban)
1830 — 34. Demelich János
35. Ettingshausen Zsigmond
36. Pelczer Károly
1831 — 37. Fikker Ferenc
38. Horváth Károly (Salomvári)
39. Kussevich Marcell
40. Molnár József
41. Móritz Dénes (Sepsiszentgyörgyi)
1832 — 42. Gedeon Miklós
43. Grubiczy Ferenc
44. Jakabos János
45. Lipthay György

1833 — 46. Kálna János
47. Majláth Ferenc
48. br. Pászthory Imre
49. Pildner Gyula
1834 — 50. Farkas Károly (Nagyjókai)
51. Huszár Bálint (Dercsikai)
52. Olgyay Ignác
53. Takách Antal (Kisjókai)
1835 — 54. Bogdanovich Ferenc
55. Deák Mihály
56. Farkas László (Felsőgellérdi)
57. Nagy Lajos
1836 — 58. Balás Emánuel
59. br. Bedekovich Mór
60. Szálé János
61. Szász Mihály
62. Székely Dávid (Rétyi)
63. Terputecz Károly
64. Vajda Ferenc
65. Görgey Ármin
1837 — 66. Keszlerffy Károly
67. Vouvermann Ferenc
1838 — 68. Bányaffy Ferdinánd
69. Berzeviczy Miksa
70. Deák Gábor
71. Forró Elek
72. Kisfaludy Móric
73. Meszlényi Jenő
74. Torkos János
1839 — 75. Kiszling Nep. János
1840 — 76. Kádas Kálmán
77. Koroda Dénes
78. Széll József-Benedek
79. Weér Sándor
1841 — 80. Bozó Emánuel
81. Gyürky Gyula
82. Juhász József (Karánsebesi)
83. Simonyi Móric (Simonyi és Varsányi)
1842 — 84. Damaszkin-Lyubomirovics János
85. Görgey Arthur
86. Sztrókay Elek
87. Vajda Gábor
1843 — 88. Andrássy Dávid (Nemeskéri)
89. Hollaky Gusztáv
90. Millenkovich Sándor (Zsabári)
91. gr. Sigray Jenő
1844 — 92. Csernovics György
93. Gabriel Ferenc
94. Kaszap Nep. János
95. Spies György

1845 — 96. Bene István (Röjtöki)
97. Gömöry Gusztáv
98. Jeszenszky János-Tamás (Nagyjeszeni)
99. Kolossy István
100. Latinovics László

1846 — 101. Balássy Gergely
102. Bölcs Sándor
103. Jankovich Ignác (Csalmai)
104. Lendvay Rezső (Alsólendvai)
105. Millenkovich Konstantin
106. Szabó Imre (Kisgeresdi)

1847 — 107. Clementis Gábor
108. Klapka György
109. Lukács Miklós
110. Mecséry Károly-Albert

1848 — 111. br. Meszéna István
112. Szentpétery Péter
113. Wenczel Gusztáv

B) A gárda összes felvett tagjainak névjegyzéke:

1. **AÁRON TIVADAR** (Bisztrai).

Született 1761 november 1-én Bisztrán (Alsó-Fehér vm.). 1779 november 12-től a korábbi Gyulay Ferenc, majd a Splényi nevét viselő 51. gyalogezredben szolgált, hol 1781 október 1-én káplár, 1784 június 1-én őrmester, 1789 február 1-én alhadnagy, mely alkalommal 60 forint felszerelési átalányt kapott, 1793 március 20-án pedig főhadnagy. Végigküzdve az egész török háborút és a francia hadjárat egy részét, ezek folyamán rendkívül kitüntette magát. Azonban az utolsó hadjárat alatt oly súlyosan meg is sebesült, hogy tábori szolgálatot többé nem teljesíthetett. Ezért szolgálatai elismeréseül 1793 augusztus 1-én az arciére testőrséghez osztatott be. Minthogy ez nem volt elég érdemei jutalmazására, innen a magyar nemes testőrséghez került, hol 1794 november 1-től II. kapitányi rangban, azonnal II. testőrőrmester lett. 1803-ban, a laxenburgi szolgálattételre kivezényelt testőrök parancsnoka. 1819 október 17-től őrnagy és I. testőrőrmester, végül 1830 július 28-tól alezredes. 1834 augusztus 1-től évi 800 forint ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1834 november 1-én Wien.

(Címeresnemeslevél 1701 július 18. A gárdista, A. Sándor fia, az egyik nemességszerző testvér A. János unokája.)

2. **ABAFFY AMADÉ** (Abafalvi és Felsőlehótai).

Született 1736 Abafalu (Gömör vm.). 1760 május 1-től főhadnagy a 4. (Dessewffy József) huszárezredben. A testőrséghez 1760 június 1-én került mint II. testőrőrmester. A gárdánál halt meg hosszabb betegeskedés után 1763 augusztus 23-án Wien.

(Régi nemességmegerősítés és címerbővítés 1609 augusztus 18. A gárdista, a nemesi felkelő seregben 1741-ben mint kapitány szolgált és 1754/55-ben Gömör vármegyében igazolt A. Sándor és Eiszin Katalin fia, A. László († 1724) és Ordódy Magdolna unokája, A. Sándor (1636—1696) és Kubinyi Erzsébet (1643—1726) szépunokája.)

3. **ÁDÁM JÁNOS.**

Született 1786 Tapolca (Zala vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1805 április 1-től 1809 március 16-ig szolgált Zala vármegye

ajánlatára. Ez idő alatt 1809-ben az uralkodó személye körüli szolgálattételre beosztott 6 testőr egyike. A gárdától mint alhadnagy az 51. (Splényi) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1810-ben főhadnagy.

(A gárdista, az 1790-ben Zala vm. igazolt Á. Ferenc fia, Á. Ferenc unokája.)

4. **ÁDÁMOSSY ISTVÁN** (Kisgörgényi).

Született 1754 Balavásár (Küküllő vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1774 április 1-től 1776 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1774-ben kivezényelve a milánói testőrkülönítményhez. A gárdától mint alhadnagy a 2. (Kálnoky) huszárezredhez osztatott be.

(A család nemessége 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva.)

5. **ADORJÁN FERENC.**

Született 1738 Budán. A polgári életből került a testőrséghez Pest vármegye ajánlatára, hol 1760 július 24-től 1765 június 10-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Nemességi adatok Pest vm. ltár: Acta Miscellanea).

6. **ADORJÁN KÁROLY.**

Született 1746 Abony (Pest vm.). 1765-től zászlós volt a hadseregben. A testőrségnél 1766 január 22-től 1767 április 6-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára. A gárdától, miután engedélyt nyert, hogy Köblös Sámuel rangját megveheti, mint főhadnagy az 51. (Gyulay Ferenc) gyalogezredhez került, hol 1773-ban százados, 1784-ben őrnagy, 1793-ban pedig alezredes. Majd 1795-ben ezredes és ezredparancsnok a 19. (Alvinczy) gyalogezredben. Mint tábornok esett el Genolánál 1799 november 4-én.

(Nemességi adatok A. Ferencnél.)

7. **ALMÁSY JÁNOS** (Zsadányi és Törökszentmiklósi).

Született 1772 Miskolc (Borsod vm.). A polgári életből került a testőrséghez Borsod vármegye ajánlatára, hol 1792 január 1-től 1794 július 5-ig szolgált, mikoris leköszönt. Meghalt 1848 augusztus 18-án Budán.

(A gárdista, A. Antal (1732—1795) és br. Vécsey Anna fia, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt A. János († 1765) és Borsy Anna († 1772) unokája, az 1677 augusztus 11-én címeresnemeslevelet nyert A. János alispán († 1704) és Mihályi Deák Judith szépunokája.)

8. **ALMÁSY JÓZSEF** (Zsadányi és Törökszentmiklósi).

Született 1742 április 1-én Gyöngyös (Heves vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1760 július 30-tól 1762 május 31-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Utóbb hadnagy a nemesi felkelő seregben, végül 1782-ben kir. tanácsos és borsodvármegyei alispán. Meghalt 1788 augusztus 19-én Budán.

(Nemességi adatok A. Jánosnál. A gárdista, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt A. János (†1765) és Borsy Anna (†1772) fia, a nemességszerző A. János alispán (†1704) és Mihályi Deák Judith unokája.)

9. AMBRÓ ALBERT (Adamóczi).

Született 1823 április 19-én Adamóc (Trencsén vm.). A tullni katonai akadémia elvégzése után 1837 október 19-től hadapród az 1. (János fhg) dragonyosezredben, honnan 1840 október 1-én az utászokhoz került. A testőrségnél 1842 május 1-től 1845 február 5-ig Trencsén vármegye ajánlatára szolgált, mikoris leköszönt. 1867-től cs. kir. kamarás. Meghalt 1916 február 4-én Szentendrén (Pest vm.)

(Régi, nemességmegerősítő címeresnemeslevél előnévvel 1655 március 20. A gárdista, A. György (1798—1858) és gr. Berényi Antónia (1805—1825) fia, A. Lajos (1765—1818) és Baross Teréz unokája, A. József (sz. 1732) és br. Majthényi Krisztina szépunokája, az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt A. Miklós és Podhorszky Mária dédunokája. Fényképe özv. br. Mednyánszky Imréné szül. Ambró Magdolna úrnő, Cachtice (Slovakia) birtokában.)

10. AMESMAYR JÓZSEF.

Született 1784 Göncruszka (Abaúj vm.). 1802 május 11-től önköltséges hadapród, 1802 augusztus 16-án alkáplár, majd 1803 január 1-től káplár az 1. (Császár) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1806 február 1-től 1809 február 28-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. A gárdától mint alhadnagy a 31. (Benyovszky) gyalogezredhez került, hol 1810—13. főhadnagy volt.

(Címeresnemeslevél 1712 június 6. A család nemessége 1781-ben igazolva Abaúj vm.)

11. ANDICS IMRE (Nagysápi).

Született 1804 Pesten. A wieni tüzérségi hadapródiskola növendéke, majd 1823 szeptember 14-től altüzér, 1824 április 16-tól tüzér a 2. tábori tüzérezredben, 1824 november 6-tól pedig a tábori tüzérbombászkarnál bombász, végül 1826 január 30-tól hadapród. A testőrségnél 1826 október 1-től 1830 augusztus 29-ig szolgált Túróc vármegye ajánlatára. A gárdától távozva, a polgári pályára lépett és utóbb sóhivatalnok volt Nagymihályon.

(Címeresnemeslevél 1652, nemességújító címeresnemeslevél 1777 október 3.)

12. ANDICS TÁDÉ (Nagysápi).

Született 1812 Znióváralja (Túróc vm.). 1831 szeptember 16-tól hadapród a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 január 1-től 1835 december 31-ig szolgált Túróc vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. A szabadságharcban 1848/9 nemzetőrőrnagy Szatmár vármegyében.

(Nemességi adatok A. Imrénél. A gárdista, A. Tádé fia.)

13. **ANDRÁSFFY KÁROLY** (Dévény-Újfalusi).

Született 1823 Wienben. 1844 október 30-tól hadapród volt a 7. (Kress) könnyűlovasezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én került Bihar vármegye ajánlatára, honnan 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 november 1-től főhadnagy, majd 1848 december 1-től II. kapitány, végül 1849 január 1-től I. kapitány a 14. (Lehel) huszárezredben. Temesvár alatt (1849 aug. 9.) megsebesült, majd kibujdosott. Mint Kossuth ügynöke tért vissza, azonban elfogták és 1853 március 3-án Wienben kivégezték.

(A tulajdonképpeni családnév TERTINA. A gárdista, az 1840 április 9-én címeresnemeslevelet nyert, A. Sándor és Zeilinger Jozefa fia.)

14. **ANDRÁSSY DÁVID** (Nemeskéri).

Született 1816 Magyaróvár (Moson vm.). 1833 június 8-tól altüzér, 1833 december 2-től tüzér, 1836 május 11-től pedig bombász a 2. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1838 május 1-től 1843 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Moson vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 2. székely (utóbb 15) határőrgyalogezredhez került Kézdivásárhelyre és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1844—46 főhadnagy volt. Meghalt 1846-ban.

(A gárdista, A. József és Kéler Teréz fia, a XVIII. században Sopron vármegyében élt és onnan Moson vármegyébe átköltözött családból származó A. József követ és Csáfordi Tóth Teréz unokája.)

15. **ANDRÁSSY LÁSZLÓ** (Újtordai).

Született 1767 Magyarfülpös (Maros-Torda vm.) A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1792 február 1-től 1797 január 31-ig szolgált. A gárdától mint alhadnagy került a 26. (Schröder) gyalogezredhez, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél még 1798-ban is alhadnagy volt.

(Címeresnemeslevél 1619 augusztus 25.)

16. **APAGYI JÓZSEF** (Apagyi).

Született 1775 Balkány (Szabolcs vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrségnél 1797 május 13-tól 1802 május 12-ig szolgált Szabolcs vármegye ajánlatára. A gárdától mint alhadnagy került a 33. (Sztáray) gyalogezredhez, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szabolcs vm.)

17. **ARANYOSSY PÁL** (Aranyosi).

Született 1765 Aranyos (Komárom vm.). Tisztviselő volt a kir. táblánál. A testőrségnél Komárom vármegye ajánlatára szolgált 1790 május 17-től 1794 július 5-ig, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére Pozsonyba, majd 1791-ben a nádor mellé kirendelt

testőrkülönítménybe. Utóbb 1806-ban komáromvármegyei szolgabíró, 1817-ben központi biztos, 1847-ben esküdt, 1848-ban pedig ismét szolgabíró.

(Adománylevél 1538 február 14. A család nemessége 1789-ben igazolva Komárom vm. A gárdista A. Pál fia, az 1718-ban újabb adománylevelet nyert A. Pál unokája.)

18. **ARBANÁSZ JÓZSEF-BOLDIZSÁR** (Alsó-Lomniczai).

Született 1757 Donja-Lomnica (Zágráb vm.). 1773-tól káplár, majd őrmester, végül zászlós a 37. (Siskovics) gyalogezredben. A testőrségnél 1781 január 10-től 1784 április 23-ig szolgált Horvátország ajánlatára. Ez idő alatt 1783-ban futár Párisba. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Toscana) huszárezredhez került és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1560 július 28. A család felvéve az 1781. évi horvátországi nemesi összeírásba (Kőrös vm.) és nemessége 1795 május 4-én legf. helyen igazolva. Leszármazási adatok Orsz. Ltár: Post Advocatos iratok.)

19. **ASZALAY JÓZSEF** (Szendrői).

Született 1740 Miskolc (Borsod vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Borsod vármegye ajánlatára, hol 1760 június 1-től 1765 augusztus 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1765-ben beosztva a Lipót fhg. házassága alkalmából kirendelt innsbrucki testőrkülönítménybe. A gárdától a magy. kir. helytartótanácshoz került mint titkár és ott utóbb tanácsos lett.

(Címeresnemeslevél 1625. A gárdista, az 1754/55-ben Borsod vm. igazolt A. Ferenc és Nattermandy Mária fia.)

20. **ASZTALOS SÁNDOR** (Szigeti).

Született 1821 május 5-én Máramarosszigeten. 1840 december 21-től hadapród a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1845 december 18-ig szolgált Máramaros vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. A szabadságharcban 1848 június 13-tól főhadnagy az 1. zászlóaljnál, 1848 október 1-től pedig százados a 29. zászlóaljnál. A Solymosnál garázdálkodó oláh tábort szétverte (1848 nov. 16.) s annak elfogott vezérét felakasztatta. Az aradi csatában (1849 febr. 8.) kézbevéve a zászlóalj lobogóját, visszavezette a már megfutamodott hadat a városba, a vár felmentésére érkezett szerbeket előzte és kivívta az „aradi hős" nevet. Ekkor lett őrnagy (febr. 1-i ranggal), a szabadságharc végén pedig már alezredes volt. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után külföldre menekült és párbajban esett el Genfben 1857 február 17-én.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Máramaros vm. A gárdista, A. Pál követ fia.)

21. **ATZÉL SÁNDOR** (Borosjenői).

Született 1795 Borosjenő (Arad vm.). A polgári életből került a testőrséghez Arad vármegye ajánlatára, hol azonban csak 1813 május 10-től 1813 szeptember 15-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a

9. (Frimont) huszárezredhez osztatott be és itt 1814—16 főhadnagy volt. Utóbb 1834—38 aradvármegyei másodalispán. Meghalt 1848-ban.

(A gárdista, az 1782-ben adománylevelet, 1803 július 1-én pedig előnevet nyert A. István († 1815) v. b. t. t. és Gyulai Gaál Borbála (1768—1805) fia.)

22. **BAÁN JÁNOS** (Nádasdi).

Született 1785 Nádasd (Liptó vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Liptó vármegye ajánlatára, hol 1804 szeptember 1-től 1809 február 16-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Levenehr) dragonyosezredhez helyeztetett és egy 1810 március 15-iki rendelettel beosztva az uralkodó személye körüli szolgálattételre. 1810 augusztus 19-én főhadnagyi rangban az arciere testőrséghez került, ahová már 1808 április 26-án folyamodott. Itt 1814-ig szolgált.

(A gárdista, B. János (sz. 1749) és Berzeviczy Klára (sz. 1753) fia, az 1754/55-ben Liptó vm. igazolt B. János özvegye Ottlik Judith († 1764) unokája.)

23. báró **BABOCSAY PÁL.**

Született 1739 augusztus 11-én Szentpéter (Komárom vm.) A polgári életből került a testőrséghez Sopron vármegye ajánlatára 1761 május 1-én, honnan azonban már 1761 november 20-án büntetésből elbocsáttatott.

(A gárdista, br. B. Pál-Ignác és br. Szluha Eleonóra fia, az 1720 szeptember 12-én magyar bárói rangot nyert B. Pál és Márffy Krisztina unokája. Kihalt család.)

24. **BABOS PÁL.**

Született 1824 Kozmadombja (Zala vm.). A polgári életből, hol 1844-ben a zalavármegyei követ mellé választott irnok volt, került a testőrséghez Zala vármegye ajánlatára 1845 május 1-én és 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től a 19. zászlóalj főhadnagya és Pándy hadtestparancsnok segédtisztje. A kassai csatában (1849 jan. 4.) fogságba esett. 1849 december 31-én ügye tisztázása végett jelentkezett a pesti cs. haditörvényszék előtt. Meghalt 1861 Salomváron (Zala vm.).

(A család 1695 december 19-én nemesi bizonyságlevelet nyert Zala vm. A gárdista, az 1829-ben Zala vm. igazolt B. József fia, B. László unokája, B. Imre szépunokája.)

25. **BABÓTHY JÓZSEF** (Babóti és Kaki).

Született 1741 Családon (Nyitra vm.). Káplár volt a 3. (Újházy) huszárezredben. A testőrségnél 1767 december 18-tól 1775 január 25-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt úgy 1769-ben, mint 1772-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától fogalmazói rangban került a magy. udvari kamarához Pozsonyba és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(A gárdista, B. Tamás és Rajmanus Regina fia, B. Ferenc és Vaneczy Katalin unokája, B. Tamás és Nozdroviczky Katalin szépunokája, B. Tamás és Berencsényi Zsuzsanna dédunokája.)

26. BACSÁK VENDEL (Benefai).

Született 1757 július 20-án Nagypakán (Pozsony vm.). 1777 január 1-től hadapród az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. 1778-ban a bajor örökösödési háborúban mint káplár, utóbb pedig mint őrmester vett részt. 1779-ben alhadnagy lett. A testőrségnél 1780 január 1-től 1787 október 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd 1783-ban a morvaországi sereghez és többízben futár volt. Így 1784 májusában Brüsselen keresztül Párisba, októberben pedig Mantuán és Modenán át Flórencbe. Ez alkalommal megfordult Pisában, Livornóban, Rómában és Nápolyban, hol Barcsay György felváltotta és 1785 januárjában visszatért Wienbe. 1785 nyarán a császár után Olaszországba utazott és ekkor Milánóban járt Bacskády Bálinttal. 1786 szeptemberében Varsót, Mittaut és Rigát érintve, Szent-Pétervárra küldetett, hová októberben érkezett meg. Innen indult 1787 januárjában Kievbe, onnan pedig Lembergbe Soóky Jánossal, végül Chersonesusba. Itt érte utól őket Doleviczényi József és Barcsay György. Utoljára ez évben még Párisban járt. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredhez osztatott be, hol 1788-ban főhadnagy lett. Eleinte Bródiban állomásozott a 3. zászlóaljjal. Utóbb Pétervárádra, majd Újvidékre került, hol hosszabb ideig betegeskedett. Atyja kívánságára elhagyva a katonai pályát, 1788 november 26-án nyugállományba vonult. 1790-ben a pozsonyvármegyei koronaőrző banderiumban kapitány. 1803-ban a gr. Esterházy-féle semptei uradalom felügyelője, végül 1804—1817 pozsonyvármegyei főadószedő. Meghalt 1840 április 8-án Pozsonyban.

(A címeresnemeslevelet 1626 január 19-én Nyitra vm. hirdette ki. A gárdista, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt B. János (1716—1797) alispán és Csémy Teréz (1729—1788) fia, B. Ferenc (sz. 1681) és Nyeregjártó Mária unokája, az 1676 március 25-én Nyitra vm. nemesi bizonyságlevelet nyert B. János szépunokája, B. János dédunokája, a nemességszerző B. Gergely ükunokája.)

27. BACSKÁDY BÁLINT (Bacskafalusi).

Született 1750 Endréd (Bars vm.). 1768 február 1-től közlegény, 1770 július 1-től pedig káplár a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrséghez 1771 április 4-én vétetett fel Nyitra vármegye ajánlatára. Belépése után rövidesen, még 1771-ben Ferdinánd főherceg kíséretében a kirendelt testőrkülönítménnyel Milánóba került, hol három évig teljesített szolgálatot. Majd 1778-ban és 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1786 február 17-én lett főhadnagy és 1780-tól az elsők közé tartozott, akik futárszolgálatot teljesítettek. Ily minőségben 1785-ben Bacsák Vendellel Milánóban, majd 1787-ben egyedül Szent-Pétervároń, 1788-ban pedig újból Milánóban és Turinban járt. József császár elismerését elnyerve, a császárt minden útjára elkísérte. 1789 november 24-én II. kapitány és II. testőrőrmester lett. 1790-ben beosztva a Lipót fhg. mellé Pozsonyba, 1791-ben pedig a prágai koronázásra kivezényelt testőrkíséretbe, majd még ez évben a nádor környezetébe kirendelt testőrkülönítményt vezeti Budára, végül az 1798 november 11-iki rendelet alapján, az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé Brünnbe vezényelt

12 főnyi testőrkülönítmény parancsnoka. 1802 január 22-én őrnagy és az ez évi pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítmény parancsnoka. 1806 augusztus 1-től I. testőrőrmester. 1812 október 26-án alezredes lett és ez év november 1-től, a rendszeresített évi 800 forint ellátáson kívül 400 forint pótlékkal, nyugállományba vonult. Mint a testőrök kihágásait leggyakrabban feljelentő feljebbvaló, a testületben rendkívül népszerűtlen volt. Meghalt 1815 augusztus 29 Bacskafalva (Nyitra vm.).

(B. Bálint és Sándor testvérek gárdisták, az 1754/55-ben Bars vm. igazolt B. János és Tarnóczy Krisztina fiai, B. Miklós és Tersztyánszky Katalin unokái, B. Mihály szépunokái, B. András dédunokái, B. Péter ükunokái.)

28. **BACSKÁDY MIKLÓS** (Bacskafalusi).

Született 1824 január 4 Néver (Nyitra vm.). 1845 december 24-től hadapród a 62. (Turszky) gyalogezredben. A testőrséghez 1846 május 1-én került Nyitra vármegye ajánlatára, honnan 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy a 22. zászlóaljnál, majd 1849 májusáig századparancsnok, végül Kazinczy Lajos ezredes segédtisztje. Utoljára százados a 22. zászlóaljnál. Világosnál (1849 aug. 13.) tette le a fegyvert. Fogságba kerülvén, a pesti hadbíróság 1849 december 10-én átírt a gárdaparancsnoksághoz, mert kihallgatásakor azt vallotta, hogy 1848 szeptember havában betegsége folytán két havi szabadságot kapott s ez alkalommal hazaérve, azonnal jelentkezett Mészáros honvédelmi miniszternél és egyik honvédzászlóaljhoz való beosztását kérve, ki is nevezték főhadnaggyá. Mivel ez a körülmény elítélésére nézve még nem elegendő, a hadbíróság kéri annak közlését, hogy B. elbocsátás, felülvizsgálat vagy más egyéb okból került el a gárdától. A testőrparancsnokság a megkeresésre adott válaszában közölte, hogy B. 1848 június 27-én családi ügyben négyheti szabadságot kapott és elutazott, de július 26-án szolgálatra jelentkezett. Majd szeptember 10-én lemondott és a legfelsőbb elhatározást be nem várva, szeptember 20-án önként távozott. B. különben mint feltűnően ideges ember volt ismeretes és emiatt orvosi felügyelet alatt is állott. Szabadságot valóban betegsége miatt kapott. Édesatyja jött érte és június 20-án magával vitte. A testőrségnél általános vélemény volt, hogy szabadsága leteltével nem fog visszatérni, azonban mégis bevonult. B. Pestről utóbb Aradra szállíttatván, az ottani haditörvényszék 1850 március havában halálra, majd kegyelem után nyolcévi várfogságra ítélte. Munkácson raboskodott, honnan 1854 március 4-én szabadult.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.-ben és onnan 1831-ben nemesi bizonyságlevelet is nyert. A gárdista, B. Ignác fia.)

29. **BACSKÁDY SÁNDOR** (Bacskafalusi).

Született 1764 Endréd (Bars vm.). Tisztviselő volt a magyar kir. udvari kancelláriánál. A testőrségnél 1790 május 17-től 1793 február 23-ig szolgált Bars vármegye ajánlatára. A gárdától mint sóhivatali ellenőr, Szegedre került.

(Nemesi adatok B. Bálintnál, ki a gárdista testvérbátyja.)

30. **BAGOSSY JÓZSEF** (Dancsházi).

Született 1781 Dancsháza (Bihar vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Bihar vármegye ajánlatára, hol 1801 szeptember 1-től 1806 augusztus 31-ig szolgált. A gárdától mint alhadnagy először a 2. (József fhg.) huszárezredhez helyeztetett, azonban utóbb mégis a 48. (Vukassevich) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Adománylevél megerősítés 1540. A család nemessége igazolva 1754/55-ben Bihar vm.)

31. **BAGOSSY PÉTER** (Csengerbagosi).

Született 1735 Csengerbagos (Szatmár vm.). 1758 május 1-től alhadnagy, majd 1760 május 1-től főhadnagy a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredben. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel mint II. testőrőrmester. 1763 november 22-én II. kapitány lett. 1767 és 1768-ban egyideig a pozsonyi testőrkülönítmény parancsnoka. A gárdától, minthogy engedélyt nyert Forintos II. kapitány rangjának megvételére, 1768 július 13-án a 9. (Nádasdy) huszárezredhez helyeztetett. Az ezrednél 1772-ben I. kapitány volt.

(A család azonos a Dancsházi B. családdal, csak más előnevet használ. A gárdista, az 1754/55-ben Szatmár vm. igazolt B. László alispán és Szalay Zsuzsa fia, B. László és Jósa Bora unokája.)

32. **BACHÓ JÁNOS** (Dezséri).

Született 1758 Dezsér (Trencsén vm.). 1779 április 1-től az Erdődy huszárezredben, majd 1784 december 14-től egyik ulánusezredben szolgált, hol 1785 december 16-tól alkáplár. Áthelyezve 1786 február 1-től a 3. (Lobkovitz) könnyűlovasezredhez, káplár lett. Innen 1786 október 31-én az 5. (Kinsky) könnyűlovasezredhez osztatott be. A testőrséghez elsőízben 1786 december 21-én került Trencsén vármegye ajánlatára, honnan a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 2. (Toscana) huszárezredhez helyeztetett és itt 1789 november 6-tól főhadnagy. Úgy a török, mint a későbbi francia hadjárat alatt vitézül viselkedett. 1795 február 1-én került vissza a gárdához, a meggyilkolt Véghelyi helyére és ekkor II. kapitányi ranggal II. testőrőrmester lett. 1814 március 16-tól őrnagyi címmel, 600 forint ellátással és 400 forint pótlékkal, nyugállományba vonult. Meghalt 1834 április 11-én Dezséren.

(A család nemessége igazolva 1754/55-ben Trencsén vm. Egyik ága névváltozással BÁNÓCZY (Dezséri).

33. **BAJCSY GYÖRGY** (Bajai és Geczelfalvi).

Született 1736 Gecelfalva (Árva vm.). A polgári életből került Árva vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1764 január 6-tól 1767 október 27-ig szolgálva, leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1551 augusztus 8. A gárdista, az Árva vm. 1754/55-ben igazolt B. Gábor táblabíró fia.)

34. **BAJZA PÁL.**

Született 1779 Árvaváralja (Árva vm.). Előzőleg kilenc hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1799 április 1-től

1803 május 9-ig szolgált Árva vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kivezényelt testőrkülönítménybe.

(Címeresnemeslevél 1792 július 26. A gárdista, a nemességszerző B. Pál és Gerhardt Anna fia.)

35. BAJZÁTH MIHÁLY.

Született 1800 Wien. Fogalmazó volt a magyar kir. udvari kancelláriánál, majd 1821 október 1-től hadapród a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 november 1-től 1828 október 31-ig szolgált Ung vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 8. (Lajos-József fhg.) gyalogezredhez került, hol 1832-ben főhadnagy, 1838-ban II. százados, majd 1841-ben I. százados volt. Innen a 4. (Miksa-József) gyalogezredhez helyeztetett és itt 1847-ben ugyancsak I. százados, 1849-ben pedig őrnagy. 1850-ben már alezredes a 12. (Vilmos) gyalogezredben és 1851-ben ugyanott ezredes és ezredparancsnok. Meghalt 1858 december 19 Wien.

(A gárdista, az 1814 január 22-én címeresnemeslevelet nyert B. Mihály és Máthis M. Anna fia.)

36. BAKAY LÁSZLÓ.

Született 1790 Bakabánya (Hont vm.). Előzőleg 1809-ben alhadnagy a nemesi felkelő seregben, majd vármegyei esküdt. A testőrségnél 1813 április 16-tól 1815 április 7-ig szolgált Hont vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. Ez idő alatt 1813-ban beosztva az uralkodó személye körüli tartalék hadiszolgálattételre. Utóbb, 1839—1847. hontvármegyei levéltárnok volt.

(A család nemessége 1785 május 23-án legf. helyen igazoltatott.)

37. BAKCSY KÁROLY (Étfalvi).

Született 1772 Étfalva (Háromszék). Irnok volt a guberniumnál. A testőrséghez Erdélyből került 1795 augusztus 1-én és szolgálata alatt főhadnagy lett. A gárdánál halt meg 1796 június 14-én Wienben.

(Címeresnemeslevél 1610 január 20. A család tagjai 1614 és 1635-ben Étfalván mint lófőszékelyek lustrálnak.)

38. BALÁS EMÁNUEL.

Született 1811 Gyergyócsomafalva (Csikszék). 1824 február 1-től önköltséges hadapród a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredben, majd 1830 április 1-től ugyancsak hadapród, végül 1831 április 16-tól zászlós a 62. (Vacquant-Geozelles) gyalogezredben. A testőrséghez 1831 szeptember 1-én vétetett fel Erdélyből, hol 1836 augusztus 31-ig az utolsó évben mint al II. testőrmester szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban a 49. (Langenau) gyalogezredhez került, utóbb pedig 1839-től százados ismét a 2. székely határőrgyalogezredben, még 1848-ban is. A szabadságharcban 1848 augusztusában őrnagy a 12. zászlóaljnál. Azonban a császáriakkal titkon folytatott levelezése kiderülvén, a székelyek mint árulót 1848 november 28-án Sepsiszentgyörgyön felkoncolták.

(A gárdista, ki 1839-ben nemesi bizonyságlevelet kapott Csikszéktől, az 1826 szeptember 5-én címeresnemeslevelet nyert B. Károly fia.)

39. BALÁSHÁZY MIHÁLY (Balásházi).

Született 1822 június 28-án Sátoraljaújhely (Zemplén vm.). 1839 július 15-től hadapródaltüzér, 1840 november 23-tól pedig tüzér a 2. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1847 április 30-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. oláh (utóbb 17.) határőrgyalogezredhez került, azonban 1848-ban már nyugállományba helyeztetett. A szabadságharcban 1848 június 19-től főhadnagy, majd 1848 október 1-től százados a 6. zászlóaljban. 1849 február 5-én már a 33. zászlóaljban harcol Branyiszkónál, végül 1849 májusában őrnagy lett a 49. zászlóaljnál. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után, december 20-án Aradon halálra, illetve kegyelem útján 10 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott 1850 június 13-ig, mikoris kegyelmet kapott. Utóbb törvényszéki bíró Nagyváradon. Meghalt 1867 április 10-én Nagyváradon.

(Adománylevél 1587. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Bihar vm. A gárdista, a Zemplén vm. 1836 december 17-én nemesi bizonyságlevelet nyert B. János (1797—1857) és Sebess Zsuzsanna fia, B. Mihály († 1807) és Gyulay Erzsébet unokája, B. Ferenc († 1776) és Bubrovniczky Zsuzsa († 1778) szépunokája.)

40. BALÁSSY GERGELY (Kászonimpérfalvi).

Született 1820 Kászonimpér (Csikszék). 1837 április 24-től hadapród az 1. székely (utóbb 14.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1841 május 1-től 1846 április 30-ig szolgált Erdélyből és az utolsó évben al II. testőrőrmester. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyülésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredhez került, hol még 1848-ban is szolgált. A szabadságharcban 1848 december 10-től táborkari százados.

(Nemességi adatok Csikszék girásgyűlési jkv. II. kötet. A gárdista, 1839-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Csikszéktől.)

41. BALÁSSY LÁSZLÓ (Kászonimpérfalvi).

Született 1784 Kászonimpér (Csikszék). A polgári életből vétetett fel Erdélyből a testőrséghez, hol 1804 április 1-től 1809 február 28-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban az 51. (Splényi) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1810-ben főhadnagy, 1814—1821. II. százados.

(Nemességi adatok B. Gergelynél.)

42. BALÁSSY SÁNDOR (Kászonimpérfalvi).

Született 1791 Csikmindszent (Csikszék). Vármegyei irnok volt. A testőrséghez Erdélyből vétetett fel, hol 1813 november 5-től 1818 november 4-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban került a 2. (József fhg.) huszárezredhez és

1824-ben főhadnagy, 1832-ben pedig II. kapitány volt. 1832 szeptember 16-tól nyugállományba vonult. Meghalt 1866 november 19-én Nagykároly (Szatmár vm.).

(Nemességi adatok B. Gergelynél.)

43. BALOGH ÁDÁM (Szászczegői).

Született 1771 Dés (Doboka vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből 1792 február 1-én s onnan mint az új szabályzatot elismerni vonakodó, 1795 december 21-én az 1. helyőrségi (utóbb 5.) gyalogezredhez osztatott be. 1796 december 12-én a 30. (De Ligne) gyalogezredhez helyeztetett, honnan azonban 1797 február 6-án ugyancsak alhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez került. Itt 1804-ben főhadnagy, majd 1806-ban II. kapitány. Innen átlépett a 6. (Blankenstein) huszárezredhez, hol 1813-ban őrnagy, 1817-ben cs. kir. kamarás, 1821-ben alezredes, végül 1824-ben már nyugállományú ezredes. Meghalt 1828 október 6 Dés.

(A már kihalt család, 1582-től birtokos volt Szászczegőn. A gárdista, B. György és Szacsvay Éva fia.)

44. BALOGH FLÓRIÁN (Nemecsiczi).

Született 1795 június 29 Nagytapolcsány (Nyitra vm.). 1811 március 11-től hadapród az 1. (Császár) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1813 március 1-től 1818 február 28-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1813-ban beosztva az uralkodó személye körüli tartalék hadiszolgálattételre. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Károly Lajos fhg.) ulánusezredhez került, hol 1820 július 9-től főhadnagy, azonban 1827 február 28-án már mint II. kapitány leköszönt rangjáról. Utóbb nyitravármegyei aljegyző, majd trencsénvármegyei adószedő, végül levéltárnok. Meghalt 1863 július 29. Kocskóc (Trencsén vm.).

(A gárdista, B. Sándor (1767—1800) és Melcsiczky Jozefa fia, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt B. Sándor (†1775) unokája, B. János szépunokája, az 1670 február 15-én címeresnemeslevelet nyert B. János dédunokája.)

45. BALOGH ISTVÁN.

Született 1737 december 16-án Győrben. 1753-tól a Buccow vértes lovasezredben szolgált, hol 1758 április 1-től főhadnagy volt. A testőrséghez 1760 június 1-én került és 1763 augusztus 24-től II. testőrmester. 1763 november 22-én lett II. kapitány, majd 1766 november 18-án házassági engedélyt kapván, feleségül vette özv. Hansenné szül. Bors Juliát. 1767 és 1769-ben a pozsonyi testőrkülönítmény parancsnoka. Utóbb betegsége miatt 1771 november 26-tól évi 600 forint ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1798 december 19-én Győrsziget.

(A fiágon már kihalt család nemessége 1754/55-ben igazolva Győr vm. A gárdista, B. János és Molnár Erzsébet fia. Olajfestményű (azonban nem testőr) arcképe Helbig Viktorné úrnő, Győr birtokában.)

Bárczi-házi BÁRCZY JÁNOS

testőr

46. BALOGH JÓZSEF (Radnóti).

Született 1739 Radnót (Küküllő vm.). A polgári életből lett felvéve Erdély ajánlatára a testőrséghez 1760 augusztus 11-én. Gárdai szolgálata alatt halt meg 1763 február 2 Wien.

(Nemességi adatok a Gyulafehérvári káptalan ltrban.)

47. BALOGH JÓZSEF.

Született 1767 Nagykőrös (Pest vm.). 1790 március 9-től hadapród, majd 1790 július 21-től káplár a 37. (De Vins) gyalogezredben. A testőrségnél 1793 március 30-tól 1794 június 1-ig szolgált Csanád vármegye ajánlatára. A gárdától a francia háború alkalmával, saját kérelmére alhadnagyi rangban a 34. (Esterházy Antal) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1799-ben főhadnagy, 1800-ban II. százados, 1801-ben I. százados. Utóbb 1804-ben az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredbe helyeztetett, hol még 1805-ben is, mint I. százados szolgált.

(Minthogy a család nemessége Csanád vm. nem lett kihirdetve, közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy a gárdista melyik B. családból származik.)

48. BALOGH LÁSZLÓ.

Született 1742. A polgári életből lett felvéve 1768 szeptember 14-én Pest vármegye ajánlatára a testőrséghez, azonban nem vonult be.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, sem származási helye, sem pedig az, hogy melyik B. családból származik.)

49. BALOGH LŐRINC (Galánthai).

Született 1786 Füss (Bars vm.). A polgári életből került a testőrséghez Komárom vármegye ajánlatára, hol 1806 február 1-től 1809 február 28-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez osztatott be.

(Címeresnemeslevél 1552. A gárdista, a Bars vm. is birtokos B. János (1759—1827) komáromi alispán és Csúzy Apollónia (sz. 1764) fia, B. János alispán, hétszemélynök és Török Klára unokája.)

50. BALOGH PÉTER.

Született 1736 Mlaka (Zágráb vm.). A polgári életből vétetett fel Horvátországból a testőrséghez 1760 szeptember 19-én, honnan mint tisztviselő 1763 augusztus 23-án a horvát tartományi hivatalhoz került.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik B. család tagja.)

51. BALPATAKY KÁROLY (Balpataki).

Született 1779 Balpataka (Sáros vm.). A polgári életből került a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1798 június 1-től 1803 május 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 19. (Alvinczy) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint fel-

szerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ig szolgált. 1809-ben már sárosvármegyei aladószedő.

(A gárdista, B. György és Záborszky Erzsébet fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt B. András és Juszkovics Mária unokája.)

52. **BÁNGYA JÁNOS** (Illosfalvai).

Született 1817 december 2-án Apaj (Pozsony vm.). A nagyszombati katonaiskolából került a 33. (Bakonyi) gyalogezredhez, hol 1834 július 24-től hadapród volt. A testőrségnél 1837 február 1-től 1839 november 26-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától távozva, egyideig az erdélyi udvari agensiroda főnöke Wienben. A szabadságharcban eleinte mint százados szolgált Perczel szabadcsapatában, majd 1848 október 1-től őrnagy a 35. zászlóaljban. 1849 március 28-án Alsóvereckéről megtámadta az ellenséget és porig égette az általa védelemre előkészített korcsmát. 29-én megrohanván Krivkát, annak lakói az ellenséggel együtt elmenekültek. Utóbb Kazinczy Lajos táborkari főnöke és alezredes. A zsibói fegyverletétel (1849 aug. 25.) után Komáromba menekült, hol katonai rendőrfőnök lett. Komárom feladása (1849 szept. 27.) után külföldre távozott és a keleti háború kitöréséig Párisban és Londonban élt. 1854-ben ezredesi ranggal belépett az ázsiai török hadseregbe, áttért a mohamedán vallásra és utóbb Mehemed bej néven a török csendőrségben ezredes, végül pedig a minisztériumban a rendőri osztály vezetője. Meghalt 1868 február 16-án Konstantinápolyban.

(Címeresnemeslevél 1638 PHILO néven. A család 1821-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Komárom vm. A gárdista, B. János koltai (Komárom vm.) lakos fia.)

53. **BÁNYAFFY FERDINÁND.**

Született 1813 Lőcse (Szepes vm.). 1832 április 13-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrséghez Szepes vármegye ajánlatára vétetett fel, hol 1833 augusztus 1-től 1838 július 31-ig, az utolsó évben már mint al II. testőrőrmester szolgált. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban ugyan a 2. (Sándor) gyalogezredhez osztatott be, azonban végül mégis a 62. (Turszky) gyalogezredhez került, hol 1839-ben alhadnagy, 1845—48 pedig főhadnagy volt. A szabadságharcban 1848 augusztus 15-től százados a 2. zászlóaljnál, 1848 november 1-től pedig őrnagy a 20. zászlóaljban. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után eleinte Aradon fogoly, majd Nagyváradon 1850 május 21-én halálra, illetve kegyelemből 10 évi várfogságra ítélve, Theresienstadtban raboskodott. Meghalt 1886 augusztus 3-án Budapesten.

(A tulajdonképpeni családnév LEIBITZER. Címeresnemeslevél 1793 július 19.)

54. **BARANYAY JÁNOS** (Bodorfalvi).

Született 1806 Pesten. 1823 december 1-től hadapród a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1828 február 1-től 1831 szeptember 15-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára. A gárdától alhad-

nagyi rangban a 7. (Reuss) huszárezredhez került, hol 1834-ben főhadnagy, 1840-ben II. kapitány, 1850—52 pedig őrnagy volt.

(A gárdista, B. János ezredes fia, az 1754/55-ben Komárom vármegyében igazolt B. János tábornok és Galánthai Balogh Borbála unokája, B. Imre és Lengyel Borbála szépunokája.)

55. BARANYI LÁSZLÓ (Váradi és Micskei).

Született 1729 január 17 Debrecen (Bihar vm.). Tanulmányait Sárospatakon és Debrecenben végezte. 1747-től a hallei egyetem hallgatója két éven át. 1758-ban Debrecen városi esküdt. A testőrségnél 1760 augusztus 11-től 1763 december 10-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára. A gárdától családi és egészségi okokból, mint az első, emlékéremmel kitüntetett testőr távozott és visszatérve a polgári pályára 1764-ben Debrecen városi tanácsos. Ismert földrajzi író volt. Meghalt 1796 novemberében Debrecenben.

(Címeresnemeslevél 1627 július 1 és „Váradi" előnévvel újított címeresnemeslevél 1691 január 9. A gárdista, az 1754/55-ben Bihar vm. igazolt B. István (1698—1739) huszárkapitány és Nagygyőri Kutas Zsófia (1708—1753) fia, B. Mihály (1673—1735) és Dobozy Erzsébet unokája, az 1691-ben újított címeresnemeslevelet nyert B. Mihály (1644—1692) alispán és Vígkedvű Anna szépunokája.)

56. BARANYI MIKLÓS (Váradi és Micskei).

Született 1737 március 11-én Tóti (Bihar vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1760 augusztus 11-től 1762 március 31-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára. A gárdától II. kapitányi ranggal távozott. Utóbb országgyűlési követ és 1790-ben a biharvármegyei koronaőrző bandérium vezetője. Meghalt 1798-ban.

(Nemességi adatok B. Lászlónál. A gárdista, az 1754/55-ben Bihar vm. igazolt B. Miklós (1706—1788) és Barak Mária fia, B. Miklós (1680—1756) alispán, hétszemélynök és Ungváry Katalin unokája, B. György — B. Mihály (1644—1692) testvéröccse — és Fekete Mária szépunokája, az 1627-ben címeresnemeslevelet nyert B. Mihály dédunokája.)

57. BARCSAY ÁBRAHÁM (Nagybarcsai).

Született 1742 február 2 Piskin (Hunyad vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez, hol elsőízben 1761 október 1-től 1766 október 29-ig szolgált Erdélyből. A gárdától 1766 október 1-i ranggal mint II. kapitány az 1. (Császár) dragonyosezredhez helyeztetett. Résztvett 1768-ban a bajor örökösödési, 1778-ban pedig a török háborúkban. 1769 február 1-én I. kapitány, 1783 február 19-én őrnagy, végül 1789 szeptember 29-én alezredes lett. Még 1779-ben áttért Bessenyey Györggyel együtt a róm. katholikus vallásra. 1790 december 2-től testőrfőhadnagyként került vissza a gárdához. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. 1794 november 1-étől ezredesi ranggal és évi 1200 forint ellátással nyugállományba vonult. Bessenyeyvel és Báróczyval, a nemzeti műveltség és irodalom felvirágoztatásán buzgólkodott. Ez irányú tevékenysége ismeretes az irodalomtörténetből. Meghalt 1806 március 3-án Csórán (Alsó-Fehér vm.).

(Adománylevél 1315, megerősítés 1454. A gárdista, B. Ábrahám (†1758) és Dobay Katalin (†1761) fia.)

58. **BARCSAY GYÖRGY** (Nagybarcsai).

Született 1760 Nagybarcsa (Hunyad vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1779 augusztus 20-tól 1787 október 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1784-ben, mint futár felváltja Bacsák Vendelt Nápolyban, majd 1787-ben Sóky Jánossal, Doleviczényi Józseffel és Bacsák Vendellel járt küldetésben Chersonesusban. 1787 szeptember 9-én főhadnagy lett. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetett, hol 1789 szeptember 20-án II. kapitány. Utóbb még 1797-ben a 3. (Este) huszárezrednél is szolgált mint őrnagy és már nyugállományú alezredes volt, mikor 1799-ben meghalt.

(Nemességi adatok B. Ábrahámnál. A gárdista, B. Péter (†1797) és Kövesdi Boér Anna fia, B. Mihály (1676—1742) és Diódváraljai Vas Ágnes unokája, B. Mihály (†1714) és br. Bánffy Katalin szépunokája.)

59. **BARCSAY JÓZSEF** (Nagybarcsai).

Született 1815 szeptember 24-én Magyarlapád (A. Fehér vm.). 1832 június 18-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrséghez Erdélyből vétetett fel 1836 április 1-én. Szolgálata alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. Még mielőtt betegsége miatt, mint minden gárdai és katonai szolgálatra képtelen és alkalmatlan elbocsáttatott volna, 1838 március 31-én meghalt Wienben.

(Nemességi adatok B. Ábrahámnál. A gárdista, B. Károly (1792—1846) és br. Bánffy Eszter (1782—1829) fia, B. György (1760—1799) nemes testőr és Sepsiszentgyörgyi Daczó Zsuzsanna (1772—1792) unokája.)

60. **BARCSAY LAJOS** (Nagybarcsai).

Született 1787 Nagybarcsa (Hunyad vm.). A polgári életből vétetett fel Erdélyből a testőrséghez, hol 1806 május 1-től 1808 július 31-ig szolgált, mikoris leköszönt. Meghalt 1836 április 18 Déván.

(Nemességi adatok B. Ábrahámnál. A gárdista, B. János és Vargyasi Daniel Teréz (†1818) fia, B. Ádám és Dósa Ágnes unokája.)[1]

61. **BARCZA BOLDIZSÁR** (Nagyalásonyi).

Született 1812 Magyargencs (Vas vm.). 1832 augusztus 16-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1833 augusztus 1-től 1838 július 31-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban ugyan a 62. (Vacquant-Geozelles) gyalogezredhez osztatott be, azonban végül is a 2. (József fhg.) huszárezredhez került, hol 1839-ben alhadnagy, majd 1842-ben főhadnagy, de 1846-ban leköszönt rangjáról. A szabadságharcban 1848 június 19-től

[1] A Barcsay testőrökre vonatkozó családi adatok, Czakó Károly úr közlései.

százados a 8., majd 1849 március 16-tól őrnagy a 41. zászlóaljnál és a déli harctéren küzdött. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogoly és Aradon 1849 december 20-án halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve Munkácson raboskodott, honnan 1852 június 16-án szabadult. Meghalt 1895 áprilisában Budapesten.

(Adománylevél 1646 és 1722. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm. A gárdista, B István († 1851) és Jákfai Gömbös Zsuzsanna (1778—1835) fia, B. István unokája.)

62. **BARCZA IMRE** (Nagyalásonyi).

Született 1779 november 1-én Rigács (Zala vm.). Előzőleg négy hónapon át főhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1801 február 1-től 1805 január 26-ig szolgált Zala vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt, 1803-ban beosztva a Laxenburgba szolgálattételre kivezényelt testőrök közé.

(Nemességi adatok B. Boldizsárnál. A gárdista, az 1754/55. Vas. vm. igazolt és a zalavármegyei Rigácsra költözött B. László és Dabronyi Cseh Teréz fia, B. Ádám és Bezerédj Klára unokája, B. Zsigmond és Kisfaludy Ilona szépunokája, B. György és Palásthy Éva dédunokája.)

63. **BÁRCZY JÁNOS** (Bárcziházi).

Született 1816 június 18-án Kazsu (Zemplén vm.). 1835 május 25-én belépve a 34. (Benczur) gyalogezredbe, 1836 július 20-tól hadapród. A testőrségnél 1838 március 1-től 1841 december 29-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Szolgálata alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A szabadságharcban mint közhonvéd állott be a 6. zászlóaljba és ott, a délvidéken a rácok ellen harcolva, csakhamar őrmester lett. 1848-ban kinevezve hadnaggyá az augusztusban felállítani tervezett hevesi vadászzászlóaljba, azonban miután a zászlólj nem alakult meg, szeptember 21-én hadnagy lett a 13. zászlóaljban s itt december 13-án főhadnaggyá lépett elő. 1849 februárjában már százados a 63. zászlóaljnál Debrecenben, azonban az alvidéken szerzett betegsége folytán a további hadi szolgálatra alkalmatlanná válva, a Szatmárnémetiben felállított „Sérvitézház"-hoz osztatott be és 1849 április 1-től Gergye alezredes segédtisztje volt. Meghalt 1863-ban Sátoraljaújhelyen.

(Új adománylevél 1478 november 12. A gárdista, B. István (1786—1831) és Bernáth Johanna (1792—1831) fia, B. János († 1799) és Jánossy Erzsébet (1750—1821) unokája, az 1754/55-ben Zemplén vm. igazolt B. Ignác († 1755) és Debrődy Rozália szépunokája. A gárdista olajfestményű arcképe, unokája Dr. Bárcziházi Bárczy István m. kir. t. tanácsos, államtitkár úr birtokában.)

64. **BARINYAY ISTVÁN** (Monostori).

Született 1740 Csalipuszta (Pest vm.). A polgári életből került a testőrséghez Pest vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 2-től 1765 február 18-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. A gárdá-

tol mint II. kapitány a 4. (Dessewffy) huszárezredhez helyeztetett. 1770-től, miután nagyatyját Thassy Ferenc örökbefogadta, Szentimrén és Szentgyörgyön birtokos a Thassy-jusson.

(Címeresnemeslevél 1652 október 1. A család nemessége és címere B. M. által igazolva. A gárdista, B. Ignác fia, B. Ferenc és Akacs Zsófia unokája.)

65. BARITS SÁNDOR.

Született 1778 Szabadka (Bács vm.). Előzőleg káplár a pestvármegyei nemesi felkelő seregben. A testőrséghez 1798 június 1-én vétetett fel Pest vármegye ajánlatára. Minthogy azonban az előírt mértéket nem ütötte meg, kinevezése a nádor támogatása dacára, hatálytalaníttatott.

(A gárdista, az 1775-ben Bács vm.-től nemesi bizonyságlevelet nyert és nemességét 1781-ben Pest vm.-ben kihirdető B. Béla (sz. 1742) budai egyetemi tanár fia, B. József unokája, az 1722 május 1-én címeresnemeslevelet nyert B. Mihály szépunokája.)

66. BARKASSY FERENC.

Született 1745 Tornallya (Gömör vm.). Hadapród volt a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1768 június 4-től 1773 április 30-ig szolgált Gömör vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1769-ben és 1771-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban került a 45. (Bülow) gyalogezredhez és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(A gárdista, B. Ferenc (lakik 1744 Igriczi, Borsod vm.) és a gömörvármegyei Repeczky Julianna (R. Zsigmond nógrádi táblabíró és Runyai Soldos Anna leányának) fia. A család 1744-ben mint kétségtelen nemes igazoltatott Borsod vm.)

67. BARKASSY PÁL.

Született 1739 Tornallya (Gömör vm.). A polgári életből került a testőrséghez Gömör vármegye ajánlatára, hol 1761 május 16-tól 1767 július 11-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára, valamint ugyancsak ebben az évben Hágába kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez osztatott be, hol 1774-ben II. kapitány, 1783—6 pedig I. kapitány volt.

(Nemesség adatott B. Ferencnél, kinek a gárdista testvéröccse.)

68. báró BARKÓCZY ALAJOS (Szalai).

Született 1815 Nagycseb (Zemplén vm.). Hadapród volt 1833 október 18-tól a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1836 október 1-én lett felvéve Zemplén vármegye ajánlatára, azonban még bevonulása előtt tragikus módon (véletlenül agyonlőtték) elhunyt 1836 október 11-én Baumgárton (Sopron vm.).

(Adománylevél 1569. Magyar bárói rang 1722 január 23. A gárdista, br. B. János és br. Vécsey Ottilia fia, br. B. Ferenc (sz. 1752) és Szuhányi A. Mária unokája, br. B. Imre († 1759) és gr. Erdődy A. Franciska szépunokája, a bárói rangot nyert B. Zsigmond és Szent-Iványi Borbála dédunokája.)

69. báró **BARKÓCZY ANTAL** (Szalai).

Született 1784 Kassa (Abaúj vm.). 1803-tól hadapród a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1805 február 1-én vétetett fel Zemplén vármegye ajánlatára, hol azonban csak 1805 november 30-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban a 33. (Sztáray) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1809-ben leköszönt rangjáról. Még ez évben kapitány lett a zemplénvármegyei nemesi felkelő seregben. Résztvett a győri csatában (1809 jún 14.) és ott egy kartácslövés oly súlyosan megsebesítette, hogy a nagy vérveszteség következtében 1809 június 22-én elhunyt Komáromban.

(Nemességi adatok br. B. Alajosnál. A gárdista, br. B. Ferenc (sz. 1752) és Szuhányi A. Mária fia.)

70. **BÁRÓCZY SÁNDOR** (Hari).

Született 1735 április 11-én Ispánlaka (A.-Fehér vm.). Előzőleg az erdélyi főkormányszéknél teljesített szolgálatot, eleinte mint első irnok, utóbb pedig mint adóügyi számvizsgáló és innen került 1761 október 1-én Erdély által ajánlva, a testőrséghez. 1763 október 14-én úgy volt, hogy távozik a gárdától és mosonvármegyei ülnök lesz. Október 23-án már elbocsátása is elrendeltetett, azonban ez december 9-én hatálytalaníttatott és így továbbra is a testőrségnél maradt. 1764-ben beosztva az országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. 1772-ben és 1773-ban a pozsonyi testőrkülönítmény parancsnoka volt. 1783 április 9-től II. kapitányi rangban II. testőrőrmester lett és 1785 március 15-től külön 400 forint személyi pótlékban részesült. 1790 november 5-től őrnagyi ranggal eleinte létszámfeletti, 1794 november 1-től pedig kezdetben ugyancsak őrnagyi, 1802 január 22-től viszont már alezredesi rangban valóságos I. testőrőrmester. 1792-től megbízva a gárda gazdasági ügyeinek vezetésével. 1805 április 5-én nyugdíjazását kérte, azonban ez csak 1806 augusztus 1-től, mikor ezredes lett, rendeltetett el. Ez időponttól évi 1500 forint rendszeresített ellátással vonult nyugállományba. Bessenyey és Barcsay társaságában, hathatósan közreműködött a nemzeti irodalom felvirágoztatásában és ezirányú működése ismeretes az irodalomtörténetből. A testőrségről igen jellemző és éles megfigyelésről tanuskodó, bár erősen aulikus érzésű feljegyzéseket hagyott hátra. Mint családjának utolsó tagja halt meg 1809 december 24-én Wienben.

(Címeresnemeslevél 1415 március 24 és 1668 január 10. A gárdista, B. Sándor és Telegdi Patay Éva fia.)

71. **BARTAKOVICH ÁGOSTON** (Kisapponyi).

Született 1792 Felsőelefánt (Nyitra vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Nyitra vármegye ajánlatára 1814 október 11-én a polgári életből a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával, 1815 május 2-án kivált a testületből. Utóbb 1825-től nyitravármegyei táblabíró és az akkori ellenzéki párt egyik legkiválóbb tagja. 1841-ben törvényszéki bíróvá választatott. Meghalt 1866-ban Borsosberényben (Nógrád vm.)

(Adománylevél 1552. A gárdista, B. Alajos (sz. 1755) és Kiss Anna fia, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt B. Péter és Brunswick Franciska (sz. 1716) unokája, B. Péter és és Rajmanus Katalin szépunokája.)

72. **BARTAKOVICH LÁSZLÓ** (Kisapponyi).

Született 1776 Felsőelefánt (Nyitra vm.). Előzőleg hadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1797 november 1-től 1802 február 13-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1842-ben.

(Nemességi adatok B. Ágostonnál. A gárdista, B. József és Batthyány Julianna fia, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt B. László és Sirchich Anna unokája.)

73. **BARTÓFFY ANDRÁS** (Bilkei).

Született 1780 Nagyrőce (Gömör vm.). A polgári életből került a testőrséghez Gömör vármegye ajánlatára, hol 1801 április 1-től 1804 augusztus 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1803-ban beosztva a Laxenburgban szolgálattételre kivezényelt testőrök közé. A gárdától főhadnagyi rangban az 5. (Ott utóbb Radetzky) huszárezredhez helyeztetett, hol 1812-ben II. kapitány, 1814-ben pedig I. kapitány. 1816 október 16-án vonult nyugállományba. Meghalt 1825 április 18-án Bilke (Bereg vm.)

(A tulajdonképpeni családnév BARTHÓ. Címeresnemeslevelet 1800 október 31-én, előnevet pedig 1802 szeptember 10-én, a gárdista kapott.)

74. **BARTHOS SÁNDOR** (Szigeti).

Született 1827 Pécs (Baranya vm.). A belovári katonaiskola növendéke, majd 1844 november 4-től hadapród az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én került Baranya vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-én főhadnagy a 24. zászlóaljnál, majd Bem tábornok vezérkari tisztje. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Nagyszebenben 1850 szeptember 12-én halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, Olmützben raboskodott és csak 1856 július 12-én szabadult. 1867-ben baranyavármegyei szolgabíró. Meghalt 1869 augusztus 5.

(Címeresnemeslevél 1627 december 7. A gárdista, az 1830 május 3-án Szatmár vm., 1830 augusztus 17-én pedig Baranya vm. nemesi bizonyságlevelet nyert B. Lajos fia, B. László (sz. 1774) és Kőnig Róza unokája, az 1792 október 27-én Szatmár vm. nemesi bizonyságlevelet nyert B. Ferenc (sz. 1725) és Bihari Székely Ágnes szépunokája.)

BASSÁNI — KUKULJEVICH ELEK l. 648.
KUKULJEVICH — BASSÁNI ELEK (Sacci) alatt.

BASSÁNI — KUKULJEVICH JÁNOS l. 649.
KUKULJEVICH — BASSÁNI JÁNOS (Sacci) alatt.

primor Uzoni BÉLDI ISTVÁN
testőr

75. **BÁTSMEGYEY JÁNOS** (Párisi és Nagybátsi).

Született 1741 Nagybajom (Somogy vm.). Előzőleg 1759-től hadapród a 34. (Batthyány Ádám) gyalogezredben. Résztvett a porosz hadjáratban és a liegnitzi ütközetben (1760 aug. 15.), hol mostohatestvére elesett, fogságba került, melyből saját költségén váltotta ki magát. Az ezredben utoljára káplár volt. A testőrségnél 1766 június 25-től 1776 december 31-ig szolgált Somogy vármegye ajánlatára, mely idő alatt beosztva 1771-ben és 1773-ban a pozsonyi, majd 1774-ben a milánói testőrkülönítményekbe. A gárdától távozva nyugállományba vonult.

(A gárdista, az 1747 február 28-án új nádori adományt nyert és 1754/55-ben Somogy vm. igazolt B. Antal és Jankó Zsófia fia, az 1723 február 3-án nádori adományt nyert B. János unokája, B. Miklós szépunokája, B. István († 1655) és Botka Anna dédunokája, az 1583 április 28-án kir. adományt nyert B. Ferenc és Markusóczi Horváth Katalin ükunokája.)

76. **BÁTSMEGYEY SÁMUEL.**

Született 1754 Baja (Bács vm.). Vármegyei esküdt volt. A testőrségnél 1779 március 18-tól 1791 szeptember 18-ig Bács vármegye ajánlatára szolgált. Ez idő alatt 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1789 április 3-án az erdélyi udv. kancelláriához vagy valamelyik sóbeváltó hivatalhoz való kinevezését kérte, de eredménytelenül. 1790-ben a magyar szent koronát kisérő 6 testőr egyike. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonult, tizenkét évi testőrszolgálat után nyugállományba. Meghalt 1826 május 30 Baján.

(Címeresnemeslevél 1617 október 17. A gárdista, a Zemplén vm. 1750 április 14-iki nemesi bizonyítványával kihirdetett és 1754/55-ben Bács vm. igazolt B. Mihály és Tolvay Teréz fia, B. György unokája.)

77. gróf **BATTHYÁNY IMRE** (Németújvári).

Született 1744 december 13 Németújvár (Vas vm.). A polgári életből került Vas vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1761 november 21-től 1764 január 16-ig szolgált. A gárdától II. kapitányi rangban a 6. (Hadik) huszárezredhez osztatott be. Meghalt 1819 május 18-án Polgárdi (Fejér vm.)

(Címeresnemeslevél 1500 augusztus 8, átírva 1745 április 22. Magyar grófi rang 1630 augusztus 16. A gárdista gr. B. Imre (1701—1774) és gr. Saurau Anna fia.)

78. **BAY FERENC** (Ludányi).

Született 1769 Surány (Bereg vm.). Vármegyei lajstromozó volt. A testőrségnél 1790 május 27-től 1794 október 1-ig szolgált Bereg vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1797 március 23.

(Címeresnemeslevél 1549 február 26. A gárdista, B. György († 1810) és Pazonyi Elek Krisztina fia, B. György és Domahidy Anna unokája, B. Ferenc és Kende Katalin szépunokája, B. Ferenc beregvármegyei alispán és Perneszy Borbála dédunokája.)

79. **BAY GYÖRGY** (Ludányi és Csomai).

Született 1792 március 19-én Surány (Bereg vm.). Tanulmányait Sárospatakon befejezve a polgári életből került a testőrséghez Bereg vármegye ajánlatára, hol 1813 április 16-tól 1816 december 4-ig szolgált, mikoris leköszönt. A gárdától távozva a vármegye szolgálatába lépett és 1825-ben beregvármegyei főszolgabíró, 1832—1841. pedig első alispán. Utóbb 1841—1849. között alországbíró, alnádor és hétszemélynök volt. Meghalt 1849 június 5-én Pesten.

(Nemességi adatok B. Ferencnél. A „Csomai" előnevet 1830 június 17-én a gárdista, ki B. György († 1810) és Pogány Mária fia, B. Ferenc testőr féltestvére volt, kapta.)

80. **BAY LÁSZLÓ** (Bábai).

Született 1738 március 24 Hőbába (Borsod vm.). 1759-től közlegény a 19. (Pálffy Lipót) gyalogezredben. A testőrségnél 1760 június 1-től 1763 október 24-ig szolgált, mikoris betegsége miatt azzal az ígérettel, hogy amennyiben teljesen felgyógyul, polgári állást fog kapni, távozott a gárdától.

(Új adománylevél 1732 július 15. A gárdista, az 1754/55-ben Borsod vm. igazolt B. (Bábai) Sándor és Cseley Katalin fia, B. Ferenc és Jánosy Rebeka unokája.)

81. **BECSKY ISTVÁN** (Tasnádszántói).

Született 1735 Komlódtótfalu (Szatmár vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szatmár vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 11-től 1767 augusztus 10-ig szolgált. Távozása alkalmával azonban a kért és javasolt állásbiztosító okmányt és emlékérmet nem kapta meg.

(Adománylevél 1465. A gárdista, B. György alispán és Szalay Krisztina fia, B. György alispán és Károlyi Teréz unokája.)

82. **BECSKY JÓZSEF** (Tasnádszántói).

Született 1778 Kispeleske (Szatmár vm). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1797 március 1-től 1798 március 1-ig szolgált Bereg vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(Nemességi adatok B. Istvánnál. A gárdista, kit Szatmár vármegye is ajánlott, B. Ferenc († 1789) és Bölsei Buday Rozália fia, B. György alispán és Szalay Krisztina unokája, B. György alispán és Károlyi Teréz szépunokája.)

83. **BECSKY LÁSZLÓ** (Tasnádszántói).

Született 1766 Nagypeleske (Szatmár vm.). Előzőleg gyakornok a kerületi táblánál, majd 1790-ben alstrázsamester a szatmárvármegyei koronaőrző bandériumban. A testőrségnél 1790 május 17-től 1794 június 16-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára, mikoris főhadnagyi rangot kapott és leköszönt. Ez idő alatt 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére Pozsonyba, majd 1791-ben a nádor mellé Budára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától távozva 1798-ban szatmárvármegyei nemesi felkelő főhadnagy.

(Nemességi adatok B. Istvánnál. A gárdista, B. György (1748—1786) és Lengyelfalvi Erős Klára († 1804) fia, B. György alispán és Szalay Krisztina unokája.)

BECZ — THASSY JÁNOS l. 1176.
THASSY — BECZ JÁNOS alatt.

BECZ — THASSY MARCELL l. 1177.
THASSY — BECZ MARCELL alatt.

84. báró BEDEKOVICH MÓR (Komori).

Született 1813 március 23 Wien. 1831 szeptember 16-tól hadapród az 53. (Radossevich) gyalogezredben, majd 1831 október 13-tól zászlós az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 február 1-től 1836 december 31-ig szolgált Horvátországból s az utolsó évben al II. testőrőrmester. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. Ekkor 1837 február 1-i bevonulással beosztást kapott mint alhadnagy egy később kijelölendő magyar gyalogezredhez, azonban még 1836-ban leköszönt rangjáról és távozott a gárdától. Meghalt 1837 december 23-án.

(Új adománylevél 1587 augusztus 14. A család felvéve az 1781. évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.). A gárdista, kit Pest vm. is ajánlott, B. János (1786—1837) a varasdi Szt. György (6) határőrgyalogezredbeli ny. alezredes, cs. kir. kamarás és gr. Stockhammer Vilma (1785—1824) fia, az 1822 december 6-án magyar bárói rangot nyert B. Ferenc (1755—1827) cs. kir. kamarás és nemes Novák Erzsébet (1768—1843) unokája.)

85. BEDŐ ANTAL.

Született 1781 Cece (Fejér vm.). Előzőleg alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrséghez 1800 május 1-én vétetett fel Fejér vármegye ajánlatára. Azonban nem vonult be, mert ugyanakkor alhadnagy lett az 5. (Zezschwitz) vértes lovasezredben. 1805-ben már a 2. (Este) vértes lovasezredben szolgál mint alhadnagy, hol 1806-ban főhadnagy, 1809-ben II. kapitány, 1814-ben I. kapitány, 1829-ben őrnagy, végül 1832—34. alezredes.

(Címeresnemeslevél 1702 január 31. B. Ferenc — ki Ferenc fia és a nemességszerző B. Mihály unokája — valamint fiai György és Antal (a gárdista) 1811-ben nemesi bizonyságlevelet kaptak Fejér vármegyétől.)

86. primor BÉLDI ISTVÁN (Uzoni).

Született 1769 augusztus 7-én Bodola (Háromszék). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1793 május 10-től 1798 május 9-ig szolgált. Ez idő alatt 1795 július 15-én engedélyt nyert, hogy az erdélyi udvari kancelláriánál gyakornoki minőségben szolgálhasson. Távozása alkalmával 150 forint végkielégítést kapott. Utóbb főkormányszéki tanácsos és 1812-től cs. kir. kamarás. 1837-ben megkapta a Lipót-rend lg. keresztjét. Meghalt 1842 augusztus 8-án Kolozsváron.

(Már 1383-tól szereplő ősi erdélyi család. A gárdista, B. Mihály (†1804) és Székely Teréz fia, B. Kelemen és br. Henter Krisztina unokája, B. Pál (†1681) és Vitéz Zsuzsanna szépunokája, B. Kelemen és Bánffy Katalin dédunokája. A gárdista olajfestményű arcképe, Dr. Metz István úr Marosvásárhely, birtokában.)

87. gróf **BÉLDI KELEMEN** (Uzoni).

Született 1748 Béld (A.-Fehér vm.). A polgári életből került Erdély ajánlatára a testőrséghez 1768 február 26-án. A gárdától, miután engedélyt nyert, hogy tiszti rangot vásárolhasson, néhány hónappal utóbb 1768 június 4-én főhadnagyi rangban a 3. (De Ville) vértes lovasezredhez helyeztetett.

(Nemességi adatok B. Istvánnál. A gárdista, az 1770 október 15-én magyar grófi rangot nyert B. József és báró Száva Judith (†1770) fia, B. Kelemen és br. Henter Krisztina unokája.)

88. báró **BÉMER KÁROLY** (Bezdedi és Kisbakai).

Született 1824 Bottyán (Zemplén vm.). 1839 szeptember 30-tól hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1843 december 5-ig szolgált Ung vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1849 januárjában egy század bihari önkéntes lovascsapat parancsnoka Bem tábornok alatt. Az orosz betörés után a bihari népfelkelést szervezte Érmelléken. Mint családjának utolsó férfitagja halt meg 1893 január 21-én Aradon.

(A báró Bémer családnak címeresnemeslevél és előnevek adományozása 1809 április 14. A gárdista, br. B. József (†1857) és Pósa Katalin (†1839) fia, br. B. Antal és báró Dőry Teréz unokája, az 1754/55-ben Bereg vm. igazolt br. B. György és Muraniczai Horváth Anna szépunokája.)

89. **BENDIK DÁNIEL.**

Született 1735 Breznóbánya (Zólyom vm.). Előzőleg hadapród, majd 1757-től káplár, utóbb pedig 1758-tól már a 2. (Károly fhg.) gyalogezredhez helyezve, ott 1760 áprilistól főhadnagy. A testőrséghez 1760 június 1-én került és 1763 november 22-től II. kapitány. 1764-ben beosztva úgy a pozsonyi országgyűlés tartamára, mint a Hágába kirendelt testőrkülönítménybe. 1771-ben kivezényelve a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd még ez évben a milánói testőrkülönítményhez helyeztetett, honnan 1774 június 5-én visszarendeltetett. Időközben 1774 május 1-től II. testőrőrmester lett. Azonban a visszahívó rendelkezés július 18-án hatálytalaníttatott s így továbbra is Milánóban maradt. 1776 november 9-től évi 600 forint rendszeresített ellátással nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1701 február 20. B. Dániel és Ferenc gárdisták, a nemességszerző ifjabb B. Dániel fiai, 1771 és 1797-ben igazolták nemességük Zólyom vm.)

90. **BENDIK FERENC.**

Született 1738 Breznóbánya (Zólyom vm.). A polgári életből vétetett fel Zólyom vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1764 január 6-tól 1772 október 31-ig szolgált. Minthogy szolgálata utolsó évében az elmebaj

tünetei mutatkoztak rajta, szó volt a pálosok vagy az irgalmasok kórházába való helyezéséről. Végül azonban 1772 november 1-től kezdődőleg évi 400 forint ellátással nyugállományba került és 50 forint útiköltség utalványozásával, haza bocsátották. Nyugdíját utóbb egy 1788 január 17-én kiadott rendelkezés, még egy évig történő kiutalás után beszüntette. Az elvont nyugellátás folyósítása 1789 február 22-én újból elrendeltetett. 1805-ben fel van véve a zólyomi nemesi összeírásban. Meghalt 1820 március 4-én Breznóbánya.

(Nemességi adatok B. Dánielnél, kinek testvéröccse.)

91. BENE ANTAL (Röjtöki).

Született 1806 Pesten. A polgári életből került Pest vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1824 február 1-től 1829 január 31-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 9. (Frimont) huszárezredhez helyeztetett s az ezrednél 1831-ben főhadnagy, 1837-ben pedig II. kapitány. 1846 április 16-tól nyugállományba vonult. Meghalt 1868-ban.

(Címeresnemeslevél 1664 augusztus 26. A gárdista, a fiaival nemességét 1813-ban Pest vm. kihirdető B. Ferenc (1775—1858) kir. tanácsos és Paschgall Mária fia, B. Ferenc (1750—1829) és Tury Erzsébet (1755—1822) unokája, az 1754/55-ben Sopron vm. igazolt B. Antal (1718—1754) és Széplaki Botka Erzsébet (sz. 1720) szépunokája.)

92. BENE IMRE (Röjtöki).

Született 1790 Röjtök (Sopron vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került a polgári életből Sopron vármegye ajánlatára a gárdához 1814 június 1-én, azonban a gárdapótkeret feloszlatását megelőzőleg, még 1815 január 9-én kivált a testületből.

(Nemességi adatok B. Antalnál. A gárdista, B. Mihály (1752—1818) és Ábrahám Mária fia, az 1754/55-ben Sopron vm. igazolt B. Antal (1718—1754) és Széplaki Botka Erzsébet (sz. 1720) unokája.)

93. BENE I. ISTVÁN (Röjtöki).

Született 1795 Röjtök (Sopron vm.). Tanulmányait Szegeden végezte. A polgári életből került a testőrséghez Sopron vármegye ajánlatára, hol 1814 május 29-től 1819 május 28-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez helyeztetett s az ezrednél 1823-ig szolgált.

(Nemességi adatok B. Antalnál. A gárdista B. Imre testvére.)

94. BENE II. ISTVÁN (Röjtöki).

Született 1817 Pesten. 1835 augusztus 18-tól hadapród a 32. (Este) gyalogezredben. A testőrségnél 1840 május 1-től 1845 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Pest vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 31. (Leiningen-Westerburg) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1846—49. főhadnagy és zászlóaljsegédtiszt.

(Nemességi adatok B. Antalnál, kinek testvéröccse.)

95. **BENE LIPÓT** (Nándori).

Született 1758 Simánd (Arad vm.). 1777-től önköltséges hadapród, majd káplár a 2. (Toscana) dragonyosezredben. A testőrségnél Arad vármegye ajánlatára szolgált 1782 december 20-tól 1784 október 28-ig, mikoris leköszönt. Meghalt 1831 július 27. Aradon.

(Címeresnemeslevél 1572 február 9. A gárdista, kit 1781-ben Nógrád vm. is ajánlott és ez alkalommal nemesi bizonyságlevelet mutatott fel, B. József kapitány és Neander Margit fia, B. István és Schlossberg Borbála unokája, B. Pál és Gedey Krisztina szépunokája, az 1653-ban adományt nyert B. István dédunokája.)

96. **BENE PÁL** (Röjtöki).

Született 1780 Röjtök (Sopron vm.). Előzőleg nyolc hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1801 szeptember 1-től 1806 január 31-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre, 1803-ban pedig a Laxenburgba kirendelt testőrkülönítménybe. Majd 1805-ben a nemesi felkelő sereghez vezényelve, hol 1806-ban futárszolgálatot is teljesített. A gárdától főhadnagyi rangban a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1809-től II. százados volt. Meghalt 1812 december 10-én Varsó.

(Nemességi adatok B. Antalnál. A gárdista B. Imre és B. I. István testvére.)

97. **BENICZKY ÁGOSTON** (Beniczi és Micsinyei).

Született 1792 Besztercebánya (Zólyom vm.). A francia hadjáratban nemesi felkelő, majd 1809-ben tb. esküdt, utóbb pedig vármegyei aljegyző. A testőrségnél 1814 április 14-től 1816 augusztus 24-ig szolgált Zólyom vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. A gárdától hazatérve, 1817-ben tb. aljegyző, 1821 május 1-től 1827 október 22-ig alszolgabíró, 1827 október 23-tól 1832 november 21-ig első aljegyző. Közben 1828-ban mint kiküldött országos ellenőrző működött Heves vármegye összeírásánál és 1830 augusztus 4-tól tb. főjegyző. 1832 november 22-től 1836 október 25-ig másodalispán, 1836 október 26-tól 1840 augusztus 29-ig pedig első alispán volt. Ez idő alatt 1839-ben a vármegye dietai követe. 1840-ben leköszönt az alispánságról és már nem engedte magát jelöltetni. 1842 február 24-én kineveztetett ülnökké a kir. ítélőtáblához. 1847 május 27-től kir. tanácsos, végül 1857-től pesti főtörvényszéki tanácsos. Meghalt 1862 december 1-én Pesten.

(Címerújítólevél 1562 április 22. A gárdista, B. László m. alispán, kir. tanácsos és Szeleczky Julianna fia, az 1754/55-ben Zólyom vm. igazolt B. László és Zerdahelyi Mária unokája.)

98. **BENICZKY ALBERT** (Beniczi és Micsinyei).

Született 1812 Besztercebánya (Zólyom vm.). 1830 december 26-tól hadapród a 33. (Bakonyi) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1832 május 1-től 1837 április 30-ig szolgált Zólyom vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára

kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Lajos) dragonyosezredhez került Páduába, hol 1838-ban főhadnagy, mely rangban 1841-ben nyugállományba is vonult. Meghalt 1873 december 16-án, Nagyrákó (Túróc vm.).

(Nemességi adatok B. Ágostonnál, kinek testvéröccse.)

99. **BENICZKY ATTILA** (Beniczi és Micsinyei).

Született 1809 Micsinye (Zólyom vm.). 1829 január 20-tól önköltséges hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 október 1-től 1833 október 31-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A gárdától hazatérve, 1839 május 8-tól zólyomvármegyei táblabíró, 1840 augusztus 26-tól pedig tb. szolgabíró. A szabadságharcban 1848 október 16-tól a hevesvármegyei nemzetőr önkéntes szabadcsapat vezére, november 29-től pedig Gyöngyösön nemzetőrőrnagy. Testvére volt a rejtélyes körülmények között elhalt B. Lajos 48-as honvédezredesnek. Meghalt 1867 augusztus 31-én, Újpest.

(Nemességi adatok B. Ágostonnál. A gárdista, B. Lajos (1777—1837) és Puchner Ágnes fia, B. Tamás és Bohus Anna unokája, az 1754/55-ben Zólyom vm. igazolt B. Károly (1723—1778) kir. tanácsos, alispán szépunokája, B. Péter (1693—1724) és Jezerniczky Julia dédunokája, B. László és br. Révay Leopoldina ükunokája.)

100. **BENICZKY JÁNOS** (Beniczi és Micsinyei).

Született 1775 Pozsony. A polgári életből került a testőrséghez, hol 1795 augusztus 1-től 1800 július 31-ig szolgált Túróc vármegye ajánlatára. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott.

(Nemességi adatok B. Ágostonnál. A család nemessége 1754/55. igazolva Túróc vm.)

101. **BENKOVICS GYÖRGY.**

Született 1742 Szentjános (Pozsony vm.). 1759 július 30-tól közlegény, majd 1760 július 26-tól káplár a 19. (Pálffy Lipót) gyalogezredben. A testőrségnél 1770 november 5-től 1788 január 16-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1771-ben, 1772-ben és 1773-ban, beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1783-ban futár Párisba és hasonló beosztásban az volt 1788-ig. 1787-ben kivezényelve a József császár németalföldi útjára kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától távozva, főpostamester lett Kassán.

(Címeresnemeslevél 1701 szeptember 16. A család nemessége 1754—55-ben igazolva, Pozsony vm.)

102. **BENKŐ JÓZSEF** (Kézdisárfalvi).

Született 1782 Nagyszombat (Pozsony vm.). Joggyakornok volt a nagyszombati kerületi táblánál. A testőrségnél 1801 augusztus 1-től 1804 március 10-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 12. (Palatinus) huszárezredhez került, hol 1809-ben II. kapitány, 1813-ban I. kapitány, 1830-ban 2-ik őrnagy, 1832-ben

1-ső őrnagy, végül 1833-ban alezredes volt. 1836 július 19-től ezredesi címmel vonult nyugállományba. Meghalt 1839 január 22-én Pozsonyban.

(A család 1762-ben birtokos nemes Vágújhelyen (Nyitra vm.). Nemessége, előneve és címere igazolva a B. M. által.)

103. BERCZELLY ANTAL (Berczeli).

Született 1780 Bercel (Nógrád vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol csupán 1801 április 1-től 1801 augusztus 6-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. Meghalt 1832 előtt.

(Adománylevél 1734. A gárdista, B. Mihály és Bábonyi Balogh Klára fia, az 1754/55-ben Nógrád vm. igazolt B. (de eadem) István unokája.)

104. BERCZELLY ISTVÁN (Berczeli).

Született 1773 Bercel (Nógrád vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1796 január 1-től 1800 augusztus 15-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Liechtenstein) huszárezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1800 október 1-től főhadnagy volt, azonban 1804 augusztus 25-én kilépett a szolgálatból.

(Nemességi adatok B. Antalnál, kinek testvérbátyja.)

105. BERECZKY JÁNOS.

Született 1783 Bártfa (Sáros vm.). Előzőleg 9 hónapon át főhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1802 július 1-től 1804 szeptember 1-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1803-ban beosztva, a Laxenburgba szolgálattételre kivezényelt gárdisták közé. A gárdától főhadnagyi rangban a 61. (Saint-Julien) gyalogezredhez került, hol 1810-ben II. százados, 1811-ben pedig már I. kapitány a 2. (József fhg) huszárezredben. 1823 március 16-tól nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848-ban, rövid ideig sárosvármegyei nemzetőrőrnagy volt. Meghalt 1861 április 30-án Bártfán.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sáros vm.)

106. BERETVÁS PÉTER.

Született 1826 január 31-én Nagykőrös (Pest vm.). 1841 november 11-től hadapródaltüzér az 5. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1844 május 1-től 1847 február 15-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban, 1848 szeptember 1-én hadnagy, 1848 október 16-án főhadnagy a 13. (Hunyady) huszárezredben és Brucknál (1848 okt 9.) meg is sebesült. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1850 március 8-án halálra, illetve kegyelem útján 5 évi várfogságra ítélve raboskodott 1851 február 22-ig ugyancsak Aradon, mikoris szabadlábra került. Utóbb nagykőrösi városi tanácsos, majd 1898-ig kataszteri központi felügyelő. Meghalt 1908 augusztusában Gyöngyösön (Heves vm.).

(Címeresnemeslevél 1667 május 19. A gárdista, B. Lajos (1797—1884) és Gubody Zsuzsanna fia, B. Péter (1770—1834) és Molnár Zsuzsanna

Bernáthfalvi BERNÁTH FERENC
testőr

unokája, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt B. János (1730—1811) és Veres Zsuzsanna szépunokája.)

107. gróf **BERCHTOLD ZSIGMOND** (Ungersiczi).

Született 1799 február 4-én Bohuszlavic (Trencsén vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1821 február 1-től 1823 október 20-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1869 november 26-án.

(Nemességmegerősítés 1564 április 5. Német-római birodalmi grófi rang 1673 július 29. Honfiusitás 1751 október 1.)

108. **BERKOVICH IMRE.**

Született 1765 Berkissevina (Zágráb vm.). Zászlós volt a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1786 október 19-én lett felvéve Horvátországból, azonban nem vonult be.

(Címeresnemeslevél 1656 augusztus 11. A család felvéve az 1781. évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.).

109. **BERKOVICH JÓZSEF.**

Született 1774 Berkissevina (Zágráb vm.). 1790 október 1-től hadapród a 2. bánáti kerületi csapatnál, majd innen 1791 szeptember 1-től a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezred 2. zászlóaljához kerülve őrmester, végül 1794 február 1-től az 1. bánáti (utóbb 10.) határőrgyalogezred 2. zászlóaljához helyezve, már zászlós lett. A testőrségnél 1794 szeptember 4-től 1796 november 30-ig szolgált Horvátországból. Főhadnagyi rangban távozott a gárdától és újból az 1. bánáti határőrgyalogezredhez osztatott be, hol ez alkalommal 1806—1808-ig II. százados volt.

(Nemességi adatok B. Imrénél.)

110. **BERNÁTH FERENC** (Bernáthfalvi).

Született 1740 Kazsu (Zemplén vm.). A polgári életből került a testőrséghez Zemplén vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 10-től 1765 április 13-ig szolgált. Ez idő alatt, 1764-ben beosztva az országgyűlés berekesztése után Pozsonyba visszamaradó testőrkülönítménybe. A gárdától a testőrségi formaruha viselésének engedélyével távozott. Utóbb, 1785—1790 zemplénvármegyei másodalispán volt.

(Címeradomány 1563 október 3. A gárdista, az 1754/55-ben Zemplén vm. igazolt B. János és Péli Nagy Judith fia, B. János († 1733) és Keresztes Zsófia unokája. A gárdista olajfestményű arcképe, vérrokona Dr. Bárczi-házi Bárczy István m. kir. t. tanácsos, államtitkár úr birtokában.)

111. **BERNÁTH MENYHÉRT** (Bernáthfalvi).

Született 1756 Kazsu (Zemplén vm.). 1777 május 1-től hadapród, majd 1778 július 5-től zászlós a 45. (Lattermann) gyalogezredben. A testőrségnél 1782 január 19-től szolgált Zemplén vármegye ajánlatára. 1787 június 29-én engedélyt kapott, hogy Lipthay Annát feleségül vehesse.

A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 31. (Orosz) gyalogezredhez osztatott be. További testőrszolgálata alatt már 1786-tól többizben futár volt. 1788-ban Szent-Pétervár, Milánó és Turin, 1789-ben Brüssel és Flórenc, végül 1790-ben pedig Páris és Madridba küldve, mely utóbbi utat 28 nap alatt tette meg.1792 január 1-től tizenöt évi katonai és gárdai szolgálata után, II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonúlt nyugállományba.

(Nemességi adatok B. Ferencnél. A gárdista, az 1754/55-ben Zemplén vm. igazolt B. István és Iványi Fekete Julianna fia . A gárdista olajfestményű arcképe, dédunokája Dr. Bárcziházi Bárczy István m. kir. t. tanácsos, államtitkár úr birtokában.)

112. **BERTHA GYÖRGY-ALAJOS** (Felsőeőri).

Született 1817 Farkasdifalu (Vas vm.). 1837 november 1-től hadapród a 48. (Gollner) gyalogezredben, honnan 1839 december 20-án a 2. (József fhg.) huszárezredhez osztatott be és itt alhadnagy is lett. A testőrségnél 1840 május 1-től 1845 április 30-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. A gárdától ugyancsak alhadnagyi rangban a 39. (Dom Miguel) gyalogezredhez helyeztetett, azonban 1847 február 1-én leköszönt rangjáról.

(Adománylevél 1582 és 1611. A család nemessége 1763 október 12-én a legf. helyen igazoltatott. A gárdista B. György fia.)

113. **BERTHA SÁNDOR** (Felsőeőri).

Született 1813 Rábahidvég (Vas vm.). 1832 február 15-től hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrséghez 1832 július 1-én került Vas vármegye ajánlatára és a gárdánál halt meg 1832 október 27-én Wienben.

(Nemességi adatok B. György-Alajosnál. A gárdista, kit Zala vm. is ajánlott, B. Ignác (sz. 1780.) alispán és Sümeghy Judith fia, B. Márton (sz. 1755) és Lancsics Klára unokája, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt B. Imre (sz. 1723) és Szily Katalin szépunokája, B. György és Kisbarnaki Farkas Katalin dédunokája.)

114. **BERTALANFFY JÓZSEF** (Pornoki).

Született 1793 Csepreg (Sopron vm.). Vármegyei gyakornok volt. A testőrségnél Zala vármegye ajánlatára, 1816 május 18-tól 1821 május 17-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazására kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától alhadnagyi rangban került a 7. (Lotharingi) vértes lovasezredhez, hol 1829-ben főhadnagy, 1833-ban II. kapitány, 1838-ban pedig I. kapitány s mint ilyen, 1840 május 1-én nyugállományba vonúlt. A szabadságharcban eleinte hadnagy a 2. zászlóaljnál, majd 1848 november 1-től ugyanott főhadnagy. A honvédújoncozásnál működött, amiért 1850-ben vizsgálat indúlt ellene ,de ügye tisztázódott. Meghalt 1856 április 6. Pápán.

(Címeresnemeslevél 1578 június 14.)

115. **BERTHÓTY FERENC** (Berthóti).

Született 1780 Bertót (Sáros vm.). Előzőleg 2 hónapon át főhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1800 december 1-től 1805 november 30-ig szolgált, Sáros vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 37. (Auffenberg) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva, Sáros vm.)

116. **BERZEVICZY AMBRUS** (Berzeviczi és Kakaslomniczi).

Született 1755 Vehéc (Zemplén vm.). A polgári életből került a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1779 március 18-tól 1787 október 31-ig szolgált. Ez idő alatt, 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd 1781-ben és 1783-ban a csehországi sereghez vezényelve, végül 1787-ben a József császár németalföldi útjára kirendelt testőrkíséret tagja. A gárdától a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 8. (Wurmser) huszárezredhez vezényeltetett, hol 1788 november 1-én főhadnagy, 1789 január 23-án pedig II. kapitány lett. Mint őrnagy vonult 1799-ben nyugállományba.

(Régi nemesség újítás és régi címer megerősítés 1559. május 30. Nemességmegerősítés mellett újabb címer 1560 április 10. A gárdista, az 1754/55-ben Zemplén vm. igazolt B. László és Korniss Zsuzsanna fia.)

117. **BERZEVICZY IMRE-KÁROLY** (Berzeviczi és Kakaslomniczi).

Született 1745 október 3. Berzevice (Sáros vm.). A polgári életből került a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1764 július 10-től 1791 november 8-ig szolgált. Ez idő alatt beosztva 1771-ben a pozsonyi, 1772-ben a milánói, 1773-ban pedig újból a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol 1777-ben különítményparancsnok volt. 1781—90 között többízben futár, így többek között 1788-ban Szent-Péterváron, 1790-ben pedig Berlinben. 1791-ben postamesteri állásért folyamodott. Minthogy kérelme nem volt teljesíthető, ezért még ez évben, 27 évi gárdai szolgálata után, II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással, nyugállományba vonult. Meghalt 1796 december 21-én Kiscétény (Nyitra vm.).

(Nemességi adatok B. Ambrusnál. A gárdista, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt B. Ferenc-Károly (sz. 1718) és Gombos Mária fia, B. János és Tahy Borbála unokája.)

118. **BERZEVICZY JÓZSEF** (Berzeviczi és Kakaslomniczi).

Született 1745 Berzevice (Sáros vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szepes vármegye ajánlatára, hol 1767 április 15-től 1784 november 20-ig szolgált. Ez idő alatt, 1769-ben és 1776-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol 1778-ban különítményparancsnok volt. A gárdától mint kincstári tisztviselő 1000 forint fizetéssel Galiciába helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Meghalt 1816 január 19-én Pesten.

(Nemességi adatok B. Ambrusnál. A gárdista, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt B. Mihály fia, B. Sámuel unokája.)

119. **BERZEVICZY MIKLÓS** (Berzeviczi és Kakaslomniczi).

Született 1751 Berzevice (Sáros vm.). A polgári életből került a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1773 június 18-tól 1776 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt, 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. 1777 január 1-től alhadnagy a 9. (Nádasdy) huszárezredben, hol 1783-ban főhadnagy, 1789-ben II. kapitány, 1790—99-ig pedig I. kapitány volt. Mint nyugállományú őrnagy halt meg 1829 február 11-én Sárospatakon (Zemplén vm.).

(Nemességi adatok B. Ambrusnál. A gárdista, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt B. István és Horváth Mária fia.)

120. **BERZEVICZY MIKSA** (Berzeviczi és Kakaslomniczi).

Született 1812 Balázsvágás (Sáros vm.). 1829 november 14-től közlegény, majd 1831 április 11-től káplár a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél Sáros vármegye ajánlatára, 1833 augusztus 1-től 1838 július 31-ig az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Sándor) gyalogezredhez helyeztetett, de 1841-ben kilépett. A szabadságharcban 1849 február 1-től március 31-ig gr. Vécsey tábornok alsótiszai hadseregénél, hadipénztárnok volt.

(Nemességi adatok B. Ambrusnál és Imrénél. A gárdista, B. Jeromos és Jankovics Anna fia, B. András hétszemélynök és Vitkóczy Julia unokája. B. László és Korniss Zsuzsa szépunokája.)

121. **BERZEVICZY SÁNDOR** (Berzeviczi és Kakaslomniczi).

Született 1767 Berzevice (Sáros vm.). Vármegyei aljegyző volt. A testőrségnél 1790 május 27-től 1795 május 26-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. 1794-ben, a br. Splényi testőralkapitány elleni panaszirat-nak a magyar királyi udvari és az erdélyi kancelláriához juttatók egyike volt, amiért utóbb 8 napi fogságbüntetést kapott. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott és a helytartótanácshoz került. 1830-ban titoknok, utóbb pedig több vármegye táblabírája.

(Nemességi adatok B. Ambrusnál. A gárdista, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt B. Dénes és Rozgonyi Katalin fia.)

122. báró **BÉSÁN KÁROLY** (Dunaszekcsői).

Született 1773 Dunaszekcső (Baranya vm.). 1789 február 25-től hadapród, majd 1789 június 1-től zászlós a 6. (Jacquemin) vértes lovasezredben. A török háborúban Belgrádnál kitüntetvén magát, 1790 május 16-tól alhadnagyi rangban a 2. (Waldeck) dragonyosezredhez, onnan pedig Baranya vármegye ajánlatára rövidesen a testőrséghez került, hol 1790 június 9-től 1794 július 23-ig szolgált. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a prágai koronázásra, 1792-ben és 1793-ban pedig a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától a francia háború alkalmával saját kérelmére alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1797 július 1-én főhadnagy, 1801 március 1-én pedig II. kapitány. 1805-ben az olasz háború folyamán megmentette br. Vécsey Siegbert ezre-

des életét, mely tettéért 1806-ban Mária Terézia-rend lg. keresztet kapott.[1] Ez évben leköszönt rangjáról és kilépett a hadseregből. Meghalt 1819 április 12-én Dunaszekcsőn.

(Címeresnemeslevél 1695 április 12. Osztrák bárói rang 1813. Fiai részére magyar bárói rang 1826 július 7. A gárdista, az 1754/55-ben Baranya vm. igazolt B. Imre és Gaál Jusztina fia, B. Sándor és nemes Kacserius Borbála unokája, a nemességszerző B. István és Thury Katalin szépunokája.)

123. BESSENYEY BOLDIZSÁR (Nagybessenyői).

Született 1740 Bercel (Szabolcs vm.). A polgári életből került a testőrséghez Bereg vármegye ajánlatára, hol 1764 május 1-től 1769 augusztus 28-ig szolgált, mikoris a testőrségi formaruha viselésének engedélyével, nyugállományba vonult. Meghalt 1797 február 16-án Bercelen.

(Címeresnemeslevél 1452 deember 4. B. Boldizsár, György és Sándor testőrök, az 1754/55-ben Szabolcs vm. ig. B. Zsigmond (1698—1786) és Ilosvay Mária († 1789) fiai, B. Zsigmond († 1714) alispán, kurucezredes és Lövey Klára unokái.)

124. BESSENYEY GYÖRGY (Nagybessenyői).

Született 1747 Bercel (Szabolcs vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szabolcs vármegye ajánlatára, hol 1765 június 8-tól 1773 október 13-ig szolgált.[2] Ez idő alatt 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai, majd 1770-ben a pesti testőrkíséretbe, 1771-ben pedig a pozsonyi testőrkülönítménybe. Az 1771 évi minősítési táblázata szerint *„sokat olvas és a nyelvekben tökéletesíti magát"*. 1779-ben Barcsay Ábrahámmal együtt áttért a róm. katholikus vallásra és az udvari könyvtár őre lett. 1785-ben Biharvármegyébe költözött. Az új klasszikus irány megalapítója s ezirányú, Barcsayval és Báróczyval kifejtett tevékenysége, ismeretes az irodalomtörténetből. Meghalt 1811 február 19-én Berettyókovácsi (Bihar vm.)

(Nemességi adatok B. Boldizsárnál, kinek testvéröccse.)

125. BESSENYEY PÁL.

Született 1732 Miglész (Zemplén vm.). 1756-tól az 1. (Császár) huszárezredben szolgált, hol 1758 április 1-től őrmester. A testőrséghez 1760 június 1-én került s onnan 1765 július 1-én távozva, kerületi táblai jegyző lett Debrecenben. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva a Hágába kirendelt testőrkülönítménybe. Felesége Lányi Anna († 1783) volt, kit 1766-ban vett nőül Debrecenben.

(A gárdista, az 1754/55-ben Zemplén vm. igazolt B. Dávid és Gabányi Anna fia, B. István és Nagyiváni Fekete Éva unokája.)

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 799. 1745.

[2] Teljesen tévesen írja *Pintér Jenő* (Magyar Irodalomtörténet IV. 344.) — Ballagi nyomán — a következőket: *„Huszonhat éves korában kilépett a testőrségből, bár ekkor már testőrhadnagy volt, azaz törzstiszti rangban szolgált."* B. csak testőr volt, katonai rangja pedig alhadnagy.

126. **BESSENYEY SÁNDOR** (Nagybessenyői).

Született 1743 Bercel (Szabolcs vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szabolcs vármegye ajánlatára, hol 1764 január 6-tól 1773 március 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára, majd 1769-ben az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai, végül még ez évben, továbbá úgy 1772-ben, mint 1773-ban a pozsonyi testőrkülönítményekbe. A gárdától főhadnagyi rangban az 1. (Albert hg.) karabélyos lovasezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Résztvett a bajor örökösödési és a török hadjáratokban. A testőrírók egyike volt. Meghalt 1809 február 24-én Kelinc (Szabolcs vm.).

(Nemességi adatok B. Boldizsárnál, kinek testvéröccse.)

127. gróf **BETHLEN PÁL** (Bethleni).

Született 1780 Bethlen (Doboka vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1800 október 11-től 1804 június 1-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez évben lett cs. kir. kamarás. Meghalt 1827 január 28-án Almakerék (F.-Fehér vm.)

(A gárdista, gr. B. Pál (1739—1795) cs. kir. kamarás és br. Kemény Krisztina (1743—1811) fia, gr. B. Pál (1715—1797)cs. kir. kamarás, v. b. t. t. és gr. Teleki Sára unokája, az 1697 március 21-én magyar grófi rangot nyert B. Elek (1688—1724) és gr. Pekry Katalin szépunokája, B. Elek főispán és Nagy Klára dédunokája.)

128. gróf **BETHLEN SÁNDOR** (Bethleni).

Született 1741 Bun (Küküllő vm.). 1761-ben alhadnagy, majd 1763-ban főhadnagy volt az 52. (Bethlen utóbb Károlyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1764 január 2-től II. testőrőrmester, utóbb II. kapitányi rangban. 1768-ban az 51. (Gyulay Ferenc) gyalogezredben őrnagyi rangot akart vásárolni, de minthogy hiányzott a törzstiszti képesítése, nem kapott rá engedélyt. Ez évben lett cs. kir. kamarás. 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai testőrkülönítménybe. Még ez évben a 10. (Bethlen Ádám) huszárezredben kísérelt kapitányi rangot szerezni, azonban ekkor is sikertelenül. A gárdától 1770 szeptember 17-én megválva, kir. táblai ülnök lett Erdélyben. 1784-ben főispán Küküllő vármegyében. 1786-ban kormányszéki tanácsos, 1790 június 17-től pedig tartományi főbiztos. Meghalt 1793 november 3-án.

(A gárdista, gr. B. Dávid (†1779) és gr. Teleki Klára fia, az 1697 november 13-án magyar grófi rangot nyert B. János és Alvinczy Erzsébet (†1742) unokája, B. Pál és Torday Margit szépunokája, B. János (†1678) és Váradi Borbála dédunokája.)

129. **BETHLENY JÁNOS** (Kisbethleni).

Született 1801 Kolozsvár. 1821 március 26-tól önköltséges hadapród az 51. (Mecséry) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1824 január 1-től 1826 március 18-ig szolgált Erdélyből, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848 június 13-án főhadnagy, 1848 október 16-án pedig százados lett az 5. zászlóaljban. Bácskában a rácok ellen harcolt,

majd térparancsnok Szabadkán. 1849 június 7-től őrnagy. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után 1849 december 20-án Aradon 12 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott 1850 június 13-ig. Utóbb a képviselőház terembiztosa volt.

(Boerlevél 1681 július 10. A család nemességére vonatkozó közelebbi adatok ismeretlenek.)

130. BEZEGH ISTVÁN (Hajniki).

Született 1742 április 14-én Garamszeg (Zólyom vm.). A polgári életből került a testőrséghez Zólyom vármegye ajánlatára 1766 augusztus 25-én. Szolgálata utolsó évében a 3. (Württemberg) dragonyosezredben szolgáló Prónayval helyet szeretett volna cserélni, azonban nem kapott rá engedélyt. Ezért 1771 november 26-tól évi 150 forint ellátással nyugállományba vonult és távozása alkalmával még 100 forint útiköltség is kiutaltatott részére. Hazatérve, az 1778—1808. évek között mint táblabíró tevékenykedett a zólyomvármegyei közéletben.

(Címeresnemeslevél 1617 október 30. Előnév használat 1669-től. A gárdista, az 1754/55-ben Zólyom vm. igazolt B. Ádám, és Görgey Klára fia, B. Gábor († 1706) és Mednyánszky Bora unokája, az 1681 március 19-én Hajnikra adományt nyert és a Caraffa által Eperjesen kivégeztetett B. György († 1687) alispán és Libercsey Zsuzsa szépunokája. B. Mátyás dédunokája, a nemességszerző B. Mátyás és Huszár Veronika ükunokája.)

131. BEZEGH JÁNOS (Hajniki).

Született 1740 Hajnik (Zólyom vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1765 június 10-én Zólyom vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1771—1774 beosztva a milánói, majd 1776-ban a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol 1777-ben különítményparancsnok volt. 1780 április 26-tól évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult. A gárdától hazatérve és hajniki birtokrészét István öccsénél elzálogosítva, Sopronba költözött. Itt az 1780 április 21-ki kir. kamarai rendelet városi tanácsossá tette meg azzal az utasítással, hogy ebben a minőségében a legközelebbi tisztújítás megerősíteni tartozik. Ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányért folyamodott a gárdához. A városnak tehát csak annyi beleszólás volt megengedve, hogy az alapjában véve önkényes intézkedéshez, utólagosan hozzájárulhatott. 1780 május 5-én tette le a polgáresküt, majd 1789-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Zólyom vármegyétől. Utóbb 1795 november 24-től 1797 március 27-ig mint polgármester, 1797 március 28-tól 1805 szeptember 25-ig mint városbíró, végül 1805 szeptember 26-tól 1808 augusztus 17-ig pedig újból mint polgármester működött Sopronban.

(Nemességi adatok B. Istvánnál, kinek testvérbátyja.)

132. BEZERÉDJ JÓZSEF-LAJOS (Bezerédi).

Született 1818 Győr. 1834 október 15-től hadapród a 9. (Bentheim-Steinfurt) gyalogezredben és innen 1836 március 1-én a 7. (Nostiz—Rinek) könnyűlovas ezredhez került. A testőrséghez 1839 május 1-én Tolna vármegye ajánlatára vétetett fel. Úgy 1840-ben mint 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1844

április 30-án főhadnagyi rangban a 6. (Wallmoden—Gimborn) vértes lovasezredhez helyeztetett s ott szolgált még 1848-ban is. A szabadságharcban 1848 július 7-én százados, majd 1849 február 1-én őrnagy a 8. zászlóaljban, végül alezredesi rangban Leiningen tábornok mellett a III. hadtest táborkari főnöke. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után, Aradon 1849 december 12-én halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve, Munkácson raboskodott 1852 július 23-ig. Meghalt 1868 április 10.

(Címeresnemeslevél 1431 július 2. Adománylevél 1456. A gárdista, B. Ignác († 1862) udv. tanácsos és Bezerédj Anna fia, B. Ignác hétszemélynök és Trencsényi Antónia (sz. 1760) unokája, az 1754/55-ben Győr vm. igazolt B. (de eadem) Mihály (1727—1790) alispán, hétszemélynök és Gindly Zsófia szépunokája.)

133. BEZERÉDJ MIKLÓS (Bezerédi).

Született 1793 július 23 Győr. 1812 május 16-tól hadapród, 1813 január 1-től pedig zászlós a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezred Wienben állomásozó zászlóaljánál. A testőrségnél mindössze néhány hónapig, 1813 március 1-től 1813 november 11-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára és ez idő alatt beosztva az uralkodó személye körüli hadi szolgálattételre. A gárdától főhadnagyi rangban a 47. (Vogelsang) gyalogezredhez helyeztetett, de utóbb 1816-ban leköszönt. A szabadságharcban eleinte bácsvármegyei nemzetőrőrnagy, majd 1848 november 17-én alezredes s végül ezredes. Péterváradon (1849 jún. 4.) tette le a fegyvert. Meghalt 1865 március 28 Pesten.

(Nemességi adatok B. József-Lajosnál. A gárdista, B. Ignác hétszemélynök és Trencsényi Antónia (sz. 1760) fia.)

134. BINDER KÁROLY (Biedersfeldi).

Született 1819. Medgyes (N.-Küküllő vm.). 1831-től zászlós, majd 1832-től alhadnagy, először az 59. (Lipót nhg.) azután 1836 november 14-től a 62. (Wacquant—Geozelles) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1838 szeptember 1-től 1843 augusztus 31-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban az 51. (Károly-Ferdinánd fhg.) gyalogezredhez helyeztetett Velencébe, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1850-ig szolgált, majd 1851-től századosi rangban Nauders városi parancsnok Tirolban 1860-ig.

(Címeresnemeslevél és előnév 1815 május 5. A gárdista, B. Frigyes fia.)

135. báró BIRÓ JÁNOS (Csikpálfalvi).

Született 1781 Felsőábrány (Borsod vm.). Előzőleg joggyakornok, majd 7 hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1803 július 1-től 1808 június 30-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára és 150 forint végkielégítéssel távozott. Ez idő alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futár Budára. 1808 július 4-től alhadnagy lett a 9. (Frimont) huszárezredben. Résztvett az 1809-ki olasz had-

Bernáthfalvi BERNÁTH MENYHÉRT
testőr

járatban, mialatt főhadnagy lett. 1812-ben Galiciában állomásozott és 1813-ban II. kapitány, 1814-ben pedig I. kapitány. Többrendbeli haditettéért 1815-ben Mária Terézia-rend lg. keresztet kapott.[1] 1817 május 16-án nyugállományba vonult. Meghalt 1831 július 26-án Felsőábrány.

(Címeresnemeslevél előnévvel 1761 január 26. Az 1823 augusztus 29-én magyar bárói rangot nyert gárdista — kivel azonban a bárói ág ki is halt — B. József († 1802) és Szendrői Kovách Eleonóra (1762—1830) fia, a nemességszerző B. Béla és Csiktapolczai Lázár Klára unokája. Olajfestményű (de nem testőr) arcképe a család birtokában.)

136. **BIRÓ LÁSZLÓ** (Csíkmadarasi).

Született 1741 Madaras (Csíkszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1764 december 26-tól 1775 február 17-ig szolgált. A gárdától mint fogalmazó került az erdélyi udv. kancelláriához, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1721 január 20.)

137. **BIRÓ SÁNDOR** (Bökényi).

Született 1786 Milota (Szatmár vm.). 1813-ban alhadnagy a szatmárvármegyei szabadcsapatban, 1814-től pedig főhadnagy a 6. (Württemberg) huszárezredben. A testőrségnél 1816 december 4-től 1821 december 3-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Szatmár vármegye ajánlatára. A gárdától ugyancsak főhadnagyi rangban a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredhez osztatott be, hol 1833-ban II. százados, 1839-ben pedig I. százados, azonban még 1839 augusztus 1-én nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1690 november 30. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szatmár vm.).

138. **BISZTRAY JÓZSEF** (Bisztrai).

Született 1754 Zalatna (A. Fehér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1774 május 16-tól 1779 január 29-ig szolgált. Ez idő alatt beosztva 1777-ben a pozsonyi testőrkülönítménybe, 1778-ban pedig futárszolgálatra. A gárdától mint jegyzőkönyvvezető került az erdélyi kir. táblához, majd az erdélyi guberniumnál a bírósági ügyek kiadója. Utóbb a fellebbviteli ügyek titkára a kir. táblánál. 1794-ben titkár a guberniumnál, végül 1806 május 22-től fogarasi főkapitány (főispán). 1808 és 1810 között Lipót rend lg. keresztet kapott. 1816-ban vonult nyugállományba. Meghalt 1833 július 4-én Fogaras.

(A tulajdonképeni családnév POPA, mely 1741-től BISZTRAY-ra változott. A gárdista, ki a testőrségnél egy 1773-ban kiadott nemesi bizonyságlevelet mutatott be, az 1773-ban Bisztra lakhellyel és „Bisztrai" előnévvel igazolt B. alias Pap György és Zalatnai Dobra Erzsébet fia, Pap alias B. János unokája, az 1701 április 5-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert Popa Gábor szépunokája. A gárdista (de nem testőr) arcképe, Dr. Bisztray Gyula min. titkár úr Budapest, birtokában.)

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 1208. 1749.

139. BLASKOVICH ZSIGMOND (Klobusiczi).

Született 1794 Páruca (Nyitra vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került a polgári életből Nyitra vármegye ajánlatára 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával, 1815 május 2-án kivált a testületből.

(A gárdista, B. Zsigmond (sz. 1754) fia, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt B. András és Praznovszky Teréz unokája, B. Mátyás (sz. 1607) és Ujhelyi Judith szépunokája, az 1599 január 8-án címeresnemeslevelet nyert „agilis" B. Miklós és Burgermeister Borbála dédunokája.)

140. BLÁSY ISTVÁN (Csikszeredai).

Született 1817 Lodi (Olaszország). 1833 november 1-től önköltséges hadapród, majd 1835 június 1-től őrmester a 2. oláh (utóbb 17.) határőr gyalogezredben. A testőrségnél 1836 augusztus 1-től 1839 március 9-ig szolgált Erdélyből, mikoris leköszönt.

(Nemességi adatok M. Torda vm., girás gy. jkv. III. köt. A gárdista, B. András kapitány († 1835 e.) és Pataky Anna fia.)

141. BOBOK MIHÁLY (Fölbári).

Született 1747 Pozsony. Hadapród volt az 52. (Károlyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1766 augusztus 13-tól 1769 május 29-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától a 2. (Löwenstein) könnyű lovasezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címerbővítés és előnév 1746 december 5. A család nemessége 1754—55-ben igazolva Pozsony vm.)

142. BODA ISTVÁN.

Született 1770 Pécs (Baranya vm.). 1789 június 7-től a 4. (Vécsey), majd 1793 március 1-től a 9. (Erdődy) huszárezredben káplár. A testőrségnél 1793 október 10-től szolgált Baranya vármegye ajánlatára. 1795 december 21-én a gárdaalap terhére a 2. helyőrségi (utóbb 6.) gyalogezredhez osztatott be, további testőrségi szolgálattal. 1798 október 9-én, mint az új szabályzatot elismerni vonakodó, főhadnagyi rangban ugyancsak a 2. helyőrségi gyalogezredhez helyeztetett.

(A család nemességét 1759 szeptember 7-én kihirdette Baranya vm. A gárdista és testvére, Ádám, kik 1813 augusztus 26-án kaptak nemesi bizonyságlevelet Baranya vm.-től, az onnan előzőleg 1813 május 5-én bizonyságlevelet nyert B. József főszolgabíró fiai.)

143. BODÓ DÁNIEL.

Született 1783 Bánfalva (Borsod vm.). 1802 november 24-től közlegény, 1803 augusztus 1-től káplár, 1803 szeptember 16-tól őrmester, 1805 április 1-től pedig alhadnagy volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrséghez elsőízben 1805 július 1-én vétetett fel Túróc vármegye ajánlatára, hol ez alkalommal 1809 március 16-ig szolgált. Ez idő alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelő sereghez, hol 1806-ban futár-

szolgálatot is teljesített. Majd 1809-ben az uralkodó személye körüli szolgálattételre kirendelt 6 testőr egyike. Ez évben alhadnagyi rangban ismét a 32. gyalogezredhez helyeztetett és egyidejűleg 150 forint felszerelési átalányt is kapott. Az ezrednél 1809 június 5-én főhadnagy, 1813 december 14-én II. százados, végül 1814 május 1-től I. százados. Innen 1820 december 31-től áthelyezve a 39. (Duka) gyalogezredbe, honnan 1821 december 1-én került vissza a gárdához és ekkor 1828 december 10-től II. testőrőrmester lett, előbb századosi, 1838 február 27-től pedig őrnagyi rangban. 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. 1842 október 12-től gárdasegédtiszt, majd 1844 november 11-től alezredesi ranggal és az évi 1000 forint ellátáson kívül 400 forint pótlékkal, nyugállományba vonult. Meghalt 1851 március 23-án Miskolcon.

(Címeresnemeslevél 1686 június 11. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Borsod és Túróc vm.).

144. BOÉR ANTAL (Kopacseli).

Született 1793 Nagyvárad (Bihar vm.). 1806 február 16-tól közlegény, 1807 március 16-tól hadapród, 1807 október 1-től káplár, 1808 március 16-tól őrmester, végül pedig 1809 július 16-tól zászlós volt a 37. (Weidenfeld), majd 1812 augusztus 10-től a 39. (Duka) gyalogezredben. Innen került a testőrséghez Bihar vármegye ajánlatára, hol mindössze néhány hónapig, 1813 június 16-tól 1813 november 30-ig szolgált. A gárdától 1813 december 6-tól alhadnagyi rangban a 62. (Wacquant-Geozelles) gyalogezredhez osztatott be, hol 1814—1818. főhadnagy volt.

(Címeresnemeslevél 1602 február 10. és 1659 szeptember 15. A család 1815 augusztus 1-én nemesi bizonyságlevelet kapott Bihar vm.-től, a Fogaras vm. által 1779 szeptember 29-én kiadott nemesi bizonyságlevél alapján.)

145. BOÉR ANTAL-LIPÓT (Kövesdi).

Született 1764., Kövesd (A. Fehér vm.). 1782 május 1-től hadapród, 1784 szeptember 11-től pedig alkáplár a 2. (Toscana) huszárezredben. A testőrségnél 1786 február 14-től 1787 október 31-ig szolgált Erdélyből, honnan a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 39. (Nádasdy) gyalogezredhez osztatott be. A hadjárat folyamán 1789 február 1-én főhadnagy lett. Utóbb 1793-ban arciere testőr.

(Címeresnemeslevél 1609 december 24.)

146. BOÉR FERENC (Kis- és Nagyberivoji).

Született 1763 július 22 Fogarason. 1783-ban toborzó hadnagy testvérbátyja B. András cs. kir. kapitány önként vállalkozó vadászcsapatában. Majd az ekkor felállított kir. biztosságnál helyezkedett el, utóbb pedig a kerületi táblánál tisztviselő Marosvásárhelyen. A testőrségnél 1790 június 9-től 1795 június 8-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott. Utóbb 1796-tól kir. táblai bíró Marosvásárhelyen. Meghalt 1847 november 21-én Mikefalván (Küküllő vm.).

(Címeresnemeslevél 1608 szeptember 1. A gárdista, B. Antal (1716—1789) fogarasi vicekapitány és Csikszentmihályi Sándor Erzsébet (†1779) fia, B. József (1668—1731) fogarasi főkapitány és Kereszturi Bora (†1732) unokája.)

147. **BOÉR GERGELY** (Kövesdi).

Született 1751 Kövesd (A. Fehér vm.). Tisztviselő volt a kincstári hivatalnál. A testőrséghez 1773 június 4-én került Erdélyből, honnan 1779 október 26-án mint c. al II. testőrőrmester vonult 600 forint évi ellátással nyugállományba. Ez idő alatt 1777-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. Hazatérése után szállás- és főpostamester lett a guberniumnál. II. József megvonja tőle a testőrnyugdíjat. 1810-ben már mint nyugalmazott főpostamester él Nagyszebenben. Testőrsége alatt áttért a róm. katholikus vallásra. Meghalt 1812 Marosújvár (A. Fehér vm.).

(Nemességi adatok B. Antal-Lipótnál. A gárdista, B. Simon (†1788) és Marosvásárhelyi Halmágyi Borbála fia, B. Pál és Somogyomi Torday Klára unokája.)

148. **BOÉR SIMON** (Kövesdi).

Született 1752 Kövesd (A. Fehér vm.). A polgári életből lett a testőrséghez 1773 március 10-én Erdélyből felvéve, azonban nem vonult be.

(Nemességi adatok B. Antal-Lipótnál. A gárdista, B. Gergely testvéröccse.) [1]

149. **BOGDANOVICH FERENC** (Kavnai).

Született 1809 Arad. 1826 február 17-től önköltséges hadapród, majd 1829 november 21-től köztüzér a 2. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1830 május 1-től 1835 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Csanád vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban került a 3. (Este) huszárezredhez, hol 1835-ben főhadnagy s mint ilyen 1836 november 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1863 augusztus 9 Aradon.

(A gárdista, az 1811 január 11-én előnevet, majd Kavnára adományt nyert (kih. 1813 máj. 4. Csanád vm.) B. Flórián és Bucholdi Neuman Krisztina fia.)

150. **BOGOVICH RÓBERT** (Grombothali).

Született 1823 november 10 Kostajnica (Zágráb vm.). 1838 március 25-től hadapród a 61. (Rukavina), majd a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1841 május 1-től 1843 február 19-ig szolgált Horvátországból, mikoris leköszönt. Utóbb a 3. (Ogulini) határőrgyalogezredben 1843-ban alhadnagy, 1844-ben főhadnagy. 1851 február 1-én nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1831 augusztus 12. A gárdista, a nemességszerző B. János fia.)

151. **BOGYÓ ÁDÁM** (Verebélyi).

Született 1744 Nagykér (Nyitra vm.). A polgári életből került a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára 1765 december 3-án, hol megszakítással, minthogy felvétele 1765 december 13-án valószínűleg a ked-

[1] A Boér családtagokra vonatkozó családi adatok, B. Boér Géza úr közlései.

vezőtlen értesülés miatt, hatályon kívül helyeztetett, 1772 október 10-ig szogált, mikoris kinevezését az uralkodó megsemmisítette.

(A gárdista, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt B. Jakab fia.)

152. **BOGYÓ ISTVÁN** (Verebélyi).

Született 1771 Makó (Csanád vm.). 1788 január 15-től hadapród, majd 1788 május 17-től zászlós a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben, utóbb pedig 1789 október 16-tól alhadnagy a 7. (Wallisch) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1792 március 24-től 1793 június 1-ig szolgált Csanád vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban került a Knezevich-féle szabad huszárcsapathoz, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(A család nemessége 1753-ban igazolva Csanád vm. A gárdista, az 1770 december 19-én újból kihirdetett B. Mihály és Babarczy Tekla fia.)

153. **BOGYÓ KÁROLY** (Verebélyi).

Született 1782 Makó (Csanád vm.). Előzőleg 1801-ben 7 hónapon át főhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1803 július 1-től 1804 augusztus 1-ig szolgált Csanádvármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(A gárdista, ki 1801 június 18-án nemesi bizonyságlevelet nyert Csanád vm., B. István testvéröccse.)

154. **BOGYÓ LÁSZLÓ** (Verebélyi).

Született 1756 Nagykér (Nyitra vm.). 1777 július 26-tól hadapród a 39. (Preysach) gyalogezredben. A testőrségnél 1782 január 19-től 1792 január 1-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1789 november 16-tól többízben futár volt. Így 1790-ben Párisba, 1791-ben pedig Szent-Péterváron. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonult nyugállományba.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

155. gróf **BOLZA PÉTER.**

Született 1824 augusztus 1-én. Lovasberény (Fejér vm.). A mérnökkari akadémiáról került Békés vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1842 május 1-től 1847 április 30-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban először a 3. (Károly-Lajos fhg.), majd újabb beosztás folytán a 2. (Schwarzenberg) ulánusezredhez helyeztetett. 1848 november 17-én az olasz harctéren fogságba esett. 1849 október 31-én leköszönt rangjáról. Meghalt 1881 április 10-én Pozsonyban.

(Honfiúsítás 1792 március 8. Osztrák grófi rang 1808 július 19. A gárdista, gr. B. József (1780—1862) és gr. Batthyány Anna (1782—1854) fia, a honfiúsított br. B. Péter (1750—1817) és gr. Stockhammer Antónia († 1821) unokája.)

BONYHÁDY ZSIGMOND l. 889.

PERCZEL ZSIGMOND (Bonyhádi) alatt.

156. **BORCSICZKY JÓZSEF** (Borcsiczi).

Született 1788 december 9 Turna (Trencsén vm.). Előzőleg hadnagy volt a nemesi felkelő seregben. Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került 1814 június 1-én Trencsén vármegye ajánlatára a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával 1815 május 4-én kivált a testületből.

(Címeresnemeslevél 1520 január 25. A gárdista, B. Jónás (sz. 1748) és Ladiszlaides Mária fia, az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt B. Imre és Lukácsy Katalin unokája.)

157. **BORCSICZKY VENDEL** (Borcsiczi).

Született 1811 április 5 Turna (Trencsén vm.). Jogi tanulmányait a pozsonyi kir. akadémián 1828-ban befejezve, 1829 július 1-től önköltséges hadapród az 5. (Károly) huszárezredben. A testőrségnél 1831 október 1-től 1836 szeptember 30-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Geramb) huszárezredhez került, hol 1838—39 főhadnagy volt. Meghalt 1839-ben.

(Nemességi adatok B. Józsefnél. A gárdista, B. Ferenc 4. huszárezredbeli ezredes és Grochokovszky Róza fia, B. Ignác († 1788 e.) és Lozsek Cecilia unokája, az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt B. József és Kelecsényi Emerencia szépunokája.)

158. **BORNEMISZA JÁNOS** (Kálnói és Ádámföldi).

Született 1782 Ádámfölde (Sáros vm.). Előzőleg gyalogos főhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrséghez 1805 február 1-én került Sáros vármegye ajánlatára és onnan 1810 január 31-én 150 forint végkielégítéssel távozott. Meghalt 1858 november 2-án Kassán.

(Adománylevél 1553. A gárdista, B. István és Semsey Júlia fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt B. István alispán és Barkóczy Róza unokája.)

159. **BORNEMISSZA-SZTOLNIKOVICS KRISTÓF-ZSIGMOND** (Mikulicsi).

Született 1734 Mikulici (Zágráb vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Horvátországból, hol 1760 július 22-től 1761 szeptember 16-ig szolgált. A gárdától, mint ülnök került a horvátországi kerületi ítélőtáblához, hol utóbb táblai elnök lett.

(A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.). A gárdista olajfestményű (azonban nem testőr) arcképe a család birtokában.)

160. **BORONKAY PÁL** (Boronkai).

Született 1779 Berhida (Veszprém vm.). Előzőleg 1797 május 1-től 1798 január 6-ig őrmester a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1798 február 4-től 1800 október 7-ig szolgált Veszprém vármegye ajánlatára.

A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (József fhg.) huszárezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Innen rövidesen, már 1800 december 6-án áthelyeztetett a nem régen (1798) felállított 7., utóbb Liechtenstein huszárezredhez, hol 1804-ben ugyancsak alhadnagy. Azonban még 1804 augusztus 31-én kilépett a hadseregből. Meghalt 1828 február 11-én Berhidán.

(Adománylevél 1662 november 7. A gárdista, B. Sámuel († 1789) és Végh Anna fia, az 1754/55-ben Veszprém vm. igazolt B. János (1678—1785) és Keresztes Borbála unokája.)

161. BOROS ÁDÁM (Rákosi).

Született 1739 Gasztony (Vas vm.). 1758-tól önköltséges közlegény, 1759-ben zászlós, 1760-tól pedig alhadnagy volt a 2. (Károly, utóbb Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. Már ez időben jelét adta vitézségének. A testőrségnél 1763 december 10-től 1768 március 28-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától, mint 1768 március 23-án kinevezett főhadnagy a 2. (Lőwenstein) könnyű lovasezredhez került, hol 1770-ben II. kapitány lett. Innen a Toscana lovasezredhez helyeztetett s itt 1778-ban őrnagy. 1779-ben, az utolsó porosz háborúban alezredes a 19. (D'Alton) gyalogezrednél. 1785-ben részvett a németalföldi hadjáratban és 1787-ben ezredes. Harcolt még az 1788-iki török háborúban is és 1790-ben már tábornok. Kitünvén az 1795 évi francia hadjárat ütközeteiben, Mária Terézia-rend lg. keresztet kapott.[1] 1796-ban altábornagy s mint ilyen vonult nyugállományba. Meghalt 1809-ben Szombathelyen (Vas vm.).

(Címeresnemeslevél és előnév 1593 március 1. A gárdista, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt, B. Ferenc alispán és Hertelendy Klára fia.)

162. primor BOROS ELEK (Csikszenttamási).

Született 1735 Csikdelne (Csikszék). A polgári életből került Erdélyből a testőrséghez, hol 1760 augusztus 11-től 1761 szeptember 30-ig szolgált. A gárdától távozva, a polgári pályára lépett és 1771-ben Felcsikszék alkirálybírája, utóbb 1794-ben Csik—Gyergyó és Kászonszék ülnöke volt. Meghalt 1809 szeptember 14-én, Csikszenttamás.

(A család 1702-ben lustrál Csikszékben. A gárdista, B. Ferenc követ és alkirálybíró és Abafalvi és Csikszenttamási Abaffy Ilona fia, B. György és Csikszentsimoni Endes Anna unokája.)

163. BOROS FERENC (Rákosi).

Született 1816 Szombathely (Vas vm.). 1832 május 16-tól hadapród volt a 48. (Gollner) gyalogezredben, majd 1834 junius 1-től a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1837 január 1-től 1841 április 9-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. Ez idő alatt beosztva úgy 1839-ben, mint 1840-ben, a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítményekbe.A szabadságharcban 1848 december 1-től százados

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden. 448. 1738.

az 51. zászlóaljban. Eszék várában állomásozott s annak feladása (1849 febr. 23.) után Komáromba került, hol Klapka tábornok katonai rendőrfőnökké nevezte ki, az utolsó napokban pedig őrnaggyá léptette elő.

(Nemességi adatok B. Ádámnál. A gárdista, B. László és Neszmélyi Klára fia, B. István és Tóth Katalin unokája, B. István és Cseby Anna szépunokája, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt B. Ádám és Maráczy Éva dédunokája.)

164. BOROS IGNÁC (Magyarádi).

Született 1826 Aranyosmeggyes (Szatmár vm.). 1845 december 23-tól hadapród a 14. (Hrabovszky) gyalogezredben. A testőrségnél 1846 május 1-től 1849 július 19-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1846 május 1-i ranggal mint alhadnagy a 2. (Sándor) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Innen a 6. (Württemberg) huszárezredhez helyeztetett, hol 1853-ban főhadnagy, 1855-ben II. kapitány, végül 1858-ban I. kapitány. 1859 július 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1886 október 30-án Aranyosmeggyesen.

(Címeresnemeslevél 1569 május 14. A család nemessége 1754/55-ben Szatmár vm. és 1792 szeptember 20-án legf. helyen igazoltatott. A gárdista, B. János fia.)

165. BOROS JÓZSEF.

Született 1740 Alsószopor (Sopron vm.). 1757-től már a hadseregben szolgált. A testőrséghez 1766 november 17-én került Sopron vármegye ajánlatára, honnan 14 évi katonai és gárdai szolgálata után 1771 március 1-től évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult. Szolgálata alatt 1769-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(A gárdista és testvérei — kik B. János 9. (Nádasdy) huszárezredbeli kapitány gyermekei — nemessége 1767 augusztus 24-én legf. helyen igazoltatott. A kancellária már 1764 szeptember 4-én arról értesítette a főudvarmesteri hivatalt, hogy az uralkodó B. József nemességét Sopron vármegyével elismertette.)

166. BOROS JÓZSEF (Rákosi).

Született 1793 Szentmárton (Vas vm.). A polgári életből került a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1815 szeptember 27-től 1820 szeptember 26-ig, az utolsó évben mint al II. testőrmester szolgált. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Hessen-Homburg) huszárezredhez helyeztetett s az ezrednél 1824-ben főhadnagy lett. 1825 július 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1862 július 31-én Halimbán (Veszprém vm.).

(Nemességi adatok B. Ádámnál. A gárdista, B. Ferenc fia.)

167. BOROS SÁNDOR (Rákosi).

Született 1743 Gasztony (Vas vm.). A polgári életből került Vas vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1763 szeptember 19-től 1774 december 20-ig szolgált. Ez idő alatt 1772-ben a pozsonyi testőrkülönítmény parancsnoka. A gárdától Kassára került és ott tartománybiztos 1778-ig. Utóbb 1779—1798 között a jászkúnok nádori al-, majd főkapitánya volt. 1792-ben helytartótanácsos és kir. tanácsos.

(Nemességi adatok B. Ádámnál, kinek testvéröccse.)

168. BORSOS SÁMUEL (Thasi).

Született 1749 Deésakna (B. Szolnok vm.), Hadapród volt az 1. (Albert hg.) karabélyos lovasezredben. A testőrségnél 1772 december 12-től 1776 december 31-ig szolgált Erdélyből. 1777 június 12-én azzal a kérelmével, hogy újból a gárdához kerülhessen, el lett utasítva, ellenben 1784 január 23-án alhadnagyi rangban a 8. (Wurmser) huszárezredhez osztatott be.

(Címeresnemeslevél 1591 május 9.)

169. BOSSÁNYI FERDINÁND (Nagybossányi).

Született 1827 október 19 Nagybossány (Nyitra vm.). 1846 május 27-től hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én került Nyitra vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-én főhadnagy, 1848 december 1-én pedig százados a 26. zászlóaljban. Elesett a debreceni csatában 1849 augusztus 2-án.

(Római szent birodalmi címerlevél 1415 március 12. A gárdista, B. Rudolf cs. kir. kamarás és Kvassay Mária fia, B. József cs. kir. kamarás és Rudnyánszky Krisztina unokája, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt B. Ignác és Bossányi Teréz († 1779) szépunokája, B. József alispán és Hunyady Mária dédunokája, B. Ádám alispán és Kosztolányi-Brausz Katalin ükunokája.)

170. BOSSÁNYI GYÖRGY (Nagybossányi).

Született 1828 november 28-án Nagybossány (Nyitra vm.). 1846 február 7-től hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrséghez 1848 augusztus 1-én került Nyitra vármegye ajánlatára, azonban már szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-én főhadnagy lett a 28. zászlóaljban, majd kapitány a 9. (Miklós) huszárezredben. 1849 után besorozták az osztrák hadseregbe. Az újonnan felállított magyar kir. honvédségnél 1869 augusztus 16-tól I. százados a 60. zászlóaljnál. Meghalt 1893 március 27.

(Nemességi adatok B. Ferdinándnál, kinek testvéröccse.)

171. BOTKA SÁNDOR (Széplaki és Szántói).

Született 1816 Endréd (Bars vm.). 1834 december 16-tól hadapród a 33. (Bakonyi) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1837 december 1-től 1839 december 14-ig szolgált Bars vármegye ajánlatára,

mikor is leköszönt. A szabadságharcban 1848 szeptember 15-től barsvármegyei nemzetőrfőhadnagy és segédtiszt, Klobusiczky Sándor őrnagy mellett. Meghalt 1899-ben.

(A gárdista, B. László és Pauly Veronika fia, az 1754/55-ben Bars vm. igazolt B. László és Gyárfás Katalin unokája.)

172. BOZÓ EMÁNUEL (Dinyeberki).

Született 1818 március 1-én Bélye (Baranya vm.). 1834 szeptember 11-től hadapród a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1836 december 1-től 1841 november 30-ig, az utolsó évben mint al. II. testőrőrmester szolgált Baranya vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe, mely alkalommal 3 hónapot töltött Olaszországban. A gárdától alhadnagyi rangban a Nagy-Enyeden állomásozó 3. (Wernhardt) könnyű lovasezredhez, majd 1842-ben a 62. (Wacquant-Geozelles, utóbb Turszky) gyalogezredhez kerülve, Aradon, Pesten, Komáromban, végül pedig mint 1846-ban előlépett főhadnagy, Esztergomban állomásozott még 1848-ban is. A szabadságharcban önként vállalta az esztergomi nemzetőrök kiképzését, majd 1848 június 13-án százados lett a 2. zászlóaljban. A szerbek ellen küzdött Szenttamásnál (1848 júl. 10) és Földvárnál (1848 júl. 16). hol meg is sebesült. 1848 október 1-től őrnagy és a 2. zászlóalj parancsnoka. 1849 januárjában Újvidéken parancsnok és Futakon (1849 febr. 24) szétverte a rácokat. Utóbb egyideig pétervárади térparancsnok s annak megtartásában kiváló érdemeket szerzett. Végül mint alezredes a komáromi térparancsnoksághoz volt beosztva és a fegyverletétel (1849 szept. 27) után, szabadon távozott. Megkapta a III. oszt. érdemrendet. 1851-ig komáromvármegyei fogalmazó, 1862-től törvényszéki jegyző, 1863—67 pedig szolgabíró, majd főszolgabíró Udvardon. Az újonnan felállított honvédségnél szolgálattételre jelentkezett, azonban minthogy az 1849-iki közlönyben már meg nem jelenhetett alezredesi kinevezését és rangját a honvédelmi minisztérium vonakodott elismerni, visszavonult és 1867-től csúzi (Komárom vm.) birtokán gazdálkodott. Baranya- és Esztergom vármegyék táblabírája volt. Meghalt 1892 április 10-én Pozsony.

(Új adománylevél 1468 október 2. A gárdista, B. Antal (1782—1858) és Rumy Rozália (sz. 1795) fia, az 1753 június 26-án Baranya vm. nemesi bizonyságlevelet nyert B. József (1743—1803) és Bozó Anna (sz. 1768) unokája, B. György és Bana Mária szépunokája, B. Gergely és Medvessy Zsófia dédunokája, B. János és Saár Judith ükunokája.)

173. BÖGÖZY ISTVÁN (Osdolai).

Született 1810 Eperjes (Sáros vm.). 1827 december 20-tól önköltséges hadapród a 33. (Bakonyi) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1830 január 1-től 1834 december 31-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. A gárdától mint alhadnagy került a 61. (Saint-Julien, utóbb Rukavina) gyalogezredhez, hol 1842-ben főhadnagy. 1843 április 8-án nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1631 február 14. A gárdista, B. János (sz. 1779) testőr és Baán Viktória fia.)

174. BÖGÖZY JÁNOS (Osdolai).

Született 1779, Kamionka-Strumilowa (Galicia). 1797 május 24-től önköltséges hadapród, majd 1797 szeptember 13-tól káplár az 51. (Splényi) gyalogezredben. A testőrségnél 1799 június 1-től 1804 május 31-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. A gárdától a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez került, hol még 1805-ben alhadnagy volt.

(Nemességi adatok B. Istvánnál. A gárdista, az 1808-ban Sáros vm. igazolt B. Ferenc ny. kapitány és Jekelfalussy Júlia fia.)

175. BÖLCS SÁNDOR (Nagybudafai).

Született 1816 Baksa (Zala vm.). 1835 január 8-tól közlegény, 1836 december 19-től pedig káplár a 9. (Miklós) huszárezredben. A testőrséghez 1841 május 1-én vétetett fel Zala vármegye ajánlatára és az utolsó évben al II. testőrőrmester. 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1846 április 30-án a 11. (székely határőr) huszárezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Itt szolgált mint alhadnagy még 1848-ban is. A szabadságharcban 1849 június 4-től ugyanezen ezredben kapitány, majd őrnagy. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13) után Aradon 1850 február 15-én halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott 1852 július 17-ig. Meghalt 1856-ban.

(Adománylevél 1567 május 20. A gárdista, a nemességét 1845-ben Zala vm. igazolt B. János és Soós Regina fia, B. Ferenc (1845 néhai) unokája, B. József szépunokája.)

176. BÖLCSKEVY DÁNIEL (Székelyudvarhelyi).

Született 1812 június 20 Pest. 1831 április 26-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 november 1-től 1837 október 31-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Schwarzenberg) ulánusezredhez került, hol 1839-ben főhadnagy, 1846-ban II. kapitány. A szabadságharcban 1848 október 1-én kineveztetett századossá a 30. zászlóaljhoz, azonban nem jelentkezett, hanem ezredénél tovább szolgálva, 1849-ben I. kapitány. 1850 szeptember 16-án nyugállományba vonult. Meghalt 1888 július 3 Budapest.

(A család nemessége 1787 március 1-én a legf. helyen igazolva és 1787-ben Pest vm. kihirdetve. A gárdista, B. József és Veszely Krisztina fia.)

177. BÖHM JÁNOS.

Született 1770 Tata (Komárom vm.). A polgári életből került a testőrséghez Komárom vármegye ajánlatára, hol 1792 február 1-től 1794 november 16-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredhez osztatott be.

(Címeresnemeslevél 1787 június 8. Megerősítve 1791 június 6. A család 1788 és 1791-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Komárom vm. A gárdista, a nemességszerző B. Ferenc és Deáky Franciska fia.)

BRANKOVICS-VUKÓ JÁNOS l. 1283.

VUKÓ-BRANKOVICS JÁNOS alatt.

178. báró **BRAUNEKER OTTÓ.**

Született 1818 január 4 Pozsony. A polgári életből, hol vármegyei aljegyző volt, került a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára 1842 május 1-én. A gárdától 1847 május 1-én alhadnagyi rangban az illir-bánáti (utóbb 18) határőrgyalogezredhez helyeztetett s itt 1849-ig szolgált.

(A gárdista, az 1802 július 28-án osztrák bárói rangot nyert B. Antal (1755—1821) és Perides Teréz (sz. 1776) fia.)

179. **BRENCSÁN SÁNDOR** (Balásfalvi).

Született 1827 Szarvaskend (Doboka vm.). 1843 május 8-tól hadapród az 51. (Károly-Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrséghez 1846 május 1-én vétetett fel Erdélyből. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 22-én el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-én főhadnagy, majd 1849 március 16-tól százados a 19. zászlóaljban. Több évi bujdosás után fogságba kerülve, 1854 júliusában Pesten 6 évi fogságra ítéltetett. 1856 december 2-án szabadult Aradról. Meghalt 1877 november 2-án Budapest.

(A gárdista, B. József és Weér Klára fia, az 1792 július 25-én címeresnemeslevelet nyert B. János és gr. Tholdalagi Sára unokája.)

180. **BREZOVAY JÁNOS** (Brezovai és Egerfarmosi).

Született 1795 Szólát (Heves vm.). Vármegyei gyakornok volt. A testőrségnél Heves vármegye ajánlatára 1816 október 7-től 1821 október 6-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált. A gárdától a 12. (Palatinus) huszárezredhez került, hol 1822-ben alhadnagy, 1826-ban főhadnagy, 1834-ben II. kapitány, végül 1837-ben I. kapitány. 1838 július 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1862 május 15-én Budán.

(A gárdista, B. Ferenc és Csernus Zsuzsanna fia, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt B. Imre és Páldy Anna (sz. 1723) unokája, az 1700 május 14-én címeresnemeslevelet nyert B. György és Románfalvi Farkas Teréz szépunokája.)

181. **BROGYÁNYI JENŐ** (Brogyáni).

Született 1830 június 4 Beznákfalu (Nyitra vm.). Hadapród volt 1847 október 13-tól a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára 1848 augusztus 1-én ugyan fel lett véve, azonban már nem vonult be. A szabadságharcban 1848 október 1-től hadnagy a 34. zászlóaljban, 1848 október 16-tól főhadnagy, végül 1849 január 1-től százados a 23. zászlóaljban és Kmetty tábornok alatt harcolt. Komáromban tette le a fegyvert (1849 szept. 27). Az újonnan felállított honvédségnél 1869 augusztus 26-tól I. százados volt.

(A gárdista, B. Imre (sz. 1801) és Brogyányi Franciska (†1884) fia, B. Imre unokája, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt B. Mihály özvegye, Zabaffy Anna szépunokája.)

182. **BRUNSWIK LAJOS** (Korompai).

Született 1795 április 3 Magyarád (Hont vm.). A polgári életből került a testőrséghez Hont vármegye ajánlatára, hol 1814 május 29-től 1819 május 28-ig szolgált. A gárdától az 1. (Császár) vértes lovasezredhez helyeztetett, hol 1820-ban alhadnagy, 1825-ben főhadnagy, 1833-ban II. kapitány, végül 1836-ban I. kapitány volt. 1842 január 16-tól vonult nyugállományba. Meghalt 1864 április 9-én Pozsonyban.

(A család nemessége 1598 május 3-án, újított címeresnemeslevele pedig 1631 június 7-én kihirdetve Nyitra vm. A gárdista, B. Zsigmond (sz. 1758) és Goszthony Katalin fia, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt B. Zsigmond (1718—1759) és Szendrey Borbála (†1761) unokája.)

183. **BRUNSWIK MIHÁLY** (Korompai).

Született 1743 szeptember 16 Nemesjác (Nyitra vm.). A polgári életből vétetett fel Nyitra vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1764 december 26-tól 1773 március 6-ig szolgált. Ez idő alatt 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai, majd 1772-ben a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától távozva aradi tiszttartó lett, mely alkalommal 150 forint felszerelési és útiköltséget kapott.

(Nemességi adatok B. Lajosnál. A gárdista az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt B. Zsigmond (1718—1759) és Szendrey Borbála (†1761) fia.)

184. **BRUNSWIK PÁL** (Korompai).

Született 1745 Nemesjác (Nyitra vm.). Közlegény volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1766 december 12-től 1770 szeptember 2-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára és a gárdától távozva, a polgári pályán helyezkedett el. Ez idő alatt 1770-ben beosztva a pesti testőrkíséretbe.

(Nemességi adatok B. Mihálynál, kinek testvéröccse.)

185. **BRÜHL XAVÉR-FERENC.**

Született 1760 Győr. Hadapród volt a 3. (Lobkowitz) könnyű lovasezredben. A testőrséghez 1779 március 28-án került Győr vármegye ajánlatára, hol azonban csupán 1779 december 1-ig szolgált, mikor is leköszönt és elbocsátását kérte.

(A gárdista, az 1759 december 28-án címeresnemeslevelet nyert B. György-Fülöp és Huber Katalin fia.)

186. **BUCSY ANTAL.**

Született 1777 Bát (Hont vm.). A polgári életből került a testőrséghez Hont vármegye ajánlatára, hol 1798 június 1-től 1801 május 12-ig szolgált. Távozása alkalmával főhadnagyi rangot kapott.

(A gárdista, alkalmasint azon B. János fia, ki 1788-ban birtokos Báton (Orsz. Ltár: Litt. Conv. 1788). Azonban közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik B. családból származik.)

187. **BUDAY GÁBOR** (Bölsei).

Született 1781 Nyírábrány (Szabolcs vm.). Közlegény volt a 39. (Nádasdy) gyalogezredben, majd 1798-tól önköltséges hadapród, 1800 augusztus 21-től őrmester, végül zászlós a 19. (Alvinczy) gyalogezredben. Újból visszahelyezve a 39. gyalogezredhez, 1800-ban alhadnagy lett. A testőrségnél 1802 július 1-től 1804 augusztus 19-ig szolgált Szabolcs vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1803-ban lábát törte. Még 1804 január 8-án kérte az udvari kamarához való helyezését, azonban ez nem sikerült, hanem távozása után sóhivatali ellenőr lett Nádszegen, évi 500 forint fizetéssel. Kinevezése alkalmából még 100 forint felszerelési átalányt is kapott. Felesége Balásfalvi Orosz Júlia, kit 1805-ben vett nőül Debrecenben.

(A gárdista, B. László (sz. 1740) nemes testőr és Baranyi Anna fia.)

188. **BUDAY ISTVÁN** (Bölsei).

Született 1796 Csetfalva (Bereg vm.). A polgári életből került a testőrséghez Bereg vármegye ajánlatára, hol 1818 szeptember 1-től 1822 december 17-ig szolgált, mikor is leköszönt. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. 1848-ban beregvármegyei alispán, a szabadságharc alatt pedig nemzetőrőrnagy volt.

(A gárdista, B. Zsigmond (sz. 1764) és br. Horváth Anna (1759—1799) fia. B. Ferenc kir. tanácsos, máramarosvármegyei alispán és harmadik felesége, br. Perényi Rozina unokája, B. László és gr. Forgách Klára szépunokája.)

189. **BUDAY LÁSZLÓ** (Bölsei).

Született 1740 Nagyvárad (Bihar vm.). A polgári életből került a testőrséghez Bihar vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 11-től 1763 szeptember 19-ig szolgált. Utóbb belépve a hadseregbe, 1768 július 26-tól II. kapitány a Lusinsky huszár- (24. sz. lovas-) ezredben. Elhagyván a katonaságot, 1769-ben biharvármegyei főszolgabíró, majd 1778-ban másodalispán, végül pedig ungvármegyei első alispán volt. 1806-tól kir. tanácsos.

(A család, a Szatmár vm. által 1727 március 3-án kiállított nemesi bizonyságlevéllel igazolta nemességét Bihar vm. A gárdista, B. István alispán és Kölcsei Kende Krisztina fia, B. Zsigmond alispán és Ráty Borbála unokája, B. István (†1710) kuruc tábornok és első felesége, Orosz Borbála szépunokája.)

190. **BUDAY PÁL** (Bölsei).

Született 1748 Máramarossziget. 1763-tól hadapród a 32. (Forgách) gyalogezredben. A testőrségnél 1767 június 15-től szolgált Túróc vármegye ajánlatára. 1768 július 11-én engedélyt nyert, hogy Losy II. kapitány rangját és helyét a Lusinsky huszár- (24. sz. lovas-) ezredben megvehesse. Mikor Losy utóbb helyét mégis inkább tiszttársának, Werner főhadnagynak akarta átadni, rendeletet kapott, hogy ez esetben Buday költségeit megtéríteni tartozik. 1769-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. Az 1768 évi meghiusult kísérlet után, 1771 február 27-én a nemesi felkelő

sereghez való felvételét kérte, azonban még nem lévén 6 évi gárdai szolgálata, kérelmével elutasíttatott. Végül 14 évi katonai és testőrszolgálata után, 1777 április 13-án 200 forint nyugellátással távozott a gárdától.

(A gárdista — ki mint túrócvármegyei birtokos 1767 április 6-án, a vármegyei ajánlással egyidejűleg onnan nemesi bizonyítványt is kapott — B. Ferenc kir. tanácsos, máramarosvármegyei alispán és második felesége br. Révay Magdolna fia, B. László és gr. Forgách Klára unokája, B. István († 1710) kuructábornok és második felesége, Melczer Erzsébet szépunokája, B. Dániel és Halabory Roxana dédunokája, B. István alispán ükunokája.)

BUGARIN-HORVÁTH ANTAL l. 466.

HORVÁTH-BUGARIN ANTAL alatt.

191. BUKOVICS KÁROLY.

Született 1798 Nagysáros (Sáros vm.). A polgári életből került a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1818 április 1-től 1823 március 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rájner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1830-ban főhadnagy, 1835-ben II. százados, végül 1839—45 I. százados volt.

(Címeresnemeslevél 1693 május 11. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sáros vm.)

192. BURDÁCS LAJOS (Kopcsáni).

Született 1814 Arad. A polgári életből került Arad vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1834 október 1-től 1839 szeptember 30-ig szolgált, mikoris leköszönt és a magy. kir. kamarához kerülve, 100 forint felszerelési átalányt kapott. Szolgálata alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe.

(A család nemessége 1777 és 1835 igazolva és nemesi bizonyságlevelet nyert Komárom vm.)

193. BUSÁN LAJOS.

Született 1779 Zágráb. A polgári életből vétetett fel Horvátországból 1797 január 1-én a testőrséghez, minthogy azonban nem ütötte meg az előírt mértéket, nem vonulhatott be. Zágráb vm. 1799-ben ugyan újból ajánlotta, de ekkor is sikertelenül.

(Címeresnemeslevél 1621 október 5. A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.).

194. BYDESKUTHY ISTVÁN (Ippi).

Született 1740 Komaróc (Sáros vm.). A polgári életből került a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 10-től 1763 november 15-ig szolgált és a gárdától állásbiztosító okmánnyal távozván, a polgári pályán helyezkedett el.

(A gárdista, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt B. István és Peklánszky Zsófia fia.)

195. **CABALLINI JÓZSEF** (Ehrenburgi).

Született 1798 november 25 Wien. Előzőleg a wienerneustadti katonai akadémia növendéke, majd 1817 november 1-től zászlós a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél Pozsony vármegye ajánlatára 1819 július 1-től 1824 június 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált. Ez idő alat 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazására kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától alhadnagyi rangban a 5. (Sommariva) vértes lovasezredhez helyeztetett és az ezrednél 1825 szeptember 1-én főhadnagy lett. Majd 1830-ban átlépett a 39. (Dom Miguel) gyalogezredbe, hol ez év november 1-től I. százados, 1843 június 1-től pedig őrnagy. A szabadságharcban 1848 júniusától szeptemberig Kis Ernő ezredes alatt a rácok ellen harcolt, azonban október folyamán visszatért a császári hadseregbe. Ez alkalommal újból a 39. gyalogezredhez került és 1848 augusztus 1-től alezredes, 1849 július 27-től pedig ezredes és ezredparancsnok. 1850 július 20-tól tábornok és még ez évben nyugállományba vonult. Meghalt 1873 június 9-én Wienben.

(Címeresnemeslevél 1772 szeptember 30; megerősítés 1802 május 7; átírás 1834 április 2.)

196. gróf **CHAMARE-HARBUVAL NEP. JÁNOS.**

Született 1765 május 17 Rieka (Kőrös vm.). Hadapród volt a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. Horvátországból került a testőrséghez, hol 1785 június 12-től 1788 február 11-ig szolgált, mikoris leköszönt. 1791-től cs. kir. kamarás. Meghalt 1816 december 23.

(Honfiúsítás 1772 augusztus 17. Kihalt család.)

197. **CHERNEL MIHÁLY** (Chernelházi).

Született 1739 Csernelháza (Sopron vm.). A polgári életből került a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1760 június 1-től 1763 április 30-ig szolgált. Az 1762/63 évi hadjárat alkalmával 1762 május 26-án engedélyt nyert, testőrségi beosztásának és javadalmazásának megtartása mellett, a háborúba való részvételre. Ez alkalommal alhadnagyi rangban br. Beck altábornagy parancsőrtisztje lett. 1762 december 14-én a tábori szolgálatra kapott engedélye meghosszabbíttatott, majd 1763 január 10-én az udvari haditanács arról értesítette a testőrséget, hogy végleg a hadrakelt seregnél marad. Vitéz magatartása elismeréseül 1763 április 30-tól a varasdi Szt. György (utóbbi 6. varasdi) határőrgyalogezredben II. századosi rangot és beosztást kapott. 1767 április 20-án megnősült, feleségül véve Győrben, Gindly Anna-Máriát. Katonai pályáján gyorsan haladt és 1789-ben már tábornok. 1791-ben Ada-Kalét ő adta át a törököknek. 1794-ben altábornagy, 1797-ben pedig nagyszebeni hadosztályparancsnok, majd 1800-ban károlyvárosi és varasdi vezénylőtábornok. Utóbb v. b. t. t. és horvátországi hadparancsnok. Meghalt 1807 február 12 Károlyváros.

(Adománylevél 1272. A gárdista, az 1754/55-ben Sopron vm. igazolt Ch. György fia, Ch. Ferenc és Matkó Borbála unokája.)

Nemestacskándi CSERGHEŐ LŐRINC
al II testőrőrmester

198. CHERY ANTAL.

Született 1736., Tótsók (Nyitra vm.). A polgári életből került Nyitra vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1760 szeptember 16-tól 1763 október 1-ig szolgált. A gárdától állásbiztosító okmánnyal távozván, a polgári pályán helyezkedett el.

(Címeresnemeslevél 1655 június 15. Az 1754/55-iki összeíráskor a a gárdista, Ch. Sándor alispán fia, igazolva Nyitra vm.)

199. CLAUSENBURG-KOLOZSVÁRY PÉTER.

Született 1742., Medgyes (N.-Küküllő vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 szeptember 3-tól 1763 december 9-ig szolgált. A gárdától II. kapitányi ranggal és azzal az ígérettel távozott, hogy üresedés esetén egyik erdélyi határőrgyalogezredhez beosztást fog kapni. Utóbb 1767-ben senator és királyfőbíró Medgyesen.

(Címeresnemesleveles szász család. l. Titulare Dacicum 1767.)

200. CLEMENTIS GÁBOR.

Született 1820 augusztus 24-én Pilis (Pest vm.). Egyetemi tanulmányait Pesten befejezve, 1840 november 1-től önköltséges közlegény a 32. (Este) gyalogezredben. A testőrséghez 1842 május 1-én vétetett fel Pest vármegye ajánlatára és az utolsó évben al II. testőrőrmester. A gárdától 1847 április 30-án alhadnagyi rangban a 62. (Turszky) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél szolgált mint főhadnagy még 1848-ban is. A szabadságharcban 1848 június 13-tól százados az 1. zászlóaljban. Harcolt Schwechátnál (1848 okt. 30.), majd őrnagy Pozsonyban a táborkarnál és utoljára már dandárnok alezredes. Világosnál (1849 aug. 13.) tette le a fegyvert és Aradon 1850 március 14-én tizenöt évi várfogságra ítélve, onnan 1855 augusztus 28-án szabadult. Az Almásy Pál-féle összeesküvésben való részvételért 1864-ben újabb 14 évi fogságra ítéltetett, de 1866-ban kegyelmet kapott. Utóbb országgyűlési képviselő volt. Meghalt 1889 április 24.

(Címeresnemeslevél 1651 május 13. A gárdista, ki 1840-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Pest vm.-től, C. János és Szakács Karolin fia, a nemességét Zólyom vm. 1818 május 18-iki bizonyítványával 1819-ben Pest vm. kihirdető C. József (sz. 1750) unokája, C. Pál (sz. 1726) és Hajnovich Katalin szépunokája, C. István (sz. 1694) és Nigriny Erzsébet dédunokája, C. János ükunokája, a nemességszerző C. Dániel ősunokája.)

201. CLÓSIUS FRIGYES (Brassói).

Született 1784 január 11-én Brassó. 1801 augusztus 10-től hadapród az 5. (Nassau-Usingen) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1803 február 1-től 1805 július 31-ig szolgált Erdélyből. A gárdától főhadnagyi rangban a 31. (Benyovszky) gyalogezredhez került, hol 1810-ben II. százados, 1817-ben I. százados, 1827-ben őrnagy, 1834-ben alezredes, 1838-ban pedig nyugállományú ezredes. Meghalt 1859 október 18-án, Brassó.

(A gárdista, C. György (1758—1818) és Christoph Anna (1765—1820)

fia, C. István (1717—1781) senator és Tartler A. Mária (1726—1772) unokája, C. Márton (1686—1752) és Greissing Katalin (1694—1768) szépunokája, az 1680 február 15-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert C. Márton († 1691) és Servatius Katalin dédunokája.)

202. CLÓSIUS KRISTÓF (Brassói).

Született 1763, Brassó. 1781 november 18-tól hadapród a 45. (Lattermann) gyalogezredben. A testőrségnél 1784 március 31-től 1787 október 31-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1786 augusztus 1-én úgy volt, hogy átkerül az 1. székely (utóbb 14) határőrgyalogezredhez, azonban ez alkalommal mégis visszamaradt. 1787-ben beosztva a József császár németalföldi útjára kirendelt testőrkíséretbe. A török háború kitörése után, mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban az 52. (Károlyi) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1788 május 25-én főhadnagy lett. Meghalt 1789 szeptember 5-én.

(Nemességi adatok C. Frigyesnél. A gárdista, C. István (1717—1781) senator és Tartler A. Mária (1726—1772) fia.)

203. CSABAY LÁSZLÓ.

Született 1740 Kerepes (Pest vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1760 november 20-án Pest vármegye ajánlatára. Előzőleg egyideig mint őrmester a 6. (Pálffy) huszárezredben szolgált. 1764-ben beosztva az országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. A gárdától 1767 október 1-én távozott. Utóbb 1790-ben a váci járás szolgabírája volt.

(Címeresnemeslevél 1648 december 18. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pest vm.)

204. CSAPÓ SÁNDOR (Tagyosi).

Született 1818 Dombegyháza (Csanád vm.). 1833 szeptember 25-től altüzér, 1834 november 21-től pedig tüzér volt az 5. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1837 december 1-től 1842 november 30-ig szolgált Csanád vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Hardegg) vértes lovasezredhez helyeztetett Aradra, hol 1843-ban főhadnagy volt. A szabadságharcban 1848 októberében a magyar honvédelmi miniszter kinevezte századossá a 60. gyalogezredhez, azonban noha 1848 december 12-én állomáshelyének nyolc nap alatti elfoglalására fel lett szólítva, nem vonult be a honvédsereghez, mert nem engedték hazajönni. Igy ezredénél maradván, 1849-ben II. kapitány, 1850-ben pedig I. kapitány volt. 1851 január 15-én nyugállományba vonult. Meghalt 1891 augusztus 6-án Budapesten.

(Címeresnemeslevél 1630 május 12. A gárdista, ki 1836-ban igazolta nemességét Csanád vm.-ben, Cs. Imre és Házy Teréz fia, Cs. Dániel és Csáfordi Tóth Zsuzsanna unokája, az 1754/55-ben Győr vm. igazolt Cs. József és Kenessey Julia szépunokája.)

205. **CSEFALVAY JÓZSEF** (Cséfalvi).

Született 1794 Cséfalva (Pozsony vm.) Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján Esztergom vármegye ajánlatára került a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával, 1815 május 2-án vált ki a testületből. Meghalt 1868-ban.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm. A gárdista, Cs. Márton (1752—1804) és Jankó Erzsébet fia, Cs. József és Miskey Julianna unokája.)

206. **CSEH MIHÁLY.**

Született 1740. Megyer (Nógrád vm.). 1758-tól, utoljára már mint őrmester szolgált a 39. (Preysach) gyalogezredben. A testőrséghez 1763 szeptember 19-én vétetett fel Nógrád vármegye ajánlására, hol 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai, majd még ez évben a pozsonyi, végül pedig 1772-ben a milánói testőrkülönítménybe. A gárdánál halt meg 1778 december 11-én Wienben.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nógrád vm.)

207. **CSEKONICS KÁROLY.**

Született 1786 Gasztony (Vas vm.). 1803 február 27-től hadapród, 1803 április 6-tól pedig káplár volt az 1. (Császár) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1804 december 1-től 1809 február 28-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. A gárdától visszakerült ezredéhez, hol 1811—12. alhadnagy. 1814-ben már II. kapitány az 5. (György) huszárezredben. 1815-ben nyugállományba vonult. Meghalt 1822 június 4-én Szombathelyen.

(Címeresnemeslevél 1753 január 29. A „Zsombolyai és Janovai" előnevek adományozása 1833 június 30. A gárdista, Cs. Imre (1759—1830) és Zechetner Teréz fia, a nemességszerző Cs. Pál (sz. 1719) és Kanicsár Mária unokája.)

208. **CSEMEZ IMRE** (Csemezi).

Született 1769. Olgya (Pozsony vm.). 1786 november 17-től önköltséges hadapród, majd 1786 november 28-tól káplár volt az 5. (Nassau-Usingen) vértes lovasezrednél Wienben. A testőrséghez 1790 június 9-én vétetett fel Pozsony vármegye ajánlatára. Még ez évben beosztva a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi, majd 1791-ben a prágai koronázásra kivezényelt testőrkülönítménybe. Szolgálati magatartása ellen semmi komolyabb kifogás nem merült fel dacára, hogy ezredében mint eladósodott, korhely embert ismerték. Csupán az 1794 évi utolsó minősítvényi táblázatában van bejegyezve *„jelenleg könnyelműen költekező"*. Mikor azonban már oly súlyos természetű tartozásokba keveredett, hogy azokból kiutat nem talált, kezdte az ugyancsak pénzzavarral küzdő Ordódy Károllyal tervezgetni, Véghelyi István II. testőrőrmester meggyilkolását és kirablását. Háromszor mentek a cinkosok tettrekészen a mitsem sejtő Véghelyi lakására, de csak a harmadik látogatáskor, 1795 január 23-án nyílt alkalmuk sötét tervük végrehajtására. A megjelenőket barátságosan fogadó Véghelyi beszélgetni kezdett Csemezzel, kinek közben adott intésére Or

dódy köpenyét a gyanutlan Véghelyi fejére dobva, őt buzogányával fejbevágta. Az elesett, de még talpraállni képes Véghelyi ekkor Csemezre támadt, mire a nagyerejű Ordódy rávetette magát, a mellékszobába vonszolta s ott Véghelyi falról leakasztott kardjával a kapitányra sújtott, Csemez pedig a tűzkaparóvassal verte be a fejét. Az áldozat aranyóráját Ordódy, 12 aranyat tartalmazó erszényét Csemez vette magához. Ezenkívül egy vasdobozból 340 dukátot, gyémántos gyűrűket, továbbá az ezüst edényeket, valamint többrendbeli ruhát is összeszedve, Csemez szobájába vonultak. Az állati kegyetlenséggel meggyilkolt Véghelyi testét 17 seb borította. Koponyája betörve, bal kezének kisujja levágva, jobb karja a könyöktől hónaljáig felhasítva, fogai kiverve, torka és szíve átszúrva. Eleinte az áldozat angol nyelvtanára került gyanúba, kit le is tartóztattak. Azonban a testőrök testületileg felkeresték a palotaparancsnokot, kitől a legszigorúbb vizsgálat elrendelését kérték és közreműködésüket is felajánlották a tettes leleplezésére. Tényleg ők hívták fel a vizsgálattal megbízott Szarvassy testőralhadnagy figyelmét Csemezre, kinél egy dukátokkal tömött erszényt találtak. Az utóbb kiderült gaztett annyira felháborította az elkeseredett gárdistákat, hogy mikor Csemez már letartóztatva a gárdapalota folyosóján végighaladt, kicsibe múlt, hogy meg nem rohanták és össze nem vagdalták. Szarvassy csak karhatalommal és fenyegetésekkel tudta megakadályozni, hogy a bűnös azonnal el vegye méltó büntetését. Sándor fhg. nádor, külön felutazott Wienbe, az uralkodótól a magukról megfeledkezett testőrök példás megbüntetését kérni. A szigorú megtorlás nem is maradt el s az előzőleg rangjuktól és nemességüktől[1] megfosztott gárdistákat kötél általi halálra ítélték. Az 1795 március 5-én Wienben végrehajtott kivégzéskor Csemez, ha nem is gyáván, de lelkileg és testileg teljesen megtörve szenvedte el rémes tette következményeit.[2]

(Címeresnemeslevél 1628 május 13. A gárdista, Cs. Ferenc († 1770) és Torma Franciska fia, Cs. Ferenc és Ujlaky Katalin unokája, Cs. István szépunokája. Nemességi adatok Orsz.. Ltár: Nagyszombati táblai perek.)

209. CSEMNICZKY SÁNDOR.

Született 1774 Perkupa (Abaúj vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrségnél 1793 április 1-től 1798 március 31-ig szolgált Torna vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban került a 36. (Fürstenberg) gyalogezredhez, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Innen áthelyezve a 2. (Ferenc fhg.) vértes lovasezredhez, 1799-ben főhadnagy, 1808-ban II. kapitány, 1809-ben I. kapitány. 1810 március 1-től nyugállományba vonult. Meghalt 1830 október 20-án Tokaj (Zemplén vm.).

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva, Abaúj vm.)

CSENGERI-KÉPIRÓ SÁMUEL l. 571.
KÉPIRÓ-CSENGERI SÁMUEL alatt.

[1] Ezt csak a katonai büntetőtörvénykönyv mondhatta ki, mert a magyar közjog szerint lehetetlenség.

[2] *Kováts Ernő* szerint: «Határozatba ment, hogy a magyar gárdába soha többé Csemez s Ordódy nevezetüt fel nem vesznek testőrnek.»

210. CSEPREGHY KÁROLY.

Született 1777 Apostag (Pest vm.) A polgári életből került a testőrséghez Pest vármegye ajánlatára, hol 1794 július 18-tól 1799 július 17-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban először a 48. (Vukassevich) gyalogezredhez, majd 1799 július 13-tól a 8. (Nauendorf) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Régi nemesség megerősítő címeresnemeslevél 1751 július 30. A család nemessége 1791-ben kihirdetve Pest vm. A gárdista, kit Somogy vm. is ajánlott, a nemesség megerősítést nyert Cs. Mihály († 1796) és Kötsei Antal Teréz († 1796) fia, Cs. István (sz. 1675, lakik Monor) unokája, Cs. Mihály körmendi lakos és Kalmár Anna (1637—1736) szépunokája.)

211. CSEPY JÁNOS (Várbogyai).

Született 1798 Pozsony. Katonai pályáját a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezrednél kezdte, hol 1812 október 10-től önköltséges hadapród, 1813 április 1-től káplár és 1813 szeptember 1-től zászlós, amikoris 60 forint felszerelési átalányt kapott. Még 1813 november 18-án alhadnagy, majd 1824 március 1-én főhadnagy lett. 1831 november 8-tól II. százados, 1835 május 14-től pedig I. százados. Innen került 1839 május 1-én a testőrséghez és eleinte kapitányi, majd 1844 július 1-től őrnagyi rangban II. testőrőrmester. 1848 április 3-án 800 forint rendszeresített ellátással nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848 június 22-től nemzetőrőrnagy a 3. nemzetőrzászlóaljnál. 1848 október 16-tól alezredes, végül ezredes Komáromban.

(A gárdista, Cs. Ádám és Hlavacs Róza fia, az 1754/55-ben Komárom vm. igazolt Cs. Ferenc és Rőtth Franciska unokája.)

212. primor CSEREY IGNÁC (Nagyajtai).

Született 1807 Bardóc (Udvarhelyszék). 1822 február 1-től önköltséges hadapród a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredben, majd 1827 május 1-től a 31. (Splényi, utóbb Leiningen-Westerburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 május 1-től 1831 május 19-ig szolgált Erdélyből. A gárdától főhadnagyi rangban a 33. (Bakonyi) gyalogezredhez került, hol 1841-ben II. százados, 1844-től pedig I. százados még 1848-ban is. A szabadságharcban 1848 június 8-án őrnagy lett a 2. zászlóaljban. 1848 október 1-én alezredes és az erdélyi honvédzászlóaljak főparancsnoka, végül 1849 június 1-én ezredes és mint ilyen a 6. (nagyváradi) hadmegye parancsnoka. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1849 november 24-én halálra, illetve kegyelem útján 7 évi vasban töltendő fogságra ítélve, 1852 június 16-án szabadult Olmützből. 1867 után hevesvármegyei közgyám, 1889-től pedig a honvédmenház parancsnoka volt. Meghalt 1897 január 4-én Egerben.

(A család a háromszéki rendi jegyzőkönyvek szerint 1635-ben a székely primori rendhez tartozott. A gárdista, Cs. Sámuel (1770—1832) és Árkosy Júlia fia, Cs. György és Eperjesi Mária unokája, Cs. Sámuel († 1744) és Ferenczy Bora szépunokája, Cs. Zsigmond († 1683) és Mihálcz Bora dédunokája, Cs. György és Baróty Katalin ükunokája.)

213. **CSERGHEŐ LŐRINC** (Nemestacskándi).

Született 1804 június 16-án Pesten. Tanulmányait a szombathelyi liceumban végezte, majd 1822 október 20-tól önköltséges hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1824 augusztus 1-től 1829 július 31-ig szolgált Moson vármegye ajánlatára és 1828 december 24-től al II. testőrőrmester volt. Szolgálata alatt megtanult olaszul és franciául, valamint ez idő alatt befejezte jogi tanulmányait is, melyekből utóbb 1829 március 26-án, a pozsonyi kir. akadémián vizsgázott. Öt évi szolgálati idejének letelte előtt, helyettes tartománybiztosi vagy más kamarai tisztviselői állásért folyamodott. A gárdától távozva 1829 december 30-tól gyakornok az udvari kancelláriánál, hol utóbb — közben 1830-ban Pesten ügyvédi oklevelet szerezvén — 1835 május 5-től fogalmazó. Innen került a cs. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztériumba, honnan 1863 április 16-án, mint osztálytanácsos vonult nyugállományba. Meghalt 1873 május 13-án Inzersdorf (A. Austria).

(A család 1458-tól birtokos volt Nemestacskándon. A gárdista, Cs. Ferenc (1775—1855) kir. tanácsos és Rétyi Gazda Eleonóra (1775—1844) fia, Cs. Mihály (1738—1783) nemes testőr és Illovay Klára (1749—1805) unokája. Arcképe (azonban köznapi testőrformaruhában) Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.)

214. **CSERGHEŐ MIHÁLY-KÁROLY** (Nemestacskándi).

Született 1738 Nagybodoló (Abaúj vm.). A polgári életből, hol 1759-ben vármegyei aljegyző volt, került a testőrséghez és ott 1760 június 1-től 1771 augusztus 20-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt, majd annak berekesztése után visszamaradó testőrkülönítménybe. 1767 december 9-én a három üres levéltárnoki állás egyikének, vagy a pozsonyi m. kir. udvari kamarához való kinevezése elnyeréséért folyamodott. Ez utóbbi kérelme teljesült is és a gárdától, mint kamarai fogalmazó távozott, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt is kapott. 1779-től kamarai titkár ugyancsak Pozsonyban. Meghalt 1783 július 2-án Pozsonyban. Korai halálának oka valószínűleg visszavezethető arra a balesetre, amely még gárdista korában érte, mikoris egy alkalommal a királynő máriazelli útjának kíséretében leesett lováról. A királynő részvéte jeléül egy olajfestményű Madonna képpel és egy karneol rózsafüzérrel ajándékozta meg, ami még most is meg van a család birtokában.[1]

(A család egyik őse Cs. Péter 1526-ban (aug. 29.) elesett a mohácsi csatában. A gárdista, Cs. Mihály vm. főjegyző († 1741) és Nagyendrédi és Lemesi Füzy Anna († 1760) fia.)

215. **CSERNÁTONY FERENC** (Alsócsernátoni).

Született 1736 Csomafája (Doboka vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1771 december 14-ig szolgált. Ez idő alatt kineveztetett ülnökké az erdélyi törvényszékhez,

[1] Csergheő Ervin ny. alezredes úrnál, Sashalom.

azonban a kinevezés 1763 december 26-án hatálytalaníttatván, továbbra is a gárdánál maradt. 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára, 1769-ben pedig az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai testőrkülönítménybe. 1771-ben, mint tartománybiztos Kolozsvárra helyeztetett. Utóbb 1780-ban ítélőmester volt. Meghalt 1796 körül.

(A gárdista, Cs. János dobokai alispán és Okmár Borbála fia, Cs. István és Alparéti Bándy Erzsébet unokája.)

216. CSERNOVICS GYÖRGY (Mácsai).

Született 1818 Arad. 1837 május 17-től hadapród a 61. (Rukavina) gyalogezredben. 1837 augusztus 31-én az 57. (Mihalievits) gyalogezredhez helyeztetett és 1837 szeptember 1-től zászlós. 1838 október 1-én ismét visszakerült a 61. gyalogezredhez. A testőrségnél 1839 május 1-től 1844 április 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Arad vármegye ajánlatára. Ez idő alatt úgy 1840-ben, mint 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítményekbe. A gárdától főhadnagyi rangban a 9. (Miklós) huszárezredhez vezényeltetett s itt szolgált még 1848-ban is. A szabadságharcban ugyanezen ezrednél 1848 november 15-től honvédhuszár főszázados. 1850 március 14-én Aradon halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, Josefstadtban raboskodott, honnan 1851 február 28-án szabadult. Ez időtől simándi (Arad vm.) birtokán gazdálkodott. Damjanichné testvére volt. Meghalt 1887 június 23-án Kálnó (Nógrád vm.).

(Címeresnemeslevél 1720 április 29. A család nemessége 1754/55 igazolva Arad vm. A gárdista, ki még zászlós korában 1838 február 29-én nemesi bizonyságlevelet kapott Arad vm.-től, Cs. János (sz. 1787) és Bosnyák Zsófia fia, Cs. János (1756—1831) és ns. Tiganitti Mária unokája, a nemességszerző Cs. Mihály 1744-ben örökbefogadott György (1720—1759) fiának és gr. Brankovics Erzsébetnek szépunokája. Olajfestményű arcképe özv. Jeszenszky Imréné sz. Csernovics Laura úrnő birtokában Gödre (Baranya vm.)

217. CSERNOVICS JÓZSEF (Mácsai).

Született 1786 Csány (Heves vm.). 1803-tól önköltséges hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1805 szeptember 1-től 1809 február 28-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára. A gárdától mint alhadnagy az 53. (Jellachich János) gyalogezredhez osztatott be.

(Nemességi adatok Cs. Györgynél. A család nemessége Bács vm. bizonyítványa alapján, 1776-ban kihirdetve Heves vm. A gárdista, Cs. József-Gábor — ki az Eszékről származó Cs. Ádám fia — 1796-ban hevesi táblabíró, csányi lakos és Vay Anna fia.)

218. CSIBA ÁGOSTON (Nagyabonyi).

Született 1779 Nagyabony (Pozsony vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1800 november 1-től 1805 október 31-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez került és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ban főhadnagy volt.

(A Cs. (Nagyabonyi) család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

219. **CSIBA KÁROLY** (Nagyabonyi).

Született 1749 Nagyabony (Pozsony vm.) A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1767 október 27-től 1772 augusztus 12-ig szolgált. Ez idő alatt 1769-ben és 1771-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától az udvari kamarához került. Utóbb 1786—1814 dunáninneni kerületi táblai ülnök.

(A gáridsta, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt Cs. Antal és Győry Rozina fia.)

220. **CSISZÁR FERENC.**

Született 1754 Miskolc (Borsod vm.). 1778 március 1-től önköltséges hadapród, majd 1779 február 14-től alkáplár, végül 1780 szeptember 1-től káplár volt az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. A testőrségnél 1784 június 5-től 1787 október 31-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára. A gárdától a török háború alkalmával saját kérelmére 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 2. (Toscana) huszárezredhez osztatott be. A hadjárat alatt kitüntetvén magát 1789 július 16-án főhadnagy lett.

(Címeresnemeslevél 1666 március 30. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Borsod vm.)

221. **CSOMA SÁMUEL** (Ragyolczi).

Született 1781 Rás (Abaúj vm.). Előzőleg négy hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1801 február 1-től 1804 augusztus 12-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Szolgálata alatt 1802 április 19-én beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe.

(Adománylevél 1757. A gárdista, Cs. János és Privigyei Pap Borbála fia, az 1754/55-ben Abaúj vm. igazolt Cs. András és Jakabfalvay Judith unokája.)

222. **CSONTOS SÁNDOR** (Tharnói).

Született 1812 Söpte (Vas vm.). 1832 január 6-tól hadapród a 48. (Gollner) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 december 1-től 1836 december 3-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A szabadságharcban, 1848-ban nemzetőrszázados. Meghalt 1893 január 19 Zomba (Tolna vm.).

(Adománylevél Kostyál János és Mihály részére, a túrócvármegyei Tharnó birtokra 1578 március 12. A családnév 1756-tól „CSONTOS". A család 1699 április 30-án nemesi bizonyságlevelet nyert Turóc vm. és 1784-től vasvármegyei nemes. Nemesség és előnév igazolva 157.956/1914. B. M. szám alatt.)

223. **CSÖRGEY IMRE.**

Született 1788 Gomba (Pozsony vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó

primor Sepsizoltáni CZIRJÉK MIHÁLY
testőr

legfelsőbb rendelet alapján került a polgári életből Pozsony vármegye ajánlatára 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása előtt, még 1814 szeptember 30-án kivált a testületből.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

224. CSÖRGHŐ PÁL.

Született 1765 Heves. Vármegyei jegyző volt. A testőrségnél 1790 május 27-től 1795 május 26-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi, majd 1791-ben a prágai koronázásra kivezényelt testőrkülönítménybe. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott. Utóbb tartományi biztos volt Budán.

(Címeresnemeslevél 1635 október 29. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Heves vm., 1785 október 3-án pedig a legf. helyen.)

225. CZÁK KÁROLY-EMIL (Koronavári).

Született 1826 december 7-én Wien. 1844 május 24-től hadapród az 5. (Liechtenstein) könnyű lovasezredben. A testőrséghez 1845 május 1-én vétetett fel Erdélyből. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 20-án el is távozott. A szabadságharcban előbb 1848 szeptember 1-i ranggal főhadnagy a 17. zászlóaljnál, majd 1849 február 1-től százados a 64. zászlóaljban, végül őrnagy Komáromban. Elesett a Simonyi Ernővel vívott párbajban Komáromban 1849 szeptember 17-én.

(A gárdista, az 1840 december 21-én címeresnemeslevelet nyert Cz. Károly (1792—1870) és br. Diemar Magdolna (1799—1891) fia.)

226. CZÉKUS ISTVÁN (Kúntapolczai).

Született 1778 Gice (Gömör vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Gömör vármegye ajánlatára, hol 1796 április 1-től 1799 február 21-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1629 január 12. A gárdista, Cz. István (1745—1801) és Sturmány Katalin fia, az 1754/55-ben Gömör vm. igazolt Cz. László († 1770) és Ján Zsuzsanna unokája.)

227. CZIGLER IMRE (Felsővecsei).

Született 1807 Buda. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára, hol 1828 július 1-től 1833 június 30-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez került, hol még 1833-ban főhadnagy lett. 1836 szeptember 16-án nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1741 október 28. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm. A gárdista, Cz. Mihály fia.)

228. báró CZILLICH GUIDÓ.

Született 1824 december 22 Wien. 1844 augusztus 13-tól 1845 november 10-ig tb. vármegyei aljegyző. A testőrséghez Zólyom vármegye ajánlatára 1845 november 10-én vétetett fel. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 20-án el is távozott. A szabadságharcban előbb 1848 szeptember 1-i ranggal főhadnagy a 17. zászlóaljnál, majd 1849 február 1-től százados a 64. zászlóaljban, végül őrnagy Komáromban. Elesett a Simonyi Ernővel vívott párbajban Komáromban 1849 szeptember 17-én.

(A gárdista, az 1840 december 21-én címeresnemeslevelet nyert Cz. Károly (1792—1870) és br. Diemar Magdolna (1799—1891) fia.)

226. CZÉKUS ISTVÁN (Kúntapolczai).

Született 1778 Gice (Gömör vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Gömör vármegye ajánlatára, hol 1796 április 1-től 1799 február 21-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1629 január 12. A gárdista, Cz. István (1745—1801) és Sturmány Katalin fia, az 1754/55-ben Gömör vm. igazolt Cz. László († 1770) és Ján Zsuzsanna unokája.)

227. CZIGLER IMRE (Felsővecsei).

Született 1807 Buda. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára, hol 1828 július 1-től 1833 június 30-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez került, hol még 1833-ban főhadnagy lett. 1836 szeptember 16-án nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1741 október 28. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm. A gárdista, Cz. Mihály fia.)

228. báró CZILLICH GUIDÓ.

Született 1824 december 22 Wien. 1844 augusztus 13-tól 1845 november 10-ig tb. vármegyei aljegyző. A testőrséghez Zólyom vármegye ajánlatára 1845 november 10-én vétetett fel. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 20-án el is távozott. A szabadságharcban előbb 1848 szeptember 1-i ranggal főhadnagy a 17. zászlóaljnál, majd 1849 február 1-től százados a 64. zászlóaljban, végül őrnagy Komáromban. Elesett a Simonyi Ernővel vívott párbajban Komáromban 1849 szeptember 17-én.

latára vétetett fel 1845 május 1-én, honnan 1848 szeptember 10-én ugyan elbocsátását kérte, azonban még november 30-ig a gárdánál maradt. Ekkor atyja kérelmére beosztatott az 5. (Radetzky) huszárezredbe, hol 1849-ben főhadnagy, 1854-ben II. kapitány, majd 1857-ben I. kapitány. 1864-ben nyugállományba vonult.

(A gárdista, az 1832 november 26-án címeresnemeslevelet, 1850 január 24-én pedig osztrák bárói rangot nyert, Cz. Károly és Karstenwerthi Karst Ilona fia.)

229. **CZINTULA ANTAL** (Nemesmiliticsi).

Született 1799 Nemesmilitics (Bács vm.). 1815 június 21-től önköltséges hadapród, 1816 április 16-tól tizedes, 1821 február 21-től őrmester, végül 1821 április 1-től zászlós az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél Bács vármegye ajánlatára 1823 május 1-től 1828 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált. A gárdától a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez került, hol 1829-ben alhadnagy, 1830-ban főhadnagy, 1835-ben II. kapitány, végül 1839-ben I. kapitány, mely rangban 1843 június 1-én nyugállományba vonult. A szabadságharc alatt 1848 június 18-tól nemzetőrőrnagy a zombori nemzetőrzászlóaljnál. Utóbb alezredes a bácskai mozgó nemzetőrségnél és Ó-Kanizsánál (1849 márc. 22.) a szerbeket, Csurgónál (1849 máj. 6.) pedig a csajkásokat megfutamította. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1849 december 5-én halálra, illetve kegyelem utján 16 évi várfogságra ítélve, Olmützben raboskodott 1852 június 17-ig. 1867 után bácsvármegyei csendbiztos volt.

(Címeresnemeslevél 1580 december 3. A család nemessége 1798-ban kihirdetve Bács vm. A gárdista, az 1806 július 25-én előnevet nyert Cz. János († 1825) fia.)

230. **CZIPLE ILLÉS** (Fejérfalvi).

Született 1781 Máramarossziget. Előzőleg 6 hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1801 április 1-től 1806 március 31-ig szolgált Máramaros vármegye ajánlatára és a gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe.

(Adománylevél 1590. A család nemessége 1754/55-ben Máramaros vm., majd 1808 augusztus 12-én a legf. helyen igazolva.)

231. **CZIPLE PÁNOS** (Fejérfalvi).

Született 1790 Máramarossziget. Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Máramaros vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 augusztus 13-án a testőrséghez. Azonban nemcsak, hogy későn lépett be, hanem még a gárdapótkeret feloszlatása előtt, 1814 október 23-án kivált a testületből.

(Nemességi adatok Cz. Illésnél.)

232. primor **CZIRJÉK JÁNOS** (Sepsizoltáni).

Született 1747 Szárazberek (Szatmár vm.). A polgári életből vétetett fel Szatmár vármegye ajánlatára 1768 szeptember 14-én a testőrség-

hez, azonban már 1770 október 15-én leköszönt és távozott a gárdától. A testőríró Cz. Mihály, fiatalabb testvérbátyja.

(A család a háromszéki rendi jegyzőkönyvek szerint 1614-ben a székely primori rendhez tartozott és nemessége 1754/55-ben igazolva Szatmár vm.)

233. primor **CZIRJÉK JÓZSEF** (Sepsizoltáni).

Született 1778 Alsótorja (Háromszék). Irnok volt a guberniumnál. A testőrségnél 1797 február 1-től 1799 február 7-ig szolgált Erdélyből, mikor is leköszönt.

(Nemességi adatok Cz. Jánosnál.)

234. primor **CZIRJÉK LÁZÁR** (Sepsizoltáni).

Született 1745 Szárazberek (Szatmár vm.). Hadapród volt az 52. (Károlyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1767 augusztus 8-tól 1775 február 28-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban került a 2. (Kálnoky) huszárezredhez, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. 1787-ben I. kapitány a 11. (székelyhatárőr) huszárezredben, honnan 1792 január 1-én büntetésből az 1. helyőrségi gyalogezredhez helyeztetett. 1797-ben még Munkácson szolgált, de 1798-ban már nyugállományba vonult. A testőríró Cz. Mihály idősebb testvérbátyja.

(Nemességi adatok Cz. Jánosnál, kinek fivére.)

235. primor **CZIRJÉK MIHÁLY** (Sepsizoltáni).

Született 1753 Szárazberek (Szatmár vm.). 1772 márciustól hadapród, majd 1774 decembertől zászlós a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredben. A testőrségnél 1775 május 13-tól 1787 október 31-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára, hol Barcsay és Báróczy buzdítására a testőrírók egyike. Ez idő alatt 1777-ben és 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, 1783-ban pedig a morvaországi sereghez. A gárdától a török háború alkalmával saját kérelmére 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez került és itt 1788 február 17-én főhadnagy lett. Kitünt az 1789 július 12-iki tömösi harcokban. A Napoleon elleni hadjáratok alatt 1793-ban II. kapitány és kétízben meg is sebesült. Hazatérése közben halt meg 1797 március 14-én Cegléden.

(Nemességi adatok Cz. Jánosnál. Olajfestményű arcképe a Magyar Történelmi Képcsarnokban Budapest, s Bedő György földbirtokos úr tulajdonában, Háromszék.)

DAMOKOS FERENC l. 271.

DOMOKOS FERENC alatt.

236. **DAMASZKIN-LYUBOMIROVICS JÁNOS** (Némethi).

Született 1817 június 20 Ikloda (Temes vm.). 1837 január 18-tól hadapród a 61. (Rukavina) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 július 1-től 1842 június 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Temes vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 10. (Vilmos) huszárezredhez került, hol 1849-ben II.

kapitány, 1850-ben pedig I. kapitány volt. 1852-ben elhagyta a hadsereget. Utóbb 1861-ben temesi főispán, majd 1865—66. országy. képviselő. Meghalt 1892 november 20. Temesvár.

(Címeresnemeslevél 1799 december 20. Előnév 1800 szeptember 19. A gárdista, D. Antal († 1849) és Kevermesi és Vizesi Tökölyi Ilona († 1874) fia, a nemességszerző D. István († 1817) és Zákó Mária unokája.)

237. **DANCS JÁNOS.**

Született 1817 Fancsika (Ugocsa vm.). Vármegyei aljegyző volt. A testőrségnél 1839 május 1-től 1842 október 31-ig szolgált Ugocsa vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848 október 16-tól főhadnagy, 1849 május 1-től pedig százados a 40. zászlóaljnál Komárom várában, hol 1849 szeptember 27-én tette le a fegyvert.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Ugocsa vm. A gárdista, vízfestményű arcképe Dr. Bárcziházi Bárczy István m. kir. t. tanácsos, államtitkár úr birtokában.)

238. **DANCZKAI JÓZSEF** (Magyarigeni).

Született 1752. Magyarigen (A. Fehér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez, hol 1773 december 25-től 1785 december 4-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt úgy 1777-ben, mint 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, 1780—85 pedig futár. A gárdától, mint fogalmazó az erdélyi udvari kancelláriához került 600 forint fizetéssel s még 1794-ben is ott szolgált. Utóbb tartományi biztos volt.

(Címeresnemeslevél 1678 augusztus 19. A gárdista, D. József (1710—1786) fia, D. István és Makai Katalin unokája.)

239. primor **DANIEL FERENC** (Vargyasi).

Született 1753 Vargyas (Udvarhelyszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez, hol 1771 május 25-től 1774 december 12-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától a 4. (Graeven) huszárezredhez került, hol II. kapitányi rangot vásárolt Bán Zsigmondtól és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1788—90 I. kapitány volt. Utóbb elbetegesedvén, nyugállományba vonult. Meghalt 1792 február 6 Vargyas.

(A család az udvarhelyszéki rendi jegyzőkönyvek szerint 1575-ben a székely primori rendhez tartozott. A gárdista, D. Ferenc († 1780) és Pálffy Júlia († 1792) fia, D. Ferenc (1674—1747) és Suki Sára († 1760) unokája, D. István (1639—1688) és Kemény Zsófia szépunokája.)

240. primor **DANIEL IMRE** (Vargyasi).

Született 1743 Vargyas (Udvarhelyszék). Tanulmányait a nagyenyedi ref. iskolában végezte. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1764 február 21-től 1771 március 12-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától az erdélyi guberniumhoz került és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. 1781-ben rendes ülnök, 1787-ben a kolozsvári continua táblánál ülnök, végül 1791-ben kir. tanácsos. Meghalt 1801-ben.

(Nemességi adatok D. Ferencnél. A gárdista, D. István (1703—1780) és gr. Bethlen Éva fia, D. Mihály († 1705) és Osdolai Kuun Zsófia unokája, D. István (1639—1688) és Kemény Zsófia szépunokája.)

241. primor **DANIEL LAJOS** (Vargyasi).

Született 1755 február 8 Vargyas (Udvarhelyszék). 1776 szeptember 1-től hadapród a Toscana lovasezredben. A testőrségnél első ízben 1778 február 28-tól 1781 november 6-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1778-ban egyike a József császárt a porosz háborúba kísérő testőröknek és a négy első futárnak. 1779 január 23-án, mint főhadnagy ugyan beosztatott a Gerndorf-féle szabad lovasbandériumhoz tartozó huszárszázadhoz, azonban ez alkalommal még visszamaradt a gárdánál. 1780-ban beosztva futárszolgálatra. 1781 november 6-án ugyancsak főhadnagyi rangban a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredhez került. Újból 1785 január 24-től 1787 október 31-ig szolgált a gárdánál, még pedig 1786 október 8-tól II. kapitányi rangban, mint III. testőrőrmester. Az 1787. évi török háború alkalmával szeptember 17-ki beosztással saját kérelmére ismét belépett a hadseregbe s ekkor a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetett. 1789 augusztus 4-én őrnagy, az 1794/95. évi francia hadjáratban pedig már, mint alezredes tüntette ki magát. 1797-ben lett ezredes, majd 1801-ben tábornok és dandárparancsnok Sepsiszentgyörgyön, 1805-ben Brassóban, 1806-ban Pécsen, végül 1808-tól újból Erdélyben. Meghalt 1810 január 19-én. Eltemetve Árkoson (Háromszék).

(Nemességi adatok D. Ferencnél. A gárdista, D. György († 1761) és Petrichevich-Horváth Borbála († 1806) fia, D. Ferenc (1674—1747) és Suki Sára († 1760) unokája.)

242. **DARÓCZY LAJOS-JÓZSEF** (Királydaróczi).

Született 1777 április 15 Paks (Tolna vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Tolna vármegye ajánlatára, hol 1794 július 18-tól 1797 február 15-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 33. (Sztáray) gyalogezredhez osztatott be, azonban leköszönt rangjáról. Utóbb kir. tanácsos és több vármegye táblabírája. Meghalt 1824 január 7-én Pakson.

(A gárdista, az 1754/55-ben Tolna vm. igazolt, D. (Királydaróczi) Lajos († 1784) és Barinyay Erzsébet fia, D. Ferenc és Fiáth Zsófia unokája.)

243. **DARÓCZY PÁL** (Székelyudvarhelyi).

Született 1823 Nagyszeben. Gyakornok volt a kincstárnál. A testőrséghez 1845 május 1-től vétetett fel Erdélyből és 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozván, rövid ideig tartománybiztos volt Erdélyben. A szabadságharcban eleinte főhadnagy az 5. zászlóaljban, majd 1848 október 3-tól százados az 57. zászlóaljnál Komáromban. Utóbb nagyszebeni törvényszéki irodaigazgató, végül kúriai segédhivatali igazgató. Meghalt 1875 augusztus 22.

(A család nemessége 1781-ben igazolva Székelyudvarhely.)

244. **DARVAS JÓZSEF** (Nagyréthi).

Született 1763 Dolány (Nógrád vm.). 1782 március 19-től hadapród, majd 1785 február 23-tól zászlós a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredben. A testőrségnél 1785 április 6-tól 1787 augusztus 27-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára. A gárdától távozva, borsodvármegyei főjegyző lett. 1790-ben főhadnagy a nógrádvármegyei koronaőrző bandériumban, utóbb pedig ugyanott főjegyző és táblabíró.

(A gárdista, D. Ferenc (1740—1810) alispán és Wattay Krisztina († 1772) fia, az 1754/55-ben Nógrád vm. igazolt D. József kir. tanácsos és Szirmay Zsuzsa unokája, D. Ferenc és Mocsáry Borbála szépunokája, D. János és Ráday Ilona dédunokája.)

245. **DARVAS LÁSZLÓ** (Nagyréthi).

Született 1741 Vanyarc (Nógrád vm.). Káplár volt egyik lovasezredben. A testőrséghez 1764 december 26-án vétetett fel Nógrád vármegye ajánlatára. 1765-ben beosztva a Lipót fhg. házassága alkalmából kirendelt innsbrucki testőrkülönítménybe. A gárdától 1768 november 2-án távozva, a papi pályára lépett és a váci püspökség lelkészei közé tartozott.

(Nemességi adatok D. Józsefnél.)

246. **DARVAY JÓZSEF** (Darvai).

Született 1783 Vajnág (Máramaros vm.). 1802 január 1-től önköltséges hadapród, majd 1804 január 6-tól káplár a 19. (Alvinczy) gyalogezredben. A testőrségnél 1805 április 1-től 1809 február 28-ig szolgált Máramaros vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban újból a 19. gyalogezredhez került, hol 1810-ben főhadnagy volt.

(A gárdista, kit Bereg vm. is ajánlott, D. Gedeon és Lónyay Anna fia, az 1754/55-ben Máramaros vm. igazolt D. (de eadem) Péter alispán és Szunyogh Sára unokája.)

247. báró **DÁVID ANTAL** (Szentpéteri és Isztebnei).

Született 1754 . Nagyszombat (Pozsony vm.). A polgári életből került a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1776 december 30-tól 1784 augusztus 18-ig szolgált. Ez idő alatt 1780-ban beosztva futárszolgálatra. A gárdától, mint fogalmazó került a magyar udvari kancelláriához. Meghalt 1789 augusztus 31-én Wienben.

(A gárdista — kivel a bárói ág kihalt — az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt és 1772 december 2-án magyar bárói rangot nyert, D. Károly és Szerényi Zsuzsanna fia.)

248. **DEÁK ALAJOS** (Szépvizi).

Született 1820 augusztus 25 Csikszépviz (Csikszék). A wienerneustadti katonai akadémia növendéke, majd 1839 szeptember 2-től hadapród a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrséghez, már mint alhadnagy vétetett fel 1843 május 1-től Erdélyből, korengedéllyel. A gárdától

1844 május 29-én távozott 50 forint úti költséggel. 1845-ben önként belépett a 7. (Reuss) huszárezredbe, majd 1848-ban ugyancsak alhadnagyi rangban a 11. (Rajner-József fhg.) gyalogezredhez helyeztetett, végül pedig 1849-ben főhadnagy a 2. (Hannover) huszárezredben. 1852-ben leköszönt rangjáról. 1859-ben főhadnagyi ranggal a pozsonyi önkéntes zászlóaljhoz került, honnan a 63. (Vilmos) gyalogezredbe osztatott be és ott 1870-ben II. százados, 1875-ben pedig I. százados volt. 1876-ban vonult nyugállományba. Meghalt 1887 augusztus 20-án Nagyszebenben.

(Címeresnemeslevél 1823 november 28. A gárdista, a nemességszerző D. József fia.)

249. DEÁK GÁBOR.

Született 1812 Tárnok (Zala vm.). 1830 április 8-tól önköltséges hadapród, majd 1831 szeptember 1-től káplár a 48. (Gollner) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 január 1-től 1838 december 31-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Zala vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban került a 32. (Este) gyalogezredhez, hol 1842-ben főhadnagy, 1847-ben pedig II. százados volt. Meghalt 1848 Novara (Olaszország).

(Címeresnemeslevél 1665 december 22. A gárdista, D. József (sz. 1764) nemestestőr és István Katalin fia, az 1754/55-ben Zala vm. igazolt D. Gábor és Hertelendy Anna (1741—1803) unokája.)

250. DEÁK JÓZSEF.

Született 1764-ben Kehida (Zala vm.). Előzőleg 1782 július 1-től hadapród a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1784 április 24-től 1787 október 31-ig szolgált Zala vármegye ajánlatára. A gárdától a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én saját kérelmére az 52. (Károlyi) gyalogezredhez került, hol 1788 május 29-én főhadnagy lett.

(Nemességi adatok D. Gábornál. A gárdista, az 1754/55-ben Zala vm. igazolt D. Gábor és Hertelendy Anna (1741—1803) fia, D. Péter és Zajgár Zsuzsanna unokája.)

251. DEÁK LAJOS. (Szépvizi)

Született 1809 július 29 Csikszépviz (Csikszék). A wienerneustadti katonai akadémia elvégzése után 1829-től zászlós a 31. (Leiningen-Westerburg) gyalogezredben. Innen 1830 május 1-től a 62. (Wacquant-Geozelles) gyalogezredhez került, hol 1831 december 9-én alhadnagy, 1838 december 1-én főhadnagy. Végül 1843 július 31-én az 1. székely (utóbb 14.) határőrgyalogezredhez helyeztetett és itt már 1844 február 16-tól II. százados volt. A testőrségnél 1848 augusztus 17-től 1850 január 8-ig II. testőrőrmester s közben 1849 október 7-től gárdasegédtiszt. A testőrségtől az 1. csendőrezredhez osztatott be és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. 1850-ben lett I. százados. 1851 augusztus 1-én nyugállományba vonult és Linzben, majd Égerben telepedett le.

(Nemességi adatok D. Alajosnál, kinek testvérbátyja.)

252. DEÁK MIHÁLY.

Született 1811 Tárnok (Zala vm.). 1827 április 1-től önköltséges hadapród a 48. (Radivojevich) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 január 1-től 1835 december 31-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Zala vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Spiegel) vértes lovasezredhez került, hol 1837-ben főhadnagy, 1845-ben II. kapitány, 1850-ben I. kapitány. 1851-ben őrnagy az 1. (Császár) vértes lovasezrednél, 1854-ben pedig alezredes az 5. (Radetzky) huszárezredben. 1855-ben vonult nyugállományba és Badenben telepedett le.

(Nemességi adatok D. Gábornál, kinek testvérbátyja.)

253. DEDINSZKY ANTAL (Nemesdedinai).

Született 1796 Alsólaps (Szepes vm.). 1819 február 18-tól hadapród a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1820 március 1-től 1825 február 28-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Szepes vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 58. (L'Espinie) gyalogezredhez került. Innen 1827-ben átlépett az 1. (Coburg) ulánusezredbe, hol 1828-ban főhadnagy, 1832-ben II. kapitány, 1836-ban pedig I. kapitány. 1837 október 1-én nyugállományba vonult, de utóbb még rangjáról is leköszönt. A szabadságharcban 1848 július 20-tól nemzetőrőrnagy, előbb a Bácskában, majd Besztercebányán, végül 1849 februárig határvonal parancsnok Palánkán. Aradon 1850 március 14-én 3 évi várfogságra ítélve ugyancsak Aradon raboskodott, azonban rövidesen kegyelmet kapott.

(Adománylevél 1355 november 12. A gárdista, D. András és Andreánszky Anna fia, az 1754/55-ben Árva vm. igazolt D. András unokája.)

254. DEMELICH JÁNOS (Panyovai).

Született 1802 Panyova (Temes vm.). 1820 augusztus 26-tól önköltséges hadapród, 1822 február 1-től pedig káplár az 1. (Császár) huszárezredben. A testőrségnél 1825 május 1-től 1830 április 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Csanád vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban került a 2. (József fhg.) huszárezredhez, hol 1832-ben főhadnagy, 1840-ben II. kapitány, 1846—50. pedig I. kapitány volt. Meghalt 1881.

(Címeresnemeslevél 1796 augusztus 26. Előnév 1812 május 8. A gárdista, ki a nemességszerző D. Tódor és Prendics Anna fia, 1821 február 28-án igazolta nemességét Csanád vm.)

255. DEMKOVICS ISTVÁN-RAFAEL.

Született 1746 Veszprém. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Slavoniából, hol 1764 április 26-tól 1775 április 11-ig szolgált. Ez idő alatt 1766 és 1769-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától, mint sóhivatali tisztviselő került Újhelyre.

(Címeresnemeslevél 1725 március 11. A gárdista felesége br. Weienberg Jozefa († 1813 Pest.)

DANCS JÁNOS
testőr

256. **DESERICZKY-ORSZÁGH SÁNDOR** (Desericzei).

Született 1779 Pécs (Baranya vm.). Előzőleg 9 hónapon át alhadnagy volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1799 november 1-től 1804 augusztus 31-ig szolgált Baranya vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban elébb a 33. (Sztáray) gyalog-, majd 1805-ben az 5. (Ott) huszárezredhez került, hol 1806-ban főhadnagy volt, de még ez évben leköszönt.

(Újított címeresnemeslevél 1626 március 16. A család nemessége 1780-ban kihirdetve Baranya vm., honnan 1837-ben nemesi bizonyságlevelet is kapott.)

257. **DESSEWFFY ALBERT** (Cserneki és Tarkeői.)

Született 1805 március 4 Csákány (Abaúj vm.). 1823 december 1-től hadapród a 10. (Frigyes-Vilmos) huszárezredben. A testőrségnél 1825 december 1-től 1830 november 30-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban került a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez, azonban 1831-ben már otthagyta a katonai pályát. Az aradi vértanu testvére. Meghalt 1865 november 17.

(Címerlevél 1525 április 9. A család ősiségéről Sáros vm. által 1727-ben kiállított bizonyítvány átirata, 1728 január 2-án legf. helyről kiadva. Ennek átirata 1800 február 7. A gárdista, kit Sáros vm. is ajánlott, D. Gáspár (1778—1854) és Kubinyi Júlianna (1770—1815) fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt D. András (1726—1787) és Kubinyi Borbála (1731—1794) unokája.)

258. **DESSEWFFY IGNÁC** (Cserneki és Tarkeői).

Született 1775 december 30 Krivány (Sáros vm.). Vármegyei aljegyző volt. A testőrségnél 1799 február 1-től 1800 január 22-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1830 szeptember 16 Nagydobos (Szatmár vm.).

(Nemességi adatok D. Albertnél. A gárdista, D. János (1749—1801) és Szentmiklóssy Anna (1755—1817) fia, az 1754/55-ben Abaúj vm. igazolt D. Ferenc († 1759) alispán és br. Bakacs Viktória (1717—1779) unokája.)

259. **DESSEWFFY KRISTÓF** (Cserneki és Tarkeői).

Született 1778 március 3 Tarkő (Sáros vm.). A polgári életből került a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1797 február 1-től 1802 január 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1798-ban beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe. A gárdától távozva, a polgári pályára lépett és 150 forint felszerelési átalányt kapott. Meghalt 1841 február 27 Eperjes.

(Nemességi adatok D. Albertnél. A gárdista, D. Imre (1731—1800) és Kayser Jozefa (1760—1826) fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt. D. Ferenc alispán és Dessewffy A. Mária unokája.)

260. **DESSEWFFY SÁNDOR** (Cserneki és Tarkeői).

Született 1799 október 6 Bércalja (Sáros vm.). 1816 június 4-től hadapród az 51. (Splényi) gyalogezredben. A testőrségnél 1818 október

1-től 1822 február 22-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára, mikoris lekösönt. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazására kirendelt testőrkíséretbe. Meghalt 1851 december 1. Bártfán.

(Nemességi adatok D. Albertnél. A gárdista, D. Sándor (1765—1808) és br. Splényi Franciska († 1842) fia, D. Imre (1731—1800) és Nemeskéri Kiss Teréz († 1776) unokája, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt D. Ferenc alispán és Dessewffy A. Mária szépunokája.)

261. **DOBAY GYÖRGY** (Dobói).

Született 1777 Dobó (Sáros vm.). 1794 április 26-tól hadapród, 1794 augusztus 1-től pedig zászlós az 53. (Jellachich János) gyalogezred 2. zászlóaljában. A testőrségnél 1795 augusztus 1-től 1796 szeptember 15-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára, honnan a varasd-kőrösi (utóbb 5.) határőrgyalogezredhez került alhadnagyi rangban. Ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Innen a 4. (Hoch- und Deutschmeister) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1797-ben főhadnagy, 1800-ban II. százados, majd 1803-tól a 19. (Alvinczy) gyalogezredhez s itt 1804-től I. százados. 1813-tól őrnagy a 34. (Wied-Runkel), 1817-től az 53. (Hiller), végül 1818-tól a 61. (Saint-Julien) gyalogezredben. 1823 március 1-én nyugállományba vonult. 1817-től cs. kir. kamarás. Meghalt 1828 május 14-én Pécsen.

(A gárdista, D. Zsigmond és Inkey Inocentia fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt D. Zsigmond (1697—1759) és Dessewffy Mária unokája, D. Zsigmond és Keczer Anna szépunokája, D. Zsigmond és Berzeviczy Anna dédunokája, D. Zsigmond és Jászay Anna ükunokája, D. János ősunokája, aki D. Kristóf fia.)

262. **DOBAY TAMÁS** (Dobói).

Született 1741-ben Dobó (Sáros vm.). A polgári életből került 1760 augusztus 5-én Sáros vármegye ajánlatára a testőrséghez, honnan azonban 1762 május 21-én egyenruhában és a felszereléssel együtt megszökött. Ezért 1762 május 30-án a gárda létszámából töröltetett és gr. Pálffy Lipót testőrkapitány 1762 június 9-én elrendelte, hogy a magy. kir. udvari kancelláriával érintkezésbe lépve a vármegyét, honnan D. származik és őt ajánlotta, fel kell szólítani a felszerelési értékek megtérítésére. D. még ugyancsak június hó folyamán Komáromból beküldte lemondását s egyben bejelentette, hogy a testőrformaruhát s az elvitt felszerelést, vissza fogja küldeni. Ekkor elrendelték elfogatását, de sikertelenül, mert időközben Komáromból ismeretlen helyre távozott.

(A gárdista, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt D. Zsigmond (1697—1759) és Dessewffy Mária fia.)

263. **DOBOKAY ANTAL** (Dobokai és Jenői).

Született 1815 Vizakna (A. Fehér vm.). 1835 december 14-től hadapród az 51. (Károly-Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1836 október 1-től 1840 május 1-ig szolgált Erdélyből, mely idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (János fhg.) dragonyosezredhez helyeztetett. Meghalt 1842-ben.

(Adománylevél 1525. A gárdista, D. József és Németh Teréz fia, D. Antal és Dimén Bora unokája, D. György és Gelesti Borbála szépunokája, D. János dédunokája, D. Imre és Sombory Katalin ükunokája.)

264. DÓCZY JÁNOS.

Született 1797 Görösgál (Somogy vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Somogy vármegye ajánlatára, hol 1817 szeptember 7-től 1818 május 20-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(A család felvéve az 1790 és 1800 évi nemesi összeírásokban Somogy vm.).

265. DÓCZY I. JÓZSEF.

Született 1741 Káptalantóti (Zala vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1762 november 22-én Zala vármegye ajánlatára, hol 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára, majd annak berekesztése után Pozsonyban visszamaradó és még ugyancsak ez évben a Hágába, 1769-ben pedig az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai és az ez évi pozsonyi, végül 1771-ben a milánói testőrkülönítménybe. 1778-ban egyike a József császárt a porosz háborúba kísérő testőröknek, valamint a négy első futárnak és mint ilyen, többízben teljesített ezirányú megbízatást. 1783 április 9-től II. kapitányi rangban II. testőrőrmester lett. 1785 március 15-től 400 forint személyi pótlékot kapott. 1790 június 11-től létszámfeletti I. testőrőrmester, 1790 szeptember 8-án őrnagy és ez évben a magyar szt. koronát Budára kíséri. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. 1794 november 4-től valóságos I. testőrőrmester és 1795-ben ő vezette Csemez és Ordódy testőrök kivégzését. 1802 január 22-től alezredes. 1819 október 17-től ezredesi ranggal és a rendszeresített 1000 forint ellátáson kívül 500 forint pótlékkal, nyugállományba vonult. Meghalt 1825 július 27. Wien.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zala vm. A gárdista — ki 1790-ben igazolta nemességét Zala vm. és D. János (1790 néhai) fia — használt címerpecsétje: a paizsalak: mellét tépő pelikán, a sisakdísz: kardot tartó, könyökben hajlott páncélos kar.)

266. DÓCZY II. JÓZSEF.

Született 1809 Görösgál (Somogy vm.). 1827 december 1-től önköltséges hadapród, a varasdi Szt. György (6. varasdi) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1830 július 1-én került Somogy vármegye ajánlatára és gárdai szolgálata alatti szabadsága alkalmával halt meg 1832 március 28-án Németládon (Somogy vm.).

(Nemességi adatok D. Jánosnál.)

267. DOLEVICZÉNYI JÓZSEF.

Született 1756 Tótfalú (Szepes vm.). 1774 szeptember 14-től önköltséges hadapród, az 1775-ben feloszlatott Wurmser huszárezredben, majd 1775 augusztus 1-től áthelyezve a 8. (Wurmser) huszárezredhez, hol 1775 november 1-től káplár volt. A testőrségnél elsőízben 1776 december 30-tól 1787 október 31-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1778-ban

beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe és már 1780-ban futárszolgálatot teljesít. Mint ilyen 1787-ban Chersonesusba küldetett Barcsay Györggyel, hol Bacsák Vendellel és Sóoky Jánossal találkozik. Ugyancsak ez évben kivezényelve a József császár németalföldi útjára kirendelt testőrkíséretbe. A török háború alkalmával saját kérelmére 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 34. (Esterházy Antal) gyalogezredhez helyeztetett és itt lett 1787 november 16-án főhadnagy. Majd 1789 július 17-én visszakerült a gárdához, hol ekkor II. kapitányi rangban II. testőrőrmester volt haláláig. Meghalt 1790 január 28-án Pesten.

(Címeresnemeslevél 1701 október 22, megerősítve 1720 október 18. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szepes vm. A gárdista, a nemességszerző D. György (1705—1781) és Serpilius Zsuzsanna (1714—1758) fia, D. György és Mattyasovszky Anna unokája.)

268. **DOLINAY MIHÁLY** (Draskóczi).

Született 1822 Turiaremete (Ung vm.). 1843 február 22-től hadapród a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrségnél 1844 május 1-től 1848 július 1-ig szolgált Ung vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. Kinevezéséről lemondva, István fhg. nádor 1848 július 20-án kinevezve főhadnaggyá a 11. zászlóaljhoz. Majd 1848 október 1-től százados a 21. zászlóaljnál, végül 1849 május 10-től őrnagy az 1. vadászezredben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogságba került és a pesti cs. haditörvényszék 1851 január 4-én rangfosztásra ítélte.

(Címeresnemeslevél 1685 április 19. Kih. 1686 Zemplén vm.).

269. **DOMBAY ELEK** (Dombovári és Ivánesfalvi).

Született 1779 Endréd (Bars vm.) A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Bars vármegye ajánlatára, hol 1800 december 1-től 1805 november 30-ig szolgált és a gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott. Utóbb barsvármegyei főszolgabíró volt.

(Címeresnemeslevél 1506 és 1591, adománylevél 1611. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Bars vm.).

270. **DOMBRÁDY KÁROLY** (Dombrádi).

Született 1793 Ungvár. Vármegyei írnok volt. A testőrséghez 1814 február 18-án vétetett fel Ung vármegye ajánlatára. 1818 november 27-én szabadságra utazott Ungvárra, honnan már nem tért vissza, hanem leköszönt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szabolcs vm.).

271. primor **DOMOKOS FERENC** (Alsócsernátoni).

Született 1744 Alsócsernáton (Háromszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1764 február 21-től 1767 november 1-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára, majd 1765-ben a Lipót fhg. házassága alkalmából kirendelt innsbrucki testőrkülönítménybe. A gárdától a Belső-Szolnok vármegyei állandó bírósághoz került mint ülnök.

(A család a háromszéki rendi jkvek szerint 1575-ben a székely primori rendhez tartozott. Adománylevél 1579 március 21. és 1587 január 3.)

272. **DOMOKOS LÁSZLÓ** (Zalakapolcsi).

Született 1792 Debrecen (Bihar vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Bihar vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 szeptember 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával 1815 május 15-én vált ki a testületből. Utóbb kir. udvarnok és az 1847/48 évi országgyűlésen Bakabánya követe. Meghalt 1853 Wienben.

(A gárdista D. Jakab (sz. 1756) alispán és Uray Julia fia, D. Lajos (1728—1803) debreceni főbíró és Kenessey Katalin unokája.)

273. **DOMONKOS KÁROLY.**

Született 1794 Révkomárom. Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Komárom vármegye ajánlatára a polgári életből, hol vármegyei esküdt volt, 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával 1815 május 2-án kivált a testületből.

(A gárdista, ki 1825-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Komárom vm.-től, az ugyancsak onnan még 1774-ben nemesi bizonyítványt kapott D. Mihály és Magyary-Kossa Teréz fia.)

274. primor **DONÁTH GYÖRGY** (Nagyajtai).

Született 1792 Nagyajta (Háromszék). Előzőleg irnok volt a guberniumnál. A testőrségnél 1813 november 5-től 1818 november 4-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Erdélyből. A gárdától főhadnagyi rangban került a 33. (Colloredó-Mannsfeld) gyalogezredhez, honnan 1821-ben ugyancsak főhadnagyi rangban átlépett az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredbe, majd 1825-ben a 15. határőrgyalogezredbe, hol 1832-ben II. százados, 1835-ben I. százados, 1842-ben őrnagy, végül 1848-ban alezredes volt. A szabadságharcban 1848-ban alezredes a 2. székely (15. határőr) gyalogezredben és az agyagfalvi székely népgyűlés Háromszék vezérévé választotta. Meghalt 1848 november 19 Marosvásárhely.

(A család a háromszéki rendi jkvek szerint 1614-ben a székely primori rendhez tartozott.)

275. primor **DONÁTH PÁL** (Nagyajtai).

Született 1741 Magyarnagysombor (Kolozs vm.) A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1761 október 1-től 1768 július 13-ig szolgált. A gárdától a kolozsvári kerületi biztossághoz került gr. Bethlen Ferenc mellé, mint kerületi biztos.

(Nemességi adatok D. Györgynél.)

276. **DONGÓ LÁSZLÓ.**

Született 1742 Nemeskér (Sopron vm.). Káplár volt a 9. (Nádasdy) huszárezredben. A testőrségnél 1764 április 26-tól 1769 augusztus 30-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1764-ben beosztva az

országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. A gárdától mint tartománybiztos került Temesvárra, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1631. Adománylevél 1674. A gárdista, az 1754/55-ben Sopron vm. igazolt D. Sámuel fia.)

277. DÓSA FERENC.

Született 1776 Jászapáti (J.-N.-Kún-Szolnok vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrségnél 1795 április 16-tól 1800 április 15-ig szolgált a Jászkún kerület ajánlatára és ez idő alatt főhadnagyi rangot kapott. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott.

(A család, nemessége 1755-ben kihirdetve, 1795-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Pest vm.)

278. DOSZLERN EMIL-FERENC-KÁROLY.

Született 1821 július 15-én Budán. 1842 november 5-től hadapród az 1. bánáti (utóbb 10.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1844 május 1-én vétetett fel Heves vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan társai közül a legelsőnek még akkor el is távozott. A szabadságharcban előbb 1848 október 1-től százados a 16. zászlóaljnál Érsekújvárott, majd 1849 májusától táborkari százados. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogoly Aradon, hol 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, Olmützben raboskodott 1856 január 16-ig. Utóbb a M. Á. V. tisztviselője volt.

(Címeresnemeslevél 1791 január 17. A gárdista, D. Ferenc hevesi tbíró és Margalics Katalin fia.)

279. DRASKÓCZY PÉTER (Draskóczi és Dolinai).

Született 1769 Fancsika (Ugocsa vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrséghez 1793 február 1-én vétetett fel Ugocsa vármegye ajánlatára és ez alkalommal 100 forint visszatérítendő felszerelési költség utaltatott ki részére. A gárdától 1798 január 31-én alhadnagyi rangban a 33. (Sztáray) gyalogezredhez helyeztetett és 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1801 április 1-től a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben főhadnagy, honnan 1810 március 9-én nyugállományba vonult. Utóbb 1813-ban kapitány az ugocsavármegyei nemesi felkelő seregben. Meghalt 1826 március 15 Fancsikán.

(Adománylevél 1487 május 25 Draskócra. A gárdista, ki 1798 június 27-én nemesi bizonyságlevelet nyert Ugocsa vármegyétől, D. István fia, D. János unokája.)

280. báró DRAVECZKY GÁBOR (Draveczi).

Született 1726 Krig (Szepes vm.). Katonai pályáját a 3. (Esterházy Imre) huszárezrednél kezdte mint zászlós. A hétéves háborúban (1756—63) már főhadnagy. A testőrséghez 1768 január 4-én került II. kapitányi rangban mint II. testőrőrmester. 1770-ben a Szt. Jobbot kísérte 6 főnyi testőrcsapat élén Budára s ezért utóbb megkapta a Szt. István-rend kiskeresztjét. 1771-től a milánói testőrkülönítmény parancsnoka. 1774 március 16-án őr-

nagy és ez év május 1-től I. testőrőrmester. 1777 január 20-án alezredes lett. 1778 január 1-től évi 1500 forint ellátással nyugállományba vonult. Báróczy feljegyzéseiben ellenszenves, kétszínű embernek festi le.

(Adománylevél 1543. A gárdista, ki 1779 április 12-én magyar bárói rangot kapott, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt D. László és Nagyréthi Darvas Ilona fia.)

281. DUDINSZKY JÁNOS.

Született 1761. Hadapród volt az 1. (Ferenc fhg.) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1784 március 31-én lett felvéve Sáros vm. ajánlatára, azonban nem vonult be. Ennek valószínűleg az volt az oka, hogy ekkor még nem volt nemes. Különben is felvételével egyidejűleg alhadnagy lett ezredében. Címeresnemeslevelet 1791 február 7-én kapott.

282. DUCHON JÓZSEF.

Született 1780 Vágújhely (Nyitra vm.). A polgári életből vétetett fel Nyitra vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1804 október 1-től 1809 február 28-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 34. (Davidovich) gyalogezredhez került, hol 1810-ben főhadnagy volt, azonban még ez évben leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1609 december 30. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

283. EDELSPACHER PÉTER (Gyoroki).

Született 1737 november 29 Arad. A polgári életből vétetett fel Arad vármegye 1762 augusztus 12-iki ajánlatára a testőrséghez,[1] honnan 1765 április 13-án a testőrségi formaruha viselésének engedélyével távozott. Meghalt 1781 december 8 . Simánd (Arad vm.).

(Címeresnemeslevél 1714 október 22. Honfiúsítás és előnév 1727 augusztus 16. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Arad vm. A gárdista, E. Ignác-Sándor (1707—1751) és Neumann Sarolta fia, a nemességet, valamint 1725 február 25-én adományt nyert E. Zsigmond (†1739) és Eiszfurt Teréz (†1719) unokája.)

284. ELEK FERENC (Pazonyi).

Született 1817 Pazony (Szabolcs vm.). 1835 október 17-től önkéntes, 1836 augusztus 20-tól önköltséges közlegény, végül alkáplár a 34. (Benczur) gyalogezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1847 április 30-ig szolgált Szabolcs vármegye ajánlatára. A gárdától az 1. oláh (utóbb 16.) határőrgyalogezredhez került, hol még 1848-ban is alhadnagy. A szabadságharc alatt 1848 június 13-tól százados az 1. zászlóaljban, utóbb pedig a veressipkás 9. zászlóalj századosa, majd őrnagya, végül kecskeméti (5. hadfogadó) kerületi parancsnok és alezredes. A világosi fegyverletétel (1849 augusztus 13) után Pesten 1852 augusztus 7-én halálra, illetve kegyelem útján 15 évi várfogságra ítélve, Munkácson raboskodott. Meghalt 1888 májusában Hajdúdorogon.

[1] Felvételének kétségtelen időpontja nem volt megállapítható. Valószínűleg 1763.

(Címeresnemeslevél 1613 január 15. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szabolcs vm.)

285. EMÁNUEL GYÖRGY.

Született 1775 április 2 Versec (Temes vm.). 1792 július 31-től a bródi (utóbb 7. slavon) határőrgyalogezredben, majd a servianus szabadcsapatban káplár. 1793 december 25-én arany vitézségi érmet kapott és 1794 március 24-én rokkantállományba helyeztetett. A testőrségnél 1794 december 1-től 1797 február 6-ig szolgált Temes vármegye ajánlatára. Felvétele alkalmával nemessége is igazolva lett. A gárdától alhadnagyi rangban a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredhez osztatott be. Utóbb kilépve a hadseregből Oroszországba költözött, hol nevét „Emánuel Arsenevics"-re változtatta. Itt kapitányi ranggal belépett az orosz hadseregbe, hol 1809-ben már ezredes. A lipcsei csatában (1813 okt. 14—20) elfogta Lauristan és Duvena francia tábornokokat. 1814-ben tábornok és 1825-ben a kaukázusi tartományokban elhelyezett haderők főparancsnoka. Utoljára lovassági tábornok volt. A harctéren szerzett sebesülése következtében halt el Elisabethgradon (Krim) 1837 január 14-én.

(Címeresnemeslevél 1791 április 28. A gárdista, a nemességszerző E. Arzén és Demelics Anna fia.)

286. ENYETTER ANDRÁS-JÁNOS.

Született 1766 május 20 Brassó. 1783 november 14-től önköltséges hadapród, 1788 augusztus 21-től zászlós, végül 1790 február 6-tól alhadnagy a 45. (Lattermann) gyalogezredben. A testőrségnél 1792 február 1-től 1793 április 16-ig szolgált Erdélyből. A gárdától alhadnagyi rangban a 34. (Esterházy Antal) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Csakhamar főhadnagy és 1803-ban már I. százados. 1808-ban őrnagy s mint ilyen elesett a nyugotgaliciai harcokban 1809 június 16-án Sandomirnál.

(A gárdista, E. András (1741—1818) és Albrich Sára (1748—1823) fia, E. Péter (1718—1752) és Scheigner Katalin unokája, E. András († 1742) szépunokája, az 1699 január 29-én címeresnemeslevelet nyert E. Márton dédunokája. A család 1831-ben kihalt.)

287. EÖLBEY FERENC (Kisölbői).

Született 1792 Füsztü (Vas vm.). 1812 április 1-től önköltséges hadapród, majd 1812 szeptember 6-tól káplár a 2. (Ferenc fhg.) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1813 április 16-tól 1814 február 28-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban a 9. (Frimont) huszárezredhez osztatott be, hol 1826-ban II. kapitány, 1829-ben I. kapitány, 1832-ben pedig őrnagy. 1836 december 1-ével nyugállományba vonult. Meghalt 1840 január 8 Bögötén (Vas vm.).

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm.)

288. EÖLBEY KÁROLY (Kisölbői).

Született 1801 Füsztü (Vas vm.). 1821 május 20-tól önköltséges hadapród a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 december

herceg Galánthai és Fraknói ESTERHÁZY I. MIKLÓS
testőrkapitány

1-től 1825 október 31-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848 november 1-től főhadnagy a vasvármegyei 44. zászlóaljban.

(Nemességi adatok E. Ferencnél. A gárdista, E. Antal fia.)

289. **EÖRSY KÁROLY** (Kővágóeörsi).

Született 1797 Nárai (Vas vm.). 1815 május 1-től hadapród a 48. (Radivojevich) gyalogezredben. A testőrségnél 1819 július 1-től 1824 június 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazására kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától alhadnagyi rangban az 51. (Mecséry) gyalogezredhez került, hol 1831-ben főhadnagy, 1836-ban pedig I. százados. 1837 december 1-én vonult nyugállományba. Meghalt 1838 január 12-én Szombathelyen.

(Vas vm.-ben 1652-től szereplő család. A gárdista, E. József táblabíró fia.)

290. **EÖSZ JÁNOS-JÓZSEF.**

Született 1790 Eger (Heves vm.). 1809-ben alhadnagy a nemesi felkelő seregben, majd írnok az egri érseki irodában. A testőrségnél 1813 április 15-től 1817 szeptember 30-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára. Ez idő alatt még 1815 október 28-án a magyar udvari kamarához való helyezésért folyamodott. Kérelme csupán 1817-ben teljesült, amikor a gárdától oda is került. Azonban innen rövidesen évi 300 forint ellátással nyugállományba vonult. Két évvel utóbb, 1819 március 18-tól sóhivatali ellenőr lett Munkácson.

(Címeresnemeslevél 1797 január 20. A gárdista, a nemességszerző E. Nep. János és Tapolcsány Anna fia.)

291. **EÖTTVÖS JÓZSEF.**

Született 1822 Eger (Heves vm.). 1841 szeptember 1-től hadapród a 34. (Vilmos) gyalogezredben. A testőrségnél 1843 május 1-től 1847 december 2-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. A szabadságharcban hadügyminiszteri fogalmazó, majd titkár Debrecenben. Meghalt 1905 január 23 Egerben.

(Címeresnemeslevél 1649. A gárdista, ki 1838-ban nemesi bizonyítványt nyert Heves vm.-től, az ugyanott 1816-ban igazolt E. Ignác fia, az 1742-ben igazolt E. István egri lakos unokája.)

292. **EÖTVÖS MIKLÓS** (Vásárosnaményi).

Született 1733 Szatmárnémeti (Szatmár vm.). Előzőleg II. kapitány a 10. (Bethlen Ádám) huszárezredben. A testőrségnél 1771 június 1-től 1776 szeptember 10-ig mint II. testőrőrmester szolgált. A gárdától távozva, a polgári pályán helyezkedett el és tartományi főbiztos lett Kassán.

(A gárdista, az 1754/55-ben Bereg vm. igazolt E. Sándor († 1771) alispán és Uzoni Béldi Sára fia, E. Miklós és Debreczenyi Mária unokája, E. Miklós és Nagy Erzse szépunokája.)

293. **EÖTVÖS PÁL** (Sárvári).

Született 1797 január 9 Szentlőrinc (Baranya vm.). 1813 október 22-től önköltséges hadapród, 1817 november 11-től káplár az 5. (György) huszárezredben. A testőrségnél első ízben 1818 április 1-től 1823 március 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Sopron vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 3. (O'Reilly) könnyű lovasezredhez helyeztetett, hol 1832 április 6-án II. kapitány, 1836 május 16-án I. kapitány. Visszakerülve a gárdához, 1838 február 27-től kapitányi, 1843 január 25-től pedig őrnagyi rangban II. testőrőrmester. 1838-ban a milanói koronázási ünnepségekre, 1839-ben pedig a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítmény egyik parancsnoka. Utóbb, 1846 április 4-től már I. testőrőrmester, eleinte ugyancsak őrnagyi, majd 1847 szeptember 15-től alezredesi rangban. 1850 január 8-án ezredesi jelleggel és a rendszeresített 1000 forint ellátáson kívül 400 forint pótlékkal, nyugállományba vonult. Meghalt 1869 június 18 Kismarton (Sopron vm.).

(Címeresnemeslevél 1757 július 18. A gárdista, E. Lajos fia, E. Ferenc soproni alispán unokaöccse.)

294. **EPERJESI GERGELY** (Szászvárosi).

Született 1736 Szászváros (Hunyad vm.). Hadapród volt az 51. (Gyulay Ferenc) gyalogezredben. A testőrséghez 1760 augusztus 11-én került. Szolgálata alatt 1763 december 14-én azon kérelmével, hogy főhadnagyi rangban egyik erdélyi határőrgyalogezredhez helyeztessék, el lett utasítva. A gárdától 1767 szeptember 11-én mint Szászvárosba évi 240 forint fizetéssel kinevezett tanácsos távozott.

(Címeresnemeslevél 1702 március 24.)

295. **EPERJESI ZSIGMOND** (Szászvárosi.)

Született 1744 Szászváros (Hunyad vm.). Hadapród volt az 51. (Gyulay Ferenc) gyalogezredben. A testőrségnél 1763 október 25-től 1765 október 27-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt középmagasságú termete miatt gr. Pálffy János testőralkapitány minden megokolás nélkül töröltetni akarta a létszámból, azonban intézkedését az uralkodó hatálytalanította. A gárdától főhadnagyi rangban ismét az 51. gyalogezredhez osztatott be.

(Nemességi adatok E. Gergelynél.)

296. **ERDÉLYI IMRE** (Tamási).

Született 1814-ben Eger (Heves vm.). 1831 június 1-től hadapród a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1833 július 1-től 1838 június 30-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (Auersperg) vértes lovasezredhez került, hol 1841-ben főhadnagy, 1849-ben II. kapitány, 1850-ben pedig I. kapitány volt. 1852 január 1-én nyugállományba került. Meghalt 1869 április 3-án Egerben.

(Címeresnemeslevél 1648 december 4. A gárdista, — ki a testőrségi iratokban „Déványi" előnévvel szerepel — az 1811-ben Heves vm-től nemesi bizonyságlevelet nyert E. Imre (sz. 1786) és Okolicsányi Anna fia, E. Tamás (sz. 1742) unokája.)

297. gróf **ERDŐDY JÁNOS** (Monyorókeréki és Monoszlói).

Született 1732 Vép (Vas vm.). Katonai pályáját 1751-ben mint zászlós kezdte és 1754-ben már kapitány. A Batthyány lovasezredből nevezte ki az uralkodó 1760 május 12-én alezredesi rangban testőralhadnaggyá, mely minőségben 1760 június 1-től 1763 március 28-ig szolgált. Résztvett az 1762/63. évi hadjáratban, hol gr. Daun tábornagy parancsőrtisztje volt. Érdemeiért 1763 február 28-án ezredesi rangban kineveztetett a 3. (Széchényi) huszárezred parancsnokává. 1773-ban tábornok, 1800-ban pedig lovassági tábornok és horvát bán. Meghalt 1806-ban.

(Eredeti családnév Erdődi BAKÓCZ. Címerlevél 1459 szeptember 3. A család „monoszlói örökös grófsága" 1565 október 11. és 1580 február 26-án megerősítve. A gárdista, gr. E. László (1693—1751) és gr. Illésházy A. Mária fia, gr. E. Sándor (1670—1727) és gr. Trauttmansdorf Johanna unokája.)

298. **ERŐS ZSIGMOND.**

Született 1741 Szopkóc (Zemplén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Zemplén vármegye ajánlatára, hol 1761 szeptember 13-tól 1765 október 31-ig szolgált. Ez idő alatt hasonló okból mint Eperjesit, őt is töröltetni akarta a létszámból gr. Pálffy János testőralkapitány, azonban ugyancsak sikertelenül. A gárdától betegsége miatt távozott s onnan először a Szent István-rend irodájába, majd a szakolcai harmincadszedő hivatalhoz került mint írnok.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zemplén vm.)

299. herceg **ESTERHÁZY ANTAL** (Galánthai és Fraknói).

Született 1738 április 11 Wien. Katonai pályáját 1757-ben atyja ezredében, a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben kezdte, mint hadnagy. Harcolt a hétéves (1756—63) háborúban és 1757-ben Breslaunál fogságba került. 1763-ban kapitány és elhagyta a hadsereget. 1764-ben cs. kir. kamarás és a Szt. István-rend kiskeresztese. Azonban 1767-ben újból belépett a hadseregbe s ekkor ezredes lett, eleinte a 18. (Marschal auf Burgholzhausen) utóbb pedig a 24. (Preiss) gyalogezredben. 1773-ban tábornok, 1780-tól a 34. (előzőleg Batthyány) gyalogezred tulajdonosa és v. b. t. t., 1784-ben már tábornagy. 1790-ben főudvarmester, soproni főispán, aranygyapjas, majd 1792-ben a Szent István-rend nagykeresztese és a Rajna melletti egyik hadtest parancsnoka. A testőrségnek 1791 október 6-tól 1794 január 22-ig, ötödik kapitánya volt. Meghalt 1794 január 22 Wien.

(Római szt. birodalmi hercegi rang 1687 december 7. A testőrkapitány, hg. Esterházy Miklós (1714—1790) gárdakapitány és gr. Weissenwolf M. Erzsébet (1718—1789) fia.)

300. gróf **ESTERHÁZY MIKLÓS** (Galánthai és Fraknói)

Született 1711 november 16 Wien. Előzőleg a diplomáciai pályán működött. 1741-ben cs. kir. kamarás, 1751-ben spanyol követ és koronaőr, 1761-ben sárosi főispán, majd cs. kir. miniszter, 1763-tól aranygyapjas. Mint oroszországi nagykövet küldetését az uralkodó oly nagymérvű megelégedésére végezte, hogy értékes szolgálatai jutalmául kineveztetett

a magyarországi főhadparancsnoknak kiküldött gr. Pálffy Lipót tábornagy testőrkapitány utódává. A gárdánál lett lovassági tábornok. A testőrségnek 1762 augusztus 1-től 1764 június 19-ig második kapitánya volt. Nagy megértéssel foglalkozott a gárda ügyeivel, azonban a testőrök ellátására, a testőrség javadalmazásának felemelésére, végül a távozó gárdisták elhelyezésére vonatkozó tervezetének, az 1764 évi országgyűlés elé való előterjesztésében, korai elhúnyta megakadályozta. Meghalt 1764 június 19 Karlsbad.

(Magyar grófi rang és a „Fraknói" előnév adományozás 1626 augusztus 10. A gárdakapitány, gr. E. Ferenc (1683—1754) tárnokmester és gr. Pálffy Szidónia († 1743) fia, gr. E. Ferenc (1641—1683) és gr. Thököly Katalin (1655—1701) unokája, gr. E. Miklós (1583—1645) nádor és Nyáry Krisztina (1605—1641) szépunokája.)

301. herceg **ESTERHÁZY I. MIKLÓS** (Galánthai és Fraknói).

Született 1714 december 18 Wien. Katonai pályáját a Gyulay-féle lovasezrednél kezdte. 1741-ben császári kir. kamarás, 1744-ben pedig ezredes. 1745-ben kitűnt a striegaui és trautenai ütközetekben. 1746-ban résztvett a drezdai kongresszuson. 1747-ben tábornok és Wienbe vezényelve a huszárok hadgyakorlati szabályainak kidolgozására felállított bizottságba. 1753-tól a 33. (előbb Andrássy) gyalogezred tulajdonosa. Az 1757 június 18-iki kolini csatában szerzett érdemeiért 1758 március 7-én megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1762-től a magtalanul elhúnyt Pál bátyjának utóda a hercegi rangban és főkomornokmester, 1764-ben pedig altábornagy. A testőrségnek 1764 december 7-től az 1787 augusztus 28-án bekövetkezett lemondásáig, a harmadik kapitánya. Ez idő alatt kapta 1765 október 15-én a Mária Terézia-rend parancsnoki keresztjét,[1] végül 1768-ban tábornagy. Egyébként örökös soproni főispán, a Szt. István-rend nagykeresztese és már 1765 november 30 óta aranygyapjas. A leányutódok részére ő szerzett 1783 július 11-én hercegi rangot. Meghalt 1790 szeptember 28 Wien.

(Nemességi adatok hg. E. Antalnál. A gárdakapitány, hg. E. József (1687—1721) és br. Gilleiss Mária fia. Olajfestményű arcképe, a M. kir. Testőrség parancsnoksága Bpest, birtokában.)

302. herceg **ESTERHÁZY II. MIKLÓS** (Galánthai és Fraknói).

Született 1765 december 12 Wien. Tanulmányait 1777—1780 a Theresianumban végezte és ifjúságát utazással töltötte, bejárván Angol-, Francia- és Olaszországot. Hazatérése után beosztva az 50. (Stain) gyalogezredbe három éven át eleinte mint főhadnagy, majd mint százados szolgált. Végigküzdve a török háborút, elhagyta a hadsereget. 1790-től cs. kir. kamarás. A gárdához 1791 december 1-én került alezredesi rangban, mint testőralhadnagy, Soóky János helyére. 1791-ben rövid ideig a nádori gárda parancsnoka, majd Barcsay Ábrahám kiválása után 1794 november 1-től ezredes és testőrfőhadnagy. 1796 május 12-től tábornok, 1803 december 6-án pedig altábornagy lett. A testőrségnek 1803 december 6-tól 1833 november 25-ig, hatodik kapitánya. 1817 május 26-tól táborszer-

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden. 41. 202. 1727., 1731.

nagy. Egyébként 1797-től aranygyapjas és 1802-től a 32. (előbb Gyulay Sámuel) gyalogezred tulajdonosa. Midőn Napoleon 1809-ben a magyarokat királyválasztásra hívta fel, őt szemelte ki leendő uralkodóul. Meghalt 1833 november 25 Como (Olaszország).

(Nemességi adatok hg. E. Antalnál. A gárdakapitány, hg. E. Antal (1738—1794) testőrkapitány és gr. Erdődy Teréz (1745—1782) fia, hg. E. Miklós (1714—1790) testőrkapitány és gr. Weissenwolf M. Erzsébet (1718—1789) unokája. A testőrkapitány olajfestményű arcképe, a M. kir. Testőrség parancsnoksága Bpest, birtokában.)

303. ETTINGSHAUSEN ZSIGMOND.

Született 1805 Eszék. 1818 november 24-től közlegény, 1819 február 17-től hadapród a 28. (Kutschera), 1819 február 28-tól az 1. (Császár), 1819 július 1-től a 15. (Zach), végül 1821 április 16-tól zászlós a 61. (Saint-Julien) gyalogezredben. A testőrségnél 1825 augusztus 1-től 1830 július 31-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Slavóniából. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Sándor) gyalogezredhez került s itt 1832-ben főhadnagy. Majd 1834-től II. százados a 13. határőrgyalogezrednél, 1837-től pedig a 7. (Lattermann) gyalogezredhez helyezve, 1838-tól I. százados. 1845-től őrnagy a 2. határőrgyalogezredben, hol 1848-ban alezredes is lett. 1850-ben ezredes és a 10. határőrgyalogezred parancsnoka. 1854-ben tábornok és dandárparancsnok az I. hadtestnél. Meghalt 1855 március 11-én Theresienstadt.

(A gárdista, az 1815 augusztus 25-én címeresnemeslevelet nyert E. Konstantin tábornok fia.)

304. FÁBRICZY FRIGYES.

Született 1799 Tokaj (Zemplén vm.). 1815 május 5-től önköltséges hadapród, majd 1817 augusztus 1-től káplár a 6. (Württemberg) huszárezredben. A testőrségnél 1820 március 25-től 1825 március 24-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Zemplén vármegye ajánlatára. A gárdától az 5. (Savoya) dragonyosezredhez került, hol 1825-ben alhadnagy, 1826-ban főhadnagy, 1834-ben pedig II. kapitány. 1835-ben hasonló rangban a 10. (Mazzuchelli) gyalogezredhez helyeztetett és itt 1838-ban I. százados.

(Nemességi adatok, Zemplén vm. ltár: Inv. Nob.)

305. FÁBRY JÁNOS (Rumunyesti).

Született 1815 április 10 Rózsahegy (Liptó vm.). 1831 július 9-től hadapród és altüzér, majd 1832 június 11-től köztüzér az 5. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1834 június 1-től 1839 május 31-ig szolgált Krassó vármegye ajánlatára. Ez idő alatt beosztva 1836-ban, a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Reuss) huszárezredhez került, hol 1841-ben főhadnagy, 1846-ban II. kapitány, 1850-ben I. kapitány, 1853-ban őrnagy, végül 1864 április 21-én alezredes a 2. (Miklós) huszárezredben. Utóbb az újonnan felállított honvédségnél 1873-tól a főruharaktári bizottság elnöke és 1873 április 27-től ezredes. Meghalt 1876.

(A gárdista, az 1833 február 21-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert F. János (1786—1858) és Kricska A. Zsuzsanna (1789—1838) fia.)

306. **FÁCZONYI DÉNES.**

Született 1798 Eperjes (Sáros vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1819 január 1-től 1823 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó kíséretére kirendelt budai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban először a 2. (Lajos) dragonyosezredhez, majd 1825-ben a 3. (O'Reilly, utóbb Poya) könnyű lovasezredhez került, hol 1826-ban főhadnagy, 1833—35 pedig II. kapitány.

(Címeresnemeslevél 1803 november 5.)

307. **FARKAS ANTAL** (Alsóörsi).

Született 1742 Alsóörs (Zala vm.). A polgári életből vétetett fel Zala vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1767 december 26-tól 1775 január 7-ig szolgált. Ez idő alatt 1769-ben és 1771-ben beosztva a pozsonyi, majd még ez évben a milánói testőrkülönítménybe, utóbb pedig többízben (18 helyre), futár is volt. A gárdától mint tartománybiztosi segédtiszt került Pécsre. 1790—1806 a kassai kerület tartománybiztosa.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zala vm.).

308. **FARKAS ANTAL** (Hügyei).

Született 1753 Tereske (Nógrád vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nógrád vármegye ajánlatára, hol 1773 október 16-tól 1776 május 15-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nógrád vm.)

309. **FARKAS GYÖRGY.**

Született 1748-ban Vendégi (Torna vm.). Káplár volt a 9. (Nádasdy) huszárezredben. A testőrséghez 1771 április 4-én vétetett fel Torna vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítményhez. A következő évben 1775 augusztus 30-án leköszönt és távozott a gárdától.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Torna vm.)

310. **FARKAS IMRE** (Hügyei).

Született 1774 Ipolykeszi (Hont vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Hont vármegye ajánlatára, 1795 január 21-én, azonban nem egészen egyévi szolgálat után 1795 december 15-én, mint az új szabályzatot elismerni vonakodó, elbocsáttatott a testületből.

(A F. (Hügyei) család nemessége 1754/55-ben igazolva Hont vm.)

311. **FARKAS JÁNOS.**

Született 1782 Sissó (Nyitra vm.). Előzőleg 8 hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1801 augusztus 1-től 1806 július 31-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik F. családból származik.)

312. **FARKAS KÁROLY** (Nagyjókai).

Született 1809 Pozsony. A korneuburgeni katonaiskola növendéke, majd 1824 november 14-től önköltséges hadapród a 8. (Konstantin) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1829 április 1-től 1834 március 31-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (János fhg.) dragonyosezredhez osztatott be, hol 1842-ben főhadnagy, 1844-ben pedig II. kapitány s itt szolgált még 1848-ban is. A szabadságharcban, mint Zomborban szabadságon tartózkodó, 1848 szeptember 21-én jelentkezett a magyar hadügyminisztériumban és október 16-án őrnagy lett a 4. (Sándor) huszárezredben. 1848 december 15-én a 12. (Palatinus) huszárezredhez került, hol 1849 március 20-tól alezredes, 1849 július 16-tól pedig ezredes és ezredparancsnok volt. A temesvári csata (1849 aug. 9.) után Törökországba menekült, honnan októberben Viddinből hazatérve Temesváron elfogták és Aradon 1850 március 5-én halálra, illetve 8 évi várfogságra ítélték. Azonban rövidesen nemcsak hogy kegyelmet nyert, hanem 1856 július 12-én még elkobzott vagyonát is visszakapta.

(Nemesítés 1197. A gárdista, F. János (sz. 1782) alezredes és Kluger Karola fia, F. János és Foglár Erzsébet unokája, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt F. Gáspár alispán és Galánthai Balogh Anna szépunokája.)

313. **FARKAS LÁSZLÓ** (Nagyilkai).

Született 1724 Vága (Pozsony vm.). 1741-től az Esterházy-féle lovasezredben szolgált, hol 1760 január 1-től főhadnagy. A testőrséghez 1760 június 1-én került, mint II. testőrőrmester. 1763 november 22-én II. kapitány és 1766 november 5-én a 8. (Nauendorf) huszárezredhez helyeztetett. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva, az országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe.

(A Nagyjókai Farkas családdal közös eredetű család. Nemességi adatok F. Károlynál. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

314. **FARKAS LÁSZLÓ** (Felsőgellérdi).

Született 1810 Pest. 1829 május 30-tól önköltséges hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 január 1-től 1835 december 31-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára és az utolsó évben al II. testőrőrmester. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Württemberg) huszárezredhez került, de 1838-ban kilépett. A szabadságharcban 1848 június 13-tól főhadnagy a 4. zászlóaljnál, majd 1848 október 16-tól százados a 16. zászlóaljnál. Utóbb Lipótváron (1849 feb. 2.) fogságba jutott.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pest vm. A gárdista, F. János fia.)

315. **FÁY ALAJOS** (Fáji).

Született 1790 Fáj (Abaúj vm.). Tisztviselő volt a kancelláriánál. Az 1813-ben elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján, azonban csak 1814 szeptember 17-én került Abaúj vármegye ajánlatára a testőrséghez, honnan még a gárdapótkeret feloszlatását megelőzőleg 1815 február 10-én

kivált. Utóbb 1815 és 1825 között ülnök, majd elnök a kerületi táblánál. Meghalt 1861 május 18 Emődön (Borsod vm.).

(A gárdista, F. Bertalan (sz. 1743) hevesi alispán, kir. tanácsos és Kölcsei Kende Mária fia, F. László (1716—1777) és Kucsini Borsy Katalin († 1776) unokája.)

316. **FÁY FERENC** (Fáji).

Született 1735 Pécel (Pest vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1760 július 24-én Pest vármegye ajánlatára és gárdai szolgálata alatt halt meg 1764 február 14-én Wienben.

(A gárdista, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt F. László és Szentpétery Krisztina fia, F. Ferenc (1654—1722) és Dely Sára unokája.)

317. **FÁY KRISTÓF** (Fáji).

Született 1738 Fáj (Abaúj vm.). Vármegyei aljegyző volt. A testőrségnél 1760 augusztus 11-től 1763 október 31-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1788 január 31-én Wienben.

(A gárdista, F. Gábor (1686—1749) és Koós Mária fia, F. István († 1710) murányvári kuruckapitány és Runyai Soldos Zsuzsa unokája.)

318. **FEHÉRVÁRY ISTVÁN.**

Született 1731 Baromlak (Komárom vm.). A polgári életből került a testőrséghez Komárom vármegye ajánlatára, hol 1760 július 16-tól 1762 március 30-ig szolgált. A gárdától, mint létszámfeletti kerületi táblai ülnök Nagyszombatra helyeztetett.

(Az 1754/55. évi összeíráskor Komárom vm. igazolva, F. Farkas özvegye (Akács Erzsébet), valamint fiai Pál, Ignác, József, István (a gárdista) György és János.)

319. **FEJÉRVÁRY JÓZSEF** (Komlóskeresztesi).

Született 1799 augusztus 7 Komlóskeresztes (Sáros vm.). Katonai pályáját 1815 június 12-től, mint önköltséges hadapród a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezrednél kezdte, hol utóbb 1815 december 15-től őrmester volt. Innen 1820 január 1-én a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez került. A testőrségnél 1821 január 1-től 1825 december 31-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. A gárdától az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1827-ben alhadnagy, 1831-ben pedig főhadnagy. Majd a 20. (Hochenegg) gyalogezredben 1832-ben II. százados, 1833-ban I. százados, végül 1843-ban őrnagy. 1846-ban, mint a gránátos zászlóalj parancsnoka Lipót-rend lg.-keresztet kapott. 1849-ben alezredes, 1850-ben pedig ezredes és a 61. (Strasoldo-Graffemberg) gyalogezred parancsnoka. 1851-ben tábornok és dandárparancsnok a VI. hadtestben. 1854-ben beosztva a hadseregfőparancsnoksághoz és átmenetileg ruházati felügyelő, végül 1859-ben altábornagy. Meghalt 1859 december 29-én Wien.

(Nemességmegerősítő címeresnemeslevél 1558 június 4. A gárdista, F. József (1747—1811) és nemes Fischer Teréz (1766—1846) fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt, F. László (1702—1769) és Dessewffy Anna († 1774) unokája.)

herceg Galánthai és Fraknói ESTERHÁZY *II. MIKLÓS*
testőrkapitány

320. FEKETE FERENC.

Született 1736 Szil (Somogy vm.). 1756-tól az 1. (Császár) huszárezredben szolgált, hol 1758 december 14-től káplár. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel. 1765 február 11-én, majd 1767 április 28-án, a főhadnagyi rang elnyerésére irányuló kérelme el lett utasítva. Végül azonban sikerült 1767 július 8-án a kérelmezett főhadnagyi rangban a 6. (Pálffy, utóbb Hadik) huszárezredhez kerülnie.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Somogy vm.)

321. FEKETE LAJOS-LÁSZLÓ (Bögözi).

Született 1740 Sajóudvarhely (Doboka vm.). A polgári életből vétetett fel Erdélyből a testőrséghez, hol 1760 augusztus 11-től 1765 május 15-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a Hágába kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától az erdélyi kir. törvényszékhez került, mint létszámfeletti ülnök.

(A család felvéve az 1770. évi Doboka vármegyei nemesi összeírásban.)

322. FEKETE MIHÁLY.

Született 1757 Ekecs (Komárom vm.). 1778-tól önköltséges hadapród, majd őrmester a 3. (Esterházy Imre) huszárezredben. A testőrséghez 1787 augusztus 20-án került Komárom vármegye ajánlatára és rövid ideig tartó szolgálata alatt futár is volt. 1787 október 31-én, a török háború alkalmával, saját kérelmére alhadnagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetett, hol 1789 szeptember 20-án főhadnagy lett. Utóbb ugyancsak főhadnagy a 2. (József fhg.), majd 1792-től a 9. (Erdődy) huszárezredben, hol 1795-ben II. kapitány, 1797-ben pedig I. kapitány. 1803 július 1-én vonult őrnagyi ranggal nyugállományba. Meghalt 1824 július 10-én Székesfehérváron.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik F. családból származik.)

323. FEKETE MIKLÓS (Bélafalvi).

Született 1826 Wien. 1841 szeptember 15-től utászhadapród és utóbb a 48. (Gollner) gyalogezredhez került. A testőrségnél 1845 szeptember 1-től szolgált Erdélyből. 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. 1848 szeptember 10-én ugyan leköszönt, de utóbb lemondókérvényét visszavonta. A gárdától alhadnagyi rangban 1849 május 26-án helyeztetett az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez, hol 1851-ben főhadnagy, majd 1855-ben II. százados, végül 1859-ben I. százados volt. Résztvett a solferinói csatában (1859 jún. 24.), mely alkalommal meg is sebesült. Vitéz magatartásáért hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. Utóbb hadifogságban halt meg 1859-ben Castiglione delle Stiviereben.

(A család 1635-ben lustrál Háromszék).

324. FEKETE ZSIGMOND.

Született 1759 Varjúfalu (Sáros vm.). 1776 február 1-től hadapród, 1776 november 13-tól tizedes, 1778 március 21-től káplár, 1784 január 20-tól

őrmester a 39. (Preysach) gyalogezred 2. zászlóaljánál. A testőrségnél Sáros vármegye ajánlatára szolgált 1786 december 21-től 1787 október 31-ig. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én saját kérelmére alhadnagyi rangban a 19. (Alvinczy) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1788 augusztus 4-én főhadnagy lett. 1789 február 1-én a pótkerethez került és 1801-ben II. százados. Meghalt 1801-ben Eperjesen.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sáros vm.)

325. báró **FELLNER IGNÁC.**

Született 1790 Wien. A polgári életből vétetett fel Sopron vármegye ajánlatára 1813 szeptember 20-án a testőrséghez, azonban nem vonult be. Ellenben a katonai pályára lépve a 3. (Károly fhg.) ulánusezredben 1815-ben alhadnagy, 1822-ben főhadnagy, 1829-ben II. kapitány, majd végül 1833-ban I. kapitány. 1838 október 16-án nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1792 július 26. Magyar bárói rang 1808 november 18.)

326. **FERENCZ MIHÁLY** (Bodoki).

Született 1772 Mátisfalva (Háromszék). Tisztviselő volt a kir. táblánál. A testőrségnél 1799 augusztus 1-től 1804 július 31-ig szolgált Erdélyből. A gárdától a 3. (Este) huszárezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1805-ben alhadnagy, 1806-ban főhadnagy, 1810-ben II. kapitány, 1814-ben pedig I. kapitány volt. 1816 július 16-án nyugállományba vonult. Meghalt 1831 augusztus 9-én.

(Címeresnemeslevél 1671. Kih. 1677 január 4. B. Szolnok vm.)

327. **FERENCZY JÓZSEF-JÁNOS** (Bodoki).

Született 1736 Osdola (Háromszék). 1756 március 25-től őrmester az 1. (Császár) huszárezredben. A testőrségnél 1760 június 1-től 1768 április 20-ig szolgált. Ez idő alatt 1766-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától mint létszámfeletti alhadnagy a Kleinholdt-féle (22. sz. lovas-) ezredhez került.

(Azonos a FERENCZ (Bodoki) családdal. Nemességi adatok Ferencz Mihálynál.)

328. gróf **FESTETICS GYÖRGY** (Tolnai).

Született 1755 december 31-én, Ságon (Sopron vm.). Tanulmányait 1768—75 a Theresianumban végezte. 1776-ban az udvari kamarához került, majd 1777 április 11-től számfeletti tanácsos a horvát kir. tanácsnál. Azonban otthagyván a polgári pályát, 1778 augusztus 16-án hadapród, 1778 szeptember 1-től pedig alhadnagy a 9. (Nádasdy) huszárezredben. Résztvett a bajor örökösödési háborúban (1778—79) és 1779 január 3-án felterjesztve főhadnagyi kinevezésre. 1779 január 16-án már II. kapitány a 10. (Barco) huszárezrednél és június 7-én cs. kir. kamarás. A testőrségnél 1786 augusztus 22-től azonnal I. testőrőrmester lett őrnagyi rangban. Rövid, alig egy évet túlhaladó szolgálata után 1787 szeptember 20-án a 4. (Graeven) huszárezredhez helyeztetett, hol 1788 november 3-án alezredes. 1788 december 28-án a haditanács útján javaslatot terjesztett az

uralkodó elé a huszárezredeknek puska helyett lándzsával való felszerelése tárgyában. Harcolt a 1789 évi török háborúban. 1790-ben az ezred nevében több tiszttársával folyamodványt intézett a Pozsonyban összegyült rendekhez azt kérve, hogy az országgyűlés eszközölje ki az uralkodónál, miszerint a magyar ezredek béke idején az országban legyenek elhelyezve, a német tiszteket cseréljék ki magyarokkal végül, hogy a szolgálati nyelv magyar legyen. Ezért úgy ő, mint Laczkovics fogságba kerültek és csak nagy nehezen — az országgyűlés felirata segélyével — nyerték vissza szabadságukat. Pere befejeztével büntetésből 1790 augusztus 5-től, a Belgiumban állomásozó 14. (Baillet de Latour) dragonyosezredhez, innen pedig az itáliai hadsereghez, Lodi állomáshelyre vezényeltetett. Az udvar kegyét elvesztvén, 1791 május 19-én kilépett a hadseregből és Keszthelyre költözött, hol 1797-ben megalapította a Georgikont. Meghalt 1819 április 2-án Keszthely (Zala vm.).

(Előnév 1746 augusztus 11. A gárdista, az 1772 február 24-én magyar grófi rangot nyert F. Pál (1722—1782) és gr. Bossányi Julia († 1805) fia, F. Kristóf (1696—1768) és Mezőszegedy Judith unokája.)

329. gróf FESTETICS KÁROLY (Tolnai).

Született 1780 Tolna. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Tolna vármegye ajánlatára, hol 1800 április 1-től 1801 március 27-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 9. (János fhg.) dragonyosezredhez osztatott be. Meghalt 1860 január 18 Wien.

(A gárdista, gr. F. József (sz. 1758) és Sandersleben Erzsébet fia, az 1766 november 5-én magyar grófi rangot nyert F. Pál (1725—1782) és br. Stillfried Kajetana († 1819) unokája.)

330. FIÁTH PÁL (Eörményesi).

Született 1817 január 30-án Mihályi (Sopron vm.). 1833 november 1-től hadapród a 48. (Gollner) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 július 1-től 1842 június 30-ig szolgált Fejér vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a Milánóban állomásozó 7. (Reuss) huszárezredhez osztatott be, azonban 1842 július 31-én kilépett. Meghalt 1864 november 16.

(Új adománylevél 1468. A gárdista, F. János (1787—1858) és Alapi Salamon Erzsébet (1794—1862) fia, F. Lázár (1739—1825) és Dancs Teréz (1759—1799) unokája, az 1754/55-ben Fejér vm. igazolt F. Ádám (sz. 1702) és Niczky Krisztina († 1763) szépunokája.)

331. FICSOR JÁNOS.

Született 1737 október 12 Gyöngyös (Heves vm.). A polgári életből került a testőrséghez Heves vármegye ajánlatára, hol 1760 július 19-től 1763 október 31-ig szolgált, mikoris leköszönt és állásbiztosító okmányt kapva, a polgári pályán helyezkedett el.

(A család címeresnemeslevele 1690-ben kihirdetve Heves vm. A gárdista, F. József (sz. 1704) és Szmrecsányi Krisztina fia, az armálist és 1698 május 28-án új adományt nyert F. János és Halász Judith unokája.)

332. FIKKER FERENC (Abrudbányai).

Született 1803 Abrudbánya (A. Fehér vm.). 1820-tól tisztviselő volt az erdélyi kincstári hivatalnál, majd 1824 december 14-től hadapród a 31. (Miksa-József, utóbb Splényi) gyalogezredben. A testőrségnél 1826 április 1-től 1831 március 31-ig szolgált Erdélyből és az utolsó évben már al II. testőrőrmester. A gárdától 1831 március 5-én alhadnagyi rangban a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezredhez osztatott be, azonban egy március 24-iki rendelet folytán mégis a 3. (Knezevich, utóbb Minutilló) dragonyosezredhez került. Itt még ez évben főhadnagy, 1838 szeptember 24-én II. kapitány, 1841 október 16-án I. kapitány, majd 1846 október 16-tól nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1685 november 15.)

333. FILSZKY ANTAL.

Született 1744 Miskolc (Borsod vm.). Előzőleg őrmester a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1768 október 11-től 1778 április 5-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára. Ez idő alatt úgy 1769-ben, mint 1772-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától távozva, megkapta atyja állását és így kamarai felügyelő lett Aradon.

(Címeresnemeslevél 1743 január 4.)

334. FILSZKY SÁNDOR.

Született 1779 Diósgyőr (Borsod vm.). Joggyakornok volt. A testőrséghez 1800 május 1-én vétetett fel Borsod vármegye ajánlatára. A gárdánál halt meg 1802 december 9-én Wienben.

(Nemességi adatok F. Antalnál.)

335. FINTA JÓZSEF (Kettyei).

Született 1734 Sorkikisfalud (Vas vm.). 1755-től az 1. (Császár) huszárezredben szolgált, hol 1757 november 7-én zászlós, 1759 május 16-tól pedig már főhadnagy, majd II. kapitány a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredben. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel mint I. testőrőrmester. 1761 január 13-án házassági engedélyt kapott és ekkor 1761 március 17-én Göncruszkán (Abaúj vm.) nőül vette Krajnik Évát (K. László gárdista testvérét), aki azonban 1768 szeptember 30-án elhúnyt. 1763 november 22-én őrnagy és minthogy 1768 június 20-án átadta helyét Székely Lászlónak, 1768 június 25-től 400 forint személyi pótlékban részesült. 1769-ban az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai testőrkülönítmény parancsnoka. 1769 december 4-én újabb nősülési engedélyt nyert s ez alkalommal 1770 február 18-án Wienben Brunswik Erzsébettel († 1805) kötött házasságot. Utóbb gárdasegédtiszt, 1770 január 13-án alezredes, végül 1786 június 15-én ezredes és testőrfőhadnagy, majd a gazdasági hivatal vezetője. 1790 december 1-én lett tábornok, mikoris 30 évi és 6 hónapi gárdai szolgálat után 1500 forint ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1802 augusztus 31-én Sopronban.

(A gárdista, alkalmasint az 1754/55-ben Vas vm. igazolt F. István fia. Használt címerpecsétje a következő: paizsalak — jobbra fordult,

ragadozásra kész, ágaskodó oroszlán. Sisakdísz — kivont kardot tartó, könyökben hajlott páncélos kar. Ez a címer némi eltéréssel, egyezik az 1722 július 11-én címeresnemeslevelet nyert Finta-családéval.)

336. FODOR FERENC.

Született 1754 Balaton (Borsod vm.) 1772 május 29-én hadapród, 1773 május 21-én őrvezető, 1774 január 21-én káplár, 1775 május 16-án őrmester, végül 1778 szeptember 8-án zászlós az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. A testőrségnél 1785 október 23-tól 1787 október 31-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én saját kérelmére alhadnagyi rangban újból régi ezredéhez osztatott be, hol 1789 június 1-én főhadnagy lett. 1795-ben százados a szerb szabadcsapatban, 1802-ben pedig a 33. (Sztáray) gyalogezredben. Innen a 61. (Saint-Julien) gyalogezredhez került, hol 1806-ban őrnagy, 1811-ben alezredes. 1812 március 1-én, mint 33. (Colloredó-Mannsfeld) gyalogezredbeli címzetes ezredes vonult nyugállományba és 1816-tól Miskolcon, 1817-től pedig Balatonon lakott. Meghalt 1825 szeptember 29-én Miskolcon.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Borsod vm.)

337. FODOR JÓZSEF.

Született 1751 március 16 Szekszárd (Tolna vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Tolna vármegye ajánlatára, hol 1774 október 10-től 1783 december 12-ig szolgált. Ez idő alatt 1777-ben, 1779-ben és 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd 1781—83-ig futárszolgálatra. A gárdától mint jegyző került a m. kir. helytartótanácshoz, hol utóbb titkár lett. 1790-ben a pestvármegyei koronaőrző banderiumban alhadnagy. Belekeveredvén a Martinovics-féle összeesküvésbe, Dormándházán apósa, br. Sághy Mihály házánál húzódott meg. Az elfogatására kirendelt katonai parancsnoknak meg volt hagyva, hogy a letartóztatást Sághyra való tekintettel, minél nagyobb kímélettel és feltűnés nélkül foganatosítsa. Fodor azonban még őrizetbevétele napján, 1795 január 20-án este, agyonlőtte magát.

(Címeresnemeslevél 1634 március 23. A gárdista, az 1752 május 4-én Nyitra vm.-től nemesi bizonyságlevelet nyert és 1754/55-ben Tolna vm. igazolt F. Márton (sz. 1690 Holics) és Kovacsevich Anna fia, F. Pál unokája.)

338. FÓKY FERENC.

Született 1743 Rábahídvég (Vas vm.). A polgári életből került Vas vármegye ajánlatára a testőrséghez 1765 április 13-án. 1772-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. Hét évi szolgálata után, 1772 szeptember 12-én, főhadnagyi ranggal egyik lovasezredhez való beosztását kérte. Ennek folytán 1773 március 8-án az 5. (Kinsky) könnyű lovasezredhez helyeztetett, azonban egy utóbbi, március 14-ki rendelkezés folytán, egyenlőre mégis a gárdánál maradt, hol 1773 december 8-án Wienben elhúnyt.

(Címeresnemeslevél 1623 november 18. A család nemessége 1763 október 12-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt F. László fia, F. János alispán unokája.)

339. **FONYÓ JÁNOS.**

Született 1744 Nagyvásony (Veszprém vm.). 1760-tól káplár volt a 39. (Preysach) gyalogezredben. A testőrségnél 1768 október 18-tól 1771 november 30-ig szolgált Baranya vármegye ajánlatára, mikoris nyugállományba vonult. Azonban mikor utóbb zombori kamarai tisztviselő lett, nyugdíja 1775 február 16-ától megszűnt.

(A gárdista, F. Sándor püspök unokaöccse volt. A család 1792-ben igazolta nemességét Baranya vm.)

340. gróf **FORGÁCH JENŐ** (Ghymesi és Gácsi).

Született 1823 június 29 Gács (Nógrád vm.). 1840 április 1-től hadapród a 6. (Wallmoden-Gimborn) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1844 október 21-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848 június 19-től százados az 5. zászlóaljban. Utóbb nyitrai cs. kir. szolgabíró és 1858-tól cs. kir. kamarás. Meghalt 1866 május 23 Gács.

(Címerújítólevél 1525 május 27. Magyar grófi rang 1640 május 12. A gárdista, gr. F. János (1787—1841) és Szent-Iványi Erzsébet (1793—1838) fia, gr. F. Antal (1761—1801) és gr. Grassalkovich Ottilia (1764—1810) unokája, az 1754/55-ben Nógrád vm. igazolt gr. F. János (1724—1774) főispán és gr. Grassalkovich Teréz (1738—1769) szépunokája, gr. F. János (1690—1735) és Cziráky Margit dédunokája.)

341. **FORINTOS SÁNDOR** (Forintosházi).

Született 1796 november 18-án Mihályfa (Zala vm.). 1811 november 22-től a mérnökkari akadémia növendéke, honnan mint mérnökkari hadapród került ki. A testőrségnél 1813 április 1-től 1814 május 3-ig szolgált Zala vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zala vm. A gárdista, az 1829-ben Zala vm. ig. F. Boldizsár fia, F. Gábor (1829 néhai) kir. tanácsos és Skerlecz Erzsébet unokája.)

342. **FORRAY JÓZSEF.**

Született 1745 február 28-án Gyöngyösön (Heves vm.). A polgári életből vétetett fel Heves vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1762 november 22-től 1764 június 23-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1714 február 4. A gárdista, ki 1762-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Heves vm.-től, az 1754/55-ki összeíráskor ugyanott igazolt F. Márton és Almásy Teréz fia, a nemességszerző F. Márton és Szeredy Klára unokája.)

343. primor **FORRÓ ELEK** (Angyalosi).

Született 1813 Angyalos (Háromszék). 1830 május 6-tól önköltséges hadapród, majd 1831 április 11-től káplár a 39. (Dom Miguel) gyalogezredben. A testőrségnél 1833 augusztus 1-től 1838 július 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez

került, hol dandársegédtiszt, majd 1843-ban II. kapitány. A szabadságharcban századával a honvédseregben küzdött. 1848 november 1-től számfeletti kapitány és segédtiszt Dobay Károly ezredes mellett, majd 1848 november 20-tól őrnagy a 11. huszárezredben. Bem tábornok megérkeztéig az erdélyi honvédelem vezetője volt. Utóbb Bem bizalmas barátja és táborkari ezredese. 1849 november 16-án Aradon halálra, illetve kegyelem útján 6 évi várfogságra ítélve Olmützben raboskodott 1851 február 28-ig. Híres lovas volt. Meghalt 1893 január 25-én Abony (Pest vm.)

(A család a háromszéki rendi jegyzőkönyvek szerint 1602-ben a székely primori rendhez tartozott. A gárdista, F. Ádám fia.)

344. FORSTER IGNÁC.

Született 1809 március 19 Dunaföldvár (Tolna vm.). 1824 december 13-tól önköltséges hadapród a 4. (Hessen-Homburg) huszárezredben, majd 1827 július 20-tól hadseregbeli hadapródkáplár a 7. (Liechtenstein) huszárezredben. A testőrségnél 1828 december 1-től 1833 november 30-ig szolgált Tolna vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban került a 6. (Ficquelmont) dragonyosezredhez Podiebradba. Az ezrednél 1835-ben főhadnagy, 1843-ban II. kapitány, majd 1850-ben I. kapitány volt. 1851-ben őrnagy, 1853-ban pedig alezredes a 2. (Miksa-József) vértes lovasezredben. 1855—59 ezredes és ezredparancsnok a 2. (Miklós) huszárezredben. 1859 február 1-én vonult nyugállományba. Meghalt 1860 október 4-én Pakson.

(A gárdista, F. János (1780—1852) és Perczel Zsófia (1790—1864) fia, F. János és Unger Magda unokája, az 1760 június 17-én címeresnemeslevelet nyert F. György és Reichard Regina szépunokája. Olajfestményű arcképe a család birtokában. A család egyik, már kihalt ága, kapott „Szenterzsébeti" előnevet 1893 december 28.)

345. FÖLDVÁRY DÁNIEL (Földvári).

Született 1770 Zombor (Bács vm.) Zászlós volt a 7. (bródi) határőrgyalogezredben, hol 1786-tól szolgált. A testőrséghez 1792 március 10-én fel lett véve Bács vármegye ajánlatára, azonban nem vonult be. 1796-tól beosztva a szerb szabadcsapathoz, majd 1806-tól főhadnagy, 1810-ben pedig I. százados az 53. (Jellachich János) gyalogezredben, honnan 1812 augusztus 16-án nyugállományba helyeztetett. 1813 augusztus 16-tól újból alkalmazva a 9. helyőrségi zászlóaljnál, honnan 1816 január 28-án került végleg nyugállományba. Eleinte Pécsen, majd Zomborban lakott.

(Címeresnemeslevél 1646 október 29. A család az 1755 évi nemesi összeíráskor Zomborban lakott.)

346. FÖLDVÁRY FERENC (Tancsi).

Született 1797 Gálfalva (Küküllő vm.). Hadapród volt eleinte a 2. oláh (utóbb 17.) határőrgyalogezredben, majd 1814 április 1-től a 33. (Colloredo-Mannsfeld) gyalogezredben. A testőrségnél 1815 május 26-tól 1818 május 20-ig szolgált Erdélyből, mikoris leköszönt.

(A család nemessége 1770-ben igazolva Küküllő vm.)

347. **FÖLDVÁRY MIHÁLY** (Tancsi).

Született 1826 Torda (Torda-Aranyos vm.). 1843 december 1-től hadapród a 2. oláh (utóbb 17.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1846 május 1-én vétetett fel Erdélyből. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és onnan 21-én el is távozott. A szabadságharcban, 1848 október 1-én főhadnagy a 21. zászlóaljnál. A zsibói fegyverletétel (1849 aug. 25.) után fogoly Aradon, hol 1850 január 8-án halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, Munkácson és Josefstadtban raboskodott 1855 június 16-ig. Meghalt 1908 január 26.

(Nemességi adatok F. Ferencnél. A gárdista, F. György és Maurer Zsófia fia, F. Ferenc és Nagy Krisztina unokája.)

348. **FRAJZAIZEN JÁNOS.**

Született 1739 Szentmihály (Túróc vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1760 június 1-én Túróc vármegye ajánlatára, honnan azonban 1761 január 31-én büntetésből elbocsáttatott.

(Címeresnemeslevél 1609 szeptember 6.)

349. **FRANCISCI NEP. JÁNOS** (Szalánczi).

Született 1825 december 27-én Vágújhely (Nyitra vm.). 1845 június 16-tól hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1846 május 1-től 1848 szeptember 28-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára, mikoris saját kérelmére elbocsáttatott.

(Címeresnemeslevél 1634 május 25. A gárdista, kit Trencsén vm. is ajánlott, F. József és Kubicza Teréz fia, az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt F. Péter és Szunyogh Julia unokája.)

350. **FRANKOLUKA ANDRÁS** (Marconeandrovicai).

Született 1733 Marconeandrovica (Verőcze vm.). 1759 május 1-től alhadnagy a 7. (Neipperg) gyalogezredben. A testőrségnél 1760 június 1-től 1761 november 20-ig szolgált. A gárdától II. kapitányi rangban a bródi (utóbb 7. slavon) határőrgyalogezredhez került.

(Címeresnemeslevél és előnév 1722 május 1.)

351. **FRÁTER I. ÁGOSTON** (Ippi és Érkeserűi).

Született 1800 Érsemjén (Bihar vm.). A polgári életből került a testőrséghez Bihar vármegye ajánlatára, hol 1818 szeptember 1-től 1823 augusztus 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Hessen-Homburg) huszárezredhez helyeztetett, hol 1826-ban főhadnagy. Lóról történt leesés folytán halt meg 1829 január 15-én Érsemjén.

(Címerlevél 1582 november 14. A gárdista, F. Pál és Péchy Katalin fia, F. József és Hunyor Bora unokája, az 1754/55-ben Bihar vm. igazolt F. Pál és Beleznay Zsófia szépunokája.)

352. **FRÁTER II. ÁGOSTON** (Ippi és Érkeserűi).

Született 1817 Érsemjén (Bihar vm.). A 4. (Geramb) huszárezrednél szolgált. A testőrséghez 1835 október 1-én lett felvéve Bihar vármegye ajánlatára, azonban nem vonult be, mert kinevezésével egyidejűleg alhadnagy lett ezredében.

(Nemességi adatok F. I. Ágostonnál.)

353. **FRÁTER LAJOS** (Ippi és Érkeserűi).

Született 1772 Érsemjén (Bihar vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Bihar vármegye ajánlatára, hol 1792 január 1-től 1796 december 31-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban az 53. (Jellachich János) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1804-ben II. kapitány lett. Elesett a francia háborúban.

(Nemességi adatok F. I. Ágostonnál. A gárdista, F. József és Hunyor Borbála fia, az 1754/55-ben Bihar vm. igazolt F. Pál és Beleznay Zsófia unokája.)

354. **FRÁTER MIHÁLY** (Ippi és Érkeserűi).

Született 1814 Érsemjén (Bihar vm.). 1834 május 10-től önköltséges közlegény a 62. (Vacquant-Geozelles) gyalogezredben. A testőrségnél 1835 október 1-től 1839 szeptember 28-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt úgy 1836-ban, mint 1839-ben, beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítményekbe.

(Nemességi adatok F. I. Ágostonnál. A gárdista, F. János és Fráter Jozefa (1795—1872) fia, F. László és Drescher Anna unokája, az 1754/55-ben Bihar vm. igazolt F. László és Gazsy Anna szépunokája.)

355. **FRATRICSEVICS IGNÁC.**

Született 1820 Zombor (Bács vm.). Katonai pályáját 1838 április 19-én mint önköltséges hadapród a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezrednél kezdte. A testőrségnél 1841 május 1-től 1846 április 30-ig szolgált Bács vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Wallmoden-Gimborn) vértes lovasezredhez került, hol 1847 április 1-én főhadnagy, 1848 december 10-én II. kapitány, 1850 december 1-én pedig I. kapitány volt. Áthelyezve 1854 június 19-én a 10. (Vilmos) huszárezredhez, 1854 június 19-én őrnagy, 1857 június 10-én alezredes lett. Innen 1858 december 4-én a 2. (Miklós) huszárezredhez osztatott be, hol 1859 január 27-én ezredes és ezredparancsnok. 1866 június 11-től már tábornok, a vezérkarhoz vezényelve. Az ezévi porosz hadjáratban hadiékítményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. 1867-ben dandárparancsnok a könnyű lovashadosztálynál Lembergben, 1869 október 24-től pedig a 6. hadosztály parancsnoka Grazban. 1870 május 1-től altábornagy és a 21. gyaloghadosztály parancsnoka Zágrábban, végül 1873 október 1-től a 15. gyaloghadosztályé Kassán. 1875 július 1-től, az újból felállított magyar királyi nemesi testőrség második kapitánya és v. b. t. t. 1875 november 25-től a 12. (előbb gr. Haller) huszárezred tulajdonosa, majd 1881

október 26-án lovassági tábornok. 1885 április 16-án, ötvenéves szolgálati jubileuma alkalmával, kiváló érdemei elismeréseül Lipót-rend nagykeresztet kapott. Meghalt 1887 november 13-án, Wien.

(Címeresnemeslevél 1791 július 14. A gárdista, F. Ignác fia, F. Fülöp és Mathievics Katalin unokája, a nemességszerző F. Jakab és Margetics Katalin szépunokája.)

356. FRIDECZKY BARNABÁS (Kaplati).

Született 1813 Kaplát (Nyitra vm.). 1832 július 8-tól önköltséges hadapród, majd 1833 május 24-től káplár a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1834 május 1-től 1839 április 30-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi ranggal és évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult. A szabadságharcban, 1848 november 1-től nemzetőrőrnagy Nyitrán, azonban tisztségéről 1848 december 3-án leköszönt. Meghalt 1887 júniusában Pozsonyban.

(Címeresnemeslevél 1694 augusztus 20. A gárdista, F. József (1780—1851) nemes testőr és Géczy Teréz fia.)

357. FRIDECZKY JÓZSEF (Kaplati).

Született 1780 december 10 Csejte (Nyitra vm.).A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára, hol 1800 november 1-től 1805 október 31-ig szolgált és onnan 150 forint végkielégítéssel távozott. Szolgálata alatt 1802 április 19-én beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. Utóbb 1808—1822 tartományi biztos volt. Meghalt 1851 július 21-én.

(Nemességi adatok F. Barnabásnál. A gárdista, F. István és Nemesörsi Tiszó Magdolna fia, az 1754/55-ben Nógrád vm. igazolt F. Tádé és Tarnóczy Borbála unokája.)

358. FRIEBEISZ ANTAL-LIPÓT (Rajkai).

Született 1735 október 15-én Pest. A polgári életből vétetett fel Pest vármegye ajánlatára a testőrséghez 1761 május 4-én, honnan 1765 június 22-én állásbiztosító okmánnyal távozott. Ez idő alatt 1764-ben, beosztva az országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. Utóbb pestvármegyei szolgabíró és főadószedő. Meghalt 1823 december 12 Pest

(Címeresnemeslevél 1655 június 24. A gárdista, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt F. Ferenc és Szöllősy Julia fia, a nemességszerző F. István unokája.)

359. FRIEBEISZ FERENC (Rajkai).

Született 1780-ban Somorja (Pozsony vm.). Ügyészségi írnok volt. A testőrségnél 1800 szeptember 1-től 1805 augusztus 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára és onnan 150 forint végkielégítéssel távozott. A gárdától mint kamarai tisztviselő 1808—15 Ménesen, 1820—25 pedig Pankotán volt alkalmazásban.

(Nemességi adatok F. Antalnál. A gárdista, F. József somorjai városbíró fia, F. István unokája, a nemességszerző F. István szépunokája.)

360. **FRIEBEISZ JÓZSEF** (Rajkai).

Született 1818 Pest. 1836 május 28-tól hadapród a 32. (Este) gyalogezredben. A testőrségnél 1838 szeptember 1-től 1843 augusztus 31-ig szolgált Esztergom vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Kress) könnyű lovasezredhez került Kecskemétre, hol 1844-ben főhadnagy volt.

(Nemességi adatok F. Antalnál. A gárdista, F. József (1775—1820) alispán és Jung Erzsébet (sz. 1783) fia, F. Antal-Lipót (1735—1823) nemes testőr és Csomortányi Apollónia unokája.)

361. **GABRIEL FERENC** (Csáthi).

Született 1818 Gibart (Abaúj vm.). 1834 augusztus 6-tól hadapród a 10. (Mazzuchelli) gyalogezredben. A testőrségnél 1839 május 1-től 1844 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Ung vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban került a bródi (utóbb 7. slavon) határőrgyalogezredhez, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1848-ban főhadnagy. A szabadságharcban 1848 október 1-én kineveztetett századossá a 20. zászlóaljhoz, de Olaszországban állomásozó ezredétől nem kapott távozási engedélyt s így nem tudott hazakerülni. 1849-ben lett II. százados, majd 1850-ben I. százados. 1859 február 1-től őrnagyi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1887-ben.

(Címeresnemeslevél 1662 február 11. A gárdista, G. István és Fáy Borbála fia, G. Miklós és Szemere Zsuzsanna unokája, az 1754/55-ben Abaúj vm. igazolt G. Miklós és Fáy Anna szépunokája.)

362. **GAIZLER ANTAL-JÁNOS.**

Született 1771 Esztergom. 1787 május 4-től közlegény, 1788 május 1-től tizedes, 1788 november 1-től káplár, végül 1789 augusztus 16-tól zászlós a 33. (Esterházy Miklós, utóbb Sztáray) gyalogezredben. A testőrségnél 1792 február 1-től 1795 július 13-ig szolgált Esztergom vármegye ajánlatára. Utóbb a nemesi felkelő seregben kapitány, majd 1810 január 10-től a prímás huszároknál szolgált hasonló rangban. Elhagyván a katonai pályát, 1835 július 15-től táblabíró. Meghalt 1839 március 6-án Tinyén (Pest vm.).

(Címeresnemeslevél 1757 július 18.)

363. **GAÁL ISTVÁN.**

Született 1773 Kismagyar (Pozsony vm.). A polgári életből került a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1795 augusztus 1-től 1798 április 11-ig szolgált, mikor is leköszönt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

364. **GAÁL JÁNOS.**

Született 1796 Vámosmikola (Hont vm.). 1814 október 11-től hadapródőrmester, majd 1815 július 1-től zászlós a 33. (Colloredó-Mannsfeld)

gyalogezredben. A testőrségnél 1818 október 1-től 1823 szeptember 30-ig szolgált Bars vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 62. (Wacquant-Geozelles) gyalogezredhez osztatott be, de már 1824 október 16-tól nyugállományba vonult.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Bars vm.)

365. GÁLL LÁSZLÓ.

Született 1810 január 18 Nagykőrös (Pest vm.). 1828 január 30-tól önköltséges hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1830 január 1-től 1833 szeptember 15-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 39. (Dom Miguel) gyalogezredhez került, hol 1835-ben főhadnagy, 1845-ben II. százados, 1848-ban pedig I. százados és Arad város díszpolgára. A szabadságharcban eleinte őrnagy, majd 1848 november 16-tól alezredes a nemzetőrségnél Aradon. Harcolt a mócok ellen, majd Perczel tábornok bácskai hadtestében 1849 április 1-től ezredes és hadosztályparancsnok, végül a X. hadtestben tábornok. A temesvári csatában (1849 aug. 9.) súlyosan megsebesült és sérüléseibe utóbb, 1850 február 25-én bele is halt.

(Címeresnemeslevél 1632. A gárdista, G. István (1767—1822) senator és Inárcsi Farkas Éva († 1853) fia, G. Gergely és Gál Erzsébet unokája, G. Gergely és Varga Éva szépunokája.)

366. GAÁL SÁMUEL (Dálnoki).

Született 1804 Dálnok (Háromszék). Eleinte 1822 március 16-tól hadapród a 31. (Miksa-József) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 június 1-től 1828 május 31-ig szolgált Erdélyből. A gárdától a 2. (Ferenc fhg.) vértes lovasezredhez került, hol 1829-ben alhadnagy, 1830-ban főhadnagy, 1837—40 pedig II. kapitány volt.

(Címeresnemeslevél 1644 január 13. A G. de Dálnok család nemessége 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, G. Mózes fia.)

367. GÁNYI FERENC (Felcsúthi).

Született 1742 Székesfehérvár. 1759 november 20-tól önköltséges hadapród, majd 1760 június 1-től káplár az 1. (Császár) huszárezredben és résztvett a hétéves (1756—63) háborúban. A testőrségnél elsőízben 1774 december 1-től szolgált Fejér vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1777-ben és 1778-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. Még ugyancsak 1778-ban egyike a József császárt a porosz háborúba kísérő testőröknek és az első négy futárnak. A gárdától 1778 december 1-én főhadnagyi rangban újból az 1. huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Innen 1782 július 1-én átlépett a 4. (Graeven) huszárezredbe. Majd 1786 február 3-tól ismét a gárdához került, Korontháy József testőrrel rangot és helyet cserélve. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én mint harctéri szolgálatra önként jelentkező beosztatott a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez, hol 1787 december 23-án II. kapitány lett. A hadjáratban kitünvén, 1789 október 20-tól I. kapitánnyá lépett elő. Utoljára a francia háborúban küzdött és harctéri sérülései következtében halt el, 1797 március 20-án Pesten. Vitézségét legkifeje-

zőbben egyik tábornok elismerése jellemzi: „Ha volna 2000 olyan emberem mint Gányi, Konstantinápolyig kergetném a törököket s még ott is meg tudnám rémíteni őket".[1]

(A gárdista, az 1754/55-ben Fejér vm igazolt G. András († 1765 e.) és Duna Judith fia, G. István és Balogh Judith (sz. 1674) unokája.)

368. GÁSPÁR ÁDÁM.

Született 1790 Nagycsalómia (Hont vm.). Előzőleg főhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1814 május 29-től 1819 május 28-ig szolgált Hont vármegye ajánlatára. A gárdától 6. (Württemberg) huszárezredhez osztatott be, hol 1820—24 főhadnagy volt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Hont vm.)

369. GÁSPÁR JÓZSEF (Szeniczei).

Született 1741 Apa (Szatmár vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Szatmár vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 13-tól 1762 október 31-ig szolgált. A gárdától mint II. kapitány a 2. (Kálnoky) huszárezredhez osztatott be.

(A G. (de Szenicze) család nemessége 1754/55-ben igazolva Szatmár vm.)

370. GAZDA IMRE (Rétyi).

Született 1740 Huszt (Máramaros vm.). A polgári életből került a testőrséghez Máramaros vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 11-től 1763 augusztus 31-ig szolgált, mikor is leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1642 szeptember 18. A gárdista, G. Mihály és Cherneiházi Chernel Katalin fia.)

371. GEDEON MIKLÓS (Almási).

Született 1806 Szádalmás (Abaúj-Torna vm.). A wienerneustadti katonai akadémia elvégzése után, 1824 december 1-től közlegény a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben, majd 1825 november 1-től hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1827 május 1-től 1832 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Torna vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban újból a 60. (most már Wasa) gyalogezredhez került, hol 1833 június 16-tól főhadnagy, 1842 március 16-tól II. százados, 1845 július 1-től pedig I. százados, még 1848-ban is. A szabadságharcban 1848 június 18-tól mindvégig nemetőrőrnagy Gömör vármegyében. Küzdött a kassai csatában (1849 jan. 4.). A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon fogoly, hol 1850 március 8-án halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott 1852 június 17-ig. Utóbb sárosvármegyei tisztviselő volt. Meghalt 1869 január 30-án Eperjesen. (Sáros vm.)

(A gárdista, G. Ferenc (sz. 1766) és Szlávy Júlia (sz. 1773) fia, az 1750-ben nemesi bizonyságlevelet nyert és 1754/55-ben Torna vm. igazolt G. János (1732—1790) kir. tanácsos és Jekelfalussy Borbála (sz. 1735) uno-

[1] Báróczy Sándor feljegyzései a Magyar Nemesi Testőrség életéből 1760—1800-ig. 69. old.

kája, az 1749 május 14-én címeresnemeslevelet nyert G. Kelemen († 1750) és Vizy Ágnes szépunokája.)

372. **GENCSY FERENC** (Gencsi).

Született 1740 Ilosva (Kraszna vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1768 május 14-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától, miután engedélyt nyert, hogy Poitzer II. kapitány rangját vétel útján megszerezhesse, annak helyére az 53. (Pálffy János) gyalogezredhez került.

(Új adománylevél 1583 május 9.)

373. **GERAMB JÁNOS.**

Született 1783 Selmecbánya (Hont vm.). 1798 július 1-től eleinte az 5. (Zezschwitz) vértes lovasezredben, majd 1799-től az 54. (Morzin) gyalogezredben szolgált, hol 1800 január 11-től hadapród, végül zászlós. A testőrségnél 1804 július 1-től 1809 február 28-ig szolgált Hont vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futárszolgálatot teljesített. A gárdától alhadnagyi rangban először az 50. (Stain) gyalogezredhez, onnan pedig a 8. (Konstantin) vértes lovasezredhez került, hol 1811-ben főhadnagy, 1814-ben II. kapitány. 1815-től cs. kir. kamarás. 1816-ban az 1. (Császár) vértes lovasezredhez helyeztetett s itt 1825-ben I. kapitány lett. 1832 április 16-tól nyugállományba vonult és 1834 január 7-én őrnagyi címet kapott. Meghalt 1844 augusztus 15-én Selmecbányán.

(Német-római birodalmi nemesség 1610 március 23. Nemességmegerősítés 1647 június 15. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Hont vm. A gárdista, G. Ignác-Viktor kapitány fia.)

374. **GERDINICH GYÖRGY.**

Született 1743-ban Pozsony. Írnok volt a m. kir. helytartótanácsnál. A testőrségnél 1764 április 26-tól 1768 július 20-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától a m. kir. udvari kancelláriához került, honnan 1770-ben évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm. A gárdista, G. József helytartótanácsi számfejtő unokaöccse.)

375. **GHYCZY ANTAL** (Giczi, Assa- és Ablanczkürthi).

Született 1804 Szeredújváros (Nyitra vm.). 1822 augusztus 22-től önköltséges hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1825 április 1-től 1830 március 31-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára és 1828 december 24-től al II. testőrmester volt. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Schwarzenberg) ulánusezredhez került, hol még 1830-ban főhadnagy. 1831-ben átlépett az 58. (István fhg.) gyalogezredbe és ez évben II. százados, majd 1836-ban I. százados. 1843-ban őrnagy és az 1. zászlóalj parancsnoka a 15. (Bertoletti) gyalogezredben. 1845-ben a 24. (Lucca) gyalogezredben őrnagy és a gránátos zászlóalj parancsnoka, 1846-ban alezredes a 34. (Vilmos) gyalogezrednél, végül 1848 május 15-től ezredes és ezredparancsnok. Meghalt 1848 július 1-én Lembergben.

(Nemességmegerősítés mellett, egyidejűleg címerbővítés 1564 december 4. A gárdista, G. Péter (1763—1834) alispán és Kvassay Klára († 1851) fia, az 1754/55-ben Komárom vm. igazolt G. Gáspár és Bartakovich Johanna unokája.)

376. **GHYCZY IMRE** (Giczi, Assa- és Ablanczkürthi).

Született 1828 szeptember 22 Tata (Komárom vm.). A tullni hadapródiskola növendéke, majd 1844 szeptember 12-től utászhadapród volt. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Komárom vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s minthogy a magyar hadügyminiszter 1848 október 5-én kinevezte hadnaggyá a 4. (Sándor) huszárezredbe, 1848 október 14-én távozott a gárdától. A szabadságharcban főhadnagy, utóbb pedig kapitány ugyancsak a 4. huszárezrednél. 1849-ben Aradon fogoly, hol 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott 1856 január 16-ig. Meghalt 1910 áprilisában Pusztacsendesen (Nyitra vm.).

(Nemességi adatok G. Antalnál. A gárdista, G. Ignác (1799—1870) és Laszlovszky Borbála (1803—1881) fia, G. Ferenc (1756—1838) alispán és Szent-Iványi Tekla unokája, az 1754/55-ben Komárom vm. igazolt G. Gáspár és Bartakovich Johanna szépunokája.)

377. **GHYCZY JÁNOS** (Giczi, Assa- és Ablanczkürthi).

Született 1793 Túriszakálas (Komárom vm.). Hadapród, majd zászlós volt a 37. (Weidenfeld) gyalogezredben. A testőrségnél csak 1813 március 1-től 1813 november 30-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára és ez idő alatt beosztva az uralkodó személye körüli hadi szolgálattételre. A gárdától alhadnagyi rangban a 10. (Stipsicz) huszárezredhez helyeztetett, hol 1814-ben főhadnagy. 1825 február 25-én II. kapitányi ranggal vonult nyugállományba. Meghalt 1852 május 31-én Pesten.

(Nemességi adatok G. Antalnál. A gárdista, G. József (1754—1835) septemvir és Jeszenszky Teréz fia, az 1754/55-ben Komárom vm. igazolt G. Gáspár és Bartakovich Johanna unokája.)

378. **GHILLÁNY JÁNOS** (Lazi és Berniczei).

Született 1741 Lázi (Liptó vm.). A polgári életből került Liptó vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1762 november 22-től 1763 augusztus 29-ig szolgált. A gárdától betegsége miatt 200 forint végkielégítés és utiköltség utalványozása mellett, azzal az ígérettel bocsáttatott el, hogy teljes felgyógyulása után polgári állást fog kapni. Azonban inkább a gárdához óhajtott visszakerülni, miértis a vármegye 1764 május 11-én, mint teljesen gyógyultat újból felvételre ajánlotta és július 23-án maga is folyamodott, azonban sikertelenül. Egy év múlva 1765 június 7-én a vármegye, a lázas betegsége miatt annak idején távozni kényszerült, de már egészségessé lett Ghillányt harmadszor is ajánlotta gárdai szolgálatra, de ez alkalommal is eredménytelenül.

(A gárdista, az 1754/55-ben Liptó vm. igazolt G. de Bernicze János fia.)

379. **GINDLY KÁROLY** (Tengeliczi).

Született 1737 szeptember 4-én Győr. A polgári életből került a testőrséghez Győr vármegye ajánlatára, hol 1760 július 15-től 1766 december 7-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától állásbiztosító okmánnyal, mint cs. kir. asztalnok távozott. Meghalt 1805-ben.

(Címeresnemeslevél 1678 február 20. Előnév 1734 október 15. A gárdista, az 1754/55-ben Győr vm. igazolt G. Ignác (sz. 1707) és nemes Braier A. Katalin fia, a nemességszerző G. Fülöp és Krumprecht Anna unokája.)

380. **GLUDOVÁCZ JÁNOS** (Petőházi).

Született 1806 Újfalu (Somogy vm.). Előzőleg a mérnökkari akadémia növendéke, majd 1824 június 28-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1825 április 1-től 1826 január 11-ig szolgált Somogy vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848-ban kaposvári térparancsnok, majd 1849-ben kapitány Noszlopy Gáspár guerilla csapatában. Utóbb képviselőházi terembiztos. Meghalt 1887 márciusában Budapesten.

(A gárdista, a nemességét 1824-ben Somogy vm. igazolt G. Ferenc (sz. 1773) kir. tanácsos és br. Mikos Antónia fia, a Somogy vm.-től 1793-ban nemesi bizonyságlevelet nyert G. János-Márton (sz. 1738) és Zarka Éva unokája, G. Ferdinánd és Gludovácz Klára szépunokája, az 1706 július 25-én címeresnemeslevelet nyert G. János dédunokája.)

381. **GODA JÁNOS.**

Született 1787 Nemesvis (Sopron vm.). 1803 április 10-től közlegény, 1803 október 16-tól alkáplár, 1804 december 10-től káplár, végül 1809 március 1-től őrmester volt a 4. (Ferdinánd fhg.) vértes lovasezredben. A francia hadjárat alatt 1805 november 24-én Castelfranconál hadifogságba került, honnan csak 1806 március 29-én szabadult. A testőrségnél 1813 április 1-től 1818 március 31-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára, hol 1814-től al II. testőrőrmester volt. Ez idő alatt 1813-ban beosztva a hadseregfőparancsnoksághoz, a lipcsei csatában (1813 okt. 14—20.) pedig, az uralkodó közvetlen személyes környezetébe. A gárdától főhadnagyi rangban a 9. (Frimont) huszárezredhez helyeztetett, honnan 1819-ben a méneskarhoz vezényeltetett Mezőhegyesre. 1819 december 1-én vonult nyugállományba, azonban 1822 január 1-től ismét ugyancsak főhadnagy a steyer, 1830-tól pedig az illir és belsőausztriai katonai határőrzárvonalnál. 1833 május 15-én vonult újból nyugállományba. Meghalt 1845 november 27-én Győrszemerén.

(Nemességmegerősítő címeresnemeslevél 1762 július 27. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sopron vm.)

382. **GOMBOS IMRE** (Gombosfalvi).

Született 1729 október 25 Szentgyörgy (Sáros vm.). Hadapród volt a 37. (Esterházy József) gyalogezredben, majd 1746-tól zászlós a 19. (Pálffy Lipót) gyalogezredben, hol utóbb 1759 február 1-én II. százados.

A testőrségnél 1760 június 1-től I. testőrőrmester. 1761 január 13-án házassági engedélyt kapott. 1763 november 22-én őrnagy lett. Báróczy ékesszóló, de csalafinta embernek jellemzi feljegyzéseiben. Gárdai szolgálata alatt halt meg 1767 szeptember 14-én Gombosfalván (Sáros vm.).

(A gárdista, G. István sárosi alispán és Péchy Zsuzsa fia, G. István és Csatári Hoffmann Mária unokája. A család 1754/55-ben igazolva Sáros vm.).

383. **GÓRÓ ANTAL** (Agyagfalvi).

Született 1776 Marossolymos (Hunyad vm.). Jegyzőkönyvvezető volt a kir. táblánál. A testőrségnél 1797 november 1-től 1802 október 31-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1799-ben beosztva a József fhg. nádor esküvője alkalmából Szt.-Pétervárra, majd 1802-ben a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban került a 34. (Kray) gyalogezredhez, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Innen a 39. (Nádasdy) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1804-ben ugyancsak alhadnagy, 1806—8 pedig főhadnagy. Elesett 1809 július 6-án Wagramnál.

(A család (Hunyad vm.) nemessége 1786 június 19-én legf. helyen igazolva.)

384. **GOSZTHONY FERENC** (Gosztonyi és Kövesszarvi).

Született 1793 Gyöngyös (Heves vm.). 1811 március 20-tól hadapród, 1811 október 1-től pedig káplár az 1. (Császár) könnyű lovasezredben. A testőrséghez 1813 április 15-én lett felvéve Heves vármegye ajánlatára, azonban már 1813 augusztus 13-án távozott. Ez idő alatt beosztva az uralkodó személye körüli hadi szolgálattételre. Majd továbbra is a hadseregnél szolgálva 1814-ben főhadnagy, 1823-ban II. kapitány, 1831-ben pedig I. kapitány a 3. (Este) huszárezrednél. 1833 február 15-én nyugállományba vonult. Meghalt 1864 március 5-én Karácsondon (Heves vm.).

(Címerlevél 1467 április 24. A gárdista, G. Pál (1740—1824) nemes testőr, utóbb hevesi alispán és Tarródy Anna (1749—1811) fia.)

385. **GOSZTHONY ISTVÁN** (Gosztonyi és Kövesszarvi).

Született 1770 Gyöngyös (Heves vm.). 1790 január 17-től önköltséges hadapród, 1790 május 1-én pedig már alhadnagy a 2. (Ferenc fhg.) dragonyosezredben. A testőrségnél 1790 június 9-től 1795 május 31-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a prágai koronázásra, majd 1792-ben a nádor mellé kirendelt budai testőrkülönítménybe. 1794-ben a br. Splényi testőralkapitány elleni panasziratot ő és Soós László nyujtották át, a szokásos tavaszi szemle alkalmával gr. Pellegrini tábornagynak, amiért utóbb 8 napi fogságbüntetést kapott. A gárdától alhadnagyi rangban, 200 forint felszerelési átalánnyal a 10. (Barcó) huszárezredhez került. Az ezrednél 1799-ben főhadnagy, majd 1804-ben II. kapitány, 1810-ben pedig I. kapitány. Innen a 12. (Palatinus) huszárezredhez helyeztetett, hol 1814-ben őrnagy. 1824 december 24-től nyugállományú alezredes. Meghalt 1832 augusztus 30-án Budán.

(Nemességi adatok G. Ferencnél, kinek testvérbátyja.)

386. **GOSZTHONY I. PÁL** (Gosztonyi és Kövesszarvi).

Született 1740 április 3-án Gyöngyös (Heves vm.). Alhadnagy volt a 31. (Haller) gyalogezredben. A testőrségnél 1760 június 1-től 1766 december 20-ig szolgált, mikoris állásbiztosító okmánnyal és emlékéremmel távozott. Ez idő alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. Utóbb 1784-től másod-, 1803-tól pedig első alispán Heves vármegyében és kir. tanácsos. Meghalt 1824 március 10-én Gyöngyösön.

(Nemességi adatok G. Ferencnél. A gárdista, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt G. István (sz. 1699) jászkúnkapitány és Kada Anna fia, G. István (sz. 1653) és Terstyánszky Mária unokája.)

387. **GOSZTHONY II. PÁL** (Gosztonyi és Kövesszarvi).

Született 1742 Salfa (Vas vm.). A polgári életből 1763 december 7-én Vas vármegye ajánlatára ugyan fel lett véve a testőrséghez, azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről.

(Nemességi adatok G. Ferencnél. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vármegyében.)

388. **GÓTH ZSIGMOND.**

Született 1783 Bessenyő (Heves vm.). Joggyakornok volt. A testőrségnél 1802 július 1-től 1807 június 30-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1806-ban futárszolgálatot teljesített a nemesi felkelő seregben. A gárdától alhadnagyi rangban került a 31. (Benyovszky) gyalogezredhez és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1808-ban leköszönt rangjáról.

(Címeresnemeslevél 1720 szeptember 5. A gárdista, G. Ferenc és Vratarics Viktória fia, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt G. Mihály és Sebe Borbála unokája, a nemességszerző G. Miklós és Szabó Anna szépunokája.)

389. **GÖMÖRY GUSZTÁV.**

Született 1822 február 25 Nápoly. A tullni utásziskola növendéke volt, honnan 1836 október 5-én mint hadapród az 52. (Ferenc-Károly) gyalogezredhez került. A testőrségnél 1840 május 1-től 1845 április 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrmester szolgált Gömör vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 37. (Máriássy) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. A szabadságharcban a magyar kormány 1848 november 1-én kinevezte utászszázadossá, de Olaszországban állomásozó ezredétől nem engedték hazajönni. 1849-ben Velence ostrománál kitüntette magát s ezért 1849 szeptember 1-én soronkívül I. századossá lépett elő. Az 1853-ki montenegrói zavargások idején a Kulpa folyót védte. 1854-ben egészségi okokból ideiglenesen nyugállományba vonult és mikor 1859-ben újból szolgálatra jelentkezett, a cs. kir. hadilevéltárba osztatott be, hol 1889-ig szolgált.

(Címeresnemeslevél 1741 október 28. A gárdista, G. János (1781—1848) és Hennersdorff Júlia (1792—1873) fia, G. István (1752—1805) és

Gabriel Katalin (1758—1789) unokája, az 1754/55-ben Győr vm. igazolt nemességszerző G. Dávid (1708—1795) és Halwachs Zsuzsa († 1756) szépunokája.)

390. GÖMÖRY ZSIGMOND.

Született 1811 május 30 Zágráb. Önköltséges hadapród volt 1826 október 1-től az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 április 1-től 1834 március 31-ig szolgált Baranya vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Hohenzollern-Hechingen) könnyű lovasezredhez került, hol 1835-ben főhadnagy. Innen a 40. (Koudelka) gyalogezredhez helyeztetett s itt 1839-ben ugyancsak főhadnagy, majd 1843-ban II. százados, 1846-ban pedig I. százados. Elesett 1848 augusztus 8-án Bolognánál.

(Nemességi adatok G. Gusztávnál, kinek testvérbátyja. G. János (1781—1848) fiai Zsigmond (testőr), kit Gömör vm. is ajánlott, Antal, Gusztáv (testőr) 1827-ben nemesi bizonyságlevelet nyertek Baranya vm.-től.)

391. GÖRCS JÓNÁS (Etrekarcsai).

Született 1796 Etrekarcsa (Pozsony vm.). 1813 szeptember 1-től önköltséges hadapród, majd 1814 március 28-tól káplár a 3. (Albert hg.) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1816 október 25-től 1821 október 24-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban a 40. (Württemberg) gyalogezredhez került, hol 1832-ben I. százados, 1841-ben őrnagy. 1843 szeptember 16-tól nyugállományba vonult. Meghalt 1860 december 5-én Kassán.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

392. GÖRGEY ÁRMIN (Görgői és Toporczi).

Született 1812 március 28 Görgő (Szepes vm.). 1830 október 9-től önköltséges hadapród a 34. (Benczur) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 november 1-től 1836 október 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Szepes vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban került a 33. (Bakonyi) gyalogezredhez, azonban 1838-ban lemondott rangjáról. A szabadságharcban 1848 november 29-én százados a 19. zászlóaljnál, az isaszegi győzelem napján (1849 ápr. 6.) pedig őrnagy, beosztva Görgey Artur vezérkarához mint szárnysegéd. 1849 április 16—július 8-ig egy felvidéki portyázó csapat parancsnoka, majd 1849 július 13-án alezredes és vezérkari főnök. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1850 március 8-án halálra, illetve kegyelem útján 14 évi várfogságra ítélve Aradon raboskodott 1850 június 13-ig. Szabadulása után 1861-ig Toporcon gazdálkodott, majd Késmárkon ügyvédi irodát nyitott. 1877 október 20-án Késmárkon öngyilkos lett.

(Adománylevél 1256. A gárdista, G. György (1777—1843) és Castellaris-Perczián Vilma (1784—1829) fia, G. János (1739—1793) és Doleviczényi A. Mária (1751—1834) unokája, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt G. László (1700—1772) és Okolicsányi Mária (1707—1772) szépunokája.)

393. **GÖRGEY ARTUR** (Görgői és Toporczi).

Született 1818 január 30 Toporc (Szepes vm.). A tullni utásziskola növendéke, majd 1832 október 30-tól hadapród, utóbb pedig alhadnagy volt a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 július 1-től 1842 június 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Bereg vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1839-ben, valamint 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítményekbe. A gárdától főhadnagyi rangban a 12. (Palatinus) huszárezredhez került. Atyja halála után 1845 július 31-én elhagyva a katonaságot, egyetemi hallgató lett Prágában. 1848-ban került haza és a szabadságharc alatti szereplése ismeretes a történelemből. Meghalt 1916 május 21-én Budapesten.

(Nemességi adatok G. Árminnál, kinek testvéröccse.)

394. **GÖRGEY GÁBOR** (Görgői és Toporczi).

Született 1799 szeptember 10 Toporc (Szepes vm.). 1817 december 1-től hadapród a 3. (Ferdinánd fhg.) huszárezredben. A testőrségnél 1820 április 25-től 1825 április 24-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Szepes vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (János fhg.) dragonyosezredhez került, hol 1827-ben főhadnagy, 1833-ban II. kapitány, 1836-ban pedig I. kapitány. 1844 augusztus 16-án nyugállományba vonult. Meghalt 1874-ben Pozsonyban.

(Nemességi adatok G. Árminnál. A gárdista, G. Sámuel (1758—1821) és Kapy Jozefa (1785—1849) fia, G. Mátyás (sz. 1724) és Kubinyi Zsuzsanna (1736—1814) unokája, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt G. Jób (1686—1771) és Várady-Szakmáry Anna (1700—1747) szépunokája.)

395. **GÖRGEY JÁNOS** (Görgői és Toporczi).

Született 1778 szeptember 7 Toporc (Szepes vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Szepes vármegye ajánlatára, hol 1796 március 1-től 1799 április 30-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban a 6. (Blankenstein) huszárezredhez osztatott be és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. 1800 október 25-én II. kapitány lett és átlépve a nemesi felkelő lovasseregbe, Lőcsére került. 1801 június 26-án visszahelyezve a 6. huszárezredhez, honnan 1801 december 4-én őrnagyi rangban nyugállományba vonult. Utóbb, 1809-ben ugyancsak őrnagy a zemplén-vármegyei nemesi felkelő lovasezredben. Minden alkalommal kitűnt vitézsége és elhatározottsága által. Midőn felderítő szolgálatra Lengyelországba küldetett, ott Krezsovnál mintegy 500 lengyel lázadót legénységével hősiesen megtámadva, a várost rövidesen elfoglalta. Ekkor szerzett érdemeit a vármegye 1809 február 28-án jegyzőkönyvileg megörökítette, majd 1809 június 18-án Egermann tábornok dícsérő elismerésben részesítette. Vitézsége feletti legfelsőbb megelégedését, az uralkodó nyilvánosan kinyilatkoztatta. Meghalt 1831 október 12-én Lőcsén.

(Nemességi adatok G. Árminnál. A gárdista, G. János (1739—1793) és Doleviczényi A. Mária (1751—1834) fia, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt G. László (1700—1772) és Okolicsányi Mária (1707—1772) unokája.)

396. **GÖRGEY JENŐ** (Görgői és Toporczi).

Született 1815 március 9 Toporc (Szepes vm.). 1832 november 17-től hadapród a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 január 1-től 1837 június 30-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. Meghalt 1873 április 28 Bussóc (Szepes vm.).

(Nemességi adatok G. Árminnál. A gárdista, G. József (1794—1877) és Reviczky Teréz (1792—1841) fia, G. Pál (1740—1811) és Pottornyay Julia (1764—1827) unokája, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt G. Márton († 1773) és Draveczky Erzse (1719—1796) szépunokája.)

397. **GREGORICH GYÖRGY.**

Született 1762 Glina (Zágráb vm.) 1779 június 15-től önköltséges hadapród a 37. (Siskovics, utóbb De Vins) gyalogezredben, majd 1787 október 15-től a vezérkarhoz beosztva törzshadapród és tábori futár. A testőrséghez 1788 november 26-án került Horvátországból. Szolgálata alatt 1788 és 1790-ben futár Madridba. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. 1792 január 9-től a nádori gárdához vezényelve, mint különítményparancsnok. 1793 december 13-án főhadnagy lett, majd 1794 augusztus 1-én II. kapitánnyá előlépve, az 1. bánáti (utóbb 10.) határőrgyalogezred gránátos zászlóaljához helyeztetett. Ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1803-tól már I. százados a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredben, hol 1808-ig szolgált.

(Címeresnemeslevél 1715 július 7. A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.)

398. **GROMANN ZSIGMOND** (Vajszkai).

Született 1744 szeptember 9 Pécs (Baranya vm.). Hadapród volt a 19. (Pálffy Lipót) gyalogezredben. A testőrséghez 1762 január 1-én lett felvéve Baranya vármegye ajánlatára, honnan mint helyettes kerületi biztos 1767 április 18-án került Kassára és itt 1768—1776 szolgált. Utóbb kincstári jószágigazgató és kir. tanácsos.

(A gárdista, ki 1807 április 24-én a „Vajszkai" előnevet kapta, az 1754/55-ben Baranya vm. igazolt és 1753 január 24-én címeresnemeslevelet nyert G. Illés és Sartory Teréz fia.)

399. **GRUBICZY FERENC** (Dragónyi).

Született 1805 Késmárk (Szepes vm.). 1823 február 23-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1827 április 1-től 1832 március 31-ig Szepes vármegye ajánlatára, az utolsó évben mint al II. testőrmester szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 8. (Coburg) huszárezredhez osztatott be. Utóbb elhagyva a katonai pályát, a m. kir. udvari kancelláriánál, majd 1844-ben a temesi kincstári jószágigazgatóságnál tisztviselő.

(Címeresnemeslevél és előnév 1582 augusztus 25. A gárdista, 1844-ben kihirdette nemességét Temes vm.-ben.)

400. GRUBITS LÁSZLÓ.

Született 1765-ben Jákfa (Vas vm.). A polgári életből került a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1790 május 17-től 1795 május 16-ig szolgált. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. bánáti (utóbb 10.) határőrgyalogezredhez helyeztetett, hol 1804-ben főhadnagy, 1806—8 II. százados, 1817-től pedig I. százados a 2. helyőrségi zászlóaljnál s itt 1820-ig szolgált.

(Címeresnemeslevél 1583 január 4. A család 1733-ban vasvármegyei nemes Jákfán.)

401. GUDICS ZSIGMOND (Lemmesi).

Született 1817 Majtény (Pozsony vm.). 1835 március 30-tól hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 július 1-től 1842 június 30-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt beosztva úgy 1839-ben, mint 1840-ben a pozsonyi országgyűlések tartamára kirendelt testőrkülönítményekbe. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Fitzgerald) könnyű lovasezredhez osztatott be.

(Címeresnemeslevél 1632 augusztus 6. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

402. GUNDA JÓZSEF.

Született 1751-ben Nemesjác (Nyitra vm.). 1776 február 17-től hadapród, majd 1778 július 6-tól zászlós a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél első ízben 1779 december 27-től 1787 október 31-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1781-ben a csehországi táborba vezényelve, 1783—87 pedig futár volt. A gárdától a török háború alkalmával mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredhez helyeztetett és ott főhadnagy is lett. 1789 február 16-án került vissza a gárdához és 1790-ben futár Szt. Pétervárra. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. 1792 január 9-én 16 évi katonai és testőrszolgálat után, II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1820 november 9-én Pozsony.

(A család nemessége 1756-ban igazolva Nyitra vm.)

403. GUTHY PÉTER (Kisguthi).

Született 1779 Tiszaszalka (Bereg vm.). 1798 május 1-től önköltséges hadapród, majd 1799 március 1-től káplár az 51. (Splényi) gyalogezredben. A testőrségnél 1799 április 1-től 1801 január 31-ig szolgált Bereg vármegye ajánlatára. Közben 1800 július 1-től egy időre be volt osztva a nemesi felkelő seregbe. A gárdától a francia háborúk idején mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, alhadnagyi rangban a 37. (De Vins) gyalogezredhez került és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1807-ig szolgált.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Bereg vm.)

404. GVOZDENCHEVICH ANDRÁS.

Született 1761 Klokočevec (Belovár vm.). 1779 május 1-től hadapród a varasdi (utóbb 5.) határőrgyalogezredben, majd 1779 augusztus 1-től a 24. (Preiss) gyalogezredben. A testőrségnél 1782 december 20-tól 1787 október 31-ig szolgált Horvátországból. A gárdától a török háború alkalmával mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 4. (Graeven) huszárezredhez osztatott be, hol 1788 augusztus 30-án főhadnagy lett. 1803-ban II. kapitány, 1810-ben I. kapitány, 1813-ban őrnagy, végül 1815-ben az 1. könnyű lovasosztály parancsnoka ezredében. Mint nyugállományú őrnagy halt meg 1836 július 28-án, Zágráb.

(Címeresnemeslevél 1783 március 22. A gárdista, a nemességszerző G. János fia.)

405. GYÁRFÁS KÁROLY.

Született 1756 Ürmény (Nyitra vm.). A polgári életből került a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára 1779 január 12-én. Már 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. Szolgálata alatt 1780—90 többízben volt futár. 1780-ban Szt. Péterváron, 1782-ben Krakkóba, 1787-ben Párisba, majd 1789-ben újból Szt. Pétervárra. A gárdától 11 évi testőrszolgálata után 1790 augusztus 30-án távozott és postamester lett Pozsonyban. Meghalt 1825 február 4 Pozsony.

(Címeresnemeslevél 1603 augusztus 5. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm. A gárdista, Gy. Elek udv. tanácsos és Bauerfeind Anna († 1825) fia.)

406. primor GYÁRFÁS MIKLÓS (Léczfalvi).

Született 1783 július 23-án Lécfalván (Háromszék). A polgári életből lett a testőrséghez 1806 május 1-én Erdélyből felvéve, azonban nem vonult be, hanem lemondott a kinevezésről. Meghalt 1861.

(Címeresnemeslevél 1609 október 8. A család a háromszéki rendi jkvek szerint 1614-ben a székely primori rendhez tartozott. A gárdista, Gy. Lajos († 1786) és Nagyváradi Horváth Teréz fia, Gy. István és Pongrácz Anna unokája, Gy. Pál (sz. 1691) és Hidvégi Nemes Sára szépunokája.)

407. GYÖMÖREY GÁSPÁR (Gyömörei és Teölvári).

Született 1794 november 3-án Gogánfa (Zala vm.). A wieni katonai akadémiát elvégezve, mérnökkari hadapród. A testőrségnél 1813 június 16-tól 1815 július 31-ig szolgált Zala vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (József fhg.) huszárezredhez osztatott be, de már 1817 május 30-án kilépett a hadseregből. 1835 július 18-tól táblabíró Zala vármegyében. Meghalt 1864.

(A gárdista, kit Somogy vm. is ajánlott, Gy. György és Csapody Bora fia, az 1754/55-ben Zala vm. igazolt Gy. Zsigmond unokája.)

408. báró GYŐRFFY FERENC (Losádi).

Született 1798 június 10-én Algyógy (Udvarhelyszék). 1817 január 1-től önköltséges hadapród, majd káplár a 2. (József fhg.) huszárezredben.

A testőrségnél 1819 január 1-től 1824 február 29-ig szolgált Erdélyből és az utolsó évben al II. testőrőrmester volt. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazására kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Württemberg) huszárezredhez helyeztetett, hol 1826-ig szolgált. Utóbb hunyadvármegyei aljegyző. Meghalt 1861 március 13 Szilágysomlyó (Szilágy vm.).

(A gárdista, br. Gy. József és Ugron Mária fia, az 1755 augusztus 26-án magyar bárói rangot nyert Gy. Sámuel és br. Bánffy Bora unokája.)

409. GYÖRFFY JÁNOS-DÁNIEL (Telekesi).

Született 1810 április 11 Budán. 1828 december 13-tól önköltséges hadapród a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1830 január 1-től 1834 december 31-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 37. (Máriássy) gyalogezredhez került, hol 1836-ban főhadnagy. 1840 szeptember 15-én leköszönt rangjáról. Meghalt 1842 április 7 Eger.

(A gárdista, kit Abaúj vm. is ajánlott és 1838-ban nemesi bizonyságlevelet nyert Heves vármegyétől, Gy. József (sz. 1764) budai kamarai tisztviselő és Kisjókai Takách Klára fia, a nemességét és előnevét 1774-ben Heves vm. igazolt és kihirdető Gy. József és Goszthony Anna unokája.)

410. GYÖRGYI IGNÁC.

Született 1811 Győrasszonyfa (Győr vm.). 1830 június 26-tól hadapród az 5. (Savoya) dragonyosezredben. A testőrségnél 1834 január 1-től 1836 november 18-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. 1842-ben győri lakos volt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Győr vm.)

411. GYÖRGYI I. IMRE.

Született 1746 Kassa (Abaúj vm.). A polgári életből került a testőrséghez Abaúj vármegye ajánlatára, hol 1766 november 17-től 1776 augusztus 17-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1770-ben beosztva a pesti testőrkíséretbe, 1772-ben pedig a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik Gy.-családból származik.)

412. GYÖRGYI II. IMRE.

Született 1795 Győr. 1813 március 20-tól önköltséges hadapród, majd 1813 július 1-től káplár a 4. (Ferdinánd fhg.) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1818 szeptember 1-től 1823 augusztus 31-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. esküvője alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (Savoya) dragonyosezredhez került, hol 1825-ben főhadnagy, 1832-ben pedig II. kapitány, végül 1834—37-ig I. kapitány volt.

(Nemességi adatok Gy. Ignácnál.)

Gyürki GYÜRKY GYULA
al II. testőrőrmester

413. GYÖRGYI LAJOS.

Született 1812 Győr. 1825 szeptember 27-től a mérnökkari akadémia növendéke, majd 1830 október 5-től zászlós a 48. (Gollner) gyalogezredben. A testőrséghez 1831 március 1-én került Győr vármegye ajánlatára és gárdai szolgálata alatt halt meg 1833 március 31-én Wienben.

(Nemességi adatok Gy. Ignácnál.)

414. primor GYULAI ELEK (Nagyváradi és Maksai SARKANTYUS-).

Született 1744 július 26 Maksa (Háromszék). Főkormányszéki jegyző, majd 1769-től hadapród, végül káplár volt az 53. (Pálffy János) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél, hová Erdélyből hg. Esterházy Miklós gárdakapitány ajánlatára vétetett fel, 1771 július 13-tól 1783 március 4-ig szolgált. Ez idő alatt 1772-ben és 1777-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, 1780-ban pedig futárszolgálatra. 1782-ben ugyancsak futár Szt. Pétervárra. A gárdától mint brassóvidéki tartományi biztos került vissza Erdélybe. Meghalt 1802 január 10-én.

(Adománylevél 1608 július 31. A család 1768 október 7-én nemesi bizonyságlevelet nyert az erdélyi főkormányszéktől. A gárdista, Gy. László és Keresztúry Judith fia.)

415. primor GYULAI JÁNOS (Nagyváradi és Maksai SARKANTYUS-).

Született 1741 Maksa (Háromszék). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1762 november 20-tól 1763 augusztus 8-ig szolgált és onnan 200 forint végkielégítéssel távozott.

(Nemességi adatok Gy. Eleknél, kinek testvérbátyja.)

416. GYURCSÁNYI GÁBOR (Moysfalvi).

Született 1735 Nagysáró (Bars vm.). A polgári életből került Bars vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1761 március 19-től 1771 június 26-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. A gárdától mint tartományi fogalmazó távozott Pozsonyba, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Utóbb m. kir. helytartótanácsi titkár volt.

(A gárdista, Gy. Imre és az 1754/55-ben Bars vm. igazolt özvegye Kosztolányi Krisztina fia.)

417. GYURKOVICH JÁNOS.

Született 1795 Tata (Komárom vm.). 1812 május 16-tól hadapród a 4. (Ferdinánd fhg.) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1813 április 15-től 1818 április 14-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1817-ben beosztva a Leopoldina fhgnő kíséretére kirendelt livornói testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 10. (Vilmos) huszárezredhez került, hol 1821-ben főhadnagy, 1830-ban II. kapitány, végül 1831-ben I. kapitány volt. 1832 március 1-én vonult nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1708. kih. 1709 Komárom vm., hol a család nemessége 1754/55-ben igazoltatott.)

418. GYÜRKY GYULA (Gyürki).

Született 1815 május 18 Felsőszelény (Hont vm.). Középiskoláit Léván befejezve, 1832 április 21-től hadapród a 33. (Bakonyi) gyalogezredben és Komáromban nyer kiképzést. A testőrségnél 1836 november 1-től 1841 április 30-ig szolgált Hont vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségekre, 1840-ben pedig a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. Az utolsó évben már al II. testőrőrmester. A gárdától főhadnagyi rangban került a 3. (Minutilló) dragonyosezredhez és a morvaországi Prosnitzban állomásozott. Egyideig ezredsegédtiszt, majd 1848 augusztus 1-től II. kapitány, 1849 május 1-től pedig I. kapitány és századparancsnok. Meghalt 1852 január 11-én Prerau (Morvaország).

(Adománylevél 1319. A gárdista, Gy. István (1755—1832) és Madách Anna fia, Gy. Ferenc unokája, az 1754/55-ben Hont vm. igazolt Gy. (Gyürki) Ferenc és Segesdy Judith szépunokája. Olajfestményű arcképe Gyürky Gyula ny. bányaigazgató úr, Bpest, birtokában.)

419. HAÁSZ FERDINÁND.

Született 1745 Magyaróvár (Moson vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1766 november 27-től 1772 október 21-ig szolgált Moson vármegye ajánlatára, mikoris 6 év elteltével egy lovasezredhez való helyezését kérte, de sikertelenül. Ezért leköszönt és távozott a gárdától. Szolgálata alatt beosztva 1770-ben a pesti testőrkíséretbe, 1772-ben pedig a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(A gárdista, az 1759 december 28-án címeresnemeslevelet nyert H. Ferenc fia.)

420. HABIANETZ TÓBIÁS-PÁL.

Született 1740 Dustarok (?) Zágráb vm. A polgári életből került a testőrséghez 1761 október 1-én Horvátországból és a gárdánál halt meg 1769 március 22-én Wienben.

(A címeresnemeslevelet 1703 szeptember 15-én kih. a zágrábi tartománygyűlés. A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.)

421. HAGARA LÁSZLÓ (Magosligeti).

Született 1776 Forgolány (Ugocsa vm.). A polgári életből került a testőrséghez Ugocsa vármegye ajánlatára, hol 1795 augusztus 1-től 1800 április 23-ig szolgált. A gárdától a Napoleon elleni háborúk alatt, mint önként jelentkező, alhadnagyi rangban a 12. (Manfredini) gyalogezredhez osztatott be. Ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Azonban egy újabb rendelkezés folytán a 2. bánáti határőrgyalogezredhez került mint vezérkari tiszt.

(Címeresnemeslevél 1627. Adománylevél 1764. A gárdista, H. Pál és Muslay Anna fia, az 1754/5-ben Ugocsa vm. igazolt H. Pál († 1782) alispán, kir. tanácsos és Gruber Katalin unokája.)

422. HAJDU MIHÁLY.

Született 1775 Szarvas (Békés vm.). A polgári életből lett felvéve Békés vármegye ajánlatára 1796 március 1-én a testőrséghez, azonban betegsége miatt nem kezdhette meg a szolgálatot, hanem 50 forint utiköltséggel hazabocsáttatott.

(A család 1806-ban nemesi bizonyságlevelet nyert Békés vm.)

423. HALÁSZ LÁZÁR (Dabasi).

Született 1798 december 31 Dabas (Pest vm.). A polgári életből került a testőrséghez Pest vármegye ajánlatára, hol 1818 december 1-től 1823 november 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazására kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától alhadnagyi rangban a 33. (Bakonyi) gyalogezredhez került és itt 1830-ban főhadnagy, azonban 1831-ben már leköszönt rangjáról. A szabadságharcban 1848-ban fejérvármegyei nemzetőrszázados és népfelkelési parancsnok volt. Meghalt 1865 julius 14.

(Címeresnemeslevél 1669 szeptember 24. A gárdista, H. Gedeon (1758—1829) és Tornóczi Lázár Éva fia, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt H. Mihály (1716—1779) és Szlávik Eleonóra unokája)

424. HALAVÁCZ IGNÁC-ELEK.

Született 1800 Bártfa (Sáros vm.). 1815 április 11-től önköltséges hadapród, majd káplár, végül őrmester, eleinte a 32. (Esterházy Miklós), majd a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1818 szeptember 1-től 1823 augusztus 31-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. esküvője alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 61. (Saint-Julien) gyalogezredhez helyeztetett, honnan 1827 március 1-én nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1629 április 24.)

425. gróf HALLER FERENC (Hallerkői és Fintaházi).

Született 1795 március 24 Kerelőszentpál (Küküllő vm.). Katonai pályafutását az 5. (Sommariva) vértes lovasezrednél kezdte, hol 1813 augusztus 10-én hadapród. A lipcsei csatában (1813 okt. 14—20) kapott tiszti rangot, mikor 1813 október 16-án alhadnagy lett. 1820 szeptember 10-én a 3. (O'Reilly) könnyű lovasezredhez került és itt 1820 szeptember 11-én főhadnagy, majd 1821 május 1-én ezredsegédtiszt és még ez évben cs. kir. kamarás. Az ezredtől megválva 1822 november 30-án az 1. (Császár) huszárezredhez helyeztetett, hol 1822 december 1-én II. kapitány. Utóbb, 1823 január 31-én, visszakerült ismét a 3. könnyű lovasezredhez és itt 1823 június 1-én I. kapitány. 1826 február 26-tól a nádor hadsegéde és szolgálattevő kamarása. Innen 1830 május 22-én a 9. (Frimont) huszárezredbe osztatott be, hol 1830 május 25-től 2-ik őrnagy. 1833 május 11-től már az 5. (György) huszárezrednél szolgál és 1833 május 22-től alezredes. 1835 május 29-én ezredes és ezredparancsnok a 6. (Württemberg) huszárezredben. A testőrségnél 1837 február 10-től testőralhadnagy, majd 1839 október 25-től testőrfőhadnagy. 1842 június 16-án tábornok és a nagyvezérkarhoz lett ve-

zényelve. Távozása alkalmával a gárda tagjai ragaszkodásuk és tiszteletük jeléül, díszkarddal ajándékozták meg. 1842 június 26-tól horvát bán és v. b. t. t., 1844-ben pedig zágrábi főispán. Majd 1845 október 24-én a horvát báni méltóságtól felmentve, 1847 május 24-től Ferdinánd-Károly fhg. főudvarmestere lett. Az 1848/49 évi olaszországi hadjárat alatt, 1848 június 21-én altábornagy és július 27-től a Radetzky seregének támogatására küldött hadosztály parancsnoka, végül 1850 június 4-től peschierai várparancsnok. 1850-ben megkapta az I. oszt. vaskoronarendet, valamint a Lipót-rend nagykeresztjét és a 12. (előzőleg Palatinus) huszárezred tulajdonosa lett. Ez év október 3-án nyugállományba került, mikoris Besztercére költözött. Azonban 1856 január 4-től újból alkalmazva, Albrecht fhg hadsegéde, majd 1859 november 27-én lovassági tábornok. Véglegesen 1860 április 19-én vonult nyugállományba, kitüntetve a Szt. István-rend nagykeresztjével. 1865 július 27-től megbízva az erdélyi udvari kancellária ideiglenes vezetésével, 1867 április 21-től pedig az újonnan felállított magyar kir. nemesi testőrség első kapitánya. 1868-tól aranygyapjas, végül 1869 április 29-től élethossziglan kinevezett birodalmi tanácsos, az osztrák urakházának tagja. Meghalt 1875 március 5-én Wienben.

(Címerbővítések 1433 május 31 és 1521 április 1. Előnév 1528 március 27. A gárdista, gr. H. József és gr. Koháry M. Terézia († 1812) fia, gr. H. Gábor († 1784) és Grassalkovich Anna unokája, az 1713 január 15-én magyar grófi rangot nyert H. Gábor (1685—1723) és gr. Károlyi Klára szépunokája.)

426. gróf **HALLER PÉTER** (Hallerkői).

Született 1736 Telcs (Naszódvidék). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1761 szeptember 30-ig szolgált, mikoris leköszönt. 1772-től cs. kir. kamarás, 1787-től pedig krasznai főispán.

(A gárdista, az 1753 június 18-án magyar grófi rangot nyert H. Pál és br. Perényi Krisztina fia, H. György és Kornis Anna unokája. További nemességi adatok gr. H. Ferencnél.)

427. **HALMÁGYI ELEK** (Szilágysomlyói).

Született 1796 Sajóudvarhely (Doboka vm.). 1815 április 21-től hadapród az 51. (Splényi) gyalogezredben. A testőrségnél 1818 december 1-től 1823 november 30-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazására kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától alhadnagyi rangban a 37. (Benczur) gyalogezredhez került, hol 1829-ben főhadnagy, azonban már 1833 október 16-án nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1669 november 28.)

428. **HANN JÁNOS-DÁNIEL** (Hannenheimi).

Született 1741 december 30 Medgyes (N.-Küküllő vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1760 augusztus 11-én Erdélyből és a gárdánál halt meg 1763 december 24-én Wienben.

(A gárdista, ki a testőrségnél „Hannenheim“ néven szerepel, H. István (1711—1795) és nemes Clausenburg A. Katalin (1721—1774, kinek szülei C. Péter királybíró és Adami Zsuzsanna) fia, az 1742 augusztus 4-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert H. András (1679—1745) és Seidner Margit (1688—1756) unokája.)

gróf **HARBUVAL-CHAMARE NEP. JÁNOS** l. 196.
gróf **CHAMARE-HARBUVAL NEP. JÁNOS** alatt.

429. HARSÁNYI ZSIGMOND.

Született 1742-ben Oroszvár (Moson vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1763 március 15-én Moson vármegye ajánlatára és a gárdánál halt meg 1770 január 22-én Wienben.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Moson vm.)

430. HARSÁNYI-LITERÁTI SÁMUEL (Kisharsányi és Sárospataki)

Született 1765 Sárd (A. Fehér vm.). 1785-től tisztviselő a gubernіumnál. A testőrségnél 1790 június 9-től 1795 június 8-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi, majd 1791-ben a prágai koronázásra kivezényelt testőrkülönítménybe. 1794-ben a br. Splényi testőralkapitány elleni panasziratnak a magyar kir. udvari és az erdélyi kancelláriához juttatók egyike, amiért utóbb nyolc napi fogságbüntetést kapott. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott és előbb az erdélyi főkormányszékhez került, majd 1809-ben erdélyi kir. táblai ülnök lett. A testőrírók közé tartozott. Meghalt 1814.

(Adománylevél 1467. Nemességmegerősítő címeresnemeslevél és előnév 1606 július 20. Megújítva 1619 június 19. A család nemessége 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, H. János és Vásárhelyi Sára fia, H. János és Szentmártoni Bora unokája.)

431. HÁVOR ZSIGMOND.

Született 1807 Rovenszkó (Nyitra vm.). 1827 április 28-tól önköltséges hadapród a 44. (Bellegarde) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 május 1-től 1833 szeptember 30-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

432. HAZÁTIUS FERENC-KÁROLY.

Született 1745 Rohonc (Vas vm.). A polgári életből került a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1773 augusztus 19-től 1780 március 21-ig szolgált. 1781-ben a csehországi seregnél teljesített szolgálatot.

(A címeresnemeslevelet 1687 január 20-án kih. és a család nemességét 1784-ben igazolta Vas vm. A gárdista, H. János és Sibrik Klára († 1799) fia.)

433. HEGEDÜS JÁNOS.

Született 1762 Csepreg (Sopron vm.). 1783 június 22-től közlegény a Toscana lovasezredben. A testőrségnél 1785 április 5-től 1787 október 31-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára. A török háború alkalmával önként jelentkezett harctéri szolgálatra és 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 4. (Graeven) huszárezredhez osztatott be, hol 1788 április 26-án főhadnagy lett. 1790-ben résztvett Krusován megrohanásánál.

(Címeresnemeslevél 1753 július 2. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sopron vm.)

434. HEGEDÜS JÓZSEF.

Született 1788 Győr. A polgári életből került a testőrséghez Sopron vármegye ajánlatára, hol 1813 szeptember 30-tól 1818 szeptember 29-ig szolgált. Ez idő alatt 1817-ben beosztva a Leopoldina fhgnő kíséretére kirendelt livornói testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 12. (Palatinus) huszárezredhez helyeztetett, hol 1823-ban főhadnagy, 1834-ben II. kapitány, 1836-tól pedig I. kapitány volt 1847-ig.

(Nemességi adatok H. Jánosnál.)

435. HEGYESSY ELEK (Borosjenői).

Született 1775 Magyarrégen (M.-Torda vm.). Vármegyei aljegyző volt. A testőrségnél 1795 augusztus 1-től 1800 július 31-ig szolgált Erdélyből és a gárdától 150 forint felszerelési átalánnyal a 31. (Benyovszky) gyalogezredhez került, hol 1806-ban főhadnagy, 1814-ben I. százados, 1835-ben őrnagy, 1839-ben alezredes, végül 1841-től ezredes és ezredparancsnok. 1845-ben nyugállományba vonult és Brassóba költözött, de rövidesen 1845 június 7-én meghalt Nagyszebenben.

(Adománylevél 1643 március 21.)

436. HEGYESSY ISTVÁN (Borosjenői).

Született 1734 Mikeháza (Doboka vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1760 augusztus 11-én Erdélyből. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó, majd ugyancsak ez évben a Hágába kirendelt testőrkülönítménybe. 1765 június 21-én, hely hiányában, az egyik erdélyi határőrgyalogezredhez való beosztása, 1765 december 3-án pedig II. kapitányi kinevezése iránti kérelmével el lett utasítva. 1766 április 30-án főhadnagyi rangban az 1. oláh (utóbb 16.) határőrgyalogezredhez helyeztetett, hol utóbb alezredes lett.

(Nemességi adatok H. Eleknél.)

437. gróf HERBERSTEIN LIPÓT.

Született 1765 Wien. Tanulmányait 1771—1784 a Theresiánumban befejezve, hadapród, majd zászlós volt a 47. (Kinsky Ferenc) gyalogezredben, utóbb pedig alhadnagy lett a 49. (Pellegrini) gyalogezredben. A testőrségnél 1792 december 1-től 1793 július 7-ig szolgált Csongrád vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban a 39. (Nádasdy) gyalogezredhez került, mely alkalommal, noha még nem volt meg az előírt öt évi gárdai szolgálata, különös kegyképpen 150 forint felszerelési átalányt is kapott.

(Német-római birodalmi grófi rang 1648 július 9. Honfiusítás 1687 évi XXVIII. t.-c. alapján.)

438. HERDOVICS MIHÁLY.

Született 1739 Rajka (Moson vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1760 június 1-én Moson vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1766-ban azzal a kérelemmel fordult Moson vármegyéhez, hogy mint hat éve szolgáló testőr, jövőjét biztosítani óhajtván, üresedés esetén egy

tartományi albiztosi állást szeretne kapni. A vármegye 1766 augusztus 21-én kérelmét pártolólag terjesztette fel a magy. kir. udvari kancelláriához. Igy került a gárdától 1769 május 22-én mint számfeletti tartománybiztos Erdélybe, majd utóbb tényleges minőségben Pozsonyba.

(A gárdista, az 1756 november 22-én címeresnemeslevelet nyert H. János fia.)

439. HEROVICS NEP. JÁNOS.

Született 1783 Devecser (Veszprém vm.). Hadapród volt a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1805 február 1-én került Moson vármegye ajánlatára és gárdai szolgálata alatt halt meg 1805 december 7-én Pesten.

(A gárdista, az 1790 november 18-án címeresnemeslevelet nyert H. József és Pachman Katalin fia.)

440. HEROVICS SÁNDOR.

Született 1780 Devecser (Veszprém vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1799 szeptember 1-én Veszprém vármegye ajánlatára. A gárdától 1804 augusztus 31-én 150 forint végkielégítéssel távozott.

(Nemességi adatok H. Nep. Jánosnál, kinek testvérbátyja.)

441. HERSCHING DÁNIEL-ANDRÁS.

Született 1778 június 19 Pécs (Baranya vm.). Hadapród volt a 4. (Czartoryski-Sangusko) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1797 február 1-én lett felvéve Baranya vármegye ajánlatára, azonban nem vonulhatott be, mert 1797 március 13-án meghalt Mantuában.

(A gárdista, H. János-Arnold testőr és Wagner Judit fia.)

442. HERSCHING JÁNOS-ARNOLD.

Született 1751 Pécs (Baranya vm.). Hadapród volt a 6. (D'Ayassassa) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1772 december 12-én lett felvéve Baranya vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. 1775 február 9-től, miután házassági engedélyt kapott, évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult. 1790 április 7-től baranyavármegyei szolgabíró volt.

(Címeresnemeslevél 1733 április 27. A gárdista, ki 1771 január 4-én nemesi bizonyságlevelet nyert Baranya vm.-től, a nemességet 1754—55-ben ugyancsak Baranya vm. igazolt nemességszerző H. János-Arnold és Swilkovics Julia fia.)

443. HERTELENDY ANTAL.

Született 1746. A wienerneustadti katonai akadémia elvégzése után, a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezrednél századosi rangban szolgált néhai édesatyja katonai érdemeire való tekintettel, édesanyja kérelmére és Zala vármegye ajánlatára 1766 június 25-én vétetett fel a testőrséghez. Azonban nemességét nem tudván elfogadható módon igazolni, a főudvarmesteri hivatal miután előzőleg, még 1766 június 3-án az ez ügyben szükséges lépések megtételét kérte, 1766 július 3-án felvilágosításért fordult a magyar kir. udvari kancelláriához. A beérkezett válasz kedvezőtlen

lehetett, mert H. nem vonult be a gárdához. Utóbb, 1771 február 7-én, ekkor már mint zászlós a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben, felvételi kérelmét megújította, de azzal 1771 február 18-án elutasíttatott. Az ezredben 1768 december 15-től 1772 április 16-ig szolgált.

444. **HERTELENDY IGNÁC** (Hertelendi és Vindornyalaki).

Született 1817 május 3 Szentmihály (Vas vm.). 1833 október 4-től közlegény a 48. (Gollner) gyalogezredben. Innen 1834 október 26-án a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredhez került, hol 1834 november 4-én káplár lett. A testőrségnél 1839 május 1-től 1844 április 30-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Wernhardt) könnyű lovasezredhez helyeztetett, hol 1846-ban főhadnagy, majd 1850-ben I. kapitány a 11. (Württemberg) huszárezredben. 1852 augusztus 16-án nyugállományba vonult.

(Új adománylevél 1718 március 4. és 1803 július 8. A gárdista, kit Zala vm. is ajánlott. H. Zsigmond (1775—1828) és Lukács Róza (1775—1851) fia, H. János (1746—1811) és Bucsui Szabó Judith (1753—1834) unokája, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt H. Ádám és Csányi Erzsébet († 1756) szépunokája.)

445. **HETYEY ANTAL** (Makkoshetyei).

Született 1793 Nagysimonyi (Vas vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Vas vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával 1815 május 2-án kivált a testületből.

(Adománylevél 1467 és 1559. A gárdista, H. András (sz. 1785) és Högyészy Anna fia, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt H. István és Jezerniczky Éva unokája.)

446. **HEYDENDORFF DÁNIEL.**

Született 1741 augusztus 4-én Medgyes (N. Kükülő vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből 1760 augusztus 11-én. Szolgálata alatt 1763 szeptember 19-én azon kérelmével, hogy II. kapitányi rangban egyik erdélyi határőrgyalogezredhez helyeztessék, el lett utasítva. A gárdától 1765 május 15-én mint erdélyi kir. törvényszéki létszámfeletti tanácsos, Medgyesre helyeztetett. Meghalt 1821 szeptember 4 Medgyes.

(A tulajdonképpeni családnév CONRÁD de Heydendorff. Címeres-nemeslevél 1610. Újítva 1696 március 27. A gárdista, H. Dániel (1703—1777) és nemes Bauszner A. Mária (1713—1785) fia, az újított címeres-nemeslevelet nyert H. Sámuel (1647—1727) és Móritz Margit unokája.)

447. **HEYDENDORFF PÉTER.**

Született 1765 december 6 Medgyes (N. Kükülő vm.). Lajstromozó volt a kerületi táblánál Marosvásárhelyen. A testőrséghez 1790 június 9-én került Erdélyből. Még ez évben beosztva a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi, majd 1791-ben a prágai koronázásra kivezényelt testőr-

különítménybe. 1792 március 15-től gárdasegédtiszt és április 1-én leküldve a koronázási különítménnyel Budára. 1795 június 22-től főhadnagy, majd 1800 július 4-én II. kapitány. 1801 november 27-től évi 300 forint személyi pótlékot kapott. 1806 augusztus 1-től II. testőrőrmester és 1812 augusztus 2-től újból gárdasegédtiszt. 1823 június 1-én lett őrnagy. 1828 május 28-án a második I. testőrőrmesteri állásért folyamodott és azt 1828 július 15-én el is nyerte. Azonban már 1828 december 10-től a rendszeresített évi 800 forint ellátáson kívül még 400 forint külön pótlékkal, nyugállományba vonult. Meghalt 1836 szeptember 21-én Medgyesen.

(Nemességi adatok H. Dánielnél. A gárdista, H. Mihály (1730—1821) és Hannenheimi Hann Katalin (1739—1809) fia, H. Dániel (1703—1777) és nemes Bauszner A. Mária (1713—1785) unokája.)

448. HIEMER JÓZSEF.

Született 1767 Székesfehérvár. 1790-ben alhadnagy volt a fejérvármegyei koronaőrző bandériumban. A testőrségnél 1790 június 9-től 1795 június 8-ig szolgált Fejér vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1790-ben, beosztva a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi, majd 1791-ben a prágai koronázásra, 1792—94 pedig a nádor mellé kivezényelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Mészáros) ulánusezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(A gárdista, ki 1790-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Fejér vm.-től, H. Imre és Baldt Teréz fia, H. Mátyás unokája, az 1702 július 17-én címeresnemeslevelet nyert H. Mihály szépunokája.)

449. HODOR LAJOS (Kézdiszentléleki).

Született 1777 Torda (T. Aranyos vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, 1797 november 1-én. Szolgálata alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1802 október 31-én 150 forint végkielégítéssel távozott. Utóbb 1815-ben fogalmazó, majd titkár az erdélyi udvari kancelláriánál. Meghalt 1830 körül.

(Címeresnemeslevél 1667 január 19. A gárdista, H. József fia, H. János unokája, a nemességszerző H. Máté szépunokája.)

450. HOLLAKY GUSZTÁV (Kishalmágyi).

Született 1816 Arad. 1836 január 21-től hadapród a 62. (Vacquant-Geozelles) gyalogezredben. A testőrségnél 1838 május 1-től 1843 július 22-ig szolgált Arad vármegye ajánlatára, hol az utolsó évben al II. testőrőrmester is volt. Ez idő alatt 1839-ben a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától mint fogalmazó a magyar kir. udvari kancelláriához került.

(Nemességi adatok a gyulafehérvári kápt. ltr. A gárdista, H. Pál (sz. 1781) magyar nemes testőr és Bosnyák Judith fia.)

451. HOLLAKY PÁL (Kishalmágyi).

Született 1781 Kishalmágy (Arad vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Zaránd vármegye ajánlatára 1803 február 1-én. A gár-

dától 1805 szeptember 10-én alhadnagyi rangban az 5. (Nassau-Usingen) vértes lovasezredhez helyeztetett, hol 1808-ig szolgált.

(Nemességi adatok H. Gusztávnál. A gárdista, H. Pál és Török Anna fia, H. Pál zarándi főispán unokája.)

452. báró **HORECZKY FERDINÁND** (Horkai és Koricsáni).

Született 1805 Rohó (Nyitra vm.). 1822 január 26-tól hadseregbeli hadapród, majd őrmester a 2. (Sándor) gyalogezred gránátos zászlóaljában. Innen az utászcsapathoz került. A testőrségnél 1826 február 1-től 1830 május 31-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1865 január 13.

(Honfiúsítás 1638 március 26. Bárói rang 1653 szeptember 12. A jelenleg már kihalt család 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

453. báró **HORECZKY FLÓRIÁN** (Horkai és Koricsáni).

Született 1739 Rohó (Nyitra vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1760 július 29-től 1761 május 15-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt, mert megházasodott. Meghalt 1795 március 12 Nagyszombat (Pozsony vm.).

(Nemességi adatok br. H. Ferdinándnál. A gárdista, br. H. János és Majthényi Angelika fia, br. H. Miksa és Járos Katalin unokája, br. H. Ferenc és gr. Serényi Margit szépunokája, br. H. Gábor és Echy Katalin dédunokája, H. (de Horka) János és Majláth Ilona ükunokája.)

454. **HORVÁTH ANTAL-ANDRÁS** (Pálóczi).

Született 1735 Léh (Abaúj vm.). 1754-től a 19. (Pálffy Lipót) gyalogezredben szolgált, hol 1760-ban zászlós. A testőrséghez 1760 június 1-én került, honnan 1763 január 31-én mint rokkant évi 150 forint alhadnagyi nyugdíjjal és azzal az ígérettel, hogy a polgári pályán történő elhelyezéséről gondoskodás történik, elbocsáttatott.

(Adománylevél 1712 június 24. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Abaúj vm.)

455. **HORVÁTH ANTAL** (Salomvári).

Született 1775 Keménfa (Zala vm.). A polgári életből került Zala vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1795 augusztus 1-től 1800 július 31-ig szolgált. A gárdától saját kérelmére alhadnagyi rangban a 48. (Vukassevich) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél HORVÁTH-SALOMVÁRY névre 1665 szeptember 2. A gárdista, H. Ferenc (sz. 1735) és Vizy Erzsébet fia, H. Ferenc és Miszori Katalin unokája, a nemességszerző Mihály szépunokája.)

456. **HORVÁTH DÁVID** (Nagygeresdi).

Született 1754-ben Nagygeresd (Sopron vm.). 1772 szeptember 24-től hadapród, 1776 január 1-től alkáplár, 1776 október 1-től káplár, 1778 július 17-től őrmester, végül 1783 április 1-től alhadnagy a 4. (Graeven) huszárezredben. A testőrséghez 1785 január 11-én Sopron vármegye ajánlatára

vétetett fel. 1786-ban beosztva a morvaországi sereghez. A gárdától a török háború alkalmával, mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, 1787 szeptember 17-én ugyancsak alhadnagyi rangban, újból régi ezredéhez helyeztetett, hol 1788 április 26-án főhadnagy lett. 1791-ben II. kapitány (most már Vécsey), majd 1798-tól I. kapitány a 7. (Liechtenstein) huszárezredben, honnan 1805 szeptember 16-án nyugállományba vonult. Meghalt 1831 január 3 Eszterháza (Sopron vm.).

(Nemességi adatok az Orsz. Ltár táblai oszt. irataiban.)

457. **HORVÁTH IGNÁC** (Szentgyörgyi).

Született 1778 Ukk (Zala vm.). Előzőleg 9 hónapon át főhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1799 április 1-től 1804 március 31-ig szolgált Zala vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 34. (Kray, utóbb Davidovich) gyalogezredhez került, honnan azonban még 1804-ben áthelyeztetett a 48. (Vukassevich) gyalogezredhez, hol 1805-ben ugyancsak alhadnagy volt.

(Adománylevél 1631. A gárdista, H. Ignác és Tallián Anna fia, a Vas vm. 1754/55-ben igazolt H. Ferenc alispán és Daróczy Franciska unokája.)

458. **HORVÁTH JÓZSEF.**

Született 1771 Kőszeg (Vas vm.) 1789 december 20-tól hadapród, majd zászlós az 52. (Antal fhg.) gyalogezred 4. zászlóaljában. A testőrségnél 1793 július 12-től 1797 január 3-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban visszakerült az 52. gyalogezredhez és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(A gárdista, H. Ferenc fia. Közelebbi adatok hiányában azonban nem volt megállapítható, hogy melyik H.-családból származik.)

459. **HORVÁTH JÓZSEF** (Szentgyörgyi).

Született 1780 március 6 Szentgyörgy (Vas vm.). A polgári életből került 1797 április 1-én Somogy vármegye ajánlatára a testőrséghez. Szolgálata alatt a francia háborúk alkalmával 1800 július 1-én mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, alhadnagyi rangban a tartalékseregnek tartozó 28. (Frelich) gyalogezredbe, majd 1800 november 1-én a nemesi felkelő seregbe osztatott be, honnan 1801 június 20-án már mint főhadnagy tért vissza. A gárdától 1802 március 31-én, ugyancsak főhadnagyi (1800 nov. 1-i) rangban a 39. (Nádasdy) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Innen 1804 február 1-én mint II. százados a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez került, hol 1809 február 8-án I. százados lett. 1810 november 30-án leköszönt rangjáról. 1810-től cs. kir. kamarás. Meghalt 1852 április 6.

(Nemességi adatok H. Ignácnál. A gárdista, kit Sopron vm. is ajánlott, H. Zsigmond (1737—1808) nemes testőr és Somssich A. Mária fia.)

460. **HORVÁTH KÁROLY** (Salomvári).

Született 1807 Wien. A polgári életből került a testőrséghez Zala vármegye ajánlatára, hol 1826 augusztus 1-től 1831 július 31-ig, az utolsó

évben mint al II. testőrőrmester szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 48. (Gollner) gyalogezredhez osztatott be. Azonban kinevezését nem fogadta el, hanem a polgári pályára lépve, sóhivatalnok lett Varasdon.

(Nemességi adatok H. (Salomvári) Antalnál, kinek fia.)

461. **HORVÁTH LÁSZLÓ** (Nagygeresdi).

Született 1748-ban Nagygeresd (Sopron vm.). A polgári életből vétetett fel Sopron vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1772 január 24-től 1784 november 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd 1780-ban futárszolgálatra. Ugyancsak futár 1782-ben Szt. Pétervárra. A gárdától betegsége miatt kórházba került, onnan pedig évi 200 forint ellátással nyugállományba helyeztetett. Meghalt 1829 október 5 Csepreg (Sopron vm.)

(Nemességi adatok H. Dávidnál, kinek valószínűleg testvére.)

462. **HORVÁTH MIKLÓS** (Kistatai).

Született 1803 Mesteri (Vas vm.). 1821 október 6-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 június 1-től 1826 augusztus 24-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(A család nemességére vonatkozó közelebbi adatok ismeretlenek. Címerpecsét 1792-ből Orsz. Ltár: Post Adv. iratok. A gárdista, H. József és Jákfalvi Horváth Franciska fia.)

463. **HORVÁTH PÁL** (Legéndi **BIBITY-**).

Született 1823 január 10 Irsa (Pest vm.). 1840 május 3-án belépett a 32. (Este) gyalogezredbe, hol 1840 augusztus 15-től hadapród volt. A testőrséghez 1844 május 1-én került Pest vármegye ajánlatára és szolgálata alatt úgy 1847-ben, mint 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 20-án el is távozott. A szabadságharcban már 1848 szeptember 25-től százados a 64. zászlóaljnál. Utóbb a komáromi hadseregben harcol s mikor a nyárádi ütközetben (1849 jún. 20.) kitüntette magát és vitézségével a visszavonuló magyar sereget nagy veszélytől megmentette, Klapka tábornok még a harctéren kinevezte őrnaggyá és az 57. zászlóalj parancsnokává. 1849 szeptember 21-től alezredes. A komáromi fegyverletétel (1849 szept. 27.) után szabadon távozott és pestvármegyei várnagy lett. 1852-ben alaptalanul gyanúsítva fogságba került, azonban rövidesen kiszabadult. Az újonnan felállított honvédségnél 1869 augusztus 18-tól őrnagy és az 57. zászlóalj parancsnoka. Majd 1876 november 1-én alezredes, mely rangban nyugállományba is vonult. Tulajdonosa volt a 48-as honvéd II. és III. oszt. érdemjelnek. Meghalt 1877 július 22 Budapest.

(A gárdista, H. Imre és Rosinszky A. Mária fia, a Nógrád vm.-től 1813 augusztus 11-én nemesi bizonyságlevelet nyert H. László-János (sz. 1774) és Staud Viktória unokája, az 1719-ben Legéndre adományt és 1783 december 13-án Nógrád vm.-től nemesi bizonyságlevelet nyert H. Imre és Thassy-Becz Mária szépunokája, H. Pál és Tápay Éva dédunokája.)

464. **HORVÁTH SÁMUEL** (Nagyváradi).

Született 1738 Alsóutsa (Fogaras vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 szeptember 6-tól 1761 szeptember 30-ig szolgált, mikoris leköszönt. Meghalt 1798.

(A gárdista, H. András (1705—1770) és gr. Teleki Borbála fia, H. Ferenc (1675—1745) és Barcsay Klára unokája, H. András (1650—1710) és Fricsi Fekete Mária szépunokája, az 1650 április 4-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert H. Márton dédunokája.)

465. **HORVÁTH ZSIGMOND** (Szentgyörgyi).

Született 1737 Szeleste (Vas vm.). A polgári életből került Vas vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1760 augusztus 8-tól 1766 január 13-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt, majd annak berekesztése után visszamaradó és még ugyancsak ebben az évben a Hágába vezényelt testőrkülönítménybe. A gárdától mint helyettes tartományi biztos távozott. 1790-ben, 1792-ben és 1796-ban sopronvármegyei követ, majd Békés vármegye főispáni helyettesse, utóbb pedig főispánja. 1806-tól cs. kir. kamarás. Egyébként udvari tanácsos, v. b. t. t. és a hatalmas családi vagyon további gyarapítója. Meghalt 1808 augusztus 20 Szentgyörgy (Vas vm.).

(Nemességi adatok H. Ignácnál. A gárdista, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt H. Ferenc alispán és Daróczy Franciska fia, H. József alispán és Szegedy Borbála († 1732) unokája, H. János alispán és Szelestey Anna szépunokája.)

466. **HORVÁTH-BUGARIN ANTAL** (Brezoviczai).

Született 1783 Komjáti (Abaúj vm.). Előzőleg 5 hónapon át főhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1806 február 1-től 1807 október 31-ig szolgált Torna vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Utóbb hivatalnok volt Wienben.

(Régi nemességet megerősítő címerlevél 1593 március 1. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Torna vm.)

báró **HORVÁTH-PETRICHEVICH JÁNOS** l. 900.
báró **PETRICHEVICH-HORVÁTH JÁNOS** alatt.

467. **HORVÁTH-VOXITH PÁL** (Zalukai).

Született 1796-ban Tarnóc (Nógrád vm.). 1818 június 18-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1821 július 1-től 1826 június 30-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Hessen-Homburg) huszárezredhez került, hol 1828-ban főhadnagy, 1834—35-ben pedig II. kapitány volt.

(Címeresnemeslevél 1582 február 21. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nógrád vm. A gárdista, H.-V. Antal fia. Arcképe (de nem gárdista korából) Horváth-Voxith Iván úr Bpest, birtokában.)

468. **HÖGYÉSZY GÁBOR** (Simonyi és Högyészi).

Született 1795-ben Nagysimonyi (Vas vm.). A polgári életből került a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1813 április 16-tól 1818 április 15-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 10. (Vilmos) huszárezredhez helyeztetett, hol 1821-ben főhadnagy, 1830-ban II. kapitány és 1831-ben I. kapitány volt. 1833 március 15-én vonult nyugállományba. Meghalt 1836 november 25-én Kassán.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm.)

469. **HÖGYÉSZY PÁL** (Simonyi és Högyészi).

Született 1790 Nagysimonyi (Vas vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Sopron vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával 1815 május 2-án kivált a testületből. Utóbb 1839—43 sopronvármegyei alispán, majd kir. táblai ülnök volt.

(Nemességi adatok H. Gábornál.)

470. **HRABÉCZY MIKSA** (Vágujhelyi).

Született 1811 Kisszeben (Sáros vm.). 1830 december 1-től hadapród a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 november 1-től 1837 október 31-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 34. (Benczur) gyalogezredhez kerül Galiciába, hol 1840-ben főhadnagy, 1846-ban II. százados, 1848-ban pedig I. százados. A szabadságharcban eleinte százados a 26. zászlóaljnál, majd 1848 október 16-tól őrnagy és a 28. zászlóalj parancsnoka. 1849 áprilisától júniusig kórházparancsnok Léván. 1850 február 5-én Aradon 15 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott és 1850 február 5-én kapott kegyelmet. Utóbb kisszebeni városi tanácsos. Meghalt 1882 Kisszeben.

(Címeresnemeslevél 1622 június 19. A gárdista, kit Szepes vármegye is ajánlott, H. Imre és Kolacskovszky Eufruzsina fia, H. János és Görgey Erzsébet unokája.)

471. báró **HRABOVSZKY JÁNOS** (Hrabovai).

Született 1777 május 5 Győr. A polgári életből került a testőrséghez Baranya vármegye ajánlatára, hol 1795 február 23-tól 1797 június 20-ig szolgált. A gárdától elkerülve, fényes katonai pályáját mint főhadnagy a 34. (Esterházy Antal) gyalogezrednél kezdte és odahelyezése alkalmával 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1805-ben beosztva a vezérkarhoz. Résztvett a francia hadjáratban és 1809-ben mint százados tünt ki Gravibródnál (ápr. 30), majd Sebenicónál (júl. 20). Kiváló vitézsége elismeréseül 1810-ben Mária Terézia-rend lovagkeresztet kapott.[1] Ugyancsak még 1810-ben őrnagy is lett és ez évben Prágában, 1811-ben pedig Temesváron állomásozott. 1813-tól cs. kir. kamarás. 1814-ben alezredes, 1821-ben ezredes, harcol az ezévi olasz háborúban és meg-

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 1058. 1747.

kapja a hadiékítményes Lipót-rend lg.-keresztjét. 1828-ban Veronában, 1829-ben pedig Lembergben szolgál. Az 1830-ki olasz háborúban dandárparancsnok Veronában. 1831-ben tábornok és dandárparancsnok Milánóban. 1832-ben II. oszt. vaskoronarendet kapott. 1836-ban Pesten, 1837-ben ismét Lembergben dandárnok. 1838-ban altábornagy és hadosztályparancsnok ugyancsak Lembergben. 1840—49 tulajdonosa a 14. (előzőleg Richter) gyalogezrednek. 1841-ben már Nagyváradon hadosztályparancsnok, 1847-ben pedig vezénylőtábornok Péterváradon és egyben Horvátország, valamint Slavónia kormányzója. Ily minőségben a magyar kormány 1848 május 11-én kinevezte királyi biztossá, majd május 14-én parancsot kapott István nádortól, hogy Jellachichot mint hazaárulót fossza meg rangjától. A parancsot már nem teljesíthette, de az alakuló szerb csapatokat július 17-én Futakon megtámadta és szétszórta. 1848 őszén országos főhadparancsnok Budán, hol az 1849 elején Pestre bevonuló Windisch-Grätz elfogatta. A császári haditörvényszék 1850 márciusában Wienben halálra, majd kegyelem útján 10 évi várfogságra ítélte. Olmützben raboskodott és csak néhány nappal halála előtt nyert kegyelmet. Meghalt 1852 szeptember 18 Olmütz, eltemetve Kajdacson (Tolna vm.)

(Címeresnemeslevél 1565 július 12. A gárdista, ki 1823 június 13-án magyar bárói rangot kapott, H. Péter kapitány és Hrabovszky Ágnes fia, H. Sándor és Petrovszky Zsófia unokája, H. Miklós és Révay Katalin szépunokája.)

472. HRABOVSZKY PÉTER (Hrabovai).

Született 1773 Győr. A polgári életből vétetett fel Győr vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1797 február 1-től 1802 január 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1798-ban beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe. Majd a Napoleon elleni háborúk alkalmával mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, 1800 július 1-én a gárdaalap terhére, a tartalékseregheż lett beosztva, további testőrszolgálattal. A gárdától alhadnagyi rangban, egy 1801 november 8-án kiadott rendelet folytán az 5. (Savoya) dragonyosezredhez került és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Azonban az 1802 január 24-ki újabb rendelkezés mégis a 3. (Württemberg) dragonyosezredhez helyezte, hol 1806-ban főhadnagy, 1810-ben pedig II. kapitány volt. Résztvett az 1805—1809 tartó hadjáratokban. 1813 június 30-tól nyugállományba vonult, majd 1835 július 18-tól Tolna- és Baranya vármegyei táblabíró.

(Nemességi adatok H. Jánosnál, kinek testvére.)

473. HUDOBA DÁNIEL (Badini).

Született 1821 április 13 Illésfalu (Zólyom vm.). 1840 szeptember 1-től önkéntes, 1840 október 3-tól önköltséges hadapród, 1842 január 16-tól pedig káplár a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrséghez 1844 május 1 én vétetett fel Zólyom vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt úgy 1847-ben, mint 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. Majd mikor szabadságra hazautazott, 1848 október 11-én bejelentette Győrből a gárdának, hogy mivel a magyar országgyűlés hadügyi bizottmánya 1848 október 1-től kinevezte századossá a 37. honvéd

zászlóaljhoz, leköszön és már nem tér vissza a testőrséghez. A szabadságharcban 1849 április végén tisztviselő lett a magyar hadügyminiszteriumban. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után kibújdosott Hamburgba. Utóbb vármegyéjébe visszatérni óhajtván, előzőleg kötelezvényt kellett adnia s csak így kaphatott útlevelet az osztrák hatóságoktól. 1852-ben hazatérve jelentkezett a császári haditörvényszék előtt s ekkor 2 évi várfogságra ítéltetett, de rövidesen kegyelmet kapott. Utóbb Léván telepedett le s ott is halt meg 1850 után.

(Címeresnemeslevél és előnév 1582 február 21. A család nemessége 1760-ban igazolva Zólyom vm. A gárdista, H. János (sz. 1776) és Hurton Mária fia, H. Mátyás (sz. 1739) unokája. Névváltoztatás 1903-ban BADINY-ra)

474. **HUSZÁR BÁLINT** (Dercsikai).

Született 1807 augusztus 19 Sárbogárd (Fejér vm.). 1825 március 1-től önköltséges közlegény, majd hadapród a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 február 1-től 1834 január 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Fejér vármegye ajánlatára és onnan alhadnagyi rangban újból a 19. gyalogezredhez került. Azonban 1835 október 1-én már nyugállományba vonult. Meghalt 1887 december 29-én Vajtán (Fejér vm.)

(Nemességújító címeresnemeslevél 1569 április 6. A gárdista, H. István (1755—1827) és Morócza Julianna (1769—1852) fia, H. István († 1776 e.) unokája, az 1748 évi Sopron vm. nemesi bizonyságlevél alapján 1750-ben Fejér vm. kihirdetett és az 1754/55-ki összeíráskor ugyanott igazolt H. János szépunokája, H. Ferenc dédunokája, a Sopron vm. költözött H. András ükunokája, a nemességszerző H. Mátyás ősunokája.)

475. báró **HUSZÁR ISTVÁN.**

Született 1824 Wien. A mérnökkari akadémia növendéke volt, honnan 1843 augusztus 19-én alhadnagyi rangban a 2. (Sándor) gyalogezredhez került. A testőrségnél 1844 május 1-től 1848 augusztus 28-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban előbb a 3. styriai vadászzászlóaljhoz, majd 1849 január 1-én a 17. (Hohenlohe-Langenburg) gyalogezredhez osztatott be. Innen áthelyezve a 49. (Hess) gyalogezredbe, 1850-ben II. százados, 1851-ben az ezredtulajdonos segédtisztje, végül 1853—54-ben I. százados volt.

(A gárdista, az 1822 január 31-én címeresnemeslevelet, majd 1849 november 5-én osztrák bárói rangot nyert H. Bálint fia.)

476. **HUSZÁR JÓZSEF** (Dercsikai).

Született 1793 március 20 Sárbogárd (Fejér vm.). A polgári életből került a testőrséghez Fejér vármegye ajánlatára, hol 1814 május 29-től 1819 május 28-ig szolgált. Ez idő alatt 1817-ben beosztva a Leopoldina fhgnő kíséretére kirendelt livornói testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez helyeztetett, azonban már 1820 október 15-én leköszönt rangjáról. 1848-ig a magyar kir. udvari kancelláriánál tanácsos. Meghalt 1854 március 22 Sárbogárd.

Irinyi IRINYI BERTALAN
testőr

(Nemességi adatok H. Bálintnál. A gárdista, H. Ignác (1762—1813) és Pázmándy Ágnes (1765—1822) fia, H. János († 1781. e.) és Horváth Erzse unokája, a Sopron vm. 1748. évi nemesi bizonyságlevele alapján Fejér vm. 1750-ben kihirdetett és az 1754/5 évi összeíráskor igazolt H. János szépunokája.)

477. báró **HUSZÁR KÁROLY.**

Született 1830 május 28 Wien. Hadapród volt a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1848 augusztus 1-től 1849 január 6-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától, saját kérelmére, alhadnagyi rangban a 17. (Hohenlohe-Langenburg) gyalogezredhez került. 1850-től főhadnagy az 54. (Hessen), majd 1852-től a 6. (Coronini-Cronberg) gyalogezredben, hol 1855-ben II. százados, 1856-ban I. százados. Áthelyezve 1860-ban a 23. (Ajroldi) gyalogezredhez, onnan pedig 1863-tól beosztva a magyar koronaőrséghez, melynek 1871-ig parancsnoka volt.

(Nemességi adatok br. H. Istvánnál, kinek testvére.)

478. báró **HUSZÁR LAJOS** (Kövesdi).

Született 1813 Kapjon (Doboka vm.). 1829 szeptember 1-től a mérnökkari akadémia növendéke. A testőrségnél 1831 szeptember 1-től 1836 június 30-ig szolgált Erdélyből, mikor is leköszönt. A szabadságharcban, 1848 szeptember 11-től, István nádor kinevezte nemzetőrőrnaggyá Kraszna vármegyébe. Utóbb vármegyei főpénztárnok.

(A gárdista, br. H. József († 1838) és gr. Mikes Mária (1791—1864) fia, br. H. József és gr. Mikes Klára unokája, a HUSZÁR névváltoztatással 1728 július 12-én magyar bárói rangot nyert Kövesdi BOÉR József és gr. Haller Borbála szépunokája.)

479. **HUSZTHY SÁNDOR** (Tegenyei).

Született 1736 Tegenye (Ung vm.). 1756-ban ügyvéd volt, majd a hétéves háború (1756—1763) alatt 1758-ban zászlós, 1760 február 11-én alhadnagy, végül 1760 április 1-től pedig főhadnagy a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredben. A háború folyamán meg is sebesült. A testőrséghez 1760 június 1-én került mint II. testőrőrmester. Azonban 1761 március 25-én leköszönt és április 1-től már újból régi ezredéhez helyeztetett, hol ez alkalommal 1767-ig szolgált. Ekkor elhagyván a hadsereget, 1767 augusztus 11-én kineveztetett a tiszáninneni kerületi táblához létszámfeletti, de szavazati joggal rendelkező bírónak, évi 300 forint fizetéssel. Behatóan foglalkozott a folyamszabályozási kérdésekkel és a Tisza, Laborc, Bodrog, Latorca, valamint az Ung folyók hajózhatóvá tétele körül kifejtett eredményes munkásságáért 1775 augusztus 11-én kir. tanácsos lett. Fennmaradt egy, még huszárfőhadnagy korában írt, 80 kéziratos oldalra terjedő, 19 fejezetre osztott latin nyelvű katonai műve: „Hussarus Campestris seu Levis Armaturae Miles in Compendio".

(A család nemessége 1812 november 4-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, az 1754/55-ben Ung. vm. igazolt H. István utóbb egri jogtanár és író, Ung és Heves vm. táblabíró és Stepán Mária fia, a 41 évig katonai szolgálatot teljesített és 1689 július 10-én címeresnemeslevelet nyert H. Ferenc unokája.)

480. **IBRÁNYI ISTVÁN** (Vajai és Ibrányi).

Született 1739 Ibrány (Szabolcs vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szabolcs vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 11-től 1763 szeptember 26-ig szolgált, mikor is leköszönt. Távozása alkalmával II. kapitányi címet és engedélyt kapott, hogy asztalnoki kinevezésért folyamodhat továbbá, hogy egy később meghatározandó huszárezred egyenruháját viselheti. Meghalt 1773 előtt.

(A gárdista, I. István († 1747 kör.) és br. Perényi Éva fia, I. László († 1707) kurucezredes és Beleváry Éva unokája, I. Ferenc († 1660 e.) és Dessewffy Klára szépunokája, I. László és Muzsalyi Dóczy Anna dédunokája.)

481. **ILLÉS MÁRTON.**

Született 1783 Komárom. 1802-től hadapród volt a 3. (Este) huszárezredben. A testőrségnél 1804 szeptember 1-től 1809 március 16-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futárszolgálatot is teljesített. Majd 1809-ben az uralkodó személye körüli szolgálattételre kirendelt 6 testőr egyike. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Blankenstein) huszárezredhez került és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1810-ben főhadnagy, 1814—19 pedig II. kapitány volt.

(A család 1762-ben és 1791-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Komárom vm.)

482. **ILLÓS JÓZSEF-GÁBOR** (Zsidai).

Született 1767 február 22 Győr. Vármegyei jegyző, majd levéltáros volt. A testőrségnél 1790 május 17-től 1795 május 16-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. 1794-ben a br. Splényi testőralkapitány elleni panasziratnak a magyar királyi udvari és az erdélyi kancelláriához juttatók egyike, amiért utóbb nyolc napi fogságbüntetést kapott. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott és mint tartományi biztos került Pécsre. Utóbb hasonló állásban Sopronban működött.

(Címeresnemeslevél 1722 május 1. A gárdista, az 1754/55-ben Győr vármegyében igazolt I. Károly és Andreánszky Zsuzsanna fia. Kihalt család.)

483. **ILLOVAY JÁNOS.**

Született 1777 Tild (Bars vm.). Előzőleg kilenc hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1798 november 1-től 1803 október 31-ig szolgált Bars vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 37. (Auffenberg) gyalogezredhez került és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ban főhadnagy, 1810-ben II. százados, 1814-ben pedig I. százados volt. 1834 október 16-án őrnagyi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1835 április 9-én Budán.

(Címeresnemeslevél 1614 július 30, LÁSZLÓFFY alias LACZKOVICS de Illova névre. A jelenleg már kihalt család a XVII. századtól ILLOVAY néven szerepel és igazolja 1754/55-ben nemességét Bars vm.)

484. báró **INCZÉDY SÁMUEL** (Váradi).

Született 1736 Nagyvárad (Bihar vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1761 szeptember 30-ig szolgált, mikor is leköszönt.

(A gárdista, az 1749 december 1-én magyar bárói rangot nyert I. Sámuel és Lészay Anna fia.)

485. báró **INKEY EDUÁRD** (Pallini).

Született 1803 június 21-én Pallin (Zala vm.). Katonai pályáját a 2. (Károly-Lajos fhg.) dragonyosezrednél kezdte, hol 1821 augusztus 16-án alhadnagy, 1829 március 16-án főhadnagy, 1834 október 31-én pedig II. kapitány volt. Innen 1836 október 1-én áthelyezve a 2. (Schwarzenberg) ulánusezredhez, 1836 október 1-én I. kapitány. 1841-től hasonló rangban a 9. (Miklós) huszárezredben szolgált és ez évben cs. kir. kamarás. Az ezredtől került a testőrséghez 1843 július 1-én mint II. testőrőrmester. 1846 november 16-tól őrnagy és az 1. (Civalart) ulánusezredhez osztatott be. A szabadságharc alatt Beniczky Lajos 1849 március 24-én Losoncon elfogatta és végig Debrecenben volt fogoly. 1850-ben alezredes ismét a 9. (ekkor Liechtenstein) huszárezredben, 1853-ban pedig ezredes és I. testőrőrmester az arciere gárdánál. 1856-tól mint nyugállományú ezredes élt Wienben, majd 1859-től újból alkalmazva, a 14. huszárezred parancsnoka, azonban 1860-ban már nyugállományú tábornok. Meghalt 1877 január 20 Wien.

(A gárdista, ki 1856 augusztus 10-én osztrák bárói rangot kapott, I. János († 1830) cs. kir. kamarás és br. Majthényi Erzse († 1843) fia, az 1754/55-ben Zala vm. igazolt I. Boldizsár (1728—1792) alispán, kir. tanácsos és Keltz Eleonóra unokája, az 1721 október 3-án adománylevelet, 1724 december 1-én pedig előnevet nyert I. János († 1747) alispán, kir. tanácsos és Szegedy Mária († 1747) szépunokája, az 1697 április 28-án címeresnemeslevelet nyert I. Ferenc és Horváth Dorottya dédunokája.)

486. **IRÁNYOSSY FERENC.**

Született 1758 október 12 Pest. 1778 május 1-től közlegény, majd 1779 január 1-től káplár a Berlichingen (utóbb 9. dragonyos) lovasezredben. A testőrséghez 1783 március 3-án került Pest vármegye ajánlatára és gárdai szolgálata alatt halt meg 1787 július 26-án Pakson (Tolna vm.). Ez idő alatt beosztva 1783-ban a morvaországi, 1786-ban pedig a pesti sereghez.

(A tulajdonképeni családnév KNOBLOCH. Címeresnemeslevél 1752 augusztus 7. A gárdista, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt nemességszerző I. Antal és Paschall Teréz fia.)

487. **IRINYI BERTALAN** (Irinyi).

Született 1816 július 25 Fényeslitke (Szabolcs vm.). 1835 március 20-tól hadapród volt a 39. (Dom Miguel) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 július 1-től 1842 június 30-ig szolgált Szabolcs vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázásra kirendelt testőrkülö-

nítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez került Gyöngyösre, hol 1842 szeptember 1-től főhadnagy, 1848 szeptember 12-től II. kapitány volt. 1848 október 1-én nyugállományba vonult. A szabadságharcban, 1848 december 31-én Budán újból ténylegesítve, ugyancsak ebben az ezredben 1849 januárban századparancsnok, majd 1849 február 16-án őrnagy s a déli harctéren küzdő huszárosztály parancsnoka. 1849 július 30-án visszavonult. A szabadságharc leveretése után Aradon 1850 március 14-én halálra, illetve kegyelem útján 10 évi várfogságra ítélve, 1852 március 12-ig raboskodott. Szabadulása után Szürtén (Ung vm.) gazdálkodott. Meghalt 1880 augusztus 19 Fényeslitke.

(A gárdista, I. Tamás (†1847) és Vay Mária (†1855) fia, I. Antal és Bartha Erzsébet unokája, az 1754/55-ben Szatmár vm. igazolt I. István (†1755) és Jósa Klára szépunokája, I. Zsigmond (†1718 e.) és Bük Katalin dédunokája. A gárdista olajfestményű arcképe, Dr. Bárcziházi Bárczy István m. kir. t. tanácsos, államtitkár úr birtokában.)

488. **IRINYI ISTVÁN** (Irinyi).

Született 1747 Iriny (Szatmár vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szatmár vármegye ajánlatára, hol 1766 november 17-től 1770 december 20-ig szolgált, mikoris leköszönve 200 forint végkielégítéssel és utiköltséggel távozott.

(A gárdista, az 1754/55-ben Szatmár vm. igazolt I. István (†1755), ki résztvett két nemesi felkelésben, a porosz hadjáratban pedig kapitány és Becsky Krisztina fia, I. Zsigmond (†1718 e.) és Bük Katalin unokája.)

489. **IRINYI ZSIGMOND** (Irinyi).

Született 1768 Iriny (Szatmár vm.). 1790-ben alhadnagy volt a szatmárvármegyei koronaőrző bandériumban. A testőrségnél 1790 május 17-től 1793 május 15-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1790-ben beosztva a Lipót fhg kíséretére Pozsonyba, majd 1791-ben a nádor mellé Budára kirendelt testőrkülönítménybe. 1797-ben a szatmárvármegyei nemesi felkelő seregben kapitány. Meghalt 1829 március 4.

(A gárdista, az 1754/55-ben Szabolcs vm. igazolt I. László (†1787) és Udvarhelyi Linkner A. Mária fia, I. Imre, ki mint az 52. (Károlyi) gyalogezred kapitánya 1737-ben elesett a francia háborúban és Ramocsaházy Éva (†1761) unokája, I. Zsigmond (†1718 e.) és Bük Katalin szépunokája.)

490. **ISTVÁNFFY IGNÁC** (Kisasszonyfalvi).

Született 1778 Nagyszombat (Pozsony vm.). Tisztviselő volt a kir. táblánál. A testőrséghez 1799 március 1-én került Nyitra vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1804 február 29-én alhadnagyi rangban a 2. (József fhg) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1805-ben főhadnagy.

(A család 1783-ban nemesi bizonyságlevelet nyert, Nyitra vm. Nemesség és előnév 31.781/1918 B. M. szám alatt igazolva.)

491. **ISTVÁNFFY JÁNOS** (Kisasszonyfalvi).

Született 1782 Sasvár (Nyitra vm.). 1799-től tisztviselő volt a nagyszombati katonai rokkant intézménynél. A testőrséghez 1804 július 1-én került Nyitra vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futárszolgálatot teljesített. A gárdától 1809 február 28-án alhadnagyi rangban a 61. (Saint-Julien) gyalogezredhez osztott be.

(Nemességi adatok I. Ignácnál. A gárdista, I. János unokája.)

492. **JAGASICS ALAJOS-KÁROLY.**

Született 1805 április 14 Sárvár (Vas vm.). 1822 november 5-től altüzér, majd 1824-ben főtüzér a 2. tábori tüzérezredben, 1825 augusztus 16-tól pedig hadapródkáplár a 48. (Radivojevich) gyalogezredben. A testőrségnél 1828 november 1-től 1831 november 30-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. A gárdától, minthogy sérvet kapott, évi 200 forint ellátással és azzal az ígérettel, hogy a polgári pályán való elhelyezéséről gondoskodás történik, nyugállományba vonult. Mikor utóbb, 1832 május 1-én kamarai sóellenőr lett Lippán (Temes vm.), testőrnyugdíja megszűnt.

(Címeresnemeslevél 1715 július 28. A gárdista, J. Ignác uradalmi ügyész és Horváth Erzsébet fia, J. László unokája, a nemességszerző J. László szépunokája.)

493. **JAKABFALVAY ANTAL** (Jakabfalvi és Szászfai).

Született 1815 Kisaranyi (Nógrád vm.). 1834 december 6-tól hadapród volt a 32. (Este) gyalogezredben. A testőrséghez 1836 november 1-én lett felvéve Nógrád vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. 1840 augusztus 26-án leköszönt és távozott a gárdától. A szabadságharcban 1848 július 9-én hadnagy és segédtiszt Bács vármegyében Dedinszky Antal őrnagy, ugyancsak volt gárdista mellett. 1848 november 1-én főhadnagy a táborkarnál, 1848 november 16-tól százados a nógrádi zászlóaljnál, végül 1849 április 1-től ugyanott őrnagy. A VII. hadtestben Pöltenberg alatt harcolt Világosig (1849 aug. 13.).

(Címeresnemeslevél 1630 április 10. A gárdista, J. Miklós és Hegyessy Bora fia, az 1754/55-ben Abauj vm. igazolt J. Miklós és Szunyoghy Mária unokája.)

494. **JAKABOS IMRE** (Nyujtódi).

Született 1774 Románvilágos (Arad vm.). A polgári életből került a testőrséghez Arad vármegye ajánlatára, hol 1795 augusztus 1-től 1800 július 31-ig szolgált. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott. Utóbb 1805-ben sóbeváltóhivatali tisztviselő Tokajon.

(Címeresnemeslevél 1662 július 13. A gárdista, a nemességét 1772 október 5-én Arad vm. kihirdető J. János fia.)

495. **JAKABOS JÁNOS** (Nyujtódi).

Született 1805 Tokaj (Zemplén vm.). 1823 február 16-tól közlegény, majd 1824 május 16-tól káplár a 6. (Wallmoden-Gimborn) vértes

lovasezredben. A testőrségnél 1827 szeptember 1-től 1832 augusztus 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált, Arad vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (O'Reilly) könnyű lovasezredhez osztatott be, hol 1834-ben főhadnagy, 1839-ben II. kapitány, de utóbb 1841-ben leköszönt. A szabadságharcban 1848-ban nemzetőrőrnagy Marosvásárhelyen.

(Nemességi adatok J. Imrénél, kinek fia.)

496. JAKOPOVICH JÁNOS.

Született 1825 Cerje (Varasd vm.). 1842 március 17-től önköltséges közlegény, majd 1843 február 24-től hadapród, 1843 október 21-től pedig káplár a 26. (Este) gyalogezredben. A testőrséghez 1846 május 1-én vétetett fel Horvátországból. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. 1848 július 9-én szabadságra ment, honnan már nem tért vissza a gárdához. Utóbb belépve a hadseregbe 1850-ben főhadnagy, 1854-ben pedig II. százados a 10. határőrgyalogezredben, végül 1856—60-ig I. százados az 53. (Lipót fhg.) gyalogezredben.

(Jakopovich nevű családok 1582 március 21-én és 1624 február 1-én nyertek címeresnemeslevelet. Közelebbi adatok hiányában azonban nem volt megállapítható, hogy a gárdista melyikből származott.)

497. JANCSÓ FERENC (Esztelneki).

Született 1753-ban Nagyvárad (Bihar vm.). Hadapród volt az 51. (Gyulay Ferenc) gyalogezredben. A testőrséghez 1773 augusztus 18-án vétetett fel Bihar vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. Két évvel utóbb 1776 december 31-én leköszönt. 1784 január 23-án alhadnagyi rangban került vissza ezredéhez.

(Címeresnemeslevél 1625 január 25. A család Bihar vm-től 1822-ben nemesi bizonyságlevelet kapott, a Kézdiszék által 1746 december 9-én kiállított nemesi bizonyítvány bemutatása alapján. A gárdista, a Bihar vármegyébe költözött s ott 1754/55-ben igazolt J. Boldizsár és Arbajter Anna fia, J. János unokája, J. János szépunokája, a nemességszerző J. István dédunokája.) [1]

498. JANCSÓ ISTVÁN (Esztelneki).

Született 1815 Polyanócz (Szepes vm.). 1833 december 29-től hadapród volt a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 április 1-től 1839 március 31-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától először újból a 60., majd a 4. (Este), végül május 30-án a 42. (Wellington) gyalogezredhez került, hol 1840-ben alhadnagy.

(Nemességi adatok J. Ferencnél. A gárdista J. István fia, J. István (†1824) kapitány és Péchy Bora (†1794) unokája, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt J. Ferenc (†1776) alispán és Görgey Julianna (†1801) szépunokája, J. Pál és Vas Krisztina dédunokája.)

[1] Reszegi Lajos úr közlése.

499. **JANKÓ ÁGOSTON** (Jánosházi és Magyarbéli).

Született 1806 Pozsony. 1822 december 10-től önköltséges hadapród volt a 45. (Mayer) gyalogezredben, majd 1830 április 12-től zászlós az 52. (Ferenc-Károly fhg) gyalogezredben. A testőrségnél 1830 szeptember 1-től 1835 augusztus 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától ugyan a varasdi Szt. György (6. varasdi) határőrgyalogezredhez osztatott be, azonban mégis a liccai (1. károlyvárosi) határőrgyalogezredhez került, hol 1836-ban alhadnagy, 1838 október 1-től pedig főhadnagy. 1842 november 1-én nyugállományba vonult, azonban 1845 szeptember 25-től újból alkalmazva, még egyideig főhadnagy, majd 1846-ban II. százados, végül 1848-ban I. százados ugyancsak az 1. határőrgyalogezrednél. 1851 december 1-én vonult véglegesen nyugállományba.

(A gárdista, J. István (sz. 1753) és Gellért Karolina († 1811) fia, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt J. István és Pöcz Mária († 1802) unokája, az 1725 évi Pozsony vm.-i összeírásba felvett J. György (sz. 1693) szépunokája, J. István (1652—1752) és Őrszeghy Katalin dédunokája, J. István ükunokája, az 1626 június 20-án címeresnemeslevelet nyert J. Balázs és Soós Zsuzsanna ősunokája.)

500. **JANKÓ ANTAL** (Jánosházi és Magyarbéli).

Született 1801 Pozsony. 1820 május 1-től hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1821 augusztus 1-től 1826 július 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 4. (Toscana) dragonyosezredhez került, hol 1829-ben főhadnagy, 1836-ban II. kapitány, 1839-ben pedig I. kapitány volt. 1842 február 1-től nyugállományba vonult. Meghalt 1850 január 8 Szentiványfa (Vas vm.).

(Nemességi adatok J. Ágostonnál, kinek testvére.)

501. **JANKOVICH ANTAL** (Csalmai).

Született 1746 Vukovár (Szerém vm.). 1763-tól, utoljára már őrmester a 31. (Haller) gyalogezredben. A testőrségnél 1771 február 14-től 1778 március 11-ig szolgált Slavóniából. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a bródi 7. (slavón) határőrgyalogezredhez került és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Adománylevél 1764. Előnév 1778 január 1.)

502. **JANKOVICH IGNÁC** (Csalmai).

Született 1821 Eszék. 1835 augusztus 21-től hadapród a pétervárádi (utóbb 9. slavon-szerémi) határőrgyalogezredben, hol 1841 április 9-én alhadnagy lett. A testőrségnél 1841 május 1-től 1846 április 30-ig, az utolsó évben, már mint al II. testőrőrmester szolgált Slavóniából. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától ugyancsak alhadnagyi rangban a 4. (Sándor) huszárezredhez került, hol 1847-ben főhadnagy. A szabadságharcban százados és Eszék várában tette le a fegyvert (1849 feb. 23.) a honvédsereg előtt.

(Nemességi adatok J. Antalnál. A gárdista, J. Mihály és Irsai Szabó Jozefa (sz. 1790) fia.)

503. **JANKOVICS JÓZSEF** (Kisjenői).

Született 1776 Kisjenő (Veszprém vm.). A polgári életből került a testőrséghez Veszprém vármegye ajánlatára, hol 1795 augusztus 1-től 1797 május 31-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Modena) vértes lovasezredhez helyeztetett, hol 1799 június 1-én főhadnagy lett. Innen 1801 április 1-én a 2. (Hohenlohe) dragonyosezredhez osztatott be, honnan 1803 szeptember 23-án II. kapitányi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1847 július 7-én Pápán.

(A gárdista, J. László és Kisfaludy Anna fia, az 1754/55-ben Veszprém vm. igazolt J. László alispán unokája, az 1713 évi nemesi vizsgálatkor igazolt J. Péter szépunokája.)

504. **JANKOVICH JÓZSEF** (Csalmai).

Született 1822 Eszék. 1838 október 11-től hadapród a gradiskai (8. slavón) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1844 május 1-én vétetett fel Slavóniából. Szolgálata alatt úgy 1847-ben, mint 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 július 1-én szabadságra távozott és már nem is tért vissza. 1848 decemberében II. százados a 60. (Wasa) gyalogezredben Eszéken, honnan 1849 januárjában Szegedre került és mint beteg a szabadságharc végéig ott is tartózkodott. 1849 december 31-én jelentkezett a pesti haditörvényszék előtt, mely felmentette és igazolta.

(Nemességi adatok J. Antalnál és Ignácnál, kinek testvére.)

505. **JANKOVICS PÁL** (Kisjenői).

Született 1771 Kisjenő (Veszprém vm.). 1790 március 16-tól hadapród az 1. (Császár) dragonyosezredben. A testőrségnél 1792 február 1-től 1794 október 31-ig szolgált Veszprém vármegye ajánlatára. A francia háború alkalmával, mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, alhadnagyi rangban a 2. (Modena) könnyű lovasezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Innen a 2. (Hohenlohe) dragonyosezredhez helyeztetett, hol 1795-ben főhadnagy, 1801-ben II. kapitány, végül 1808-tól a 8. (Kienmayer) huszárezredben I. kapitány. 1810 május 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1850 október 13-án Kisjenő.

(Nemességi adatok J. (Kisjenői) Józsefnél, kinek testvére.)

506. **JÁNOSSY MÁTYÁS** (Kisgörgényi).

Született 1794 Küküllővár (Küküllő vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1813 november 5-től 1818 november 4-ig szolgált. Ez idő alatt 1817-ben beosztva a Leopoldina fhgnő kíséretére kirendelt livornói testőrkülönítménybe. A gárdától a 4. (Hessen-Homburg, utóbb Sándor) huszárezredhez helyeztetett, hol 1820-ban alhadnagy, 1823-ban főhadnagy, 1832-ben II. kapitány, 1834-ben pedig I. kapitány volt. 1844-ben őrnagyi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1862 január 2-án Marosvásárhelyen.

(Címeresnemeslevél 1621 május 25. A család nemessége az 1770. évi összeíráskor Küküllő vm.-ben és 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva.)

507. **JÁRMY ÁDÁM** (Szolnoki).

Született 1768 Kércs (Szabolcs vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szabolcs vármegye ajánlatára 1790 május 27-én. 1791-ben beosztva a nádori gárdához. 1793 március 27-én leköszönt és távozott a testületből.

(Adománylevél 1449. A gárdista, J. Mihály és Lövey Teréz fia, az 1754/55-ben Szabolcs vm. igazolt J. László és Szunyoghy Mária unokája.)

508. **JÁRMY LÁSZLÓ** (Szolnoki).

Született 1740 Kércs (Szabolcs vm). Hadapród volt a 30. (Sachsen-Gótha) gyalogezredben. A testőrségnél 1763 november 16-tól 1774 július 31-ig szolgált Szabolcs vármegye ajánlatára, mikoris évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe, 1770-ben a pesti testőrkíséretbe, 1773-ban pedig a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(A gárdista, az 1754/55-ben Szabolcs vm. igazolt J. László és Szunyoghy Mária fia.)

509. **JÁRMY PÁL** (Szolnoki).

Született 1737 Kércs (Szabolcs vm.). 1758 május 1-től alhadnagy, majd 1760 május 1-től főhadnagy a 31. (Haller) gyalogezredben. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel, hol 1761 április 1-től mint II. testőrőrmester, az ezredéhez bevonult Huszthy Sándor helyére került. A gárdát 1763 november 1-én hagyta el, mely alkalommal II. kapitányi rangot, a 31. gyalogezred egyenruhájának viselésére engedélyt és ígéretet kapott, hogy idővel polgári állásért eredménnyel folyamodhat. Meghalt 1819 augusztusában.

(Nemességi adatok J. Lászlónál, kinek testvére.)

510. **JÁROSSY ISTVÁN** (Mitticzi).

Született 1740-ben Mittic (Trencsén vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1763 augusztus 21-én Trencsén vármegye ajánlatára és a gárdánál halt meg 1765 február 8-án Wienben. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe.

(A család 1759 március 9-én nemesi bizonyságlevelet nyert Trencsén vm.)

511. **JÁSZAY DÁNIEL** (Jászói).

Született 1812 Szántó (Abaúj vm.). 1830 december 13-tól hadapród volt a 34. (Benczur) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 július 1-től 1839 június 30-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Hohenzollern-Hechingen) könnyű lovasezredhez került, hol 1841-ben főhadnagy. Majd 1843-tól hasonló rangban az 57. (Mihalievits) gyalogezredhez helyeztetett és itt 1846-ban II. százados. A szabadságharcban 1848 október 1-én Mészáros magyar hadügyminiszter kinevezte őrnaggyá a 20. zászlóaljhoz, azonban a kinevezést nem fogadta el, hanem visszamaradván a császári hadseregnél, 1848-ban I. százados

lett. 1851 szeptember 16-tól nyugállományba vonult. Meghalt 1864 április 27 Szántó.

(Címeresnemeslevél 1668 július 20. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Abaúj vm.)

512. **JASZTRABSZKY ISTVÁN** (Reszegei).

Született 1739 Nagykároly (Szatmár vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szatmár vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 11-től 1761 augusztus 31-ig szolgált, mikoris főhadnagyi címet kapott és leköszönt. Meghalt 1795 március 14-én Reszege (Szatmár vm.).

(Adománylevél 1737. A gárdista, az 1737 november 21-én előnevet nyert J. János († 1741) szatmári alispán és Szatmáry Krisztina († 1766) fia.)

513. **JÁVORKA JÁNOS** (Kosztolányi).

Született 1796-ban Vittenc (Nyitra vm.). 1816 július 1-től önköltséges hadapród, majd 1816 december 16-tól káplár a 2. (Ferenc fhg.) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1818 szeptember 1-től 1823 augusztus 31-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg esküvője alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától az 1. oláh (utóbb 16.) határőrgyalogezredhez került, hol 1823-ban alhadnagy, 1829-ben főhadnagy, 1839-ben II. százados, 1841—43-ig pedig I. százados volt.

(Címeresnemeslevél 1662 július 20. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

514. **JEDLICSKA FERENC.**

Született 1823 Kötegyán (Bihar vm.). 1840 január 15-től közlegény, 1842 július 16-tól pedig káplár a 9. (Miklós) huszárezredben. A testőrségnél 1844 május 1-től 1846 április 25-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez alkalommal főhadnagyi címet kapott. Résztvett az 1848/49 évi szabadságharcban és a világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után, besorozták az osztrák hadseregbe. Itt a 8. (Coburg) huszárezredben szolgált és eleinte 1849-től közlegény, utóbb pedig káplár, 1850-től alhadnagy, végül 1851-től főhadnagy volt. 1853 március 31-én leköszönt rangjáról. Meghalt 1899 július 15.

(Címeresnemeslevél 1668 november 10.)

515. **JEKELFALUSSY JÁNOS** (Jekelfalusi és Margitfalvi).

Született 1739-ben Jekelfalva (Szepes vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szepes vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 10-től 1762 október 30-ig szolgált, mikoris leköszönt és állásbiztosító okmánnyal távozott.

(Adománylevél 1284 augusztus 1. A gárdista, J. Mihály és br. Dujardin M. Erzsébet fia.)

516. **JÉKEY GYÖRGY** (Bulyi és Jékei).

Született 1746 Porcsalma (Szatmár vm.). Zászlós volt az 52. (Károlyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1767 augusztus 8-tól 1776 december

31-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1772-ben beosztva a pozsonyi, majd 1774-ben a milánói testőrkülönítménybe.

(Adománylevél 1659 és 1729. A gárdista, az 1754/55-ben Szatmár vm. igazolt J. László fia.)

517. **JÉKEY IMRE** (Bulyi és Jékei).

Született 1714 szeptember 18 Jékén (Szatmár vm.). Katonai pályáját mint II. százados kezdte 1749-ben a 2. (Károly, utóbb Ferdinánd fhg.) gyalogezrednél. 1757-ben I. százados és Leuthennél (dec. 5.) megsebesült. 1758-ban őrnagy és Hochkirchnél (okt. 14.) kitüntetvén magát, dícséretet kapott. 1761-ben alezredes, végül 1769-ben ezredes és a 31. (Haller) gyalogezred parancsnoka. A testőrségnél 1770 január 9-től testőralhadnagy. Szolgálata alatt 1774-ben, 12 éves unokaöccsének a nagyszombati intézetbe való elhelyezését kérte. Midőn 1784 április 11-én tábornok lett, elhagyta a gárdát és 1500 forint ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1793 Wien.

(Nemességi adatok J. Györgynél. A gárdista, J. Péter (sz. 1667) és Kőröspataki Zsuzsanna fia, J. Ferenc († 1673) és Fricsi Fekete Katalin unokája.)

518. **JELLACHICH ALBERT** (Buzini).

Született 1806 Zágráb. 1821 október 1-től önköltséges hadapród az utászcsapatnál, majd 1822 május 16-tól hadapród a 31. (Miksa-József) gyalogezredben. A testőrségnél 1824 augusztus 1-től 1825 július 31-ig szolgált Horvátországból, mikoris leköszönt.

(Címerlevél 1579 december 15., újítólevél 1614 augusztus 14. A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.). A gárdista, J. Vince (1775—1824) nemes testőr fia.)

519. **JELLACHICH DÉNES** (Buzini).

Született 1740 Krajdolnji (Zágráb vm.). Előzőleg alkalmasint a hadseregben szolgált. A testőrséghez 1763 december 16-án vétetett fel Horvátországból. 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1768 június 4-én, miután engedélyt nyert, hogy Bellovich II. százados rangját megveheti, annak helyére a szluin (utóbb 4. károlyvárosi) határőrgyalogezredhez helyeztetett.

(Nemességi adatok J. Albertnél.)

520. **JELLACHICH GÁBOR** (Buzini).

Született 1742 Krajdolnji (Zágráb vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1763 május 6-án Horvátországból. 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. Minthogy szolgálata alatt súlyosan megbetegedett, 1767 december 26-án utiköltség kiutalása mellett, nyugállományba helyezése elrendeltetett. 1768 január 20-án az udvari haditanács tudomásul vette évi 150 forint ellátással való nyugdíjazását, azonban még ennek megtörténte és távozása előtt 1768 március 8-án elhúnyt Wienben.

(Nemességi adatok J. Albertnál. A gárdista, valószínűleg J. Dénes testvére volt.)

521. **JELLACHICH VINCE** (Buzini).

Született 1775 Zágráb. A polgári életből került a testőrséghez 1796 január 1-én Horvátországból. A gárdától 1797 február 28-án főhadnagyi rangban az 53. (Jellachich János) gyalogezredhez helyeztetett. 1810-től már őrnagy az 52. (Ferenc-Károly fhg) gyalogezrednél és cs. kir. kamarás. 1813-tól a 31. (Benyovszky) gyalogezredben szolgált. Meghalt 1824 április 9 Wien.

(Nemességi adatok J. Albertnál. A gárdista, kit Szerém vm. is ajánlott, J. Miklós († 1804) fia, J. Sándor unokája, J. György és Gregoróczy Erzsébet szépunokája.)

522. **JESZENOVSZKY IMRE** (Jeszenovai).

Született 1737 Vágújhely (Nyitra vm.). 1753-tól közlegény, 1755-ben hadapród, 1757-ben káplár, majd 1760-ban őrmester a 3. (Széchényi) huszárezredben. A testőrségnél 1765 november 1-től 1768 augusztus 24-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. A gárdától mint II. kapitány a Lusinszky huszár (24. sz. lovas) ezredhez került. Innen 1775 augusztus 1-én visszahelyezve a 3. (ekkor már Esterházy) huszárezredhez, 1775 november 1-én I. kapitány, 1784 május 13-án pedig 2-ik őrnagy.

(Címeresnemeslevél 1691 november 14. A gárdista, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt J. János fia.)

523. **JESZENOVSZKY JÓZSEF** (Jeszenovai).

Született 1748 március 8 Pest. Főhadnagy volt a 6. (Hadik) huszárezredben. A testőrségnél 1771 november 1-től II. testőrőrmester. 1774 május 7-én II. kapitány lett és 1774 június 1-én mint századparancsnok a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1777-ben I. százados, 1788-ban pedig őrnagy lett. Meghalt 1789 július 7-én Ujvidéken.

(Nemességi adatok J. Imrénél. A gárdista, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt J. Sámuel és Szeleczky János leányának, Juliannának fia.)

524. **JESZENSZKY FERENC** (Kisjeszeni és Megyefalvi).

Született 1783 szeptember 23-án Dárda (Baranya vm.). Előzőleg, 1801-ben, kilenc hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1802 július 1-től 1805 május 15-ig szolgált Baranya vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A gárdától hazatérve, tevékeny részt vett a baranyavármegyei közéletben. 1810-ben alispánjelölt volt. Meghalt 1835 december 18.

(Címerlevél 1521 május 31. A gárdista, J. Emánuel és Dávodi Bakó Franciska fia, a Turóc vármegyéből utóbb Baranya vármegyébe költözött J. János és Megyefalvi Horváth Klára (H. Dániel baranyai alispán és Pávics Katalin fiúsított leánya, az 1669 március 27-én címeresnemeslevelet nyert H. Péter unokája) unokája. Ajánlása alkalmával Jeszenszky-Horváth néven említve. Olajfestményű arcképe özv. Jeszenszky Imréné sz. Csernovics Laura úrnő birtokában, Gödre (Baranya vm.).

525. **JESZENSZKY GYÖRGY** (Kisjeszeni).

Született 1745 Kisjeszen (Turóc vm.). A polgári életből került a testőrséghez Turóc vármegye ajánlatára, hol 1765 június 14-től 1769 április 30-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a Liechtenstein (6. sz. lovas) ezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Nemességi adatok J. Ferencnél. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Turóc vm.)

526. **JESZENSZKY JÁNOS-TAMÁS** (Nagyjeszeni).

Született 1820 Belád (Bars vm.). 1837 április 11-től hadapród volt a 6. (Wallmoden—Gimborn) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1840 május 1-én került Bars vármegye ajánlatára, hol az utolsó évben al II. testőrőrmester. Ez idő alatt, 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1845 április 30-án alhadnagyi rangban a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezredhez helyeztetett, hol 1845-ben főhadnagy s még 1848-ben is itt szolgált. A szabadságharcban, 1848 június 13-án, előbb százados a 24. zászlóaljban, majd 1849 március 2-án őrnagy a 37. gyalogezred 3. zászlóaljánál. 1849-ben alezredes Guyon tábornok alatt a 74. zászlóaljban. Aradon 1849 december 20-án halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott és 1850 június 10-én szabadult. Meghalt 1866 augusztus 16-án Pozsonyban.

(Címeresnemeslevél 1563 május 7. A gárdista, kit Nyitra és Tolna vm. is ajánlottak, J. Károly († 1853) barsmegyei alispán és Paksi Sipeky Nepomucena fia, J. Elek († 1802) barsmegyei alispán és Simonyi és Varsányi Simonyi Teréz unokája.)

527. **JESZENSZKY TÓBIÁS** (Nagyjeszeni).

Született 1776 Nagyjeszen (Turóc vm.). A polgári életből, hol vármegyei esküdt volt, vétetett fel a testőrséghez 1797 április 1-én Turóc vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt, a Napoleon elleni háborúk alkalmával, 1800 július 1-én mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, a tartalékseregheż tartozó 21. (Gemmingen) gyalogezredhez osztatott be, további testőrszolgálattal. A gárdától 1802 március 31-én alhadnagyi rangban a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Utóbb, 1804 április 30-án, a 39. (Duka) gyalogezredhez került.

(Nemességi adatok J. Györgynél.)

528. **JESZENSZKY ZOLTÁN** (Kisjeszeni és Megyefalvi).

Született 1820 Megyefalva (Baranya vm.). 1837 június 22-től hadapród a 3. (Este) huszárezredben. A testőrségnél 1840 július 1-től 1844 január 24-ig szolgált Baranya vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt, 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A szabadságharcban, 1848/49-ben, baranyavármegyei nemzetőrszázados, majd szigetvári térparancsnok. 1849 nyarán Komárom várába került és annak feladása (1849 szept. 27.) után szabadon távozott. Meghalt 1885 szeptember 16 Bükösd (Baranya vm.).

(Nemességi adatok J. Ferencnél. A gárdista, J. János és Kun Teréz fia, az 1774 június 6-án Baranya vm. nemesi bizonyítványt nyert J. Antal (Emánuel testvéröccse) és Gyulai Gaál Zsófia unokája.)

529. **JEZERNICZKY I. ISTVÁN** (Jezerniczei).

Született 1772 Zohor (Pozsony vm.). 1789 február 15-től hadapród, 1789 augusztus 13-tól pedig zászlós az 53. (Jellachich János) gyalogezred 2. majd 3. zászlóaljában. A testőrségnél 1794 január 23-tól 1799 január 22-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban a 26. (Schröder) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ban II. százados. 1817-től I. kapitány a 2. (Schwarzenberg) ulánusezredben s ugyanott 1824-ben őrnagy. Meghalt 1829 július 1-én.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

530. **JEZERNICZKY II. ISTVÁN** (Jezerniczei).

Született 1782-ben Jezernic (Turóc vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1804 február 1-én Turóc vármegye ajánlatára, azonban, miután az előírt mértéket nem ütötte meg, kinevezése hatályon kívül helyeztetett.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva, Turóc vm.)

531. **JEZERNICZKY I. JÓZSEF** (Jezerniczei)

Született 1746 Patony (Pozsony vm.). 1764-től a 2. (Kálnoky) huszárezredben szolgált. A testőrséghez 1766 április 5-én vétetett fel Pozsony vármegye ajánlatára. Szolgálata utolsó évében 1771 október 17-én szerencsétlenül járt és ezért 1771 november 16-tól II. kapitányi ranggal és évi 300 forint ellátással nyugállományba került. Meghalt 1823 március 27 Ekel (Komárom vm.).

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

532. **JEZERNICZKY II. JÓZSEF** (Jezerniczei).

Született 1776-ban Jezernic (Turóc vm.). A polgári életből került a testőrséghez Turóc vármegye ajánlatára, hol 1796 december 1-től 1801 november 30-ig szolgált, mikoris leköszönt és 150 forint végkielégítéssel távozott. Szolgálata alatt, 1798-ban beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe, majd 1799-ben a József fhg. nádor esküvője alkalmából Szt. Pétervárra vezényelt 6 főnyi testőrkíséretbe.

(Nemességi adatok J. II. Istvánnál.)

533. **JEZERNICZKY MÁTYÁS** (Jezerniczei).

Született 1789 Nyitraludány (Nyitra vm.). Az 1813-ban elrendelt ujjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Nyitra vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret felosztását megelőzőleg, még 1814 október 18-án kivált a testületből.

(Nemességi adatok J. I. Istvánnál.)

534. **JOANNOVICS-SACABENT KÁROLY-MÓZES.**

Született 1750 Irig (Szerém vm.). A hadmérnöki akadémia elvégzése után, 1773-tól hadapród volt a pétervárади (utóbb 9. slavón-szerémi) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1775 április 11-től 1780 július 31-ig szolgált Slavoniából. Ez idő alatt 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Címeresnemeslevél 1746 szeptember 11.)

535. **JOHN ALAJOS.**

Született 1769 Komárom. Vármegyei aljegyző volt. A testőrségnél 1791 július 25-től 1796 július 24-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára, mikoris 150 forint végkielégítéssel távozott. Szolgálata alatt 1795 június 22-én engedélyt nyert, hogy Semsey udv. tanácsos mellett mint gyakornok működhessen. A gárdától távozva a polgári pályán helyezkedett el és utóbb 1815—24 sóbeváltóhivatali tisztviselő Ipolyságon és hontvármegyei táblabíró.

(Címeresnemeslevél 1765 október 8. A gárdista, a nemességszerző J. Henriknek, második feleségétől (Ottó Teréz) származott fia, ki 1779-ben már mint özvegy nyert Alajos fiával nemesi bizonyságlevelet Komárom vm.)

536. **JOÓB FRIGYES** (Fancsali).

Született 1778 Fancsal (Abaúj vm.). A polgári életből került a testőrséghez Abaúj vármegye ajánlatára, hol 1797 július 10-től 1800 február 28-ig szolgált. A gárdától saját kérelmére alhadnagyi rangban a 61. (Saint-Julien) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1804-ben főhadnagy, 1805-ben II. százados, végül 1810-ben I. százados volt.

(Adománylevél 1418. A gárdista, J. Mihály és Bajcsy Teréz fia, J. Imre és Joób Zsuzsanna unokája.)

537. báró **JOSINTZI JÓZSEF** (Josintzi).

Született 1745 Borberek (A. Fehér vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, hol 1766 április 5-től 1771 január 18-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai testőrkülönítménybe.

(A gárdista, az 1749 december 1-én névváltoztatással és előnévvel magyar bárói rangot nyert Váradi INCZÉDI József és br. Jósika Judith fia.)

538. **JUHÁSZ JÓZSEF.**

Született 1749 Érsekújvár (Nyitra vm.). 1771 augusztus 4-től hadapród, 1771 november 1-től tizedes, 1774 március 11-től káplár az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. A testőrségnél 1775 március 14-től 1792 január 12-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1776-ban a hadsereghez való beosztását kérte. 1777-ben és 1780-ban beosztva a pozsonyi, 1791-ben pedig a nádor mellé Budára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 21 évi katonai és testőrszolgálata után, II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonult nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1622 július 6. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

539. **JUHÁSZ JÓZSEF** (Karánsebesi).

Született 1817 Nagyszeben. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1836 november 1-től 1841 május 1-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától távozva eleinte úgy volt, hogy a polgári pályán helyezkedik el, azonban mégis, mint alhadnagy a 6. (Wallmoden-Gimborn) vértes lovasezredhez került, de 1842-ben leköszönt rangjáról és szolgabíró lett Nagy-Enyeden. A szabadságharcban eleinte őrnagy s a 75. zászlóalj parancsnoka, utóbb pedig a gyulafehérvári seregnél alezredes és dandárnok volt. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után külföldre menekült s kapitányi ranggal belépett az angol hadseregbe. 1857-ben került haza és ekkor csiki szolgabíró lett. Meghalt 1884 januárjában Nagyszebenben.

(A gárdista, J. József kir. kincstári tanácsos és kir. hivatalos fia.)

540. **JURMANOVICH KÁROLY** (Padenyai).

Született 1732 Csicsó (Doboka vm.). 1747-től az 51. (Gyulay István) gyalogezredben szolgált, hol 1758 november 20-án alhadnagy lett. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel és onnan 1761 szeptember 30-án betegsége miatt nyugállományba vonult. Utóbb ülnök a horvátországi kir. táblánál.

(Címeresnemeslevél és előnév 1503 november 11.)

541. **KABOS JÁNOS** (Magyargyerőmonostori).

Született 1768 Magyargyerőmonostor (Kolozs vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1790 június 9-től 1795 június 8-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi, majd 1791-ben a prágai koronázásra kivezényelt testőrkülönítménybe. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott és utóbb tartományi biztos lett.

(A család nemessége 1770-ben igazolva Kolozs vm.)

542. **KÁDAS KÁLMÁN** (Tasnádi).

Született 1814 Eperjes (Sáros vm.). 1834 április 10-től hadapród a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1835 október 1-től 1840 április 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Sáros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezredhez került, hol 1842-ben főhadnagy, 1848-ban II. kapitány, 1850-ben I. kapitány volt. 1855 november 1-én őrnagyi ranggal nyugállományba vonult. Meghalt 1899 február 21-én Eperjesen.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sáros vm.)

543. **KALATHAY SÁNDOR.**

Született 1823 Nagyvárad (Bihar vm.). 1840 november 1-től hadapród a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrségnél 1844 május 1-től

gróf Nagykárolyi KÁROLYI ANTAL
testőrkapitány

1848 szeptember 28-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A szabadságharcban 1848 szeptember 20-tól főhadnagy, majd százados a 14. zászlóaljban. Utóbb megbetegedvén, 1849-ben már Nagyváradon tartózkodott. Egyideig fogoly volt Aradon, azonban a császári katonai törvényszék felmentette.

(Címeresnemeslevél 1794 június 23.)

544. **KÁLLAY ISTVÁN** (Nagykállói).

Született 1740 Oros (Szabolcs vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szabolcs vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 11-től 1762 október 31-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Adománylevél 1262. A gárdista, K. Pál fia, az 1754/55-ben Szabolcs vm. igazolt K. János unokája.)

545. **KÁLLAY LEÓ** (Nagykállói).

Született 1774-ben Napkor (Szabolcs vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szabolcs vármegye ajánlatára, hol 1795 augusztus 1-től 1796 augusztus 11-ig szolgált, mikoris leköszönt és főhadnagyi ranggal távozott. Br. Jósika Miklós apósa volt.

(Nemességi adatok K. Istvánnál. A gárdista, K. László alispán és br. Reviczky Anna fia, az 1754/55-ben Szabolcs vm. igazolt K. István unokája.)

546. **KÁLLÓCZY SÁNDOR.**

Született 1770 Domahovo (Varasd vm.) 1789-től hadapród volt a 2. bánáti(utóbb 11.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1790 augusztus 14-én került Horvátországból. Szolgálata alatt 1791-ben beosztva a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe Budára. 1793 augusztus 4-én az 1. vagy 2. bánáti gyalogezredhez, szeptember 15-én pedig valamelyik lovasezredhez való helyezését kérte. 1794 január 14-én a 10. (Barco) huszárezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1796—99 főhadnagy volt.

(Címeresnemeslevél 1683 január 3.)

547. **KÁLNA JÁNOS** (Bernyáni).

Született 1807 Pozsony. 1825 december 17-től hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1828 július 1-től 1833 június 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrmester szolgált Szepes vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 39. (Dom Miguel) gyalogezredhez került, hol 1842-ben főhadnagy, majd 1846-ban II. százados volt. A szabadságharcban 1848-ban az ezred 2. zászlóaljával Péterváradon állomásozott és csatlakozott a honvédsereghez. 1849 május 1-én őrnagy és a 2. zászlóalj parancsnoka. Péterváradon tette le a fegyvert (1849 szept. 6.). Utóbb irodatiszt, először a magy. kir. udvari kancelláriánál, majd 1867 július 17-től a király személye körüli minisztériumban.

(Címeresnemeslevél 1568. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szepes vm.)

548. **KANTZ JÁNOS.**

Született 1793 Kőszeg (Vas vm.). A polgári életből, hol mérnök volt, került a testőrséghez 1813 április 1-én Sopron vármegye ajánlatára. A gárdától 1818 március 31-én alhadnagyi rangban a 48. (Radivojevich) gyalogezredhez helyeztetett és 1822-ben főhadnagy lett. Innen átlépett a 13. (Wimpffen) gyalogezredbe, hol 1823-ban ugyancsak főhadnagy, 1831-ben II. százados, 1833—46 pedig I. százados volt.

(Címeresnemeslevél 1776 augusztus 23.)

549. **KAPUVÁRY GÁBOR** (Mindszenthi).

Született 1756 március 22 Cecén (Fejér vm.). A polgári életből került a testőrséghez Fejér vármegye ajánlatára, hol 1779 március 28-tól 1783 január 23-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1779-ben és 1780-ban futárszolgálatot teljesített; 1780-ban még beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, végül 1782-ben futár Nápolyba. 1790-ben alhadnagy a fejérvármegyei koronaőrző bandériumban, majd 1798-ban kapitány a fejérvármegyei nemesi felkelő seregben. Meghalt 1817.

(Új adománylevél 1656 május 9. A gárdista, az 1754/55-ben Fejér vm. igazolt K. József († 1817) és Sixty Franciska († 1802) fia.)

550. gróf **KARAICZAY ANDRÁS** (Valjeszakai).

Született 1738 november 30 Kostajnica (Zágráb vm.). A hétéves háború (1756—63) alatt 1758-ban mint hadapród lépett az 1. bánáti (utóbb 10.) határőrgyalogezredbe, hol rövidesen zászlós lett. A testőrségnél 1763 augusztus 24-től 1766 december 11-ig szolgált Horvátországból, hová Esterházy testőrkapitány szép termete miatt, Lacy tábornagy ajánlatára, némi akadályokkal ugyan, de felvétette. Ugyanis mint határőrvidéki a szabályzat értelmében nem lett volna felvehető. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban az 1. (Albert hg.) karabélyos lovasezredhez került, 1779-ben pedig kapitány a Hessen-Darmstadt lovasezredben. Résztvett az 1778/79-iki hadjáratban s ez idő alatt lett őrnagy. A török háborúban 1787-ben már alezredes s az ekkor szerzett érdemeiért 1789 december 21-én megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét[1] és ezredessé lépett elő. A martinestjei ütközetben tanusított vitézségéért 1790 december 19-én Mária Terézia-rend parancsnokikeresztet kapott.[1] 1789-ben tábornok lett. Az 1795 október 1-i trebbiai ütközet után újabb érdemeiért római szt. birodalmi gróf lett. Ez időben nyugállományba vonult, azonban 1799-ben újból alkalmazva, 1800-ban altábornagy. 1789-től a 7. ulánusezred tulajdonosa, 1802-től pedig a 4. dragonyos lovasezred 2-ik tulajdonosa lett s maradt haláláig. Egy, még 1800-ban szerzett sérülés következtében halt el 1808 március 22-én Wienerneustadtban.

(Címeresnemeslevél 1763 augusztus 2., magyar bárói rang 1779 október 29., római szt. birodalmi grófi rang és előnév 1798 október 1. Valamennyit a gárdista, ki az 1775-ben német-római bir. bárói rangot nyert K. Péter fia, szerezte.)

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 267., 293., 1733., 1734.

551. **KARDHORDÓ-TROMBITÁS JÓZSEF** (Sasvári).

Született 1810 Sasvár (Nyitra vm.). 1827 április 3-tól önköltséges hadapród volt a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1830 március 1-től 1834 április 20-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára s onnan mint sóhivatali ellenőr került Bánffyhunyadra évi 400 forint javadalmazással. A szabadságharcban 1848/49-ben élelmezési százados és Komáromban letéve a fegyvert (1849 szept. 27.) szabadon távozott.

(Címeresnemeslevél 1629 május 22. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

552. **KARDOS ALBERT.**

Született 1823 Eperjes (Sáros vm.). 1841 szeptember 23-tól hadapród volt a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1843 május 1-től 1848 április 30-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától ugyancsak alhadnagyi rangban a 7. (Hardegg) vértes lovasezredhez osztatott be. Meghalt 1848 július 21-én Eperjesen.

(A család nemessége 1825. és 1840. igazolva Sáros vm. A gárdista, K. Sámuel fia.)

553. **KARDOSS ISTVÁN** (Besenyői).

Született 1741 Besenyő (Zala vm.). Káplár volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1764 május 23-tól szolgált Zala vármegye ajánlatára, Ez idő alatt beosztva 1764-ben a hágai, majd 1769-ben a pozsonyi testőrkülönítménybe, 1770-ben a pesti testőrkíséretbe, végül 1772-ben a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától nyugállományba vonult. 1774 december 21-től győri polgármester lett.

(Címeresnemeslevél 1609 december 2. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zala vm.)

554. gróf **KÁROLYI ANTAL** (Nagykárolyi).

Született 1732 október 25 Nagykároly (Szatmár vm.). Katonai pályáját a 37. (Esterházy József) gyalogezrednél kezdte, hová már, mint II. százados lépett be. 1751-ben őrnagy, majd 1753-ban alezredes, atyja gr. Károlyi Ferenc huszárezredében (6. huszárezred). 1754-től cs. kir. kamarás, 1755-ben pedig ezredes a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. 1756-ban a lobositzi ütközetben (okt. 1.) megsebesült. 1758-ban tábornok és 1759-től szatmári örökös főispán. 1759 január 9-én megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1760-ban hétszemélynök, 1763-tól az 52. (előzőleg Bethlen) gyalogezred tulajdonosa. 1766-ban altábornagy és v. b. t. t., 1775-ben főasztalnokmester, 1787-ben táborszernagy. A testőrségnek 1787 augusztus 29-től 1791 augusztus 14-ig negyedik kapitánya és egyúttal 1787-ben a galiciai testőrség ideiglenes parancsnoka, végül 1790-ben aranygyapjas, 1791-ben betegeskedni kezdett és a prágai koronázási ünnepségek alatt halt meg 1791 augusztus 24-én Penzingben (Ausztria).

(A gárdakapitány, gr. K. Ferenc (1705—1758) és gr. Csáky Krisztina (1706—1736) fia, az 1712 április 5-én magyar grófi rangot nyert K. Sándor (1669—1743) és gr. Barkóczy Krisztina (1670—1724) unokája. A testőrkapitány olajfestményű arcképe, a M. kir. Testőrség parancsnoksága Bpest, birtokában.)

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 81., 1728.

555. **KAROVE LÁSZLÓ.**

Született 1780 Tolcsva (Zemplén vm.). 1798-ban káplár a nemesi felkelő seregben, 1799 január 23-tól pedig önköltséges hadapród, majd 1799 október 24-től zászlós az 51. (Splényi) gyalogezredben. A testőrségnél 1800 február 1-től 1801 április 11-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban került vissza ezredéhez, hol 1803-ban főhadnagy, 1804-ben II. százados. 1805-ben kitüntetvén magát Caldierónál (okt. 30.), 1808 március 1-én Mária Terézia-rend lg. keresztet kapott[1] és I. százados lett. Utóbb elesett Aspernnél 1809 május 22-én.

(A K. Jakab kassai polgárnak adományozott címeresnemeslevelet kih. 1690 szeptember 12-én Abaúj vm. A család Zemplén vm.-ben, Mészpesten volt birtokos.)

556. **KASZAP IMRE** (Jobbágyi).

Született 1779 Döge (Szabolcs vm.). 1799 május 8-tól hadapród, majd 1799 október 24-től zászlós az 51. (Splényi) gyalogezredben. A testőrségnél 1800 december 1-től 1805 november 30-ig szolgált Szabolcs vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1803-ban beosztva a Laxenburgba szolgálattételre kivezényelt testőrök közé. A gárdától alhadnagyi rangban a 19. (Alvinczy) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1816 április 8-án végrendelkezett Dögén.

(Címeresnemeslevél 1649 május 18.)

557. **KASZAP NEP. JÁNOS** (Jobbágyi).

Született 1817 február 16-án Pásztó (Heves vm.). 1833 szeptember 10-től altüzér, 1834 február 11-től tüzér az 5. tábori tüzérezredben, hol 1837-ben már alhadnagy lett. A testőrségnél 1839 május 1-től 1844 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Nógrád vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától a 4. (Sándor) huszárezredhez került, hol még 1848-ban is főhadnagy volt. A szabadságharcban a horvátok ellen küzdött. A pákozdi csata (1848 szept. 29.) után megbízást kapott a 17. (Bocskay) huszárezred alakítására és felszerelésére. Az ezredben eleinte kapitány, majd 1849 január 16-tól őrnagy. Harcolt Isaszegnél (1849 ápr. 6.), Budavár bevételénél (1849 máj. 21.), valamint a zsigárdi (1849 jún. 16.), a peredi (1849 jún. 20—21.) és a komáromi (1849 júl. 2.) csatákban. A zsigárdi ütközet után visszavonuló magyar sereg megmentése, úgyszólván kizárólag az ő érdeme. A II. hadtesttel Komárom várába került, hol letéve a fegyvert (1849 szept. 27.) szabadon távozott. Az újonnan felállított honvédségnél 1869 július 31-én őrnagy és az 51. zászlóalj parancsnoka lett. Meghalt 1880 januárjában Losoncon.

(Nemességi adatok K. Imrénél. K. János, valamint fiai Pál, János (a gárdista) és Benedek, 1829-ben igazolták nemességüket Heves vm.)

558. **KÁSZONYI ANTAL** (Deési).

Született 1740 Deés (Doboka vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből 1761 október 1-én. Szolgálata alatt 1766-ban a szamos-

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 817., 1745.

újvári harmincados, majd 1768-ban a Maros melléki károlyvárosi sóbeváltó hivatali, végül 1771-ben az erdélyi kincstári tisztviselői állásért folyamodott, de minden esetben sikertelenül. A gárdától 1772 január 15-én távozva, végülis sóhivatali ellenőr lett Parajdon (Erdély).

(Címeresnemeslevél 1699 október 20.)

559. **KÁSZONYI JÓZSEF.**

Született 1810 november 27 Óbecse (Bács vm.). 1826 október 3-tól önköltséges hadapród volt az 5. (Schneller) könnyű lovasezredben. A testőrségnél 1829 április 1-től 1831 december 16-ig szolgált Torontál vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban a 6. (Rosenberg-Orsini) könnyű lovasezredhez került, hol 1836-ban II. kapitány, 1844-ben pedig I. kapitány s az még 1848-ban is. A szabadságharc alatt 1848 júliusában őrnagy az 1. (Császár) huszárezredben, majd még ez év októberében alezredes a 3-as (Ferdinánd) huszároknál. 1849 január 16-án ezen ezredben ezredes és parancsnok, utóbb pedig a III. hadtestben lovashadosztályparancsnok. 1849 június 20-tól a II. hadtest parancsnoka. A komáromi fegyverletétel (1849 szept. 27.) után szabadon távozva, felváltva Londonban és Párisban tartózkodott. 1854 december 6-án kimondatván büntetlensége, 1856-ban visszatért hazájába. Meghalt 1888 március 29 Budapest.

(A család nemessége 1774-ben kihirdetve Bács vm. A gárdista, K. Sándor alispán fia.)

560. **KAZINCZY TITUSZ** (Kazinczi és Alsóregmeczi).

Született 1812 augusztus 29 Pásztó (Heves vm.). 1830 október 1-től hadapród volt a 3. (O'Reilly) könnyű lovasezredben. A testőrségnél 1832 március 1-től 1836 december 31-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. Utóbb a Pesti Naplónál br. Kemény Zsigmond szerkesztő mellett, a lap egyik főmunkatársa. Meghalt 1848 március havában Pesten.

(A gárdista, az 1823 után Pásztóról Nagyváradra költözött, K. Miklós (1774—1844) és Beöthy Viktória (1778—1823) fia, az 1754/55-ben Ung vm. igazolt K. József (1732—1774) és Bossányi Zsuzsanna (1740—1812) unokája.)

561. **KECZER MIKSA** (Lipóczi).

Született 1806 Kecerpekle (Sáros vm.). 1825 január 25-től önköltséges hadapród volt a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 szeptember 1-től 1834 augusztus 31-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 33. (Bakonyi) gyalogezredhez került, hol 1835-ben főhadnagy, 1844-ben II. százados, 1848-ban pedig I. százados volt. 1849-ben nyugállományba vonult.

(Régi nemesség és címermegerősítőlevél 1584 július 4. Bővített címer 1631 augusztus 4. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sáros vm. A gárdista, K. József és Gabelsberg Johanna fia, K. Sándor és Péchy Mária unokája.)

562. gróf **KEGLEVICH JÁNOS** (Buzini).

Született 1770 Lobor (Varasd vm.). A polgári életből lett felvéve a testőrséghez 1790 május 17-én Slavóniából, de még bevonulása előtt meghalt.

(Magyar grófi rang 1687 augusztus 4. Átírva 1816 február 9.)

563. **KEGLY JÓZSEF.**

Született 1741-ben Pozsony. A polgári életből került a testőrséghez 1762 november 22-én Pozsony vármegye ajánlatára, honnan büntetésből, minthogy parancs ellenére Pozsonyba távozott, 1763 április 9-én elbocsáttatott. Az elbocsátás előtt még 8 napi szobafogságot is kapott.

(Címeresnemeslevél 1623 február 4.)

564. **KELECSÉNYI-SEBŐK JÁNOS.**

Született 1751 Sissó (Nyitra vm.). 1769-től önköltséges hadapród, majd gránátos káplár volt az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. A testőrségnél 1771 június 11-től 1780 június 14-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a milánói, majd 1776-ban és 1779-ben pedig a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Címeresnemeslevél 1677 augusztus 28. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

565. **KELEMEN ISTVÁN** (Széki).

Született 1780 Karácsond (Heves vm.). 1801 november 1-től alhadnagy a nemesi felkelő seregben majd 1802 április 6-tól önköltséges hadapród és alkáplár, utóbb pedig 1804 január 16-tól káplár a 2. (Ferenc fhg.) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1804 szeptember 1-től 1805 október 4-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban került vissza ezredéhez, hol 1809-ben főhadnagy. Még ez évben beosztatott a 3. (Károly-Lajos fhg.) ulánusezredhez. Innen 1810-ben átlépett a 2. (József fhg.) huszárezredbe, hol 1811-ben II. kapitány lett. Az ezreddel Franciaországban harcolt és 1814-ben I. kapitány. Több ízben kitüntetvén magát, 1815-ben megkapta a Mária-Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1827 augusztus 1-én őrnagyi ranggal vonult nyugállományba. Meghalt 1840 március 4-én Gyöngyösön.

(A gárdista, a címeresnemeslevelet szerző és Karácsondon birtokos K. Ádám († 1779 e.) unokája.)

566. **KÉLER GUSZTÁV.**

Született 1824 Ungvár. 1844 június 5-től hadapród volt a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Ung vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 22-én el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-én főhadnagy a

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 1303., 1750.

25. zászlóaljban. Innen mint százados a honvédelmi minisztériumba került, majd 1849 január 1-től a 92. zászlóaljban teljesített szolgálatot. Időközben súlyosan megbetegedett és 1849 június folyamán meg is halt Ungváron.

(A gárdista, K. József (1788—1843) és nemes Rajner Anna († 1855) fia, K. Gottlieb (1760—1831) és nemes Hazslinszky Zsuzsa (1765—1808) unokája, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt K. Jakab (1689—1763) és nemes Zimmermann A. Mária (sz. 1738) szépunokája, az 1699 december 11-én címeresnemeslevelet nyert K. Zsigmond dédunokája.)

567. KELTZ ANTAL (Fületinczi).

Született 1758 Csákány (Abaúj vm.). 1780 április 1-től hadapród, majd 1783 február 22-től káplár a 19. (D'Alton) gyalogezredben. A testőrségnél 1784 november 27-től 1787 október 31-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. A gárdától a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredhez került, hol 1788 február 4-én főhadnagy lett. Ekkor rövid időre a szekerészekhez volt beosztva, azonban 1788 április 12-től már ezrede pótkeretéhez tartozik. A francia hadjárat alatt 1796-ban Kehlnél (szept. 18.), majd 1799-ben pedig Neckeraunál (dec. 26.), végül Weissenburgnál súlyosan megsebesült. Már mint II. százados halt meg a szenvedett sérülések következtében 1799-ben Heidelbergben.

(Címeresnemeslevél és előnév 1568 március 2. A gárdista, K. Antal († 1800) alispán és Szentmiklóssy Karitas fia, az 1754/5-ben Abaúj vm. igazolt K. (Fületinczi) Zsigmond alispán és Várady Rozália unokája.)

568. KEMPELEN KÁROLY (Kismagyari).

Született 1771 július 15 Pozsony. A polgári életből került a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1790 május 17-től 1793 december 4-ig szolgált. Ez idő alatt beosztva 1790-ben a Lipót fhg. kíséretére Pozsonyba, 1791-ben pedig a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától távozva, a polgári pályán helyezkedett el és utóbb fogalmazó az udvari kamaránál. Meghalt 1822 január 8.

(Honfiúsítás és címeresnemeslevél 1722 július 15. A gárdista, a híres K. Farkas (1734—1804) és Gobelius A. Mária fia, a honfiúsított K. Engelbert (1680—1761) és Spindler A. Teréz unokája.)

569. KENEDICS GYÖRGY.

Született 1801 Kecel (Pest vm.). 1815 június 23-tól közlegény, majd 1816 április 1-től gránátos káplár a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 február 1-től 1827 június 30-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára, mikoris alhadnagy lett a 2. (Sándor) gyalogezredben. Utóbb pestvármegyei tisztviselő.

(Címeresnemeslevél 1792 augusztus 21. A család 1835-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Pest vm. A gárdistát, ki az egyik nemességszerző testvér, K. Benjamin fia, Vas vm. is ajánlotta.)

570. **KENESSEY ANTAL** (Karátföldi).

Született 1783 Gederóc (Vas vm.). Előzőleg 9 hónapon át közlegény volt a nemesi felkelő seregben. A testőrséghez 1802 július 1-én vétetett fel Vas vármegye ajánlatára. A könnyelmű életet folytató és a fegyelmet nehezen elviselő gárdisták közé tartozott. 1804-ben fegyelemsértés miatt már el akarták bocsátani, de büntetését a testőrkapitány még ez alkalommal, két heti vasban és négy heti vas nélkül töltendő fogságra változtatta. Azonban további léha életmódja oly súlyos megítélés alá eső bűncselekménybe sodorta, hogy 1805 július 5-én rangjától megfosztva és 10 évi várfogságra ítélve, Spielberg várába került.

(Adománylevél 1712 március 30. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm.)

571. **KÉPÍRÓ-CSENGERI SÁMUEL** (Nagybányai).

Született 1733 Nagybánya (Szatmár vm.). Eleinte 1753 május 1-től 1758 november 30-ig Lotharingiai Károly herceg testőrségében szolgált és ez idő alatt 1757-ben résztvett a Prága (máj. 6.), Breslau (nov. 22.) és a Leuthen (dec. 5.) körül lezajlott ütközetekben. 1758 december 1-től zászlós a 3. (Lothringen) gyalogezredben. A testőrséghez 1760 június 1-én került, hol 1763 november 1-től főhadnagy és II. testőrőrmester, 1763 december 1-től pedig II. kapitány. Egyideig 1765-ben a budai, majd 1767 és 1768-ban a pozsonyi testőrkülönítmény parancsnoka volt. A gárdától 1768 augusztus 1-én mint századparancsnok I. kapitányi rangban a 9. (Nádasdy) huszárezredhez helyeztetett, megkapván Friedrich kapitány századát, azonban az áthelyezéssel kapcsolatos összes költségeket viselnie kellett. Az ezrednél 1784 május 1-től őrnagy, 1788 július 21-től alezredes. Kitünvén 1788 augusztus 30-án Belwestienél, 1788 november 15-én soronkívül ezredes és a 10. (Barco) huszárezred parancsnoka lett. Végül 1790 február 1-től tábornok és egyik gyalogdandár parancsnoka volt. Meghalt 1799 november 16-án Rimaszombat (Gömör vm.).

(Címeresnemeslevél 1632 május 11. Eredeti az Orsz. Levéltárban.)

572. **KEREKES ZSIGMOND** (Mohai).

Született 1747 Moha (A. Fehér vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1775 január 19-én Erdélyből és a gárdánál halt meg 1781 szeptember 5-én Wienben.

(A család 1770-ben felvéve A. Fehér vm. nemesei közé. A gárdista, K. Pál alkirálybíró, követ és Eperjesi Zsuzsanna fia, K. Zsigmond és Maróthy Éva unokája. Testvére volt K. Timót altábornagy.)[1]

573. **KEREPESSY DÁNIEL-FARKAS.**

Született 1774-ben Csetnek (Gömör vm.). A polgári életből került a testőrséghez Gömör vármegye ajánlatára, hol 1795 április 1-től 1798 május 9-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1669 február 2. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Gömör vm.)

[1] Dr. Kerekesházy József úr közlése.

574. KERESZTES ISTVÁN.

Született 1784 Csejte (Nyitra vm.). A polgári életből került a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára, hol 1806 február 1-től 1809 február 28-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 62. (Jellachich Ferenc) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1811-ig szolgált.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

575. KERKÁPOLY MÓR (Kővágóörsi).

Született 1820 Kővágóörs (Zala vm.). 1838 október 17-től hadapród volt az 5. (Savoya) dragonyosezredben. A testőrségnél 1840 május 1-től 1845 április 30-ig szolgált Zala vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 8. (Coburg) huszárezredhez került s ott szolgált mint főhadnagy még 1848-ban is. A szabadságharcban, 1848 június 13-án, főhadnagy a 8. zászlóaljban, majd 1848 október 1-én százados a 24. zászlóaljban, 1849 május 1-től pedig főszázados ismét a 8. zászlóaljban, végül őrnagy lett a honvédsereghez csak töredékeiben csatlakozó 7. (Reuss) huszárezredben. Guyon tábornok alatt harcolt s különösen kitünt a hegyesi csatában (1849 júl. 14.). A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogságba jutott és Aradon 1850 március 14-én halálra, illetve kegyelem útján 10 évi fogságra ítélve, Aradon raboskodott 1852 július 24-ig. Utóbb 1869-ben zalavármegyei orsz. gy. képviselő. Meghalt 1888 március 25 Szenttamás (Zala vm.).

(Címeresnemeslevél 1685 október 5. A család nemessége 1777 július 12-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, K. István (1787—1848) zalai alispán, követ és Kelemen Róza fia, K. János (1756—1808) és Szentkirályszabadjai Cseh Erzsébet unokája, K. Ferenc és Sebestyén Julia szépunokája, a nemességszerző K. István dédunokája.)

576. KESZLERFFY KÁROLY.

Született 1813 Eger (Heves vm.). 1830 október 28-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 május 1-től 1837 április 30-ig, az utolsó évben al II. testőrőrmesteri rangban szolgált Heves vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1836-ban, beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától, mint további katonai szolgálatra alkalmatlan, két évre megállapított, évi 300 forint segéllyel távozott. Utóbb sóhivatali tisztviselő lett 450 forint javadalmazással Ipolyságon, hol 1844-ben sóházi ellenőr, majd mázsamester volt.

(A tulajdonképpeni családnév KESZLER. Címeresnemeslevél 1797 december 15. K. József (1778—1858), a nemességszerző K. János fia, valamint feleségétől, Doszlern Annától († 1849) született fiai, János, Károly (a gárdista), úgyszintén Antal, 1841-ben nemesi bizonyságlevelet nyertek Heves vm.)

577. KIRÁLY JÁNOS (Gyöngyösmelléki).

Született 1738 Gyöngyösmellék (Somogy vm.). A polgári életből került a testőrséghez Somogy vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 9-től 1770 november 28-ig szolgált. Ez idő alatt, 1764-ben beosztva a

pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. 1767 október 13-án előterjesztve a baranyavármegyei sóhivatali állás elnyerésére irányuló kérelme, amely azonban október 24-én elutasíttatott. 1768-ban a varasdi harmincados állásért folyamodott, de ugyancsak sikertelenül. A gárdától, mint tíz éve szolgáló testőr, végül az egri sóhivatalhoz került és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Utóbb mohácsi sóházi pénztárnok. 1784 május 28-án László testvérével együtt új adományt nyertek Gyöngyösmellék és Szehénfa fele részére.

(A gárdista, K. Ferenc és Sitkey M. Anna fia, az 1754/55-ben Somogy vm. igazolt K. Ferenc unokája, K. Ferenc és Ropoli Erzse szépunokája, K. Ferenc és Fekete Anna dédunokája.)

578. **KIRÁLY LAJOS** (Sepsiszentgyörgyi).

Született 1811 Pomáz (Pest vm.) 1828 február 20-tól önköltséges hadapród, majd 1828 november 13-tól hadapródkáplár a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1830 június 1-től 1835 május 31-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(Lófőség 1630 július 20. A gárdista, az 1821-ben Pest vm.-től nemesi bizonyságlevelet nyert K. Mihály fia.)

579. **KIRÁLY LÁSZLÓ** (Gyöngyösmelléki).

Született 1735 Gyöngyösmellék (Somogy vm.) 1753-tól közlegény, majd káplár volt a 9. (Nádasdy) huszárezredben és harcolt a hétéves (1756—63) háborúban. A testőrségnél 1763 június 19-től 1771 október 5-ig szolgált Somogy vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe, majd 1770-ben a pesti testőrkíséretbe. A gárdától az udvari kamarához került mint fogalmazó, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Utóbb a máramarosi kir. administratio ülnöke.

(Nemességi adatok K. Jánosnál, kinek testvére.)

KIRÁLY-SZATHMÁRY PÁL l. 1113.
SZATHMÁRY-KIRÁLY PÁL. alatt.

580. **KIRÁLYI GYÖRGY.**

Született 1777 Tallos (Pozsony vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1798 január 1-én Pozsony vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt, miközben főhadnagyi rangot kapott, halt meg 1799 augusztus 27-én Zsigárdon (Pozsony vm.).

(A család 1796-ban nemesi bizonyságlevelet nyert Pozsony vm.)

581. **KISS ANTAL** (Eleméri és Ittebei).

Született 1823 Nagyvárad (Bihar vm.). 1844 július 6-tól hadapród volt a 2. (József fhg.) huszárezredben. A testőrséghez 1846 május 1-én került Békés vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-én fő-

hadnagy a 21. zászlóaljban, honnan november 1-én azonos rangban a 10. zászlóaljhoz került és itt lett 1848 november 28-án százados, végül őrnagy. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Törökországba menekült és mikor 1858-ban hazatért, perbefogták és halálra, illetve kegyelem útján 4 évi várfogságra ítélték. Olmützben raboskodott, honnan 1858 december 31-én kegyelmet kapva, 1859 január 5-én szabadult. Meghalt 1895-ben Békésgyulán.

(Címeresnemeslevél 1760 október 7. Előnév 1807 július 10.)

582. **KISS JÁNOS** (Szotyori).

Született 1754 Szotyor (Háromszék). Törvényszéki írnok, majd hadapród volt a 31. (Haller) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1775 március 23-tól 1778 február 28-ig szolgált Erdélyből, honnan alhadnagyi rangban a 3. (Esterházy Imre) huszárezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(A K. de Szotyor család, az 1770. évi nemesi összeírás alkalmával, mint armalista család szerepel Háromszékben.)

583. **KISS SÁNDOR.**

Született 1741-ben Nagygeresd (Sopron vm.). 1760-tól hadapród volt a 32. (Forgách) gyalogezredben. A testőrségnél 1765 június 10-től 1768 augusztus 12-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára, honnan mint soproni helyettes tartománybiztos távozott. Meghalt 1816 december 13 Nagygeresd.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sopron vm.)

584. **KISFALUDY GÁBOR** (Kisfaludi).

Született 1775 Ostfiasszonyfa (Vas vm.). 1793 április 1-től hadapród volt a 9. (Erdődy János) huszárezredben. A testőrségnél 1795 augusztus 1-től 1799 április 16-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (előzőleg Erdődy, utóbb Ott) huszárezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. 1800-ban főhadnagy, de 1808 június 30-án leköszönt, 1809-ben a zalavármegyei nemesi felkelő seregben kapitány és lovasszázadparancsnok. Minden alkalommal kitünt bátorsága és vitézsége által és ezért Foky Zsigmond ezredes dicsérő elismerésben részesítette. Utóbb 1810-ben táblabíró. Meghalt 1844 január 16.

(Címerlevél 1419 január 8. A gárdista, K. Ádám és Sáry Judit fia, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt K. (de eadem) Sándor és Kenessey Zsuzsanna (1713—1746) unokája.)

585. **KISFALUDY MÓRIC** (Kisfaludi).

Született 1814 április 24 Gyömöre (Győr vm.). 1831 június 18-tól hadapród a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 január 1-től 1838 december 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrmester szolgált Győr vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 9. (Miklós) huszárezredhez került, hol 1839-ben

főhadnagy, de az 1841. év folyamán leköszönt. A szabadságharcban 1848 november 16-án őrnagy az 56. zászlóaljnál és Budavár bevétele (1849 máj. 21.) után alezredes és dandárnok a 3. (Ferdinánd) huszárezredben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) alkalmával fogságba jutott és Aradon 1849 december 20-án halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve, Aradról 1850 június 13-án szabadult. 1867-ben zalavármegyei főcsendbiztos volt. Meghalt 1893 július 10. Sümeg (Zala vm.).

(Nemességi adatok K. Gábornál. A gárdista szülei, K. Mihály (1778—1849) és Noszlopy Franciska (1790—1867), nagyszülei pedig az 1754/55-ben Győr vm. igazolt K. (de eadem) László és Niczky Klára árvája, K. Mihály (1743—1826) és Sándorffy Anna.)

586. **KISFALUDY SÁNDOR** (Kisfaludi).

Született 1772 szeptember 22 Sümeg (Zala vm.). 1792 május 1-től önköltséges hadapród, majd 1793 január 1-től káplár volt a 2. (Toscana) huszárezredben. A testőrséghez 1793 január 5-én vétetett fel Zala vármegye ajánlatára. A gárdától, mint az új szabályzatot elismerni vonakodó, 1795 december 16-án büntetésből az Olaszországban állomásozó 1. helyőrségi (utóbb 5.) gyalogezredhez helyeztetett. Bevonulása előtt szabadságot kapott és csak 1796 március 6-án indult Milánóba. 1796 június 29-én Milánó eleste alkalmával francia fogságba jutott és ott kezdte írni a Himfy-dalokat. Szabadulása után, szeptember havában, a klagenfurti katonai kórház felügyelője lett. 1798-ban Napoleon előnyomulása alatt nagyobb mennyiségű katonai felszerelést megmentve, jutalmul 1798 február 1-én a 29. (Wallis) gyalogezredhez osztatott be, hol csakhamar főhadnagy is lett. 1799 folyamán még résztvett több ütközetben, de ez évben leköszönt rangjáról. 1809-ben őrnagy a zalavármegyei nemesi felkelő seregben és a nádor szárnysegéde. Költői működése ismeretes az irodalomtörténetből. Meghalt 1844 október 28 Sümegen.

(Nemességi adatok K. Gábornál. A gárdista szülei, az 1754/55-ben Győr vm. igazolt K. (de eadem) László és Niczky Klára árvája, K. Mihály (1743—1826) és Sándorffy Anna.)

587. **KISZLING NEP. JÁNOS** (Kövecsi).

Született 1813 szeptember 13 Pest. 1826 október 26-tól hadapród volt a 12. (Liechtenstein) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 március 1-től 1839 február 28-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Borsod vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 6. (Fitzgerald) könnyű lovasezredhez osztatott be és 1846 március 31-én leköszönt rangjáról.

(Címeresnemeslevél 1821 március 23. A gárdista, a nemességszerző K. János és Okolicsányi Konstancia fia.)

588. **KLAPKA GYÖRGY.**

Született 1820 április 8 Temesvár. 1838 március 28-tól altüzér, 1838 december 1-től tüzér, 1840 július 21-től pedig a bombászkarhoz kerülve, bombász a 2. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1847 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált

Temes vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban a németbánáti (utóbb 12.) határőrgyalogezredhez került, de még ez évben nyugállományba is vonúlt. Az 1848 évi márciusi napok után azonnal a magyar kormány szolgálatába lépett és a szabadságharc alatti szereplése ismeretes a történelemből. 1867-ben az illavai kerület képviselője volt. Meghalt 1892 május 17 Budapest.

(A gárdista, az 1841 július 15-én címeresnemeslevelet nyert K. József polgármester és Kehrer Júlia fia.)

589. **KLAUZÁL JÓZSEF** (Szlavikovicsi).

Született 1794 január 21 Pétervárad. 1802 szeptember 21-től a wieni hadmérnöki akadémia növendéke, utóbb pedig 1812 november 1-től alhadnagy a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrséghez 1813 március 1-én vétetett fel Pest vármegye ajánlatára. Még ez évben az uralkodó mellé kirendelt 8 főnyi hadi testőrkíséret vezetője és futár Frankfurtba. Azonban 1813 november 18-án elhagyta a gárdát és főhadnagy, majd 1824-ben II. százados lett a 39. (Duka) gyalogezredben. Innen az 1. határőrgyalogezredhez kerülve, 1829-ben I. százados és 1832 november 1-én nyugállományba vonúlt. A szabadságharcban 1848 június 19-én Mészáros magyar hadügyminiszter maga mellé vette osztályfőnöknek, de 1849 januárjában már nem követte a kormányt Debrecenbe.

(A gárdista, az 1793 június 13-án címeresnemeslevelet nyert. K. János ny. ezredes és Babarczy Ágnes fia.)

590. **KLEMPA FERDINÁND.**

Született 1824 Pozsony. 1840 október 12-től hadapród volt az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredben, honnan 1842 július 21-én a 2. (Sándor) gyalogezredhez került. A testőrségnél 1843 május 1-től 1847 augusztus 2-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1860.

(Címeresnemeslevél 1685 január 28. A család nemessége 1818 június 26-án a legf. helyen igazolva. A gárdista K. Márton (1779—1852) nemes testőr fia.)

591. **KLEMPA JÓZSEF.**

Született 1777 Újfalu (Pozsony vm.). 1796 március 11-től szolgált a 4. (Vécsey) huszárezredben, hol 1797 április 11-én káplár lett. Innen 1798 június 1-én átkerült az újonnan felállított 7. huszárezredhez, majd 1799-től ugyancsak káplár a 2. (József fhg.) huszárezredben. A testőrséghez 1799 február 1-én vétetett fel Pozsony vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1799-ben beosztva a József fhg. nádor esküvője alkalmából Szt.-Pétervárra, majd 1802-ben a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1804 január 31-én alhadnagyi rangban a 12. (Palatinus) huszárezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ig szolgált.

(Nemességi adatok K. Ferdinándnál. A gárdista, K. Mihály fia, K. József unokája, K. Jónás szépunokája, K. Mihály dédunokája, a nemességszerző K. György ükunokája.)

592. KLEMPA MÁRTON.

Született 1779 Ujfalu (Pozsony vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1799 június 1-től 1804 május 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1799-ben beosztva a József fhg nádor esküvője alkalmából Szt.-Pétervárra, majd 1802-ben a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától a károlyvárosi főhadparancsnoksághoz helyeztetett mint hadbiztos. Innen 1822-ben a pozsonyi hadbiztossághoz osztatott be, hol 1848-ban hadbiztos, utóbb pedig tábori főhadbiztos volt. Meghalt 1852.

(Nemességi adatok K. Ferdinándnál. A gárdista, K. József nemes testőr testvére. Olajfestményű arcképe Klempa Kálmán M. Terézia rend lg. ny. tábornok úr, Győr birtokában.)

KLUGER GYULA (Teschenbergi) l. 1172.
TESCHENBERG GYULA alatt.

593. báró KNEZEVICH VINCE (Szentilonai).

Született 1755 november 30 Grahacon (a likai határőrezred területében, a későbbi Gračacon, Lika-Korbava vm.). Katonai pályáját mint hadapród kezdte az ogulin (3. károlyvárosi) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1771 december 1-től 1775 március 2-ig szolgált Horvátországból. Ez idő alatt, 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától 1775 február 22-én alhadnagyi rangban az 56. (Nugent) gyalogezredhez helyeztetett azzal, hogy a milánói testőrkülönítménytől haladéktalanul vonuljon be ezredéhez. 1775 február 25-én ez a rendelet hatálytalaníttatott és az 1. bánáti (utóbb 10.) határőrgyalogezredhez osztatott be. Azonban 1775 március 2-án mégis az eredeti (febr. 22-ki) rendelkezés maradt érvényben és így az 56. gyalogezredhez vonult be, honnan 1778-ban főhadnagyi rangban a 8. (Wurmser) huszárezredhez vezényeltetett, hol utóbb II. kapitány és századparancsnok. A török háború alkalmával 1787-ben őrnagy a Vukassevich-féle szabadcsapatnál, majd ennek parancsnoka, miértis a csapat a Knezevich-féle szabad huszárcsapat nevet nyerte. A háború után a csapat feloszlatván, újból a 8. huszárezredhez került, innen pedig 1792-ben mint első őrnagy a 4. (Vécsey) huszárezredhez. 1796-ban alezredes, 1797-ben pedig már ezredes és ezredparancsnok a 2. (József fhg.) huszárezrednél. 1799 április 27-én Cassanónál kitüntetvén magát, 1799 május 15-én megkapta a Mária Terézia rend lg. keresztjét.[1] 1800-ban tábornok, 1809-ben altábornagy és 1812-ben nyugállományba vonult. Azonban 1813-tól újból alkalmazva, ismét szolgált és 1815-ben mint lovassági tábornok, a velencei tartomány főhadparancsnoka. 1818-ban vonult véglegesen nyugállományba. Egyébként 1808-tól cs. kir. kamarás és 1809-től a 11. dragonyosezred tulajdonosa. Meghalt 1832 március 11 Szentilona (Zala vm.).

(A tulajdonképeni családnév KRUSSEVICH. Címerújító nemeslevél 1628 május 15. A gárdista, ki 1802-ben előnevet kapott, az 1763 április 7-én magyar bárói rangot nyert K. Márton fia.)

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 550., 1741.

594. **KOLLER JÁNOS** (Nagymányai).

Született 1757 Pozsony. A polgári életből került a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1778 december 27-től 1791 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt, 1779-ben és 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd utóbb, 1790-ben futár Londonba és Szt. Pétervárra. 1791-ben kivezényelve a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe Budára. A gárdától 13 évi testőrszolgálat után II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonult nyugállományba. Utóbb megvakult és Szomolányban (Pozsony vm.) halt meg 1830 augusztus 1-én.

(Címeres nemeslevél 1633 december 12. Előnév 1737 március 1. A gárdista, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt K. Antal kir. tanácsos fia.)

595. **KOLLER JÓZSEF** (Nagymányai).

Sopron vármegyét 1790 március 28-án felkérte Koller József tartományi főbiztos Győrből — felesége Staberhoffer Jozefa —, hogy József nevű fiát ajánlja a testőrségbe való felvételre. Levelében hivatkozik arra a körülményre, hogy ő már 1748 óta állami szolgálatban áll, nagybátyja, K. Ferenc pedig sokat fáradozott a gárda felállítása körül. Családjának címeresnemeslevelét Sopron vármegye különben is 1635-ben kihirdette. A vármegye teljesítette a kérelmet és így az 1770-ben született ifjabb K. József a polgári életből 1790 május 27-én fel is vétetett a testőrséghez. Azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről. 1806-ban Szombathelyen élt.

(Nemességi adatok K. Jánosnál.)

596. **KOLLER KÁROLY** (Nagymányai).

Született 1787 Kispalugya (Liptó vm.). 1805 május 15-től önköltséges hadapród, majd 1805 szeptember 1-től káplár az 52. (Ferenc-Károly fhg) gyalogezredben. Résztvett a francia háborúban s ezalatt, 1805 október 14-től 1806 február 9-ig hadifogságban volt. A testőrségnél 1808 július 14-től 1809 február 28-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 61. (Saint-Julien) gyalogezredhez került, hol 1810-ben főhadnagy, 1814—18. pedig I. százados.

(Nemességi adatok K. Jánosnál. A gárdista, K. János fia.)

597. gróf **KOLLONICH KÁROLY** (Kollegradi).

Született 1730 november 20 Wien. Előzőleg 1747—50 a Theresianum növendéke. Katonai pályáját 1754 június 1-én kezdte és 1757-ben őrnagy volt a 4. (Hessen-Darmstadt) dragonyosezredben. Vitézül harcolt a hétéves háborúban (1756—63), Kolinnál (1757 febr. 18.), Breslaunál (1757 nov. 22.) és Torgaunál (1760 nov. 3.). A testőrségnél 1763 április 9-től testőralhadnagy s alezredessé lépett elő. 1764 május 1-től, nősülése alkalmából, hatheti szabadságot kapott. 1767-ben mint a 6. (Kolowrat-Krakowsky) dragonyosezredbeli tiszt, 1767 szeptember 22-től ezredes és testőrfőhadnagy. 1784 április 11-én tábornok lett és ekkor kilépve a gárda kötelékéből, évi 2000 forint rendszeresített ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1804 június 18 Wien.

(Német-római birodalmi grófi rang 1638 december 3. A gárdista, a gr. Kollonich János-Zsigmond wieni biborosérsek által 1722-ben örökbefogadott br. Zay László (br. Z. Lőrinc és gr. Kollonich M. Polexina fia) és gr. Kollonich M. Eleonóra fia. Előnév és címerátruházás 1733 december 8. A már kihalt család 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

598. gróf **KOLLONICH MIKSA** (Kollegradi).

Született 1761 szeptember 14 Wien. Katonai pályáját az 1. (Császár) könnyű lovasezrednél kezdte, hol 1782 április 18-án hadapród, 1783 június 16-án alhadnagy, 1787 augusztus 1-én pedig főhadnagy. A török háború alatt, 1788 január 1-én, II. kapitány, majd 1789 július 14-én I. kapitány a 8. (Wurmser) huszárezredben. 1789 október 22-én Lipnic mellett kitüntetvén magát, 1790 december 19-én megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1790 január 1-től 3-ik őrnagy és ez évben cs. kir. kamarás. 1792 december 28-tól 2-ik őrnagy. 1794 január 23-án számfeletti alezredes és 1794 április 4-től a 6. (Blankenstein) huszárezredhez helyezve, valóságos alezredes. 1797 május 24-től 2-ik ezredes a 7. (Lotharingiai) vértes lovasezredben, majd 1800 február 8-tól ezredparancsnok. 1800 október 18-án lett tábornok. A testőrségnél 1804 január 9-től első testőrfőhadnagy. Közben 1805 november 3-tól a nemesi felkelő seregben is szolgált, mint dandárparancsnok, honnan 1806 május 20-án került vissza a gárdához. 1809 február 16-án altábornagy és 1813 április 17-től testőralkapitány. A gárdától 1824 augusztus 15-én a rendszeresített évi 3000 forint ellátáson kívül 1000 forint pótlékkal nyugállományba vonult. Meghalt 1827 március 4 Obersiebenbrunn (A. Ausztria).

(Nemességi adatok K. Károlynál. A gárdista, kinek anyja gr. Hamilton Valburga, K. Károly testőr féltestvére.)

599. **KOLOSSY ISTVÁN** (Mezőmadarasi).

Született 1818 Sályi (M. Torda vm.). 1836 május 19-től önköltséges hadapród, majd 1837 június 26-tól káplár volt a 3. (Wernhardt) könnyű lovasezredben. A testőrségnél 1840 május 1-től 1845 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Erdélyből. Ez idő alatt, 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárgától alhadnagyi rangban az 1. székely (utóbb 14.) határőrgyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott és 1847-ben főhadnagy lett. A szabadságharcban, 1848/49-ben, ugyancsak az 1. székely határőrgyalogezredben százados. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Törökországba menekült és mikor Viddinből hazatért, Aradon 1850 január 15-én előbb halálra, majd 16 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott, de rövidesen már június 10-én kegyelmet kapott.

(Lófőség és előnév 1655 június 28.)

600. **KOLOSVÁRY ISTVÁN.**

Született 1797 Vanyarc (Nógrád vm.). 1816 május 3-tól önköltséges hadapród, majd őrmester volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben.

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 316., 1734.

A testőrségnél 1818 május 1-től 1823 április 30-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva, a Rajner fhg. esküvője alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez kerülve 1824-ben alhadnagy, 1829-ben főhadnagy, 1834-ben II. százados, 1835-ben pedig már I. százados. 1842 december 16-án nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848-ban zalavármegyei nemzetőrőrnagy, majd gr. Batthyány Kázmér főkormánybiztos mellett Eszék várában teljesített szolgálatot.

(A gárdista, K. István lelkész fia, azonban közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik K. családból származik.)

601. KOLOSVÁRY LAJOS.

Született 1812 Veszprém. 1830 november 10-től hadseregbeli hadapród és altüzér, majd 1831 november 1-től tüzér az 5. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1832 október 1-től 1837 szeptember 30-ig szolgált Veszprém vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Ficquelmont) dragonyosezredhez került, hol 1839-ben főhadnagy és 1847 április 26-án nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848 június 18-án István nádor ugyan kinevezte nemzetőrőrnaggyá Kraszna és Zaránd vármegyékbe, de rövidesen leköszönt rangjáról.

(Címeresnemeslevél 1651 szeptember 23. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Veszprém vm., majd 1838-ban nemesi bizonyságlevelet nyert Győr vm.-től. A gárdista, kit Győr és Fejér vm. is ajánlottak, K. Miklós fia.)

KOLOZSVÁRY-CLAUSENBURG PÉTER l. 199.

CLAUSENBURG-KOLOZSVÁRY PÉTER alatt.

602. KOMÁROMY I. JÁNOS.

Született 1745 Bana (Komárom vm.) Őrmester volt a 31. (Haller) gyalogezredben. A testőrségnél 1766 július 5-től 1771 április 19-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára, mikoris évi 150 forint ellátással nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1655 március 20. A családból K. István (István fia) banai lakos 1732-ben és 1756-ban igazolta nemességét Komárom vm., honnan fia János (a gárdista) 1766-ban nemesi bizonyságlevelet nyert.)

603. KOMÁROMY II. János.

Született 1774-ben Nagyszombat (Pozsony vm.). A polgári életből került a testőrséghez Bars vármegye ajánlatára, hol 1794 október 1-től 1795 november 8-ig szolgált. A gárdától adósságai miatt távozni kényszerült és mint sóhivatali tiszt Nagyszombatra helyeztetett.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

604. KOMÁROMY SÁNDOR (Belényesi és Borbereki).

Született 1783 Szevesztrény (Fogaras vm.). A polgári életből került Erdélyből a testőrséghez, hol 1805 szeptember 1-től 1810 augusztus 31-ig szolgált és onnan 150 forint végkielégítéssel távozott.

(A család nemessége 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva.)

605. KOMJÁTHY KÁROLY.

Született 1753 Máramarossziget. 1773-ban jogot az egri Foglár-féle kollégiumban végzett, 1774-től pedig hadapród volt a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredben. A testőrségnél 1776 december 30-tól 1785 január 10-ig szolgált Máramaros vármegye ajánlatára, honnan, mint biztos a máramarosi sóbeváltóhivatalhoz került. Szolgálata alatt 1778-ban, 1779-ben és 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítményhez.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Ugocsa vm. A gárdista, kit Ugocsa vm. is ajánlott, K. István alispán fia, K. László ezredes és K. Sándor († 1810) kapitány unokaöccse, K. János és Kelecsényi Mária unokája.)

606. KOMJÁTHY SÁNDOR-ZSIGMOND (Komjáti).

Született 1776 Mád (Zemplén vm.). Először hadapród a 12. (Palatinus), utóbb pedig 1793 augusztus 23-tól önköltséges hadapród, majd 1794 január 27-től alkáplár, végül 1794 március 27-től káplár a 2. (Toscana) huszárezredben. A testőrségnél 1794 június 27-től 1799 június 26-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 25. (Sporck) gyalogezredhez került és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1804-ben főhadnagy volt.

(Címerlevél 1415 március 27. A gárdista, kit Bács és Békés vm. is ajánlottak, K. Ferenc és Kolláth Zsuzsanna fia, K. Péter — ki, mint szentandrási lakos, 1729 április 28-án nemesi bizonyságlevelet nyert Torna vm. — és Tóth Éva unokája, K. Péter és Tornallyay Judith szépunokája.)

607. KOMLÓSY ISTVÁN.

Született 1740 Héthárs (Sáros vm.). 1760 április 1-től káplár volt a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1760 június 1-től 1767 április 27-ig szolgált, honnan az udvari kamarához került. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára, valamint ugyanezen évben a Hágába kirendelt testőrkülönítménybe.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sáros vm.)

608. KONDÉ ANTAL (Pókateleki).

Született 1740-ben Dunaszerdahely (Pozsony vm.). Káplár volt a 9. (Nádasdy) huszárezredben. A testőrségnél 1763 szeptember 24-től 1768 július 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára, 1765-ben pedig a Lipót fhg. házassága alkalmával kirendelt innsbrucki testőrkülönítménybe. A gárdától, miután 1768 május 30-án engedélyt nyert, hogy rangot vásárolhasson, mint II. kapitány a Lusinsky huszár (24. sz. lovas) ezredhez került. Már nyugállományú őrnagy volt, mikor 1805 május 8-án meghalt.

(Címeresnemeslevél 1434 szeptember 29. A gárdista, K. Imre (sz. 1702) és Piacsek Zsuzsanna fia, K. István és Vrana Katalin unokája, K. István és Takách Katalin szépunokája.)

609. KONKOLY-THEGE FERENC.

Született 1824 Tagyos (Komárom vm.). 1840 december 5-től önkéntes, majd 1841 november 6-tól káplár volt a 3. (Este) huszárezredben.

A testőrséghez 1846 május 1-én került Komárom vármegye ajánlatára, honnan 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 21-én el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy, 1848 október 15-től pedig százados a 18. zászlóaljban és segédtiszt a komáromi várparancsnokságnál, hol 1849 szeptember 27-én letéve a fegyvert, szabadon távozott.

(Adománylevél 1471. A gárdista, K. István (sz. 1772) és Salfai Szita Judith fia, az 1754/55-ben Komárom vm. igazolt Th. (Konkolyi) István és Berky Judith unokája.)

610. KONKOLY-THEGE IGNÁC.

Született 1813 május 20 Nemesvis (Sopron vm.). Tanulmányait 1830 aug. 1-én, Szombathelyen fejezte be. 1831 október 27-től hadapród volt a 6. (Württemberg) huszárezredben. A testőrségnél 1833 július 1-től 1836 december 31-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára, mikoris lekö-szönt. A gárdától hazatérve, 1840—48 sopronvármegyei esküdt. A szabadságharcban 1848 augusztus 24-én, a nádor kinevezte segédtisztté a sopron-mosonvármegyei lovas nemzetőrparancsnoksághoz hadnagyi rangban, Kovács Zsigmond őrnagy mellé, majd főhadnagy a 24. zászlóaljban. 1848 december 21-től ugyancsak főhadnagy, utóbb pedig kapitány a 12. (Palatinus) huszárezredben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után egy-ideig Aradon, majd 1849 november havában Pesten vizsgálati fogoly, de elbocsáttatott. Utóbb 1856 május 1—1861 május 22-ig tolnavármegyei telek-könyvi tollnok, végül 1861 május 24-től, haláláig altelekbíró. Meghalt 1877 május 26 Szekszárd (Tolna vm.).

(Nemességi adatok K.—Th. Ferencnél. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sopron vm. A gárdista, K.—Th. János és Kéthelyi Anna fia.)

611. KONKOLY-THEGE KÁROLY.

Született 1819 Nemesvis (Sopron vm.). 1837 július 9-től hadapród volt a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrséghez 1841 május 1-én vétetett fel Sopron vármegye ajánlatára. 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1846 május 1-én alhadnagyi rangban az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezred-hez helyeztetvén, ott 1849-ig szolgált.

(Nemességi adatok K.—Th. Ferencnél.)

612. KONTZ GYÖRGY (Bazédi és Körpenyesi vagy Gyertyánosi).

Született 1802 Nagysajó (Doboka vm.). 1820 december 21-től önköltséges hadapród a 31. (Miksa-József) gyalogezredben. A testőrségnél 1824 április 1-től 1829 március 31-ig szolgált Erdélyből. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. oláh (utóbb 16.) határőrgyalogezredhez helyeztetett, hol 1835-ben főhadnagy, 1843-ban II. százados, 1846-ban pedig I. százados volt. 1848-ban nyugállományba vonult. A szabadságharcban, mint őrnagy vett részt. 1849 április 3-án Nagyszebenben szolgált mint kórházparancsnok. Kolozsváron fogságba kerülve, ugyancsak Nagyszebenben 1851 február 20-án halálra, illetve kegyelem útján 14 évi várfogságra ítélve, Olmütz-ben raboskodott. Csakhamar kiszabadult, de a rabságban szerzett beteg-ségben még 1851-ben elhalálozott Kolozsváron.

(Címeresnemeslevél 1702 december ??. A gárdista, K. János fia.)

613. KOOSZ ISTVÁN.

Született 1780 Temesvár. 1799 április 9-től önköltséges hadapród, majd 1799 augusztus 6-tól káplár volt az 51. (Splényi) gyalogezredben. A testőrségnél 1800 augusztus 1-től 1804 december 31-ig szolgált Arad vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1808-ig szolgált.

(A címeresnemeslevelet 1644 augusztus 29-én a család kihirdettette a zágrábi tartománygyűlésen.)

614. KORDA ISTVÁN.

Született 1776 Sima (Szatmár vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Szatmár vármegye ajánlatára, hol 1795 január 22-től 1799 január 21-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez helyeztetett s ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Utóbb, mint nyugállományú kapitány, Vetésen (Szatmár vm.) lakott.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szatmár vm.)

615. KORODA DÉNES (Felsőkubini).

Született 1815 július 15 Felsőkubin (Árva vm.). 1833 július 9-től közlegény volt a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1835 június 1-től 1840 május 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Árva vármegye ajánlatára. Ez idő alatt beosztva 1836-ban a prágai koronázásra, majd 1839-ben a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 53. (Lipót fhg.) gyalogezredhez került Pétervárадra, honnan 1843 október 16-án nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848 június 13-tól százados, majd 1849 május 1-től őrnagy az 5. zászlóaljban. Elesett a csurogi csatában 1849 május 6-án.

(A gárdista, K. Gáspár (1786—1840) és Reviczky Anna (1790—1836) fia, az 1754/55-ben Árva vm. igazolt K. Mátyás unokája.)

616. KORONAY LÁSZLÓ-ALAJOS (Almási).

Született 1794 Almás (Bács vm.). 1817-től önköltséges hadapród volt a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1818 április 1-től 1820 december 31-ig szolgált Bács vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt, 1820-ban beosztva a Rajner fhg esküvője alkalmával kirendelt prágai testőrkülönítménybe.

(A tulajdonképeni családnév KRONER. Címeresnemeslevél 1795 február 26. Előnév 1803 július 8. A család 1807-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Bács vm. A gárdista, a nemességszerző K. József és Lipkay Anna fia.)

617. KORONTHÁLY FERENC (Kisvicsápi).

Született 1769 július 6 Doics (Nyitra vm.). 1791 május 1-től a 4. (Vécsey) huszárezredben szolgált, hol 1793 június 3-tól káplár, 1795 május 1-től pedig hadapród volt. A testőrséghez 1795 augusztus 1-én vétetett fel

Nyitra vármegye ajánlatára, honnan 1799 május 31-én főhadnagyi rangban a nem régen (1798) felállított 7. huszárezredhez helyeztetett. Ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. 1803 november 15-én nyugállományba vonult.

(A gárdista, K. Ferenc († 1795) és Dohnány Anna († 1788) fia, az 1754/55-ben Nyitra vármegyében igazolt K. Ignác unokája.)

618. **KORONTHÁLY JÁNOS-JÓZSEF** (Kisvicsápi)

Született 1760 szeptember 20 Szobotist (Nyitra vm.). 1782-től közlegény, 1783-tól őrvezető, végül 1784-től káplár volt a 2. (Ferdinánd fhg) gyalogezredben. A testőrségnél 1784 augusztus 14-től 1786 február 2-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1785 július 4-én egyik ulánusezredhez való helyezését kérte. Kérelme ekkor nem volt teljesíthető, azonban mikor 1786-ban engedélyt nyert, Gányi Ferenc volt nemes testőr 4. (Graeven) huszárezredbeli főhadnaggyal helyet és rangot cserélni, megvált a gárdától. Az ezrednél 1788-ban II. kapitány. Elesett 1799 április 5-én Veronánál.

(Nemességi adatok K. Ferencnél, kinek testvére.)

619. **KÓROSSY KAMILLÓ** (Kórosi és Helbényi).

Született 1814 Kóros (Nyitra vm.). 1831 október 8-tól önköltséges hadapród, majd 1832 június 1-től köztüzér az 5. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1833 december 1-től 1838 november 30-ig szolgált Esztergom vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 10. (Vilmos) huszárezredhez került, hol 1846-ban II. kapitány és még 1848-ban is szolgált. A szabadságharcban, 1848-ban egy század huszárt hozott haza Munkácsra és mint őrnagy harcolt Görgey alatt. Azonban 1849 január 4-én Pesten leköszönt rangjáról és jelentkezett Windisch-Grätznél. Mint császári tisztet ugyan visszavették, de egyidejűleg 1850 január 1-vel nyugállományba is helyezték. Meghalt 1898 Csorvás (Békés vm.).

(Új adománylevél 1560.)

620. **KOROTHNOKY ANTAL** (Korotnoki).

Született 1740 Korotnok (Szepes vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szepes vármegye ajánlatára, hol 1760 szeptember 1-től 1763 szeptember 19-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szepes vm.)

621. **KORPONAY FERENC** (Komonkai).

Született 1779 Késmárk (Szepes vm.). Előzőleg joggyakornok. A testőrségnél elsőízben 1800 június 1-től 1805 május 31-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 62. (Jellachich Ferenc) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél már 1805 október 1-én főhadnagy. Résztvett a francia hadjáratban, mely alatt 1809 május 17-től november 5-ig hadifogságban volt. 1813 október 1-én II. százados és még ez év november 15-én I. százados lett. Visszatérve a gárdához 1818 február 25-től II.

testőrőrmester. 1820-ban az uralkodó budai utazására kirendelt testőrkíséret parancsnoka. 1828 december 11-től gárdasegédtiszt. 1830 július 28-tól őrnagy és I. testőrőrmester, végül 1836 január 27-től alezredes. Ugyancsak 1836-ban mint segédtiszt beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. Ezredesi ranggal és a rendszeresített 1200 forint ellátáson kívül 500 forint pótlékkal vonult 1842 szeptember 7-től nyugállományba. Meghalt 1855 január 30-án, Wien.

(Címeresnemeslevél 1610 május 8. A gárdista K. Sándor fia, K. Zsigmond és Dessewffy Anna (sz. 1758) unokája, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt K. Gábor özvegyének, Szentmiklóssy Zsófiának szépunokája.)

622. **KORPONAY GÁBOR** (Komonkai).

Született 1821 Him (Abaúj vm.). 1837 június 1-től hadapród volt a 34. (Benczur) gyalogezredben. A testőrségnél 1840 május 1-től 1842 május 15-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Utóbb, 1844-ben fogalmazó a magyar kir. udv. kancelláriánál. Majd 1846-ban Észak-Amerikába költözött és mint ezredes elesett az amerikai szabadságharcban.

(Nemességi adatok K. Ferencnél. A gárdista, K. István (1781—1821) nemes testőr és Dörgicsei Farkas Johanna fia.)

623. **KORPONAY ISTVÁN** (Komonkai).

Született 1781 Göncruszka (Abaúj vm.). Előzőleg hat hónapon át őrmester volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1803 július 1-től 1808 június 30-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 31. (Benyovszky) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1810-ben főhadnagy, 1814-ben II. százados, 1815-ben I. százados. 1820 június 1-től nyugállományba vonult. Meghalt 1821 június 23-án Kassán.

(Nemességi adatok K. Ferencnél. A gárdista, K. István és Le Roy de Losembrune Eleonóra fia, K. Zsigmond és Dessewffy Anna (sz. 1758) unokája.)

624. **KORPONAY JÁNOS** (Komonkai).

Született 1819 május 16 Him (Abaúj vm.). 1834 október 17-től hadapród, majd 1836 július 1-től zászlós a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 december 1-től 1842 november 30-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. Ez idő alatt úgy 1839-ben, mint 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától a 32. (Este) gyalogezred gránátos zászlóaljához kerülve, még 1848-ban is főhadnagy volt. Közben, 1844 június 1-én Wienben megnősült, feleségül véve Dercsikai Huszár Paulinát (sz. 1825 április 25 Wien) H. József volt nemes testőr leányát. Mint katonai író 1848 február 25-én a „Hadi Földírás" című művéért, az uralkodótól aranyérmet kapott. A szabadságharcban, 1848 június 19-től 1849 június 20-ig a magyar hadügyminisztérium elnöki osztályának vezetője államtitkári rangban. Részben az ő érdeme a magyar sereg rögtönözött felállításánál elért siker. 1848 október 1-től számfeletti őrnagy a 14. zászlóaljnál, majd 1849 februárában alezredes és csakhamar (ápr. 12.) ezredes. 1849 június 22-én tervezetet készített

a nemzetőrség rendezéséről és 1849 július 1-én Szemere belügyminiszter mint főparancsnokot megbízta Békés, Bihar, Csanád és Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegyék népfelkelésének szervezésével. Utóbb a harcokban ténylegesen is résztvett. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradra szállították, hol 1850 március 4-én halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve raboskodott 1856 április 5-ig. Szabadulása után Abaúj vármegye levéltárnoka lett. Meghalt 1881 január 15-én, Kassán.

(Nemességi adatok K. Gábornál, kinek testvére.)

625. **KOSZTOLÁNYI LŐRINC** (Nemeskosztolányi).

Született 1739 augusztus 5 Nemeskosztolány (Bars vm.). A polgári életből került a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 8-tól 1761 szeptember 30-ig szolgált, mikoris leköszönt. Meghalt 1796 április 3.

(Adománylevél 1435. A gárdista, az 1754/55-ben Bars vm. igazolt K. Elek (1699—1750) özvegyének, Kubinyi Zsuzsannának (1710—1755) fia, K. Zsigmond (1671—1708) és Justh Zsófia (1677—1719) unokája, K. István († 1706) és Precsinszky Mária († 1704) szépunokája.)

626. **KOSZTOLÁNYI PÉTER** (Nemeskosztolányi).

Született 1745 augusztus 14 Nemeskosztolány (Bars vm.). A polgári életből került a testőrséghez Bars vármegye ajánlatára, hol 1775 február 19-től 1779 december 27-ig szolgált. Ez idő alatt, 1777-ben és 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1779 május 24-én főhadnagyi, 1779 november 27-én pedig II. kapitányi rangot kapott. Meghalt 1809 február 3.

(Nemességi adatok K. Lőrincnél. A gárdista, az 1754/55-ben Bars vm. igazolt K. András (1705—1767) és Szilvay Klára (1716—1776) fia, K. Zsigmond (1671—1708) és Justh Zsófia (1677—1719) unokája.)

627. **KOVÁCS ISTVÁN** (Hosszúpályi).

Született 1791 november 23 Monor (Pest vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Csongrád vármegye ajánlatára, hol 1813 június 16-tól 1814 július 8-ig szolgált, mikoris leköszönt. Utóbb 1818-tól, szatymázi postamester.

(Címeresnemeslevél 1606 február 11. A család nemessége 1793-ban kihirdetve Csongrád vm. A gárdista, K. János és Tar Erzsébet fia, K. János unokája, K. Márton szépunokája, K. Mátyás dédunokája, a nemességszerző K. Péter ükunokája.)

628. **KOVÁTS ERNŐ** (Galsai).

Született 1825 szeptember 12 Türje (Zala vm.). Középiskolai tanulmányait Pápán, Keszthelyen, Kőszegen és Nagykanizsán befejezve, a belovári katonaiskolába került, majd 1842 július 22-től hadapród a varasd-kőrösi (5. varasdi) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1845 május 1-én vétetett fel Zala vármegye ajánlatára és 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 22-én el is távozott. A szabadságharcban, 1848 szeptember 28-án táborkari segédtiszt Görgey mellett, októ-

ber 1-től főhadnagy, majd 1848 november 16-tól százados, végül 1849 április 25-től parancsnok a 30. zászlóaljban. Résztvett az ozorai (1848 okt. 6.) és az újaradi (1848 dec. 13.) csatákban. 1849 április közepéig az aradi seregben, majd a bácskai hadtestben szolgált. A hegyesi csatában (1849 júl. 14.) fogságba került és október 30-án Pesten, majd november havában Aradon fogoly, hol 1850 március 14-én halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve, 1856 december 2-án szabadult Aradról. Utóbb 1868 május 4-től Lipótváron, 1870 februártól Vácon, 1874 januártól Illaván, majd 1885 október 3-tól ismét Vácon fegyházigazgató volt s 1890 augusztus 1-én nyugdíjba vonulván, 1890 szeptember 1-től a Váci Hitelintézet vezérigazgatója lett. Meghalt 1914-ben Vácon.[1]

(Címeresnemeslevél 1602 szeptember 9. A gárdista, K. Vendel (sz. 1796) és Rákóczy Júlia (sz. 1806) fia, K. István († 1798) és Pozsgay Anna unokája, K. István és Varga Zsuzsa szépunokája, az 1727-ben Vas vm. nemesi bizonyságlevelet nyert K. Márton dédunokája.)

KOVÁCS-SZABÓ DÁNIEL l. 1102.

SZABÓ-KOVÁCS DÁNIEL alatt.

KOVÁCS-SZABÓ JÓZSEF l. 1103.

SZABÓ-KOVÁCS JÓZSEF alatt.

629. **KOZMA FERENC** (Leveldi).

Született 1825-ben Sörnye (Somogy vm.). A belovári katonaiskola elvégzése után 1843 május 1-től hadapród volt a varasdi Szt. György (utóbb 6. varasdi) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1845 május 1-én vétetett fel Somogy vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy a 16. zászlóaljban, majd 1848 november 16-tól százados a 28. zászlóaljnál, végül 1849 február 1-től kapitány a 10. (Vilmos) huszárezredben. A temesvári csata (1849 aug. 9.) után hosszabb ideig bujdosott. 1861-ben fejérvármegyei főszolgabíró, 1867-ben földművelésügyi miniszteri titkár, utóbb pedig min. tanácsos és a lótenyésztési osztály vezetője. Az ő érdeme a világháború előtti kitűnő állami lóanyag. A Szt. István-rend kiskeresztese volt. Meghalt 1892 július 7 Mezőhegyes (Csanád vm.).

(Címeresnemeslevél és előnév 1535 április 18. A gárdista, az 1821-ben Somogy vm. kihirdetett K. Ferenc és Dienes Antónia fia.)

630. **KOZMA GYULA** (Kézdiszentléleki).

Született 1827 június 10 Kőrösbánya (Hunyad vm.). 1845 október 26-tól hadapród volt a 62. (Turszky) gyalogezredben, hol 1848 június 16-án alhadnagy is lett. A testőrséghez 1848 augusztus 1-én vétetett fel Zaránd vármegye ajánlatára, azonban már nem vonult be. A szabadságharcban 1848 augusztus 8-tól hadnagy, 1848 október 1-től pedig főhadnagy a 2.

[1] Magyar kir. testőrség és annak története (kézirat) írója.

zászlóaljban. 1848 december 1-től százados a 33. zászlóaljnál, végül pedig 1849 január 1-től főszázados a 67. zászlóaljnál. 1849-ben fogságba jutott, de mint beteg szabadlábra került. 1861—67 aradvármegyei főjegyző. Az újból felállított honvédségnél 1869 augusztus 16-tól I. százados, beosztva a honvédelmi minisztérium II. csoportjához. 1875 november 1-én őrnagy, végül 1880 november 1-én alezredes. 1885-ben ezredesi címmel vonult nyugállományba. Meghalt 1886 június 3 Budapest.

(Lófőség 1650 április 2. Nemességújító címeresnemeslevél 1716 június 12. A család nemessége 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, K. Pál zarándi főispán és Hollaky Amália fia, K. Kelemen és Zalatnai Klára unokája.)

631. **KOZMA JÁNOS** (Kézdiszentléleki).

Született 1747 Kézdiszentlélek (Háromszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1774 február 6-tól 1789 június 27-ig szolgált. A gárdától mint titkár került az erdélyi kir. táblához Nagyszebenbe. Szolgálata alatt úgy 1777-ben, mint 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, 1781-ben pedig a csehországi táborba volt vezényelve.

(Nemességi adatok K. Gyulánál. A gárdista, K. Ferenc követ és Orbai Ilona fia, K. Simon és Potsa Klára unokája, az 1716-ban nemességújító címeresnemeslevelet nyert K. János és Cseh Zsófia szépunokája.)

632. **KÖCSKY KÁROLY.**

Született 1736 Pozsony. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1760 július 19-től 1762 szeptember 1-ig szolgált. Ekkor, minthogy házasodni készült, elbocsátását kérte. Utóbb belépett a hadseregbe és 1763 április 7-től II. kapitány lett az 5. (Savoya) dragonyosezrednél és ez alkalommal még 200 forint felszerelési átalányt is kapott a gárdától.

(Címeresnemeslevél 1626. A család nemessége 1763 október 12-én a legf. helyen igazolva.)

633. **KÖHLER LÁSZLÓ.**

Született 1810-ben Wien. Tanulmányait a szombathelyi liceumban befejezve, 1828 szeptember 29-től önköltséges hadapród lett a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 szeptember 1-től 1834 május 15-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban került az 5. (Savoya) dragonyosezredhez, hol 1843-ban II. kapitány, 1850-ben pedig őrnagy volt.

(A gárdista, az 1808 szeptember 25-én címeresnemeslevelet nyert K. Fülöp és Rumolth Antónia fia.)

634. **KÖHLER SÁNDOR.**

Született 1811-ben Wien. Katonai pályáját, mint zászlós kezdte 1830 október 6-án a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben, majd 1830 december 16-án alhadnagy, 1833 március 16-án főhadnagy, 1839 október 1-én II. kapitány, végül 1842 október 1-én I. kapitány a 10. (Vilmos) huszár-

ezredben. A testőrségnél 1846 április 7-től II. testőrőrmester s onnan 1849 július 20-án őrnagyi rangban, a rendszeresített 600 forint ellátáson kívül 300 forint pótlékkal, nyugállományba vonult.

(Nemességi adatok K. Lászlónál, kinek testvére.)

635. KÖNCZÖLL EMÁNUEL.

Született 1795 március 24-én Verbó (Nyitra vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1817 november 1-én Nyitra vármegye ajánlatára és a gárdánál halt meg 1820 augusztus 8-án Wienben. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. esküvője alkalmával kirendelt prágai testőrkülönítménybe.

(Címeresnemeslevél 1647 április 12. A gárdista, K. István (sz. 1755) és Molnár Anna (sz. 1763) fia, a Vas vm. által 1755 március 4-én kiállított nemesi bizonyságlevél alapján, ez évben Nyitra vm. igazolt K. Mihály és Ocskay A. Mária unokája.)

636. KÖRÖSKÉNYI MIKLÓS (Köröskényi).

Született 1777 Varasd. Előzőleg 1797-ben hadnagy volt a bácsvármegyei nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1797 április 1-től 1802 március 31-ig szolgált Horvátországból. A gárdától alhadnagyi rangban a 33. (Sztáray) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1803 július 15-én leköszönt rangjáról, azonban 1804-ben újból belépve a 33. gyalogezredbe, 1805-ben főhadnagy. 1807-ben nyugállományba helyeztetett.

(Nyitra vármegyéből, hol 1520-tól birtokos, Horvátországba származott és 1766-ban Bács vm. kihirdetett nemes család. A gárdista, K. Lajos tartománybiztos fia.)

637. KŐRÖSY JÁNOS.

Született 1768 Földes (Szabolcs vm.). Katonai pályáját 1787 február 24-én kezdte a 19. (Alvinczy) gyalogezrednél, hol 1787 december 21-én tizedes, 1788 május 26-án káplár, 1791 január 22-én őrmester, végül 1794 november 11-től zászlós a 3. zászlóaljban. Ez évben a degói ütközetben (szept. 21.) szerzett érdemeiért november 11-én arany vitézségi érmet kapott. A testőrséghez 1795 január 22-én vétetett fel Szabolcs vármegye ajánlatára. Nemességét 1795 március 12-én igazolta a gárdánál. Ez év december 16-án, a gárdaalap terhére a 2. helyőrségi (utóbb 6.) gyalogezredhez osztatott be, további testőrszolgálattal. A gárdától, mint az új szabályzatot elismerni vonakodó, 1796 december 10-én a 13. (Reiszky) gyalogezredhez került, hol 1800-ban főhadnagy, 1801-ben II. százados és onnan azonos rangban az 57. (Colloredo-Waldsee) gyalogezredhez, innen pedig az olmützi térparancsnoksághoz helyezve, 1822-ben I. százados. 1828 augusztus 1-én vonult nyugállományba Nagyszombatra és ott is halt meg 1832 február 22-én.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szabolcs vm.)

638. **KRAHMER VINCE.**

Született 1771 Pozsony. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1791 december 1-től 1796 november 30-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 36. (Kinsky Ulrich) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1798-ban főhadnagy, 1803-ban II. százados. Az 1805-ki hadjárat alkalmával október 20-án Ulmnál fogságba került. 1806-ban I. százados és még ez év december 1-én 600 forint ellátással nyugállományba vonult. Felesége Ottenburgi Maczak József alezredes leánya volt Prágából, kitől azonban utóbb gyermektelenül elvált. Meghalt 1807 október 13-án Pozsonyban.

(Címeresnemeslevél 1760 szeptember 23.)

639. **KRAJNIK FERENC** (Krajnikfalvi).

Született 1800 Göncruszka (Abaúj vm.). 1820 szeptember 1-től hadapród volt a 31. (Miksa-József) gyalogezredben. A testőrségnél 1821 január 1-től 1825 december 31-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. A gárdától a 7. (Liechtenstein) huszárezredhez került, hol 1827-ben alhadnagy, 1830-ban főhadnagy. Mint kapitány elesett az olasz hadjáratban 1831-ben.

(Nemességmegerősítő címeresnemeslevél 1741 október 28. A gárdista, K. József († 1817) és Kazinczy Klára fia, az 1754/55-ben Abaúj vm. igazolt és nemességmegerősítést nyert K. Sándor és Máriássy Mária unokája.)

640. **KRAJNIK LÁSZLÓ** (Krajnikfalvi).

Született 1743 Göncruszka (Abaúj vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1760 szeptember 21-én Abaúj vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés befejezése után Pozsonyban visszamaradó, majd még ez évben Hágába kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdánál egyik testőrtársát, Rottenstein Mihályt párviadalra hívta ki, sógora Finta József I. testőrőrmester útján. Finta azonban jelentést tett gr. Rhédey testőrfőhadnagynak. Ezen vétségért K. 1766 június 10-én rangfosztásra és 30 napi súlyos fogságra ítéltetett. A vonatkozó 1755. évi haditörvénycikk azon rendelkezése, mely a rangfosztás mellett ily esetben még 10 évi sáncfogságot is előírt, a büntetés kiszabásánál kegyelemből mellőztetett. Az ítéletet — úgylátszik ugyancsak büntetésből — Fintának, aki azonban nem tudta, hogy mi van a lepecsételt parancsban, kellett a testőrök előtt felolvasni. K. utóbb őrnagy volt a hadseregben. Meghalt 1796-ban.

(Nemességi adatok K. Ferencnél. A gárdista, az 1741 október 28-án nemességmegerősítő címeresnemeslevelet nyert K. Sándor és Máriássy Mária fia.)

641. **KRAY SÁNDOR** (Topolyai).

Született 1742 június 17-én Késmárk (Szepes vm.). Katonai pályáját 1759-ben mint közlegény kezdte a 39. (Preysach) gyalogezrednél, hol 1761 április 16-tól káplár, 1767 december 1-től pedig zászlós volt. A testőrségnél

1768 december 8-tól 1773 december 15-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1769-ben, 1771-ben és 1773-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban újból a 39. gyalogezredhez helyeztetett, hol 1773 december 4-én főhadnagy, 1786 szeptember 11-én pedig II. százados lett. Résztvett úgy a porosz hadjáratban, mely alkalommal fogságba is került, mint a török háborúban. 1791 szeptember 1-én őrnagyi rangban vonult nyugállományba. Meghalt 1817 december 6-án Eperjesen (Sáros vm.).

(Címeresnemeslevél 1662 június 3. Előnév 1800 április 8. A gárdista, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt K. Jakab (1686—1755) késmárki szenátor és Unterbaum Éva fia (br. Kray Pál testvére), a kivégzett K. Jakab (1661—1709) és Roxer Mária unokája, a nemességszerző K. Pál (1624—1677) és Klösz Erzsébet szépunokája.)

642. KREGÁR MIHÁLY.

Született 1775 Szentmárton (Zala vm.). Gyakornok volt a kincstárnál. A testőrséghez 1797 április 1-én vétetett fel Zala vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1799-ben beosztva a József fhg. nádor esküvője alkalmából Szt. Pétervárra kirendelt 6 főnyi testőrkülönítménybe. A gárdától 1802 március 31-én alhadnagyi rangban a 62. (Jellachich Ferenc) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1650 március 9. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zala vm. A gárdista, K. Pál (1790 néhai) fia.)

643. KRENGEL LAJOS.

Született 1793 Paks (Tolna vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Baranya vármegye ajánlatára, hol 1813 április 1-től 1815 április 3-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Miksa-József fhg.) dragonyosezredhez osztatott be. 1819—26 főhadnagy a 11. (székelyhatárőr) huszárezredben. Utóbb 1836-ban krassóvármegyei főadószedő, 1845-ben pedig főszolgabíró volt.

(Címeresnemeslevél 1790 november 18. A család nemessége 1809 április 25-én kihirdetve Baranya vm. A gárdista, ki a nemességszerző K. Ferenc-József ezredes fia, 1826 július 3-án nemesi bizonyságlevelet nyert Baranya vm.)

644. KRIVÁCSY JÓZSEF (Alsószalóki).

Született 1821 február 18-án Szepesolaszi (Szepes vm.). A tüzérségi akadémia elvégzése után, 1840 augusztus 22-től altüzér, 1841 június 1-től pedig tüzér az 5. tábori tüzérezredben. Innen a bombászkarhoz kerülve, 1843 november 16-tól bombász, végül hadapród az 1. (károlyvárosi) határőrgyalogezred gránátos zászlóaljánál. A testőrséghez Szepes vármegye ajánlatára vétetett fel, hol 1845 május 1-től 1848 június 9-ig szolgált. Ez idő alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. Elhagyva a gárdát, István nádor 1848 június 13-án kinevezte főhadnaggyá a 10. honvéd zászlóaljhoz. A szabadságharcban 1848 szeptember 14-től ugyancsak főhadnagy, 1848 október 16-tól pedig kapitány a tüzérségnél és komáromi tüzérparancsnok. 1849 április 1-én

őrnagy, végül 1849 augusztusában alezredes. A komáromi fegyverletételt mindvégig ellenezte és annak megtörténte (1849 szept. 27.) után szabadon távozott. Azonban belekeveredvén a May-Mack összeesküvésbe, 1851-ben halálra, illetve kegyelem útján 10 évi sáncmunkára ítélve, 1857-ig raboskodott. 1859-ben tüzérezredesi ranggal belépett az olasz hadseregbe, de 1863-ban már nyugállományba helyeztetett. A kiegyezés után tért haza és egyideig a honvédmenház parancsnoka volt. Meghalt 1903 október 31 Budapest.

(Címeresnemeslevél 1669 július 19. A család 1758 június 19-én nemesi bizonyságlevelet nyert Szepes vm. A gárdista, K. János fia.)

645. **KRUSS GUSZTÁV** (Nagysztriczei).

Született 1805-ben Nagysztrice (Trencsén vm.). 1820 november 1-től önköltséges hadapród, majd 1822 április 1-től gránátos káplár volt a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 október 1-től 1828 szeptember 30-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 61. (Saint-Julien) gyalogezredhez osztatván be, ott 1831-ig szolgált.

(Címeresnemeslevél 1712 június 6. A család nemessége az 1803. évi nemesi összeíráskor igazolva Trencsén vm. A gárdista, K. János fia.)

646. **KUBINYI RUDOLF** (Felsőkubini és Deményfalvi).

Született 1815 augusztus 15 Csiz (Gömör vm.). 1833 november 16-tól hadapród volt a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1835 június 1-től 1840 április 6-ig szolgált Gömör vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt úgy 1836-ban, mint 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlések tartamára kirendelt testőrkülönítményekbe. Meghalt 1859 január 7 Várgede (Gömör vm.).

(Címerlevél 1497 július 9. Címerújító és bővítőlevél 1578 június 14. A gárdista, K. András (sz. 1776) és Kéler Erzsébet († 1851) fia, K. András és Farkas Krisztina unokája, az 1754/55-ben Gömör vm. igazolt K. Mihály szépunokája.)

647. **KUBINYI TIVADAR** (Felsőkubini és Nagyolaszi).

Született 1810 december 26 Felsőkubin (Árva vm.) 1831 március 17-től hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 október 1-től 1837 szeptember 30-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Károly-Lajos fhg.) ulánusezredhez került, hol 1838 október 16-án főhadnagy, 1847 május 1-én II. kapitány, végül 1849 május 1-én I. kapitány lett. 1851 január 1-én vonult nyugállományba. Meghalt 1880 október 31-én Marcali (Somogy vm.).

(Nemességi adatok K. Rudolfnál. A gárdista, K. Károly (sz. 1778) és Tornyos Anna fia, K. József és Ötves Amália unokája, az 1754/55-ben Liptó vm. igazolt K. Dániel szépunokája. Olajfestményű arcképe, leánya Kubinyi Ludovika férj. Máriássy Ágostonné úrnő birtokában.)

648. KUKULJEVICH-BASSÁNI ELEK (Sacci).

Született 1807 Varasd. 1824 január 1-től hadseregbeli hadapród, majd c. őrmester volt a varasdi Szt. György nemzeti (6. varasdi) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1828 november 1-től 1831 június 5-ig szolgált Horvátországból. A gárdától főhadnagyi rangban a 39. (Dom Miguel) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1840-ben II. százados, 1842-ben I. százados. Majd 1850-ben őrnagy a 11. határőr (2. bánáti), 1854-ben pedig alezredes a 13. (román-bánáti) határőrgyalogezredben, végül 1858-ban ezredes és ezredparancsnok a 14. (szerb-bánáti) határőrgyalogezredben. 1864-től mint nyugállományú tábornok, eleinte Wienben, majd 1869-től Zágrábban élt, hol 1871-ben húnyt el.

(Címeresnemeslevél 1490 október 27. A gárdista, K.-B. Ferenc fia.)

649. KUKULJEVICH-BASSÁNI JÁNOS (Sacci).

Született 1815 Varasd. 1833 január 15-től önköltséges hadapród, 1835 augusztus 16-tól őrvezető, 1835 szeptember 11-től pedig káplár volt a 39. (Dom Miguel) gyalogezredben. A testőrségnél 1836 augusztus 1-től 1840 május 1-ig szolgált Horvátországból. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 33. (Bakonyi) gyalogezredhez helyeztetett Milánóba, azonban 1842-ben már leköszönt rangjáról.

(Nemességi adatok K.-B. Eleknél. A gárdista, K.-B. Antal fia.)

650. KUN JÁNOS.

Született 1781 június 20 Gyepes (Veszprém vm.). 1802 március 1-től hadapród volt a 3. (Este) huszárezredben. A testőrségnél 1803 február 1-től 1805 november 30-ig szolgált Veszprém vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban előbb a 2. (József fhg.), majd újból a 3. huszárezredhez helyeztetett. Utóbb II. kapitány az 5. (Radetzky) huszárezredben s innen 1809 július 1-én ismét a 3. huszárezredhez került, azonban már szeptember 4-én a veszprémvármegyei lovasosztályhoz osztatott be. Mint 3. huszárezredbeli tiszt vonult 1813-ban nyugállományba és eleinte Mihályfán (Zala vm), később pedig Megyefán (Baranya vm.) lakott és ott is halt meg 1855 augusztus 25-én.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Veszprém vm. A gárdista, K. László alispán, kir. tanácsos és Bezerédj Anna fia.)

651. KUNICS IGNÁC.

Született 1745 Pozsony. A polgári életből került a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1776 december 30-tól 1783 november 29-ig szolgált, mikor is fogalmazó lett a magyar kir. helytartótanácsnál. Szolgálata alatt 1777-ben, 1779-ben és 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Címeresnemeslevél 1578 április 12. A család nemessége 1754/55-ben Vas vm., majd 1763 október 12-én a legf. helyen igazolva.)

652. **KUSSEVICH MARCELL** (Samobori).

Született 1807 Zágráb. 1824 augusztus 9-től hadapród volt a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1826 augusztus 1-től 1831 április 16-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Horvátországból. A gárdától főhadnagyi rangban a 33. (Bakonyi) gyalogezredhez osztatott be. 1834 augusztus 16-tól II. százados a 11. határőr, 1839—49 pedig I. százados a 61. (Rukavina) gyalogezredben.

(Címeresnemeslevél 1676 június 8. Kihirdetve 1676 december 12-én a zágrábi tartománygyűlésen. A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.). A gárdista, K. József fia.)

653. gróf **KUUN GYÖRGY** (Osdolai).

Született 1758 Algyógy (Hunyad vm.). Alhadnagy volt az 1. székely (utóbb 14.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1786 augusztus 1-től 1787 november 11-ig szolgált Erdélyből, honnan ugyancsak alhadnagyi rangban előbb újból a 14. határőrgyalogezredhez, majd a polgári pályára lépve, 1818-ban az erdélyi udvari kancelláriához került.

(Magyar grófi rang 1762 május 17.)

654. **KUZMICS JÓZSEF.**

Született 1741 Vát (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1763 szeptember 24-től 1783 május 31-ig szolgált. Ez idő alatt beosztva 1764-ben a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt, majd 1772-ben a milánói testőrkülönítménybe, 1776-ban testőrkülönítmény parancsnok volt Pozsonyban, 1780-ban és 1782-ben pedig futár Párisba. A gárdától mint városgazdasági intéző Debrecenbe került. Itt utóbb városi szenátor és felvéve az 1797 évi összeírásba.

(Címeresnemeslevél 1660 április 10. A család nemessége úgy 1733-ban, mint 1754/55-ben (Guzmics néven) igazolva Vas vm.)

655. **KÜRTHY ANDRÁS** (Fajkürti és Koltai).

Született 1746 Hetény (Ugocsa vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Ugocsa vármegye ajánlatára, hol 1767 november 18-tól 1775 október 3-ig szolgált. Ez idő alatt 1772-ben beosztva a milánói testőrkülönítményhez. A gárdától II. kapitányi rangban a 10. (Barco) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél még 1778-ban is II. kapitány volt.

(Adománylevél 1394. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Ugocsa vm.)

656. **KÜRTHY ISTVÁN** (Fajkürti és Koltai).

Született 1820 augusztus 2 Lengyeltóti (Somogy vm.). 1837 november 27-től hadapród volt a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1838 december 1-től 1843 május 1-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (János fhg.) dragonyosezredhez került, hol még 1848-ban is főhadnagy. A szabadságharc-

ban 1848 június 19-én százados a 8. zászlóaljnál, majd 1848 október 16-tól a 40. zászlóaljnál, 1848 november 28-tól pedig őrnagy az 53. zászlóaljnál. 1849 február 16-tól ugyancsak őrnagy a 17. (Bocskay) huszárezredben, hol utóbb alezredes, végül ezredes. Pesten 1850 május 24-én halálra, illetve 14 évi várfogságra ítélve, 1857-ig raboskodott Komáromban. 1872-ben országgyűlési képviselő volt. Meghalt 1898 október 27-én Koltán (Komárom vm.).

(Nemességi adatok K. Andrásnál. A gárdista, K. Lajos (1785—1863) nemestestőr és br. Majthényi Bora (1791—1842) fia.)

657. **KÜRTHY JAKAB** (Fajkürti és Koltai).

Született 1752 Fajkürt (Bars vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1772 január 24-én Komárom vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1774-ben a milánói testőrkülönítményhez került. A gárdától 1776 december 31-én mint főhadnagy a 2. (Kálnoky) huszárezredhez osztatott be. Felsége Nagy Róza volt, kit 1781 november 25-én vett nőül Veszprémben.

(Nemességi adatok K. Andrásnál. A gárdista, K. Adalbert (szül. 1718) és Gaál Magdolna fia, az 1754/55-ben Komárom vm. igazolt K. (de eadem) János unokája.)

658. **KÜRTHY I. LAJOS** (Fajkürti és Koltai).

Született 1744 Kolta (Komárom vm.). Hadapród, majd káplár volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1763 december 10-től 1770 április 10-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Neipperg) gyalogezredhez osztatott be és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Nemességi adatok K. Andrásnál. A gárdista, az 1754/55-ben Komárom vm. igazolt K. (de eadem) János fia.)

659. **KÜRTHY II. LAJOS** (Fajkürti és Koltai).

Született 1785 április 4 Dereszlény (Bars vm.). Vármegyei aljegyző, majd főszolgabíró volt. Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Komárom vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez. Azonban csak rövid ideig szolgált és még a gárdapótkeret feloszlatása előtt, 1814 október 1-én kivált a testületből. Utóbb 1820—30 komáromvármegyei alispán volt. Meghalt 1863 március 7.

(Nemességi adatok K. Andrásnál. A gárdista, K. József és Parlay Anna fia, az 1754/55-ben Komárom vm. igazolt K. (de eadem) Imre és Litassy Katalin unokája.)

660. **LACZKOVICS JÁNOS.**

Született 1754 Pest. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez, Pest vármegye ajánlatára, hol 1772 november 7-től 1776 december 31-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Graeven) huszárezredhez helyeztetett. 1778-ban a Martinovetz mellett vívott ütközetben vitézségé-

nek több tanujelét adta. 1786-ban már kapitány és az 1787-iki török háború alatt Boszniában harcolt. 1789-ben résztvett Belgrád ostrománál, hol szintén kitűnt. 1790-ben a 4. huszárezred kérvényét ő írta az országgyűléshez, amiért a haditörvényszék ítélete folytán gr. Festetics Györggyel együtt fogságba, majd büntetésből a mantovai helyőrséghez került. Ekkor leköszönt rangjáról és visszatért Pestre. 1791-ben megbánván elhatározását, tiszti rangjának visszaadását vagy nyugellátást kért, azonban sikertelenül. 1792-ben Lipót király évdíjat állapított meg részére, de azt Ferenc király alatt már elvesztette. Helyzetével elégedetlenül, mellőztetésén elkeseredve, megjelent iratai miatt pedig amúgy is perbefogva, belekeveredett a Martinovics-féle összeesküvésbe s ebből kifolyólag elfogatván, mint felségsértő 1795 május 20-án Budán lefejeztetett.

(A család 1720-ban bevezetve a nemesek törzskönyvébe, Pest vm. A gárdista, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt L. Imre (sz. 1714) pestvármegyei alispán, kir. tanácsos és Sughó Anna fia, L. László és Sötér Zsófia unokája.)

661. LADÁRY GYÖRGY.

Született 1739-ben Gyürki (Hont vm.). 1755-től közlegény volt a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredben. A testőrségnél 1760 június 1-től 1762 március 18-ig szolgált s onnan főhadnagyi rangban a 4. (Dessewffy) huszárezredhez helyeztetett. Ez idő alatt, 1764-ben, beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt, majd annak berekesztése után visszamaradó, valamint az ez évben Hágába vezényelt testőrkülönítménybe. A 4. huszárezrednél még 1778/79-ben is főhadnagy volt.

(A gárdista, az 1754/55-ben Hont vm. igazolt és 1746 szeptember 12-én címeresnemeslevelet nyert L. Imre fia.)

662. LACHMAYER LAJOS.

Született 1806 Ráckeve (Pest vm.). 1824 április 14-től hadapród volt a 45. (Mayer) gyalogezredben. A testőrséghez 1827 január 1-én vétetett fel Moson vármegye ajánlatára s onnan 1832 január 1-én alhadnagyi rangban a 61. (Saint-Julien, utóbb Rukavina) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1833-ig szolgált. Utóbb pécsi sóhivatali mázsamester volt.

(A gárdista, ki 1835 szeptember 18-án kihirdette nemességét Baranya vm., az 1797 augusztus 18-án címeresnemeslevelet nyert L. Mátyás fia.)

663. LAJOS JÁNOS (Szacsvai).

Született 1749 Vaja (Marosszék). Gránátos káplár volt az 1. székely (utóbb 14.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1768 február 4-től 1770 március 29-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt, 1769-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban került vissza ezredéhez és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Még ez évben közvetlenül benyujtott folyamodvánnyal visszavételét kérte a gárdához, azonban sikertelenül. Igy továbbra is a hadseregnél szolgálva, utóbb ezredesi rangban vonult nyugállományba. Az 1791/2 évi erdélyi országgyűlésen kir. hivatalos.

(Címeresnemeslevél 1608 június 29.)

664. **LAKATOS BENEDEK** (Csikszentsimoni).

Született 1821 szeptember 9 Margitta (Bihar vm.). 1838 szeptember 24-től hadapród volt a 27. (Piret de Bihain) gyalogezredben. A testőrségnél 1843 május 1-től 1847 május 30-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. A szabadságharcban 1848-ban, mint a 13. zászlóalj századosa beosztva a hadügyminisztériumba, majd 1849 május 15-én őrnagy a 92. zászlóaljban. Utóbb biharvármegyei törvényszéki ülnök, végül a Ludovika Akadémia gondnoka. Meghalt 1873 július 13 Budapest.

(Lófőség 1612 január 24., kihirdetve 1631-ben, Bihar vm. A család nemessége és előneve 121.002/1904. B. M. szám alatt igazolva. A gárdista, L. Alajos (1782—1866) és Thuróczy Mária fia, az 1777 május 2-án Bihar vm. nemesi bizonyságlevelet nyert L. Imre († 1806 e.) unokája, az 1731 október 4-én Csik-, Gyergyó és Kászonszéktől nemesi bizonyságlevelet nyert L. Ferenc szépunokája.)

665. **LÁNYI ANDRÁS.**

Született 1774 Horpács (Nógrád vm.). 1789-től káplár volt a 26. (Alvinczy) gyalogezredben, majd hadapród a 2. (Waldeck) dragonyosezredben. A testőrségnél 1794 július 30-tól 1797 április 30-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára és onnan alhadnagyi rangban az 5. (Erdődy) huszárezredhez került. Ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1609 november 22.)

666. **LATINOVITS LÁSZLÓ** (Borsodi és Katymári).

Született 1820-ban Borsod (Bács vm.). 1836 július 16-tól hadapród volt a csajkás határőrzászlóaljnál. A testőrségnél 1840 május 1-től 1845 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Bács vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1843-ban, beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 12. (Palatinus) huszárezredhez helyeztetett, de leköszönt. Még ez évben bácsvármegyei tb. táblabíró. 1845-ben öngyilkos lett.

(Címeresnemeslevél 1719 szeptember 23. Előnevek 1747 október 30. „Borsodi" és 1801 június 12. „Katymári". A gárdista, L. Szaniszló és Gábry Flóra fia, L. Tádé alispán unokája, L. György szépunokája, a nemességszerző L. István dédunokája.)

667. **LATKÓCZY ERAZMUS** (Latkóczi).

Született 1815 Latkóc (Trencsén vm.). 1833 december 21-től önköltséges hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 június 1-től 1841 április 9-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. 1848 június 1-ig gyakornok volt az udvari kamaránál. A szabadságharcban 1848 június 1-én alhadnagy, 1848 október 1-én főhadnagy a 8. zászlóaljnál, 1848 október 16-tól pedig százados, eleinte a 41. zászlóaljnál, majd az 52. gyalogezrednél. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon vizsgálati fogoly. 1861-től baranyavármegyei biztos, azonban még ez évben elhalt.

(Esztergomi érseki adománylevél 1730 július 16. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Trencsén vm. A gárdistát először Nyitra vm. ajánlotta 1835-ben.)

668. **LAURÓ ANTAL** (Kokolyi).

Született 1792 Nemeskürth (Nyitra vm.). 1810 október 1-től hadapród, majd 1812 október 1-től zászlós volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1813 szeptember 15-től 1818 szeptember 14-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban ismét a 32. gyalogezredhez került a gránátos zászlóaljba. Azonban még mint főhadnagy meghalt 1828 július 27-én Wienben.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

669. **LEGÁTH JÁNOS-LÁZÁR.**

Született 1737 Monyorókerék (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1760 szeptember 16-án Vas vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt beosztva 1770-ben a pesti testőrkíséretbe, 1771-ben a pozsonyi testőrkülönítmény parancsnoka, 1784-ben pedig a Pozsonyból Wienbe szállított szt. korona kíséretére kirendelt négy testőr egyike. 1786 április 14-én ülnöki állásért folyamodott, de sikertelenül. A gárdánál halt meg 1787 február 21-én Wienben.

(A gárdista, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt, 1741 október 28-án címeresnemeslevelet nyert L. Mihály fia.)

670. **LÉGMAN IMRE** (Óhidi).

Született 1799 március 5 Óhid (Zala vm.). 1814 február 16-tól önköltséges hadapród, 1814 szeptember 1-től káplár, végül 1815 május 22-től őrmester volt a 48. (Radivojevich) gyalogezredben. A testőrségnél 1821 december 1-től 1826 november 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Zala vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 37. (Máriássy) gyalogezredhez, majd az 1. bánáti határőrgyalogezredhez osztatott be, de 1827 november 9-én már kilépett a hadseregből. 1837-től táblabíró. A szabadságharcban 1848 december 16-tól százados az 56. zászlóaljban. Meghalt 1854 április 9 Óhid.

(A gárdista, L. Miklós és Tolnay Júlia fia, az 1754/55-ben Zala vm. igazolt L. Péter unokája, az 1588 évi adománylevél alapján 1714-ben Zala vm. igazolt L. Péter szépunokája.)

671. **LELKES ANDRÁS.**

Született 1778 Dióspatony (Pozsony vm.). 1795 december 14-től a 4. (Vécsey) huszárezredben szolgált, hol eleinte önköltséges hadapród, majd 1797 február 1-től káplár. A testőrséghez 1800 február 1-én vétetett fel Pozsony vármegye ajánlatára és 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1804 november 1-én a 12. (Palatinus) huszárezredhez helyeztetett, azonban egy újabb rendelkezés folytán 1805 február 1-én a 6. (Blankenstein, utóbb Württemberg) huszárezredhez osztatott be s ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1805-ben alhadnagy, 1806-ban főhadnagy,

1810-ben II. kapitány, 1814-ben I. kapitány, 1820-ban 2-ik, végül 1826-tól 1-ső őrnagy volt, amely rangban 1831 február 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1833 szeptember 29 Nagyszombat (Pozsony vm.).

(Címeresnemeslevél 1650 február 26. A gárdista, L. Tamás (sz. 1742) és Lelkes Rozália fia, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt L. György unokája.)

672. LELKES GÁBOR.

Született 1781 május 2 Dióspatony (Pozsony vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára 1801 augusztus 1-én. Testőrsége alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelőseregbe, 1806-ban pedig futár az uralkodóhoz ellenséges területeken keresztül Troppauba, a testőrkapitány jelentésével. A gárdától 1806 augusztus 1-én alhadnagyi rangban az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez került és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1808-ig szolgált. Meghalt 1831 augusztus 15.

(Nemességi adatok L. Andrásnál, kinek testvére.)

673. LENDVAY IGNÁC-JÁNOS.

Született 1739 Ebergőc (Sopron vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Sopron vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 26-tól 1766 június 11-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés berekesztése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. Utóbb levéltáros a magyar udvari kamaránál 600 forint fizetéssel.

(Címeresnemeslevél 1645 június 21.)

674. LENDVAY REZSŐ (Alsólendvai).

Született 1819 Algyógy (Hunyad vm.). 1834 október 11-től önköltséges hadapród, majd 1839 augusztus 25-től káplár volt az 51. (Károly-Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1841 május 1-től 1846 április 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrmester szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Hannover) huszárezredhez helyeztetett, hol 1848-ban főhadnagy. A szabadságharcban előbb kapitány, ugyancsak a 2. huszárezredben, majd a komáromi csata (1849 júl. 11.) után őrnagy. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) alkalmával fogságba került és Aradon 1850 január 18-án halálra, illetve 12 évi várfogságra ítélve, 1852 június 16-ig Munkácson raboskodott. Utóbb az újonnan felállított honvédségnél 1869 április 24-én őrnagy és lovasparancsnok a kolozsvári hadkerületben, 1871 november 1-én pedig alezredes és osztályparancsnok, végül 1876 április 24-től ezredes és a 4. lovasezred parancsnoka. Meghalt 1892 Segesvár.

(Címeresnemeslevél 1676 július 22. A gárdista, L. Ferenc kapitány fia.)

675. LENKEY KÁROLY (Lenkei és Zádorfalvi).

Született 1774 Lenárddaróc (Borsod vm.). A polgári életből került a testőrséghez, hol 1795 január 21-től 1798 február 2-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Utóbb 1804-ben aradvármegyei

főszolgabíró, majd táblabíró. Fiai voltak L. Károly (sz. 1803 Wien) 48-as ezredes és L. János (sz. 1807 Eger) 48-as tábornok. Meghalt 1836 június 12 Budán.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Borsod vm. A gárdista, L. Mihály és Bárdos Apollónia fia.)

676. LENTULAJ ANTAL.

Született 1769 Zágráb. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez, hol 1790 május 17-től 1794 július 4-ig szolgált Horvátországból. Ez idő alatt beosztva 1790-ben a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi, 1791-ben pedig a prágai koronázásra kivezényelt testőrkülönítménybe. Utóbb zágrábi tiszttartó, majd 1808-ban kincstári uradalmi pénztárnok.

(Címeresnemeslevél 1583. Nemességi adatok a horvát orsz. levéltárban.)

677. LIPPICH ISTVÁN (Korongi).

Született 1826 Hőgyész (Vas vm.). 1845 augusztus 27-től szolgált a 32. (Este) gyalogezredben, hol 1846 március 6-tól hadapród volt. A testőrséghez 1848 augusztus 1-én vétetett fel Vas vármegye ajánlatára, azonban szeptember 10-én már elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy, majd 1848 december 16-tól százados a 28. zászlóaljban. Az I. hadtest kötelékében harcolt és a debreceni csatában (1849 aug. 2.) már őrnagy. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) alkalmával fogoly lett és Aradon 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, Munkácson raboskodott 1856 január 15-ig. Meghalt 1881 június 8-án Szekszárdon (Tolna vm.).

(Címeresnemeslevél 1608. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm. A gárdista, L. Sándor fia.)

678. LIPPICH KÁROLY (Korongi).

Született 1821-ben Muraszombat (Vas vm.). 1838 április 11-től közlegény, majd 1840 november 6-tól káplár volt a 8. (Coburg) huszárezredben. A testőrséghez 1841 május 1-én került Vas vármegye ajánlatára és gárdai szolgálata alatt halt meg már 1841 december 24-én Wienben.

(Nemességi adatok L. Istvánnál, kinek testvére.)

679. báró LIPTHAY ANTAL-ANDRÁS (Kisfaludi).

Született 1773 Kassa (Abaúj vm.). 1792 február 21-től hadapród az 53. (Jellachich János) gyalogezred 2. zászlóaljában. A testőrségnél 1793 augusztus 6-tól 1795 augusztus 31-ig szolgált Torna vármegye ajánlatára, honnan mint alhadnagy a 13. (Reisky) gyalogezredhez kerülvén, 150 forint felszerelési átalányt kapott. Itt csak számfeletti hadnagy lett, azonban még 1795-ben főhadnagyi rangban átlépett a gr. Gyulay Ignác-féle szabad határőrgyalogezredhez, hol 1798-ban már százados volt.

(Adománylevelek 1248., 1435., 1539. A gárdista, kit Zemplén és Torontál vármegyék is ajánlottak, br. L. Antal (1745—1800) nemes testőr, ekkor Reisky (13.) gyalogezredbeli ezredes és nemes Obell Antónia (1757—1812) fia.)

680. báró **LIPTHAY ANTAL** (Kisfaludi).

Született 1745-ben Szécsénykovácsi (Nógrád vm.). Aljegyző volt a magyar kir. helytartótanácsnál. A testőrségnél 1764 február 21-től 1768 június 4-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 53. (Pálffy János) gyalogezredhez került, hol rövidesen főhadnagy és 1772—74 Kassán állomásozott. A bajor örökösödési háború kitörésekor 1778-ban már százados. A török hadjárat kezdetén 1788-ban őrnagy és egy ellenséges hadosztály összes élelmiszerkészletét, valamint podgyászát zsákmányul ejtette. Ezen vitéz tettéért 1788 november 15-én megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1789-ben lett alezredes. 1790-ben különösen kitűnt Negotinnál (jan. 6.) és ekkor előlépett ezredessé. 1791 április 4-én kir. adományul kapta a torontálvármegyei Gottlob és Lovrin helységeket. 1793-ban a 13. (Reisky) gyalogezredhez helyeztetett. 1795 májusában tábornok s Olaszországban harcolt. 1796-ban Castiglionénál (aug. 5.) súlyosan megsebesült. Vitézül küzdött még Brentánál (1796 nov. 3.) és Montebaldónál (1797 jan. 12.) is. 1798 szeptemberében altábornagy és hadosztályparancsnok az olasz harctéren. 1798 augusztus 13-án végrendelkezik Lovrinban. A veronai ütközetben (1799 márc. 25.) szenvedett újabb harctéri sérüléseibe halt meg 1800 február 17-én Páduában.

(Nemességi adatok br. L. Antal-Andrásnál. A gárdista, ki 1789-ben osztrák bárói rangot kapott, az 1754/55-ben Nógrád vm. igazolt L. Sándor és Tapolcsányi Teréz fia, L. László († 1714) és Bene Julia unokája.)

681. **LIPTHAY GYÖRGY** (Kisfaludi).

Született 1807 szeptember 10 Szécsénke (Hont vm.). Miután a keleti akadémiára való felvételi kérelmével elutasíttatott, 1823-ban egyetemi hallgató lett Pesten, majd 1825 május 6-tól hadapród a 33. (Bakonyi) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1827 április 1-től 1832 március 31-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Hont vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 12. (Palatinus) huszárezredhez került, hol 1832-ben főhadnagy, 1837-ben II. kapitány, 1841-től cs. kir. kamarás, 1843-ban pedig I. kapitány. A magyar kormány 1848 augusztus 16-án nyugállományba helyezte. Meghalt 1863 április 19 Esztergom.

(Nemességi adatok br. L. Antal-Andrásnál. A gárdista, L. Sándor (1767—1828) alispán, kir. tanácsos és Foglár Anna fia, L. Pál és Gyárfás Anna unokája, az 1754/55-ben Hont vm. igazolt L. (Kisfaludi) Sándor és Baross Rozália szépunokája, L. János és Mednyánszky Julia dédunokája.)

682. **LIPTHAY I. LAJOS** (Kisfaludi).

Született 1795 augusztus 15 Hont (Hont vm.). 1812 április 1-től hadapród volt a 4. (Ferdinánd fhg.) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1813 március 1-től 1818 szeptember 15-ig szolgált Hont vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1813-ban beosztva az uralkodó személye körüli hadi szolgálattételre. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Károly-Lajos

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 243., 1732.

fhg.) ulánusezredhez került, hol 1818-ban főhadnagy, 1825-ben II. kapitány, 1827-től cs. kir. kamarás, végül I. kapitány. 1830 július 31-én nyugállományba vonult. Meghalt 1871-ben.

(Nemességi adatok br. L. Antal-Andrásnál. A gárdista, L. György testőr testvére.)

683. **LIPTHAY II. LAJOS** (Kisfaludi).

Született 1817 Tenk (Heves vm.). 1836-ban elsőéves filozopter volt. A polgári életből került Heves vármegye ajánlatára a testőrséghez 1838 szeptember 1-én. Gárdai szolgálata alatt, szabadságon léte alkalmával halt meg 1842 április 19-én Tenken.

(Nemességi adatok br. L. Antal-Andrásnál. A gárdista, kit Pest vm. is ajánlott, L. Zsigmond (1786—1859) és Gyulay Julianna fia, L. József unokája, L. Zsigmond és Szumeray Polixena szépunokája.)

684. **LISKA JÁNOS.**

Született 1781-ben Fajkürt (Bars vm.). Előzőleg 7 hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél elsőízben 1803 július 1-től 1807 július 8-ig szolgált Bars vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Utóbb átmenetileg alhadnagy volt a 2. (Hiller) gyalogezredben. Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján, ugyancsak Bars vármegye ajánlatára 1814 június 1-én másodízben is a testőrséghez került, azonban még a gárdapótkeret feloszlatása előtt 1814 szeptember 15-én újból kivált a testületből.

(Címeresnemeslevél 1663. A család nemességére vonatkozó adatok Orsz. Levéltár: Nagyszombati tábla iratai között.)

685. **LISZKAY PÁL.**

Született 1822 Csány (Heves vm.). 1840 december 21-től hadapród volt a 48. (Gollner) gyalogezredben. A testőrséghez 1844 május 1-én került Heves vármegye ajánlatára, azonban már 1844 augusztus 29-én elhúnyt a gárdánál Wienben.

(Címeresnemeslevél 1659 augusztus 28. A gárdista, L. Károly (1781—1834) kapitány és Csernovics Anna fia, a nemességét 1776-ban Heves vm. kihirdető L. Miklós és Szeleczky Klára unokája.)

686. **LÓNYAY ANDRÁS** (Nagylónyai és Vásárosnaményi).

Született 1802 március 1-én Debrecen. 1821 június 29-től hadapród volt a 4. (Hessen-Homburg) huszárezredben. A testőrségnél mindössze pár hónapon át 1822 január 1-től 1822 október 15-ig szolgált Bereg vármegye ajánlatára, honnan viszakerülve ezredéhez 1824-ben alhadnagy, 1829-ben főhadnagy, 1830-ban az ezredtulajdonos segédtisztje és 1835—39 II. kapitány. 1837-től cs. kir. kamarás. Meghalt 1863 november 4 Wien.

(Adomány megerősítés 1245. A L. (Nagylónyai) család nemessége 1754/55-ben igazolva Bereg vm. A gárdista, L. Menyhért (†1816) és Szemere Erzsébet fia, L. László és Darvas Zsófia († 1776) unokája, L. István és Darvay Klára szépunokája, L. Gábor († 1683) és Guthy Erzsébet dédunokája.)

687. **LOSICZKY FRIGYES** (Bajai).

Született 1804 Wien. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára, hol 1824 január 1-től 1828 december 31-ig szolgált. A gárdától, a polgári pályán elhelyezkedni nem tudván, a 3. (Knesovich) dragonyosezredhez helyeztetett, hol 1829-ben főhadnagy. Majd a gradiskai (8.) határőrgyalogezredhez, innen pedig 1833-ban a 9. (Hartmann) gyalogezredhez került, hol 1834-ben II. százados, 1835-ben I. százados. 1844 május 16-án nyugállományba vonult. Évekkel utóbb 1854 május 1-től régi rangjában újból alkalmazva a 10 sz. hadikórházba osztatott be, honnan azonban már november 9-én ismét nyugállományba került. Meghalt 1885 január 21 Budapest.

(Címeresnemeslevél 1646 május 6.)

688. **LOSICZKY JÁNOS** (Bajai).

Született 1778 Nyitra. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára, hol 1801 augusztus 1-től 1906 július 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe, majd 1806-ban futárszolgálatot teljesített a nemesi felkelő seregben. A gárdától a 39. (Duka) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1810-ben főhadnagy, 1811-ben pedig százados, eleinte a 48. (Simbschen), majd utóbb 1812-től a bródi (7.) határőrgyalogezrednél. 1819 május 18-án nyugállományba vonult. Meghalt 1848 augusztus 19-én Pöstyénben (Nyitra vm.).

(Nemességi adatok L. Frigyesnél.)

689. **LÖVEY JÁNOS** (Lövői és Lövőpetri).

Született 1793 Lövőpetri (Szabolcs vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Szabolcs vármegye ajánlatára, 1813 április 16-án. A gárdától 1817 november 17-én szabadságra távozott és ez idő alatt 1817 december 31-én elhúnyt Lövőpetriben.

(Címeresnemeslevél 1453 május 3. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szabolcs vm.)

690. **LUBIK JÁNOS.**

Született 1768-ban Rozsnyón (Gömör vm.). Vármegyei esküdt volt. A testőrségnél 1790 május 27-től 1795 május 26-ig szolgált Gömör vármegye ajánlatára s onnan 150 forint végkielégítéssel távozott. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe.

(Címeresnemeslevél 1741 október 28. A gárdista, az 1754/55-ben Gömör vm. igazolt egyik társszerző L. Antal és Berthóty Zsófia fia.)

691. **LUBY JÓZSEF** (Benedekfalvi).

Született 1779-ben Kétyen (Esztergom vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrségnél 1804 július 1-től 1805 október 27-ig szolgált Esztergom vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Utóbb 9 hónapon át a primási huszárezredben katonáskodott.

(Új adománylevél 1570. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Esztergom vm.)

692. **LUKÁCS MIKLÓS.**

Született 1821 Rábasömjén (Vas vm.). 1839 március 1-től közlegény, 1839 december 1-től káplár, 1841 február 16-tól hadapród, végül pedig 1841 szeptember 20-tól hadapródkáplár a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1847 április 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Vas vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 8. (Coburg) huszárezredhez került, hol 1850-ben főhadnagy, 1851-ben II. kapitány, 1853-ban pedig I. kapitány volt. 1856 október 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1861 december 12-én Zalaegerszegen.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm. A gárdista, L. Dániel fia.)

693. **LUKÁCSY ANDRÁS-LÁSZLÓ.**

Született 1785 december 5 Debrecen (Bihar vm.). 1803-tól önköltséges hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1805 szeptember 1-től 1807 december 7-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1628 július 28. Nemességi adatok az Orsz. Levéltár: Debreceni tábla iratai között. A gárdista, L. József debreceni kerületi tartományfőbiztos és Szentmariay Erzsébet fia.)

694. **LUKÁCSY JÓZSEF** (Szentmiklósi).

Született 1735-ben Polyán (Háromszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből 1760 szeptember 16-án. Szolgálata alatt 1763 szeptember 21-én polgári állásért folyamodott és ekkor október 23-án ki is neveztetett az erdélyi törvényszékhez ülnökké Szebenszékre. Azonban december 26-án kinevezése hatálytalaníttatván, visszamaradt a gárdánál, honnan csak 1767 február 23-án távozott, mint Debrecenbe kinevezett tartományi albiztos. Szolgálata alatt 1765-ben beosztva a Lipót fhg. házassága alkalmából kirendelt innsbrucki testőrkülönítménybe.

(A L. de Szent-Miklós család nemessége 1609 január 4-én megerősítve.)

695. báró **LUZSÉNSZKY GYÖRGY** (Luzsnai és Regliczei).

Született 1773 Mór (Fejér vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról 1790 június 16-án alhadnagyi rangban a 2. (József fhg.) huszárezredhez került, hol 1794 június 18-án főhadnagy, 1799 április 9-én II. kapitány, 1801 március 1-én pedig I. kapitány lett. Innen 1802 február 28-án a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetett, azonban már 1802 november 1-én visszakerült a 2. huszárezredhez. A testőrségnél 1803 augusztus 16-tól 1808 december 31-ig, mint II. testőrőrmester szolgált. 1804-től cs. kir. kamarás. 1809 január 1-től őrnagyi ranggal vonult nyugállományba. Meghalt 1823 szeptember 17 Osgyán (Gömör vm.).

(Magyar bárói rang 1727 május 20. A gárdista, br. L. György és gr. Berényi Erzsébet fia, a bárói rangot nyert L. Imre (sz. 1685) és Gombos Ilona unokája.)

696. báró **LUZSÉNSZKY HENRIK** (Luzsnai és Regliczei).

Született 1828 Győr. 1846 február 8-tól hadapród az 1. (János fhg.) dragonyosezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Győr vármegye ajánlatára és még ez évben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától azonban 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy a 25. zászlóaljban, majd 1849 február 1-től II. kapitány a 9. (Miklós) huszárezredben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) alkalmával fogságba került és Aradon 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, 1851 május 10-ig Munkácson raboskodott. Szabadulása után besorozták az osztrák hadseregbe, hol 1853-ban II. hadnagy, 1854-ben I. hadnagy, 1857-ben pedig főhadnagy volt a 11. (Sándor) ulánusezredben. 1861 február 12-én II. kapitányi ranggal nyugállományba vonult. Meghalt 1895 augusztus 10-én Osgyán (Gömör vm.).

(Nemességi adatok br. L. Györgynél. A gárdista, br. L. Alajos († 1856) és gr. Mercandin Mária (1806—1865) fia, br. L. Leó (1763—1804) és Simonyi Bora unokája, a bárói rangot nyert L. Alajos és Mattyasovszky Jozefa szépunokája.)

697. **LÜBECK KÁROLY.**

Született 1718 Nagyszombat (Pozsony vm.). Katonai pályáját a 33. (Andrássy, utóbb Esterházy Miklós) gyalogezrednél kezdte, hol 1744-ben II. százados, 1746-ban I. százados, 1759-ben pedig őrnagy volt. Innen került 1765 november 1-én a testőrséghez és 1767 szeptember 27-től már I. testőrőrmester. A vonatkozó rendelet alezredesi rangot, valamint nemesi oklevelet biztosított részére. 1767 október 14-én lett alezredes testőralhadnagyi fizetéssel, 1767 október 24-től pedig a gárda gazdasági ügyeinek vezetője, mely minőségében 200 arany jutalomban részesült. Címeres-nemeslevelet 1767 december 18-án kapott. Nem egészen ötévi testőrszolgálat után, 1770 január 9-én ezredes és január 23-tól a 31. (Haller) gyalogezred parancsnoka. A porosz háborúban különösen kitüntette magát s mint tábornok és dandárparancsnok halt meg Csehországban.

LYUBOMIROVICS-DAMASZKIN JÁNOS l. 236.

DAMASZKIN-LYUBOMIROVICS JÁNOS alatt.

698. **MACSKÁSY IMRE** (Tinkovai).

Született 1741 Székelykeresztúr (Udvarhelyszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1765 május 8-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban a 3. (De Ville) vértes lovasezredhez helyeztetett, hol utóbb II. kapitány is lett. A hagyomány szerint rendkívül erős ember volt. Meghalt 1813.

(Adománylevél 1488., 1609. A gárdista, M. Farkas és Béldi Klára fia, M. Péter († 1712) és gr. Tholdalagi Katalin unokája.)

699. **MADARASSY BERTALAN** (Mezőmadarasi).

Született 1809 Tass (Pest vm.). 1825 május 1-től hadapródkáplár volt a 2. (József fhg.) huszárezredben. A testőrségnél 1828 november 1-től

1833 október 31-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára s onnan alhadnagyi rangban a 4. (Császár) ulánusezredhez helyeztetett, hol 1835-ben főhadnagy. 1840 július 30-án már nyugállományba vonult. Meghalt 1858 szeptember 17-én Gortvakisfalud (Gömör vm.).

(A tulajdonképpeni családnév MAGYAR. Címeresnemeslevél előnévvel 1578 április 12. A család nemessége 1796., 1812. és 1844 kihirdetve Pest vm. A gárdista, kit Gömör vm. is ajánlott, M. Ferenc pestvármegyei táblabíró és Galánthai Fekete Krisztina fia, M. István (sz. 1740) és Egerfarmosi Kandó Zsuzsanna unokája, M. László († 1760) és Bárczay Zsuzsanna szépunokája, M. István „MADARASSY" gömöri alispán és Szkárosi Farkas Mária dédunokája.)

700. MAJERSZKY ÁGOSTON.

Született 1783 Pásztó (Heves m.). Vármegyei írnok volt. A testőrséghez 1804 október 1-én vétetett fel Zólyom vármegye ajánlatára. 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futárszolgálatot teljesített Budára. Gárdai szolgálata alatt halt meg 1809 szeptember 16-án Pesten.

(Címeresnemeslevél 1741 október 28. A gárdista, valószínűleg fia volt azon M. Antalnak (ki Mihály fia és a nemességszerző János unokája), aki mint véglesi uradalmi tiszttartó került Zólyom vármegyébe, hol 1802 június 2-án, Nógrád vm. 1802 május 2-án kiadott nemesi bizonyságlevele alapján, felvétetett a vármegye nemesei közé.)

701. MAJLÁTH FERENC (Székhelyi).

Született 1803 Nagyszombat (Pozsony vm.). 1822 március 1-től hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1828 június 1-től 1833 május 31-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 34. (Benczur) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1834—36 főhadnagy volt.

(Címeresnemeslevél 1643 április 22. A gárdista, M. Ignác és Szent-Iványi Jozefa fia, M. Ferenc († 1813) és Martinkovics Anna unokája, az 1754/55-ben Hont vm. igazolt M. (Székhelyi) József (1703—1757) és Lőrinczy Katalin szépunokája.)

702. báró MAJTHÉNYI ISTVÁN (Kesselőkeői)

Született 1827 augusztus 13 Apáti (Somogy vm.). 1847 április 21-től hadapród a 3. (Károly fhg.) gyalogezredben. A testőrséghez 1848 augusztus 1-én vétetett fel Somogy vármegye ajánlatára, azonban a változott viszonyok miatt már nem vonult be. A szabadságharcban 1848 július 1-től hadnagy a 8. zászlóaljban s ugyanott 1848 október 1-én főhadnagy, végül 1848 december 1-én százados. A rácok ellen harcolt. Utóbb 1849 december 17-től 1850 március 14-ig Aradon vizsgálati fogoly. 1867-ben nagyatádi főszolgabíró, 1872-ben pedig kir. járásbíró volt. Meghalt 1877 április 25 Nagyatád (Somogy vm.).

(Adománylevél 1434., magyar bárói rang (M. György kapta) 1634. A gárdista, br. M. Imre (sz. 1779.) és Farkas Jozefa fia, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt br. M. Nep. János és Inkey Jozefa unokája.)

703. **MAJTHÉNYI JÓZSEF** (Kesselőkeői).

Született 1756 Szakolca (Nyitra vm.). 1772 július 31-től önköltséges hadapród, 1773 április 15-től káplár, 1778 július 5-től pedig zászlós a 29. (Loudon) gyalogezredben, hol végigküzdve a porosz hadjáratot, 1782 május 1-én alhadnagy lett. A testőrségnél elsőízben 1783 szeptember 27-től 1787 október 31-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1784-ben beosztva a morvaországi sereghez. A török háború alkalmával mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban az 53. (Pálffy János) gyalogezred 2. zászlóaljához helyeztetett. A háborúban hősiesen viselkedett és 1788 március 7-én főhadnagy lett. A hadjárat befejezése után visszatért a gárdához, hol 1790 június 24-től II. kapitányi rangban II. testőrmester. Még ez évben beosztva a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi testőrkülönítménybe. Majd Sándor főherceg nádorrá választása után, 1790 november 18-tól a Pozsonyban visszamaradt és a nádor mellé beosztott 16 főnyi testőrkülönítmény parancsnoka, amellyel az országgyűlés berekesztése után, Budára került. 1791-ben a prágai, 1792-ben pedig a budai koronázásra kirendelt testőrkülönítményben parancsnok. Végül József fhg. nádor esküvője alkalmával, az 1799 szeptember 15-iki rendelettel Szt. Pétervárra kiküldött 6 főnyi gárdakülönítmény parancsnoka. Mint századparancsnok lett 1803 január 26-iki bevonulással kijelölve a 12. (Palatinus) huszárezredhez, azonban még ennek megtörténte előtt meghalt 1803 január 3-án Wienben.

(Nemességi adatok br. M. Istvánnál. A gárdista, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt M. László († 1761) és Marsinay Ágnes († 1807 e.) fia.)

704. **MAJTHÉNYI KÁLMÁN** (Kesselőkeői).

Született 1820 augusztus 15 Komárom. 1837 március 9-től hadapród volt a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1841 május 1-től 1846 április 30-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától ugyancsak alhadnagyi rangban a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezredhez helyeztetett, hol 1848-ban főhadnagy. A szabadságharcban 1848 június 28-tól százados a 6. zászlóaljban, 1848 október 1-től őrnagy a 37. zászlóaljban, majd 1849 június 1-től alezredes, végül 1849 július 30-án ezredes a 18. (Attila) huszárezredben. Sok mellőzést és gyanusítást kellett elszenvednie, rokona Majthényi várparancsnok miatt. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogságba került és Aradon 1850 március 20-án halálra, illetve 10 évi várfogságra ítélve, ugyancsak Aradon raboskodott 1853 december 14-ig. Szabadulása után újból belépve a hadseregbe, 1859-ben régi császári főhadnagyi rangjában a miskolci önkéntes zászlóaljhoz, 1860-ban a 4. (Hoch- und Deutschmeister), végül 1864-ben a 34. (Vilmos) gyalogezredhez osztatott be. Résztvett az 1864 évi schleswig-holsteini hadjáratban és 1867-ben már I. százados és cs. kir. kamarás. Az újonnan felállított honvédségnél 1866 június 27-iki ranggal I. százados és a 39. zászlóalj parancsnoka, majd 1871 november 1-én őrnagy. Meghalt 1884 november 1 Kassa.

(Nemességi adatok br. M. Istvánnál, valamint M. Józsefnél. A gárdista, M. János († 1839 e.) és br. Majthényi Anna fia, M. Imre és Horváthy Jusztina unokája, M. Lőrinc és Evoller Éva szépunokája.)

705. **MAKK NEP. JÁNOS.**

Született 1777 Pest. 1796 június 18-tól önköltséges hadapród, 1797 március 1-től alkáplár, 1799 március 29-től pedig káplár a 4. (Kavanagh) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1799 augusztus 1-től 1804 július 31-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez osztatott be. Már főhadnagy volt, mikor 1805 október 30-án meghalt Pesten.

(A család nemessége 1792-ben kihirdetve Pest vm. A gárdista, az 1791 szeptember 22-én címeresnemeslevelet nyert M. Antal és Schalhart Róza fia.)

706. **MALENITZA MIKLÓS** (Sztamorai).

Született 1796 Temesvár. 1815 április 7-től hadapród, 1815 június 17-től pedig őrmester a 2. (Sándor) gyalogezredben, honnan a 39. (Duka) gyalogezredhez helyezve, 1818-tól zászlós. A testőrségnél 1818 szeptember 1-től 1820 április 24-ig szolgált Temes vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. Utóbb Temes vármegyei táblabíró volt.

(Osztrák nemesség és előnév 1773 január 18. Magyar adománylevél 1782 november 9 és 1804 augusztus 7. A gárdista, a nemességszerző M. Péter és Némethi Damaszkin Teréz fia.)

707. **MALONYAY PÁL** (Malonyai).

Született 1739-ben Hrabóc (Zemplén vm.). 1758-tól a 19. (Pálffy Lipót) gyalogezredben szolgált, hol 1760 január 20-án káplár lett. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel, honnan 1763 augusztus 16-án egészségi okokból, alhadnagyi nyugdíjjal elbocsáttatott. Utóbb polgári állásban Kassára került.

(Adománylevél 1699 szeptember 11. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zemplén vm.)

708. **MALYEVÁCZ ANTAL.**

Született 1772 Pozsega. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Slavóniából, hol 1794 február 22-től 1797 február 27-ig szolgált, mikoris leköszönt. Meghalt 1826.

(Címeresnemeslevél 1765 október 8. A gárdista, a nemességszerző M. György és Kavegya Anna fia.)

709. **MALYEVÁCZ ERNŐ.**

Született 1814 Wien. 1828 szeptember 28-tól hadapród a 60. (Gyulay Ignác, utóbb Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 május 1-től 1839 április 30-ig szolgált Slavóniából. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától ugyan a 42. (Wellington) gyalogezredhez helyeztetett, azonban végül mégis az 59. (Lipót) gyalogezredhez került, hol 1840/41-ben alhadnagy volt. Utóbb a polgári pályán helyezkedvén el, főmérnök lett Wienben.

(Nemességi adatok M. Antalnál. A gárdista, M. Antal (1772—1826) nemes testőr és Sternaui Breszlere Anna fia.)

710. **MÁNDY IGNÁC** (Mándi).

Született 1814 Mikola (Szatmár vm.). 1830 január 29-től hadapród volt az 51. (Károly-Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrséghez 1836 június 1-én vétetett fel Szatmár vármegye ajánlatára és 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1840 május 1-én alhadnagyi rangban a 6. (Württemberg) huszárezredhez került. Az ezrednél 1842-től főhadnagy s még 1848-ban is ott szolgált. A szabadságharcban 1848-ban eleinte kapitány, majd 1849 június 17-től őrnagy a 6. (Württemberg) huszárezredben, utóbb pedig lovasdandárnok a II. hadtestben. 1849 június 17-én alezredes, végül 1849 augusztus 18-án ezredes Komáromban, hol letéve a fegyvert (1849 szept. 27.) szabadon távozott. Meghalt 1883-ban Szatmárnémetiben.

(Címeresnemeslevél 1635 december 20. A család nemessége 1797 január 13-án a legf. helyen igazolva. A gárdista, M. Péter († 1876) alispán és Miske Klára fia, M. Pál és Darvay Éva († 1815) unokája, az 1754/55-ben Szatmár vm. igazolt M. János (1702—1786) és Mikolay Katalin szépunokája.)

711. **MÁRFFY IMRE** (Szentkirályszabadjai).

Született 1750 Győr. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Győr vármegye ajánlatára, hol elsőízben 1774 december 28-tól 1787 október 31-ig szolgált. Ez idő alatt úgy 1777-ben, mint 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. Már 1776-ban kérte a hadsereghez való beosztását. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 2. (Toscana) huszárezredhez helyeztetett. A gárdához 1788 november 1-én került vissza és ekkor, 1791-ben beosztva a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1791 december 1-én, tizenhét évi katonai és testőrszolgálata után, mint további szolgálatra képtelen, II. kapitányi ranggal és évi 300 forint ellátással, nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1646 szeptember 17. A gárdista, az 1754/55-ben Győr vm. igazolt M. György és Fiáth Éva fia, M. Sándor és Bezerédj Klára unokája, a nemességszerző M. Ferenc és Ovádszentlőrinczi Petheő Judith szépunokája.)

712. **MÁRFFY ZSIGMOND** (Szentkirályszabadjai).

Született 1782 Keményegerszeg (Vas vm.). Előzőleg 9 hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1802 július 1-től 1807 június 30-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futárszolgálatot teljesített. A gárdától az 5. (Ott) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1807-ben alhadnagy, 1809-ben főhadnagy, 1811-ben II. kapitány, 1813-ban I. kapitány. Innen a 10. (Frigyes-Vilmos) huszárezredhez került, hol 1829-ben 2-ik őrnagy, 1830-ban 1-ső őrnagy, végül 1831-ben alezredes volt. 1835 december 26-tól már nyugállományú címzetes ezredes és eleinte Sopronban, utóbb 1838-tól pedig Uraiújfaluban lakik. Meghalt 1850 december 14-én Uraiújfalu (Vas vm.).

(Nemességi adatok M. Imrénél. A gárdista, M. Zsigmond és Pottyondy Bora fia, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt M. Józsefnek második feleségétől, Komjáthy Annától származó unokája, M. Sándor és Bezerédj Klára szépunokája.)

713. **MÁRIAFFI LAJOS** (Maksai).

Született 1749 Gyulatelke (Doboka vm.) A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1769 február 6-án Erdélyből, honnan 1772 április 30-án 200 forint fizetéssel az erdélyi kincstári hivatalhoz került. Ez alkalommal, dacára rövid ideig tartó szolgálatának, különös kegyképpen még 100 forint felszerelési átalányt is kapott. Utóbb, 1809-ben kincstári tanácsos volt. Meghalt 1819-ben.

(A tulajdonképpeni családnév MAKSAY. A gárdista, az 1733 december 23-án előnevet, majd 1742 január 6-án MÁRIAFFI névváltoztatással bővített címeresnemeslevelet nyert M. Dávid és Gogányvárallyai Száva Krisztina fia.)

714. **MARIASSEVICH BERTALAN.**

Született 1779 Novi (Zágráb vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Horvátországból, elsőízben 1800 február 1-én. Szolgálata alatt 1803-ban beosztva a Laxenburgba szolgálattételre kivezényelt testőrök közé. A gárdától 1805 február 1-én főhadnagyi rangban a 48. (Vukassevich), innen pedig 1805 március 16-án a 39. (Duka), végül 1805 április 1-én a 40. (Auersperg) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1806 augusztus 1-én tért vissza a gárdához, hol rövidesen segédtiszt lett. Az 1809 évi hadjárat alkalmával Károly fhg. a főparancsnoksághoz osztotta be. Meghalt 1812 július 29 Wien.

(Címeresnemeslevél 1672 szeptember 12.)

715. **MÁRIÁSSY ANTAL** (Márkus- és Batizfalvi).

Született 1777 szeptember 16 Haraszt (Szepes vm.). A polgári életből került a testőrséghez Szepes vármegye ajánlatára, hol 1798 június 1-től 1799 március 26-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Adománylevél 1264. Címermegerősítés 1504. A gárdista, M. Mihály és Jancsó A. Mária fia, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt M. Ferenc (sz. 1722) alispán és Dessewffy Zsuzsanna unokája.)

716. **MÁRIÁSSY EDUÁRD** (Márkus- és Batizfalvi).

Született 1826 augusztus 8 Haraszt (Szepes vm.). 1844 szeptember 4-től hadapródaltüzér, 1845 január 1-től pedig tüzér volt a 2. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1846 május 1-től 1848 június 29-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. 1848-ban 2 havi szabadságra távozott és már nem is tért vissza a gárdához. A szabadságharcban 1848 november 1-től főhadnagy a 14. zászlóaljban, 1849 február 15-től pedig a 4. (Sándor) huszárezredben, hol utóbb kapitány lett. Meghalt 1853.

(Nemességi adatok M. Antalnál. A gárdista, M. János és Görgey Zsuzsanna fia, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt M. Ferenc (sz. 1722) alispán és Kanitz Borbála unokája.)

717. **MÁRIÁSSY ISTVÁN** (Márkus- és Batizfalvi).

Született 1768 Márkusfalva (Szepes vm.). A polgári életből vétetett fel Szepes vármegye ajánlatára 1790 május 27-én a testőrséghez. Szolgálata alatt, 1791-ben beosztva a prágai koronázásra, majd még ez évben a

nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. 1794 szeptember 1-én alhadnagyi rangban ugyan az 1. (József-Antal fhg.) dragonyosezredhez vezényeltetett, de ekkor még visszamaradt a gárdánál. Azonban 1795 április 16-án a 9. (Erdődy) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1796—98 mint főhadnagy szolgált.

(Nemességi adatok M. Antalnál. A gárdista, M. Farkas és Draskóczi Krasznecz Klára fia, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt M. Ferenc († 1756) és Szontágh Zsuzsanna unokája.)

718. báró **MÁRIÁSSY JÁNOS** (Márkus- és Batizfalvi).

Született 1822 július 23 Igló (Szepes vm.). 1841 január 7-től hadapród volt a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1847 április 30-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban a 2. (Sándor) gyalogezredhez helyeztetett. Innen került a szabadságharcban 1848 június 13-án, mint a nádor által június 9-én kinevezett főhadnagy az 5. zászlóaljhoz, majd 1848 június 30-án százados a 2. zászlóaljnál, melyben a rácok ellen küzdött. 1848 augusztus 27-én őrnagy és a mozgó nemzetőrség tiszántúli hadosztályának parancsnoka lett. 1848 október 25-én Szentpéternél és Fenlaknál megveri a császári sereget és elfoglalja Új-Aradot. 1848 november 1-én alezredes és 1848 december 14-én Szentmiklósnál csatát veszít. 1848 december 24-én visszarendelve az aradi sereg éléről, dandárnok lett Klapka alatt. Szolgált még Görgey és Dembinszky seregében és 1849 februárjában hadosztályparancsnok. Harcolt Kápolnánál (1849 febr. 26—27) és 1849 április 1-től ezredes, valamint a 2. hadosztály parancsnoka az I. hadtestben. Résztvett Budavár bevételében (1849 máj. 21), amely után tábornokká való kinevezésre terjesztetett elő, azonban ez már nem nyert megerősítést. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13) után fogoly Aradon, hol 1849 november 27-én halálra, illetve kegyelem útján 18 évi várfogságra ítélve, eleinte ugyancsak Aradon, majd Olmützben raboskodott. Fogságából 1856 július 16-án szabadult és Martonfalvára internáltatott. 1861-ben országgyűlési képviselő, 1867-ben pedig szepesvármegyei főpénztárnok. Az újonnan felállított honvédségnél 1869 április 19-től ezredes, 1873 május 8-tól tábornok, 1878 szeptember 16-tól pedig altábornagy és mindvégig kassai hadkerületi parancsnok. 1876-ban Lipót-rend lovagkeresztet, utóbb pedig II. oszt. vaskoronarendet kapott. 1885-ben v. b. t. t. Midőn 1887-ben nyugállományba vonult, főrendiházi tag lett. Meghalt 1905 január 24-én Budapesten.

(Nemességi adatok M. Antalnál és Eduárdnál, kinek testvére. Magyar bárói rangot a gárdista kapott 1888 december 9-én.)

719. **MÁRIÁSSY KÁROLY** (Márkus- és Batizfalvi)

Született 1786 Márkusfalva (Szepes vm.). Előzőleg 5 hónapon át hadapród, majd zászlós a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben, utóbb pedig ugyancsak 5 hónapon át alhadnagy a 6. (Rosenberg-Orsini) könnyű lovasezredben. A testőrségnél 1806 március 1-től 1809 február 28-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban először újból a 6. könnyű lovasezredhez, majd innen az 5. (Ott, utóbb Radetzky) huszárezredhez került, hol 1809-ben főhadnagy, 1813-ban II. kapitány, 1814-ben I. kapitány, 1818-tól cs. kir. kamarás, 1831-ben őrnagy, majd

Nagytoronyai MARIKOVSZKY KÁROLY
testőr

1832-ben alezredes volt. Ebben a rangban már 1833 február 16-tól nyugállományba vonult. Meghalt 1841 december 21-én Kassán.
(Nemességi adatok M. Antalnál, kinek testvére.)

720. **MARICH PÁL** (Szolgaegyházi).

Született 1776 Székesfehérvár. Hadapród volt az 5. (Zezschwitz) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1794 november 1-től 1797 február 25-ig szolgált Fejér vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.
(A gárdista, ki atyjával együtt 1777 december 15-én nemesi bizonyságlevelet nyert Fejér vm., M. Tamás (1746—1831) alispán, cs. kir. kamarás és Románfalvi Fehérváry Katalin fia, M. Pál unokája, M. Miklós szépunokája, az 1662 augusztus 9-én címeresnemeslevelet nyert M. Tamás dédunokája. Előnév 1798 augusztus 3.)

721. **MARIKOVSZKY KÁROLY** (Nagytoronyai).

Született 1818 február 6 Rozsnyó (Gömör vm.). 1837 július 6-tól altüzér, 1837 december 11-től pedig hadapródtüzér, majd 1838 november 10-től áthelyezve a bombászkarhoz, bombászhadapród volt a 2. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1839 május 1-től 1843 május 25-ig szolgált Gömör vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Coburg) ulánusezredhez helyeztetett, azonban még bevonulása előtt meghalt 1843 június 22-én Wienben.
(A gárdista, M. György (1771—1832) és nemes Mayer Julianna fia, az 1754/55-ben Gömör vm. igazolt M. Jónás-János és Schlószár Rachel unokája, az 1703-ban Gömör vm. igazolt M. Márton és Sztruhár Anna szépunokája, M. Miklós dédunokája, M. Jónás-Sámuel ükunokája, az 1610 március 27-én címeresnemeslevelet nyert M. Miklós és Nánássy Zsuzsanna ősunokája. Olajfestményű lovasarcképe, Marikovszky Zoltán úr Sümeg, birtokában.)

722. **MARKHÓT KÁROLY** (Vittenczi).

Született 1774 Eger (Heves m.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Heves vármegye ajánlatára, hol 1795 január 22-től 1800 január 21-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi ranggal és 150 forint végkielégítéssel távozva, a polgári pályán helyezkedett el.
(Címeresnemeslevél 1635 február 3. A család nemessége 1766-ban igazolva és 1804-ben nemesi bizonyságlevél kiadva, Heves vm.).

723. **MARKOCSÁNYI MIHÁLY.**

Született 1782 Huszt (Máramaros vm.) A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1804 október 1-én Ugocsa vármegye ajánlatára. Azonban csakhamar rossz társaságba és ebből kifolyólag nyomasztó adósságokba keveredett. Az 1805 évi minősítvényi táblázata szerint *„időnkint kimaradozó és az ivásra hajlama van"*. Végül is a társai ellen elkövetett szigorú megítélés alá eső bűncselekményért, 1806 szeptember 29-én rangjától megfoszva és 8, majd 10 évre súlyosbított várfogságra ítélve, Spielberg várába került.
(Az Ugocsa vm. is birtokos család nemessége 1754/55-ben igazolva Máramaros vm.).

724. **MARKOVICH ISTVÁN** (Cserneki).

Született 1818 szeptember 20 Csernek (Pozsega vm.). 1834 szeptember 21-től hadapród volt az 5. (Schneller) könnyű lovasezredben. A testőrségnél 1837 január 1-től 1841 május 1-ig szolgált Slavóniából. Ez idő alatt, 1838-ban beosztva a milánói koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez helyeztetett, hol 1843-ban főhadnagy. Meghalt 1870 június 4.

(A gárdista, M. Ignác (1770—1826) és de Hadek Karolina fia, M. István (1738—1798) kir. tanácsos Mitterpacher Katalin unokája, az 1758-ban Csernekre adományt nyert M. Márk alezredes és Deanovich Anna szépunokája, M. Mátyás 1733-ban zombori kapitány és Sainovich Mária dédunokája, az 1690 május 29-én címeresnemeslevelet szerző M. Domonkos és Vukellich Petronella ükunokája.)

725. **MARÓTHY JÁNOS** (Marótegyházi és Rozsályi).

Született 1819 február 25 Rozsály (Szatmár vm.). Tanulmányait Sárospatakon végezte. A polgári életből került minden valószínűség szerint Szatmár vármegye 1839 évi ajánlatára a testőrséghez, honnan azonban családi okokból már 1840 február 27-ike után távozott.[1] 1840/41-ben jurátus az országgyűlésen, 1841-ben ügyvédi oklevelet szerzett, majd táblabíró lett. 1848-ban Szatmár vármegyei szolgabíró. A szabadságharcban az első jelentkezők közé tartozott és 1848-ban a szatmárvármegyei önkéntes lovasszázad parancsnoka, kapitányi rangban. Résztvett a szerencsétlen kimenetelű dési csatában (1848 nov. 22.). Utóbb Bem tábornok seregben szolgált, kit a nagyszebeni csata (1849 jan. 21.) alkalmával a győztes ellenség bekerítésétől megmentve, április 24-én vitézségi érmet kapott. 1849 március 21-től kapitány a 10. (Vilmos) huszárezredben, júliustól pedig őrnagy és lovasdandárparancsnok. Bánffyhunyadon tette le a fegyvert megmaradt 35 emberével. Egyideig az ecsedi lápon bujdosott 12-ed magával s végül december 12-én Nagykárolyban jelentkezett az osztrák hatóságoknál. Ekkor Nagyváradon 1850 december 10-én ugyan besorozták a császári seregbe, azonban sohasem vonult be. Az 1861 évi országgyűlés alkalmával Szatmár vármegye követe. 1863-ban résztvett az Almásy Pál-féle mozgalomban s ez alkalommal mint politikai megbízott Olaszországba küldetett. Ebből kifolyólag 1866-ban fogságba is került, de szeptember 5-én már szabadlábra helyezték. Az 1865 évi országgyűlésen újból követ, 1867 május 18-tól pedig Szatmárnémeti város díszpolgára. Utóbb megházasodván, otthon gazdálkodott, végül 1884-től a budapesti honvédmenház parancsnoka lett. Meghalt 1887 április 5-én Budapesten.

(Címeresnemeslevél 1655 április 26. A gárdista, M. Pál (1778—1824) nemestestőr és Kiskéri és Tályai Balogh Eszter (1791—1880) fia.)

726. **MARÓTHY PÁL** (Marótegyházi és Rozsályi).

Született 1778 június 14-én Rozsály (Szatmár vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1800 szeptember 1-én, Szatmár vármegye ajánt-

[1] Sem a Hadilevéltár, sem pedig az Orsz. Ltár kancelláriai anyagában nem található szolgálatát bizonyító adat. Ellenben a családi iratok között meglévő eredeti egykorú levelek kétségtelenül igazolják, hogy bár rövid ideig is, de nemes testőr volt.

lására. Minthogy azonban az orvosi vizsgálat alkalmatlannak minősítette, azért 1800 október 15-én 50 forint utiköltséggel elbocsáttatott a gárdától. Utóbb 1813-ban, szatmárvármegyei táblabíró volt. Meghalt 1824 október 28 Rozsály.

(Nemességi adatok M. Jánosnál. A gárdista, M. Ferenc és Simaházi Károly Julianna († 1808) fia, az 1754/55-ben Szatmár vm. igazolt M. Sándor (1717—1758) és Szerencsy (Hajnal) Zsófia († 1759) unokája, M. Ferenc (sz. 1710) és Szent-Simoni Mária szépunokája, a nemességszerző M. Mihály és Ujhelyi Bora dédunokája.)

727. **MARSCHALKÓ TAMÁS-KÁLMÁN** (Csépánfalvi).

Született 1821 október 19-én Sátoraljaújhelyen (Zemplén vm.). 1842 január 17-től hadapród volt a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1843 május 1-től 1845 november 29-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlására, mikor is leköszönt. A gárdától távozva, a polgári pályára lépett és ügyvéd lett. A szabadságharcban, 1848 június 10-től, mint közvitéz állott be az 1. zászlóaljba, hol 1848 augusztus 1-én hadnagy, 1848 december 1-én főhadnagy, 1849 február 1-én százados, végül 1849 július 1-én őrnagy és a zászlóalj parancsnoka volt. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után 1849 decembertől fogoly Aradon és több havi fogság után besorozták az osztrák hadseregbe. Az újból felállított honvédségnél 1869 augusztus 13-tól őrnagy és a 36. zászlóalj parancsnoka, majd 1872 november 1-től alezredes. Meghalt 1883 november 7 Nagyvárad.

(A család nemessége 1767 július 3-án kihirdetve Zemplén vm., honnan 1774 október 18 és 1785 augusztus 3 nemesi bizonyságlevelet kapott. A gárdista, M. József és Süley Julianna fia.)

728. **MARSOVSZKY KAMILLÓ** (Marsófalvi).

Született 1791-ben Pozsony. Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Pozsony vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával 1815 május 26-án vált ki a testületből.

(Adománylevél 1411. Címerlevél 1430.)

729. **MÁRTONFALVAY ISTVÁN** (Mártonfalvi).

Született 1745 Iszkáz (Veszprém vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Veszprém vármegye ajánlására, hol 1765 június 26-tól 1771 június 28-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez idő alatt, 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai testőrkülönítménybe.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Veszprém vm.)

730. **MÁRTONFFY DÉNES-KÁLMÁN.**

Született 1793 október 6-án Középtúr (Hont vm.). A polgári életből került a testőrséghez Hont vármegye ajánlatára, hol 1814 február 18-tól 1816 február 3-ig szolgált, mikor is leköszönt. Utóbb, 1843-ban kerületi tartománybiztos. Felesége Nisnyánszky Mária, kit 1843 június 29-én vett nőül Pesten.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Hont vm. A gárdista, M. István hontmegyei jegyző és Párniczky Zsuzsanna fia.)

731. báró MARTONICZ ANDRÁS.

Született 1767 július 26 Győr. Katonai pályáját 1784 november 10-én mint hadapród, a mérnökkarnál kezdte. 1786 március 5-én alhadnagy Olmützben. 1787-ben Slavóniában szolgál, a török ellen összegyüjtött seregnél. 1788 október 15-én főhadnagy és 1789-ben Belgrádban állomásozik. 1790 augusztus 27-én II. százados és a Cettin megszállása alkalmával tanusított vitézségéért, még ez év december 19-én megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1793—96 Piemontban harcol és 1796 április 9-én I. százados, majd 1797—99 Dalmáciában szolgál, hol 1799 december 31-én őrnagy lett. 1801—1805 Velence és Tirol az állomáshelye. 1805 október 9-én alezredes, mely rangban 1806—9 Wienben hadmérnökikarhoz volt beosztva. Ez idő alatt, 1808 július 24-én, ezredes lett és az aknászoknál parancsnok. 1809 február 13-tól táborkari főnök. A testőrségnél 1812 december 9-től első testőralhadnagy. Mikor 1813 április 5-én tábornok lett, Mantuába került, majd 1815 június 26-tól dandárnok az olaszországi seregnél. 1820-ban a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítmény parancsnoka. 1824 július 3-tól altábornagy, 1824 augusztus 10-től pedig testőrfőhadnagy, végül 1836 január 1-től 1-ső testőralkapitány. 1841 június 24-én táborszernagy és 1850 január 8-án, 66 évi katonai és 38 évi testőrszolgálata után a rendszeresített 4000 forint ellátáson kívül 2000 forint pótlékkal, nyugállományba vonult. Egyébként v. b. t. t., 1840-től a Szt. István-rend középkeresztese, 1825—55 az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezred 2-ik tulajdonosa. Meghalt 1855 március 7 Wien.

(Címeresnemeslevelet és magyar bárói rangot 1809 április 1-én a gárdaalkapitány kapott. Vízfestményű arcképe Dr. Bárcziházi Bárczy István m. kir. t. tanácsos, államtitkár úr birtokában.)

732. MATEJCSIK GYÖRGY.

Született 1754 Breza (Árva vm.). Hadapród volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1776 december 30-tól 1787 október 31-ig szolgált Árva vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1777-ben, 1779-ben és 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd 1782/85 futárszolgálatra. Ily minőségben 1783-ban Párisban járt. 1786 augusztus 29-én főhadnagyi ranggal gárdasegédtiszt lett. A török háború alkalmával, 1787 szeptember 17-én, a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetett, hol 1789 november 7-én II. kapitány. 1798/99-ben határőrparancsnok és őrnagy a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredben.

(Címeresnemeslevél 1773 november 6. A gárdista, a nemességszerző M. Mihály fia.)

733. MATKOVICH ALBERT (Mezőszentgyörgyi).

Született 1809 szeptember 30-án Pest. 1830 október 16-tól önköltséges hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 szeptember 1-től 1836 augusztus 31-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Császár) ulánusezredhez helyeztetett, hol 1842-ben főhadnagy, 1843-ban pedig II.

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 332., 1735.

kapitány. 1846 április 20-án nyugállományba vonult. A szabadságharcban, 1848-ban hajduvármegyei nemzetőrnagy és résztvett a schwechati ütközetben. (1848 okt. 30.).

(Címeresnemeslevél 1622 október 4. A gárdista, M. István és Zelenka Lidia fia.)

734. **MATTYASOVSZKY ANTAL** (Alsó- és Felsőmátyásfalvi).

Született 1774 Felsőmatyasóc (Lipót vm.). 1792 augusztus 17-től közlegény a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben, majd 1795 július 15-től káplár a Branovacky-féle bánáti szabad csapatban. A testőrségnél 1796 augusztus 1-től 1801 július 31-ig szolgált Lipót vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1798-ban, az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítmény tagja. A Napoleon elleni hadjáratok alkalmával mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, 1800 július 3-án a tartalékseregheż tartozó 54. (Callenberg) gyalogezredhez osztatott be. 1801 május 22-én főhadnagy lett és 1801 június 17-én először újból a 2. gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Azonban beosztását az 1801 július 30-iki rendelet megváltoztatta és így végül is a 34. (Kray) gyalogezredhez került, hol 1806-ig szolgált.

(A család részére Liptó vm. által 1596-ban kiállított nemesi bizonyságlevél 1720 december 30-án a legf. helyen megerősítve.)

735. **MATTYASOVSZKY GÁSPÁR** (Alsó- és Felsőmátyásfalvi).

Született 1739 Alsómatyasóc (Liptó vm.). A polgári életből került a testőrséghez Liptó vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 11-től 1768 április 20-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a Toscana (3. sz. lovas) ezredhez helyeztetett. Utóbb, 1771 május 2-án még 200 forint felszerelési átalányt is kapott. A hadseregből kilépve, később az arciere testőrségnél is szolgált.

(Nemességi adatok M. Antalnál.)

736. **MATTYASOVSZKY ILLÉS** (Alsó- és Felsőmátyásfalvi).

Született 1779 Felsőmatyasóc (Liptó vm.). A pozsonyi kir. akadémia elvégzése után, a polgári életből vétetett fel a testőrséghez Liptóvármegye ajánlatára 1800 augusztus 1-én. A gárdától 1805 július 31-én 150 forint végkielégítéssel távozott.

(Nemességi adatok M. Antalnál, kinek talán testvére.)

737. **MATTYASOVSZKY JÓZSEF** (Alsó- és Felsőmátyásfalvi).

Született 1741 Alsómatyasóc (Liptó vm.). Hadapród volt a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredben. A testőrséghez 1768 június 4-én vétetett fel Liptó vármegye ajánlatára, honnan 1771 november 30-án évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult. Szolgálata alatt 1769-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Nemességi adatok M. Antalnál. A gárdista, 1767 november 17-én nemesi bizonyságlevelet nyert Liptó vm.-től.)

738. **MAUROVICH JÁNOS.**

Született 1794 Sopron. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1814 május 29-én Sopron vármegye ajánlatára és onnan 1819 május 28-án alhadnagyi rangban a szluin (4. károlyvárosi) határőrgyalogezredhez helyeztetett, hol 1832-ben főhadnagy. Hasonló rangban 1834-ben a 2-ik, 1836-ban pedig a 3-ik helyőrségi zászlóaljnál, majd 1837-től 1850-ig az arciere gárdánál szolgált.

(Címeresnemeslevél 1808 július 1. A gárdista, a nemességszerző M. Márk és Papich Teréz fia.)

739. **MECSÉRY ÁGOSTON** (Mecséri).

Született 1825 Pozsony. 1844 november 14-től hadapród volt a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrséghez 1846 május 1-én vétetett fel Nyitra vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és onnan 23-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-én főhadnagy, 1849 január 1-én százados, végül pedig őrnagy a 20. zászlóaljban. A zsibói fegyverletétel (1849 aug. 25.) után fogoly Aradon, hol 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, Munkácson raboskodott és csak 1856 január 16-án szabadult. Az újonnan felállított honvédségnél 1869 augusztus 16-án I. százados, majd a Ludovika Akadémia gondnoka. 1886-tól nyugállományú címzetes őrnagy. Meghalt 1893 április 27-én Budapesten.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm.)

740. **MECSÉRY KÁROLY-ALBERT** (Mecséri).

Született 1823 Csém (Vas vm.). 1839 október 16-tól hadapród az 5. (Savoya) dragonyos ezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1847 április 30-ig, az utolsó évben, mint al II. testőrőrmester szolgált Vas vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (Károly) huszárezredhez került, hol 1847/48-ban főhadnagy volt.

(Nemességi adatok M. Ágostonnál.)

741. **MECSÉRY SÁNDOR** (Mecséri).

Született 1805 Győr. 1824 január 16-tól önköltséges hadapród, majd 1827 szeptember 1-től hadapródkáplár volt a 48. (Radivojevich, utóbb Gollner) gyalogezredben. A testőrséghez 1830 január 1-én került Moson vármegye ajánlatára és a gárdánál halt meg 1833 január 13-án Wienben.

(A gárdista, az 1829 július 13-án Vas vm.-től nemesi bizonyságlevelet nyert és Moson vm.-be költözött M. Ferenc fia, az 1769-ben Vas vm. igazolt M. Ferenc és Zmeskál Zsófia unokája, M. István († 1764) és Stettner Mária szépunokája, az 1697 március 20-án Vas vm.-től nemesi bizonyságlevelet nyert M. István és Bertalan Julia dédunokája.)

742. báró **MEDNYÁNSZKY LÁSZLÓ** (Medgyesi).

Született 1819 június 26-án Beckó (Trencsén vm.). A tullni katonai intézetből a 33. (Bakonyi) gyalogezredhez került, hol 1835 november 1-től

hadapród és 1835 november 24-től Olmützben állomásozott. A testőrségnél 1838 január 1-től 1842 október 8-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától távozva, utóbb 1847-ben barsvármegyei követ volt. A szabadságharcban 1848 július 7-től főhadnagy az 5. zászlóaljban, 1848 október 1-től pedig százados a 28. zászlóaljban és a szerbek ellen harcolva, meg is sebesült. Felépülése után, a kormány őrnagyi rangban a Lipótvárat védő Ordódy Kálmán őrnagy mellé rendelte. Miután elhatározták a vár feladását (1849 II. 2.), ez ellen csak ő és Gruber Fülöp tüzérkapitány tiltakoztak. Fogságba jutván, mindkettőt Pozsonyba kísérték és július folyamán haditörvényszék elé állították. Vád gyanánt kimondották, hogy ellenszegülésük miatt hiúsult meg Komárom bevétele, mert négy hetet kellett a császári seregnek Lipótvár alatt töltenie. Haynau kötél általi halálra ítélvén őket, így vértanuhalált halt 1849 június 5. Pozsonyban.

(Címerbővítés 1561 január 20. A gárdista, br. M. József (1789—1868) és Richert Eleonóra (sz. 1798) fia, br. M. László (1752—1792) és gr. Esterházy Jozefin unokája, az 1750 augusztus 25-én magyar bárói rangot nyert M. Antal szépunokája.)

743. **MEDZIHRADSZKY ILLÉS** (Medzihradnei).

Született 1779 Medzihradne (Árva vm.). 1796 január 22-től önkéntes, majd 1798 június 1-től káplár a 10. (Mészáros) huszárezredben. A testőrségnél 1799 augusztus 1-től 1800 július 5-ig szolgált Árva vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(Adománylevél 1354. A gárdista, M. András árvavármegyei pénztárnok fia, az 1754/55-ben Árva vm. igazolt M. András unokája.)

744. **MEDZIHRADSZKY MIHÁLY** (Medzihradnei).

Született 1783-ban Alsókubin (Árva vm.). A polgári életből került a testőrséghez Árva vármegye ajánlatára, hol 1804 július 1-től 1809 augusztus 16-ig szolgált. Ez idő alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futárszolgálatot teljesített, majd 1809-ben az uralkodó személye körüli szolgálattételre beosztott 6 testőr egyike és júliusban futár Littauba Károly fhghez. A gárdától alhadnagyi rangban a 34. (Davidovich) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1810-ben főhadnagy. Elesett Drezdánál 1813 augusztus 27-én.

(Nemesi adatok M. Illésnél. A gárdista, M. András árvavármegyei hajduhadnagy fia, az 1754/55-ben Árva vm. igazolt M. Mihály unokája.)

745. **MELCZER IGNÁC-FERDINÁND.**

Született 1747 július 12. Pécs (Baranya vm.). 1764-től hadapród volt a 11. (Anspach) vérteslovasezredben. A testőrségnél 1767 december 18-tól 1770 február 1-ig szolgált Baranya vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. 1816 november 27-én végrendelkezik Pécsen.

(Címeresnemeslevél és honfiúsítás 1629 szeptember 14. Megerősítés 1724 június 23. Adománylevél a Baranya és Somogy vármegyei birto-

kokra, 1745 január 9. A gárdista, kit egyidejűleg Somogy vármegye is ajánlott, az 1754/55-ben Baranya vm. igazolt M. Lipót és Campamanes A. Mária fia, M. Antal-Ferdinánd unokája. M. Ferenc-Vilmos szépunokája.)

746. **MELCZER NEP. JÁNOS** (Kellemesi).

Született 1803 június 14 Pest. 1821 április 4-től hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1822 március 1-től 1827 február 28-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára. A gárdától a 7. (Liechtenstein) huszárezredhez került, hol 1828-ban alhadnagy, 1830-ban főhadnagy. Utóbb mikor elhagyta a katonai pályát, tartományi főbiztos lett Kassán. 1845-től cs. kir. kamarás. Meghalt 1878 december 31 Kassa.

(Címeresnemeslevél 1558 október 31. A gárdista, M. László (1755—1823) és gr. Majláth Mária (1770—1833) fia, az 1754/55-ben Abaúj vm. igazolt M. (Kellemesi) Ferenc és Szöllősy Teréz unokája, M. György és Borsy Katalin szépunokája, M. Mihály és Divényi Zsuzsa dédunokája.)

747. **MÉREY LÁSZLÓ** (Kaposméről).

Született 1784 Dunapentele (Fejér vm.). Vármegyei aljegyző volt s a testőrséghez ugyan 1804 december 1-én Pest vármegye ajánlatára fel lett véve, azonban nem vonult be, hanem inkább visszamaradván a vármegyei szolgálatban, lemondott a kinevezésről. 1813-ban pestvármegyei táblabíró, majd 1814—18 somogyvármegyei főjegyző, 1836-tól pedig cs. kir. kamarás. Meghalt 1852-ben Pesten.

(Címerlevél 1474 május 27. A gárdista, M. Lajos (1745—1827) kir. tanácsos és Dióssy Anna fia, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt M. Ádám és Hávor Katalin unokája, M. László és Horváth—Simoncsics Bora szépunokája, M. Zsigmond és Bory Ilona dédunokája.)

748. **MESKÓ ELEK** (Felsőkubini).

Született 1769 Felsőkubin (Árva vm.). Vármegyei aljegyző volt. A testőrségnél 1793 január 1-től 1794 január 10-ig szolgált Árva vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez helyeztetett, hol 1799-ben főhadnagy. Utóbb 1805—1809 kapitány a nemesi felkelő seregben. Meghalt 1841 január 19 Mitosin (Liptó vm.).

(Adománylevél 1222. A gárdista, az 1754/55-ben Árva vm. igazolt M. János fia.)

749. **MESTERHÁZY ANTAL** (Mesterházi).

Született 1738 Mesterháza (Sopron vm.). A polgári életből került a testőrséghez Sopron vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 4-től 1770 január 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1767 október 14-én előterjesztve a sopronvármegyei kerületi biztosi állás elnyerésére irányuló előjegyzett kérelme, amely azonban október 21-én elutasíttatott. A gárdától főhadnagyi rangban a 10. (Bethlen Ádám) huszárezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél még 1775-ben is szolgált.

(Címeresnemeslevél 1436 július 2. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sopron vm.)

báró MARTONICZ ANDRÁS
testőralkapitány

750. **MESTERHÁZY ISTVÁN** (Mesterházi).

Született 1811 Mesterháza (Sopron vm.) 1831 december 5-től hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 november 1-től 1837 október 31-ig, az utolsó évben 1837 február 11-től mint II. testőrőrmester szolgált Sopron vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Wallmoden-Gimborn) vértes lovasezredhez került, hol 1839-ben főhadnagy, 1846-tól pedig II. kapitány volt. A szabadságharcban 1848 július 9-től Mezőtúr és környéki nemzetőrőrnagy és cibakházi parancsnok, 1849 márciusában alezredes az 1. (Császár) huszárezredben, végül Budavár bevétele (1849 máj. 21.) után, március 28-iki ranggal ezredes és ezredparancsnok. Aradon 1849 november 16-án halálra, illetve kegyelem útján 18 évi várfogságra ítélve, Olmützben, majd Kufsteinben raboskodott. Meghalt 1854 december 8.

(Nemességi adatok M. Antalnál.)

751. **MÉSZÁROS LÁSZLÓ** (Szentléleki).

Született 1781 Kucsin (Zemplén vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrségnél 1801 augusztus 1-től 1806 július 31-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe, majd 1805-ben a nemesi felkelő seregbe. A gárdától alhadnagyi rangban a 48. (Vukassevich)gyalogezredhez került és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1810-ben főhadnagy, 1814—31 pedig I. százados.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zemplén vm.)

752. **MÉSZÁROS TAMÁS** (Szentléleki).

Született 1777 Kucsin (Zemplén vm.). 1797 március 1-től önköltséges hadapród, majd káplár a 33. (Sztáray) gyalogezredben. A testőrségnél 1799 április 1-től 1804 március 31-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 52. (Antal majd Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ban főhadnagy és 1809 június 14-én Győrnél francia fogságba került. 1810-ben II. százados, 1814-ben pedig I. százados. Ez évben a pármai ütközetben ezrede 3. zászlóaljával újból fogságba jutott. 1832-től őrnagyi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1852 augusztus 27-én Cremonában.

(Nemességi adatok M. Lászlónál.)

753. báró **MESZÉNA ISTVÁN** (Hivvári).

Született 1824 október 4 Szentes (Csongrád vm.). 1839 augusztus 2-től hadapród volt a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. Innen 1840 szeptember 30-án az utászokhoz osztatott be, honnan 1842 szeptember 1-én újból a 33. gyalogezredhez helyeztetett. A testőrségnél 1843 május 1-től 1848 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Heves vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban

a 6. (Württemberg) huszárezredhez került. A szabadságharcban 1848 június 19-től százados, majd 1848 október 1-től őrnagy a 4. zászlóaljban. A nagyszebeni csatában (1849 jan. 21.) súlyosan megsebesült. Felépülése után 1849 február 16-tól alezredes és a hódmezővásárhelyi 4. sz. újonctelep parancsnoka lett. Végül mint ezredes, Bem tábornok táborkari főnöke. Érdemeiért III. oszt. érdemrendet kapott. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1850 március 14-én halálra, illetve kegyelem útján 10 évi várfogságra ítélve, ugyanott raboskodott. Szabadulása, 1852 július 24 után, titkár lett a kereskedelemügyi minisztériumban. Az újonnan felállított honvédségnél 1869 július 26-tól alezredes és a 10. zászlóalj, 1871 október 30-tól pedig ezredes és a 3. dandár parancsnoka. Meghalt 1881 február 1 Nagyvárad (Bihar vm.).

(Címeresnemeslevél 1656 február 26. A gárdista, az 1818 március 23-án osztrák bárói rangot nyert M. János (1785—1867) és Zámocsnik Erzsébet (sz. 1791) fia.)

754. MESZLÉNYI JENŐ (Meszleni).

Született 1814 Kisdém (Veszprém vm.). 1832 július 12-től hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 január 1-től 1838 december 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Veszprém vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a német—bánáti (utóbb 12.) határőrgyalogezredhez helyeztetett, hol 1845-ben főhadnagy volt. 1848 elején leköszönt rangjáról és elhagyta a hadsereget. A szabadságharcban eleinte nemzetőrszázados, 1848 szeptember 6-tól pedig őrnagy és parancsnok a szabadcsapat gyalogzászlóaljnál. 1848 október 1-től alezredes és komáromi térparancsnok, végül pedig mint ezredes Kiss Ernő országos főparancsnok helyettese. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1849 november 16-án halálra, illetve kegyelem útján 10 évi várfogságra ítélve, 1850 június 10-én szabadult Aradról. Kossuth Lajos sógora volt. Meghalt 1900 június 20 Pozsonyban.

(Címeresnemeslevél 1569 augusztus 17. Adománylevél 1702. A gárdista, M. János († 1842) és Kisfaludy Erzsébet (1782—1839) fia, M. János és Wagner Erzsébet unokája, az 1754/55-ben Győr vm. igazolt M. Pál és Ürményi Erzsébet szépunokája).

755. MESZLÉNYI JÓZSEF (Meszleni).

Született 1822 Velence (Fejér vm.). 1840 február 22-től hadapród volt a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1844 május 1-től 1846 február 1-ig szolgált Fejér vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(Nemességi adatok M. Jenőnél. A gárdista, M. Ferenc († 1853) és Dömötöri Németh Anna (1795—1860) fia, M. János és Wagner Erzsébet unokája).

756. MIHALOVICS ANTAL.

Született 1784 Nagybánya (Szatmár vm.). 1800 május 15-től önköltséges hadapród, 1800 július 6-tól káplár, végül 1803-tól őrmester a 37.

(Auffenberg) gyalogezredben. Résztvett a francia hadjáratban, mely alkalommal 1800 december 1-től 1801 július 1-ig hadifogoly volt. A testőrségnél 1804 február 1-től 1809 január 31-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1806-ban futárszolgálatot teljesített a nemesi felkelő seregben. A gárdától alhadnagyi rangban, újból a 37. (ekkor már Weidenfeld) gyalogezredhez helyeztetett és 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1810—14 főhadnagy volt.

(A gárdista, az 1809 évi nemesi összeíráskor Szatmár vm. igazolt M. Bertalan fia.)

757. **MIKLÓS ANDRÁS** (Dálnoki).

Született 1752 Dálnok (Háromszék). 1771-től önköltséges hadapród, majd káplár volt a 31. (Haller), később pedig a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1774 november 21-én vétetett fel Erdélyből. 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai, majd 1775-ben a milánói testőrkülönítménybe, honnan 1776-ban a hadsereghez való helyezését kérte. 1780-ban beosztva futárszolgálatra. Gárdai szolgálata alatt halt meg 1781 június 24-én Erdélyben.

(Címeresnemeslevél 1615 január 10. A család felvéve az 1635. évi lustrakönyvekbe és az 1770. évi nemesi összeíráskor igazolva Háromszék).

758. **MIKLÓSY ANTAL** (Radványi).

Született 1794 Eger (Heves vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Heves vármegye ajánlatára, hol 1813 szeptember 15-től 1818 szeptember 14-ig szolgált. Ez idő alatt 1817-ben beosztva a Leopoldina fhgnő kíséretére kirendelt livornói testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (György) huszárezredhez helyeztetett, hol 1825-ben főhadnagy, azonban 1826 április 30-án már leköszönt. A szabadságharcban 1848-ban egri nemzetőrszázados s egyideig Eger város térparancsnoka, majd Lenkey Károly őrnagy után a 2. zászlóalj helyettes parancsnoka. Utóbb vármegyei tisztviselő volt.

(A család nemessége 1784-ben igazolva Heves vm., honnan 1814-ben nemesi bizonyságlevelet kapott. A gárdista, M. Pál és Regőczi Nagy Mária fia.)

759. gróf **MIKÓ FERENC** (Hidvégi és Bodoki)

Született 1739 Hidvég (Szilágy vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1761 szeptember 30-ig szolgált, mikoris leköszönt. Meghalt 1792.

(A gárdista, az 1755 augusztus 26-án magyar grófi rangot nyert M. Pál és gr. Bethlen Klára (sz. 1728) fia.)

760. gróf **MIKÓ MIKLÓS** (Hidvégi és Bodoki).

Született 1743 Hidvég (Szilágy vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1764 február 21-től 1770 szeptember 4-ig szolgált. Ez idő alatt 1765-ben beosztva a Lipót fhg. házassága alkalmából kirendelt innsbrucki, majd 1769-ben az Amália fhgnő kíséretére kivezényelt pármai testőrkülönítménybe. A gárdától az erdélyi királyi táb-

lához került mint ülnök. 1774-ben erdélyi allovászmester, 1785-ben administrator Háromszékben, 1786-ban pedig tanácsos az erdélyi fellebbviteli bíróságnál. Meghalt 1790 február 23 Nagyszeben.

(A gárdista, az 1772 szeptember 23-án magyar grófi rangot nyert M. Miklós és Alsócsernátoni Bernáld Krisztina fia.)

761. **MIKOVINYI NEP. JÁNOS** (Breznóbányai).

Született 1762 Vieszka (Trencsén vm.). Hadapród volt a 6. (Hadik) huszárezredben. A testőrséghez 1785 október 23-án vétetett fel Trencsén vármegye ajánlatára, azonban nem vonult be.

(Címeresnemeslevél 1652 június 1. A gárdista, az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt M. Imre fia.)

762. **MIKOVINYI JENŐ** (Breznóbányai).

Született 1828 Nagyszombat (Pozsony vm.). 1845 október 7-től hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrséghez 1846 május 1-én vétetett fel Trencsén vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 21-én el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy a 24. zászlóaljban, 1848 október 13-tól pedig már százados a 37., majd az 56. zászlóaljnál Komáromban, hol 1849 szeptember 27-én letéve a fegyvert, szabadon távozott. Utóbb az egyik állami jószágigazgatóságnál volt alkalmazásban. Meghalt 1887.

(Nemességi adatok M. Jánosnál. A gárdista, M. János és Szüz Alojza fia, M. Károly és Hodics Klára unokája, az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt M. György és Dubniczky Franciska szépunokája.)

763. **MIKSA JÁNOS** (Diódvárallyai).

Született 1742 Diódváralján (A. Fehér vm.). Hadapród volt a Lusinsky-féle huszár (24. sz. lovas) ezredben. A testőrségnél 1761 október 1-től 1767 augusztus 18-ig szolgált Erdélyből, honnan főhadnagyi ranggal és évi 200 forint kegydíjjal távozott. Meghalt 1806 április 12.

(A család nemessége 1770-ben igazolva A. Fehér vm.).

764. **MILLENKOVICH GYÖRGY** (Zsabári).

Született 1824 Teregova (Krassó-Szörény vm.). 1839 szeptember 14-től hadapród az 54. (Hessen) gyalogezredben. A testőrséghez 1845 május 1-én vétetett fel Krassó vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1849 június 22-én mint alhadnagy 1845 május 1-i ranggal a 62. (Turszky) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1850-ben főhadnagy, 1854-ben II. százados, 1859-ben pedig I. százados volt.

(Címeresnemeslevél és előnév 1828 október 7. A gárdista, a nemességszerző M. Sztoján fia.)

765. **MILLENKOVICH KONSTANTIN.**

Született 1822 Morava (Bánát). 1836 október 16-tól hadapród az 54. (Hessen) gyalogezredben, majd 1839 február 1-től az illir-bánáti határőrzászlóaljban, végül 1839 november 1-től a német-bánáti (12. bánáti) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1841 május 1-től 1846 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Slavóniából. A gárdától főhadnagyi rangban a gradiskai (8. slavón) határőrgyalogezredhez helyeztetett. 1853-tól ugyancsak főhadnagy az 53. (Lipót-Lajos fhg.) gyalogezredben, 1859-ben pedig a wieni 2. önkéntes zászlóaljnál.

(A gárdista, az 1835 október 1-én címeresnemeslevelet nyert M. István bródi határőrgyalogezredbeli alezredes fia.)

766. **MILLENKOVICH MIHÁLY.**

Született 1827 Teregova (Krassó-Szörény vm.). 1841 szeptember 16-tól hadapród volt a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Slavóniából, azonban még bevonulása előtt meghalt 1847 június 27-én Wienben.

(Nemességi adatok M. Konstantinnál, kinek testvére.)

767. **MILLENKOVICH SÁNDOR** (Zsabári).

Született 1815 Fehértemplom (Temes vm.). Az aknászakadémiáról került mint zászlós 1836 október 24-én az 54. (Hessen) gyalogezredhez. A testőrségnél 1838 szeptember 1-től 1843 augusztus 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Krassó vármegye ajánlatára. Ez idő alatt úgy 1839-ben, mint 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítményekbe. A gárdától alhadnagyi rangban a gradiskai (8. slavón) határőrgyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1844-ben főhadnagy, 1847-ben ezredsegédtiszt, 1850—56-ban pedig I. százados volt. Mint nyugállományú címzetes őrnagy halt meg 1862 május 10-én Banjalukán.

(Nemességi adatok M. Györgynél, kinek testvére.)

768. **MILLORADOVICH DÁNIEL** (Hrabrenovichi és Dubravei).

Született 1763 Vinkovce (Slavón végvidék). 1783 augusztus 20-tól hadapród, majd 1784 április 12-től zászlós a bródi (7. slavón) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1784 április 24-től 1787 október 31-ig szolgált Slavóniából és ez idő alatt 1786 április 7-től mint mérnök működött a földmérési munkálatoknál. 1786 április 21-én mint futár küldetett Nagyváradra. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban először az 51. (Gyulay Ferenc), majd október 11-én a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez osztatott be. Innen 1788 január 11-én főhadnagyi rangban a szerb szabadcsapathoz került, hol március 31-én már II. százados, 1789-ben pedig osztályparancsnok. 1790-ben őrnagy a Vukassevich-féle szabadcsapatban. 1800-ban alezredes lett, mely rangban nyugállományba is vonult.

(A család, osztrák örökös tartományi nemességet 1760 szeptember 13-án kapott.)

769. MISICS JÓZSEF.

Született 1739 Sárkányfalva (Esztergom vm.). A polgári életből vétetett fel 1760 július 22-én Esztergom vármegye ajánlatára a testőrséghez, azonban még a tényleges szolgálat megkezdése előtt 1760 augusztus 31-én leköszönt s nem is vonult be. Utóbb, 1767-ben komáromvármegyei táblabíró.

(Címeresnemeslevél 1590 szeptember 26. A gárdista, az 1754/55-ben Esztergom vm. igazolt M. Mihály alispán és Huszár Katalin († 1763) fia.)

770. MISKEY GYÖRGY.

Született 1776 Uny (Esztergom vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1795 január 21-én Esztergom vármegye ajánlatára. Rövid ideig tartó szolgálata alatt főhadnagyi rangot kapott és a gárdánál halt meg 1796 június 26-án Wienben.

(A gárdista, M. Ádám esztergomi szolgabíró fia, az 1754/55-ben Esztergom vm. igazolt M. István és Kostyán Magdolna unokája, M. Ferenc és Nádasdy Borbála szépunokája, az 1694-ben nádori adományt nyert M. István és Sebessy Judit dédunokája.)

771. MISKOLCZY SÁNDOR (Mezőtelegdi).

Született 1824 Nagyvárad (Bihar vm.). 1841 december 8-tól közlegény, majd 1844 március 21-től káplár, végül 1845 szeptember 18-tól hadapród volt a 9. (Miklós) huszárezredben. A testőrséghez 1846 május 1-én vétetett fel Bihar vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és onnan 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy a 20. zászlóaljnál és a kassai ütközetben (1849 jan. 4.) fogságba került. Azonban február havában már kiszabadult és február 1-vel kapitány lett a 9. (Miklós) huszárezredben. Néhány hónappal utóbb elesett a hatvani csatában 1849 április 2-án.

(A gárdista, M. Lajos (1775—1846) és Szodoray Eszter fia, M. László (sz. 1751) és Ramocsaházi Erdődy Ágnes (sz. 1755) unokája, az 1754/55-ben Bihar vm. igazolt M. István és Piskárosi Szilágyi Mária szépunokája.)

772. MISKOVITS SÁNDOR.

Született 1817 Sziszek (Zágráb vm.). 1835 október 13-tól hadapródaltüzér, 1835 december 1-től pedig hadapródtüzér, majd 1838 június 21-től beosztva a bombászkarhoz, bombászhadapród volt az 5. tábori tüzérezredben. A testőrséghez 1839 május 1-én került Bács vármegye ajánlatára. Úgy 1840-ben, mint 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítményekbe. Gárdai szolgálata alatt, szabadságonléte alkalmával halt meg 1844 január 19-én Pesten.

(Címeresnemeslevél 1718 március 20.)

773. MIXICH EDUÁRD (Alsólukaveczi).

Született 1792 Otocsán (Lika-Korbava vm.). 1811 szeptember 1-től hadapród volt az 53. (Jellachich János) gyalogezredben. A testőrséghez

1813 május 10-én vétetett fel Horvátországból, azonban alig egy félév elteltével 1813 november 14-én, már főhadnagyi rangban a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez helyeztetett, de 1816 július 31-én leköszönt rangjáról.

(Adománylevél 1643. (Orsz. Ltár: Lib. Don. VII. 387/8.) A család felvéve az 1781. évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.).

774. **MIXICH EGYED** (Alsólukaveczi).

Született 1797 Sipak (Zágráb vm.). 1814 április 1-től önköltséges hadapród, majd káplár a 62. (Wacquant-Geozelles) gyalogezredben, Laibach állomáshellyel. A testőrségnél 1815 május 26-tól 1820 május 25-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Horvátországból. A gárdától alhadnagyi rangban az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez osztatott be, hol 1823-ig szolgált.

(Nemességi adatok M. Eduárdnál.)

775. **MIXICH JÓZSEF** (Alsólukaveczi).

Született 1739 Jaska (Zágráb vm.). A polgári életből lett a testőrséghez 1760 október 1-én Horvátországból felvéve, azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről.

(Nemességi adatok M. Eduárdnál.)

776. **MIXICH MIKLÓS** (Alsólukaveczi).

Született 1745 Jaska (Zágráb vm.). A polgári életből került 1768 június 4-én a testőrséghez Horvátországból, honnan 1778 január 20-án, mint II. százados a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.Az ezrednél 1787-ben 2-ik őrnagy, 1789 március 1-én alezredes, 1794 február 8-án pedig ezredes lett. Mint nyugállományú ezredes halt meg 1805 július 9-én Túrmezőn (Zágráb vm.).

(Nemességi adatok M. Eduárdnál.)

777. **MOCSÁRY DÁNIEL** (Bocsári).

Született 1796 június 5 Lapújtő (Nógrád vm.). 1814 április 1-től hadapród volt az 1. (Császár) huszárezredben és résztvett az 1813—15 évi francia hadjáratban. A testőrségnél 1816 június 22-től 1821 június 21-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Nógrád vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1816-ban az I. Ferenc király arája, Karolina-Auguszta fhgnő Braunauból Wienbe kísérő testőrök egyike. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Württemberg) huszárezredhez helyeztetett, hol 1822-ig szolgált. Utóbb nógrádi és zólyomi táblabíró, 1865-től pedig cs. kir. kamarás. Meghalt 1874 március 5 Lapújtő.

(Adománylevél 1580. A gárdista, M. Antal (1757—1832) és Darvas Mária (1769—1803) fia, az 1754/55-ben Nógrád vm. igazolt M. (de eadem) Balázs (1723—1772) és Petók Franciska unokája, M. János (1686—1761) és Szmrecsányi A. Mária szépunokája, M. György és Osztroluczky Anna dédunokája.)

778. **MOLNÁR JÓZSEF.**

Született 1805 Komárom. 1822 január 1-től önköltséges hadapród a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1826 február 1-től 1831 január 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Komárom vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Liechtenstein) huszárezredhez került, hol 1832-ben főhadnagy, 1839-ben II. kapitány, 1841-ben pedig I. kapitány volt. Résztvett az 1848/49 évi olaszországi hadjáratban. 1849-ben őrnagy lett, de még ez év november 14-én nyugállományba vonult.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Komárom vm.).

779. **MÓNÉ KÁROLY** (Alsóveniczei).

Született 1808 Küküllővár. 1828 május 13-tól önköltséges hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 október 1-től 1836 szeptember 30-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 37. (Máriássy) gyalogezredhez helyeztetett, de 1837-ben leköszönt rangjáról. Elhagyva a hadsereget, kamarai tisztviselő lett Varasdon. A szabadságharcban mint közhonvéd állott be a 2. zászlóaljhoz. A déli harctéren már hadnagy és a 33. zászlóaljhoz került. 1849 január 1-től főhadnagy, majd az év folyamán százados, végül őrnagy. Utoljára szállítókari parancsnok Egerben. Aradon 1850-ben halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítéltetett.

(A tulajdonképpeni családnév JONAK alias MONYE. Címeresnemeslevél 1718 március 7. A gárdista, ki 1829 július 21-én nemesi bizonyságlevelet nyert Fogaras vm.-től, M. Antal és Juhász Mária fia.)

780. **MÓRICZ KÁROLY** (Técsői).

Született 1819 Taracköz (Máramaros vm.). 1837 február 3-tól hadapród a 39. (Dom Miguel) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 december 1-től 1842 november 30-ig szolgált Máramaros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Wernhardt) könnyű lovasezredhez helyeztetett Nagy-Enyed állomáshellyel. Az ezrednél 1843-tól főhadnagy s az még 1848-ban is. A szabadságharcban 1848-ban főszázados, 1849 június 10-től őrnagy, végül 1849 júliusától alezredes a déli harctéren küzdő 13. (Hunyady) huszárezredben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1849 december 12-én halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve, Munkácson raboskodott 1852 június 16-ig, mikor kegyelmet nyert. 1878-ban huszti orsz. képviselő volt. Meghalt 1894 január 30 Máramarosszigeten.

(Címeresnemeslevél 1609 február 8. A gárdista, M. Péter (1791—1861) alispán és Darvay Anna fia, M. István és Várady Ágnes unokája, az 1754/55-ben Máramaros vm. igazolt M. István és Décsey Mária szépunokája.)

781. **MÓRITZ DÉNES** (Sepsiszentgyörgyi).

Született 1804 augusztus 16-án Kőröspatak (Háromszék). 1822-ben az olmützi katonaiskola növendéke, majd ez év március 1-től hadapród a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredben, 1822 április 1-től az 57. (Munitilló), végül 1825 február 1-től a 31. (Splényi) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1826 február 1-től 1831 január 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Erdélyből. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Császár) könnyű lovasezredhez került, innen pedig a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez, végül ismét az 1. könnyű lovasezredhez, hol 1833-ban főhadnagy. Majd visszahelyeztetett a 11. huszárezredhez, hol 1839-ben II. kapitány 1844-ig, amikoris nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848 szeptember 11-től előbb udvarhelyszéki nemzetőrőrnagy, utóbb pedig ugyancsak őrnagy és osztályparancsnok a 15. (Mátyás) huszárezrednél, Gál Sándor székelyföldi seregében. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1849 december 5-én halálra, illetve kegyelem útján 10 évi várfogságra ítélve raboskodott Olmützben 1851 február 28-ig. Meghalt 1859-ben.

(A gárdista, az 1818 július 7-én címeresnemeslevelet nyert M. József fia.)

782. **MORÓ MÁTYÁS.**

Született 1746-ban Szeredharaszt (Nyitra vm.). A polgári életből került Nyitra vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1771 október 17-től 1776 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt beosztva 1772-ben a pozsonyi, 1774-ben pedig a milánói testőrkülönítménybe. Utóbb 1784 január 23-tól alhadnagy, 1787-ben főhadnagy a 3. zászlóaljnál, 1788-ban pedig II. százados volt a 37. (Siskovics) gyalogezredben. 1790-ben Lembergben állomásozott.

(Címeresnemeslevél 1627 január 8. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

783. **MORVAY BÉLA** (Alsódrskóczi).

Született 1786 Komárom. 1802 október 13-tól önköltséges hadapród, majd 1804 június 1-től káplár a 39. (Duka) gyalogezredben. A testőrségnél 1805 február 1-től 1809 március 16-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára és ez idő alatt 1809-ben, az uralkodó személye körüli szolgálattételre beosztott 6 testőr egyike. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Hessen-Homburg) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1810-ben főhadnagy, 1813-ban II. kapitány, 1822-ben pedig I. kapitány volt. Meghalt 1837 január 30-án Tarnopolban.

(Címeresnemeslevél 1655 május 7. A gárdista, M. György (sz. 1737) nemes testőr fia.)

784. **MORVAY GYÖRGY** (Alsódrskóczi).

Született 1737 Alsódrskócon (Trencsén vm.). 1756 február 12-től őrmester volt a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1760 június 1-től 1765 augusztus 27-ig szolgált, honnan távozva sóhivatalnok lett Komáromban.

(Nemességi adatok M. Bélánál. A gárdista, ki az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt M. Pál fia, 1772-ben kihirdette nemességét Komárom vm.).

785. **MOTESICZKY PÁL** (Motesiczi és Kesselőkeői).

Született 1738 Motesicon (Trencsén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Trencsén vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 2-től 1763 április 30-ig szolgált. A gárdától állásbiztosító okmánnyal távozott. 1814 január 30-án végrendelkezett Motesicen, hol 1815 január 16-án húnyt el.

(A gárdista, az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt M. István és Szlavniczai Sándor Anna fia, M. Pál és br. Balassa Zsófia unokája, M. alias Majthényi András és Szobek Zsuzsanna szépunokája.)

786. **MUMHARDT FERENC.**

Született 1777 Kassa (Abaúj vm.). Először gyakornok volt a budai kamaránál, majd 7 hónapon át főhadnagy a gömörvármegyei nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1798 június 1-től 1803 május 31-ig szolgált Gömör vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban került a 39. (Nádasdy) gyalogezredhez és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1626 március 30. A gárdista, M. Sándor (sz. 1746) nemes testőr és br. Somerau-Beck Anna fia.)

787. **MUMHARDT SÁNDOR.**

Született 1746 Gömörpanyit (Gömör vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Gömör vármegye ajánlatára, hol 1767 december 26-tól 1770 január 22-ig szolgált. Ez idő alatt 1769-ben, 1771-ben és 1773-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától mint számfeletti ülnök került a kamarához Kassára. 1798-ban fia ajánlásakor már rendes kamarai ülnök.

(Nemességi adatok M. Ferencnél. A gárdista, az 1754/55-ben Gömör vm. igazolt M. Márton és Kovács Anna fia, M. Márton és Palugyay Mária unokája, M. György szépunokája, a nemességszerző M. János dédunokája.)

788. **MUNKÁCSY JÓZSEF.**

Született 1752-ben Galánta (Pozsony vm.). Káplár volt az 1. (Császár) huszárezredben. A testőrségnél 1773 október 10-től 1776 december 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. Utóbb belépve a hadseregbe, 1784 január 23-tól alhadnagy, majd 1790-ben főhadnagy a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A francia háborúban 1796/97-ben már százados, ugyancsak a 33. (ekkor Sztáray) gyalogezrednél. Kehlnél (1796 nov. 22.) szerzett érdemeiért 1797 január 20-án megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1798-ban őrnagy az olaszországi hadjáratban. 1800-ban alezredes, 1805-ben pedig ezredes a 37. (Auffenberg) gyalogezredben és október 18-án Veronánál ismételten kitüntette magát. 1809-ben tábornok és gyulafehérvári várparancsnok. Meghalt 1815 december 18-án Gyulafehérváron.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.).

1 Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 511. 1740.

789. **NAGY ANDRÁS** (Galánthai).

Született 1750 december 23 Komárom. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Komárom vármegye ajánlatára, hol 1772 június 29-től 1776 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1773-ban beosztva a milánói testőrkülönítménybe. Utóbb belépett a hadseregbe, hol 1784 január 23-tól alhadnagy, 1792-ben főhadnagy, végül 1803-ban már I. százados az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. Meghalt 1805 november 23 Pécs.

(Címeresnemeslevél 1582 április 4. Nemességmegerősítés 1609 aug. 14. A gárdista, N. Miklós (1698—1779) ezredes és br. Mehlensz (?) A. Mária († 1779) fia, N. István és Nagykéri Pap Klára († 1710) unokája.)

790. **NAGY ANDRÁS** (Kecskeméti).

Született 1797 Miskolc (Borsod vm.). 1814 október 11-től önköltséges hadapród, majd 1815 május 1-től káplár, végül 1815 szeptember 16-tól őrmester a 31. (Miksa-József) gyalogezredben. A testőrségnél 1820 szeptember 1-től 1825 augusztus 31-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez került, hol 1828—32. főhadnagy volt.

(Címeresnemeslevél 1630 május 18. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Borsod vm.).

791. **NAGY ANTAL.**

Született 1780 Törökszentmiklós (Heves vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Heves vármegye ajánlatára, hol 1800 augusztus 1-től 1805 július 31-ig szolgált. A gárdától először a 33. (Sztáray) gyalogezredhez osztatott be, azonban utóbb mégis a 2. (József fhg.) huszárezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ban főhadnagy, 1810-ben II. kapitány volt. 1812 május 1-én vonult nyugállományba és 1831 szeptember 6-án elhúnyt Gyöngyösön.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik N. családból származik.)

792. **NAGY DÁVID** (Felsőbükki).

Született 1733 Tömörd (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 10-től szolgált. Betegsége miatt 1762 december 8-tól már hat heti szabadságot kapott, majd 1763 szeptember 16-án leköszönt és távozott.

(A gárdista, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt N. (Felsőbükki) Lajos és br. Engelshofen Rozina fia, N. István alnádor és Martonfalvay Krisztina unokája, N. György és Pintér Katalin szépunokája, az 1616-ban címeresnemeslevelet nyert N. Benedek dédunokája.)

793. **NAGY FERENC** (Branyicskai).

Született 1778 Branyicska (Hunyad vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1798 június 1-én Erdélyből, azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről.

(Címeresnemeslevél 1626 január 1.)

794. NAGY IGNÁC.

Született 1809 Nagykároly (Szatmár vm.). 1827 február 19-től hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1828 november 1-től 1833 október 31-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban újból a 32. gyalogezredhez került, hol 1835—1839-ig főhadnagy volt.

(A gárdista, kit Csongrád vármegye is ajánlott, N. István fia. Közelebbi adatok hiányában azonban nem volt megállapítható, hogy melyik N. családból származik.)

795. NAGY I. ISTVÁN.

Született 1735-ben Nagyvárad (Bihar vm.). 1753-ban belépve a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredbe, ott 1759 február 1-től káplár volt. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel. 1763 március 23-án régi ezredéhez, hol előzőleg már 7 évet szolgált, főhadnagyi rangban történő visszahelyezését kérte, azonban az ezrednél hely ekkor nem lévén üresedésben, kérelmével elutasíttatott. Ugyancsak sikertelen maradt az 1764 szeptember 29-iki épületfakezelővé való kinevezésre irányuló folyamodványa is. 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt, majd annak berekesztése után visszamaradó testőrkülönítménybe. Utóbb, mikor 1769 március 3-án távozott a gárdától, postamester lett Verebélyen.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik N. családból származik.)

796. NAGY ISTVÁN (Galánthai).

Született 1746 szeptember 12 Nagyszombat (Pozsony vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, 1766 november 17-én. 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai, majd 1771-ben a milánói testőrkülönítménybe, hová azonban betegsége miatt csak 1772-ben tudott bevonulni. 1776 szeptember 17-én évi 300 forint ellátással nyugállományba került. Utóbb nyitravármegyei táblabíró. Meghalt 1812 augusztus 20-án Nagykéren (Nyitra vm.).

(Nemességi adatok N. (Galánthai) Andrásnál, kinek testvére.)

797. NAGY II. ISTVÁN.

Született 1748 Árokszállás (Jászság). Gránátos őrmester volt a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1768 december 8-tól 1770 június 30-ig szolgált a Jászkún kerület ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 40. (Colloredo Károly) gyalogezredhez osztatott be. Azonban még a bevonulása előtt június 25-én kiadott újabb rendelkezés értelmében a 2. (Ferdinánd) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Testőrsége alatt 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai testőrkülönítménybe. A 2. gyalogezrednél 1774-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik N. családból származik.)

798. **NAGY JÓZSEF.**

Született 1776 Wien. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pest vármegye ajánlatára, hol 1795 augusztus 1-től 1799 április 1-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Már főhadnagy volt, mikor 1802 december 27-én meghalt Pesten.

(A gárdista, a nemességét 1794-ben Pest vm. igazolt N. Sámuel udv. ágens és Fái Fáy Katalin fia, N. János (1702) unokája, az 1702 szeptember 25-én címeresnemeslevelet nyert N. Gergely és Kutas Zsuzsanna szépunokája.)

799. **NAGY JÓZSEF** (Dálnoki).

Született 1809 szeptember 29 Miskolc (Borsod vm.). 1828 augusztus 25-től önköltséges hadapród a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 február 1-től 1832 július 31-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848 december 16-tól főhadnagy az 52. zászlóaljban, majd százados a 4. székely tartalék zászlóaljnál.

(A család nemessége 1773 január 21-én kihirdetve Borsod vm. A gárdista, a nemességét 1847 május 14-én újból kihirdető N. József (1779—1861) és Szalatnay Erzsébet fia, N. Dávid (1770—1805) unokája, a nemességét 1761-ben Nógrád vm. kihirdető N. Dávid (1740—1811) szépunokája.)

800. **NAGY LAJOS.**

Született 1809 Rétalap (Győr vm.). 1827 május 12-től önköltséges hadapród, majd 1828 október 1-től káplár a 3. (Ferdinánd fhg.) huszárezredben. A testőrségnél 1830 szeptember 1-től 1835 augusztus 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Győr vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez kerülve, 1837-ben főhadnagy, de még ez évben leköszönt. A szabadságharcban 1848-ban a Hunyady lovascsapat kapitánya, majd Komárom várában 1849 áprilisában őrnagy a 13. (Hunyady) huszárezredben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1849 december 20-án halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve Aradon, majd Munkácson raboskodott 1855 április 5-ig. Utóbb biharvármegyei várnagy volt. Meghalt 1871 január 9 Nagyvárad (Bihar vm.).

(A gárdista, N. István fia, azonban közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik N. családból származik.)

801. **NAGY MIKLÓS.**

Született 1779 Szombathely (Vas vm.). Előzőleg 9 hónapon át káplár volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1798 február 1-től 1800 október 7-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. A francia háborúk alkalmával, mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, 1800 július 3-án alhadnagyi rangban, a tartalékseregnek tartozó 35. (Wenckheim) gyalogezredhez osztatott be, további testőrszolgálattal. A gárdától ugyancsak mint alhadnagy került a 2. (József fhg) huszárezredhez és ez alkalommal

200 forint felszerelési átalányt kapott. 1805-től főhadnagy, 1806-ban pedig II. kapitány az 1. (Császár) huszárezredben, azonban 1808-ban már nem szolgál.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik N. családból származik.)

802. **NAGY SÁNDOR.**

Született 1734 Szécsény (Nógrád vm.). 1756 február 12-től káplár volt a 19. (Pálffy Lipót) gyalogezredben. A testőrségnél 1760 június 1-től 1764 február 23-ig szolgált. A gárdától távozva, póstamester lett Szegeden.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik N. családból származik.)

803. báró **NALÁCZY JÓZSEF** (Naláczi).

Született 1748 Nalácvád (Hunyad vm.). Jegyző volt a kir. táblánál. A testőrségnél 1766 november 10-től 1773 szeptember 25-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt, 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai, majd 1772-ben a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától II. kapitányi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez került. Utóbb elhagyva a katonai pályát 1788-ban a kolozsvári kerületi tábla alelnöke és az erdélyi kormányszék tagja. Majd újból belépve a hadseregbe, 1791-ben II. kapitány a 2. (Toscana) huszárezredben, azonban 1792-ben már zarándvármegyei főispán, 1796-ban pedig a nagyenyedi református főiskola főgondnoka. A testőrírók egyike. Meghalt 1822 áprilisában Batizon (?) Hunyadvármegyében.

(A gárdista, br. N. István († 1760) és Toldalaghy Zsuzsanna fia, az 1726 július 12-én magyar bárói rangot nyert N. György († 1739) és br. Jósika Zsuzsanna unokája.)

804. **NÁRAY IMRE** (Nárai).

Született 1748 Nárai (Vas vm.). 1766-tól szolgálva, közlegény, majd káplár volt az 1. (Császár) huszárezredben. A testőrséghez 1774 december 21-én vétetett fel Vas vármegye ajánlatára, honnan 1778 október 17-én főhadnagyi rangban visszakerült az 1. huszárezredhez. Ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Szolgálata alatt 1777-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. Az ezrednél még 1792-ben is főhadnagy volt.

(A család nemessége 1763 október 12-én a legf. helyen igazolva.)

805. **NASZVADY JÓZSEF.**

Született 1771 Körtvélyes (Moson vm.). Előzőleg 1790-ben alhadnagy volt a Győr-Moson vármegyei koronaőrző bandériumban. A testőrségnél 1791 június 25-től 1796 június 24-ig szolgált Moson vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 29. (Wallis) gyalogezredhez került és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1625 november 22. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Moson vm.)

806. **NATLY FERENC.**

Született 1776 Korpona (Zólyom vm.). Vármegyei gyakornok volt. A testőrséghez 1796 október 1-én került Zólyom vármegye ajánlatára és a gárdánál halt meg 1799 július 23-án Wienben. Szolgálata alatt 1798-ban beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe.

(A tulajdonképeni családnév NATL. Címeresnemeslevél 1636 február 16. A család nemessége 1774-ben igazolva Zólyom vm. A gárdista, kit Hont vm. is ajánlott, az 1790-ben Korponán igazolt N. József és Madocsányi Zsuzsa fia, N. György unokája, a nemességszerző N. György szépunokája. Olajfestményű arcképe a hontvármegyei múzeumban volt, de onnan ismeretlen helyre került.)

807. **NEDECZKY IGNÁC** (Nedeczei).

Született 1742 Lesencetomaj (Zala vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Zala vármegye ajánlatára, hol 1763 március 15-től 1766 augusztus 28-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe.

(Adománylevél 1223. A család címere 1783 november 8-án a legf. helyen igazolva. A gárdista, N. Károly († 1759) és Patvarhegyi Teréz fia, N. Imre ítélőmester és Hrabovszky Eszter unokája.)

808. **NEDECZKY KÁROLY** (Nedeczei).

Született 1807 Holics (Nyitra vm.) 1823 október 3-tól hadseregbeli hadapród, majd 1828 április 1-től őrmester a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1828 december 1-től 1833 november 30-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Nostiz-Rinek) könnyű lovasezredhez helyeztetett Morvaországba. Az ezrednél 1835-ben főhadnagy, de 1836 április 1-én már nyugállományba vonult. Majd 1838 május 1-től újból alkalmazva főhadnagy a 3. helyőrségi zászlóaljnál, hol 1847-ben II. százados volt. 1851 május 16-án végleg nyugállományba került. Meghalt 1859 november 7 Pozsony.

(Nemességi adatok N. Ignácnál. A gárdista, N. János és Gottler Karolin fia, N. Pál unokája, N. Pál szépunokája.)

809. **NEMES FERENC.**

Született 1776 Rábahídvég (Vas vm.). Előzőleg 8 hónapon át káplár volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1799 március 1-től 1804 február 29-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára, honnan 150 forint végkielégítéssel távozott. Szolgálata alatt, 1799-ben, beosztva a József fhg. nádor esküvője alkalmából Szt. Pétervárra, majd 1802-ben a pozsonyi országgyűlésre kirendelt gárdakülönítménybe.

(A család nemessége 1763 október 12. és 1789 július 9. a legf. helyen igazolva.)

810. gróf **NEMES JÓZSEF** (Hidvégi és Oltszemi).

Született 1739 Hidvég (Szilágy vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1764 február 21-től 1768 január 16-ig szol-

gált. A gárdától az erdélyi helytartótanácshoz került mint létszámfeletti ülnök. Utóbb, 1790-től Aranyosszék főkirálybírája volt. Meghalt 1809-ben.

(A gárdista, az 1755 augusztus 26-án magyar grófi rangot nyert testvérek egyike.)

NEMESPATAKY ALAJOS l. 862.

PATAKY ALAJOS alatt.

NEMESPATAKY PÉTER l. 863.

PATAKY PÉTER alatt.

811. **NÉMETH FÜLÖP-EDUÁRD** (Nyéki).

Született 1813 Győr. 1831 november 1-től hadapród a 3. (Este) huszárezredben. A testőrségnél 1833 december 1-től 1836 december 31-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Szolgálata alatt, 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. 1845-ben győrvármegyei esküdt volt.

(Adománylevelek 1655. és 1738. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Győr vármegyében.)

812. **NÉMETH JÁNOS** (Nyéki).

Született 1794 augusztus 10 Fiume. Az 1813-ban elrendelt ujjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Pozsony vármegye ajánlatára a polgári életből, 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret felosztalása alkalmával, 1815 május 1-én kivált a testületből. Utóbb, 1832-ben pozsonyvármegyei alispán, 1833-ban követ, 1837-ben pedig újból alispán. 1844-től a pozsonyi váltótörvényszék ülnöke, majd. udv. tanácsos volt. Meghalt 1864 január 12 Pozsony.

(Nemességi adatok N. Fülöp-Eduárdnál. A család 1817 október 15-én nemesi bizonyságlevelet nyert Pozsony vm. A gárdista, N. Sándor és Susány Franciska fia, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt N. József unokája, N. János és Vizkelethy Bora szépunokája.)

813. **NÉMETH PÉTER** (Dömötöri).

Született 1789 Kis-Unyom (Vas vm.). Előzőleg, 1809-ben hadnagy volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1813 április 1-től 1814 május 3-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. 1819—1822 mint alhadnagy szolgált a 6. (Württemberg) huszárezredben, honnan távozva, tartományi biztos lett. Meghalt 1871 október 26 Pécs.

(A gárdista, N. János (1750—1829) kir. tanácsos, hétszemélynök fia, N. Ferenc unokája, az 1723-ban új adományt nyert N. György szépunokája.)

814. **NÉMETHSZEGHY IGNÁC** (Almási).

Született 1792 Magyaróvár (Moson vm.). Vármegyei irnok volt. A testőrséghez első ízben 1813 április 1-én vétetett fel Moson vármegye ajánlatára és az uralkodó személye körüli hadi szolgálattételre osztatott be. Azonban már 1813 augusztus 3-án alhadnagyi rangban a 3. (Albert hg.) vértes lovasezredhez helyezve, 1814-ben főhadnagy, 1828-ban pedig II. kapitány lett. Katonai szolgálata alatt, 1814-ben megfordult Lyonban és Pont de Vauxban is. 1830 július 28-án került vissza a gárdához, mint II. testőrőrmester. 1838-ban a milánói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítmény egyik parancsnoka. 1839 július 18-án őrnagyi ranggal és évi 600 forint ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1848 július 18-án Pozsonyban.

(A család nemessége Komárom vm. nemesi bizonyságlevele alapján, 1790-ben igazolva Bács vm. A gárdista, az 1803 július 8-án előnevet nyert N. István (1754—1832) mosoni alispán, udv. tanácsos és Vermes Julia fia.)

815. **NÉMETHSZEGHY ISTVÁN** (Almási).

Született 1794-ben Magyaróvár (Moson vm.). Az 1813-ban elrendelt ujjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Moson vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret felosztalása alkalmával, 1815 május 2-án kivált a testületből.

(Nemességi adatok N. Ignácnál, kinek testvére.).

816. **NICZKY GYÖRGY** (Niczki).

Született 1779 Nicken (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1800 február 1-én Vas vármegye ajánlatára, azonban még bevonulása előtt, 1800 március 10-én elhúnyt Szabáson (Somogy vm.).

(Adománylevél 1221. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm.)

817. **NICZKY IGNÁC** (Niczki).

Született 1736 Nicken (Vas vm.). 1757-től a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezrednél szolgált, hol 1759 április 1-től főhadnagy volt. A porosz hadjárat alkalmával fogságba került. A testőrségnél 1760 június 1-től I. testőrőrmester lett II. kapitányi rangban. 1763 november 22-én őrnagy és a gárdánál halt meg 1765 október 8-án Wienben.

(Nemességi adatok N. Györgynél.)

818. **NIKSCHICH DEMETER.**

Született 1826 Kács (Bács vm.). 1840 január 1-től hadapród a csajkás határőrzászlóaljnál, honnan 1843 szeptember 16-án a pétervaradi (utóbb 9.) határőrgyalogezredhez helyeztetett. Innen, 1845 augusztus 16-án újból visszakerült a csajkászászlóaljhoz. A testőrségnél 1847 május 1-től 1848 december 1-ig szolgált Torontál vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1847-ben, beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától Jellachich altábornagy rendeletére, alhadnagyi rangban az otocai (utóbb 2. károlyvárosi) határőrgyalog-

ezredhez osztatott be, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1853-ban főhadnagy, 1860-ban II. százados, 1867-ben I. százados volt. 1874-től az újgradiskai kerület ideiglenes vezetője a katonai határőr igazgatási karnál. Itteni beosztása 1877-ig tartott.

(Címeresnemeslevél 1820 július 7.)

819. **NOVÁK GYÖRGY** (Szamosújvári).

Született 1813 április 25-én Pest. 1831 április 1-től hadapród a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 november 1-től 1837 október 31-ig szolgált Békés vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1836-ban, beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 51. (Károly-Ferdinánd fhg) gyalogezredhez helyeztetett, Olaszország állomáshellyel. Az ezrednél 1840-ben főhadnagy, 1850-ben pedig I. százados, végül 1859-ben őrnagy és 1860-ban nyugállományba vonult. Meghalt 1872 július 1.

(Címeresnemeslevél 1753 július 30. A család ezen ága 1826-ban igazolta nemességét Békés vm.-ben. A gárdista, N. Joachim (sz. 1760) pesti táblabíró és Gastager A. Mária fia, a nemességszerző N. Márton és Fodor Ilona († 1783) unokája.)

820. **NOZDROVICZKY BÁLINT** (Nozdroviczi).

Született 1776 Nozdrovicon (Trencsén vm.). A polgári életből került a testőrséghez Trencsén vármegye ajánlatára, hol 1795 augusztus 1-től 1797 november 30-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Új adománylevél 1463. A család nemessége 1754/55-ben Trencsén vm. 1789 szeptember 24-én pedig a legf. helyen igazolva.)

821. **NOZDROVICZKY JÁNOS** (Nozdroviczi).

Született 1753 Nozdrovicon (Trencsén vm.). 1771-ben önköltséges hadapród, majd káplár volt az 1. (Császár) huszárezredben. A testőrségnél 1778 január 1-től 1779 március 18-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 53. (Pálffy János) gyalogezredhez helyeztetvén, 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Nemességi adatok N. Bálintnál.)

822. **NOZDROVICZKY MÁTYÁS** (Nozdroviczi).

Született 1739 Nozdrovicon (Trencsén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Trencsén vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 4-től 1763 július 22-ig szolgált. A gárdától mint 1763 február 1-én kinevezett főhadnagy, a 3. (Széchenyi) huszárezredhez helyeztetett. Utóbb 1778-ban II. kapitány volt. Meghalt 1783 január 3 Monaszteria (Torda vm.).

(Nemességi adatok N. Bálintnál.)

823. **NOZDROVICZKY MIKLÓS** (Nozdroviczi).

Született 1785 Árvaváralja. A polgári életből, hol Marsovszky Miklós táblabíró mellett gyakornok volt, vétetett fel a testőrséghez Árva vármegye ajánlatára és ott 1806 február 1-től 1809 február 28-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez

helyeztetvén, 1810-ben főhadnagy, azonban már 1812 augusztus 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1839 augusztus 14 Bolesón (Trencsén vm.).

(Nemességi adatok N. Bálintnál. A gárdista, kit Trencsén vm. is ajánlott, N. Miklós fia.)

824. gróf **NYÁRY FERENC** (Bedeghi és Berencsi).

Született 1802 Pozsony. 1820 június 1-től hadapród az 5. (Sommariva) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1820 december 1-től 1825 november 30-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Coburg) ulánusezredhez került, hogy 1827-ben főhadnagy, 1832-ben pedig II. kapitány volt. 1835 február 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1844 április 9 Pozsony.

(Címerbővítés 1535 augusztus 16. Magyar bárói rang 1573 december 19. Magyar grófi rang 1655 junius 22. A gárdista, gr. Ny. József (sz. 1764) és Szloboda Mária fia, gr. Ny. János († 1780) és br. Révay Ilona († 1751) unokája, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt gr. Ny. Zsigmond (1692—1757) és Majláth Klára (1699—1754) szépunokája.)

825. gróf **NYÁRY IZIDOR** (Bedeghi és Berencsi).

Született 1827 március 3 Gbellán (Trencsén vm.). 1846 június 11-től hadapród a 6. (Wallmoden—Gimborn) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Trencsén vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt, 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én ugyan elbocsátását kérte, azonban betegsége miatt visszamaradt. Utóbb, 1849 július 19-én, a 4. (Boyneburg-Lengsfeld) dragonyos ezredhez helyeztetett és ez alkalommal, 1847 május 1-i rangot és 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1849-ben főhadnagy, 1855-től cs. kir. kamarás, 1856-ban pedig II. kapitány volt. Meghalt 1878 július 16 Kalksburg (A. Ausztria).

(Nemességi adatok gr. Ny. Ferencnél. A gárdista, gr. Ny. Rudolf (1804—1851) cs. kir. kamarás és Bossányi Anna (1807—1877) cs. ker. hölgy fia, gr. Ny. János (1766—1836) és gr. Serényi Eleonóra (1775—1806) unokája, gr. Ny. János († 1780) és br. Révay Ilona († 1751) szépunokája, gr. Ny. Zsigmond (1692—1757) és Majláth Klára (1699—1754) dédunokája.)

826. **NYEREGJÁRTÓ JÁNOS** (Szikszói).

Született 1817 Somorja (Pozsony vm.). 1836 február 10-től hadapródaltüzér, 1837 szeptember 21-től pedig tüzér a 2. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1839 május 1-től 1844 április 30-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt beosztva úgy 1840-ben, mint 1843-ban a pozsonyi országgyűlések tartamára kirendelt testőrkülönítményekbe. A gárdától alhadnagyi rangban a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1845-ben főhadnagy s az még 1848-ban is. A szabadságharcban, 1848 október 1-től százados a 19. zászlóaljban, 1849 január 16-án pedig őrnagy és a zászlóalj parancsnoka. 1849 júliusában már alezredes s hadosztályparancsnok a X. hadtestben. A világosi fegyverletétel (1849

aug. 13.) után Aradon 1850 március 20-án halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott 1856 április 15-ig. Utóbb a Magyar Földhitelintézet tisztviselője volt. Meghalt 1866 április 20 Budapest.

(Címeresnemeslevél 1591 május 9. A gárdista, az 1818-ban Pozsony-vm.-től nemesi bizonyságlevelet nyert Ny. József († 1824) fia, Ny. József unokája, Ny. János szépunokája, Ny. Miklós dédunokája.)

827. **NYEVICZKEY ANTAL** (Nyeviczkei).

Született 1807 Lasztomér (Zemplén vm.). 1824 június 10-től hadapród volt a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrséghez 1826 február 1-én került Zemplén vármegye ajánlatára és gárdai szolgálata alatt halt meg 1829 szeptember 3-án Lasztoméron.

(Címeresnemeslevél 1686 március 5. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zemplén vm. A gárdista, Ny. József és Nemessányi Zsófia fia.)

828. **NYULÁSZY ANDRÁS** (Dezseri).

Született 1791 Szelőcén (Nyitra vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Nyitra vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez, azonban még a gárdapótkeret feloszlatása előtt, 1814 szeptember 18-án, kivált a testületből.

(A család nemességére vonatkozó adatok Orsz. Ltár: Post Adv. és a Táblai Oszt. iratai között.)

829. **OCSKAY ADOLF** (Ocskói).

Született 1813 Felsődubován (Nyitra vm.). 1832 január 21-től hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1833 március 1-től 1838 február 28-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban, beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (Károly) huszárezredhez került, hol 1839-ben főhadnagy, 1845-ben II. kapitány, 1848-ban pedig I. kapitány volt, azonban 1849-ben nyugállományba vonult.

(Nyitra vm. 1358 december 29-én bizonyítja Ocskó örökjogon való birtoklását. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

830. **ODABASSICH FERENC.**

Született 1771 Verőcén. Gyakornok volt a bánáti kerületi táblánál. A testőrségnél 1795 január 22-től 1800 január 21-ig szolgált Slavóniából. A gárdától távozva, a polgári pályán helyezkedett el és 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1688 február 1.)

831. **OKOLICSÁNYI ELEK** (Okolicsnói).

Született 1744 Okolicsna (Liptó vm.). Hadapród volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezred Wienben állomásozó zászlóaljánál. A testőrség-

hez 1763 január 15-én vétetett fel Liptó vármegye ajánlatára s onnan 1769 július 24-én évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult.

(Adománylevél 1379. A család nemessége 1754/55-ben Liptó vm. igazolva.)

832. **OKOLICSÁNYI FARKAS** (Okolicsnói).

Született 1743 Ószelecén (Szepes vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Szepes vármegye ajánlatára, hol 1763 szeptember 24-től 1769 június 26-ig szolgált. Ez idő alatt, 1764-ben, beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt, majd annak befejezése után Pozsonyban visszamaradó, végül ugyancsak ez évben Hágába vezényelt testőrkülönítménybe. A gárdától mint ülnök került a tiszántúli kerületi táblához Debrecenbe. Ez alkalommal nemcsak 200 forint felszerelési költséget kapott, hanem mindaddig, amíg állását ténylegesen elfoglalhatta, a gárdától fizetésének fele is kiutaltatott. Meghalt 1805 szeptember 10 Debrecen.

(Nemességi adatok O. Eleknél. A gárdista, az 1754/55-ben Szepes vm. igazolt O. Imre és Berzeviczy Zsuzsa fia, O. István és Görgey Anna unokája.)

833. **OKOLICSÁNYI LÁSZLÓ-SÁNDOR** (Okolicsnói).

Született 1828-ban. 1847 február 1-től hadapród volt a 19. (Schwarzenberg) gyalogezredben. A testőrségnél 1848 augusztus 1-től 1849 július 19-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára. A gárdától mint alhadnagy (1848 aug. 1.-i ranggal) a 34. (Vilmos) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1850-ben főhadnagy, azonban 1857-ben már távozott a hadseregből.

(Nemességi adatok O. Eleknél. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Borsod vm.)

834. **OLGYAY IGNÁC** (Olgyai).

Született 1808 Olgya (Pozsony vm.). 1827 szeptember 1-től önköltséges hadapród, majd 1828 szeptember 1-től káplár a 2. (Ferenc fhg.) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1829 április 1-től 1834 március 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Vincent) könnyű lovasezredhez helyeztetett, hol 1842-ben főhadnagy, 1845-ben II. kapitány, 1850-ben I. kapitány, végül pedig 1853-ban őrnagy volt. Meghalt 1862 október 5-én Olgyán.

(Adománylevél 1256. A gárdista, O. Zsigmond és Orosz Teréz fia, O. János és Takách Róza unokája, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt O. József szépunokája.)

835. **OLVASZTÓ GÁBOR.**

Született 1737 Rohod (Szabolcs vm.). 1759 szeptember 1-től zászlós volt a 31. (Haller) gyalogezredben, honnan 1760 június 1-én a testőrséghez került. Összeférhetetlen természetű lehetett, ki 1763 szeptember 29-én a Gromann Zsigmond testőrtársával felmerült ügye büntetéseként, bocsánatkérésre és október 3-ig vasban töltendő elzárásra ítéltetett. 1764-ben

beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. 1764 szeptember 29-én az udvari haditanács értesíti a testőrséget, hogy Olvasztó nem nevezhető ki II. kapitánnyá. Ez év december 11-én újabb szabálytalanság miatt fenyítéssel való eltávolítása elrendeltetett. Ez alkalommal ugyan még sikerült visszamaradnia, azonban mikor 1766 június 17-én hanyag magatartás és kihágás miatt újból eljárás indult ellene, a súlyos fegyelemsértésből kifolyólag 1766 július 30-án, büntetésből elbocsáttatott a gárdától.

(Címeresnemeslevél 1618 március 27. A család 1754/55-ben igazolva Szabolcs vm.)

836. **ÓNODY PÁL.**

Született 1768 Heves. Előzőleg, 1790-ben alhadnagy volt a hevesvármegyei koronaőrző bandériumban. A testőrségnél 1790 május 17-től 1794 július 29-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Szolgálata alatt, 1791-ben beosztva a prágai koronázásra, 1793-ban pedig a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pest vm.)

837. **ORCZY ANTAL** (Orczi).

Született 1740 Gyöngyöshalász (Heves vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Heves vármegye ajánlatára, hol 1761 szeptember 1-től 1765 december 3-ig szolgált. Ez idő alatt, 1764-ben beosztva az országgyűlés berekesztése után visszamaradó pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától állásbiztosító okmánnyal távozott. Utóbb, 1776-ban gyöngyösi szolgabíró volt.

(A gárdista, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt O. Sándor és Petrovay Júlia fia.)

838. **ORCZY IMRE** (Orczi).

Született 1794 Söpte (Vas vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Vas vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez. Azonban még a gárdapótkeret feloszlatása előtt, 1814 szeptember 30-án kivált a testületből. Utóbb, 1818—32 esküdt, 1838—48 pedig levéltárnok volt Vas vármegyében.

(Nemességi adatok O. Antalnál. A gárdista, O. János és Zarka Petronella fia, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt O. György és Trajber Júlia unokája, O. Péter és Hevenyessy Magda szépunokája.)

839. **ORDÓDY ANDRÁS** (Ordódi és Alsólieszkói).

Született 1743 Martos (Komárom vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Komárom vármegye ajánlatára 1762 június 1-én. Szolgálata alatt, 1766-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd ez év augusztus 23-án azon kérelmével, hogy a nagyszombati kerületi táblához mint körjegyző kineveztessék, el lett utasítva. A gárdától 1767 augusztus 18-án évi 200 forinttal nyugállományba vonult, utóbb pedig esztergomvármegyei főjegyző volt.

(Adománylevél 1527. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Komárom vm. A gárdista, O. János és Pongrácz Veronika fia, O. Zsig-

mond és Benyovszky Katalin unokája, O. Gáspár és Szmrecsányi Zsuzsa szépunokája, O. István alnádor és Apponyi Bora dédunokája.)

840. **ORDÓDY KÁROLY** (Ordódi és Alsólieszkói).

Született 1772 Nagyabony (Pozsony vm.). 1787 március 13-tól hadapród, majd 1787 november 1-től őrvezető, 1789 február 1-től pedig káplár, végül 1789 július 10-től őrmester a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezred 3. zászlóaljánál. A testőrséghez 1794 július 30-án vétetett fel Pozsony vármegye ajánlatára és ezredétől, hol az ellenség előtt példásan vitéz magatartást tanusított, rendkívül jó minősítést hozott magával. Az 1794. évi gárdai minősítvényi táblázata szerint „*nem játékos és nem tékozló*". Rövidesen mégis teljesen eladósodva, a vele szolgáló Csemez Imre rossz befolyása alá került és bűntársa lett 1795 január 23-án Véghelyi István II. testőrőrmester meggyilkolásában és kirablásában. Kezdetben nem is volt gyanúsított és őt maga Csemez jelentette fel. Kihallgatása során, valamint a beérkezett értesülések alapján utólag minden kétséget kizáró módon beigazolódott, hogy kiváló vitézsége ellenére is léha, zabolátlan természetű ember volt. Az 1795 március 5-én Wienben végrehajtott kivégzéskor bűnét megbánva, mindvégig bátran viselkedett.

(Nemességi adatok O. Andrásnál. A gárdista, kit felvételre Komárom vm. is ajánlott, O. Lőrinc-Antal (sz. 1742) és Nagyabonyi Csiba Anna fia, O. Péter alispán, kir. tanácsos és Szörényi Teréz unokája.)

841. **OROSZ MIKLÓS** (Csicseri).

Született 1770 Csicser (Ung vm.). Gyakornok volt a magy. kir. helytartótanácsnál. A testőrséghez 1790 május 17-én vétetett fel Ung vármegye ajánlatára, hol 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére Pozsonyba, majd 1791-ben a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1795 május 16-án távozott 150 forint végkielégítéssel.

(Adománylevél 1239. A gárdista, az 1754/55-ben Ung vm. igazolt O. (Csicseri) Gáspár († 1804) és Ordódy Katalin fia.)

842. gróf **ORSICH GYÖRGY** (Szlavetichi).

Született 1781 április 23 Zágráb. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Horvátországból, hol 1799 október 1-től 1800 június 30-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredhez osztatott be.

(Címeresnemeslevél 1430. A család felvéve az 1781. évi horvátországi nemesi összeírásba (Zágráb vm.). Magyar grófi rang 1744 február 29. A gárdista, gr. O. Ádám cs. kir. kamarás és gr. Voykffy Leonardina fia.)

ORSZÁGH-DESERICZKY SÁNDOR l. 256.

DESERICZKY-ORSZÁGH SÁNDOR alatt.

843. **OSSEGOVICH ISTVÁN** (Barlabaseveczi).

Született 1751 Siklós (Baranya vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Baranya vármegye ajánlatára, hol 1775 március 31-től

1780 április 11-ig szolgált. A gárdától távozva, városi tanácsos lett Újvidéken. Szolgálata alatt, 1777-ben, beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(A család nemessége 1770 november 2-án kihirdetve Baranya vm., honnan 1791 április 1-én nemesi bizonyságlevelet kapott.)

844. **ÓVÁRY ISTVÁN-LÁSZLÓ.**

Született 1741 Zsámbokrét (Nyitra vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nyitra vármegye ajánlatára, hol 1763 június 19-től 1770 november 15-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez idő alatt úgy 1764-ben, mint 1769-ben, beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

845. **PAJOR ISTVÁN** (Tótlipcsei).

Született 1780 Alsónyék (Hont vm.). Vármegyei írnok volt, majd 8 hónapon át kapitány a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1801 február 1-től 1806 január 31-ig szolgált Hont vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1803-ban beosztva a Laxenburgba szolgálattételre kivezényelt testőrök közé, majd 1805-ben a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futár Budára. A gárdától alhadnagyi rangban a 33. (Sztáray) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Meghalt 1806 március 21.

(Újított címeresnemeslevél 1659 október 10. A gárdista, P. Mátyás és Szelényi Anna fia, P. Mátyás és Balogh Ráchel unokája, P. György és Goszthony Klára szépunokája, a nemességújítást nyert P. János dédunokája.)

846. gróf **PÁLFFY I. JÁNOS** (Erdődi).

Született 1728 augusztus 18 Pozsony. Előzőleg mint ezredes, az általa 1756-ban felállított (utóbb 39.) gyalogezred parancsnoka és tulajdonosa. Mikor azonban a boroszlói csatában (1757 nov. 22—24) ezredét vakmerő parancsnoki intézkedései következtében súlyos veszteségek érték, az uralkodó megérdemelt szemrehányásai után, sértett büszkeségében azzal a kijelentéssel adta vissza ezredtulajdonosi pátensét, hogy nem akar olyan ezred tulajdonosa lenni, amellyel szabadon nem rendelkezhetik. További szolgálata folyamán 1759-ben tábornok, majd 1760 május 6-án az udvari haditanács előterjesztésére az uralkodó elrendelte, hogy a magyar nemes testőrséghez mint testőralkapitány vonuljon be. A gárdánál ily minőségben 1760 június 1-től 1784 április 2-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben az országgyűlés tartamára kirendelt pozsonyi testőrkülönítmény parancsnoka. 1774 január 20-án altábornagy lett. 1784 április 2-án táborszernagy és egyidejűleg elhagyván a gárdát, nyugállományba is vonult. Egyébként 1754-ben borsodi főispán, 1766-tól cs. kir. kamarás, 1768-tól az 53. (előzőleg Beck) gyalogezred tulajdonosa, 1774-ben pedig pozsonyi főispán volt. Meghalt 1791 február 23-án Pozsonyban.

(Magyar grófi rang 1634 február 13. A testőralkapitány, gr. P. Miklós (1699—1734) és gr. Schlick Jozefa fia, gr. P. János (1664—1751) nádor és gr. Czobor Teréz unokája.)

gróf Erdődi PÁLFFY I. LIPÓT
testőrkapitány

847. gróf **PÁLFFY II. JÁNOS** (Erdődi).

Született 1744 október 28 Vöröskő (Pozsony vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1760 június 1-től 1764 február 8-ig szolgált. A gárdától II. kapitányi rangban az 52. (Károlyi) gyalogezredhez helyeztetett, honnan őrnagyi ranggal vonult nyugállományba. Meghalt 1794 február 22.

(Nemességi adatok gr. P. I. Jánosnál. A gárdista, gr. P. Rudolf (1719—1768) és gr. Kaunitz Eleonóra fia, gr. P. Lipót (1681—1720) és gr. De Souches-Ratuit M. Antónia unokája, gr. P. Miklós (1657—1732) nádor és br. Weichs Katalin szépunokája.)

848. gróf **PÁLFFY I. LIPÓT** (Erdődi).

Született 1716 december 14 Wien. Külön királyi decretummal 1734 január 13-án ezredessé kinevezve, engedélyt nyert egy magyar gyalogezred (utóbb 19.) felállítására, melynél egyidejűleg ezredparancsnok, majd 1742—45 mint 1741 július 26-án kinevezett tábornok szolgált Bajorországban. 1751 július 12-én altábornagy, 1754 június 29-én tüzérségi tábornok, 1758 július 26-án koronaőr és szeptember 15-én v. b. t. t. 1759-től cs. kir. kamarás, 1760 október 9-én pedig tábornagy. 1760 június 1-től 1762 június 30-ig a testőrség első kapitánya volt. Ekkor helyét a legfelsőbb óhajra átengedve gr. Esterházy Miklósnak, megvált a gárdától és 1763 március 8-tól magyarországi főhadparancsnok lett. 1765 január 28-tól a Szt. István-rend nagykeresztese, egyébként örökös pozsonyi főispán és várkapitány. Meghalt 1773 április 9-én Pozsonyban.

(Nemességi adatok gr. P. I. Jánosnál. A testőrkapitány — ki gr. P. Miklós kancellár testvére — gr. P. Lipót (1681—1720) és gr. De Souches-Ratuit M. Antónia fia. A testőrkapitány olajfestményű arcképe, a M. kir. Testőrség parancsnoksága, Bpest birtokában.)

849. gróf **PÁLFFY II. LIPÓT** (Erdődi).

Született 1764 június 24 Pozsony. Katonai pályáját a 6. (Jacquemin vagy Schackmin) vértesezrednél kezdte, hol 1779 január 6-tól alhadnagy, 1785 június 1-től főhadnagy volt, majd 1787 szeptember 27-től II. kapitány, 1790 szeptember 25-től pedig már őrnagy a 4. (Graeven) huszárezredben. A testőrségnél 1790 október 26-tól 1791 november 21-ig mint I. testőrmester szolgált. Ez idő alatt 1790-ben a Lipót fhg kíséretére Pozsonyba kivezényelt, majd 1791-ben a nádor mellé Budára kirendelt testőrkülönítmény parancsnoka. A gárdától a nádor környezetébe, onnan pedig 1792-ben a 4. (Kavanagh) vértes lovasezredhez került, hol 1793-ban alezredes. Harcolt az ez évi francia hadjáratban és 1796-ban ezredes lett. 1799-ben tábornok és 1810-ben mint dandárparancsnok vonult nyugállományba. 1816-tól v. b. t. t., 1822-től pozsonyi főispán és örökös pozsonyi várkapitány. Meghalt 1825 február 24-én Pozsonyban.

(Nemességi adatok gr. P. I. Jánosnál. A gárdista, gr. P. Lipót (1739—1799) és gr. Daun Teréz fia, gr. P. Lipót (1716—1773) testőrkapitány és gr. Waldstein Jozefa unokája.)

850. **PÁLFFY SÁNDOR** (Alsószilvágyi).

Született 1734 Alsószilvágy (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1760 augusztus 5-én Vas vármegye ajánlatára. Gárdai szolgálata alatt halt meg 1762 december 27-én Wienben.

(A család nemessége 1754—55-ben Vas vm., majd 1763 október 12., 1764 március 24., végül 1805 május 17-én a legfelsőbb helyen igazolva.)

851. **PALKOVICS MIHÁLY** (Kertesi).

Született 1743 Csorna (Sopron vm.). Alkalmasint már előzőleg is a hadseregnél szolgált. A testőrséghez 1763 május 1-én vétetett fel Sopron vármegye ajánlatára, honnan 1764 július 25-én II. kapitányi rangban a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredhez osztatott be.

(Címeresnemeslevél 1662 március 25. A gárdista, az 1754/55-ben Sopron vm. igazolt P. Mátyás fia.)

852. **PALLÉ ANDRÁS.**

Született 1786 Zágráb. 1805 november 21-től hadapród, 1805 november 23-tól pedig már zászlós volt az 53. (Jellachich János) gyalogezredben. 1805 december 10-től Jellachich tábornok hadsegéde a horvát nemesi felkelő seregben, honnan 1806 február 1-én újból az 53., majd 1806 június 1-én a 34. (Davidovics) gyalogezredhez került. A testőrségnél 1808 július 14-től 1809 február 28-ig szolgált Horvátországból és onnan mint alhadnagy a 48. (Vukassevich) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1810-ben főhadnagy lett. 1819-ben századosi rangban helyőrségi hadbíró Velencében s itt 1824-ig szolgált.

(A gárdista, az 1791 április 28-án címeresnemeslevelet nyert P. Mihály és Wolffsberg Mária fia.)

853. **PALOCSAY JÓZSEF.**

Született 1742 Kőszeg (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel 1763 szeptember 19-én Vas vármegye ajánlatára a testőrséghez. Szolgálata alatt 1772-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol 1773-ban különítményparancsnok volt. 1772 szeptember 12-én főhadnagyi rangban egyik lovasezredbe való beosztását kérte. 1773 március 8-án ugyan a Stampa (23. sz. lovas) ezredhez helyeztetett, azonban egy március 14-iki rendelet folytán mégis továbbra a gárdánál maradt. 1776 február 9-én hagyta el a gárdát és tartományi biztos lett Sopronban.

(Címeresnemeslevél 1717 október 28. A gárdista, P. József csendbiztos fia.)

854. **PÁLÓCZY LÁSZLÓ.**

Született 1808 Óliszka (Zemplén vm.). 1824 október 1-től önköltséges hadapród, majd őrmester az 51. (Mecséry) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 szeptember 1-től 1834 augusztus 31-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 62. (Wacquant-Geozelles) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1840-ben főhadnagy, 1845-ben II. százados, 1848-ban pedig I. százados. A szabadságharcban a honvéd „Mészáros" hadigőzös parancsnoka és 1848 október 1-én őrnagy. 1849 január 18-tól a 39. gyalogezred 3. zászlóaljának parancsnoka Klapka seregében,

végül 1849 májusában mint alezredes a 39. gyalogezred parancsnoka Péterváradon. A szabadságharc után fogoly Aradon. Utóbb zemplénvármegyei várnagy volt. Meghalt 1887 július 11-én.

(A családból P. Mihály zempléni szolgabíró volt. Címerpecsét 1818-ból Orsz. Ltár. A család nemességére vonatkozó közelebbi adatok ismeretlenek.)

855. lovag **PAPP FERENC** (Vizaknai).

Született 1775 Felsőbajom (Medgyesszék). 1793 szeptember 1-től önköltséges hadapród, majd őrmester a 31. (Benyovszky) gyalogezredben. A testőrségnél 1795 augusztus 1-től 1797 március 31-ig szolgált Erdélyből. A gárdától már mint főhadnagy került vissza a 31. gyalogezredhez és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezredtől, hol még 1803-ban II. százados volt, a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez helyeztetett és itt 1810-ben őrnagy, 1813-ban alezredes, 1814-ben ezredes, végül 1819-ben ezredparancsnok. 1824-ben tábornok és dandárparancsnok előbb Velencében, majd Grazban. 1833-ban már nyugállományú altábornagy és Triestben telepedett le, hol 1836 március 7-én halt el.

(A gárdista, ki 1817-ben osztrák lovagi rangot kapott, az 1796 február 8-án címeresnemeslevelet és előnevet nyert P. Sámuel és Flakner Teréz fia.)

856. **PÁPAY NEP. JÁNOS.**

Született 1795 Darnó (Pozsony vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Pozsony vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 szeptember 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával 1815 május 26-án vált ki a testületből.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

857. **PAPDÁN-TOMAJAGA GYÖRGY** (Szarvaszói).

Született 1740 Szarvaszó (Máramaros vm.). Előzőleg gárdista volt Lotharingiai Károly hg. testőrcsapatában, utóbb pedig hadapród a Lotharingiai huszárezredben. A testőrséghez 1771 július 24-én vétetett fel Máramaros vármegye ajánlására. Azonban felvétele 1771 szeptember 2-án azzal az indokolással, hogy már idős az itteni gárdai szolgálatra, hatálytalaníttatott. Ennek dacára felvételi kérelmét továbbra is fenntartva és megújítva 1771 szeptember 10-én előjegyeztetett, majd 1771 október 17-én újból és ez alkalommal véglegesen fel is vétetett. Rövidesen, már 1773 október 27-én főhadnaggyá való kinevezését kérte az erdélyi sereghez. 1773-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1774 január 3-án, azonban csak alhadnagyi rangban a 2. székely határőr (utóbb 15.) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1636 július 3. Címerleírás, Orsz. Ltár. kanc. iratok 1771:2033. sz. alatt. A gárdista, 1770 szeptember 10-én nemesi bizonyságlevelet nyert Máramaros vm.)

858. **PARASZKAY LŐRINC** (Paraszkai).

Született 1780 február 6 Paraszkafalva (Túróc vm.). Joggyakornok volt. A testőrségnél 1804 február 1-től 1809 január 31-ig szolgált Túróc

vármegye ajánlatára, honnan 150 forint végkielégítéssel távozott. Utóbb először pozsonyi kerületi, majd 1844-től besztercei kerületi tartományi főbiztos és túróci táblabíró.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Túróc vm.)

859. **PARCSETICH GYÖRGY** (Rákóczi).

Született 1818 Törökkanizsa (Torontál vm.). 1836 május 21-től hadapród volt az 5. (Schneller) könnyű lovasezredben. A testőrséghez 1839 május 1-én vétetett fel Torontál vármegye ajánlására. Szolgálata alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdánál halt meg 1842 május 18-án Wienben. A törvényszéki vizsgálat megállapítása szerint, elmezavarodottságában agyonlőtte magát.

(Címeresnemeslevél 1790 november 18. Előnév 1810 szeptember 21. A gárdista, a nemességszerző testvérek egyikének Györgynek és br. Falaise Mariannenak fia.)

860. **PASSÁRDY ANTAL** (Pellérdi és Aranyosi).

Született 1792 Aranyság (Arad vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlására, hol 1813 április 16-tól 1818 április 15-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Ferdinánd fhg.) vértes lovasezredhez helyeztetett. Innen a 4. (Császár) ulánusezredhez került, hol 1822-ben főhadnagy, 1833-ban pedig II. kapitány volt. 1834-ben nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1709 március 25. Honfiúsítás 1709 október 12. Nemességi adatok az esztergomi prímási levéltárban és az Orsz. Ltár: Táb. oszt. A gárdista, P. Antal-Jakab és Jorebutz Teréz fia, P. János-Péter és Haas Katalin unokája, P. János-Péter és Egger Mária szépunokája.)

861. báró **PÁSZTHORY IMRE** (Felsőpászthori és Lengyeltóthi).

Született 1808 Lengyeltóti (Somogy vm.). 1826 augusztus 14-től hadapród volt a 8. (Kienmayer) huszárezredben. A testőrségnél 1828 június 1-től 1833 május 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Somogy vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 48. (Gollner) gyalogezredhez helyeztetett, honnan 1838-ban már mint főhadnagy a 39. (Dom Miguel) gyalogezredhez kerülve, 1842-ben II. százados, 1844-ben I. százados és az még 1848-ban is. A szabadságharcban 1848 szeptemberében főszázados ugyancsak a 39. gyalogezrednél és egy ideig a magyar hadügyminisztériumban Mészáros mellett teljesített szolgálatot. Utóbb azonban visszatért a császári hadseregbe, hol 1849-ben őrnagy lett az 57. (Haynau) gyalogezredben. 1850-ben először a 34. (Vilmos), majd a 19. (Schwarzenberg) gyalogezredhez osztatott be és ekkor lépett elő alezredessé. 1851-ben ezredes és a 19. gyalogezred parancsnoka. 1858-ban tábornok, majd 1859-ben nyugállományba vonult. Eleinte Teplitzen, utóbb pedig Wienben lakott és ott is halt meg 1891-ben.

(A gárdista, az 1804 február 3-án magyar bárói rangot nyert P. Menyhért (1764—1849) és br. Lengyel Julia fia.)

862. PATAKY ALAJOS.

Született 1745 Arad. Előzőleg alkalmasint a hadseregben szolgált. A testőrséghez 1767 január 15-én vétetett fel Arad vármegye ajánlatára. 1769-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától 1770 április 5-én 150 forint ellátással nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1649 augusztus 6. A családnév a vármegyei ajánlásban NEMESPATAKY-nak van írva és így szerepel a testőrségnél is.)

863. PATAKY PÉTER.

Született 1737 Arad. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Arad vármegye ajánlatára, hol 1760 szeptember 16-tól 1765 április 13-ig szolgált s onnan II. kapitányi rangban a 9. (Nádasdy) huszárezredhez osztatott be.

(Nemességi adatok és családnév P. Alajosnál, kinek testvére.)

864. PATONAY ISTVÁN.

Született 1775 Szabadhegy (Győr vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Győr vármegye ajánlására, hol 1797 április 1-től 1802 március 31-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 19. (Alvinczy) gyalogezredhez kerülve, 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1804-ben leköszönt rangjáról.

(Címeresnemeslevél 1662 augusztus 25. A család 1754/55-ben igazolta nemességét Győr vm.)

865. PAULICH ÁGOSTON.

Született 1808 Nagyszombat (Pozsony vm.) A mérnökkari akadémia elvégzése után, 1826 október 11-től zászlós a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél első ízben 1828 június 1-től 1832 május 15-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától főhadnagyi rangban az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1842 április 16-án II. százados, 1844 május 11-én pedig I. százados lett. Másodízben 1846 július 16-tól 1849 szeptember 30-ig II. testőrőrmester és gárdasegédtiszt volt. 1849 szeptember 30-án őrnagy és 1849 október 7-től újból az 52., innen pedig rövidesen a 48. (Ernő-Károly fhg.) gyalogezredhez osztatott be és itt 1851-ben alezredes. Végül 1855-ben ezredes és ezredparancsnok az 53. (Lipót-Lajos fhg.) gyalogezredben. Nyugállományba vonulva eleinte Velencében, majd Grazban lakott, hol 1891-ben halt el.

(Címeresnemeslevél 1799. január 15. A gárdista, P. Ferenc ezredes fia, a nemességszerző P. Ferenc unokája.)

866. PAUSZ JÓZSEF (Óhabalungai).

Született 1801 Ujvidék (Bács vm.) 1818-ban a wieni mérnökkari akadémia növendéke, honnan mint hadapród került ki. A testőrségnél 1822 március 1-től 1827 február 28-ig szolgált Krassó vármegye ajánlatára és onnan alhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez helyeztetett. Az ezrednél 1829-ben főhadnagy, majd 1834—36 II. százados az 54. (Hessen) gyalogezredben.

(A gárdista, kit 1820-ban Bács vm. is ajánlott, az 1810 augusztus 10-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert P. József és Radoicsics Zsuzsanna fia.)

867. **PÁVICS FERDINÁND.**

Született 1746 Pécs (Baranya vm.). Őrmester volt a 3. (Széchenyi) huszárezredben. A testőrségnél 1765 november 11-től 1779 december 31-ig szolgált Baranya vármegye ajánlására és onnan 150 forint ellátással vonult nyugállományba. Szolgálata alatt beosztva 1769-ben és 1772-ben a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol 1777-ben különítményparancsnok volt.

(A család 1721-ben nemesi bizonyságlevelet kapott Baranya vm.-től, hol 1754/55-ben P. Antal, ki P. Ferdinánd és József gárdisták atyja, igazolta nemességét.)

868. **PÁVICS JÓZSEF.**

Született 1744 Pécs (Baranya vm.). Zászlós volt a 34. (Batthyány Ádám) gyalogezredben. A testőrségnél 1765 június 14-től 1768 január 31-ig szolgált Baranya vármegye ajánlására. A gárdától mint fogalmazó a magyar kir. udv. kancelláriához került, utóbb pedig titkár lett az udvari kamarai tiszttartóságnál.

(Nemességi adatok P. Ferdinándnál, kinek testvére.)

869. **PAXY ANTAL** (Pakosi).

Született 1742 Nagyszombat (Pozsony vm.). 1756-tól közlegény a 39. (Pálffy János) gyalogezredben. A boroszlói csatában (1757 nov. 22—24.) Pálffy mögött állott, kitől az ezredet utóbb Preysach tábornok vette át 1758-ban. Paxy 12 évi szolgálat után 1768-ban csak gránátos káplár volt. A testőrséghez 1768 július 4-én vétetett fel Pozsony vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt, 1769-ben és 1771-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol 1779-ben különítményparancsnok. Ugyancsak 1779-ben futár Prágába. 1779 szeptember 13-án Schönbrunnban az uralkodó veszedelmes elestét elhárítván, 100 dukátot és élete végéig tartó évi 200 forint nyugdíjbiztosítás jutalmat kapott. A Bánság feldarabolása és áruba bocsátása alkalmával gr. Niczky kir. kincstartó utasíttatott, hogy legyen Paxyra figyelemmel és jutasson neki egy kb. 5—600 forintot jövedelmező birtokot. Ennek megtörténtéig is, Pozsony vármegyében nemesi kúriát s hozzávaló földet nyert adományba. 1782 szeptember 5-én vonult évi 200 forint ellátással nyugállományba s pár évvel utóbb, anélkül azonban, hogy a bánáti birtokhoz hozzájutott volna, meg is halt.

(Címeresnemeslevél és előnév 1579 október 16. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

870. **PAXY FERENC** (Pakosi).

Született 1783 Eberhardt (Pozsony vm.). 1801 július 5-től közlegény, 1803 szeptember 13-tól alkáplár, 1804 április 21-től pedig káplár volt a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1804 december 1-től 1809 február 28-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futár Budára. A gárdától alhadnagyi rangban a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez helyezte-

tett, hol még 1809 április 1-én főhadnagy lett, azonban már 1811 augusztus 16-án nyugállományba vonult. Meghalt 1822 december 10-én Keszegfalván (Komárom vm.).

(Nemességi adatok P. Antalnál.)

871. **PÉCHY ALBIN** (Péchújfalusi).

Született 1824 március 2 Krasznyikvajda (Abaúj vm.). A grazi katonaiskola elvégzése után 1839 szeptember 21-től hadapród az 53. (Lipót-Lajos fhg.) gyalogezredben. A testőrséghez 1844 május 1-én vétetett fel Abaúj vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én ugyan elbocsátását kérte, azonban csak 1849 május 1-én távozott, mikoris beosztatott az Olaszországban állomásozó 7. (Reuss) huszárezredbe, hol 1850-ben főhadnagy volt. Meghalt 1882 augusztus 19 Péchújfalu (Sáros vm.).

(Címerlevél 1555 június 20. A gárdista, P. Péter (1786—1841) és Szentimrey Judit fia, P. József (1752—1802) és Berzeviczy Anna unokája, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt P. János († 1765) és Üsz Julianna szépunokája.)

872. **PÉCHY EDUÁRD** (Péchújfalusi).

Született 1817 április 6 Péchújfalu (Sáros vm.). 1834 augusztus 30-tól hadapród a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 július 1-től 1842 június 30-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától a 2. (Ferenc fhg.) vértes lovasezredhez helyeztetett. Az ezrednél 1842-ben alhadnagy, 1843-ban főhadnagy, 1849-ben I. kapitány volt. 1853-ban már az 5. (Radetzky) huszárezred őrnagya. Az újonnan felállított honvédségnél 1853 szeptember 19-iki ranggal alezredes és a 37. zászlóalj parancsnoka lett. 1872 május 3-tól ezredes és a 16. dandár parancsnoka, végül 1878 május 3-tól tábornok és a III. oszt. vaskoronarend tulajdonosa. Meghalt 1896 szeptember 4 Péchújfalu.

(Nemességi adatok P. Albinnál. A gárdista, P. Imre (1789—1864) és Péchy Ágnes (1797—1857) fia, P. Zsigmond (1754—1845) és Püspöky Erzse (sz. 1772) unokája, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt P. József (sz. 1711) alispán és Podhorányi Gertrud szépunokája.)

873. **PÉCHY ISTVÁN** (Péchújfalusi).

Született 1784 Péchújfalu (Sáros vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1804 szeptember 1-én Sáros vármegye ajánlására, azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről.

(Nemességi adatok P. Albinnál.)

874. **PÉCHY KÁROLY** (Péchújfalusi).

Született 1794 Nagygécen (Szatmár vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrségnél 1814 február 2-től 1818 december 25-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Szatmár vármegye ajánlatára. Távozása alkalmával egy később meghatározandó lovasezredhez való elhelye-

zésre nyert igéretet. Így került a 10. (Vilmos) huszárezredhez, hol 1819-ben alhadnagy, 1824-ben főhadnagy, 1832-ben pedig II. kapitány volt. 1833 november 16-tól már nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848 június 18-tól nemzetőrőrnagy Szabolcs, Szatmár és Ugocsa vármegyékben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Nagyszebenben 1850 február 10-én halálra, illetve 10 évi várfogságra ítélve, Olmützben raboskodott. Meghalt 1858 július 28 Nagygécen.

(Nemességi adatok P. Albinnál. A gárdista, P. József és Becsky Krisztina fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt P. Gábor és Malonyay Krisztina unokája.)

875. **PÉCHY RUDOLF** (Péchújfalusi).

Született 1808 június 9 Eperjes (Sáros vm.). 1829 január 13-tól önköltséges hadapród a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1830 január 1-től 1834 december 31-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Geramb) huszárezredhez kerülve, 1842-ben főhadnagy. A szabadságharcban 1849 december 13-ig kapitány volt a sárosvármegyei szabadcsapatban. Meghalt 1890 február 2 Péchújfalu.

(Nemességi adatok P. Albinnál. A gárdista, P István (†1842) és Berzeviczy Franciska fia, kit Szepes vm. is ajánlott a gárdához.)

876. **PÉCHY SÁNDOR** (Péchújfalusi).

Született 1737 Péchújfalu (Sáros vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 10-től 1763 november 15-ig szolgált, mikoris állásbiztosító okmánnyal távozván, a polgári pályán helyezkedett el.

(Nemességi adatok P. Albinnál. A gárdista, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt P. András fia.)

877. báró **PEJACSEVICH JÓZSEF** (Verőczei).

Született 1742 Sziget (Pozsega vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Slavóniából, hol 1761 november 22-től 1767 január 28-ig szolgált. A főudvarmesteri hivatal 1767 január 19-én a Szt. István-rend kiskeresztjével való kitüntetését javasolta, de az előterjesztés mellőztetett. Meghalt 1769 október 24 Laibach.

(Magyar bárói rang 1668 július 20., régi rang megerősítés 1712 július 10. A gárdista, br. P. Henrik (†1749) fia.)

878. gróf **PEJACSEVICH ZSIGMOND** (Verőczei).

Született 1741 Nasic (Verőce vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Slavóniából, hol 1762 április 1-től 1763 október 24-ig szolgált, mikoris leköszönt. Meghalt 1821 február 4.

(A gárdista, az 1772 július 22-én magyar grófi rangot nyert br. P. József (1710—1787) és Peterson Erzsébet fia, br. P. Márk (†1727) és br. Tomasich Anasztázia unokája.)

Bonyhádi PERCZEL FERENC
testőr

879. **PEKRY LÁSZLÓ** (Petrovinai).

Született 1753 augusztus 4 Dicsőszentmárton (Küküllő vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1773 június 27-től 1776 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától 1777 január 1-én mint alhadnagy a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredhez került. 1786-ban gránátos tiszt, 1789—97-ig pedig szamosújvári várparancsnok. Meghalt 1820 után.

(Adománylevél 1538. A gárdista, P. Ferenc (1682—1758) és Nagyváradi Balogh Sára fia, P. Gábor és Kabos Judith unokája.)

880. **PELCZER ANDRÁS.**

Született 1781 Zólyom. 1800 július 16-tól zászlós volt a 4. (Hoch- und Deutschmeister), majd a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredben. A testőrségnél 1803 július 1-től 1808 június 30-ig szolgált Zólyom vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1805-ben, főhadnagy és dandársegédtiszt a nemesi felkelő seregben. A gárdától ugyancsak főhadnagyi rangban került vissza a 32. (ekkor már Esterházy Miklós) gyalogezredhez, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1813-ban azonnal I. százados lett. 1832-ben őrnagy az 52. (Ferenc-Károly fhg.), 1837-ben pedig alezredes az 51. (Károly-Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. 1838-tól az 5. helyőrségi zászlóalj parancsnoka Velencében 1849-ig. Mint nyugállományú ezredes halt meg 1862 április 11-én Mödlingben (A.-Ausztria).

(Címeresnemeslevél 1650 július 5. A család nemessége 1760 március 26-án igazolva Zólyom vm. A gárdista, P. Sámuel fia, P. János unokája, P. András szépunokája és a nemességszerző P. András dédunokája.)

881. **PELCZER KÁROLY.**

Született 1804 Zólyom. 1821 május 1-től hadapród volt a 3. (Este) huszárezredben. A testőrségnél 1825 október 1-től 1830 szeptember 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Zólyom vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban került az 5. (György) huszárezredhez, hol még 1830-ban főhadnagy lett. 1835-ben II. kapitány, 1838-ban pedig I. kapitány, azonban 1841 május 1-én már nyugállományba vonult. 1842 július 14-én kineveztetett zólyomvármegyei táblabíróvá. A szabadságharcban, 1848 június 18-tól a pozsonyi nemzetőrlovasság parancsnoka, majd 1849 május 18-tól térparancsnok Besztercebányán őrnagyi rangban. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogoly Aradon, hol 1850 február 15-én 10. illetve kegyelem útján 6 évi várfogságra ítélve, ugyancsak Aradon rabeskodott. A felesége által ez évben benyujtott kegyelmi kérvény ugyan elutasíttatott, azonban 1851-ben szabadlábra került. 1853-ban mint rendőri felügyelet alatt álló, Ecséden (Heves vm.) lakott. Meghalt 1896-ban Párkányon (Esztergom vm.).

(Nemességi adatok P. Andrásnál. A gárdista, kit Hont vm. is ajánlott, P. István volt kapitány selmeci polgármester fia, aki résztvett a török háborúban, ott vitézül harcolt, arany vitézségi érmet kapott és alhadnagy lett. 1809-től a zólyomvármegyei nemesi felkelő sereg egyik szervezője és 1812-ben lovaskapitánya.)

882. **PELEY MIHÁLY** (Érmindszenti).

Született 1761 Érmindszent (Közép-Szolnok vm.). 1783 március 29-től hadapród volt a 2. (Kálnoky, utóbb Toscana) huszárezredben. A testőrségnél 1784 december 1-től 1787 október 31-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1786-ban beosztva a morvaországi sereghez. A gárdától a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetett. Az ezrednél 1788 március 1-én főhadnagy lett.

(Az 1797-ben Érmindszenten birtokos nemes családra vonatkozó adatok, a gr. Teleki cs. levéltárában találhatók.)

883. **PENCZ JÁNOS** (Alsóveniczei).

Született 1747 Gyulafehérvár (A.-Fehér vm.). A polgári életből került a testőrséghez Erdélyből, ahol 1765 október 22-től 1769 május 20-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredhez osztatott be.

(Adománylevelek 1597 július 4. és 1636 július 20. A család nemessége 1786 június 19-én legf. helyen igazolva. A gárdista, P. László és Borbereki Csiszár Katalin fia.)

884. **PEÖTZ ELEK** (Magyarbéli).

Született 1797 Szentpéter (Fejér vm.). 1814 április 1-től hadapród, majd 1814 május 1-től zászlós volt a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1818 április 1-től 1823 március 31-ig szolgált Fejér vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez került, ahol 1824 június 1-én főhadnagy, 1831 május 16-án II. százados, 1834 május 9-én pedig I. százados lett. Utóbb 1844 március 15-től nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848-ban Abaúj vármegye felterjesztette nemzetőrőrnagynak, de az állás már be lévén töltve, kinevezése elmaradt. 1849 nyarán megbízást kapott az oroszok elleni népfelkelés szervezésére.

(Címeresnemeslevél 1642 augusztus 23. A család nemessége 1796-ban kihirdetve Fejér vm.)

885. **PERCHICH JÓZSEF.**

Született 1758 Zachmória (?) Varasd vm. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Horvátországból 1780 augusztus 24-én és a gárdánál halt meg 1782 július 29-én Wienben.

(Címeresnemeslevél 1757 július 18.)

886. **PERCZEL FERENC** (Bonyhádi).

Született 1824 március 9 Bonyhád (Tolna vm.). 1842 október 11-től hadapród volt a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1845 május 1-én vétetett fel Tolna vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy a

30. zászlóaljnál, 1848 december 1-től pedig százados az 50. zászlóaljnál. Budavár bevétele (1849 május 21.) alkalmával az elsők közé tartozott, akik megmászták a várfalakat, azonban oly súlyos láblövés érte, hogy többé fel sem épülve, 1849 május 26-án meghalt Pesten.

(Címeresnemeslevél 1697 május 27. Megújítva 1717 január 13. Adománylevél és előnév 1745 június 15. A gárdista, P. Sándor (1778—1861) és Kajdacsy Erzse (1782—1836) fia, P. Gábor (1736—1785) és Dőry Rozália (1748—1820) unokája, az 1754—55-ben Tolna vm. igazolt P. József (1699—1768) alispán és Gyulai Gaál Katalin szépunokája. A gárdista arcképe Perczel Dezső úr Zákány, birtokában.)

887. PERCZEL NEP. JÁNOS (Bonyhádi).

Született 1804 május 18 Bonyhád (Tolna vm.). 1823 július 21-től hadapród, 1824 október 1-től alhadnagy, 1832 július 24-től főhadnagy, 1838 december 1-től II. kapitány, 1842 május 16-tól pedig I. kapitány volt az 5. (Schneller, utóbb Liechtenstein) könnyű lovasezredben. A testőrségnél 1842 október 12-től II. testőrőrmester. Gárdai szolgálata alatt halt meg 1843 április 13-án Bonyhádon.

(Nemességi adatok P. Ferencnél. A gárdista, P. Ignác (1753—1811) alispán és Sauska Jozefin (1776—1859) fia, az 1754—55-ben Tolna vm. igazolt P. József (1699—1768) alispán és Gyulai Gaál Katalin unokája.)

888. PERCZEL KÁROLY.

Született 1763 szeptember 16 Veszprém. Eleinte vármegyei lajstromozó, majd 1787-től fogalmazó a zágrábi bizottságnál. A testőrségnél 1790 május 17-től 1795 május 16-ig szolgált Veszprém vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi, majd 1791-ben a prágai koronázásra, végül 1792-ben a nádor mellé kivezényelt testőrkülönítménybe. Távozása alkalmával 150 forint végkielégítést kapott és kamarai tisztviselő lett Budán, évi 500 forint fizetéssel. Utóbb táblabíró Tolna és Veszprém vármegyékben. Meghalt 1830 március 4-én Pesten.

(Nemességi adatok P. Ferencnél. A család veszprémvármegyei ága, melyből a gárdista származik, nem használta a „Bonyhádi" előnevet. A gárdista, P. János (szül. 1731) alispán és Adorián Róza fia, az 1754/55-ben Veszprém vm. igazolt P. Imre (szül. 1700) és Ányos Teréz unokája.)

889. PERCZEL ZSIGMOND (Bonyhádi).

Született 1740 április 13 Tamási (Tolna vm.). Zászlós volt a 31. Haller) gyalogezredben. A testőrségnél 1765 november 11-től 1767 március 28-ig szolgált Tolna vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Utóbb a kataszteri felmérő bizottság elnöke. Meghalt 1801 november 2-án Cikón (Tolna vm.).

(Nemességi adatok P. Ferencnél. A gárdistát, ki az 1754/55-ben Tolna vm. igazolt P. József (1699—1768) alispán és Gyulai Gaál Katalin fia, a vármegye BONYHÁDY néven terjesztette fel és a gárdánál is ily néven szolgált. Valószínűleg ő, vagy már atyja használta először, mint a P. család tolnavármegyei ágából származó — bizonyára megkülönböztetésül a Veszprém-, Fejér- és Komárom vármegyei ágaktól — a később egyes családtagok által ugyancsak felvett és viselt Bonyhády nevet.)

890. **PERICHT JÓZSEF.**

Született 1783 Pest. 1800 november 28-tól hadapród volt a 19. (Alvinczy) gyalogezredben. A testőrségnél 1802 július 1-től 1805 december 2-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára. A gárdától Sztáray táborszernagy pártfogásával, főhadnagyi rangban a nemesi felkelő sereg pestvármegyei zászlóaljához, majd 1806 április 1-én a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez került. 1811-ben ugyancsak főhadnagy a 62. (Wacquant-Geozelles) gyalogezredben, hol 1814-ben már I. százados.

(A gárdista, az 1798 március 30-án címeresnemeslevelet nyert P. Mihály ny. kapitány és Vildtheim Magdolna fia. A család nemessége 1802-ben kihirdetve Pest vm.)

891. **PESTHY LÁSZLÓ.**

Született 1776 Komárom. A polgári életből vétetett fel Komárom vármegye ajánlására a testőrséghez, hol 1795 augusztus 1-től 1799 február 5-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Komárom vm.)

892. **PETHEŐ VILMOS** (Gyöngyösi).

Született 1813 Gyöngyös (Heves vm.). 1829 október 11-től hadapród volt a 62. (Wacquant-Geozelles), majd 1832 január 16-tól eleinte ugyancsak hadapród, majd 1834 június 17-től zászlós a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrséghez 1834 október 1-én vétetett fel Heves vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1836-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1839 szeptember 30-án főhadnagyi rangban az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez helyeztetett s ott szolgált még 1848-ban is. A szabadságharcban 1848 június 13-tól előbb százados a 2. zászlóaljnál, majd 1848 október 1-től őrnagy a 33. zászlóaljban. A branyiszkói csata (1849 febr. 5.) egyik hőse, hol haláltmegvető bátorsággal vezette csapatát rohamra. Végül táborkari alezredes Leiningen tábornok mellett. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13) után Aradon 1850 március 20-án halálra, illetve kegyelem útján 4 évi várfogságra ítélve, ugyancsak Aradon raboskodott, azonban 1851 február 28-án már szabadlábra került. Meghalt 1898 május 14 Budapest.

(Címeresnemeslevél 1694 november 12. A gárdista, P. Pál (1780—1845) és Vinter Constancia fia, P. Pál (szül. 1746) és Kürthy Krisztina unokája, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt P. Ignác és Makay Judit szépunokája.)

893. **PETHES ANDRÁS** (Kechkeméthi).

Született 1736 Árokszállás (Jászság). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1761 október 1-én a Jászkún kerület ajánlására. Szolgálata alatt 1764-ben az egri postamesteri állásért folyamodott, azonban sikertelenül. Még ez évben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára, valamint a Hágába, majd 1765-ben a Lipót fhg. házassága alkalmával Innsbruckba kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1766 augusztus 13-án főhadnagyi ranggal nyugállományba vonult. Utóbb jászkúnkerületi tisztviselő volt.

(Címeresnemeslevél 1625 szeptember 26. A család nemessége 1838-ban kihirdetve Pest vm.)

894. **PETÓK ANTAL** (Szamosszegi).

Született 1808 Szamosszeg (Szatmár vm.). 1827 október 5-től önköltséges hadapród, 1828 július 11-től pedig hadapródkáplár a 33. (Bakonyi) gyalogezredben és Wienben állomásozott. A testőrségnél 1829 május 1-től 1834 április 30-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Sándor) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1835-ben főhadnagy, 1842-ben II. százados, 1846-ban pedig I. százados volt. A szabadságharcban 1848 június 8-án a magyar kormány kinevezte őrnaggyá és a 7. zászlóalj parancsnokává, azonban a kinevezést nem fogadta el. Ezredétől 1849 január 31-én őrnagyi ranggal nyugállományba vonult és 1852 szeptember 5-én halt meg Pozsonyban.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm. A gárdista, P. János fia.)

895. **PETÓK JÁNOS** (Szamosszegi).

Született 1768 Kisaranyi (Nógrád vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nógrád vármegye ajánlatára, hol 1790 június 9-től 1791 november 9-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez idő alatt, beosztva 1790-ben a Lipót fhg. mellé kivezényelt pozsonyi, 1791-ben pedig a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. Utóbb 1806-ban esküdt, 1812—31 pedig szolgabíró Pozsony vm.-ben.

(A család nemessége 1772 október 6-án igazoltatott Nógrád vm. A gárdista, P. László és Chery Krisztina fia.)

896. **PETÓK LAJOS** (Szamosszegi).

Született 1777 Nagyszombat (Pozsony vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlására, hol 1795 január 21-től 1800 január 20-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Ez évben a francia háborúban megsebesült, 1806-ban II. százados lett, végül elesett Aspernnél 1809 május 22-én.

(Nemességi adatok P. Jánosnál, kinek testvére.)

897. **PETRÁS MÁRTON.**

Született 1755 Felsőbesnyő (Fejér vm.). Előzőleg 1776 április 28-tól önkéntes, 1778 március 1-től hadapród, végül 1778 december 1-től zászlós volt a 39. (Pálffy János, utóbb Preysach) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrséghez 1783 augusztus 20-án vétetett fel Fejér vármegye ajánlatára. 1785-ben az erdélyi udvari kancelláriához való helyezéséért vagy egy magyarországi postamesteri állásért folyamodott. A török hadjárat alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 31. (Orosz) gyalogezredhez helyeztetett. A háború befejeztével visszatért a gárdához, honnan 1788 február 3-án a polgári állás elnyerésére irányuló kérelme teljesülvén, mint postamester távozott Győrbe. Meghalt 1810 előtt.

(Címeresnemeslevél 1760 november 25. A család 1778-ban nemesi bizonyságlevelet nyert Fejér vármegyétől és nemessége 1785 július 7-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, 1790-ben nemesi bizonyságlevelet kapott Fejér vm.)

898. **PETRICH FERENC** (Hanusfalvi).

Született 1796 december 8 Temesvár. Katonai pályáját a mérnökkarnál kezdte, hol 1818 szeptember 1-én hadapródkáplár. 1819 augusztus 4-én alhadnagy Károlyváros, 1820 november 19-én főhadnagy Pétervárad és 1825-ben Velence, 1826 július 20-án II. százados Velence, 1832 május 2-án I. százados Velence, 1834-ben Milánó, 1835-ben Spalató, 1837-ben Zára, végül 1839-ben Wien állomáshelyekkel. A testőrséghez 1839 június 2-án került, hol eleinte 1839 július 10-től századosi, majd 1841 július 3-tól őrnagyi rangban II. testőrőrmester volt. 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1845 március 17-én újból visszatért a mérnökkarhoz, hol még 1846 elején mint őrnagy szolgált Veronában. Meghalt 1846 május 2-án Verona.

(Címeresnemeslevél 1537 január 6.)

899. **PETRICH ZSIGMOND** (Hanusfalvi).

Született 1794 január 3 Temesvár. Katonai pályáját a német-bánáti (utóbb 12. bánáti) határőrgyalogezrednél kezdte, hol 1809 március 1-én hadapród, majd a 34. (Benczúr) gyalogezrednél 1809 augusztus 1-én zászlós, végül 1809 szeptember 1-én alhadnagy a nemesi felkelő sereghez beosztott tüzérségnél. 1810 december 1-én a 32. (Este) gyalogezredhez került, hol 1813 december 1-én főhadnagy lett. 1826 augusztus 26-án százados a táborkarnál, honnan 1831 június 20-án őrnagyi rangban a 48. (Gollner) gyalogezredhez helyeztetett. 1834 augusztus 16-án alezredes, 1835 június 19-én ezredes, végül 1842 augusztus 16-án tábornok. A testőrségnél 1842 augusztus 18-tól testőrfőhadnagy és kőrösvármegyei tb. táblabíró. A Lipót-rend. lg.-keresztjének tulajdonosa volt. Meghalt 1848 január 10 Wien.

(Nemességi adatok P. Ferencnél, kinek testvére.)

900. báró **PETRICHEVICH-HORVÁTH JÁNOS** (Széplaki).

Született 1801 június 21 Petek (Udvarhelyszék). A mérnökkari akadémia elvégzése után, az 51. (Mecséry) gyalogezredhez helyeztetett és itt lett 1820 október 23-án zászlós. Innen a 10. (Vilmos) huszárezredhez került, hol 1821 január 16-án alhadnagy, majd még ez évben az 1. (Császár) huszárezredhez, hol 1821 március 16-án főhadnagy, 1830 december 16-án II. kapitány, 1831-től cs. kir. kamarás, 1833 május 11-én pedig I. kapitány. 1833 április 30-án nőül vette br. Jósika Jozefa (szül. 1810) cs. ker. hölgyet, aki azonban 1836 augusztus 21-én elhunyt Kolozsváron. 1838 augusztus 19-én mint 3-ik őrnagy, a 2. (József fhg.) huszárezredhez osztatott be. 1839 november 11-től Pétervárадon állomásozik és 1839 november 20-án 2-ik őrnagy lett. 1844 szeptember 20-tól a 8. (Coburg) huszárezrednél szolgál és 1844 október 11-én alezredes. 1845 június 20-án visszahelyezve a 10. huszárezredhez, 1846 november 9-től Lembergben állomásozik, hol 1846 november 20-tól ezredes és ezredparancsnok. A testőrségnél 1848 február 23-tól testőralhadnagy, honnan 1849 november 14-én távozva, mint 1849 szeptember 24-én kinevezett tábornok, lovasdandárparancsnok lett Csehországban. 1851-ben a III. hadtestnél, 1852—53-ban pedig az I. hadtestnél dandárnok. 1854-ben altábornagy és ez évtől 1858-ig hadosztályparancsnok a IX. hadtestben, 1859-től pedig a II. hadtestben. 1861—62-ben Grazban, végül 1863—65-ben Pozsonyban hadparancsnok.

Egyébként v. b. t. t., a II-od oszt. vaskorona-rend és a Lipót-rend lovagkeresztjének, valamint 1857—60 a 12. dragonyosezrednek tulajdonosa. Meghalt 1865 április 20-án Pest.

(A gárdista, ki 1845 szeptember 11-én magyar bárói, majd 1858 március 31-én HORVÁTH-THOLDY néven magyar grófi rangot kapott, P.-H. Dániel (1769—1842) és gr. Lázár Éva (1780—1857) fia, P.-H. Dániel (1743—1802) és gr. Tholdy Mária unokája, P.-H. Boldizsár (1714—1777) és Vargyasi Daniel Mária (1742—1764) szépunokája, P.-H. Boldizsár († 1735) és Suki Klára († 1720) dédunokája.)

901. PETRIK JÓZSEF.

Született 1742 Németszölgyén (Esztergom vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Esztergom vármegye ajánlatára, hol 1763 november 1-től 1770 április 21-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. Utóbb postamester volt Aradon.

(Címeresnemeslevél 1690 április 13. A gárdista, postamester korában 1783 május 26-án kihirdette nemességét Arad vm.).

902. PETROVAY FARKAS (Dolhai és Petrovai).

Született 1784 Császlócon (Ung vm.). Előzőleg ügyvéd volt. A testőrséghez 1805 szeptember 1-én vétetett fel Ung vármegye ajánlatára. 1805-ben beosztva a nemesi felkelő sereghez, hol 1806-ban futárszolgálatot is teljesített. A gárdától 1809 február 28-tól alhadnagyi rangban a 7. (Liechtenstein) huszárezredhez került, hol mint főhadnagy 8 évig szolgált. Közben (1809-ben) az ungvármegyei önkéntes lovasszázad I. kapitánya, melyet rövid idő alatt harcképessé fejlesztett. Utóbb rangfentartással kilépett a hadseregből, majd 1829-ben rangjáról is leköszönt. Kétszer nősült. Első feleségétől br. Larbusch Friderikától, kivel Gyöngyösön 1846 július 14-én áttért a ref. vallásra, elvált. Másodszor 1848 december 26-án Gyöngyösön nőül vette Haufler Rozáliát, kitől két gyermeke született. Meghalt 1861 április 4-én Domoszló (Heves vm.).

(Adománylevelek 1398 és 1411. A gárdista, P. József (1750—1832) és Eördögh Veronika (1754—1831) fia, az 1754—55-ben Ung vm. igazolt P. (de eadem) Antal († 1766) és Sztankovics Éva (1719—1778) unokája.)

903. PETROVAY GÁBOR (Dolhai és Petrovai).

Született 1748 Petrova (Máramaros vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Máramaros vármegye ajánlására, hol 1767 szeptember 22-től 1777 március 20-ig szolgált. Ez idő alatt beosztva 1769-ben, 1772-ben és 1773-ban a pozsonyi, majd még ez évben a milánói testőrkülönítménybe, hol három évig maradt. A gárdától évi 150 forint ellátással nyugállományba vonulva tért haza. 1797-ben a máramarosi nemesi felkelő seregben II. kapitány volt. Meghalt 1803 július 10-én Rozávlya (Máramaros vm.).

(Nemességi adatok P. Farkasnál. A gárdista, az 1754—55-ben Máramaros vm. igazolt P. György és Illyés Ilona fia.)

904. PETROVICS GYÖRGY.

Született 1779 Pozsega. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Slavóniából, hol 1799 január 1-től 1803 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 19. (Alvinczy) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Innen 1804-ben a 61. (Saint-Julien) gyalogezredhez került.

(Címeresnemeslevél 1758 november 23.)

905. PETTKOVICH JÓZSEF.

Született 1750 Sziszek (Zágráb vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Horvátországból 1772 március 16-án. 1779 január 23-án főhadnagyi rangban ugyan a szabad lovasbandériumba (Gerndorf-féle) beosztott huszárszázadhoz helyeztetett, azonban mégis visszamaradt. Szolgálata alatt 1772-ben, 1776-ban, 1777-ben és 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd ez évben futárszolgálatot is teljesített. 1781-ben és 1783-ban a csehországi táborba volt vezényelve. 1784-ben a szt. koronát kísérő testőrök egyike. A gárdától 1785 április 1-től évi 200 forint ellátással vonult nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1649 november 10. A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.). A gárdista, P. Miklós egyik bánáti ezredbeli százados fia.)

906. PFANSCHMIDT JÓZSEF-ALBERT.

Született 1817 Lőcse (Szepes vm.). 1833 október 9-től hadapród a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 december 1-től 1842 november 30-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától a 6. (Württemberg) huszárezredhez helyeztetett, hol 1843—45-ig szabadságolt létszámfeletti alhadnagy volt.

(Címeresnemeslevél 1659 október 9. A család nemessége 1754/55-ben Szepes vm., majd 1795 november 12-én a legf. helyen igazolva. A család egyik ága jelenleg ZSEDÉNYI.)

907. PFISTERER FERENC.

Született 1804 Buda. 1820 augusztus 29-től önköltséges hadapród volt a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrséghez 1825 október 1-én vétetett fel Fejér vármegye ajánlatára. A gárdai szolgálata alatt halt meg 1829 január 14-én Wienben.

(Címeresnemeslevél 1798 szeptember 1, mely kihirdetve 1803-ban Fejér vm. A gárdista, valószínűleg P. István testvére.)

908. PFISTERER ISTVÁN.

Született 1801 Buda. 1815-ben a mérnökkari akadémia növendéke, majd 1816 december 1-től tábori tüzérbombászkari hadapród volt. A testőrségnél 1819 július 1-től 1824 június 30-ig szolgált Pest vármegye ajánlására, honnan alhadnagyi rangban a 31. (Miksa-József) gyalogezredhez

Mérki PILLER IMRE
II. testőrőrmester

osztatott be. Innen 1826-ban a 2. (Modena) vértes lovasezredhez helyezve, ott 1827-ben főhadnagy volt.

(A gárdista, az 1798 szeptember 1-én címeresnemeslevelet nyert P. András fia.)

909. PIACSEK ANTAL.

Született 1749-ben Predmér (Trencsén vm.). Hadapród volt az 52. (Károlyi) gyalogezredben. A testőrséghez 1768 február 4-én vétetett fel Trencsén vármegye ajánlatára. Azonban miután a főudvarmesteri hivatal február 13-án az alapon óvást emelt felvétele ellen, hogy magatartása nem felel meg a testőrségi követelményeknek, február 19-én ezredéhez való visszahelyezése elrendeltetett. Rövidesen kiderülvén, hogy az elutasítás tévedésen alapszik, mert a kedvezőtlen kifogások nem Piacsekre vonatkoznak, az újabb felvételre április 9-én ugyancsak a főudvarmesteri hivatal terjesztette elő. Ezek után 1768 április 12-től 1769 december 31-ig szolgált a gárdánál, mikoris 1770 június 9-től kezdődőleg évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1826 június 4-én Predmér.

(A gárdista, az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt P. György fia, az 1694 augusztus 20-án címeresnemeslevelet nyert egyik nemességszerző testvér, P. György és Gubernáth Zsuzsanna unokája.)

910. PIACSEK JÁNOS.

Született 1800 Klobusicon (Trencsén vm.). 1817 április 16-tól hadapród volt a 3. (Károly-Lajos fhg.) ulánusezredben. A testőrségnél 1819 július 1-től 1821 december 31-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazása alkalmából kirendelt testőrkíséretbe. Meghalt 1837 előtt.

(Nemességi adatok P. Antalnál. A gárdista, a Trencsén vm. 1824-ben igazolt P. József (szül. 1755) és Podhradszky Júlia fia, P. Miklós és Marczibányi Bora unokája, az egyik nemességszerző testvér P. Miklós és Gubernáth Borbála szépunokája.)

911. PIGETHY MIHÁLY (Kisfaludi).

Született 1814 Kisfalud (Temes vm.). 1835 április 8-tól hadapród a 39. (Dom Miguel) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 február 1-től 1841 május 1-ig szolgált Temes vármegye ajánlatára. Ez idő alatt beosztva úgy 1839-ben, mint 1840-ben a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 32. (Este) gyalogezredhez helyeztetett, azonban már 1844 szeptember 15-én nyugállományba vonult. A szabadságharc alatt 1849 január 1-én főhadnagy az 58., majd 1849 május 16-tól százados a 103. zászlóaljban. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogságba került és Aradon 1849 december 5-én halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve, 1851 február 22-ig Olmützben raboskodott. Utóbb 1861-ben temesvármegyei pandúrhadnagy volt.

(A család 1782-ben jutott Kisfalud birtokába és 1842-ben kihirdette nemességét Temes vm. Címerpecsét, Orsz. levéltár: N. R. A. 1755. évi iratok között.)

912. **PILDNER GYULA** (Steinburgi).

Született 1806 szeptember 28 Kőhalom (Erdély). 1822 január 1-től hadapród az 51. (Splényi utóbb Mecséry) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1828 július 1-től 1833 június 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Erdélyből. A gárdától alhadnagyi rangban az 51. (Károly-Ferdinánd fhg.) gyalogezredhez került, hol 1835-ben főhadnagy, 1839-ben II. százados, 1842-ben I. százados, 1850-ben őrnagy, végül 1853-ban pedig alezredes volt. 1859-től már mint nyugállományú ezredes előbb Segesváron, utóbb Nagyszebenben, majd Wienben lakott, hol 1887-ben halt meg.

(A gárdista, ki a testőrségnél STEINBURG néven is szerepel, P. Mihály (1766—1836) és Maetz Regina fia, P. Mihály (szül. 1737) és Traetler Regina unokája, az 1747 április 10-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert P. Ephraim (†1768) és Hellwig Eszter szépunokája.)

913. **PILLER IMRE** (Mérki).

Született 1804 december 1 Pillerpekle (Sáros vm.). 1821 február 7-től önköltséges hadapród, majd 1821 június 6-tól káplár a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél első ízben 1823 június 1-től 1828 május 31-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. A gárdától a 12. (Palatinus) huszárezredhez helyeztetett, hol 1829-ben alhadnagy, 1832-ben főhadnagy és ezredsegédtiszt, 1836-ban pedig II. kapitány volt. Visszakerülve a gárdához 1839 május 1-től II. testőrőrmester, eleinte kapitányi, 1844 december 21-től pedig őrnagyi rangban. 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A szabadságharcban 1848 november 18-án a magyar hadügyminiszter kinevezte számfeletti alezredessé a 8. (Coburg) huszárezredhez, azonban a rendelet mellőztetett. 1850 január 8-án alezredesi jelleggel és a rendszeresített évi 800 forint ellátáson kívül 300 forint pótlékkal, nyugállományba vonult. Meghalt 1876 március 7, Eperjes (Sáros vm.).

(Címeresnemeslevél 1757 június 3. Előnév 1764 július 18. A gárdista, kit 1820-ban Abaúj vm. is ajánlott, P. Ignác (1768—1820) alispán és Keczer Borbála (1775—1837) fia, P. Ignác (†1782) és Zombory Borbála (1746—1815) unokája, a nemességet és előnevet nyert P. Márton (1721—1770) kir. tanácsos és Schmid Julia szépunokája. Olajfestményű (azonban csak köznapi formaruhás testőr) arcképe Piller Géza úr, Pillerpeklany, Meretice C. S. R. birtokában.)

914. **PILLER TAMÁS** (Mérki).

Született 1816 Pillerpekle (Sáros vm.). 1831 július 16-tól hadapród a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1833 december 1-től 1838 november 30-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlésre, majd 1838-ban a milanói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban újból a 12. huszárezredhez került, hol 1839-ben főhadnagy, 1847-ben II. kapitány, 1848-ban I. kapitány volt. Ez évben István fhg. nádor segédtisztje, a nádor távozása után pedig visszatér ezredéhez. 1850 decem-

ber 28-án őrnagy lett, majd 1851 május 14-én a 11. (Württemberg) huszárezredhez helyeztetett, de még ez évben nyugállományba is vonult. Meghalt 1851 augusztus 13 Pillerpekle.

(Nemességi adatok P. Imrénél, kinek testvére. Olajfestményű (azonban szintén köznapi formaruhás testőr) arcképe ugyancsak Piller Géza úr birtokában.)

915. **PINTÉR XAV. FERENC** (Legenyei).

Született 1740 Sárospatak (Zemplén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Zemplén vármegye ajánlatára, hol 1760 július 29-től 1762 október 31-ig szolgált, honnan mint udvari kamarai titkár került Kassára.

(A címeresnemeslevelet 1652-ben kihirdette Zemplén vm. Előnév 1721 augusztus 10. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zemplén vm. A gárdista, P. Fülöp kir. tanácsos és Kayser Viktória fia.)

916. **PLATTHY JÁNOS** (Nagypalugyai és Turóczdivéki).

Született 1799 Elecske (Nyitra vm.). 1817 augusztus 24-től hadapród volt a 43. (Paar) gyalogezredben és Pozsonyban állomásozott. A testőrséghez 1818 május 1-én vétetett fel testvérbátyja, P. Mihály (1788—1853) ekkor vármegyei jegyző kérelmére és Bars vármegye ajánlatára. A gárdánál halt meg 1820 március 20-án Wienben.

(Adománylevél 1317 augusztus 20. A gárdista, P. Pál és Grajtzár Anna fia, P. Antal alispán és Monostori Barinyay Borbála unokája, az 1754/55-ben Túróc vm. igazolt P. István és Révay Klára szépunokája.)

917. **PLATTHY MIHÁLY** (Nagypalugyai és Turóczdivéki).

Született 1820 Fajkürt (Bars vm.). Előzőleg 1830—36 a kegyesrendiek növendéke Vácon, utóbb pedig 1837 január 14-től hadapród a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrséghez 1840 május 1-én vétetett fel Komárom vármegye ajánlatára, azonban már 1840 november 5-én leköszönt és távozott a gárdától. A szabadságharcban 1849 január 16-tól főhadnagy az 58. zászlóaljban, de 1849 április 1-én itt is leköszönt rangjáról. Meghalt 1881 április 6-án Virten (Komárom vm.).

(Nemességi adatok P. Jánosnál. A gárdista, P. Mihály (1788—1853) barsvármegyei jegyző, főjegyző, ítélőmester, majd kancelláriai tanácsos és Galánthai Balogh Borbála (1790—1881) fia, P. Pál és Grajtzár Anna unokája.)

918. **PLETTRICH LÁSZLÓ** (Szentkirályi).

Született 1740 Szentkirály (Gömör vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Gömör vármegye ajánlására, hol 1760 augusztus 10-től 1763 szeptember 26-ig szolgált, mikoris leköszönt. Utóbb 1770—76 másod, 1776—85 pedig első alispán, 1780-ban kir. tanácsos, végül 1790-ben országgyűlési követ Gömör vármegyében.

(A gárdista, az 1754/55-ben Gömör vm. igazolt P. (Szentkirályi) László ítélőmester és Szentmiklóssy Anna fia.)

919. gróf **PLETTRICH LÁSZLÓ** (Szentkirályi).

Született 1772 Kassa (Abaúj vm.). A mérnökkari akadémia elvégzése után 1790 február 2-től hadapród, majd főhídmester, végül 1791-től zászlós a hidászoknál. A testőrségnél 1792 január 1-től 1795 június 27-ig szolgált Gömör vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(A gárdista, az 1790 szeptember 24-én német-római birodalmi grófi rangot nyert P. László tábornok fia.)

920. **PÓCS ANDRÁS** (Csenkeszfai).

Született 1780 Miskolc (Borsod vm.). 1797-ben gyalogos nemes felkelő, majd 1799 május 1-től hadapród, 1799 szeptember 1-től pedig káplár a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredben. A testőrséghez 1802 július 1-én vétetett fel Borsod vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1805-ben beosztva a borsodvármegyei nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futárszolgálatot is teljesített. A gárdától 1807 június 30-án alhadnagyi rangban a 9. (Frimont) huszárezredhez került és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1809-ben főhadnagy, 1811-ben II. kapitány, 1814-ben pedig I. kapitány volt. 1820 február 16-tól nyugállományba vonult. Meghalt 1843 október 15-én Miskolcon.

(Címeresnemeslevél 1641 december 31. Kih. 1642 október 1. Borsod vm.)

921. **POGÁNY JÓZSEF** (Csébi).

Született 1778 Úrmező (Máramaros vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Máramaros vármegye ajánlatára, hol 1797 április 1-től 1800 április 19-ig szolgált, mikoris leköszönt. Szolgálata alatt 1798-ban beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe.

(Címerlevél 1326. A gárdista, P. Farkas kir. tanácsos, alispán és Komáromy Erzsébet fia, az 1754/55-ben Máramaros vm. igazolt P. (Csébi) Ádám kir. tanácsos és Pogány Erzsébet unokája.)

922. **POGÁNY SÁNDOR** (Csébi).

Született 1767 Úrmező (Máramaros vm.). Vármegyei lajstromozó volt, 1788-tól pedig a helytartótanácsnál szolgált. A testőrséghez 1790 május 27-én vétetett fel Máramaros vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1791-ben beosztva a nádori gárdához. A testülettől 1794 október 1-én alhadnagyi rangban a 8. (Hohenzollern-Hechingen) vértes lovasezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1804—7 főhadnagy volt.

(Nemességi adatok P. Józsefnél. A gárdista, az 1754/55-ben Máramaros vm. igazolt P. (Csébi) György fia.)

923. **POLLÁK JÓZSEF.**

Született 1787-ben. Káplár volt a 8. (Kienmayer) huszárezredben. A testőrséghez 1806 február 1-el lett felvéve Pozsony vármegye ajánlatára, azonban még bevonulása előtt, 1805 december 11-én, harctéri sérülései következtében meghalt a 11. sz. hadikórházban, Velencében.

(Címeresnemeslevél 1681.)

924. **POLYÁK JÓZSEF.**

Született 1800 Károlyváros (Zágráb vm.). 1815 július 21-től hadapród az 51. (Mecséry) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 október 1-től 1828 szeptember 30-ig szolgált Bács vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 37. (Máriássy) gyalogezredhez került. Az ezrednél 1832-ben főhadnagy, 1836-ban II. százados, 1840-ben pedig I. százados volt. 1844 augusztus 1-én nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1757 július 18. A család felvéve az 1781. évi horvátországi nemesi összeírásban (Kőrös vm.). A gárdista, az 1817-ben Bács vm. nemesi bizonyítványt nyert P. Márton fia.)

925. gróf **PONGRÁCZ BÁLINT** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1740 Nedecen (Trencsén vm.). Valószínűleg a hadseregben szolgált. A testőrséghez 1762 június 1-én vétetett fel Trencsén vármegye ajánlatára, honnan 1764 február 25-én II. kapitányi ranggal és a testőrségi formaruha viselésének engedélyével távozott.

(Adománylevél 1368. A gárdista, az 1743 június 19-én magyar grófi rangot nyert br. P. Gáspár és br. Hörmeck Anna fia.)

926. **PONGRÁCZ DÉNES** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1810 május 25 Liptószentmiklós (Liptó vm.). 1830 december 26-tól önköltséges hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 október 1-től 1832 július 31-ig szolgált Liptó vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848-ban mint nemzetőrvezér, 300 önkéntes nemzetőrt vezetett az oláh felkelést támogató lg. Urbán Károly ellen, a trencséni táborba. Meghalt 1850-ben.

(Nemességi adatok gr. P. Bálintnál. A gárdista, P. Sándor és Pongrácz Teréz fia, P. Dániel és Parniczky Eszter unokája, az 1754/55-ben Liptó vm. igazolt P. (de Szent-Miklós) László és Luby Teréz szépunokája.)

927. **PONGRÁCZ GERGELY** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1783 Liptószentmiklós (Liptó vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1804 július 1-én Liptó vármegye ajánlatára, azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről.

(Nemességi adatok gr. P. Bálintnál és P. Dénesnél.)

928. gróf **PONGRÁCZ JENŐ** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1813 május 11-én Nedecen (Trencsén vm.). Katonai pályáját a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezrednél kezdte 1829 november 26-án, mint hadapród és 1830-ban Trencsén vármegye már a testőrséghez való felvételre ajánlotta. Utóbb a 6. (Württemberg) huszárezredhez kerülvén, ott 1831-ben ugyancsak hadapród, 1832 augusztus 1-től alhadnagy, 1837 február 1-től főhadnagy, 1838 augusztus 6-tól cs. kir. kamarás, 1845 február 1-től pedig II. kapitány volt. A testőrségnél 1846 július 16-tól II. testőrőrmester. 1847-ben a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítmény parancsnoka. 1847 november 3-án házassági engedélyt kapott, hogy Lónyay Vilmát feleségül vehesse. 1849 szeptember 14-én lett őr-

nagy és a gárdától 1849 november 2-án a 9. (Liechtenstein) huszárezredhez helyeztetett. 1854—55 alezredes a 2. (Miklós) huszárezredben, 1859-ben pedig ezredes a 10. (Frigyes-Vilmos) huszárezredben, azonban még ez év március 7-től nyugállományba vonulva, eleinte Nagyváradon, majd 1860-tól Nagykágyán (Bihar vm.) lakott, hol 1891-ben hunyt el.

(Nemességi adatok gr. P. Bálintnál. A gárdista, gr. P. Nep. János (1763—1845) és br. Barkóczy Mária (1779—1839) fia, gr. P. Ferdinánd (1738—1798) és gr. Szirmay Katalin (1732—1792) unokája, a grófi rangot nyert br. P. Gáspár és br. Hörmeck Anna szépunokája.)

929. **PONGRÁCZ JÓZSEF** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1753 Liptószentmiklós (Liptó vm.). 1773-tól hadapród volt előbb a 8. (Wurmser) huszárezredben, majd az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. A testőrségnél 1776 december 30-tól 1777 december 1-ig szolgált Liptó vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1777-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Nemességi adatok gr. P. Bálintnál. A gárdista, P. Pál fia.)

930. gróf **PONGRÁCZ KAJETÁN** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1796 Nedecen (Trencsén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Trencsén vármegye ajánlatára, hol 1818 december 1-től 1823 október 20-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez idő alatt, 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazása alkalmából kirendelt testőrkíséretbe.

(Nemességi adatok gr. P. Bálintnál. A gárdista, gr. P. Ádám († 1826) és Zerdahelyi Teréz fia, az 1763 február 15-én magyar grófi rangot nyert br. P. Ádám és gr. Forgách Katalin unokája.)

931. **PONGRÁCZ KÁROLY.**

Született 1754 Pozsony. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1773 november 10-től 1783 január 13-ig szolgált, mikor is megszökött a gárdától. Szolgálata alatt 1776-ban, 1777-ben és 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(A család nemessége 1754/55-ben Pozsony vm., majd 1782 február 8-án a legfelsőbb helyen is igazolva.)

932. **PONGRÁCZ LÁSZLÓ** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1824 július 15 Felsőtúr (Hont vm.). 1840 október 20-tól önköltséges közlegény, 1841 február 28-tól hadapród, 1845 július 7-től káplár, végül 1846 március 20-tól őrmester volt az 58. (István flig.) gyalogezredben. A testőrséghez 1847 július 15-én vétetett fel Hont vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 21-én el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy, 1848 október 16-tól százados, 1849 január 1-től őrnagy, végül Budavár bevétele (1849 máj. 21.) után alezredes a 23. zászlóaljban. A csornai ütközetben (1849 jún. 13.) zászlóval kezében vezette rohamra katonáit. Vitézségéért III. oszt. érdemrendet kapott. A temesvári csata (1849 aug. 9.) után egy-

ideig itthon bujdosott és csak december végén menekült mint vászonkereskedő először Hamburgba, majd Mecklenburgba. Az újonnan felállított honvédségnél 1869 július 28-án alezredes és a 3. zászlóalj, majd 1871 október 31-én ezredes és az 5. dandár, végül 1878 április 26-án tábornok és a 73. gyalogdandár parancsnoka. 1882-ben altábornagyi ranggal vonult nyugállományba. Meghalt 1890 január 17-én Budapesten.

(Nemességi adatok gr. P. Bálintnál. A gárdista, P. Joachim († 1831) honti főszolgabíró és Fogarassy Mária fia, P. Ádám († 1807) és Gál Teréz unokája.)

933. **PONGRÁCZ MIHÁLY** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1746 Nagyvárad (Bihar vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Bihar vármegye ajánlására, hol 1766 november 17-től 1775 május 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 39. (Preysach) gyalogezredhez osztatott be és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Nemességi adat gr. P. Bálintnál. A gárdista, az 1754/55-ben Bihar vm. igazolt P. András örököseinek egyike.)

934. **PONGRÁCZ PÁL-FERENC** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1734 Liptószentmiklós (Liptó vm.). 1750-től a 4. (Dessewffy József) huszárezredben szolgált, hol 1756 január 1-től őrmester volt. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel. Szolgálata alatt 1761 november 28-tól beosztva a károlyvárosi miliciához, további testőrszolgálattal. A gárdától 1766 augusztus 12-én távozott és utóbb II. kapitány, majd őrnagy volt a 11. (székelyhatárőr) huszárezredben. Meghalt 1811 december 21-én Szászvárosban.

(Nemességi adat gr. P. Bálintnál.)

935. **PONGRÁCZ PÉTER** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1780 Andrásfalu (Liptó vm.). Előzőleg 5 hónapon át hadapród volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1799 augusztus 1-től 1804 július 31-ig szolgált Liptó vármegye ajánlatára. A gárdától a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Meghalt 1804 szeptember 19-én Pesten.

(Nemességi adat gr. P. Bálintnál.)

936. **PONGRÁCZ ZSIGMOND** (Szentmiklósi és Óvári).

Született 1818 Deménd (Hont vm.). 1836 január 18-án belépve a 3. (Este) huszárezredbe, ott 1837 február 7-én káplár lett. A testőrségnél 1838 december 1-től 1843 november 30-ig szolgált Hont vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. Meghalt 1855-ben.

(Nemességi adat gr. P. Bálintnál. A gárdista, P. Peregrin († 1837) hontvármegyei főútbiztos és Simonyi Julianna fia, P. Ádám († 1807) és Gál Teréz unokája.)

937. POPPARICH KÁROLY.

Született 1816 Milanó. 1830 október 16-tól hadapród volt a 39. (Dom Miguel) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 március 1-től 1841 május 1-ig szolgált Horvátországból. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától a Lembergben állomásozó 34. (Benczúr, utóbb Vilmos) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1842-ben főhadnagy lett. 1843-ban a pétervárади (9. slavon) határőrgyalogezredhez került, hol 1848-ban II. százados. A szabadságharcban 1848-ban tervezetet nyujtott be a magyar hadügyminisztériumba egy honvéd utászzászlóalj alakítása tárgyában. 1848 szeptemberében Komáromba, Török Ignác alezredes mellé osztatott be, honnan azonban december közepén betegsége miatt visszavonult. Utóbb az osztrák hadügyminiszter 1850 február 1-el nyugállományba helyezte. 1854 május 16-tól azonban újból alkalmazva, vezérkari főnök lett a III. hadseregnél.

(A gárdista, az 1827 november 23-án címeresnemeslevelet nyert P. Máté fia.)

938. POSTA FERENC.

Született 1817 augusztus 28 Békéscsaba (Békés vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1837 február 1-én Csongrád vármegye ajánlatára. 1838-ban beosztva a milanói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1840 február 4-én mint gyakornok a magyar kir. udvari kancelláriához kerülve, utóbb fogalmazó lett. A szabadságharcban 1848 június 1-től főhadnagy, 1848 október 15-től százados, majd 1849 január 15-től őrnagy az 1. zászlóaljban, végül 1849 július 1-től alezredes és hadosztályparancsnok. A hatvani csata (1849 ápr. 2.) alkalmával Görgey mint egyik legkiválóbb tisztjét mutatta be Kossuthnak. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után december havában vizsgálat alatt állott Aradon és több havi fogság után 1850-ben besorozták az osztrák hadseregbe. Az újonnan felállított honvédségnél 1869 augusztus 2-től őrnagy és a 49. zászlóalj parancsnoka, majd 1871 május 8-tól alezredes. 1874-ben nyugállományba vonult és Budapesten halt meg 1883 február 12-én.

(Címeresnemeslevél 1701 november 7. A gárdista, P. Ferenc és Bölsei Buday Erzsébet fia.)

939. POTTORNYAY EDUÁRD (Pottornyai és Mezőcsáthi).

Született 1825 Milánó. 1841 november 22-től felvéve az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredhez, ott 1842 június 23-án hadapród lett. A testőrségnél 1845 május 1-től 1847 december 10-ig szolgált Liptó vármegye ajánlására, mikoris leköszönt.

(Adománylevél 1528. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Liptó vm. A gárdista, P. András ezredes fia.)

940. POTTORNYAY PÉTER (Pottornyai és Mezőcsáthi).

Született 1755 Giráld (Sáros vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1775 március 23-tól 1782 október 25-ig szolgált. Ez idő alatt 1777-ben beosztva a pozsonyi testőr-

Mérki PILLER TAMÁS
testőr

különítménybe, majd 1780—82 futárszolgálatra. A gárdától mint fogalmazó az udvari kamarához került, hol utóbb titkár is lett.

(Nemességi adat P. Eduárdnál. A gárdista, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt P. András és Szirmay Anna fia.)

941. **POTTYONDY ISTVÁN** (Csáfordi és Potyondi).

Született 1794 május 14 Szilsárkány (Sopron vm.). A polgári életből került a testőrséghez Sopron vármegye ajánlatára, hol 1813 november 5-től 1817 február 3-ig szolgált, mikoris leköszönt. Utóbb soproni várnagy volt. Meghalt 1832 február 15-én Szilsárkány.

(Adománylevél 1747 július 3. A kettős előnév 16.176/1925 B. M. sz. alatt igazolva. A gárdista, P. Zsigmond (1744—1803) nemes testőr és Hegedüs Erzsébet fia.)

942. **POTTYONDY ZSIGMOND** (Csáfordi és Potyondi).

Született 1744 Csorna (Sopron vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1767 október 27-én Sopron vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1772-ben beosztva a milanói, majd 1777-ben a pozsonyi testőrkülönítményhez, hol 1779-ben különítményparancsnok is volt. Utóbb pedig, 1780—88 többízben futár. 1780-ban Lengyelországba, júniusban Nápolyba, majd Rómába. Még ez évben kivezényelve Pius pápa kíséretébe, Bolognától Wienig. 1782-ben újra Nápolyba, utóbb még Párisba is kiküldetett. 1786 február 17-én főhadnagy lett, majd 1786 november 9-én, minthogy testalkatánál fogva a nehéz szolgálatra már alkalmatlanná vált, nyugállományba vonult. A gárdától hazatérve, szilsárkányi birtokán gazdálkodott. Azonban rövidesen belépett a hadseregbe, honnan 1791 május 27-én huszonnégyévi gárdai és katonai szolgálata után, II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonult újból nyugállományba. Meghalt 1803 október 16-án Szilsárkány.

(Nemességi adatok P. Istvánnál. A gárdista, az 1754/55-ben Sopron vm. igazolt P. Gáspár (1709—1769) és Milkovits Erzsébet († 1778) fia.)

943. **POZSGAY LIPÓT.**

Született 1771 Görbő (Tolna vm.). 1789 február 3-tól önköltséges hadapród, majd 1790 december 1-től káplár volt a 7. (Wallisch) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1791 január 2-től 1792 november 11-ig szolgált Tolna vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1791 és 1792-ben, beosztva a nádori gárdához. Távozása alkalmával alhadnagyi rangban a 6. (Blankenstein) huszárezredhez helyeztetett.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Tolna vm.)

944. **POZSGAY ZSIGMOND.**

Született 1739 Görbő (Tolna vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Tolna vármegye ajánlatára, hol 1760 július 15-től 1763 november 9-ig szolgált. Ez idő alatt több fegyelmi ügye támadt. Igy 1762 március 10-én egyik testőrtársa elleni becsületsértésből, 1762 június 7-én pedig a tiltott szerencsejáték űzéséből kifolyólag fenyítésben részesült. Az 1763 január 22-én a haditanácshoz megküldött hadbírósági ítélet alapján ki-

mondatott, hogy újabb ismétlődés esetén minden további eljárás mellőzésével elbocsátandó a gárdától. Végül azonban II. kapitányi ranggal távozott. A haditanács 1766 november 6-án felhívta a testőrkapitányt, hogy az 1763 végén „testi hiba miatt" II. kapitányi címmel távozott P. testőr magaviseletéről és szolgálatteljesítéséről tegyen jelentést, mert nevezett a hadseregbe való elhelyezéséért folyamodott.

(A gárdista, P. Zsigmond szolgabírónak és 1754/55-ben Tolna vm. igazolt özvegyének Gyulai Gaál Krisztinának fia, P. Ferenc és Miskey Éva unokája.)

945. PRAMER PÁL.

Született 1793 Eperjes (Sáros vm.). Vármegyei esküdt volt. A testőrségnél 1813 november 27-től 1816 október 25-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1638 március 24. Nemességi adatok Orsz. Ltár: Eperjesi tábla iratai között. A gárdista, P. András és Pulszky Jakobina fia.)

946. PRAUNSPERGER FERENC (Hadersdorfi).

Született 1784 Zágráb. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1804 július 1-én Horvátországból és a gárdánál halt meg 1806 március 9-én Wien.

(Címeresnemeslevél 1675 szeptember 14. A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.)

947. PRIBÉK FERENC (Villei).

Született 1819 október 7 Dévény (Pozsony vm.). Gyakornok volt a harmincadszedő hivatalnál. A testőrségnél 1839 május 1-től 1844 április 30-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára. Ez idő alatt beosztva úgy 1840-ben, mint 1843-ban a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 60. (Wasa) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1845 április 12-én főhadnagy, 1848 október 3-án pedig II. százados lett. A szabadságharcban 1848 október 16-án a magyar kormány kinevezte őrnaggyá és a 17. zászlóalj parancsnokává, azonban betegsége miatt szolgálatképtelen lévén, 1848 december 1-ével nyugállományba helyeztetett. Ekkor jelentkezett a császári hadseregnél, hol régi századosi rangjában ismét a 60. gyalogezredhez osztatott be, de 1849 augusztus 31-én innen is nyugállományba került. Meghalt 1850 február 16, Wienerneustadt.

(Címeresnemeslevél 1628 október 5. Kihirdette 1628 Borsod vm. Eredeti Pozsega vm. ltárában. A gárdista, P. Ignác († 1855) fia, P. Károly (1745—1796) nemes testőr és Koppauer Teréz unokája.)

948. PRIBÉK IMRE (Villei).

Született 1747 Székesfehérvár. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Fejér vármegye ajánlására, hol 1775 február 19-től 1779 április 28-ig szolgált. Felvétele alkalmával nemesi bizonyságlevelet mutatott be. A gárdától távozva, sóbeváltóhivatali tisztviselő lett Nagyváradon. Szolgálata alatt 1777-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Nemességi adatok P. Ferencnél. A gárdista, ki 1799-ben újabb nemesi bizonyságlevelet nyert Fejér vm. az 1754/55-ben Tolna vm. igazolt P. Zsigmond és Szerencsy Emerencia fia, P. Ádám és Ibrányi Krisztina unokája, P. Ferenc és Bohus Zsuzsanna szépunokája.)

949. **PRIBÉK JÓZSEF** (Villei).

Született 1779 szeptember 13-án Dunaföldvár (Tolna vm.). Tisztviselő volt a harmincadszedő hivatalnál. A testőrségnél 1800 augusztus 1-től 1804 november 21-ig szolgált Fejér vármegye ajánlatára. A gárdától 100 forint végkielégítéssel távozott.

(Nemességi adatok P. Ferencnél. A gárdista, P. Károly (1745—1796) nemes testőr és Koppauer Teréz fia.)

950. **PRIBÉK KÁROLY** (Villei).

Született 1745 február 18 Szolgaegyháza (Fejér vm.). Káplár volt a 39. (Preysach) gyalogezredben és résztvett a porosz hadjáratban. A testőrséghez 1766 november 27-én vétetett fel Fejér vármegye ajánlatára, honnan 1771 július 9-én évi 100 forint ellátással nyugállományba vonult. 1772-ben miskolci, majd 1794-ben győri harmincados, végül 1795-ben budai sóhivatalnok. Meghalt 1796 július 24-én Buda.

(Nemességi adatok P. Ferencnél. A gárdista, a Tolna vm. 1743 szeptember 18-án nemesi bizonyságlevelet nyert P. László (1705—1781) és Eörkényi Róza fia, P. János és Becsy Anna unokája.)

951. **PRÓNAY ISTVÁN** (Tótprónai és Blatniczai).

Született 1822 Romhány (Nógrád vm.). 1839 május 16-tól hadapród volt a 6. (Wallmoden-Gimborn) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1841 május 1-től 1845 május 16-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A szabadságharcban 1848 november 1-től százados a 43. zászlóaljban, majd kapitány a 16. (Károlyi) huszárezredben. Megsebesülve Pesten tartózkodott, mikor az oda bevonuló Windisch-Grätz 1849 elején elfogatta. Meghalt 1898 július 29-én Romhányban.

(Címerlevél 1563 június 16. A gárdista, P. János († 1818) és Kubinyi Ludovika fia, P. Pál († 1816) és Osztroluczky Zsófia († 1833) unokája, az 1754/55-ben Nógrád vm igazolt P. (Tótprónai) Pál és Nándori Bene Bora szépunokája.)

952. báró **PRÓNAY KÁLMÁN** (Tótprónai és Blatniczai).

Született 1777 Acsa (Pest vm.). Elvégezve a wieni hadmérnöki akadémiát, onnan mint hadapród került ki. A testőrségnél 1795 augusztus 1-től 1798 április 30-ig szolgált Csanád vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1845 április 2 Acsán.

(Nemességi adat P. Istvánnál. A gárdista, az 1782 március 8-án magyar bárói rangot nyert P. László és Radvánszky Róza fia.)

953. **PRUZSINSZKY SÁNDOR** (Pruzsinai).

Született 1816 Sopron. 1833 július 27-től hadapród a 48. (Gollner) gyalogezredben. A testőrségnél 1839 május 1-től 1842 október 31-ig szolgált Liptó vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától távozva a polgári pályán helyezkedett el és sóhivatalnok lett. A szabadságharcban 1848/49-ben tüzérfőhadnagy volt Máramaros vármegyében. Az 1870-es években számtiszt a máramarosszigeti bányaigazgatóságnál.

(Címeresnemeslevél 1649 április 20. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Liptó vm. A gárdistát először Sopron vm. ajánlotta 1835-ben.)

954. báró **PUCHNER ANTAL.**

Született 1779 november 11 Selmecbánya (Hont vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Zólyom vármegye ajánlatára, hol 1799 szeptember 1-től 1801 március 26-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 12. (Kinsky) dragonyosezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1805-ben főhadnagy, 1809-ben pedig II. kapitány volt. Résztvett a németországi hadjáratban és 1813-ban Seitznél (szept. 28.) kitüntetvén magát, Mária Terézia-rend lg. keresztet kapott.[1] 1814-ben őrnagy előbb a német légióban, utóbb a 7. (Lotharingiai) vértes lovasezredben. Alezredes 1821-ben lett. 1824-ben már ezredes az 1. könnyű lovasezredben. 1832-ben tábornok, 1839-ben pedig altábornagy. 1840—47 a 3. (Károly-Lajos fhg.) gyalogezred 2-ik tulajdonosa és bekerül a haditanácsba, honnan mint erdélyi főhadparancsnok távozott. 1841-ben királyi adományt nyert a baranyavármegyei Köblény, Bikál és Morocz jószágokra. Az 1848/49 magyar szabadságharc alkalmával Magyarország ellen harcolt, még pedig Bem tábornok megjelenéséig meglehetős szerencsével. 1849 július 29-én megkapta a Mária Terézia-rend parancsnoki keresztjét[1] és ez évben lovassági tábornok. Egyébként a Lipót-rend középkeresztese (1838), v. b. t. t., 1849-ben az I. oszt. vaskorona rend tulajdonosa és az arciere testőrség alkapitánya volt. Meghalt 1852 december 28-án Wien.

(Címeresnemeslevél 1657 július 11. A gárdista, ki 1830 február 19-én magyar bárói rangot kapott, P. Gottfried fia, P. Miksa unokája.)

955. **PUKY PÉTER** (Bizáki).

Született 1772 Káva (Pest vm.). Gyakornok volt a kir. táblánál és onnan került Pest vármegye ajánlatára a testőrséghez, hol 1794 november 15-től 1796 szeptember 22-ig szolgált, mikor is leköszönt.

(Adománylevél 1269. A gárdista, kit Csongrád vm. is ajánlott, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt P. László (1719—1781) alispán és Szilassy Zsuzsa fia, P. András és Fáy Katalin unokája.)

956. **PULLAY GYÖRGY.**

Született 1800-ban Pankota (Arad vm.). 1817 október 11-től hadapród volt a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőr-

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 1211., 1433., 1749., 1752.

ségnél 1821 január 1-től 1825 december 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Arad vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a varasdi Szt. György (6. varasdi) határőrgyalogezredhez osztatott be. Azonban nem ide, hanem az 5. (varasdi) határőrgyalogezredhez került, hol 1832-ben főhadnagy, 1836-ban II. százados, utóbb pedig 1838-tól a 48. (Gollner), majd 1840-től a 20. (Hochenegg) gyalogezredbe és ott I. százados lett. 1841 november 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1844 november 14-én Nagyszombat (Pozsony vm.).

(A család nemessége 1799 október 8-án a legf. helyen igazolva. A gárdista, P. János fia.)

957. **PUTNIK PÁL.**

Született 1783 Arad. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Slavóniából, hol 1806 május 1-től 1809 február 28-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban az 51. (Splényi) gyalogezredhez helyeztetett és ott 1810—12 főhadnagy volt.

(A család nemessége 1786 május 18-án a legf. helyen igazolva.)

958. **PUTNOKY IGNÁC-JÓZSEF** (Putnoki).

Született 1781 Zsaluzsány (Gömör vm.). Joggyakornok, majd 9 hónapon át őrmester volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1802 július 1-től 1807 június 30-ig szolgált Hont vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 37. (Auffenberg) gyalogezredhez helyeztetvén, 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(A gárdista, P. Bálint (sz. 1741) és Jakab Klára fia, az 1754/55-ben Borsod vm. ig. P. (de eadem) Bálint és Podhorányi Ilona unokája.)

959. **PYBER ÁGOSTON** (Gyerkényi).

Született 1772 Tolmács (Nógrád vm.). 1788 július 7-től hadapród, 1788 október 15-től alkáplár, 1790 július 8-tól káplár volt a 2. (Toscana) huszárezredben, majd 1790 augusztus 1-től áthelyezve a 3. (Esterházy Imre) huszárezredhez, őrmester lett. A testőrségnél 1791 május 3-tól 1794 október 1-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a prágai koronázásra, 1792-ben pedig a nádor mellé Budára kirendelt testőrkülönítménybe. Távozása alkalmával alhadnagyi rangban újból a 2. huszárezredhez vezényeltetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1476 június 11. A gárdista, az 1754/55-ben Nógrád vm. igazolt P. (Gyerkényi) Benedek (1733—1799) táblabíró és Blaskovits Renáta (1740—1821) fia, P. József († 1746) alispán és Kováts Teréz († 1759) unokája.)

960. **PYRKER ADOLF** (Felsőeőri).

Született 1815 Újvidék (Bács vm.). 1833 április 27-től hadapród volt a 3. (Este) huszárezredben. A testőrséghez 1835 február 1-én vétetett fel Heves vármegye ajánlatára és gárdai szolgálata alatt halt meg 1836 február 26-án Pesten.

(Adománylevél 1582 február 28. megerősítve 1611 február 16. A család nemessége 1754/55-ben és 1763 október 12-én Vas vm. és 1838 június 21-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, az 1811 április 18-án Bács vm. kihirdetett P. Imre kapitány és Kovásznai Bogdán Rozália fia.)

961. **PYRKER I. ISTVÁN** (Felsőeőri).

Született 1779 Nagyláng (Fejér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Komárom vármegye ajánlatára, hol 1800 március 1-től 1805 február 28-ig szolgált. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott és kamarai ellenőr lett előbb 1806-ban Kövéresen, majd 1808-ban Versecen. 1817-ben ugyanitt tiszttartó, 1819-ben pedig a temesi kincstári igazgatóságánál ülnök és krassóvármegyei táblabíró.

(Nemességi adatok P. Adolfnál. A család nemesi bizonyságlevelet nyert 1795-ben Komárom vm. A gárdista, ki P. István fia, a Vas vm. 1796 április 5-én kiadott bizonyságlevele alapján 1808-ban Temes vm., majd 1813 július 31-én Krassó vm. hirdette ki nemességét.)

962. **PYRKER II. ISTVÁN** (Felsőeőri).

Született 1800 Nagyenyed (A. Fehér vm.). Elvégezvén a katonai akadémiát, 1818 október 26-tól az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezrednél szolgált, hol 1823 november 16-tól hadapród. A testőrséghez 1824 augusztus 1-én vétetett fel Bács vármegye ajánlatára, honnan 1829 július 31-én főhadnagyi rangban először a 8. (Coburg) huszárezredhez, majd 1832-ben a 12. határőrgyalogezredhez helyeztetett. Innen a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredhez került, hol 1833-ban II. százados, 1835-ben I. százados, végül 1846-ban őrnagy volt. A szabadságharcban 1848 áprilisában ugyancsak őrnagy és Szenttamásnál (1848 szept. 21.) a rácok ellen harcolt. Azonban még az év végén beteget jelentett és visszatért a császári seregbe, hol 1850-ben újból őrnagy lett a 19. gyalogezrednél. 1851-ben már alezredes és lipótvári várparancsnok, végül 1853-tól komáromi térparancsnok. Meghalt 1855 szeptember 19-én Komárom.

(Nemességi adatok P. I. Istvánnál. A gárdista, P. Adolf testvére.)

963. **RÁCSAY JÓZSEF.**

Született 1780 Sztrecsény (Trencsén vm.). Előzőleg joggyakornok, majd 6 hónapon át őrmester volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1801 augusztus 1-től 1806 július 31-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredhez helyeztetvén, 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1811-ig szolgált.

(Címeresnemeslevél 1590 augusztus 21. A család nemessége az 1803 évi nemesi összeíráskor igazoltatott Trencsén vm. Leszármazási adatok Orsz. Ltár: Post. Adv. iratok.)

964. báró **RADÁK LŐRINC** (Magyarbényei).

Született 1760 Magyarbénye (Küküllő vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1780 október 3-án Erdélyből. Szolgálata alatt 1787 március 18-án futár Párisba és ez évben beosztva a József császár

németalföldi útjára kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 4. (Graeven) huszárezredhez helyeztetett. Azonban egy 1787 november 4-iki rendelet folytán mégis a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez került, hol 1787 november 1-iki ranggal főhadnagy lett. Meghalt 1788 április 16.

(Címerlevél 1514 január 18. A gárdista, az 1744 november 13-án magyar bárói rangot nyert R. István († 1791) és Thoroczkay Katalin fia.)

965. RADICHEVICH LÁSZLÓ.

Született 1745 Zágráb. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1772 január 24-én Horvátországból. Szolgálata alatt beosztva 1772-ben a pozsonyi, majd 1774-ben a milánói testőrkülönítménybe, honnan 1776-ban a hadsereghez való beosztását kérte. Kiváló minősítésű testőr volt és a gárdánál halt meg 1780 január 26 Wien. 1771 évi ajánlása alkalmával gr. Nádasdy Ferenc horvát bán hangsúlyozta, hogy a horvát nemes ifjak vonakodnak gárdai szolgálatra jelentkezni. Ugyanis elkedvetlenítette őket Praunsperger táblai fogalmazó esete, aki midőn a testőrséghez folyamodott nemcsak, hogy nem lett felvéve, de még állását is elvesztette.

(Címeresnemeslevél 1638 március 11. A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.). A gárdista 1771 november 27-én nemesi bizonyságlevelet nyert Zágráb vm.).

966. RADKOVECZ VINCE.

Született 1769 Újvidék (Bács vm.). 1786 augusztus 27-től a mérnökkari akadémia növendéke, honnan a 26. (Schröder) gyalogezred 3. zászlóaljához került mint hadapród és ott 1789 július 4-én zászlós lett. A testőrségnél 1792 február 1-től 1797 január 31-ig szolgált Bács vármegye ajánlatára. Ez idő alatt a francia háború alkalmával saját kérelmére 1794 február 15-én főhadnagyi rangban ugyan beosztatott a 34. (Esterházy Antal), majd május 1-én a 30. (De Ligne) gyalogezredbe, azonban végül mégis visszamaradt a gárdánál. 1796 december 12-én újból beosztatott a 30. gyalogezredhez, hová ez alkalommal 1797 február 1-én be is vonult.

(A család nemességére vonatkozó adatok ezidőszerint ismeretlenek.)

967. RAJCSÁNYI GYÖRGY (Rajcsányi).

Született 1743 Szered (Pozsony vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1764 augusztus 18-tól 1767 augusztus 6-ig szolgált. A gárdától a szeredi sóbeváltóhivatalhoz került. Meghalt 1824 július 9-én Sempte (Nyitra vm.).

(A gárdista, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt R. József fia.)

968. RAJKOVICH IGNÁC.

Született 1736 Rovna (Sáros vm.). 1755-től az 56. (Mercy-Argenteau) gyalogezrednél szolgált, hol 1759 szeptember 15-én őrmester lett. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel és onnan 1762 június 19-én II. kapitányi ranggal az egyik újonnan felállított erdélyi határőrgyalogezredhez osztatott be.

(Nemességújító címeresnemeslevél 1718 június 10.)

969. RAJKOVICH JÁNOS.

Született 1776 Szomod (Komárom vm.). 1794 április 10-től önköltséges hadapród, majd 1795 március 20-tól káplár volt a 2. (József fhg.) huszárezredben. A testőrségnél 1797 február 1-től 1799 augusztus 8-ig szolgált Komárom vármegye ajánlatára és onnan alhadnagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetvén, 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Az 1792 október 15-én adománylevelet nyert család nemessége, 1795-ben kihirdetve Komárom vm.)

970. RAKOVSZKY ELEK (Nagyrákói és Nagyselmeczi).

Született 1762 Besztercebánya (Zólyom vm.). 1782 június 1-től hadapród, majd 1784 november 1-től őrmester a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben, honnan 1787 március 14-én Zólyom vármegye ajánlására a testőrséghez került. Azonban a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-től alhadnagyi rangban már újból régi ezredénél szolgál, hol 1788 november 17-én főhadnagy, 1794-ben II. százados, 1796-ban pedig I. százados volt. 1798-tól a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez helyezve, úgy itt, valamint utóbb 1806-tól a 39. (Duka) gyalogezredben ugyancsak I. százados. 1807 április 1-től őrnagyi ranggal nyugállományba vonult. 1809—35 zólyomvármegyei táblabíró. Meghalt 1841 január 20-án Rózsahegyen. (Liptó vármegye.)

(Címerbővítés 1561 augusztus 16. A gárdista, R. Elek (1792 néhai) Zólyom vármegyei alispán, követ, kir. tanácsos és Moósi Lanzer Éva-Katalin (sz. 1734) fia, R. János és Okolicsányi Mária († 1778) unokája.)

971. RAKOVSZKY ISTVÁN (Nagyrákói és Nagyselmeczi).

Született 1767 november 7 Besztercebánya (Zólyom vm.). 1789 aug. 7—1790 máj. 16. zólyomvármegyei alszolgabíró volt. A testőrségnél 1790 május 17-től 1794 február 18-ig szolgált Zólyom vármegye ajánlására, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére kivezényelt pozsonyi, majd 1791-ben a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától hazatérve, 1794 szeptember 22—1801 június 23 ismét alszolgabíró, 1801 szeptember 28—1807 január 7 főszolgabíró, közben 1795 október 14-én kineveztetett táblabíróvá. Elhagyván a vármegyei szolgálatot, előbb 1807-től helyettes tartományi biztos, majd 1813-tól kerületi főbiztos Besztercebányán, hol 1839 március 11-én halt el.

(Nemességi adatok R. Eleknél, kinek testvére.)

972. RAKOVSZKY JÓZSEF (Nagyrákói és Nagyselmeczi).

Született 1783 Pest. 1800 július 28-tól hadapród volt a 10. (Stipsicz) huszárezredben, mikor 1805 február 1-én Pest vármegye ajánlatára felvétetett a testőrséghez. Azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről, minthogy még 1804 július 1-én alhadnagy lett a 9. (Erdődy) huszárezredben, hol 1809-ben főhadnagy.

(Nemességi adatok R. Eleknél. A gárdista, a Zólyom vm.-től 1785 augusztus 16-án nemesi bizonyítványt nyert R. Ferenc (1755—1794) és Tarkó Anna fia, R. Elek (1792 néhai) zólyomi alispán, követ, kir. tanácsos és Moósi Lanzer Éva-Katalin (sz. 1734) unokája.)

973. **RAKOVSZKY MIKLÓS** (Nagyrákói és Nagyselmeczi).

Született 1736-ban Nagyselmec (Liptó vm.). A polgári életből került a testőrséghez 1760 szeptember 12-én Zólyom vármegye ajánlására. A gárda 1760 október 4-iki bemutatkozása alkalmával vele történt, hogy az uralkodó, aki nevét Rákóczinak értette megjegyezte, hogy egy Rákóczit nem szívesen lát testőrei között. A bemutatást végző gr. Pálffy testőralkapitány a félreértést természetesen azonnal eloszlatta. 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1767 szeptember 26-án utiköltség kiutalása mellett, évi 200 forint ellátással vonult nyugállományba. Zólyom vármegyében, hol testvérbátyja Elek alispán volt, több községben birtokos lévén, hazatérése után gazdálkodni kezdett. Azonban 1768-ban már csak özvegye, Görgey Mária említtetik.

(Nemességi adatok R. Eleknél. A gárdista R. János és Okolicsányi Mária († 1778 fia.)

974. **RANKOVICS GERGELY.**

Született 1828 Mitrovicán (Pozsega vm.). 1846 január 1-től hadapród volt a gradiskai (utóbb 8.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1848 augusztus 1-én vétetett fel Slavóniából, honnan azonban alhadnagyi rangban Jellachich altábornagy rendeletére, még 1848 december 1-én visszakerült ezredéhez és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1850-ben ugyancsak alhadnagy a 10. határőrgyalogezrednél, hol 1856-ig szolgált.

(Címeresnemeslevél 1817 április 25.)

975. **RÁTHONYI LÁSZLÓ** (Nagyrátonyi és Adorjáni).

Született 1767 Kisnamény (Szatmár vm.). 1786 szeptember 1-től közlegény, majd őrvezető, végül káplár volt a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1790 május 17-től 1792 december 20-ig szolgált Szatmár vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére kirendelt pozsonyi testőrkülönítménybe, 1791 és 1792-ben pedig a nádori gárdához volt vezényelve. Meghalt 1824-ben Kisnamény.

(Adománylevél 1488. A gárdista, R. László és Szolnoky Katalin fia, R. Ferenc és Kökényesdy Zsuzsa unokája.)

976. **RAVAZDY GYÖRGY** (Csalánosi).

Született 1750 Apátikeresztur (Bihar vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1771 június 5-én Bihar vármegye ajánlatára, azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről.

(A már 1595-ben birtokos család nemessége 1754/55-ben igazolva Bihar vm. A gárdista, R. Zsigmond fia.)[1]

[1] Reszegi Lajos úr közlése.

977. **RÉCSEY ÁDÁM** (Récsei).

Született 1745 Récsén (Erdély). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1767 december 18-án Erdélyből. Szolgálata alatt, 1769-ben beosztva a pozsonyi, majd 1771-ben a milánói testőrkülönítménybe. 1782 december 12-én azzal a kérelmével, hogy az 5. (Nassau-Usingen) vértes lovasezredhez helyeztessék, el lett utasítva. 1783—1790 között több ízben volt futár. 1783-ban Szent-Pétervárra, 1789-ben Párisba és Brüsselbe, 1790-ben pedig Berlinbe. 1790 április 18-án tartománybiztos segédi állásért folyamodott, azonban minthogy ezirányú kérelme sem volt teljesíthető, 1792 április 22-én huszonötévi gárdai szolgálata után, évi 300 forint ellátással nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1601 április 21. A gárdista, R. Sámuel († 1752) és Ecsedi Mária fia, az 1701 január 11-én RÉCSEY alias BOÉR de Récse néven nemességújító címeresnemeslevelet nyert R. István († 1738) és Jeddi Zsuzsánna unokája.)

978. báró **RÉCSEY ÁDÁM** (Récsei).

Született 1772 Sárd. (A. Fehér vm.). Katonai pályáját a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezrednél kezdte, hol 1789 április 20-tól hadapród, 1789 július 1-től pedig zászlós volt. 1793-ban kitűnt a németalföldi hadjáratban. 1794 május 3-tól alhadnagy és 1796-ban ezredével Olaszországban állomásozott. 1797 március 1-én főhadnagy, majd 1798 május 30-án a 48. (Vukassovich) gyalogezredhez került. 1799-ben vitézül harcolt a veronai ütközetben (márc. 26.), hol meg is sebesült. 1800 szeptember 13-tól II. százados, 1805 szeptember 1-től pedig I. százados. 1807 szeptember 1-én — saját kérelmére — a 2. oláh (utóbb 17.) határőrgyalogezredhez helyeztetett. 1809 január 31-től őrnagy Ferdinánd fhg. nyugatgaliciai szabadcsapatában, majd 1809 május 1-től alezredes az erdélyi nemesi felkelő sereg 1. ezredében. 1810 április 1-től a 31. (Benyovszky), 1812 március 1-től pedig a 33. (Colloredó-Mansfeld) gyalogezredben szolgál. Ez évben ismételten kitüntetvén magát az oroszok elleni hadjáratban, 1812 október 19-én ezredes és ezredparancsnok lett a 33. gyalogezredben. Drezda (1813 aug. 26—27.), Kulin (1813 aug. 29—30.) és Lipcsénél (1813 okt. 16—19.) tanusított rettenthetetlen magatartásáért és vitézségéért, 1813 október 20-án megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1815-től cs. kir. kamarás és ez évben Wienben, majd Budán, 1817-től pedig Lembergben szolgál a tartaléksereg-nél. 1820 július 29-én lett tábornok és dandárparancsnok az olaszországi seregnél Milánóban. 1827-től a 2. (Sándor) gyalogezred 2. tulajdonosa. 1831 március 8-án altábornagy s hadosztályparancsnok a II. olaszországi hadtestnél. 1838-ban II. oszt. vaskorona rendet kapott, 1839-ben v. b. t. t. és szeptember 5-től a galiciai főhadsereg vezérlőtábornoka. A testőrségnél 1846 április 28-tól 2-ik testőralkapitány. 1846 október 19-én táborszernagy lett. A szabadságharcban, 1848 október 4-én a császári kormány kinevezte magyar miniszterelnökké és megbízta a kormányalakítással, de annak megvalósításában az események meggátolták. 1850 január 8-án a rendszeresített 4000 forint ellátáson kívül 2000 forint pótlékkal nyugállományba

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 1224., 1749.

vonult. A fiágon kihalt Zsuki-család birtokaiból Kötelendet kapta. Meghalt 1852 október 26-án Wien.

(Nemességi adatok R. Ádámnál. A testőralkapitány, ki 1835-ben osztrák bárói rangot kapott, R. József és Harsányi Borbála fia, R. Sámuel († 1752) és Ecsedi Mária unokája. Vízfestményű (azonban nem testőr) arcképe B. Boér Géza úr birtokában, akinek közlése, az életrajzi adatok legnagyobb része.)

979. gróf **RHÉDEY FARKAS** (Kisrhédei és Erdőszentgyörgyi).

Született 1736 Doboka (Doboka vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1761 szeptember 30-ig szolgált, mikoris leköszönt. Meghalt 1809 december 17.

(Címerlevél 1466 február 6. A gárdista, az 1744 november 13-án magyar grófi rangot nyert R. József († 1753) és Bíró Katalin fia.)

980. gróf **RHÉDEY JÁNOS** (Kisrhédei és Erdőszentgyörgyi).

Született 1713-ban. Katonai pályáját az 51. (Gyulay István) gyalogezrednél kezdte, hol 1744-ben százados és 1750-ben Alsó-Sziléziában harcol, majd 1752-ben őrnagy lett. 1757-ben, mint a 31. (Haller) gyalogezred alezredese, kitűnvén Schweidnitznél (nov. 12.), 1760 január 23-án megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1758-ban már ezredes a 31. gyalogezredben és 1760-ban tábornok. A testőrségnél 1760 június 1-től testőrfőhadnagy, 1761-ben a testőrpalota, 1764-ben az országgyűlés befejezése után Pozsonyban visszamaradó különítmény, 1765-ben pedig a Lipót fhg. házassága alkalmával kirendelt innsbrucki testőrkülönítmény parancsnoka. 1767 szeptember 22-én altábornagy lett és kilépve a gárdából, nyugállományba vonult. Meghalt 1768 január 10-én Wien.

(Nemességi adat gr. R. Farkasnál. A gárdista, ki 1744 november 13-án magyar grófi rangot kapott, R. László († 1722) és Thoroczkay Mária fia.)

981. gróf **RHÉDEY LAJOS** (Kisrhédei).

Született 1761 Kisréde (Heves vm.). A katonai akadémia elvégzése után hadapród volt a 37. (Siskovics) gyalogezredben. A testőrségnél 1780 június 8-tól 1783 március 8-ig szolgált Bihar vármegye ajánlatára és ez idő alatt 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 8. (Wurmser) huszárezredhez került. 1792-ben aranysarkantyús vitéz lett. Utóbb, 1795-ben főkapitány (ezredes) a nemesi felkelő seregben, majd Bihar vármegye főispáni helytartója. 1802-ben Szatmár vármegye követe és cs. kir. kamarás. 1804-ben beregvármegyei főispán. 1808-ban Lipót-rend lg.-keresztet kapott. Meghalt 1831 május 21-én Pest.

(Nemességi adat gr. R. Farkasnál. A gárdista, ki 1808 október 28-án magyar grófi rangot kapott, R. Ferenc († 1800) és Csemiczky Anna fia.)

982. **RÉDL FERDINÁND** (Rothenhauseni).

Született 1751 Rothenhaus (Csehország). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Moson vármegye ajánlatára, hol 1772 április 29-től 1791

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 94. 1729.

november 29-ig szolgált. Ez idő alatt beosztva 1772-ben és 1773-ban a pozsonyi, 1774-ben a milánói, majd 1776-ban, 1777-ben és 1779-ben újból a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1781-ben a csehországi táborba vezényelve. 1783-ban futár Párisba, majd 1785-ben Brüsselen keresztül, ismét Párisba küldetett. 1790-ben a magyar szt. koronát kísérő 6 testőr egyike. 1791-ben beosztva a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe és ez évben tizenkilenc évi gárdai szolgálat után, II. kapitányi ranggal és évi 300 forint ellátással, nyugállományba vonult. Nyugdíja 1792 január 10-én felemeltetett évi 400 forintra.

(A gárdista, az 1759 május 17-én osztrák tartományi nemességet kapott R. Ferenc, 1765 április 15-én magyar címeresnemeslevelet és előnevet nyert gyermekeinek egyike. A család nemessége 1766-ban kihirdetve Moson vm.)

983. REICHENHALL JÁNOS-SÁMUEL.

Született 1759 Beszterce (Erdély). 1778 január 15-től hadapród, majd 1779 február 21-től zászlós volt az 57. (Colloredo-Waldsee József) gyalogezredben. A testőrséghez 1783 március 7-én vétetett fel Erdélyből és még ez évben kivezényelve a csehországi táborba. Belépése után felszólíttatott nemességének igazolására. Erre bemutatta a család erdélyi szász nemes voltáról Segesvár város által kiállított bizonyságlevelet, melyet azonban a gárdánál nemességigazolásul nem fogadtak el. Ezért 1783 október 7-én Wienből azzal a kérelemmel fordult az erdélyi guberniumhoz, hogy miután családjának nemeslevele, valamint nemességét igazoló egyéb okmányai mind elvesztek, tegyen a gubernium olyértelmű felterjesztést, hogy az uralkodó a már bemutatott bizonyságlevelet kegyelemből fogadja el igazolásnak, mely kérelmének helyt is adtak. Szolgálata alatt 1787-ben beosztva a József császár németalföldi útjára kirendelt testőrkíséretbe. A török háború alkalmával, 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 34. (Esterházy Antal) gyalogezredhez helyeztetett, hol a pótkeretnél 1788 április 17-én főhadnagy lett. Már százados volt, mikor 1797-ben leköszönt rangjáról.

984. REINPRECHT IGNÁC (Uhrini).

Született 1740 Oggau (Sopron vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1761 szeptember 13-án Sopron vármegye ajánlatára. Szolgálata megkezdése alkalmával nemességét társai kétségbevonták, miért is annak kétségtelen voltát külön parancsban hozták a gárdisták tudomására, 1768-ban a Komáromban megüresedett sóbeváltóhivatalnoki, majd 1769-ben a veszprémi postamesteri állásért folyamodott, azonban mindkét esetben sikertelenül. 1771 április 8-án távozott a gárdától és ekkor bródi sóhivatali ellenőr lett 300 forint fizetéssel és 200 forint gárdai nyugdíjjal. Ezenkívül még 200 forint felszerelési átalányt is kapott. Utóbb postamester volt Egerben.

(Címeresnemeslevél 1628 október 14. A gárdista, az 1754—55-ben Sopron vm. igazolt R. György fia.)

985. RÉPÁSY MIHÁLY.

Született 1801 Kemecse (Szabolcs vm.). Katonai pályáját 1817-ben a 3. (Knezevich, utóbb Minutilló) dragonyosezredben kezdte, hol 1820 április 24-én hadapród, 1820 október 6-án káplár, 1821 június 16-án őrmester,

1822 november 1-én alhadnagy, 1828 július 4-én főhadnagy, 1834 szeptember 16-án II. kapitány, 1838 január 8-án pedig I. kapitány volt. A testőrségnél 1839 augusztus 18-tól 1846 május 12-ig szolgált mint II. testőrőrmester s ez idő alatt lett 1844 december 21-én őrnagy. A gárdától a 6. (Württemberg) huszárezredhez helyeztetett, mely alkalommal 600 forint felszerelési átalányt kapott. Itt találta a szabadságharc kitörése, mikoris belépvén a honvédseregbe, ezredével a horvátok ellen harcolt. 1848 október 12-én egyszerre ezredes lett. A pákozdi csatában (1848 szept. 29.) már ő vezényli az ezredet és dandárnokká lépett elő. A schwechati csatában (1848 okt. 30.) a sereg balszárnyát vezette és az ellenséges támadást sikeresen elhárította. 1849 január 2-án Perczel hadtestéhez került, majd már mint tábornok, 1849 január 22-től debreceni főhadparancsnok. Utóbb osztályfőnök a hadügyminisztériumban. Midőn Dembinszky fővezérré történt kinevezése után Perczel lemondott, rövid időre utóda lett. 1849 május 8-tól a hó végéig megbízva a hadügyminisztérium vezetésével. Meghalt 1849 július 30-án Szegeden.

(Címeresnemeslevél 1632 március 10. A gárdista, R. József és Marosi Olasz Mária fia.)

986. báró **RÉVAY FERENC** (Szklabinai és Blatniczai).

Született 1748 Verbó (Nyitra vm.). Előzőleg alkalmasint a hadseregben szolgált. A testőrséghez 1768 március 3-án vétetett fel Nyitra vármegye ajánlatára, honnan 1773 november 10-én távozott. Ez idő alatt 1772-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Címerújítólevél 1521 május 25. Magyar bárói rang 1556. A gárdista, br. R. Simon v. b. t. t. és Szent-Iványi Anna fia.)

987. báró **RÉVAY IMRE** (Szklabinai és Blatniczai).

Született 1751 Mosócon (Túróc vm.). A nagyszombati akadémiát elvégezve, a wienerneustadti katonai akadémiára került, majd alhadnagy lett a 26. (Puebla) gyalogezredben. A testőrségnél 1770 április 1-től 1773 július 3-ig szolgált Túróc vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától II. kapitányi rangban a 9. (Nádasdy) huszárezredhez helyeztetett. 1779-ben I. kapitány, 1787-ben 2-ik őrnagy. 1788-ban 1-ső őrnagy és résztvett a török hadjáratban. 1789-ben alezredes lett és Mehadiánál (aug. 28.) szerzett érdemeiért december 19-én megkapta a Mária Terézia-rend lg.-keresztjét.[1] Több ízben fontos megbízásokkal Oroszországban járt. Meghalt 1791 augusztus 4.

(Nemességi adatok br. R. Ferencnél. A gárdista, br. R. Mózes és Horváth-Stansith Anna fia.)

988. báró **RÉVAY MÁRK** (Szklabinai és Blatniczai).

Született 1740 Mosócon (Túróc vm.). A polgári életből került a testőrséghez Túróc vármegye ajánlatára, hol 1761 október 1-től 1763 szeptember 13-ig szolgált, mikoris egészségi okokból távozott a gárdától.

(Nemességi adatok br. R. Imrénél, kinek testvére.)

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 305., 1734.

989. **REVICZKY IMRE** (Revisnyei).

Született 1813 Zsigárd (Pozsony vm.). 1832 szeptember 8-tól közlegény, 1833 július 16-tól őrvezető, 1834 április 16-tól káplár, majd 1835 április 1-től őrmester, végül 1835 december 22-től zászlós volt a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1836 február 1-től 1840 május 1-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt beosztva 1836-ban a pozsonyi országgyűlés idejére, valamint még ez évben a prágai koronázásra, végül 1839-ben ugyancsak a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az Odenburgban állomásozó 3. (Károly-Lajos fhg.) ulánusezredhez helyeztetett.

(Adománylevél 1272. A gárdista, R. Antal és Hazucha Julia fia, az 1754—55-ben Zemplén vm. igazolt R. Imre és Kossuth Klára unokája.)

990. **REVICZKY JÁNOS** (Revisnyei).

Született 1755 Királylubella (Lipót vm.). Tanulmányait Nagyszombaton befejezve, a polgári életből vétetett fel a testőrséghez Liptó vármegye ajánlatára, hol 1775 január 30-tól 1791 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt úgy 1777-ben, mint 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd 1788—89-ben futár Szt. Pétervárra, 1790-ben pedig Berlinbe és újból Szt. Pétervárra. Még ez évben a pozsonyi postamesteri állásért folyamodott, azonban sikertelenül. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 16 évi testőrszolgálata után II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással nyugállományba vonult. Meghalt 1817 június 22-én Kürtösön.

(Nemességi adatok R. Imrénél. A gárdista, R. István fia, az 1754—55-ben Árva vármegyében igazolt R. Imre unokája.)

991. **REVICZKY JÓZSEF.**

Született 1749 Tasnád (K. Szolnok vm.). Káplár volt a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredben. A testőrségnél 1768 február 12-től 1771 december 23-ig szolgált Erdélyből, amikoris évi 100 forint ellátással nyugállományba vonult. Nyugdíja 1772 január 12-én felemeltetett 200 forintra.

(A család nemessége az 1770. évi nemesi összeíráskor Tasnádon igazoltatott.)

992. **REVICZKY KÁLMÁN** (Revisnyei).

Született 1815 Revisnye (Árva vm.). A polgári életből, hol vármegyei jegyző volt, vétetett fel a testőrséghez Árva vármegye ajánlására 1837 június 1-én és onnan, kinevezéséről leköszönve, 1839 november 2-án távozott. A szabadságharcban 1848-ban nemzetőrőrnagy volt Pozsonyban.

(Nemességi adatok R. Imrénél. A gárdista, R. József és Bajcsy Ludovika fia, R. József alispán, kir. tanácsos és Novotha Borbála unokája, az 1754—55-ben Árva vm. igazolt R. Ádám árvai alispán szépunokája.)

993. **REVICZKY TAMÁS** (Revisnyei).

Született 1774 Felsőszalók (Szepes vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Szepes vármegye ajánlatára, hol 1795 augusztus 1-től 1800 július 31-ig szolgált. A gárdától saját kérelmére alhadnagyi rangban a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez osztatott be és ez alkalommal 150

forint felszerelési átalányt kapott. Azonban még ez évben áthelyeztetett a nemesi felkelő sereghez, hol főhadnagy lett. Innen újból a 60. gyalogezredhez került, hol 1803-ban II. százados, 1806-ban I. százados, 1813-ban őrnagy, 1821-ben alezredes, végül 1831-ben ezredes és a gránátos zászlóalj parancsnoka volt. 1832-től verestoronyi határőrparancsnok. Meghalt 1844 április 9-én Verestorony (Szebenszék).

(Nemességi adatok R. Imrénél. A család nemessége 1754—55-ben igazolva Szepes vm.).

994. RIMAY MIHÁLY.

Született 1742 Nagyjóka (Pozsony vm.). Előzőleg táblai jegyző volt. A testőrségnél 1764 január 6-tól 1771 január 26-ig szolgált Esztergom vármegye ajánlatára. A gárdától Albert fhg. udvartartásához került mint titkár. Távozása alkalmával 200 forint felszerelési átalányt kapott. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe.

(Címeresnemeslevél 1650. Nemességi adatok a váci káptalan levéltárában.)

995. ROBITSEK GYULA (Ugornyai).

Született 1816 Pest. 1832 február 6-tól hadapród volt a 33. (Bakonyi), majd 1835 február 1-től zászlós az 52. (Ferenc-Károly fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 november 1-től 1840 június 23-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Szolgálata alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. Meghalt 1841 szeptember 2-án Pesten.

(A gárdista, az 1836 július 14-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert R. József és Magister Anna fia.)

996. ROGOZ KÁLMÁN.

Született 1803 Lugos (Krassó-Szörény vm.). 1818 október 21-től hadmérnök hadapród az aknászoknál. A testőrségnél 1823 október 1-től 1828 augusztus 18-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A gárdától hazatérve, Téten gazdálkodott és 1848-ig győrvármegyei útbiztos volt. A szabadságharcban 1848 október 16-tól főhadnagy, majd 1848 december 1-től százados a 37. zászlóaljban és vitézségéért III. oszt. érdemérmet kapott. Utóbb újból útbiztos és várnagy. Meghalt 1882 január 1-én Győr.

(A család 1759 augusztus 13-án nemesi bizonyságlevelet nyert Győr vm. A gárdista, R. Imre (1773—1815) és Eckhardt Erzsébet fia, R. István és Duchon Erzsébet unokája.)

997. ROHONCZY PÁL (Felsőpulyai).

Született 1806 Pápa (Veszprém vm.). 1822 november 1-től önköltséges hadapród volt az 5. (Sommariva) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1826 február 1-én került Veszprém vármegye ajánlatára és a gárdánál halt meg 1828 október 3-án Wien.

(Címeresnemeslevél 1675 április 3. A gárdista, kit 1824-ben Sopron vm. is ajánlott, R. János (1775—1842) és Nagy Erzsébet (†1812) fia, R.

György (sz. 1741) veszprémvármegyei főszolgabíró és Tallián Teréz unokája, az 1752 június 19-én nemesi bizonyságlevelet nyert és 1754/55-ben Veszprém vm. igazolt R. Pál (sz. 1710) és Könyves Magda szépunokája.)

998. **RÓSA ADOLF.**

Született 1817 Arad. 1834 október 31-től hadapródaltüzér, 1835 május 1-től tüzér, 1836 július 16-tól pedig bombász a 2. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1837 március 1-től 1838 január 18-ig szolgált Csanád vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Utóbb belépve a hadseregbe, a 6. (Wallmoden-Gimborn) vértes lovasezrednél 1840-ben önkéntes, 1842-ben káplár, 1843-ban alhadnagy. Résztvett az 1848—49 évi olaszországi hadjáratban és 1849-ben főhadnagy, 1850-ben II. kapitány. Majd 1851-ben azonos rangban a 11. (Württemberg) huszárezredhez került, hol 1852-ben I. kapitány volt. 1859 január 1-én nyugállományba vonult.

(A gárdista, a nemességét 1827-ben Arad vm. kihirdető R. József és Vizer Ágnes fia.)

999. báró **ROSENFELD ANDRÁS-GYÖRGY** (Rosenfeldi).

Született 1741 január 28 Nagyszeben. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1764 szeptember 13-ig szolgált. A gárdától az erdélyi helytartótanácshoz került, hol 1775-ben jegyző, majd lajstromozó. 1784-ben már főispán Szebenszékben, 1786-ban pedig tanácsos a fellebbviteli bíróságnál. Még ez évben mindkét állásától felmentve, először Ung, majd 1787-ben Bereg, Ugocsa, Szatmár és Máramaros vármegyék administrátora, végül királyi biztos a munkácsi kerületben. Ezen megbízatásaiban oly sikeresen működött, hogy az uralkodó legteljesebb elismerését elnyerve, 1788-ban titkos tanácsos lett. 1790-ben első tanácsos az erdélyi udvari kancelláriánál és fogarasi főkapitány (főispán). 1791-ben udvari tanácsos, 1795-ben pedig erdélyi tartományi főbiztos. Meghalt 1808 február 3.

(Címeresnemeslevél 1697 április 30. A ROSENFELD néven 1794 november 6-án magyar bárói rangot nyert gárdista, R. János (1713—1789) és nemes Bauszner Katalin (1716—1787) fia, az 1722 november 3-án „Rosenfeldi" előnévvel ujított címeresnemeslevelet szerző CZEKELIUS András-Mihály (1680—1770) és Geiselin Ágnes (sz. 1689.) unokája.)

1000. **ROSTY PÁL** (Barkóczi).

Született 1742 Ják (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1763 december 10-től 1769 március 8-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 6. (D'Ayassassa) vértes lovasezredhez helyeztetvén, 200 forint felszerelési átalányt kapott. Utóbb belekeveredvén a Martinovics-féle perbe, fogságba került. Minthogy csak az volt a vád ellene, hogy a tiltott káté egy példányát megtalálták nála, Pesten a servita zárdában töltendő egy évi fogságra ítéltetett. Később vasvármegyei táblabíró volt.

(Ujított címeresnemeslevél 1632 október 31. Adománylevél 1694 június 21. A gárdista, az 1754—55-ben Vas vm. igazolt R. Ferenc († 1790)

Földesi SÁNTHA ISTVÁN
testőr

alispán, kir. tanácsos és Bajáky Katalin fia, R. László és Csapody Mária unokája.)

1001. **ROTTENSTEIN MIHÁLY** (Erdőkövesdi).

Született 1740 Eger (Heves vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Heves vármegye ajánlatára, hol 1760 szeptember 1-től 1767 április 18-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés befejezése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. A gárdától mint tiszántúli kerületi táblai jegyző 1768-ban Eperjesre került. 1774-ben kir. tanácsos lett.

(Nemességújító címeresnemeslevél 1756 április 2. A gárdista, az 1754—55-ben Heves vm. igazolt R. Ferenc (1699—1759) és Csala Teréz (†1749) fia, az Erdőkövesdre adományt nyert R. Antal és Glár A. Mária unokája.)

1002. **ROXER PÁL.**

Született 1744 Késmárk (Szepes vm.) 1760-tól káplár volt a 19. (Pálffy Lipót) gyalogezredben. A testőrségnél 1767 május 22-től 1769 április 24-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára, mikoris 200 forint ellátással nyugállományba vonult. Utóbb alhadnagy, majd főhadnagy a 6. (D'Ayassassa) vértes lovasezredben.

(Címeresnemeslevél 1712 július 1. A család nemessége 1754—55-ben igazolva Szepes vm.)

1003. **ROZINAY GYÖRGY.**

Született 1780 Rozsnyó (Gömör vm.). A polgári életből, hol ügyvéd volt, vétetett fel 1800 június 1-én a testőrséghez Gömör vármegye ajánlatára. A gárdától 1805 május 31-én 150 forint végkielégítéssel távozott.

(A család nemessége 1733-ban igazolva Gömör vm.)

1004. **RUDICS KÁROLY** (Almási).

Született 1797 Szabadka (Bács vm.) A polgári életből vétetett fel a a testőrséghez Bács vármegye ajánlatára, hol 1818 április 1-től 1823 március 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 8. (Kienmayer, utóbb Coburg) huszárezredhez helyeztetett, hol 1827-ben főhadnagy, 1832-ben II. kapitány, 1836-ban pedig I. kapitány volt. 1839 szeptember 16-án nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848-ban nemzetőrőrnagy Szabadkán. Kiss Ernő seregében harcolt a rácok ellen és 1849-ben nemzetőralezredes lett. Meghalt mint családjának utolsó férfitagja 1892-ben Szabadkán.

(A gárdista, R. Antal és Almási Antonovics Borbála fia, R. Mihály és Katymári Ispanovits Éva unokája, az 1755 április 28-án címeresnemeslevelet nyert R. Kristóf szépunokája.)

1005. **RUDNAY JUSZTIN** (Rudnói és Divékújfalusi).

Született 1826 március 11-én Divékújfalu (Nyitra vm.). 1845 július 28-tól hadapród volt a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrséghez 1848 augusztus 1-én lett felvéve Nyitra vármegye ajánlatára, azonban már nem vonult be. A szabadságharcban 1848 október 16-tól főhadnagy a 25.

zászlóaljnál, majd 1849-ben kapitány a 18. (Attila) huszárezredben. Nagykúnságban szervezte az új kún huszárezredet, de 1849-ben visszavonult. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 3 évi várfogságra ítéltetett. Elértés azonban kihallgatása alkalmával hangoztatott azon állítása, miszerint gróf Vécsey testőrkapitány testőrkinevezési okiratát azzal adta volna át, hogy a gárdához való bevonulás helyett jelentkezzen a magyar kormánynál. 1851 február 28-án szabadult Munkácsról. Meghalt 1902 április 29-én Divékújfalu.

(Új adománylevél 1411. A gárdista, R. Pál (1783—1862) és Burics Józsa († 1843) fia, R. Ferenc (1740—1784) és Terstyánszky Julia († 1814) unokája, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt R. Sándor és Vály Anna († 1791) szépunokája.)

1006. báró **RUDNYÁNSZKY ELEK** (Dezseri).

Született 1742 Pest. Hadapród volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezred Wienben állomásozó zászlóaljánál. A testőrséghez 1762 december 21-én vétetett fel Pest vármegye ajánlatára. Szolgálata utolsó évében úgy látszik huzamosabb ideig távolmaradt a gárdától, mert 1764 március 31-én Esterházy testőrkapitány elrendelte, hogy vagy vonúljon be haladéktalanul, vagy küldje vissza a magával vitt testőrfelszerelést és kérje elbocsátását. R. az utóbbi megoldást választotta s miután 1764 április 17-én leköszönt, május 1-én megvált a testülettől. Meghalt 1779-ben Wien.

(Új adománylevél 1632. A gárdista, az 1773 december 3-án magyar bárói rangot nyert R. József (1703—1788) és br. Száraz Júlia (1717—1798) fia, R. Zsigmond és Egresdy Borbála unokája.)

1007. **RUDNYÁNSZKY JÓZSEF** (Dezseri).

Született 1788 március 3. Ürmény (Nyitra vm.). Eleinte a hadseregben szolgált és 1806-ban őrmester volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján került Bars vármegye ajánlatára a polgári életből 1814 június 1-én a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával 1815 május 2-án kivált a testületből. Meghalt 1832-ben Pozsony.

(Nemességi adatok R. Eleknél. A gárdista, R. Antal (1759—1806) és Szokoly A. Mária fia, az 1754/55-ben Bars vm. igazolt R. Lázár (1732—1770) és Apponyi Anna († 1796) unokája, R. László († 1746) és Siprák Bora szépunokája.)

1008. **RUMBACH KÁROLY.**

Született 1795 Pest. 1812 december 30-tól a mérnökkari akadémia növendéke, majd 1814 március 7-től önköltséges hadapród az 5. (Klenau) könnyű lovasezredben. A testőrségnél 1817 július 1-től 1822 június 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Pest vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban előbb újból az 5. (utóbb Schneller) könnyű lovasezredhez, majd 1822 június 17-én a 4. (Hessen-Homburg) huszárezredhez helyeztetett, ahol 1826-ban

főhadnagy volt. 1828 március 31-én nyugállományba vonult. Meghalt 1847 január 12-én Pesten.

(A gárdista, az 1805 május 24-én címeresnemeslevelet nyert R. Sebestyén (sz. 1764) és Pauer Katalin († 1835) fia.)

SACABENT-JOANNOVICS KÁROLY-MÓZES l. 534. JOANNOVICS-SACABENT KÁROLY-MÓZES alatt.

1009. **SÁGHY JÓZSEF** (Nagysági).

Született 1779 Répceszemere (Sopron vm.). Előzőleg 9 hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1800 február 1-től 1801 január 31-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 6. (Blankenstein) huszárezredhez kerülvén, 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1805—9 főhadnagy volt. Utóbb, mint kapitány esett el a lipcsei csatában. (1813 október 16—20. között.)

(Címeresnemeslevél 1631 február 3. A gárdista, S. Lajos († 1820) és Ghyczy Erzsébet fia, az 1754/55-ben Sopron vm. igazolt S. Dániel és Szemerey Magda unokája.)

1010. **SÁGHY LAJOS** (Nagysági).

Született 1826 Répceszemere (Sopron vm.). 1846 december 1-től hadapród volt a 4. (Toscana) dragonyosezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Sopron vármegye ajánlatára és szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és onnan 21-én el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy, 1849 február 1-től pedig százados a 22. zászlóaljban és a galiciai határon teljesített szolgálatot. Utóbb a Kazinczy ezredes seregében július hó folyamán alakult új lovascsapat főszázadosa. A zsibói fegyverletétel (1849 aug. 25.) alkalmával fogságba került. Az aradi haditörvényszék 1850 március 14-én halálra, illetve kegyelem útján 12 évi fogságra ítélte. Mint fogoly halt meg az aradi kórházban 1851 április 4-én.

(Nemességi adatok S. Józsefnél. A gárdista, S. Dániel fia.)

1011. **SAIGÓ PÁL.**

Született 1767 Győr. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Győr vármegye ajánlatára, hol 1790 május 17-től 1792 december 15-ig és ez idő alatt 1791 és 1792-ben a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménynél szolgált. Távozása alkalmával évi 200 forint ellátással vonult nyugállományba. Meghalt 1796 május 29.

(Címeresnemeslevél 1712 július 1.)

1012. **SALAMON GYÖRGY** (Alapi).

Született 1740-ben Alap (Fejér vm.). 1758-tól a 3. (Széchenyi) huszárezredben szolgált, hol 1760 április 1-től káplár volt. A testőrséghez 1760 június 1-én került s onnan a kinevezésről leköszönve, 1765 november 30-án távozott.

(Adománylevél 1628. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Fejér vm.)

1013. **SALMEN GYÖRGY-FRIGYES.**

Született 1798 Nagyszeben. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1821 január 1-től 1825 december 31-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (József fhg.) huszárezredhez helyeztetett, hol 1828-ban főhadnagy, 1835-ben II. kapitány, végül 1839—44 I. kapitány volt.

(A gárdista, az 1814 november 11-én címeresnemeslevelet nyert S. István-Sámuel fia.)

1014. **SÁNDOR BÉLA** (Szlavniczai).

Született 1777 Elecske (Nyitra vm.). Előzőleg 9 hónapon át alhadnagy a nemesi felkelő seregben, majd 1798 augusztus 25-től önköltséges hadapród, 1799 április 28-tól pedig káplár a 2. (József fhg.) huszárezredben. A testőrséghez 1800 február 1-én vétetett fel Nyitra vármegye ajánlatára, honnan mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, 1800 július 3-án alhadnagyi rangban a tartalékseregnek tartozó 28. (Frelich) gyalogezredhez, végül 1800 október 31-én a 10. (Mészáros) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ban főhadnagy, 1810-ben II. kapitány, 1814-ben I. kapitány volt. 1816 augusztus 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1837 február 22-én Semptén (Nyitra vm.).

(Adománylevél 1456. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

1015. **SÁNDOR ISTVÁN** (Szlavniczai).

Született 1745 Körtvélyes (Moson vm.) A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Moson vármegye ajánlására, hol 1766 november 17-től 1774 november 16-ig szolgált. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától távozva, postamester lett Mosonban.

(Nemességi adat S. Bélánál. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Moson vm.)

1016. **SÁNDOR MIHÁLY** (Szlavniczai).

Született 1741 Kissztricén (Trencsén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Trencsén vármegye ajánlatára, hol 1762 december 21-től 1763 szeptember 13-ig szolgált, mikoris betegsége miatt leköszönt és megvált a testülettől.

(Nemességi adat S. Bélánál. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Trencsén vm.)

1017. **SÁNKA JÓZSEF** (Felbári).

Született 1799 Arad. 1815 május 6-tól önköltséges hadapród, majd őrmester volt a 2. (József fhg.) huszárezredben. A testőrségnél 1818 szeptember 1-től 1823 augusztus 31-ig szolgált Csanád vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazása alkalmából kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Frigyes-Vilmos) vértes lovasezredhez osztatott be, hol 1825-ig szolgált.

(A gárdista, kit Arad vm. is ajánlott, a Pozsony vm. 1779 április 10-én kiadott nemesi bizonyságlevele alapján, 1780 április 26-án Csanád vm. nemesei közé felvett S. Ignác (†1812) és Némethy Katalin fia.)

1018. SÁNTHA DEZSŐ (Földesi).

Született 1780 Szered (Pozsony vm.). Előzőleg vármegyei írnok, majd 8 hónapon át őrmester a nemesi felkelő seregben. A testőrséghez 1800 május 1-én vétetett fel Moson vármegye ajánlatára, azonban már 1800 december 24-én alhadnagyi rangban a 37. (De Vins) gyalogezred 4. zászlóaljához helyeztetett. Ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.. Az ezrednél 1806-ban főhadnagy, 1810-ben II. százados volt. 1814 december 16-án nyugállományba vonult. Meghalt 1836 november 10-én Alsócsöpöny (Pozsony vm.).

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

1019. SÁNTHA GYÖRGY (Csikkozmási).

Született 1802 április 24 Tiszakórod (Szatmár vm.). A polgári életből, hol 1821-ben vármegyei esküdt volt, vétetett fel a testőrséghez Szatmár vármegye ajánlatára és ott 1823 május 1-től 1828 április 30-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Vincent) könnyű lovasezredhez osztatott be.

(Címeresnemeslevél 1655 július 7. A család 1815-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Szatmár vm.)

1020. SÁNTHA ISTVÁN (Földesi).

Született 1766 Szered (Pozsony vm.). 1788 január 1-től gyakornok a helytartótanácsnál, majd 1790-ben alhadnagy a pozsonyvármegyei koronaőrző bandériumban. A testőrségnél 1790 május 17-től 1794 július 16-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a nádori gárdához. A francia háború alkalmával saját kérelmére, alhadnagyi rangban a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1797-ben főhadnagy, 1800-ban II. százados, 1801-ben pedig I. százados volt. 1814 október 1-én őrnagyi ranggal és 800 forint ellátással nyugállományba vonult Pozsonyba. Meghalt 1832 március 28-án Alsócsöpöny (Pozsony vármegye).

(Nemességi adatok S. Dezsőnél. A gárdista, olajfestményű arcképe Dr. Bárcziházi Bárczy István m. kir. t. tanácsos, államtitkár úr birtokában.)

1021. SÁNTHA LÁSZLÓ (Kiscsepcséni).

Született 1793 Nagyvárad (Bihar vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrséghez 1813 április 1-én vétetett fel Bihar vármegye ajánlatára, honnan 1818 április 1-én főhadnagyi rangban a 9. (Frimont) huszárezredhez helyeztetett és ott 1829-ig szolgált.

(Címeresnemeslevél 1629 május 8. A gárdista, S. László és Bagosy Franciska fia, az 1754/55-ben Bihar vm. igazolt S. László unokája.)[1]

[1] Reszegi Lajos úr közlése.

1022. **SÁROSY KÁROLY** (Nagysárosi).

Született 1823 Eperjes (Sáros vm.). 1842 április 22-től hadapród a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1843 május 1-től 1845 november 29-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848-ban, mint közhonvéd állott be Pesten a 2. zászlóaljba és 1848 október 1-től már hadnagy, 1849 január 1-től pedig főhadnagy a 33. zászlóaljnál. 1849 február 5-én harcolt Branyiszkónál. 1849 május 15-től százados a 94. zászlóaljban, végül őrnagy a tartalékseregnél. Utóbb ügyvéd volt Ungváron, hol 1893 december 31-én halt el.

(Címeresnemeslevél 1651 február 11. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sáros vm.)

1023. **SCULTÉTY JÓZSEF** (Alsólehótai).

Született 1805 Pozsony. 1822 november 20-tól önköltséges hadapród a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1824 január 1-től 1828 december 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára és onnan alhadnagyi rangban az 1. (Császár) vértes lovasezredhez került, hol 1832-ben főhadnagy, 1839-ben II. kapitány, 1843-ban pedig I. kapitány volt. 1844 április 16-án nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1741 október 28. A gárdistát Moson vm. is ajánlotta.)

1024. **SEBESS LÁSZLÓ** (Zilahi, **ZILAHI-**).

Született 1775 Zilah (Szilágy vm.). Katonai pályáját 1792 november 1-én kezdte az 1. (Merveldt) ulánusezrednél, hol eleinte önköltséges hadapród, 1793 október 4-től káplár, 1795 május 20-tól alhadnagy, végül 1799 december 22-től főhadnagy volt. Az ezredtől távozván, két testőrségnél is szolgált. Először 1801 augusztus 16-tól az arciere gárdánál, honnan 1805 november 5-én bevonult a nemesi felkelő sereghez. Innen 1806 június 7-én mint II. kapitány tért vissza ekkor már a magyar nemes testőrséghez, hol 1814 június 15-től ugyancsak kapitányi rangban II. testőrőrmester lett. 1817 december 11-én beosztva mint parancsnok a Leopoldina fhgnő kíséretére kirendelt livornói testőrkülönítménybe. 1828 december 9-től őrnagyi, majd 1836 január 27-től alezredesi rangban I. testőrőrmester. 1836-ban beosztva úgy a pozsonyi országgyűlés tartamára, mint az ez évi prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. 1837-ben kir. hivatalos az erdélyi országgyűlésen. 1840-ben a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítmény parancsnoka. 1846 január 27-én ezredesi ranggal és a rendszeresített 1200 forint ellátáson kívül 500 forint pótlékkal, nyugállományba vonult. Meghalt 1846 december 22-én Wienben.

(A gárdista, S. Ferenc és Bónis Krisztina fia, S. Sámuel (sz. 1693) és Szász Klára unokája, az 1715 szeptember 7-én címeresnemeslevelet nyert S. István (sz. 1648) és Borbereki Ecsedi Mária szépunokája.)

SEBŐK-KELECSÉNYI JÁNOS l. 564.

KELECSÉNYI-SEBŐK JÁNOS alatt.

1025. **SEGESVÁRY SÁMUEL.**

Született 1798 Dabas (Pest vm.). 1815 április 12-től önköltséges hadapród, majd káplár a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezred gránátos

zászlóaljában. A testőrségnél 1818 október 1-től 1823 szeptember 30-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1820-ban beosztva a Rajner fhg házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Wallmoden-Gimborn) vértes lovasezredhez helyeztetett, hol 1826-ban főhadnagy, majd 1832-ben II. kapitány volt. Ebben a rangban 1832 augusztus 1-én nyugállományba is vonult. Meghalt 1856 április 6-án Dabas.

(Címeresnemeslevél 1625 március 22. A gárdista, S. Ferenc és Vincze Zsófia (1774—1835) fia, S. Ferenc és Szalay Katalin (1750—1832) unokája, a nemességét Bars vm. 1723 január 23-iki bizonyítványa alapján, 1776-ban Pest vm. kihirdető S. Ferenc és Patay Zsuzsanna szépunokája.)

1026. **SEGNER LIPÓT-IMRE.**

Született 1802 november 20-án Szentgyörgy (Pozsony vm.). 1821 november 15-től önköltséges hadapród volt a 4. (Ferdinánd fhg) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1824 augusztus 1-től 1829 július 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára, hol 1828 december 24-től al II. testőrőrmester. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (Schneller) könnyű lovasezredhez helyeztetett, hol 1835-ben főhadnagy. Utóbb a polgári pályára lépve, cs. kir. főtörvényszéki bíró lett. Meghalt 1853-ban.

(A gárdista, S. János-Kristóf (sz. 1771) és Kopp Teréz fia, S. János (1741—1804) és Windisch A. Judith unokája, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt S. Kristóf (1698—1760) és Kecskés M. Erzse szépunokája, S. József (sz. 1653) és Ernyey A. Mária dédunokája, az 1641 március 13-án ujított címeresnemeslevelet nyert S. András és nemes Rotter Orsolya ükunokája, az 1596 május 2-án címeresnemeslevelet nyert B. Boldizsár ősunokája.)

1027. **SEMSEY EDUÁRD** (Semsei).

Született 1805 Komlóskeresztes (Sáros vm.). 1824 január 1-től hadapród volt a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben, majd 1828 június 1-től a 3. (Knezevich) dragonyosezredben, végül újból a 60. gyalogezredben. A testőrségnél 1828 december 1-től 1833 szeptember 21-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára, honnan mint kamarai pénztári ellenőr, Zomborba került. Meghalt 1869-ben.

(Címeradomány 1401 április 24. A gárdista, S. Mihály (1768—1847) nemes testőr és Tahy Klára († 1855) fia.)

1028. **SEMSEY JÁNOS** (Semsei).

Született 1782 Karácsonmező (Sáros vm.). 1799 augusztus 22-től tábori tüzérbombászkari hadapród, 1800 június 1-től pedig altüzér a 2., majd 1802 február 1-én áthelyezve a 4. tábori tüzérezredhez, 1803 február 11-től tüzér volt. A testőrségnél 1805 február 1-től 1806 október 21-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(Nemességi adat S. Eduárdnál. A gárdista, S. Antal és Péchy Anna fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt S. Pál és Berzeviczy Borbála unokája.)

1029. **SEMSEY MIHÁLY** (Semsei).

Született 1768 Komlóskeresztes (Sáros vm.). 1787 február 12-től hadapród, 1787 szeptember 24-től tizedes, 1787 december 27-től káplár,

1789 február 1-től pedig zászlós volt a 39. (Nádasdy) gyalogezredben. A testőrséghez 1792 február 1-én vétetett fel Sáros vármegye ajánlására, azonban már 1792 december 15-én alhadnagyi rangban visszakerült ezredéhez. Innen a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1795-ben főhadnagy lett. Majd 1798-tól százados a gradiskai (utóbb 8.) határőr, 1809-től pedig őrnagy a kőrösi (utóbb 5.) határőrgyalogezrednél. 1814 november 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1847 december 27-én Karácsonmezőn.

(Nemességi adat S. Eduárdnál. A gárdista, S. Péter alispán és Sztankay Teréz fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt S. Pál és Berzeviczy Borbála unokája.)

1030. gróf **SERMAGE KÁLMÁN** (Szomszédvári és Medvegrádi).

Született 1827 május 24 Zágráb. 1843 november 1-től utászhadapród volt. A testőrséghez 1846 május 1-én vétetett fel Horvátországból. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 július 18-án rangfentartás nélkül távozott és 1850-ben főhadnagy a 10. bánáti határőrgyalogezredben. 1851-ben a 62. (Turszky), majd 1853-ban a 28. (Benedek) gyalogezredben főhadnagy, végül 1854-ben II. százados a 19. (Schwarzenberg) gyalogezredben. Meghalt 1856 május 11-én Velencében.

(A gárdista, gr. S. Péter-János (1793—1851) és gr. Breszler Mária (1804—1866) fia, gr. S. Péter-János (1746—1804) és gr. Nádasdy Katalin unokája, az 1749 december 9-én magyar grófi rangot nyert és honfiúsított gr. S. Péter és br. Moscon Mária szépunokája.)

1031. báró **SIGRAY JÁNOS** (Felső- és Alsósurányi).

Született 1728 Iváne (Vas vm.). Előzőleg alkalmasint a hadseregben szolgált. A testőrséghez 1762 június 1-én vétetett fel Vas vármegye ajánlatára, honnan 1765 október 31-én II. kapitányi rangban a 31. (Haller) gyalogezredhez osztatott be.

(Adománylevél 1647. Magyar bárói rang 1724 május 24. A gárdista, az utóbb 1780 április 21-én magyar grófi rangot nyert br. S. Károly és Bossányi Zsófia fia.)

1032. gróf **SIGRAY JENŐ** (Felső- és Alsósurányi).

Született 1817 Győr. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Győr vármegye ajánlatára, hol 1838 február 1-től 1843 január 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetett Sepsiszentgyörgyre, hol 1844—47 főhadnagy volt.

(Nemességi adatok br. S. Jánosnál. A gárdista, gr. S. József és Jeszenszky Amália fia.)

1033. **SIKLÓSY ANDRÁS.**

Született 1745 szeptember 18 Kiskorpád (Somogy vm.). 1763 november 14-től közlegény, 1764 november 13-tól káplár, végül 1768 november 4-től gránátos őrmester volt a 31. (Haller) gyalogezredben.

A testőrséghez 1774 április 8-án vétetett fel Somogy vármegye ajánlására. 1776-ban a hadsereghez való helyezését kérte. 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1780—82 futárszolgálatot teljesített. 1785-ben azzal a kérelmével, hogy az arciere testőrséghez helyeztessék, el lett utasítva. 1786 november 20-án házassági engedélyt kapott, majd 1789 március 21-én leköszönt rangjáról és távozott a gárdától.

(Címeresnemeslevél 1565 november 9. A gárdista, az 1754/55-ben Somogy vm. igazolt S. András († 1784 e.) és Nemeskéri Tomsics Róza fia, S. András és Szent-Benedeky Erzsébet unokája, S. János és Kaszás Zsuzsanna szépunokája.)

1034. SIKLÓSY VINCE.

Született 1813 január 20 Kiskorpád (Somogy vm.). 1831 február 1-től hadapród volt a varasdi Szt. György (utóbb 6.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1833 december 1-től 1834 szeptember 30-ig szolgált Somogy vármegye ajánlására, mikoris leköszönt. Meghalt 1835 március 13.

(Nemességi adatok S. Andrásnál. A gárdista, S. József (1783—1839) és nemes Gebhard Mária († 1859) fia, S. János (1744—1789) és Kisbarnaki Farkas Judith (1753—1821) unokája, az 1754/55-ben Somogy vm. igazolt S. János szépunokája, S. András és Szent-Benedeky Erzsébet dédunokája.)

1035. SIMON LAJOS.

Született 1775 Locs (Sopron vm.). Hadapród volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrséghez 1795 szeptember 16-án vétetett fel Sopron vármegye ajánlására. Szolgálata alatt főhadnagyi rangot kapott és a gárdánál halt meg 1799 július 10-én Wienben.

(Címeresnemeslevél 1697 június 25. A család nemessége 1835 szeptember 24-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, S. Dániel († 1779) és Kramarics Erzsébet fia, az 1754/55-ben Sopron vm. igazolt S. Zsigmond (1701—1795) követ és Toronyi Katalin unokája, a nemességszerző S. István (1661—1728) és Orczi Orczy Borbála (1661—1744) szépunokája.)

1036. SIMONFFY GYÖRGY (Marosvásárhelyi).

Született 1779 Szászrégen (Torda vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrségnél 1805 február 1-től 1809 március 16-ig szolgált Erdélyből, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbez, hol 1806-ban futárszolgálatot is teljesített. Meghalt 1833 március 7-én Nagyabony (Pest vm.).

(Újított címeresnemeslevél és előnév 1681 június 12. A gárdista, ki 1808-ban nemesi bizonyságlevelet kapott Kolozs vm., a Simontelkén 1770-ben adományt nyert S. Elek és Zalatnai Mária fia.)

1037. SIMONYI ANTAL (Simonyi és Varsányi).

Született 1743-ban Nénye (Hont vm.). Káplár volt a 32. (Forgách) gyalogezredben. A testőrségnél 1764 január 6-tól 1765 november 30-ig szolgált Hont vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(Adománylevél 1411. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Hont vm.).

1038. **SIMONYI ANTAL.**

Született 1775 Ágszentpéter (Fejér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Győr vármegye ajánlatára, hol azonban csak 1795 január 21-től 1795 december 15-ig szolgált, mikoris mint az új szabályzatot elismerni vonakodó, a testületből elbocsáttatott.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Győr vm.).

1039. **SIMONYI ELEK** (Simonyi és Varsányi).

Született 1770 Kemence (Hont vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Hont vármegye ajánlatára, hol 1790 május 27-től 1795 május 26-ig szolgált. Ez idő alatt 1792-ben beosztva a nádori gárdához. Távozása alkalmával alhadnagyi rangban az 5. (Zezschwitz) vértes lovasezredhez helyeztetett és 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1797-ben főhadnagy volt. Innen a 7. (Lotharingiai) vértes lovasezredhez került, hol 1803-ban II. kapitány, 1808 október 16-án nyugállományba vonult. Meghalt 1837 december 10-én, Zólyom.

(Nemességi adat S. Antalnál. A gárdista, S. Miklós és Brunswick Mária (sz. 1748) fia, az 1754/55-ben Hont vm. igazolt S. (de eadem) László és Goszthony Mária unokája.)

1040. **SIMONYI JÁNOS** (Otrokócsi).

Született 1813 április 6-án Tótgyörk (Pest vm.). 1831 február 26-tól gránátos közlegény a 32. (Este) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 május 1-től 1839 április 30-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától a 31. (Leiningen-Westerburg) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1840-ben alhadnagy, 1842-ben főhadnagy volt. Utóbb Wienben lakott.

(A tulajdonképeni családnév SIMON de Otrokócs és a család 1274-ben kapott nemességet. A gárdista, a Pest vm.-től 1831-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Simonyi János (sz. 1777) és Fehér Lucia fia, Simon István és Agárdy Mária unokája, S. Imre szépunokája, S. György (lak. Tápiószele) dédunokája, S. András ükunokája, S. de Otrokócs István és Perbes Zsófia ősunokája.)

1041. **SIMONYI MIHÁLY** (Simonyi és Varsányi).

Született 1779 Kemence (Hont vm.). 1795 június 26-tól közlegény, 1798 november 1-től pedig alkáplár a 3. (Este) huszárezredben. A testőrséghez 1800 február 1-én vétetett fel Hont vármegye ajánlatára, honnan azonban a francia háborúk alkalmával mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, még 1800 július 3-án alhadnagyi rangban a tartalékseregnek tartozó 21. (Gemingen-Homberg) gyalogezredhez, majd szeptember 19-én újból a 3. huszárezredhez került s ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1800-ban ugyancsak alhadnagy, 1804-ben főhadnagy, 1809-ben II. kapitány, 1810—11-ben pedig I. kapitány volt.

(Nemességi adat S. Antalnál és Eleknél, kinek testvéröcse.)

1042. **SIMONYI MÓRIC** (Simonyi és Varsányi).

Született 1816 december 10-én Wien. 1828 október 30-tól a wienerneustadti katonai akadémia növendéke, majd 1836 október 3-tól zászlós a 33. (Bakonyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 január 1-től 1841 december 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Bars vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Toscana) dragonyosezredhez került, hol 1841 május 1-én főhadnagy, 1844 május 1—1847 december 31 segédtiszt, 1848 május 25-én II. kapitány Trevisóba vezényelve, 1849 augusztus 1-én pedig I. kapitány, 1850 április 16-tól már az 1. (Császár) huszárezredhez helyezve. Résztvett az 1848/49 évi olaszországi hadjáratban. 1853 szeptember 9-től őrnagy, majd 1856 május 1-től szárnysegéd az I. hadseregparancsnokságnál. Mint ilyen 1857 február 28-án alezredes lett. 1858 április 9-én átlépett az 5. (Radetzky) huszárezredbe, hol 1859 augusztus 31-én ezredes, 1861 április 24-től pedig ezredparancsnok. 1866-ban harcolt a porosz háborúban és ez év október 3-án hadiékitményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. 1867 február 4-én a nagy vezérkarhoz vezényelve február 18-án tábornok, majd a 3. dandár parancsnoka a 17. hadosztálynál Temesváron. Az újból felállított magyar királyi nemesi testőrségnél 1869 szeptember 15-től testőralhadnagy, 1878 április 23-tól altábornagy, végül 1878 május 1-től testőrfőhadnagy. Meghalt 1882 szeptember 30-án Wien.

(Nemességi adatok S. Antalnál. A gárdista, S. János (1782—1865) és nemes Rathgeb Franciska (1786—1859) fia, S. Gáspár és Kórossy Ágnes unokája, az 1754/55-ben Bars vármegyében igazolt özv. S. Mihályné Kazy Klára szépunokája.)

1043. **SIMONYI VENDEL** (Simonyi és Varsányi).

Született 1778 Appony (Nyitra vm.). 1796 június 24-től közlegény, 1798-ban pedig hadapród volt a 8. (Wurmser) huszárezredben. A testőrségnél 1798 december 1-től 1800 augusztus 13-ig szolgált Bars vármegye ajánlására, mikoris leköszönt.

(Nemességi adat S. Antalnál. A gárdista, S. József és Kubicza Éva fia, az 1754/55-ben Bars vm. igazolt S. Sándor (1717—1772) és Jezerniczky Teréz unokája.)

1044. **SIMONYI VIKTOR** (Simonyi és Varsányi).

Született 1825 február 11 Simony (Bars vm.). 1842 december 12-től hadapród a 33. (Gyulay Ferenc) gyalogezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Bars vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és onnan 23-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy, majd 1848 december 16-tól százados a 29. zászlóaljban. Résztvett az aradi (1848 dec. 16.) és a temesvári (1849 aug. 9.) ütközetekben. Az utolsó napokban őrnagy lett. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) alkalmával fogságba került és Aradon 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 12 évi várfogságra ítélve 1850 június 10-ig

Aradon, 1856 január 16-ig pedig Munkácson raboskodott. Utóbb barsvármegyei főszolgabíró, végül nyitravármegyei várnagy volt. Meghalt 1890 január 16-án Nyitrán.

(Nemességi adat S. Antalnál. A gárdista, S. Lőrinc (1787—1838) és Galánthai Balogh Ottilia (1791—1870) fia, S. Simon (1749—1804) kir. tanácsos, barsi alispán és Sirchich Róza († 1806) unokája, az 1754/55-ben Bars vm. igazolt S. Sándor (1717—1772) és Jezerniczky Teréz szépunokája.)

1045. SIPŐCZ GYÖRGY.

Született 1732 Kapuvár (Sopron vm.). 1752-től egyik dragonyosezredben szolgált, hol 1760 január 1-én őrmester lett. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára, majd a Hágába kirendelt testőrkülönítménybe. 1764 január 3-án kineveztetett vimpáci (Sopron vm.) harmincadossá. A kapott állással azonban elégedetlen lévén azt nem foglalta el, hanem 1764 és 1767 között kérelmezte, hogy a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredhez, majd pedig, hogy egyik slavón gyalogezredhez helyeztessék. 1767-ben előző kérelmei elutasítása után, az udvari kamarához folyamodott felvétel végett, de ez irányú óhaja sem volt teljesíthető. Végül 1768 április 20-án mint létszámfeletti alhadnagy, az 5. (Modena) dragonyosezredhez osztatott be.

(A család a XVIII. és XIX. században Kapuváron élt, de nemességét Sopron vármegyében nem igazolta. Címerpecsét (1803): jobbjában kivont kardot, baljában 3 búzakalászt tartó, kucsmás magyar vitéz. Sisakdísz: kivont kardot tartó, könyökben hajlott páncélos kar. (Az Orsz. Levéltár: Táblai oszt. iratai között.) A család nemességére vonatkozó adatok ez idő szerint ismeretlenek.)

1046. SIRCHICH JÓZSEF.

Született 1747 Beckón (Trencsén vm.). 1763 július 24-től közlegény, 1764 november 21-től tizedes, 1768 február 1-től pedig káplár volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél, hová felvételét eleinte közvetlenül kérte, 1771 október 17-től 1782 január 9-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára, mikoris főhadnagyi ranggal és 100 forint végkielégítéssel távozott a gárdától. Szolgálata alatt 1772-ben, 1777-ben és 1778-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Trencsén vm.)

1047. SISÁK ERNŐ.

Született 1785-ben Nagyszeben. 1803 október 1-től önköltséges hadapród, majd 1803 november 29-től őrmester volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrséghez 1805 július 1-én vétetett fel Győr vármegye ajánlatára. Még ez évben beosztva a nemesi felkelő seregbe és a gárdától már 1805 november 15-én főhadnagyi rangban az 1. székely (utóbb 14.) határőrgyalogezredhez került, hol 1808-ig szolgált. 1813-ban I. százados a 34. (Davidovics), 1829-ben pedig őrnagy a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezrednél s itt 1835-ben alezredes, 1836-ban pedig ezredes és ezredparancsnok volt. Innen vonult 1843-ban tábornoki címmel nyugállo-

mányba, eleinte Vicenzába, 1849-ben Grazba, 1851-ben Veronába, végül 1852-ben újból Grazba, hol 1864 augusztus 8-án elhunyt.

(A gárdista, az 1800 szeptember 26-án címeresnemeslevelet nyert S. Ignác és Scharlak Eleonóra fia.)

1048. **SKRABAK VINCE** (Zaskáli).

Született 1779 Siroka (Sáros vm.). Előzőleg 7 hónapon át káplár az abaújvármegyei nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1800 február 1-től 1805 január 31-ig szolgált Sáros vármegye ajánlására. A gárdától alhadnagyi rangban a 19. (Alvinczy) gyalogezredhez került és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806—08 főhadnagy volt. Meghalt 1832 szeptember 13.

(Adománylevél 1357. A család nemessége 1796-ban igazolva Sáros vm. A gárdistát 1799-ben Abaúj vm. is ajánlotta.)

1049. **SOLDOS FERENC** (Runyai).

Született 1813 Nagyfalu (Szabolcs vm.). 1830 november 7-től hadapród volt a 10. (Vilmos) huszárezredben. A testőrségnél 1833 április 1-től 1837 november 20-ig szolgált Szabolcs vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe.

(Adománylevél 1441 június 23. Új adománylevél 1500 február 14. A család nemessége 1787-ben kihirdetve Szabolcs vm. A gárdista, S. Ferenc fia.)

1050. **SOLTHY ANDRÁS-IGNÁC.**

Született 1772 Maksa (Háromszék). 1791 december 25-től hadapród volt a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1792 március 9-től 1796 szeptember 3-ig szolgált Erdélyből, mikoris leköszönt.

(A család 1716-ban felvéve B. Szolnok vm. nemesei közé.)

1051. **SOMSSICH JÁNOS** (Saárdi).

Született 1824 Sárd (Somogy vm.). 1838 szeptember 28-tól 1843 április 30-ig a mérnökkari akadémia növendéke volt, honnan Somogy vármegye ajánlatára 1843 május 1-én a testőrséghez került. Szolgálata alatt úgy 1847-ben, mint 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 május 1-én alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez helyeztetett. A szabadságharcban Szenttamás alatt (1848 aug. 19.) a rácok ellen harcol. 1849 január 1-től II. kapitány ugyancsak a 3. huszárezredben, 1849 január 16-tól pedig főszázados az 1. magyar vasasezrednél. Magára vonva Mészáros tábornok figyelmét, 1849 május 25-én kinevezték táborkari századossá. Utóbb mint őrnagy Perczel tábornok mellett főhadsegéd. Már alezredes, mikor Perczellel Törökországba menekült. 1854-ben kivándorolt Amerikába, hol súlyos betegségben halt el 1855-ben Jaksonwillében. Holttestét atyja haza akarta hozatni, azonban a császári kormány az engedélyt megtagadta.

(Ősi nemességet megújító címeresnemeslevél 1716 február 4. Átírva 1801 április 18. Előnév 1746 május 25. A gárdista, S. Miklós (1784—1870)

és Kajdacsy Jozefa (1789—1860) fia, S. József (1748—1805) és Ürményi Mária (1757—1840) unokája, az 1754/55-ben Somogy vm. igazolt S. Antal (1698—1779) alispán, kir. tanácsos és Niczky Borbála († 1765) szépunokája.)

1052. **SOÓKY JÁNOS** (Tótsoóki).

Született 1750 Nyitravicsap (Nyitra vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1770 november 9-én Nyitra vármegye ajánlására, hol 1772-ben beosztva a milánói, 1777-ben pedig a pozsonyi testőrkülönítménybe és itt 1779-ben különítményparancsnok volt. 1778-ban a József császárt a porosz háborúba kísérő testőrök és az első négy futár egyike. Ily minőségben Madridban, Párisban, Londonban, majd József császár kíséretében Moszkvában járt. 1784 május 17-től II. kapitány és II. testőrőrmester. 1785 március 15-től külön 400 forint személyi pótlékot kapott. 1787-ben kiküldve Barcsay Györggyel Chersonesusba, hol Doleviczényi Józseffel és Bacsák Vendellel találkozik. Még ez évben a József császár németalföldi útjára kirendelt testőrkíséret parancsnoka. A török háborúban 1787 szeptember 17-től II. kapitány a 11. (székelyhatárőr) huszárezredben. 1788 november 17-től őrnagy és I. testőrőrmester. 1790-ben a magyar szt. koronát Budára kísérő különítmény parancsnoka. 1790 november 26-tól alezredes és testőralhadnagy. 1791 november 21-én (dec. 1-re) testőrségi rangját megegyezés alapján (20 ezer forintért) átengedte hg. Esterházy Miklósnak és ezredesi címmel nyugállományba vonult. 1805 augusztus 29-én végrendelkezik Nyitravicsapon.

(A gárdista, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt S. József és Ordódy Franciska fia, S. Miklós unokája. Használt címerpecsétje: 3-as halmon, kivont kardot tartó ágaskodó oroszlán. Sisakdísz: a paizsalak növekvőleg.)

1053. **SOÓS JÁNOS** (Sóvári).

Született 1771 Nádasd (Abaúj vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Abaúj vármegye ajánlatára, hol 1794 február 17-től 1799 február 16-ig szolgált. A gárdától, mint bányagazdasági tisztviselő, Aranyidkára (Abaúj vm.) került.

(Adománylevél 1284 augusztus 23. Címerlevél 1418 március 6. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Abaúj vm.)

1054. **SOÓS LÁSZLÓ** (Sóvári).

Született 1775 Szacsúr (Zemplén vm.). Vármegyei aljegyző volt. A testőrséghez 1794 március 5-én vétetett fel Zemplén vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1795 december 21-én ugyan beosztatott a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredhez, azonban továbbra is a gárdánál maradt. 1794-ben résztvett mint Goszthony István társa, a br. Splényi testőralkapitány elleni panasziratnak a szokásos tavaszi szemle alkalmával, gr. Pellegrini tábornagyhoz történt beadásában, amiért utóbb 8 napi fogságbüntetést kapott. 1796 január 4-én, mint az új szabályzatot elismerni vonakodó, büntetésből beosztatott a 2. helyőrségi (utóbb 6.) gyalogezredbe.

(Nemességi adatok S. Jánosnál. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Zemplén vm.)

1055. **SOÓS SÁNDOR** (Sóvári).

Született 1804 július 7 Kassa (Abaúj vm.). 1823 április 5-től hadseregbeli hadapród, majd 1824 július 6-tól őrmester a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrségnél 1827 január 1-től 1830 január 31-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848 június 19-től nemzetőrőrnagy Abaúj vármegyében. Résztvett a kassai csatában (1849 jan. 4.) és utóbb elbujdosott. Minthogy azonban díj volt fejére kitűzve, önként jelentkezett a császári haditörvényszék előtt, hol ügyének letárgyalása után kegyelmet kapott. Egyideig abaújvármegyei főszolgabíró volt és többeket megmentett a Bach-korszak alatti üldözésektől. Meghalt 1879 július 4-én Kassán.

(Nemességi adatok S. Jánosnál. A gárdista, S. György (1773—1832) és Rholly Anna (1784—1829) fia, S. Sándor és Semsey Franciska unokája.)

1056. **SŐTÉR ANTAL-JÁNOS** (Tápiósápi).

Született 1738 május 17 Gyöngyös (Heves vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1760 július 30-án Heves vármegye ajánlatára, honnan 1768 június 10-én előbb a gradiskai sóbeváltóhivatalhoz került, utóbb pedig postamester lett Egerben.

(Címeresnemeslevél 1659 január 25. A gárdista, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt S. Imre és nemes Fischer A. Mária [János leánya] fia.)

1057. **SPIES GYÖRGY.**

Született 1818 Moson. 1833 október 26-tól hadapród a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrségnél 1839 május 1-től 1844 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Moson vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Császár) könnyű lovasezredhez, innen pedig a 6. ulánusezredhez került, hol 1846-ban főhadnagy, 1850-ben II. kapitány, végül 1852-ben I. kapitány volt. 1858 július 1-én nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1808 november 11.)

1058. **SPILLENBERG JÓZSEF** (Hadusfalvi).

Született 1765 Szepesmátyásfalva (Szepes vm.). 1783 április 1-től hadapród volt a 3. (Esterházy Imre) huszárezredben. A testőrségnél 1786 december 21-től 1787 október 31-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára. A török háború alkalmával, 1787 szeptember 17-én, alhadnagyi rangban a 8. (Wurmser) huszárezredhez helyeztetett, hol 1788 július 22-én főhadnagy lett. Meghalt 1788-ban.

(Címeresnemeslevél 1615 október 20. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szepes vm.)

1059. báró **SPLÉNYI IGNÁC** (Miháldi).

Született 1772 április 30 Milánó. Katonai pályáját a 9. (Erdődy) huszárezrednél kezdte, hol 1787 június 15-től alhadnagy, majd a 10.

(Barco) huszárezrednél 1788 november 15-től főhadnagy. Résztvett a török háborúban és Kalafátnál kitüntetvén magát, meg is sebesült. 1793-ban a francia hadjáratban, 1794-ben pedig Belgiumban harcolt, hol egy alkalommal György angol király különösen megdícsérte. A 2. (Toscana) huszárezrednél lett 1789 június 1-én II. kapitány, 1794 május 26-án pedig I. kapitány. 1797-ben Styriában nagyobbszámú gyalogságot mentett meg a bekerítő ellenségtől. 1797 augusztus 1-én őrnagy és 1799-ben az olasz háborúban harcol. 1800 november 30-án mint alezredes a szatmárvármegyei felkelő nemes sereg élére került, azonban 1801 május 22-től azért létszámfeletti tiszt a 2. (ekkor már József fhg.) huszárezredben. 1802 január 25-től a 11. (székelyhatárőr) huszárezredben, hol 1803-ban cs. kir. kamarás lett, 1804 november 21-től pedig mint ezredes újból a 2. huszárezrednél szolgál. 1809 február 13-án tábornok és kitűnik az ez évi olasz hadjáratban. 1813-ban a hanaui csatában (okt. 30—31) küzdött. Franciaország megszállása alkalmával sikerrel támadt a briennei ütközetben (1814 jan. 29). Még 1813 augusztus 18-tól altábornagy, 1825-től pedig a 2. huszárezred 2-ik tulajdonosa. 1830 október 21-én lovassági tábornok és ez évben v. b. t. t. 1833 december 4-től a magyar nemes testőrség hetedik kapitánya volt. Meghalt 1840 március 20-án Miskolcon. Özvegye, Nagyszigethi Szily Mária (1781—1858) cs. ker. és palotahölgy, a szabadságharc után 1850 júliusában Pozsonyban fogságba került, honnan csak hónapok multával szabadult.

(Címeresnemeslevél 1655. A gárdakapitány, br. S. Gábor (1734—1818) és br. Orczy Zsuzsanna (1741—1784) fia, az 1735 február 2-án magyar bárói rangot és előnevet nyert S. Gábor (1690—1762) és gr. Berényi Katalin unokája.)

1060. báró **SPLÉNYI MIHÁLY** (Miháldi).

Született 1740 Ternye (Sáros vm.). Katonai pályáját 1756 november 1-én mint hadapród kezdte az 1. (Császár) huszárezrednél. 1757 március 1-től már a Splényi huszárezrednél szolgál és itt lett 1758-ban alhadnagy, 1761-ben főhadnagy, majd 1764-ben II. kapitány. 1768 március 6-án már őrnagy, november 1-től a 3. (Esterházy) huszárezredhez helyezve. Innen 1769 január 1-én a 8. (Nauendorf) huszárezredhez került és 1772 január 1-én mint alezredes tért vissza a 3. huszárezredhez, hol 1773 május 1-én ezredes, majd ezredparancsnok lett. 1778/9-ben résztvett a bajor örökösödési háborúban. 1779 október 4-én tábornok, azonban súlyos sebesülése folytán a további harctéri szolgálatra alkalmatlanná válva, kassai várparancsnok lett. Majd gr. Kálnoky Antal lovassági tábornok halála (1783 jún. 16) után, 1784 január 24-től a 2. (Kálnoky, illetve most már Toscana) huszárezred 2-ik tulajdonosa. A testőrségnél 1784 április 12-től testőralkapitány és 1791-ben a prágai koronázásra kirendelt 30 főnyi testőrkülönítmény parancsnoka. 1796 május 12-től altábornagy volt. Szigorú parancsnoki intézkedései miatt a gárdisták 1794-ben panasziratot készíttettek és nyujtottak be gr. Pellegrini tábornagyhoz, sérelmeik orvoslását kérve. Meghalt 1809 augusztus 17-én Gyöngyösön.

(Nemességi adatok br. S. Ignácnál. A testőralkapitány, a bárói rangot nyert S. Gábor (1690—1762) és gr. Berényi Katalin fia.)

1061. **SRÉTER EDUÁRD** (Szandai).

Született 1802 Miskolc (Borsod vm.). 1820 január 27-től hadapród-káplár, majd őrmester volt a 60. (Gyulay Ignác), 1826-tól pedig a 39. (Duka) gyalogezredben. A testőrségnél 1828 november 1-től 1833 október 31-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban az Olaszországban állomásozó 45. (Mayer) gyalogezredhez osztatott be. Azonban nem vonult be, hanem kilépett a hadseregből. A szabadságharcban 1848-ban nemzetőrőrnagy Debrecenben, majd Naszód vidékén az oláhok ellen vezette nemzetőrjeit és egyideig Naszód térparancsnoka. Később pénzügyi tisztviselő. Meghalt 1880 október 11-én Budapest.

(Címeresnemeslevél 1569 március 22. A gárdista, kit Nógrád vm. is ajánlott, S. János (1776—1835) és Ambrózy Klára fia, S. János († 1795) és Ghyczy Júlia unokája, az 1754—55-ben Nógrád vm. igazolt S. (Szandai) György (1702—1767) és Jánoky Katalin szépunokája.)

1062. **STEGNER FERDINÁND.**

Született 1744 Szakolca (Nyitra vm.). Alhadnagy volt az 5. (Modena) dragonyosezredben. A testőrségnél 1763 szeptember 26-tól 1769 július 10-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára, mikoris évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult. Azonban rövidesen, még 1769 szeptember 15-én főhadnagyi rangban a 2. (Caramelli) vértes lovasezredhez került és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Mint nyugállományú alezredes halt meg 1818 augusztus 27-én.

(Honfiúsítás 1712 április 5 és május 11. A család nemessége 1754—55-ben igazolva, Nyitra vm.)

1063. báró **STEPHAICH XAV. FERENC** (Nemesdédi).

Született 1739 Nemesdéd (Somogy vm.). 1757-től közlegény, majd 1758 szeptember 2-től káplár volt a 3. (Széchényi) huszárezredben. Végigküzdve a hétéves háborút (1756—63), harcolt Kolinnál (1757 jún. 18.) és Torgaunál (1760 nov. 3.). A testőrségnél 1760 június 1-től 1767 május 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától, — megvásárolván Cassel Mátyás főhadnagy rangját — mint május 13-án kinevezett főhadnagy, újból a 3. (ekkor már Újházy utóbb Esterházy) huszárezredhez került. Résztvett az 1778—79-iki bajor háborúban, 1790-ben pedig a Németalföldön küzdött mint kapitány. 1793-ban már őrnagy és La Rochenál (márc. 4.) kitüntetvén magát, 1794 július 7-én megkapta a Mária Terézia-rend lovagkeresztjét.[1] 1797-ben alezredes, majd még ez évben ezredes és ezredparancsnok a 9. (Erdődy) huszárezredben. 1801-ben tábornok és úgy ez évben, mint 1802-ben Reichenbergben, 1803—4 Troppauban, végül 1805-ben Radkersburgban dandárparancsnok. Még 1805-ben vagy 1806-ban vonult nyugállományba és 1808-ig Pécsen, azontúl pedig haláláig Nemesdéden lakott. Meghalt 1811 április 9-én.

(Adománylevél 1700. Az 1795 augusztus 24-én osztrák bárói rangot nyert gárdista, az 1754/55-ben Somogy vm. igazolt S. Márton fia, az 1700-

1 Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 414. 1737.

ban Nemesdédre nádori adományt nyert S. Gáspár unokája. A gárdista olajfestményű — azonban nem testőr — arcképe Stephaich Pál alispán úr Kaposvár, birtokában.)

1064. STERMENSZKY TÁDÉ.

Született 1749 Malacka (Pozsony vm.). Gyakornok volt a kir. táblánál. A testőrségnél 1774 szeptember 7-től 1791 december 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1790-ben a magyar szent koronát kísérő 6 testőr egyike. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 17 évi testőrszolgálata után II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonult nyugállományba. Meghalt 1824 április 9-én, Budán.

(Címeresnemeslevél 1653 december 18. A család nemessége 1754/55-ben igazolva, Pozsony vm.)

1065. STETTNER GÁBOR.

Született 1775 Wien. 1794 május 5-től hadapród volt a 8. (Huff) gyalogezredben. A testőrségnél 1796 április 1-től 1801 március 31-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1798-ban beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt, 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe. A francia háború alkalmával, mint harctéri szolgálatra önként jelentkező, de tovább szolgáló testőr, 1800 július 1-én a gárdaalap terhére a tartalékseregbez tartozó 17. (Hohenlohe-Kirchberg) gyalogezredhez osztatott be. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Károly-Lajos) ulánusezredhez került, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. 1804 június 30-án vonult nyugállományba. Meghalt 1808 november 10-én Budán.

(Címeresnemeslevél 1697 április 28. A család nemessége 1763 október 12-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, az 1754-ben Pest vm. kihirdetett S. Sándor fia, S. Gábor és Bakonyherendi Nemes Krisztina unokája, S. Ferenc és Szeremley Mária szépunokája.)

1066. STETTNER JÁNOS.

Született 1778 Pozsony. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pest vármegye ajánlatára, hol 1796 augusztus 1-től 1801 július 31-ig szolgált. A francia háború alkalmával mint harctéri szolgálatra jelentkező, de tovább szolgáló testőr, 1800 július 1-én a tartalékseregbez tartozó 35. (Wenckheim) gyalogezredhez osztatott be. A gárdától alhadnagyi rangban egyik német lövésztestülethez helyezve, 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1803-ban főhadnagy lett és innen a 10. (Stipsicz), majd 1805-ben a 12. (Palatinus) huszárezredhez került, hol 1809-ben II. kapitány, 1810-ben I. kapitány volt. 1813 március 1-én nyugállományba vonult. Mint nyugdíjas 1819 december 11-től újból alkalmazva az 58. (Beaulieu) gyalogezred 2. zászlóaljánál Lembergben. A zászlóalj 1825-ben történt megszüntetése után Budára költözött, hol 1836 november 21-én halt el.

(Címeresnemeslevél 1655 április 12. A gárdista, S. Gábor (1742—1815) kir. tanácsos és Nagy Anna (1756—1814) fia.)

1067. **STOFFER NEP. JÁNOS** (Vecseklői).

Született 1829 szeptember 15 Buda. Hadapród volt a 4. (Boyneburg-Lengsfeld) dragonyosezredben. A testőrséghez 1848 augusztus 1-én vétetett fel Pest vármegye ajánlatára, azonban a változott körülmények folytán már nem vonult be.

(Adomány Vecseklőre 1839. A gárdista, az 1828 február 15-én címeresnemeslevelet nyert S. József és Hacker Mária fia.)

1068. **STOIKOVICH MIHÁLY.**

Született 1819 Bosovics (Krassó-Szörény vm.). 1834 október 16-tól hadapród volt a 61. (Rukavina) gyalogezredben, honnan 1840 január 1-én a 32. (Este) gyalogezredhez került. A testőrséghez 1841 május 1-én vétetett fel Temes vármegye ajánlatára és a gárdánál halt meg 1843 június 25-én Wien.

(Címeresnemeslevél 1808 július 29. A gárdista, S. Mihály őrnagy fia, a nemességszerző S. Jephtim és Vucsetics Erzsébet unokája.)

1069. **STRÁZSAY MÁTYÁS.**

Született 1735 Kissztrázsa (Nyitra vm.). Katonai pályáját 1758 november 1-től mint alhadnagy kezdte a Turchányi zászlóaljnál, majd 1759 február 12-től ugyancsak alhadnagy, 1760 május 1-től pedig főhadnagy volt az 1. (Császár) huszárezredben. A testőrséghez 1760 június 1-én került mint II. testőrmester. 1763 november 22-én II. kapitány lett. Szolgálata alatt 1767-ben egyideig a pozsonyi testőrkülönítmény parancsnoka. A gárdától 1767 augusztus 26-án fél havidíjjal a 2. (Kálnoky) huszárezredhez helyeztetett.

(Címeresnemeslevél 1628 augusztus 10. A család 1773 augusztus 9-én nemesi bizonyságlevelet nyert Nyitra vm.)

1070. **STUPICZKY JÁNOS** (Krivácsi).

Született 1794 Esztergom. A polgári életből vétetett fel 1814 június 1-én a testőrséghez, az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján, Esztergom vármegye ajánlására s ott a testőrpótkeret feloszlatását megelőzőleg, 1814 augusztus 13-tól már mint tényleges gárdista szolgált 1817 szeptember 6-ig, mikoris leköszönt.

(Nemességi adatok Orsz. Levéltár: Táblai oszt. iratai.)

1071. **STVERTECZKY IMRE** (Kuthi).

Született 1783 Kukló (Pozsony vm.). 1801 december 14-től közlegény, majd 1802 június 16-tól káplár volt a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1804 február 1-től 1809 január 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 62. (Jellachich Ferenc) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Még 1809-ben főhadnagy lett.

(A család 1725-ben igazolva és 1744-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Pozsony vm. A gárdista, S. Imre fia, S. János unokája, S. György

szépunokája, S. András dédunokája, az 1655 augusztus 21-én címeres-nemeslevelet nyert S. Mihály ükunokája.)

1072. **SUBICH FERENC** (Koloni).

Született 1734 december 3 Eger (Heves vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Heves vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 5-től 1761 június 25-ig szolgált. A gárdától a hercegprímás kérelmére bocsáttatott el és annak szolgálatába lépett mint titkár. Utóbb ítélőmester és kir. tanácsos volt.

(Címeresnemeslevél 1609 június 6. A gárdista, ki nemességéről és előnevéről 1760-ban nemesi bizonyságlevelet nyert Heves vármegyétől, az 1754/55-ben ugyanott igazolt S. Pál és Murányi Rebeka (István leánya) fia.)

1073. **SULYOK EDUARD** (Lekcsei).

Született 1815 Gömörpanyit (Gömör vm.). 1834 április 8-tól hadapród a 32. (Este) gyalogezredben. A testőrségnél 1836 február 1-től 1840 május 1-ig szolgált Gömör vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 8. (Coburg) huszárezredhez helyeztetett, hol 1842-ben főhadnagy, 1848-ban pedig II. kapitány volt. A szabadságharcban 1848 őszén szökve hozta Magyarországba századát Galiciából és a magyar kormány 1848 december 1-én őrnaggyá léptette elő. 1849-ben Erdélyben harcolt Bem tábornok seregében és a nagyszebeni csatában (1849 márc. 11.) súlyosan megsebesült. 1849 júliusában alezredes lett. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után csaknem 20 éven keresztül bujdosott. Hazatérése után Gömör vármegyében telepedett le és Gömörpanyiton halt el 1870 április 10-én.

(Adománylevél 1570.)

1074. **SVÁBY KÁROLY** (Svábóczi és Tótfalvi)

Született 1760 Szepestótfalu (Szepes vm.). 1780 augusztus 24-től önköltséges hadapród, majd 1782 május 1-től őrmester a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1784 október 29-től 1787 október 31-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1786-ban a csehországi táborba volt vezényelve. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 37. (De Vins) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1788 szeptember 8-án főhadnagy lett. Mint kapitány esett el 1793 október 6-án Maubeugenél.

(Adománylevél 1263., 1517. A gárdista, S. Ádám (sz. 1731) és nemes Hornlak Judith fia, S. Ádám (sz. 1709) és Görgey Éva unokája, S. Károly (sz. 1654) és Styavniczky Ilona szépunokája, S. Mihály (sz. 1620) és Labsánszky Izabella dédunokája.)

1075. **SVAGELY NEP. JÁNOS** (Pugacsevai).

Született 1799 Zágráb. 1815 április 20-tól hadapród a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1820 augusztus 1-től 1825 július 31-ig szolgált Horvátországból. A gárdától alhadnagyi rangban a 31.

(Miksa-József, utóbb Splényi) gyalogezredhez kerülvén, az ezrednél 1830-ban főhadnagy, 1836-ban II. százados, végül 1839-ben I. százados volt.

(A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Kőrös vm.).

SCHATZBERG KÁROLY l. 1164.

TALAFUS KÁROLY (Schatzbergi) alatt.

1076. SCHEFFER ISTVÁN.

Született 1778 Tét (Győr vm.). A polgári életből, hol vármegyei esküdt volt, vétetett fel a testőrséghez 1800 augusztus 1-én Győr vármegye ajánlására, azonban testi fogyatkozása miatt nem kezdhette meg a szolgálatot, miértis 50 forint utiköltséggel elbocsáttatott.

(Címeresnemeslevél 1738 október 9. Nemességi és leszármazási adatok Acta Fam. Scheffer, Győr vm. ltár.)

1077. SCHEIDL ADOLF (Beneschaui).

Született 1806 Eger (Heves vm.). 1827 március 1-től hadapródkáplár volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 február 1-től 1830 december 31-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Utóbb postamester lett Egerben.

(Címeresnemeslevél 1809 február 17. A gárdista, a nemességszerző Sch. János ny. alezredes és Adda Anna fia, ki 34 évig szolgált, résztvett a porosz és török háborúkban és utoljára 1799-ben Belgrád alatt harcolt.)

1078. SCHILLER LAJOS (Harkai).

Született 1805 március 30 Harka (Sopron vm.). 1823 október 15-től hadapród az 51. (Mecséry) gyalogezred 2. gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1827 október 1-től 1832 szeptember 30-ig szolgált Sopron vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezredhez kerülve, 1834-ben főhadnagy, 1841-ben II. kapitány, 1845-ben I. kapitány, 1850-ben őrnagy, 1852-ben pedig alezredes és cs. kir. kamarás. Innen a 11. (Württemberg) huszárezredhez helyeztetett és ott 1853-ban ugyancsak alezredes, 1854-től pedig ezredes és ezredparancsnok volt. 1859-ben tábornok, Tarnopol város díszpolgára és dandárparancsnok a II. hadtestben, 1860-ban pedig a VIII. hadtestben. 1861 november 25-től nyugállományba vonulva, eleinte Pozsonyban, majd 1866-tól Wienben lakott. Tulajdonosa volt a katonai érdemkeresztnek. Meghalt 1876 március 28-án Wien.

(Címeresnemeslevél 1633 április 6. Előnév 1859 december 12.)

1079. SCHMIDT JÁNOS.

Született 1745 Zsember (Hont vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Hont vármegye ajánlatára, hol 1767 április 15-től 1776 október 3-ig szolgált. Ez idő alatt 1769-ben beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai, majd még ez évben, valamint 1771-ben és 1773-ban a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától mint jegyző, évi 1000 forint javadalmazással, a magyar kir. udvari kancelláriához került.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Hont vm.)

1080. **SCHOBEL JÁNOS-JÓZSEF** (Schóbelni).

Született 1746 Brassó. Eleinte hadapród a 45. (O'Kelly) gyalogezredben. A testőrségnél 1766 január 29-től 1777 április 30-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától II. századosi rangban került vissza a 45. (ekkor már Lattermann) gyalogezredhez, hol 1785-ben őrnagy, 1792-ben alezredes, 1796-ban pedig ezredes volt. Meghalt 1811 április 10-én Brassóban.

(Címeresnemeslevél 1678 február 8. A gárdista, az 1770 október 10-én újabb címeresnemeslevelet és előnevet nyert Sch. József és Seulen Anna fia.)

1081. **SCHOTT JÓZSEF.**

Született 1740 Apaj (Pozsony vm.). 1755 augusztus 11-től közlegény, 1756 november 1-től káplár, végül 1761 július 1-től őrmester volt a 8. (Wurmser utóbb Nauendorf) huszárezredben. A testőrséghez 1771 május 15-én vétetett fel Pozsony vármegye ajánlatára és még ez évben beosztva a milánói, majd 1776-ban és 1779-ben a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1783-ban a morvaországi táborba vezényeltetett. 1784-ben a szt. koronát kísérő testőrök egyike. A gárdától 36 évi katonai és testőrszolgálata után, mint további szolgálattételre már képtelen, 1791 március 7-én II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással, nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1693 július 22.)

1082. **SCHÖNHOLZ FERENC.**

Született 1787 Wien. 1805 január 1-től zászlós a 33. (Sztáray) gyalogezredben. A testőrségnél 1808 július 14-től 1809 február 28-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára és onnan alhadnagyi rangban, újból a 33. gyalogezredhez kerülve, még 1809-ben főhadnagy, 1812-ben pedig II. százados volt. 1823-ban I. százados a 9. (varasdi), majd 1840-ben őrnagy a 3. (károlyvárosi) határőrgyalogezredben, honnan 1844-től alezredesi címmel nyugállományba vonult.

(A család nemessége 1797-ben kihirdetve Pest vm. A gárdista, ki 1840-ben nemesi bizonyságlevelet kapott Pest vm., az 1790 november 18-án címeresnemeslevelet nyert Sch. Ferenc és Bosch Mária fia.)

1083. **SCHULLER SÁMUEL** (Sonnenbergi).

Született 1739 Medgyes (N.-Küküllő vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1760 augusztus 11-én Erdélyből és a gárdánál halt meg 1771 május 6-án Pozsonyban. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt, majd 1769-ben ugyancsak a Pozsonyba vezényelt testőrkülönítménybe.

(A gárdista, ki a testőrségnél SONNENBERG néven szerepel, az 1742 július 30-án címeresnemeslevelet nyert Sch. Mihály és Schuster Zsuzsanna fia.)

1084. **SCHULZ JÓZSEF.**

Született 1792 Wien. 1811—12-ben a hadmérnöki akadémia növendéke s innen került Túróc vármegye ajánlására a testőrséghez, hol azonban mindössze csak pár hónapig, 1813 március 15-től 1813 július 31-ig

szolgált. A gárdától ekkor alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez helyeztetett és itt 1814-ben főhadnagy volt.

(Címeresnemeslevél 1790 november 18.)

1085. SCHUSZTÁK JÁNOS-MIHÁLY.

Született 1730 Körmöcbánya (Bars vm.). Katonai pályáját 1744-ben kezdte mint közlegény és 1759 április 1-től már főhadnagy a 2. (Károly fhg.) gyalogezredben. Résztvett a hétéves (1756—63.) háborúban, amely alatt 4 éven át a harctéren volt. A testőrséghez 1760 június 1-én került mint II. testőrőrmester. 1763 február 10-én nősülési engedélyt kapott azzal, hogy továbbra is a gárdánál maradhat. 1763 november 22-én II. kapitány lett. 1764-ben beosztva az országgyűlés után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe és még ez évben a Hágába kirendelt különítmény parancsnoka. 1767 szeptember 30-án felterjesztve a nemesség adományozása iránti kérelme; annak megadása 1767 október 4-én elrendeltetett s így 1767 december 18-án címeresnemeslevelet kapott. 1768 április 1-én a főudvarmesteri hivatal az uralkodó elé terjeszti gr. Erdődy Lipót kérelmét, aki Schuszták II. testőrőrmester helyét pénzért óhajtotta megszerezni. Erdődy ezen kérelme azonban, a főudvarmesteri hivatal április 8-iki értesítése szerint, elutasíttatott. 1769-ben a pozsonyi testőrkülönítmény, 1770-ben pedig a pesti testőrkíséret parancsnoka. 1785 március 15-től külön 400 forint személyi pótlékban részesül. 1786 szeptember 2-től őrnagyi címmel és évi 400 forint ellátással nyugállományba vonult.

1086. SZABADHEGYI ANDRÁS (Csallóközmegyercsi).

Született 1773 október 29 Keszegfalu (Komárom vm.). Gyakornok volt a budai kerületi táblánál. A testőrségnél 1796 augusztus 1-től 1799 január 21-ig szolgált Esztergom vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Szolgálata alatt 1798-ban beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe. Hazatérése után, 1801-ben esztergomvármegyei táblabíró, 1808-ban pedig követ. Az utolsó nemesi felkelés alkalmával, 1809-ben a vármegyei nemes lovasseregbe egy teljesen felszerelt lovast állított. 1813-ban komáromvármegyei szolgabíró és esztergomi táblabíró. Meghalt 1824 május 28-án Ógyalán (Komárom vm.).

(A gárdista, Sz. János (sz. 1742) és Kvassovszky A. Mária fia, Sz. János (sz. 1710) és nemes Pamhakel Anna unokája, az 1729 július 10-én Komárom vm. nemesi bizonyságlevelet nyert Sz. János és Marsovszky Ilona szépunokája, az 1687 november 14-én címeresnemeslevelet nyert Sz. János dédunokája. Előnév 1816 augusztus 2.)

1087. primor SZABÓ ANTAL (Csíkszentmártoni).

Született 1756 Csíkszentmárton (Csíkszék.). 1774 március 1-től hadapród, 1775 október 1-től káplár, 1777 december 1-től őrmester, végül 1778 július 5-től zászlós volt az 51. (Gyulay Ferenc) gyalogezredben. A testőrségnél 1782 december 20-tól 1787 október 31-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt, 1786-ban beosztva a pesti táborba. A gárdától a török háború alkalmával mint alhadnagy, 1787 szeptember 17-én a 2. (Ferdinánd fhg.)

gyalogezredhez osztatott be, hol 1787 november 1-én főhadnagy, majd 1789 október 1-én II. százados lett. Meghalt 1789 december 31-én.

(A csikszéki rendi jkvk szerint 1658 óta a székely primori rendhez tartozó család).

1088. **SZABÓ ANTAL** (Kisgeresdi).

Született 1794 Kőszeg (Vas vm.). 1809-ben őrmester volt a nemesi felkelő seregben, majd vármegyei mérnök. A testőrségnél 1813 április 1-től 1818 március 31-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1813-ban beosztva az uralkodó személye körüli hadi szolgálattételre. A gárdától alhadnagyi rangban a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez helyeztetett, azonban 1820-ban leköszönt rangjáról.

(Adománylevél 1606.)

1089. **SZABÓ FERENC.**

Született 1794 Kiskölked (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján 1814 június 1-én Vas vármegye ajánlására. A gárdapótkeret feloszlatását megelőzőleg 1815 február 8-tól tényleges testőr lett és az utolsó évben al II. testőrőrmester volt. 1817-ben beosztva a Leopoldina fhgnő kíséretére kirendelt livornói testőrkülönítménybe. A gárdától 1820 február 7-én, mint 1820 február 1-évl kinevezett főhadnagy, az 1. (Császár) huszárezredhez helyeztetett, hol 1824-ig szolgált.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik Sz. családból származik.)

1090. **SZABÓ GÁBOR** (Mohai).

Született 1739 Marosgése (F. Fehér vm.). Hadapród volt az 52. (Károlyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1764 március 9-től 1769 augusztus 30-ig szolgált Erdélyből. A gárdától a 2. (Kálnoky) huszárezredhez került Klaudy főhadnagy helyére, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(A család nemessége 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva.)

1091. **SZABÓ IGNÁC** (Ógyallai).

Született 1803 Vát (Vas vm.). 1820 március 14-től hadapród a 10. (Vilmos) huszárezredben. A testőrségnél 1823 november 1-től 1828 október 31-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára és onnan alhadnagyi rangban a 4. (Császár) ulánusezredhez került, hol 1831-ben főhadnagy volt. 1831 április 16-án nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy, 1848 október 15-től pedig százados a 18. zászlóaljban. 1849 március 1-től őrnagy az 54. zászlóaljnál, majd alezredes a tartalékseregnél. 1850-ben sorozóbizottság elé állították, de elbocsátották. Meghalt 1860 szeptember 12-én Nádasdon (Vas m.).

(Címeresnemeslevél 1661.)

1092. **SZABÓ IMRE** (Kisgeresdi).

Született 1820 Kőszeg (Vas vm.). Előbb a wienerneustadti akadémia növendéke, majd 1836 augusztus 20-tól hadapród az 1. bánáti (utóbb 10.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1841 május 1-től 1846 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez osztatott be, de kilépett a hadseregből. A szabadságharcban 1848-ban eleinte hadsegéd a hadügyminisztériumban, majd szeptember 20-tól táborkari százados, végül november havában katonai attasé lett a párisi követségen. 1849 áprilisában visszatérve, táborkari alezredes Görgey mellett, 1849 április 14-től pedig ezredes és 1849 június 2-től hadügyi államtitkár. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után kibújdosott és nem is került haza. Meghalt 1865-ben, Londonban.

(Nemességi adat Sz. (Kisgeresdi) Antalnál.)

1093. **SZABÓ IMRE** (Nárai).

Született 1823 március 31 Nárai (Vas vm.). 1838 szeptember 18-tól hadapród volt a 2. (Sándor) gyalogezredben. Innen 1840 november 20-án az utászokhoz került, azonban 1842 szeptember 1-től újból visszahelyeztetett a 2. gyalogezredhez. A testőrséghez 1844 május 1-én vétetett fel Vas vármegye ajánlására, honnan 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848 szeptember 23-án a nádor kinevezte számfeletti századossá a 9. zászlóaljba, beosztva a táborkarhoz. 1849-ben Hertelendy osztályának táborkari főnöke a II. hadtestnél, majd 1849 június 16-án táborkari őrnagy. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogoly lett és Aradon 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 12 évi vasban töltendő várfogságra ítélve, eleinte Aradon, majd 1856 január 15-ig Munkácson, végül 1857-ig Kufsteinben raboskodott. A kiegyezés (1867) után, évtizedeken keresztül a csáktornyai választókerület országgyűlési képviselője volt. Meghalt 1904 július 19-én P.-Kovácsi (Somogy vm.).

(A gárdista, Sz. Sándor (1794—1871) és Kővágóeörsi Eörsy M. Magdolna (1798—1833) fia, Sz. Ferenc (1747—1807) és Nárai Zelleš Borbála (1767—1806) unokája, a nárai (Vas vm.) javakra 1746 november 3-án új nádori adományt nyert, 1754/55-ben nemességét Vas vm. igazolt Sz. Márton (1709—1793) és Nárai Zelles Krisztina (1721—1773) szépunokája.)

1094. **SZABÓ ISTVÁN** (Ógyallai).

Született 1792 Balatonfőkajár (Veszprém vm.). 1813 december 8-tól önköltséges hadapród, 1815 május 16-tól pedig gránátos őrmester a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1818 április 1-től 1823 március 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazása alkalmából kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától alhadnagyi rangban újból a 32. gyalogezredhez helyeztetett, hol 1829-ben főhadnagy, 1834—40-ig pedig I. százados volt.

(Nemességi adat Sz. Ignácnál.)

1095. **SZABÓ JÓZSEF (BOCZONÁDI-).**

Született 1824 december 1 Kiskúnfélegyháza (Pest vm.). 1840—41-ben a tüzértanfolyam hallgatója, majd 1841 szeptember 28-tól hadapród a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrséghez 1844 május 1-én vétetett fel a Jászkún kerület ajánlására. Szolgálata alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban 1848-ban főhadnagy a 13. zászlóaljban, majd főparancsnoki segédtiszt. 1848 október 1-től számfeletti százados a 34. zászlóaljban, 1848 október 16-tól pedig tényleges százados a 42. zászlóaljban, hol 1849 május 15-től őrnagy. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogoly lett és Aradon 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve, 1856 július 15-én szabadult Munkácsról. 1861-ben országgyűlési képviselő. Az újból felállított honvédségnél 1869 április 25-től őrnagy és a 2. zászlóalj parancsnoka, 1870 november 14-től alezredes, majd 1873 május 1-től ezredes és a 4. dandár parancsnoka. 1878 október 1-én tábornok lett és mint ilyen előbb a 79. dandár, utóbb pedig a Ludovika Akadémia parancsnoka. Mint címzetes altábornagy vonult 1882-ben nyugállományba. Meghalt 1893 június 16-án Kiskúnfélegyházán.

(A gárdista, az 1843 január 12-én címeresnemeslevelet nyert Sz. József és Ferenczy Lucia fia.)

1096. **SZABÓ KÁROLY** (Bucsi).

Született 1807 Csép (Komárom vm.). 1822 november 26-tól hadapród volt a 31. (Miksa-József), majd 1825 november 1-től a 34. (Wied-Runkel, utóbb Benczur) gyalogezredben. A testőrségnél 1828 december 1-től 1833 január 15-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára, mikoris a polgári pályán helyezkedvén el, sóhivatalnok lett Nagybányán.

(Címeresnemeslevél 1622 szeptember 16. A család 1717. és 1806. nemesi bizonyságlevelet nyert Komárom vm. A gárdista, Sz. Zsigmond fia.)

1097. primor **SZABÓ LÁSZLÓ** (Csíkszentmártoni).

Született 1732 Csíkszék. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből 1761 október 1-én, honnan 1769 február 20-án II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással nyugállományba vonult. Ez idő alatt 1765-ben beosztva a Lipót fhg. házassága alkalmával kirendelt innsbrucki testőrkülönítménybe. Azonban csakhamar a hadsereg kötelékébe lépett és 1769 május 20-án a 8. (Nauendorf) huszárezredhez került, a nyugalomba vonult Pavics II. kapitány helyére. Ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott a gárdától.

(Nemességi adatok Sz. (Csikszentmártoni) Antalnál. A gárdista, Sz. Antal és Bándi Klára fia.)

1098. **SZABÓ MÓZES** (Irsai).

Született 1745 Irsa (Pest vm.). 1764 december 6-tól hadapród, 1765 március 1-től tizedes, 1765 november 1-től káplár, végül 1770 július 1-től gránátos őrmester volt a 31. (Haller) gyalogezredben. A testőrséghez 1771

október 17-én vétetett fel Pest vármegye ajánlatára. 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe, honnan 1776-ban a hadsereghez való helyezését kérte. 1778-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol 1780-ban különítményparancsnok. Hosszú szolgálata alatt sokszor volt futár. 1780-ban Róma Nápoly, 1781-ben Szt. Pétervár, 1782-ben Milánó, Brüssel, Páris, Szt. Pétervár, 1783-ban Nápoly, Páris, Madrid, 1784-ben Graz, Erdély, 1785-ben Páris, Szt. Pétervár, Erdély, 1786-ban Stanislau, Brüssel, Páris, 1787/88-ban Nápoly, 1789-ben Szt. Pétervár, Brüssel, 1790-ben pedig Hága. Így úgyszólván egész Európát többízben — természetesen nagyobbrészt lóháton — beutazta. 1788 július 9-től — a császár kíséretében — táborban tartózkodott. Minthogy az utolsó oroszországi útja alatt lába elfagyott, ez a további szolgálatot elviselhetetlenné tette részére, miértis 1791 november 20-án 27 évi katonai és gárdai, valamint 11 évi futárszolgálata után, december 1-től számítódó évi 400 forint ellátással és II. kapitányi ranggal nyugállományba vonult. Elbocsátólevele, amely szerint buzgó, erkölcsös, jámbor és kifogástalan magaviseletével előljárói legteljesebb megelégedését kiérdemelte, legszebb bizonyítéka szolgálata alatt tanusított magatartásának. A gárdától hazatérve ősi birtokán, Irsán telepedett le. 1799-ben pestvármegyei táblabíró lett. Testvéreivel 1806-ban a pesti vármegyeház építésére 300 forintot, majd 1809-ben az utolsó nemesi felkelés alkalmával a „szegényebb sorsú s fegyverre kelt nemes vitézek felkészítésére" 1400 forintot ajánlott fel. 1826-ban az irsai róm. kath. templom részére egy hatmázsás harangot öntetett. Meghalt 1828 augusztus 3-án Irsán.

(A gárdista, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt Sz. Lőrinc (1721—1799) és Leleszi Kovách Katalin (sz. 1725) fia, Sz. János és Thassy-Becz Mária († 1737) unokája, Sz. Gergely szépunokája, az 1649 május 20-án címeres-nemeslevelet nyert Sz. János és Hodas Anna dédunokája. Olajfestményű arcképe a család birtokában. Előnév 1794 december 27. A család nemessége 1755 november 21-én a legf. helyen igazolva.)

1099. SZABÓ PÉTER (Irsai).

Született 1793 június 29 Irsa (Pest vm.). 1812 április 3-tól gránátos közlegény, majd 1813 március 16-tól hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. Résztvett az 1812 évi francia hadjáratban. A testőrséghez 1813 április 1-én vétetett fel Pest vármegye ajánlására és még ez évben beosztva az uralkodó személye körüli tartalékhadi szolgálattételre, kinek kíséretében 1814-ben Párisban járt. 1815-ben is harcolt a francia háborúban. 1817 június 11-én leköszönt, mely alkalommal főhadnagyi rangot kapott. A gárdától hazatérve, 1820-ban pestvármegyei táblabíró lett. 1836 táján mindkét szemére megvakult. 1837-ben a Nemzeti Színház részére 150 forintot adományozott. Meghalt 1871 január 13-án Irsán.

(Nemességi adatok Sz. Mózesnél, kinek Leuthner A. Máriától (1768—1798) született fia.)

1100. SZABÓ VINCE (Kisgeresdi).

Született 1812 Szombathely (Vas vm.). 1829 november 2-től közlegény, 1831 április 11-től őrvezető, végül 1832 április 1-től káplár volt a

48. (Gollner) gyalogezredben. A testőrségnél 1834 október 1-től 1839 szeptember 30-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Nostiz-Rinek) könnyű lovasezredhez kerülve, 1842-ben főhadnagy, 1847-ben pedig II. kapitány. A szabadságharcban 1848 december 15-én főszázados lett az 5. (Károly) huszárezredben. 1849 elején Répássy tábornok balmazújvárosi tartalékseregénél vezérkari főnök és mint ilyen, megbízást nyert az 5. huszárezred újjászervezésére. 1849 április 1-től őrnagy, 1849 június 24-től pedig alezredes és ezredparancsnok. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1850 március 14-én halálra, illetve 16 évi várfogságra ítélve Aradon raboskodott, azonban 1852 június 24-én már kegyelmet kapott. Az újból felállított honvédségnél 1869 október 27-től alezredes és a 76. zászlóalj parancsnoka. 1871-ben nyugállományba vonult. Meghalt 1877 január 3-án Szombathelyen.

(Nemességi adat Sz. (Kisgeresdi) Antalnál. A gárdista, Sz. Mihály fia, Sz. Ferenc unokája.)

1101. SZABÓ ZSIGMOND (Bucsi).

Született 1799 Csép (Komárom vm.). 1815 április 24-től önköltséges hadapród, majd 1815 december 10-től őrmester a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél, hová már mint alhadnagy került, 1819 július 1-től 1824 június 30-ig szolgált Komárom vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1820-ban beosztva az uralkodó budai utazására kirendelt testőrkíséretbe. A gárdától ugyancsak alhadnagyi rangban visszahelyeztetett a 19. gyalogezredhez, hol 1831-ben főhadnagy, 1836-ban II. százados, 1839-ben pedig I. százados volt, még 1848-ban is. A szabadságharcban 1848 június 8-tól őrnagy a 6. zászlóaljnál, majd 1848 október 14-től már alezredes és dandárnok a bácskai seregben. Utóbb a győri (5.) hadmegye parancsnoka, végül Komárom várában térparancsnok. 1849 március 13-án ezredes lett. Meghalt 1882-ben, Dunaföldvár (Tolna vm.)

(Nemességi adatok Sz. Károlynál.)

1102. SZABÓ-KOVÁCS DÁNIEL (Miskolczi).

Született 1783 Sárospatak (Zemplén vm.) A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Zemplén vármegye ajánlatára, hol 1804 október 1-től 1809 február 28-ig szolgált és onnan alhadnagyi rangban a 39. (Duka) gyalogezredhez osztatott be. Elesett 1809 május 22-én Aspernnél.

(Címeresnemeslevél és előnév 1610 augusztus 20. A család nemessége 1785 december 16-án a legf. helyen igazolva.)

1103. SZABÓ-KOVÁCS JÓZSEF (Miskolczi).

Született 1779 Sárospatak (Zemplén vm.). Joggyakornok volt. A testőrségnél 1801 augusztus 1-től 1806 január 31-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (József fhg.) huszárezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint

felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1810-ben főhadnagy, 1813—20 pedig II. kapitány volt.

(Nemességi adatok Sz.—K. Dánielnél. A gárdistát Ugocsa vm. is ajánlotta.)

1104. primor **SZACSVAY ANTAL** (Esztelneki és Léczfalvi).

Született 1753 Esztelnek (Háromszék). Hadapród volt az 1. (Albert hg.) karabélyos lovasezredben. A testőrségnél 1771 október 17-től 1774 március 31-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt úgy 1772-ben, mint 1773-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a Toscana vértes (3. sz. lovas) ezredhez kerülve, 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(A háromszéki rendi jkvek szerint 1602 óta a székely primori rendhez tartozó család. A család nemessége 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva.)

1105. primor **SZACSVAY JÁNOS** (Esztelneki és Léczfalvi).

Született 1781 Esztelnek (Háromszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1800 augusztus 1-től 1805 július 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1803-ban beosztva a Laxenburgba szolgálattételre kivezényelt testőrök közé. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (József fhg.) huszárezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806—10. főhadnagy volt. Meghalt 1842-ben.

(Nemességi adatok Sz. Antalnál. A gárdista, Sz. János fia.)

1106. **SZAKMÁRY ALAJOS.**

Született 1803. Léva (Bars vm.). 1820 május 1-től önköltséges hadapród, majd 1820 november 16-tól káplár a 2. (Sándor) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1823 május 1-től 1828 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Bars vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Nostiz-Rinek) könnyű lovasezredhez osztatott be. Utóbb 1850-ig barsvármegyei tisztviselő volt.

(Címeresnemeslevél 1722 december 5. A gárdista, Sz. Nep. János barsi főjegyző és Reinprecht Erzsébet fia, az 1754/55-ben Bars vm. igazolt Sz. András unokája.)

1107. **SZALAY FERENC** (Kiskámoni).

Született 1781 Csepreg (Sopron vm.). Előzőleg vármegyei írnok, majd 7 hónapon át káplár a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1804 szeptember 1-től 1809 február 28-ig szolgált Sopron vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1806-ban futárszolgálatot teljesített a nemesi felkelő seregben. A gárdától alhadnagyi rangban a 8. (Kienmayer) huszárezredhez helyeztetett, hol 1810-ben főhadnagy, 1814-ben pedig II. kapitány volt és 1815 szeptember 1-én nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1622 június 18. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Sopron vm.)

1108. SZALAY IMRE (Kiskámoni).

Született 1792 Csepreg (Sopron vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Vas vármegye ajánlására, hol 1813 március 1-től 1818 február 28-ig szolgált. Ez idő alatt 1813-ban beosztva az uralkodó személye körüli tartalékhadi szolgálattételre. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (György) huszárezredhez kerülve, 1821-ben főhadnagy, 1830-ban pedig II. kapitány volt. 1832 december 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1864 június 24-én Sopron.

(Nemességi adat Sz. Ferencnél. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm., honnan 1831-ben nemesi bizonyságlevelet nyertek.)

1109. SZÁLÉ JÁNOS.

Született 1810 Magyaróvár (Moson vm.). Vármegyei írnok, majd 1831 október 3-tól önköltséges hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 január 1-től 1836 december 31-ig az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Moson vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (János fhg.) dragonyosezredhez osztatott be. Utóbb hivatalnok Wienben.

(Címeresnemeslevél 1667 június 22.)

1110. SZARVASSY JÓZSEF (Riomfalvi).

Született 1746 Eperjes (Sáros vm.). Katonai pályáját 1764 február 26-án mint önköltséges hadapród kezdte az Erdődy huszárezrednél, majd 1768 április 1-től káplár, 1769 január 1-től pedig őrmester volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. Visszahelyezve az Erdődy huszárezredhez, 1770 december 10-től ugyancsak őrmester, majd 1774 január 1-től alhadnagy lett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott és még ez évben ezredsegédtiszt. 1776 március 1-től főhadnagy. Résztvett a bajor örökösödési háborúban (1778/9.) és 1783 október 1-től II. kapitány, 1787 március 1-től I. kapitány. Harcolt a török elleni hadjáratban (1787/90.) is és 1790 január 20-tól őrnagy. A negotini ütközetben (1790 jan. 6.) szerzett érdemeiért január 23-án Mária Terézia-rend lg.-keresztet kapott.[1] A servokrasci ütközetben (1790 júl. 8.) megsebesülve, török fogságba esett és 1790 december 6-ig hadifogoly Konstantinápolyban. A békekötés után Wienbe került, mikoris Lipót király birtokadományra vonatkozó igérettel, átmenetileg pedig arra az időre, amíg azt meg nem kapja, 500 forintos évjáradékkal jutalmazta. A testőrségnél, ahová mint 9. (Erdődy) huszárezredbeli őrnagy vétetett fel, 1792 január 1-től I. testőrőrmester lett. 1794 november 1-től alezredes és testőralhadnagy. 1795-ben megbízva a Véghelyi testőrőrmester meggyilkolása ügyében elrendelt vizsgálat lefolytatásával. 1797 március 8-tól pedig ezredes. 1804 január 16-tól tábornok és második testőrfőhadnagy. 1807-ben a pesti országgyűlésen megjelenő uralkodó mellé kirendelt 40 főnyi testőrkülönítmény parancsnoka. Meghalt 1810 november 29-én Wien.

(A gárdista, Sz. Pál fia, Sz. János unokája, az 1667-ben címeresnemeslevelet nyert Sz. József szépunokája.)

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 279. 1733.

1111. SZÁSZ JÁNOS (Balajti).

Született 1803. Pest. 1818 július 20-tól gránátos hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 január 1-től 1827 december 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Pest vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 39. (Dom Miguel) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1832-ben főhadnagy, 1835-ben II. százados, 1840-ben pedig I. százados volt. Innen került a szabadságharc alatt a honvédseregbe és ott 1848 június 18-tól nemzetőrőrnagy, majd 1848 szeptember 11-től alezredes, 1848 november 1-től az összes pesti lovas és gyalog nemzetőrség főparancsnoka, végül nemzetőrezredes. Előbb 1849 novemberében Pesten, majd Aradon 1850 március 20-án halálra, illetve 10 évi fogságra ítélve, ugyanott raboskodott. Meghalt 1854 február 6-án Pest.

(Címeresnemeslevél 1635 július 2. A gárdista, a Zemplén vm. 1822 április 24-én nemesi bizonyságlevelet nyert és még ez évben Pest vm. igazolt Sz. Mihály (sz. 1781.) és Trengotszky Eleonóra fia, Sz. Ferenc (1714—1787) unokája, a Borsod vm. 1735 augusztus 16-án nemesi bizonyságlevelet nyert Sz. András szépunokája, a nemességszerző Sz. István dédunokája.)

1112. SZÁSZ MIHÁLY (Balajti).

Született 1812 augusztus 4. Pest. 1829 szeptember 11-től önköltséges hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 május 1-től 1836 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Pest vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (Savoya) dragonyosezredhez kerülvén, 1838-ban főhadnagy lett. Azonban már 1839-ben leköszönt rangjáról és kilépett a hadseregből. Ekkor a polgári pályán helyezkedvén el, 1843-ban sóhivatali ellenőr Pécsen. A szabadságharcban 1848 október 1-től százados, majd 1849 január 1-től őrnagy a 34. zászlóaljban, utóbb pedig az 52. zászlóalj parancsnoka, végül 1849 május 9-től Pest város térparancsnoka volt. Aradon 1849 december 20-án halálra, illetve 12 évi várfogságra ítéltetett, azonban még 1850 június 10-én szabadult aradi rabságából. Utóbb pénzügyi hivatalnok.

(Nemességi adatok Sz. Jánosnál. A gárdista, aki 1843 augusztus 31-én Baranya vm. nemesi bizonyságlevelet kapott Sz. János testvére.)

1113. SZATHMÁRY-KIRÁLY PÁL.

Született 1730 Boldva (Borsod vm.) A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1760 július 24-én Borsod vármegye ajánlatára, honnan miután az úrnapi körmenetben lovával felbukva lábát törte s így a további szolgálattételre alkalmatlanná vált, 1766 január 29-én II. kapitányi ranggal és emlékéremmel távozott. Kiváló tehetségű festő volt, aki után több értékes kép maradt. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés befejezése után Pozsonyban visszamaradt testőrkülönítménybe.

(Címer és nemességmegerősítő levél 1613 március 30. A gárdista, Sz.-K. Ádám és Máriássy Krisztina fia, Sz.-K. Miklós és Pongrácz Bora unokája.)

1114. gróf **SZÉCSEN KÁROLY** (Temerini).

Született 1778 október 26 Tergovicse (Varasd vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Horvátországból, hol 1797 június 11-től 1799 április 11-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban a 34. (Esterházy Antal, utóbb Kray) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1803-ban II. százados. Innen 1806-ban mint I. százados a varasd-kőrösi (utóbb 5.) határőr-, 1809-ben a bródi (utóbb 7.) határőr-, végül 1810-ben őrnagyi rangban a varasdi Szt. György (utóbb 6.) határőrgyalogezredhez került. 1813 július 1-én alezredesi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1845 március 24-én Temesvár.

(A gárdista, az 1763 június 21-én címeresnemeslevelet, 1811 július 5-én pedig magyar grófi rangot és előnevet nyert Sz. Sándor (1740—1813) és br. Bedekovich Róza (1758—1825) fia.)

1115. primor **SZÉKELY DÁVID** (Lisznyói és Killyéni).

Született 1737 Kilyén (Háromszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1763 november 30-ig szolgált. A gárdától mint fogalmazó került 1763 december 9-én az erdélyi helytartótanácshoz, 1780-ban pedig a kancelláriához. 1783 március 12-én tartományi kancellár lett. Ezen állásától ugyan 1786-ban felmentetett és guberniumi tanácsos lett, azonban 1790-ben újból ki lett nevezve kancellárnak. Meghalt 1800 február 10.

(Adománylevél 1583 július 20. A háromszéki rendi jkvek szerint 1614-ben a család, a székely primori rendhez tartozott. A gárdista Sz. Elek fia, Sz. Mihály unokája, Sz. Bálint és Bodoki Mikó Judit szépunokája.)

1116. primor **SZÉKELY DÁVID** (Rétyi).

Született 1809 Réty (Háromszék). 1829 március 26-tól önköltséges hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 március 1-től 1836 február 29-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Erdélyből. A gárdától alhadnagyi rangban a 31. (Leiningen-Westerburg) gyalogezredhez helyeztetvén, 1837-ben főhadnagy volt, azonban 1838-ban már leköszönt rangjáról. 1843-ban a brassói kerület segédbiztosa. A szabadságharcban 1848-ban tartománybiztos Brassóban. Résztvett Háromszék önvédelmi harcában, majd a 78. zászlóaljnál, utóbb pedig a táborkarnál százados. Utóljára lugosi térparancsnok volt őrnagyi rangban. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Nagyszebenben 1850 december 6-án halálra, illetve 6 évi várfogságra ítélve, Königgrätzen raboskodott. Meghalt 1887 február 19-én Sepsiszentgyörgy (Háromszék).

(A család a háromszéki rendi jkvek szerint 1680-ban a székely primori rendhez tartozott. A gárdista, a Háromszék-től 1843 június 2-án nyert nemesi bizonyságlevél szerint Sz. Elek és Andor Anna fia, Sz. Elek és Komáromi Julia unokája, Sz. Mihály és Ugron Rebeka szépunokája, Sz. Zsigmond és Thoroczkay Margit dédunokája.)

1117. **SZÉKELY ELEK** (Pókakeresztúri).

Született 1774 Sófalva (B. Naszód vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1793 április 8-tól 1797 július 31-ig szol-

gált. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (József fhg.) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Résztvett a francia hadjáratban és 1799-ben Novinál (aug. 15.) ekkor már mint főhadnagy, foglyul ejtette Colli francia tábornokot. Utóbb 1809-ben kapitány az erdélyi nemes felkelő seregben. Katonai pályafutását mint alezredes fejezte be.

(A család az 1770 évi nemesi összeíráskor birtokos nemes volt Doboka vm. A gárdista, Sz. Sámuel fia.)

1118. **SZÉKELY LÁSZLÓ** (Pókakeresztúri).

Született 1741 Pókakeresztur (Torda vm.). Katonai pályáját a 34. (Batthyány Ádám) gyalogezrednél kezdte 1744-ben, hol 1745-ben alhadnagy, 1753-ban főhadnagy, 1758-ban II. százados a gránátos zászlóaljban, végül 1759-ben az ezredtulajdonos segédtisztje. A testőrséghez 1768 április 8-án került és mint Finta utóda, 1768 június 20-tól őrnagyi rangban I. testőrőrmester, 1773 február 17-én pedig alezredes. A főudvarmesteri hivatal 1785 augusztus 18-án azzal a megkereséssel fordult a gárdához, hogy az 1783 november 1-én életbeléptetett új elszámolási rendszer értelmében minden, a testőrség kezelése és elszámolása alá tartozó tételre vonatkozó adatot terjesszen be. Minthogy ez nem történt meg, 1785 szeptember 2-án előző felhívását megismételve, az intézkedést megsürgette. Azonban még ezeket megelőzőleg július 30-án a testőrkapitány már arról értesítette a magyar kir. udvari kancelláriát, hogy a kezeléssel 1770-től kezdve megbízott Székely I. testőrőrmester a számadási ügyeket július hó elején átküldötte az udvari hadi könyvelőséghez. Azonban az elszámolás nyomtalanul eltűnt s ezért Székely augusztus 18-án időt és halasztást kért a másolatok beszerezhetésére és a számadások elkészíthetésére. A megejtett felülvizsgálat 1785 november havában nagyarányú (több, mint 100 ezer forintos) fedezetlen hiányt állapított meg és talált a gárda pénztárában. A gazdasági ügyek vezetésével megbízott Székelyt erre azonnal felelősségre vonták és november 27-én letartóztatták. Bár a sikkasztás bűnét rábizonyítani nem lehetett, a vétkes könnyelműséggel méltán terhelt Székely 1786 június 7-én rangjától megfosztva, a gárda kötelékéből elbocsáttatott. A haditörvényszék 6 évi börtönre ítélte, mely büntetés a szegedi várban volt kitöltendő. József császár az ítéletet még meg is szigorította és elrendelte, hogy elszállítása előtt három napon keresztül 2—2 órán át pellengére kell állítani. Midőn az Erdély felé Szegeden átutazó császár a városba érkezett, a már odaszállított Székely büntetését nemcsak hogy elengedte, hanem még 50 dukát útiköltséget is kiutalt részére, hogy hazatérhessen. 1790-ben a számkivetési büntetés alól felmentve, kémiai találmányainak nyilvánosságra hozatala engedélyezve lett.

(Nemességi adatok Sz. Eleknél.)

1119. **SZELES GYÖRGY** (Kisjáczi).

Született 1788 Kecskemét (Pest vm.). Eleinte gyakornok a magyar kir. udvari kancelláriánál, majd jegyző a kerületi táblánál, végül 1809-ben alhadnagy a nemesi felkelő seregben, hol kitüntetvén magát, főhadnagy lett. A testőrségnél 1813 március 1-től 1814 május 3-ig szolgált a Jászkún kerület ajánlatára és onnan főhadnagyi rangban a 12. (Palatinus) huszár-

ezredhez osztatott be. Azonban rövidesen otthagyván a katonai pályát, előbb fogalmazó, újból a magyar kir. udvari kancelláriánál, utóbb pedig tisztviselő az udvari kamaránál. Itt mint a visegrádi koronauradalomhoz beosztott, 1821-ben a felügyelete alatt készült hajóvontató út építésénél szerzett érdemeket. Több vármegye táblabírája volt. Meghalt 1871 január 15-én Buda.

(Címeresnemeslevél 1632. A család nemessége 1785 szeptember 5-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, ki 1803-ban nemesi bizonyságlevelet nyert Pest vm.-től, Sz. György (sz. 1758.) és Pétery Zsuzsanna fia.)

1120. **SZÉLL JÓZSEF-BENEDEK** (Dukai és Szentgyörgyvölgyi).

Született 1813 január 6 Celldömölk (Vas vm.). 1833 március 21-től hadapród volt a 48. (Gollner) gyalogezredben. A testőrségnél 1835 február 1-től 1840 január 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Vas vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 34. (Benczúr) gyalogezredhez helyeztetett Lembergbe, hol 1842-ben főhadnagy, 1848-ban II. százados. A szabadságharcban századosi ranggal lépett át a honvédseregbe és csakhamar őrnagy lett. A bábolnai ütközet (1848 dec. 28.) után 17 sebbel fogságba került. 1849 március 13-án tiszti rangjától megfosztva, egyideig vizsgálati fogoly Aradon, majd Pesten 1849 április 9-én halálra, illetve kegyelem útján 10 évi vasban töltendő várfogságra ítéltetett. Kufsteinben raboskodott és fogsága alatt, különösen a fején kapott sérülés folytán sokat szenvedett, de sorsát különben megadással viselte. 1850 szeptemberében a bilincs viselésétől felmentést nyert. Meghalt 1886-ban Pozsonyban.

(Címeresnemeslevél 1639 május 22. A gárdista, Sz. Imre (1775—1856) és Mayer Júlia fia, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt Sz. Dániel (sz. 1729) és Csődi Erzsébet unokája.)

1121. **SZÉNÁSSY JÁNOS.**

Született 1750 Miskolc (Borsod vm.). Hadapród volt az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. A testőrségnél 1771 január 20-tól 1772 október 30-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. Miután nemességét nem tudta elfogadható módon igazolni, alhadnagyi rangban visszakerült ezredéhez, hol utóbb elérte az őrnagyi rangot. Távozásakor 150 forint felszerelési átalányt kapott.

1122. **SZENTALL IMRE.**

Született 1772 Nyitravicsap (Nyitra vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrségnél 1795 április 1-től 1798 november 5-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlatára és onnan évi 400 forint fizetéssel mint sóhivatali ellenőr távozott Győrbe. Ez alkalommal 100 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1616 február 10. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

1123. **SZENT-GÁLY JÓZSEF-BÉLA.**

Született 1746 április 23 Esztergom. Közlegény, majd gránátos káplár volt a 34. (Batthyány Ádám) gyalogezredben. A testőrségnél 1768 április 14-től 1777 október 4-ig szolgált Esztergom vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1771-ben beosztva a milánói, majd 1777-ben a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol még ez évben különítményparancsnok. A gárdától a magyar kir. udvari kancelláriához került. 1786—93 győri kamarai administrátor, 1787-ben kir. tanácsos, 1793—94-ben pedig a Stájerországban működő határbizottság tagja. 1794 július 3-tól helytartótanácsos, végül 1800-tól máramarosi kamarai administrátor. Meghalt 1812 február 18-án Máramarossziget.

(A gárdista, Sz. János (sz. 1714) és Litomericzky Bora († 1746) fia, Sz. István unokája, az 1695 január 25-én címeresnemeslevelet nyert Sz. István szépunokája.)

1124. **SZENTGYÖRGYI GYÖRGY-AMBRUS.**

Született 1740 Lövő (Vas vm.). 1759 szeptember 8-tól káplár a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1760 június 1-től 1762 október 27-ig szolgált, honnan II. századosi rangban egyik gyalogezredhez nyert beosztást. 1768-ban az udvari haditanács, mint volt testőr szolgálati és szolgálaton kívüli magatartásáról, kimerítő értesítést kért a gárdától.

(Címeresnemeslevél 1665.)

1125. primor **SZENT-IVÁNYI FERENC-JÓZSEF** (Sepsiszentiványi).

Született 1752 Gálfalva (Marosszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1776 december 30-tól 1780 október 10-ig szolgált. Ez idő alatt 1777-ben, 1779-ben és 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. székely (utóbb 15.) határőrgyalogezredhez kerülve, ott utóbb százados is lett.

(A család az 1680. és 1713. évi sepsiszéki lustrakönyvekben primornak jelezve és nemességét 1846-ban a marosvásárhelyi tábla igazolta. A gárdista, Sz. Zsigmond és Suki Zsuzsanna fia.)

1126. **SZENT-IVÁNY MÓR** (Liptószentiváni).

Született 1816 Enns (F. Austria). 1832 december 11-től tüzérhadapród, 1834 július 6-tól pedig tüzér volt a 2. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1836 december 1-től 1839 április 22-ig szolgált Liptó vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt.

(A család 1286 május 8-án felvéve a magyar nemesség sorába és nemessége 1754/55-ben igazolva Liptó vm.)

1127. báró **SZENTKERESZTY ZSIGMOND** (Zágoni).

Született 1745 Zágon (Háromszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből 1763 május 9-én. 1764-ben beosztva a Hágába kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától, miután engedélyt nyert, hogy a 6. (Pálffy Rudolf) huszárezredbeli Jeszenszky II. kapitány rangját megvehesse, 1767 július 27-én kivált a testületből. Az ezrednél 1779-ben

őrnagy, 1791-ben alezredes lett. A francia hadjárat alatt többízben kitüntetvén magát, 1794-ben ezredes és ezredparancsnok. Különösen kitűnt 1796-ban a würzburgi ütközetben (szept. 3.) és az itt szerzett érdemeiért 1801 augusztus 18-án megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] 1797-ben tábornok, 1801-ben pedig altábornagy. 1808-tól az 1. (Császár) huszárezred 2-ik tulajdonosa, végül 1814-ben lovassági tábornok. Meghalt 1823 december 24-én Marosvásárhely.

(A gárdista, br. Sz. András († 1715) és gr. Korda Mária fia, az 1726 december 23-án magyar bárói rangot nyert Sz. András († 1736) unokája.)

1128. **SZENT-PÁLY SÁMUEL** (Homoródszentpáli).

Született 1783 Homoródszentpál (Udvarhelyszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből 1804 február 1-én, azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről.

(Címeresnemeslevél 1609 augusztus 4., megerősítő 1627 november 25.)

1129. **SZENTPÉTERY PÉTER.**

Született 1823 Makrancon (Abaúj vm.). 1841 május 21-től hadapród volt a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1843 május 1-től 1848 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1848-ban, beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 27. (Latour) gyalogezredhez helyeztetett, de rövidesen kilépett. A szabadságharcban, 1848 október 1-től százados a 20. zászlóaljnál, azonban a kassai csatavesztés (1849 jan. 4.) után leköszönt rangjáról. Ekkor visszatérve a császári hadseregbe, a 28. (Benedek) gyalogezredhez került, hol még 1849-ben II. százados, majd innen a 39. (Dom Miguel) gyalogezredhez, hol 1852-ben I. százados lett. 1856 október 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1858 március 8-án Makrancon.

(Címeresnemeslevél 1635 január 17. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Abaúj vm. A gárdista, Sz. József fia.)

1130. **SZENTPÉTERY SÁNDOR.**

Született 1826 Makranc (Abaúj vm.). 1844 október 24-től hadapród volt a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1846 május 1-től 1848 július 14-ig szolgált Abaúj vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1847-ben, beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától betegszabadságra ment és már nem is tért vissza. A szabadságharcban, 1848 november 1-től százados lett a 34. gyalogezredben és Damjanich alatt harcolt. 1849 május 1-től a 98. zászlóaljhoz került, majd 1849 augusztus 26-án Klapka kinevezte őrnaggyá. Komáromban tette le a fegyvert (1849 szept. 27.). Utóbb besorozva a 10. (Frigyes-Vilmos) huszárezredbe. 1851-ben közlegény és rövidesen káplár, 1852-ben pedig őrmester, majd alhadnagy lett. 1854 szeptember 1-én nyugállományba vonult.

(Nemességi adatok Sz. Péternél, kinek testvéröccse.)

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 590. 1743.

1131. SZEPESHÁZY KÁROLY.

Született 1780 Almás (Szepes vm.). Eleinte segédjegyző volt Miskolcon, majd 1800-ban 9 hónapon át alhadnagy, a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1802 július 1-től 1807 június 30-ig szolgált Szepes vármegye ajánlatára, honnan 150 forint végkielégítéssel távozott. Ez idő alatt, 1806-ban, futárszolgálatot teljesített a nemesi felkelő seregben. A gárdától a magyar kir. udvari kancelláriához került. 1822-ben a kassai kerület helyettes tartománybiztosa és több vármegye táblabírája. Meghalt 1829.

(A tulajdonképpeni családnév HAÁSZ. A gárdista, az 1798 április 28-án címeresnemeslevelet nyert Sz. Ágoston és Teőke Ilona fia.)

1132. SZERDAHELYI IGNÁC (Ághcsernői és Szerdahelyi).

Született 1748 Kaponya (Zemplén vm.). 1766-tól önköltséges hadapród, majd káplár a 19. (Pálffy Lipót) gyalogezredben. A testőrségnél 1768 október 11-től 1785 június 16-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, beosztva 1770-ben a pesti testőrkíséretbe, 1772-ben a milánói, 1777-ben, 1778-ban, 1779-ben és 1780-ban pedig a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol ez évben különítményparancsnok is volt. Végül 1783-ban futár Párisba. A gárdától az udvari kamarához került.

(Címeresnemeslevél 1549. Kihirdetve 1572 Zemplén vármegyében.)

1133. SZERDAHELYI JÁNOS.

Született 1732 Vát (Vas vm.). 1758-tól a 12. (Palatinus) huszárezredben szolgált, hol 1760 április 1-én őrmester lett. A testőrséghez 1760 június 1-én került és onnan 1765 április 24-én főhadnagyi rangban visszahelyeztetett a 12. huszárezredhez.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm.)

1134. SZERDAHELYI MIHÁLY (Ághcsernői és Szerdahelyi).

Született 1738 Kaponya (Zemplén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez, hol 1760 augusztus 10-től 1763 január 31-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlatára, mikor is leköszönt.

(Nemességi adatok Sz. Ignácnál, kinek testvére.)

1135. SZILÁGYI SÁNDOR (Bitori).

Született 1820 Monostorpályi (Bihar vm.). 1838 augusztus 29-től hadapród volt a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrséghez 1841 május 1-én vétetett fel Bihar vármegye ajánlatára és gárdai szolgálata alatt halt meg 1842 május 6-án Nagyváradon.

(Címeresnemeslevél 1658 január 14. A család nemessége 1754/55-ben Bihar vm., majd 1784 június 11-én a legf. helyen igazolva.)

1136. SZILASSY GÁBOR.

Született 1756 Csetnek (Gömör vm.). 1782 augusztus 24-től közlegény, 1782 december 1-től tizedes, 1784 augusztus 14-től káplár, végül 1785 január 1-től őrmester a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1785 december 5-től 1787 október 31-ig szolgált Gömör vármegye

ajánlatára és onnan a török háború alkalmával, 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 39. (Nádasdy) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1789 február 1-én főhadnagy, 1794-ben II. százados, 1795-ben I. százados, végül 1802-ben őrnagy volt. 1809 szeptember 1-től nyugállományba vonult. Meghalt 1829 szeptember 16-án Pest.

(A család 1772-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Gömör vm.)

1137. **SZILY MIHÁLY** (Felsőszopori).

Született 1742 Pápa (Veszprém vm.). Eleinte a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben, majd 2 éven keresztül a Berlichingen vértes (utóbb 9. dragonyos) lovasezredben káplár volt. A testőrséghez 1771 október 17-től 1776 december 31-ig szolgált Veszprém vármegye ajánlatára. Ez idő alatt, 1772-ben, beosztva a pozsonyi, majd 1774-ben a milánói testőrkülönítménybe. Utóbb 1778 január 23-tól alhadnagy, 1787-től pedig főhadnagy az 52. (Károlyi) gyalogezredben. Meghalt 1813 február 27-én Budán.

(Címeresnemeslevél 1629 január 12. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Veszprém vm. A gárdistát előzőleg 1766., 1768., sőt még 1771-ben Nógrád vm. is ajánlotta felvételre.)

1138. **SZIRMAY ALBERT** (Szirmai és Szirmabessenyői).

Született 1827 Bercelen (Nógrád vm.). 1845 augusztus 27-től hadapród volt a 32. (Este) gyalogezredben. A testőrséghez 1848 augusztus 1-én vétetett fel Nógrád vármegye ajánlására, honnan azonban szeptember 10-én már elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban, 1848 október 1-től főhadnagy a 29. zászlóaljban és 1848 december 16-án Arad alatt százados lett. Komáromban tette le a fegyvert (1849 szept. 27.). Meghalt 1862 március 15-én Marcalon (Nógrád vm.).

(Új adománylevél Szirmára 1417. A gárdista, Sz. György és Prónay Johanna fia.)

1139. **SZITA JÁNOS** (Salfai).

Született 1793 Felsőeőr (Vas vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján, Vas vármegye ajánlására vétetett fel 1814 június 1-én a polgári életből a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával 1815 május 2-án vált ki a testületből. Utóbb, 1824-ben főszolgabíró volt.

(Címeresnemeslevél 1587 július 13. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Vas vm. A gárdista, Sz. László és Fodor Júlia fia.)

1140. **SZLUHA IGNÁC** (Verbói).

Született 1748 Felsőpatty (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1767 április 11-től 1776 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt, 1769-ben, beosztva az Amália fhgnő kíséretére kirendelt pármai testőrkíséretbe, majd ugyancsak 1769-ben, továbbá 1771-ben, 1772-ben és 1773-ban a pozsonyi, végül 1774-ben a milánói testőrkülönítménybe. 1777 január 1-től alhadnagy, 1786-ban főhadnagy, 1789-ben II. százados a 19. (D'Alton) gyalogezredben, 1798-tól pedig őrnagy, az ekkor felállított 61., majd 1800—1-ben a 32. (Gyulay Sámuel,

utóbb Esterházy Miklós) gyalogezredben. Meghalt 1807 február 5-én Székesfehérvár.

(Címeresnemeslevél 1593 január 19. A gárdista, ki 1792-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Fejér vm., az 1754/55-ben Vas vm. igazolt Sz. Antal és Vajda Magda fia.)

1141. **SZLUKA ISTVÁN.**

Született 1794 Banka (Nyitra vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján, Nyitra vármegye ajánlására vétetett fel 1814 június 1-én a polgári életből a testőrséghez. A gárdapótkeret feloszlatása alkalmával, 1815 május 2-án vált ki a testületből.

(Címeresnemeslevél 1662. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.)

1142. **SZMERTNIK MENYHÉRT.**

Született 1745 Besztercebánya (Zólyom vm.). 1764-ben vármegyei esküdt volt. A testőrséghez 1767 május 22-én vétetett fel Zólyom vármegye ajánlására. A gárdától 1769 február 7-én, miután a szolgálatban ért szerencsétlenség folytán rokkant lett, február 1-től számítódó évi 150 forint ellátással nyugállományba vonult Besztercebányára, hol 1788-ban halt el.

(A család eredeti neve Szmrtnik, később Szmertnik és Szmertniki alakban is használva. A címeresnemeslevelet 1654 augusztus 8-án Zólyom vm. hirdette ki. A gárdista, az 1754/55-ben Zólyom vm. igazolt Sz. Menyhért fia és azon nemességszerző Sz. Menyhért unokája, akit Caraffa tábornok elfogatott és Eperjesen csak áttéréssel menthette meg életét. A testőrrel férfiágon kihalt család, nem tévesztendő össze a jelenleg is élő, barsvármegyei „Ladoméri Szmertnik" családdal.)

1143. **SZMRECSÁNYI KÁLMÁN-JÓZSEF** (Szmrecsáni).

Született 1809 Zsár (Liptó vm.). 1826 május 8-tól közlegény, majd 1829 szeptember 30-tól alkáplár volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1830 november 1-től 1832 január 31-ig szolgált Liptó vármegye ajánlására, amikoris leköszönt.

(A család közös törzsből ered a Liptószentiváni Szent-Ivány családdal. Nemességi adat l. ott. A gárdista, Sz. Imre (sz. 1781) és Péchy Erzsébet fia, Sz. Antal (sz. 1753) és Reviczky Teréz (sz. 1773) unokája, az 1754/55-ben Liptó vm. igazolt Sz. (De Szmrecsán) Imre és Madocsányi Anna szépunokája.)

1144. báró **SZOBEK FERDINÁND** (Korniczi).

Született 1769 Kőporuba (Trencsén vm.). Katonai pályáját 1789 november 23-án a 2. (Toscana) huszárezrednél kezdte, hol 1790 június 9-től káplár, 1790 július 9-én hadapród, 1793 augusztus 7-től alhadnagy, 1797 május 9-től főhadnagy, 1801 január 11-től pedig II. kapitány volt. Az ezredtől 1801 május 11-én a 12. (Palatinus) huszárezredhez helyeztetett s ott egyidejűleg I. kapitány lett. A testőrségnél 1803 január 4-től II. testőrőrmester, azonban még ez év augusztus 1-én újból a 12. huszárezredhez

került mint századparancsnok. 1810-ben őrnagy, végül 1815-ben alezredes. 1816 március 24-én nyugállományba vonult. Meghalt 1823 február 16-án Kőporuba.

(Német—római birodalmi bárói rang 1637 augusztus 26. Honfiúsítás 1659 október 5.)

1145. báró **SZOBEK JÓZSEF** (Korniczi).

Született 1765 Kőporuba (Trencsén vm.). 1780-tól hadapród volt az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. A testőrségnél 1790 május 17-től 1795 május 16-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1791-ben beosztva úgy a prágai koronázásra kirendelt mint, II. kapitányi rangban, a nádori testőrkülönítménybe. Távozása alkalmával 150 forint végkielégítést kapott.

(Nemességi adatok br. Sz. Ferdinándnál.)

1146. **SZOKACH PÉTER** (Vojnoveci és Kapelai).

Született 1778 Kapela (Kőrös vm.). Vármegyei írnok volt. A testőrségnél 1800 szeptember 1-től 1805 augusztus 31-ig szolgált Horvátországból, mikoris 150 forint végkielégítéssel távozott.

(A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Kőrös vm.).

1147. **SZÖGYÉNY LŐRINC** (Magyarszögyéni).

Született 1741-ben. 1760-tól alhadnagy volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben és ez évben Torgaunál (nov. 3.) megsebesült. A testőrséghez 1763 december 10-én vétetett fel Szabolcs vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt, 1768 augusztus 22-én II. testőrőrmesterré és II. kapitánnyá való kinevezése iránti kérelme azzal az indokolással, hogy szabályellenes lenne, alhadnagyi rangjából azonnal II. kapitánnyá történő előléptetése, el lett utasítva. A gárdától 1769 március 25-én főhadnagyi rangban a 2. (Löwenstein) könnyű lovasezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél utoljára már mint őrnagy szolgált. Utóbb Laibachban telepedett le és tudományos munkálkodást folytatott. Meghalt 1805-ben Laibach.

(Adománylevél 1466 július 15. A gárdista, az 1754/55-ben Szabolcs vm.) igazolt. Sz. János (1702—1757) és Jékey Zsuzsanna fia.)

1148. **SZŐKE VINCE** (Szentkirályszabadjai).

Született 1826 január 24-én Felcsút (Fejér vm.). 1846 június 9-től hadapród a 40. (Koudelka) gyalogezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Fejér vármegye ajánlására. Szolgálata alatt 1848-ban, beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte s onnan 22-én el is távozott. A szabadságharcban, 1848 október 1-től főhadnagy, 1849 február 1-től pedig százados a 26. zászlóaljban. Résztvett Buda ostrománál (1849 május 21.), hol meg is sebesült. A pestvármegyei Dabason volt birtokos.

Nagykürthi és Kisjókai TAKÁCH ANTAL
al II. testőrőrmester

(A gárdista, Sz. Gábor (1795—1840) és Ketse Júlia (1800—1847) fia, Sz. János (1748—1812) és Ispánky Lidia (1760—1808) unokája, az 1754/55-ben Fejér vm. igazolt Sz. Péter és Baditz Erzsébet szépunokája, Sz. Péter és Gellért Katalin († 1756) dédunokája, az 1703 március 29-én Szentkirályszabadjára adományt nyert Sz. Mihály és Csajághy Anna ükunokája.)

1149. primor **SZÖRCSEY FERENC** (Szörcsei).

Született 1733 Szörcse (Háromszék). 1754-től az 51. (Gyulay István) gyalogezredben szolgált, hol 1757 április 1-én őrmester lett. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel. Szolgálata alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés befejezése után Pozsonyban visszamaradt testőrkülönítménybe. 1768-ban a szamosújvári harmincados állásért folyamodott, azonban sikertelenül. A gárdától 1769 július 20-án II. kapitányi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél még 1772-ben is szolgált.

(A család 1602-ben mint primor lustrál Szörcsén.)

1150. **SZTANKÓ ANTAL.**

Született 1795 Bártfa (Sáros vm.). 1809-ben önkéntes volt a Carneville-féle szabad vadászcsapatban, majd 1815 május 14-től önköltséges hadapród, 1815 június 20-tól káplár, végül 1815 augusztus 16-tól őrmester a 39. (Duka) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1817 február 1-től 1822 január 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Sáros vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredhez kerülvén, 1824 március 1-én főhadnagy lett, azonban 1829 június 15-én leköszönt rangjáról.

(A gárdista, a nemességét 1791 és 1806-ban Sáros vm. igazolt Sz. Keresztély bártfai sótiszt és Panner Karitas fia.)

1151. **SZTANKÓ SÁNDOR.**

Született 1789 Bártfa (Sáros vm.). 1804 március 1-től közlegény, majd 1805 július 1-től káplár, végül 1805 szeptember 16-tól őrmester volt a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezred gránátos zászlóaljában és 1809-ben Győrben állomásozott. A testőrségnél 1813 március 1-től 1818 február 28-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1813-ban beosztva az uralkodó személye körüli tartalék hadi szolgálattételre. 1815 április 11-től al II. testőrőrmester. A gárdától főhadnagyi rangban a 39. (Duka) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1823 július 16-án nyugállományba vonult.

(Nemességi adatok Sz. Antalnál, kinek testvére.)

SZTOLNIKOVICS—BORNEMISSZA KRISTÓF-ZSIGMOND l. 159. **BORNEMISSZA—SZTOLNIKOVICS KRISTÓF-ZSIGMOND** alatt.

1152. **SZTRÓKAY ELEK** (Nemescsói).

Született 1818 augusztus 12 Pest. 1833 május 21-től hadapródtüzér, 1833 december 1-től főtüzér, 1836 május 11-től pedig bombász volt az 5. tábori tüzérezredben. A testőrségnél 1837 július 1-től 1842 június 30-ig,

az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Pest vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban az 5. (Károly) huszárezredhez helyeztetett. Meghalt 1847 szeptember 23-án Verona.

(Adománylevél 1720. A gárdista, az 1808-ban Vas vm. nemesi bizonyságlevelével Bács vm. kihirdetett Sz. Antal (sz. 1780) pestvármegyei táblabíró és nemes Koller Katalin fia, Sz. Pál és Horváth Magda unokája, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt Sz. István és Farkas Erzsébet szépunokája.)

1153. SZTUPARICH JÁNOS.

Született 1767 Oszlány (Bars vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Bars vármegye ajánlatára, hol 1792 január 1-től 1796 december 31-ig szolgált. 1794-ben a br. Splényi testőralkapitány elleni panasziratot készítőknek szobáját a megbeszélésekre átengedte, amiért utóbb 8 napi fogságbüntetést kapott. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott és utóbb sóhivatalnok Késmárkon.

(Címeresnemeslevél 1632 július 15.)

1154. SZUCSICH MIKSA (Pacséri).

Született 1776 Szabadka (Bács vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1797 február 1-én Bács vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1800 november 1-én a nemesi felkelő sereghez osztatott be, honnan 1801 június 20-án már mint főhadnagy került vissza a gárdához. Ebben a rangban 1802 január 31-én a 62. (Jellachich Ferenc) gyalogezredhez helyeztetett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Címeresnemeslevél 1690 június 4. Előnév 1810 március 2. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Bács vm.)

1155. SZULINYI ANTAL (Szulinyi).

Született 1813 Nagyszombat (Pozsony vm.). 1833 május 26-tól önköltséges hadapród, majd 1833 december 12-től káplár a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1834 június 1-től 1839 május 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai, majd 1838-ban a milánói koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Sándor) huszárezredhez kerülve 1840-ben főhadnagy, 1845-ben pedig II. kapitány, végül 1849-ben I. kapitány volt. 1850 szeptember 24-én nyugállományba vonult. Meghalt 1855 március 22-én Nagyszombat.

(A tulajdonképpeni családnév VALCZ. A gárdista, az 1826 június 30-án címeresnemeslevelet nyert Sz. Antal és Müller N. fia.)

1156. SZULINYI RUDOLF (Szulinyi).

Született 1818 Nagyszombat (Pozsony vm.) 1839 december 1-től hadapród volt a 4. (Sándor) huszárezredben. A testőrségnél 1840 május 1-től 1845 április 30-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Ficquelmont) dragonyosezredhez kerülve, 1849-ben főhadnagy, 1850-ben II. kapitány,

1855-ben I. kapitány, végül 1859-ben őrnagy ekkor már a 11. (Württemberg) huszárezredben és 1860-ban nyugállományba vonult.
(Nemességi adatok Sz. Antalnál, kinek testvéröccse.)

1157. **SZULYOVSZKY FERENC** (Karomi és Szulói).

Született 1739 Szulyó (Trencsén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez, hol 1760 augusztus 18-tól 1765 június 6-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. Mikor azonban házasodni készült, leköszönt és távozott a gárdától. Ez alkalommal II. kapitányi ranggal és a testőrségi formaruha viselésének engedélyével vált meg a testülettől és Léván telepedett le. Meghalt 1834 április 21-én.
(A tulajdonképpeni családnév SIRMIENSIS de Karom. Adománylevél Szulyóra 1554. A család nemessége az 1768. évi nemesi összeíráskor igazolva Trencsén vm. A gárdista, Sz. József fia, Sz. András unokája, Sz. Zsigmond és Bossányi Katalin szépunokája.)

1158. **TAHY JÓZSEF** (Tahvári és Tarkeői).

Született 1735 Nyirjes (Sáros vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Sáros vármegye ajánlatára, hol 1760 szeptember 1-től 1761 szeptember 30-ig szolgált, mikoris leköszönt és távozott a testületből.
(Adománylevél 1558 április 23. A gárdista, T. István és Komlóskeresztesi Fejérváry Klára fia.)

1159. **TAKÁCH ALAJOS** (Nagykürthi és Kisjókai).

Született 1783 december 2 Szencen (Pozsony vm.). A polgári életből, hol ügyvéd volt, vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlatára és ott 1806 február 1-től 1809 január 31-ig szolgált, mikoris leköszönt. Utóbb újból ügyvéd és pozsonyvármegyei aljegyző. Meghalt 1830 szeptember 27-én Szárazpatak (Pozsony vm.).
(Címeresnemeslevél 1560 július 28. A gárdista, T. István (1744—1826) alispán, kir. tanácsos és Holczer M. Anna (sz. 1749) fia, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt T. István és Mészáros Rebeka unokája.)

1160. **TAKÁCH I. ANTAL** (Nagykürthi és Kisjókai).

Született 1771 Pozsony. A polgári életből, hol vármegyei irnok volt, vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlására 1790 május 17-én. Szolgálata alatt 1792-ben beosztva a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. 1794 augusztus 23-án engedélyt nyert, hogy ügyvédi gyakorlatot tanulhasson. A gárdától 1795 május 16-án távozott 150 forint végkielégítéssel. Meghalt 1850 január 16-án.
(Nemességi adatok T. Alajosnál. A gárdista, T. Ferenc (1738—1816) udv. kamarai tanácsos és Sturm A. Mária fia, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt T. Ádám és Kákonyi Klára unokája.)

1161. **TAKÁCH II. ANTAL** (Nagykürthi és Kisjókai).

Született 1806 január 27 Kisjóka (Pozsony vm.). 1822 szeptember 6-tól hadapród volt a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 már-

cius 1-től 1834 február 28-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára, hol az utolsó évben al II. testőrőrmester. A gárdától a 6. (Fitzgerald) könnyű lovasezredhez került és itt 1834-ben alhadnagy, 1835-ben főhadnagy, azonban 1842-ben már nem szolgál. Elhagyván a hadsereget, jókai birtokán gazdálkodott. Meghalt 1877 január 16-án Wien.

(Nemességi adatok T. Alajosnál. A gárdista, T. Nep. János (sz. 1781) és Lipthay Karolin (sz. 1783) fia, T. István (1744—1826) alispán, kir. tanácsos és Holczer M. Anna (sz. 1749) unokája. Olajfestményű arcképe Takách Guidó úr, Wien Gumpendorferstrasse Nr. 34., birtokában.)

1162. **TAKÁCS GÁSPÁR** (Alsó- és Felsőköröskényi).

Született 1793 Alsóköröskény (Nyitra vm.). A polgári életből, hol vármegyei irnok volt, vétetett fel a testőrséghez s ott 1813 március 1-től 1818 február 28-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlására. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Sándor) gyalogezredhez osztatott be.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Nyitra vm.).

1163. **TAKÁCH MIHÁLY** (Nagykürthi és Kisjókai).

Született 1774 Kisjóka (Pozsony vm.). Lajstromozó volt a nagyszombati kerületi táblánál. A testőrségnél 1794 december 23-tól 1799 december 22-ig szolgált Moson vármegye ajánlatára és onnan 150 forint végkielégítéssel távozott. Utóbb kapitány az 5. (Ott) huszárezredben és harcolt a francia háborúkban. Hazatérése után jókai birtokán gazdálkodott.

(Nemességi adatok T. Alajosnál. A gárdista, T. Mihály és Kisjókai Bán Rozália fia, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt T. István és Mészáros Rebeka unokája.)

1164. **TALAFUS KÁROLY** (Schatzbergi).

Született 1821 Zágráb. 1837 szeptember 27-től hadapród volt az 1. oláh (utóbb 16.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1840 május 1-én vétetett fel Erdélyből, de még 1840 október 31-én leköszönt és 1841-ben újból hadapród lett a 31. (Leiningen-Westerburg) gyalogezredben. 1843-ban alhadnagy a 62. (Wacquant-Geozelles) gyalogezredben, majd 1845-től az 1. székely (utóbb 14.) határőrgyalogezredben, hol még 1848-ban is szolgált. A szabadságharcban 1848 szeptember 25-től főhadnagy a bácskai harctéren, 1849 január 16-tól pedig százados az 58. zászlóaljban. Az 1849 február 8-ki aradi csatában láblövés érte s nem is vett részt a további harcokban, hanem Borosjenőn betegeskedett. 1849 augusztus 11-én fogságba került és 1850 február 15-én Aradon halálra, illetve kegyelem útján 6 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott 1851 február 28-ig. 1864-ben tisztviselő a magyar kir. helytartótanácsnál, majd 1867-ben beosztva a honvédelmi minisztériumba. Az újból felállított honvédségnél 1869 augusztus 16-tól I. százados a 74. zászlóaljban, honnan 1871-ben nyugállományba vonult.

(Honfiusítás 1833 március 8. A gárdista, úgy a testőrségnél, mint később is, SCHATZBERG néven szerepel.)

1165. TALLIÁN IMRE (Vizeki).

Született 1739 november 8 Pápa (Veszprém vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pest vármegye ajánlatára, hol 1760 június 19-től 1766 augusztus 1-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától, mint 1766 június 28-án kinevezett főhadnagy, a Lusinsky huszár- (24. sz. lovas) ezredhez helyeztetett. Már kapitány volt, mikor 1781 körül meghalt.

(Címeresnemeslevél és előnév 1610 január 1. A gárdista, T. István (sz. 1690) és Szluha Krisztina fia, T. Gergely és Csuzy Borbála (1665—1700) unokája, a nemességszerző T. Gergely és Tury Katalin szépunokája.)

1166. TARR JÓZSEF.

Született 1779 Zsedény (Vas vm.). Előzőleg 8 hónapon át őrmester, majd alhadnagy volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1799 augusztus 1-től 1804 július 31-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára. A gárdától mint számfeletti tartománybiztos került Sopronba és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(A család 1733-ban birtokos nemes Zsedényen (Vas vm.)

1167. TARNAY ANTAL (Tarnai).

Született 1827 január 6 Makó (Csanád vm.). Eleinte csanádvármegyei tb. aljegyző, majd 1846 október 6-tól hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Csanád vármegye ajánlatára. Szolgálata alatt 1847-ben, beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. A szabadságharcban, 1848 október 1-től főhadnagy, 1849 március 1-től pedig százados a 27. zászlóaljban és előbb Erdélyben, majd a Bácskában harcolt. Aradon 1850 január 16-án halálra és vagyonelkobzásra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve Aradon, majd Munkácson raboskodott. Fogságából 1852 június 17-én szabadult. Utóbb csanádvármegyei másodalispán, 1871-ben pedig törvényszéki elnök volt Makón. Meghalt 1888 április 24-én Makó.

(A gárdista, a nemességét 1839 január 10-én Csanád vm. igazolt T. Mihály és Niamessny Julia fia.)

1168. TARNAY KÁROLY (Tarnai).

Született 1825 január 28 Makó (Csanád vm.). 1843 május 1-től hadapród volt a 39. (Dom Miguel) gyalogezredben. A testőrségnél 1845 május 1-től 1847 július 31-ig szolgált Csanád vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban eleinte őrmester, majd 1848 október 1-től alhadnagy a 8. zászlóaljban; 1848 október 12-től főhadnagy a 29. zászlóaljban; 1849 január 1-én Arad alatt százados, végül 1849 júliusában őrnagy és a 135. zászlóalj parancsnoka. Az újból felállított honvédségnél 1869 augusztus 16-tól I. százados a 8. zászlóaljban.

(Nemességi adatok T. Antalnál, kinek testvére.)

1169. TARNÓCZY FERENC.

Született 1774 Kismarton (Sopron vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez, hol 1797 február 1-től 1802 január 31-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlatára és onnan alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez helyezve, 1806-ban főhadnagy, 1810-ben II. kapitány, 1814-ben pedig I. kapitány volt. 1815 január 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1827 július 22-én Szürte (Ung vm.).

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Trencsén vm.)

1170. TARNÓCZY JÓZSEF.

Született 1778 március 29 Wien. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Sopron vármegye ajánlatára, hol 1797 február 1-től 1801 március 20-ig szolgált. Ez idő alatt, 1798-ban beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ban főhadnagy, 1810/11-ben pedig II. kapitány volt.

(A gárdista, az 1755 október 29-én Sopron vm. igazolt T. János udvari futár és Steckhoven Erzsébet fia, T. Gábor (1717—1770) és Uhlarik A. Mária (1734—1793) unokája, T. András szépunokája, T. György dédunokája, az 1635 április 29-én címeresnemeslevelet nyert T. István ükunokája.)

1171. TERPUTECZ KÁROLY.

Született 1809 Neu-Mayerhof (?) (Kőrös vm.). 1826 október 14-től önköltséges hadapród, 1829 július 17-től pedig káplár volt az 53. (Radossevich) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 július 1-től 1836 június 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester) szolgált Horvátországból. Ez idő alatt 1836-ban, beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Hoch- und Deutschmeister) gyalogezred 1. zászlóaljához helyeztetett, hol 1839 június 1-én főhadnagy, 1847 március 16-án II. százados, 1848 május 23-án pedig I. százados lett. Meghalt 1849 augusztus 10-én.

(Címeresnemeslevél 1790 november 18. és 1792 július 26.)

1172. TESCHENBERG GYULA.

Született 1820 Rajka (Moson vm.). 1837 október 8-tól hadapród volt a 3. (Károly-Lajos fhg.) gyalogezredben. A testőrséghez 1840 május 1-én vétetett fel Moson vármegye ajánlására, azonban még bevonulása előtt, 1840 május 17-én meghalt Rajkán.

(Címeresnemeslevél és honfiúsítás 1790 december 13. A gárdista, ki a testőrségi iratokban KLUGER von Teschenberg néven szerepel, T. Miksa ny. kapitány, mosoni táblabíró és nemes Pálmaffy Róza fia.)

1173. TESCHENBERG KÁROLY.

Született 1778 Teschen (F. Szilézia). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Liptó vármegye ajánlatára, hol 1796 március 1-től 1799 május 28-ig szolgált. Ez idő alatt 1798-ban, beosztva az orosz szövetséges

csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a Kinsky 5. könnyű lovasezredhez helyeztetett, mely alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Nemességi adatok T. Gyulánál. A gárdista, kit 1795-ben Szerém vm. is ajánlott, a nemességszerző T. János fia.)

1174. TEVELY IMRE (Adászteveli).

Született 1786 Lak (Vas vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Vas vármegye ajánlatára, hol 1805 szeptember 1-től 1809 február 28-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez helyeztetett és ott 1810-ben főhadnagy volt. Utóbb, 1822-ben vasvármegyei táblabíró.

(A család 1784-ben vasvármegyei nemes. A gárdista, T. Zsigmond és Palásthy Bora fia, T. Zsigmond és Sellei Major A. Bora unokája.)

1175. THANHOFFER JÓZSEF.

Született 1796 Dombovár (Tolna vm.). 1816 február 21-től hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1821 december 1-től 1826 november 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Bars vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Kinsky) dragonyosezredhez helyeztetett, hol 1829-ben főhadnagy, 1835-ben II. kapitány, végül 1838-ban I. kapitány volt.

(Címeresnemeslevél 1727 május 13. A gárdista, T. Miklós fia.)

1176. THASSY-BECZ JÁNOS.

Született 1743 Irsa (Pest vm.). 1759-től a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben szolgált, utoljára már mint őrmester. A testőrséghez 1768 július 12-én vétetett fel Pest vármegye ajánlatára. 1770-ben, beosztva a pesti testőrkíséretbe. Szolgálata utolsó évében áttért a róm. kath. vallásra és 1771 április 10-én a díjak elengedésével cs. kir. asztalnok lett. A gárdától 1771 április 23-án 100 forint végkielégítéssel távozott.

(A tulajdonképpeni családnév BECZ alias SZABÓ de Tass. Címeresnemeslevél 1674 otkóber 27. A gárdista, B. István és Ekker Borbála fia.)

1177. THASSY-BECZ MARCELL.

Született 1852 június 2 Gödöllő (Pest vm.). 1842 június 12-től önköltséges közlegény, 1842 augusztus 1-től pedig hadapród volt a 32. (Este) gyalogezredben. A testőrségnél 1846 május 1-től 1848 szeptember 6-ig szolgált Pest vármegye ajánlására, mikoris rangfentartás nélkül leköszönt. Ez idő alatt 1847-ben, beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A szabadságharcban, 1848 szeptember 16-tól a pesti önkéntes zászlóaljban Guyon őrnagy alatt, majd november 1-től a 14. zászlóaljban főhadnagy. Utóbb, 1848 november 16-tól ugyancsak főhadnagy, 1849 január 16-tól pedig II. kapitány a 16. (Károlyi) huszárezredben.

(Nemességi adatok Th.-B. Jánosnál. A gárdista, ki 1844-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Pest vm. B. László (sz. 1782) és Zakaliczky Ernesztin fia, B. Ignác (sz. 1763) és Stand Anna unokája, az 1763-ban igazolt B. Péter és Rostok Erzsébet szépunokája, B. István és Ekker Borbála dédunokája.)

THEGE-KONKOLY FERENC l. 609.
KONKOLY-THEGE FERENC alatt.

THEGE-KONKOLY IGNÁC l. 610.
KONKOLY-THEGE IGNÁC alatt.

THEGE-KONKOLY KÁROLY l. 611.
KONKOLY-THEGE KÁROLY alatt.

1178. gróf **THOLDY ZSIGMOND** (Tholdi és Nagyszalontai).

Született 1738 Nagyszalonta (Bihar vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1761 szeptember 30-ig szolgált, mikoris leköszönt. Utóbb főispán volt.

(A gárdista, az 1755 augusztus 26-án magyar grófi rangot nyert testvérek egyike.)

1179. **THOMKA KÁROLY-TÓDOR** (Tomkaházi és Bisztricskai).

Született 1823 december 16 Eperjes (Sáros vm.). 1841 október 11-től hadapród volt a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrségnél 1843 május 1-től 1845 január 29-ig szolgált Sáros vármegye ajánlatára. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (Károly) huszárezredhez helyeztetett és 1848-ig Olaszországban állomásozott. A szabadságharcban 1849-ben mint kapitány átvette a szabolcsvármegyei önkéntes lovascsapat parancsnokságát. Utóbb törzskari tiszt Lázár Vilmos dandárában. A temesvári csata (1849 augusztus 9.) után fogságba esett és Aradon 1850 január 5-én halálra, illetve kegyelem útján 2 évi fogságra ítélve, még 1850 június 10-én szabadlábra került. Meghalt 1854 augusztus 27-én Eperjes.

(Adománylevél 1249. A gárdista, a Nógrád vm. 1813 május 12-iki bizonyságlevele alapján, nemességét 1813 július 28 és 1817 november 24-én Sáros vm. kihirdető, Eperjesen letelepedett T. István (1787—1848) táblai ügyvéd és Kellemesi Melczer Teréz (1794—1864) fia, T. András (sz. 1746) és Petrovics Anna unokája, a Turóc vm.-ből Nógrád vm. költözött és ott 1754—55-ben igazolt T. János (1705—1804) és Kerekes Zsuzsanna szépunokája.)

1180. **THOMKA LÁZÁR** (Tomkaházi és Bisztricskai).

Született 1792 december 7 Szenicen (Nyitra vm.). 1809-ben főhadnagy volt a nemesi felkelő seregben, majd 1812 szeptember 1-től hadapród a 6. (Liechtenstein) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1813 április 1-én vétetett fel Nyitra vármegye ajánlatára és ez idő alatt 1813-ban beosztva az uralkodó személye körüli hadiszolgálattételre. A

gárdától 1818 április 1-én alhadnagyi rangban az 5. (Savoya) dragonyos ezredhez helyeztetett, hol 1820-ig szolgált.

(Nemességi adatok Th. Károly-Tódornál. A család 1754—55-ben igazolva Nyitra vm.)

1181. **THORDAY ISTVÁN** (Kéméri).

Született 1741 Császló (Szatmár vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Szatmár vármegye ajánlatára, hol 1762 november 22-ől 1770 március 4-ig szolgált, mikoris leköszönt és 200 forint végkielégítéssel távozott a testületből. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe.

(Adománylevél 1393., 1441.)

1182. **THOROCZKAY KÁROLY-JÓZSEF** (Thoroczkószentgyörgyi).

Született 1760 Torockó (Torda vm.). A hadmérnöki iskola elvégzése után vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1779 október 26-tól 1782 november 28-ig szolgált, amikoris leköszönt. Ez idő alatt 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Adománylevél 1536.)

1183. **THURÁNSZKY JÓZSEF.**

Született 1780 Krencs (Nyitra vm.). A polgári életből vétetett fel 1801 december 22-én Nyitra vármegye ajánlatára a testőrséghez, 1802 július 1-i bevonulási időponttal. Minthogy azonban időközben megházasodott, leköszönt. 1819-ben nyitravármegyei esküdt.

(Címeresnemeslevél 1609 október 25. A gárdista, Th. János fia, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt Th. József és Zsarnóczay Klára unokája.)

1184. **THURÁNSZKY SIMON** (Thuriki és Komjáthnai)

Született 1732 Turik (Liptó vm.). 1757-től a 31. (Haller) gyalogezredben szolgált, hol 1758 február 10-től őrmester. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel és onnan 1763 augusztus 27-én távozva, sóhivatali ellenőr lett Rózsahegyen.

(Adománylevelek 1278., 1340. A család (de Thurik) 1754/55-ben igazolva Liptó vm.)

1185. **TIBOLTH SÁNDOR** (Kocsobai).

Született 1810 Sopron. 1828 január 1-től hadapród volt az 5. (György) huszárezredben. A testőrséghez 1829 július 1-én vétetett fel Sopron vármegye ajánlatára és a gárdánál halt meg 1829 november 3-án Wien.

(Címeresnemeslevél 1799 január 18. Előnév 1825 augusztus 19.)

1186. **TIGANITTI SIMON.**

Született 1761 Temesvár. 1785 június 1-től 1786 április 30-ig hadapród a pétervárádi huszárezrednél, majd 1786 május 1-től 1787 január 11-ig a pétervárádi (utóbb 9.) határőrgyalogezredben. Dacára, hogy nem

volt magyar nemes, Putnik metropolita erőszakos követelésére és Temes vármegye ajánlására 1786 december 21-én felvétetett a testőrséghez, hová 1787 január 12-én vonult be. Azonban 1789 november 16-án úgy nemessége, mint a gárdai szolgálatra való jogosultsága kétségbe vonatott, de mivel egyébként nemes volt, az uralkodó engedélyével a gárdánál maradhatott. Magyarul nem tudása és kétségbevont nemessége miatt csakhamar kérvényt nyujtott be, melyben hivatkozással arra, hogy a fenti okok miatt úgysem szolgálhat huzamosabb ideig a gárdánál, a dévai vagy a temesvári postamesteri állás elnyeréséért folyamodott. Ez utóbbit meg is kapván, 1790 április 14-én, mint alkalmatlan, a gárdától elbocsáttatott. 1819—22 temesvári harmincados.

(A család 1773 június 17-én német-római birodalmi nemességet, 1774-ben pedig lovagi rangot kapott. A gárdista, az 1794-ben magyar nemességért sikertelenül folyamodó T. György († 1800) és Joannovits Anna fia. A családra vonatkozó adatok az Orsz. Ltár 1786 évi kancelláriai iratai között.)

1187. primor **TOLNAY ANTAL** (Selyei).

Született 1750 Fojfalva (Marosszék.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1772 január 19-től 1774 október 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1773-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredhez kerülve, 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(A család, az 1691 évi marosszéki rendi jegyzőkönyvek szerint, a székely primori rendhez tartozott.)

TOMAJAGA-PAPDÁN GYÖRGY l. 857.
PAPDÁN-TOMAJAGA GYÖRGY alatt.

1188. **TOMCSÁNYI ANTAL** (Tomcsányi).

Született 1746 június 14 Pest. 1764-től hadapród, majd káplár volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1768 április 14-től 1776 október 15-ig szolgált Békés vármegye ajánlatára. Ez idő alatt beosztva 1770-ben a pesti testőrkíséretbe, 1772-ben a pozsonyi, végül 1774-ben a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Esterházy Imre) huszárezredhez helyeztetett. 1791-ben főhadnagy és elesett 1793 szeptember 15-én Meninnél.

(Új adománylevél 1467. A család nemessége 1736-ban kihirdetve Békés vm. A gárdista, a Túróc vm. 1740-ben nemesi bizonyságlevelet nyert és 1754/55-ben Pest vm. igazolt, utóbb Békésgyulán lakó T. János (1703—1772) és Jankovich Teréz fia, T. Sámuel unokája.)

1189. **TOMCSÁNYI JÁNOS-GYÖRGY** (Tomcsányi).

Született 1742 április 24 Pest. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pest vármegye ajánlására, hol 1760 augusztus 15-től 1764 június 23-ig szolgált. Utóbb 1787-ben temesvármegyei főtartománybiztos volt.

(Nemességi adatok T. Antalnál, kinek testvére.)

1190. **TOMCSÁNYI MIHÁLY** (Tomcsányi).

Született 1804 Békés. 1821 november 1-től hadapród a 6. (Wallmoden—Gimborn) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1825 december 1-től 1830 november 30-ig szolgált Békés vármegye ajánlására és onnan alhadnagyi rangban újból régi ezredéhez helyezve, ott 1832-ben főhadnagy, 1839-ben II. kapitány, 1845-ben pedig I. kapitány volt. 1847 július 29-én rangfentartással leköszönt. A szabadságharcban 1848 július 23-tól békésvármegyei nemzetőrőrnagy s embereit a rácok ellen a nagybecskereki táborba vezette. Utóbb a kormány lóvásárlásokkal bízta meg. Meghalt 1855 szeptember 18-án Szarvas (Békés vm.).

(Nemességi adatok T. Antalnál. A gárdista, az 1792-ben Pest vm. nemesi bizonyságlevelet nyert T. Kristóf (1755—1833) és Kaló Teréz fia, T. János (1703—1772) unokája.)

1191. **TORKOS I. JÁNOS** (Ócsai és Enesei).

Született 1748 augusztus 6 Győr. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Győr vármegye ajánlására, hol 1773 december 25-től 1785 április 13-ig szolgált. Ez idő alatt 1776-ban, 1779-ben és 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. Az utolsó alkalommal megbetegedve egyideig Pozsonyban maradt. 1780-ban már futár és ugyancsak az 1783-ban is, Szt. Pétervárra. Ez évben még az uralkodó melletti szolgálattételre is be volt osztva. A gárdától fogalmazói rangban az erdélyi kancelláriához került. Utóbb mint udvari agens, udvarnok és a szegények ügyvédje Wienben lakott. 1815-ben a Ficsur család felségfolyamodvánnyal kéri, a 38 év óta peres dejtei sessióra vonatkozó, Torkos által visszatartott iratai kiadását. Ebből kifolyólag Torkos a magyar kir. udvari kancelláriánál bejelentette, hogy a Ficsur család kedvezőtlen ítéletet kapott, azonban irat nincs a kezei között. 1817 november 2-án végrendelkezik a győrvármegyei Enesén és ugyanott halt meg 1818-ban.

(Címeresnemeslevél 1587 december 22. A gárdista, az 1754/55-ben Győr vm. igazolt T. István (1700—1756) és Enessey Éva († 1771) fia.)

1192. **TORKOS II. JÁNOS** (Ócsai és Enesei).

Született 1814 június 28 Győr. 1831 december 5-től hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1833 április 1-től 1838 március 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Győr vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Minutilló) dragonyosezredhez helyeztetett, hol 1839 szeptember 15-én főhadnagy, 1848 július 1-én II. kapitány, 1849 március 6-án pedig I. kapitány lett. Az ezredtől 1849 április 15-én a 4. (Schlick) huszárezredhez került, honnan azonban 1850 január 10-én ismét előbbi ezredéhez osztatott be. 1852 március 31-én őrnagy, 1858 július 1-től pedig alezredes, de már a 4. (Toscana) dragonyosezredben. 1859-től a komáromi városparancsnoksághoz vezényelve, 1866 augusztus 24-től ezredes és városparancsnok. 1872-ben már nyugállományban él Győrött. Meghalt 1877 augusztus 7 Budapest.

(Nemességi adatok T. I. Jánosnál. A gárdista, T. János kapitány és Szüts Teréz fia, T. János (1748—1818) nemes testőr unokája.)

1193. **TORNALLYAY PÁL** (Tornallyai).

Született 1739 Tornallya (Gömör vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Gömör vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 10-től 1767 július 11-ig szolgált. Ez idő alatt 1764-ben beosztva az országgyűlés befejezése után Pozsonyban visszamaradó testőrkülönítménybe. A gárdától mint 1767 június 17-én kinevezett főhadnagy a 3. (Széchényi, utóbb Ujházy) huszárezredhez osztatott be. 1778-tól kapitány volt, meghalt 1815 február 22-én Tornallyán.

(Adománylevél 1245. A gárdista, az 1754/55-ben Gömör vm. igazolt T. János és Szemere Katalin fia.)

1194. **TORONYOSSY ISTVÁN.**

Született 1791 Tata (Komárom vm.). Hadapród volt az 5. (Ott) huszárezredben, majd 1809-ben alhadnagy a nemesi fölkelő seregben, végül vármegyei aljegyző. A testőrségnél 1813 június 16-tól 1815 január 16-ig szolgált Komárom vármegye ajánlására, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1813-ban beosztva az uralkodó személye körüli tartalék hadi szolgálattételre. Utóbb árvaszéki elnök. Meghalt 1862-ben Nyitraszerdahely.

(A család nemessége 1795 április 30-án a legf. helyen igazolva. A gárdista, a nemességét 1790-ben Komárom vm. kihirdető, Tatán lakó T. József és Lauber Mária fia.)

1195. **TORONYOSSY JÓZSEF.**

Született 1786 Kislapás (Nyitra vm.). Az 1813-ban elrendelt újjászervezés után mutatkozó testőrhiány ideiglenes kiegészítésére vonatkozó legfelsőbb rendelet alapján Nyitra vármegye ajánlatára került 1814 június 1-én a polgári életből a testőrséghez. A gárdapótkeret felosztalása alkalmával 1815 május 2-án kivált a testületből.

(Nemességi adat T. Istvánnál. A család nemessége 1754/55-ben igazolva, Nyitra vm.)

1196. **TÓTH FERENC** (Csáfordi).

Született 1776 Jobaháza (Sopron vm.). 1793 február 22-től hadapród a 8. (Wurmser) huszárezredben. A testőrségnél 1795 január 22-től 1799 április 1-ig szolgált Sopron vármegye ajánlására, honnan alhadnagyi rangban 1799 április 2-án újból régi ezredéhez, majd április 12-én a 2. (József fhg.) huszárezredhez helyeztetvén, 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1804-ben főhadnagy, 1808-ban II. kapitány, 1810-ben I. kapitány volt. 1815 augusztus 16-tól őrnagyi ranggal nyugállományba vonult. Meghalt 1843 március 8-án Csönge (Vas vm.),

(Címeresnemeslevél 1649 április 22. Adománylevél 1720.)

1197. **TÓTH JÓZSEF-JÁNOS** (Csáfordi).

Született 1825 augusztus 29 Németi (Sopron vm.). 1840 szeptember 11-től utászhadapród volt. A testőrséghez 1845 május 1-én vétetett fel Sopron vármegye ajánlására és gárdai szolgálata alatt halt meg 1846 június 4-én Németiben.

(Nemességi adatok T. Ferencnél.)

1198. TÓTH KÁROLY.

Született 1770 Lipa (Pozsega vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pest vármegye ajánlására, hol 1793 május 27-től 1797 február 25-ig szolgált és onnan főhadnagyi ranggal a 33. (Sztáray) gyalogezredhez, majd 1800-ban a 3. (Württemberg) dragonyosezredhez helyeztetett, hol 1804/5-ben főhadnagy volt.

(A gárdista, az 1793 január 21-én címeresnemeslevelet nyert T. György és Nigg Erzsébet fia.)

1199. TÓTH SÁNDOR (Csáfordi).

Született 1812 Németi (Sopron vm.). Tanulmányait a győri akadémián befejezve, 1831 szeptember 16-tól hadapród a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 június 1-től 1837 május 31-ig szolgált Sopron vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Hohenzollern—Hechingen) könnyű lovasezredhez helyeztetett Sárospatakra. Az ezrednél 1838-ban főhadnagy, 1845-ben II. kapitány, 1850-ben pedig I. kapitány volt. Innen 1852-ben a 7. (Károly—Lajos fhg.) ulánusezredhez került, majd 1853-ban őrnagy a 4. (Császár) ulánusezredben. 1856-ban alezredes, 1859-től a 6. (Wallmoden—Gimborn) vértes lovasezrednél. 1860-ban ezredes és az 1. (Császár) huszárezred parancsnoka, honnan nyugállományba vonult. Az újból felállított magyar királyi nemesi testőrségnél 1867 április 21-től testőrőrmester és egyúttal ismét tényleges állományú ezredes. Mint ilyen, az 1867 évi koronázásra összeállított ideiglenes testőrosztály parancsnoka. 1869 január 31-én már tábornoki ranggal vonult újból nyugállományba. Eleinte Sopronban, majd Németiben lakott, ahol 1878-ban halt el.

(Nemességi adatok T. Ferencnél. A gárdista, T. József fia.)

1200. TÖRÖK IGNÁC (Nemescsói)

Született 1795 június 23 Gödöllő (Pest vm.). Középiskolai tanulmányait a kegyesrendiek főgimnáziumában végezte Pesten, majd a mérnökkari akadémiára került és katonai pályáját a mérnökkarnál megkezdve 1816 szeptember 1-től hadapród, 1817 szeptember 1-től alhadnagy Peschiera, 1818 szeptember 7-től főhadnagy Peschiera, 1823-ban Velence, 1823 június 1-én II. százados Velence, majd 1828-ban Komárom, 1830 november 19-től I. százados, 1831-ben Komárom, 1832-ben pedig Verona állomáshelyeken. 1833 január 1-től az árkászokhoz volt beosztva Bruckba, végül 1837 március 1-től újból a mérnökkarhoz Tarnowba. A testőrségnél 1839 május 1-től 1846 június 1-ig II. testőrőrmester eleinte századosi, majd 1841 július 3-tól őrnagyi rangban. Az erődítés tanára volt és úgy Görgey Artúr, mint Klapka György tanítványai voltak. 1840-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától ismét a mérnökkarhoz helyeztetett és 1847-ben Lembergben, 1848-ban Károlyvárosban, majd mint alezredes Zágrábban szolgált. A szabadságharcban 1849 január 16-án tábornok lett a honvédseregben és megerősítette Komárom várát. Budavár bevétele (1849 május 21.) után, meg-

bízva az erődítések lerombolásával. Végül Szegedre küldetett, a kormány akkori székhelyének megerősítésére, mely munkálatokhoz még hozzá is fogott. Az utolsó napokban ott volt Világosnál és a fegyverletétel után, 1849 október 6-án vértanuhalált halt Aradon.

(A gárdista, T. Ignác (sz. 1769 Pest, †1845) és Khorher Franciska fia, T. József (sz. 1741 Kőszeg, †1801) és Koczor Klára unokája, T. György (1702—1746) szépunokája, az 1720-ban adománylevelet nyert T. Mihály dédunokája.)

1201. TÖRÖK ISTVÁN.

Született 1755 Vatta (Borsod vm.). 1774 május 30-tól önköltséges hadapród, majd 1774 június 1-től káplár, végül 1779 július 1-től őrmester a 37. (Siskovics) gyalogezred 1. gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1783 február 19-től 1791 december 31-ig szolgált, Heves vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1784-ben a csehországi táborba vezényelve, majd 1790-ben beosztva a Lipót fhg. kíséretére Pozsonyba, 1791-ben pedig a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 17 évi katonai és gárdai szolgálata után, II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1658 augusztus 1. A gárdista, az 1754/55-ben Borsod vm. igazolt és a vármegyétől nyert nemesi bizonyságlevél alapján 1760-ban Heves vm. kihirdetett T. István fia, T. János unokája.)

1202. TÖRÖK JÁNOS.

Született 1760 Kurtapatak (Háromszék). 1778 március 24-től hadapród a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredben. A testőrségnél 1783 augusztus 20-tól 1787 október 31-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1784-ben a csehországi táborba volt vezényelve. A gárdától a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetvén, 1788 március 1-én főhadnagy lett. A hadjárat folyamán, minthogy kézitusában felbukott lovával, hősi halált halt.

(A család nemessége 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva.)

1203. TÖRÖK LAJOS (Csikszentdomokosi).

Született 1814 Váncsod (Bihar vm.). 1831 július 21-től hadapród volt a 37. (Máriássy) gyalogezredben. A testőrségnél 1836 június 1-től 1840 május 1-ig szolgált Bihar vármegye ajánlására és ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Schwarzenberg) ulánusezredhez került, azonban már 1840 október 31-én rangfentartás nélkül leköszönt. A szabadságharcban 1848-ban biharvármegyei nemzetőrszázados, majd még ez évben ugyancsak százados az 55. zászlóaljnál és Erdélyben harcolt. A verestoronyi ütközet (1849 július 21.) után Törökországba, onnan pedig Amerikába menekült és csak 1857-ben tért haza. Meghalt 1870 október 21-én Váncsodon.

(A család, a csikszéki rendi jkvk szerint 1702-ben a székely lófőrendhez tartozott. A gárdista, T. István fia.)

1204. TÖRÖK MIHÁLY.

Született 1759 Kurtapatak (Háromszék). 1778 március 1-től hadapród az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. A testőrségnél 1782 augusztus 24-től 1792 január 1-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1783-ban a csehországi táborba vezényelve, 1786 április 7-én pedig mint mérnök kirendelve, a földmérési munkálatoknál dolgozott. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban az 51. (Gyulay Ferenc) gyalogezredhez osztatott be. 1789-től kezdődőleg többízben futár volt. 1790-ben Württembergbe, 1791-ben pedig Szentpétervárra. A gárdától 14 évi katonai és testőrszolgálata után, II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonult nyugállományba.

(Nemességi adatok T. Jánosnál, kinek testvére.)

1205. TÖRÖK SÁNDOR.

Született 1783 Szemere (Győr vm.). Előzőleg alhadnagy a nemesi felkelő seregben, majd 1802 március 20-tól önköltséges hadapród, végül káplár a 3. (Este) huszárezredben. A testőrségnél 1804 július 1-től 1809 február 28-ig szolgált Győr vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1808 április 26-án az arciere gárdához való helyezéséért folyamodott, azonban sikertelenül. A testőrségtől alhadnagyi rangban a 2. (József fhg.) huszárezredhez osztatott be, hol 1810—11 főhadnagy volt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva, Győr vm.)

1206. TŐRÖS FERENC (Oroszlánosi).

Született 1752 február 19 Szabolcs (Szabolcs vm.). Hadapród volt az 53. (Pálffy János) gyalogezredben. A testőrségnél 1776 december 30-tól 1779 november 24-ig szolgált Szabolcs vármegye ajánlására, mikoris lekösönt. Ez idő alatt 1778-ban és 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Adománylevelet 1551 január 29-én azon T. de Oroszlános Lőrinc nyert, aki 1560-ban szabolcsvármegyei birtokos. A gárdista, az 1748 június 29-én ugyancsak adománylevelet kapott és 1754/55-ben Szabolcs vm. igazolt T. Ferenc és Fügei Csathó Zsuzsanna fia.)

1207. TŐRÖS LÁSZLÓ (Oroszlánosi).

Született 1755 Szabolcs (Szabolcs vm.). 1776 április 1-től hadapród volt a 34. (Batthyány Ádám) gyalogezredben. A testőrségnél 1779 november 24-től 1787 október 31-ig szolgált Szabolcs vármegye ajánlatára. 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, 1781-ben pedig a csehországi táborba vezényelve. A gárdától a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 37. (De Vins) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1787 november 1-én főhadnagy lett. Majd 1793 február 27-től II. százados és résztvett a francia hadjáratban. 1793 április 10-én indult meg Budáról zászlóaljával és április 14-én érkezett meg Székesfehérvárra. Innen Veszprém és Zala megyéken keresztül Styriába, onnan pedig Pettau és Marburg városokon át vonult Sterzingbe (Tirol). A hadjáratból visszatérve megnősült és birtokán gazdálkodott.

(Nemességi adatok T. Ferencnél, kinek testvére. A gárdista, olajfestményű arcképe Tőrös Sándor úr Szeged, birtokában.)

1208. TŐRÖS ZSIGMOND (Oroszlánosi).

Született 1783 július 18 Ziliz (Borsod vm.). Előzőleg 3 hónapon át főhadnagy volt a nemesi felkelőseregben. A testőrségnél 1806 március 1-től 1809 február 28-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1807-ben beosztva Szarvassy tábornok testőrfőhadnagy vezetése alatt, a pesti országgyűlés tartamára, a király mellé kirendelt 40 főnyi testőrkülönítménybe. 1808-ban hasonló alkalomból Pozsonyban tartózkodott. A gárdától főhadnagyi rangban először az 1. (Császár), majd a 6. (Blankenstein) huszárezredhez helyeztetett. 1811 szeptember 21-én elhagyva a hadsereget megnősült és a közélettől visszavonulva, 1841-ben még rangjáról is lemondott. Meghalt 1848 május 14-én Senye (Borsod vm.).

(Nemességi adatok T. Ferencnél. A gárdista, T. Tamás (1746—1811) és Csáthi Gabriel Anna (1755—1811) fia, T. (Szabolcsi) Zsigmond (1690—1749) 1754/55-ben Borsod vm. igazolt özvegyének, Szathmáry-Király Évának unokája. A gárdista olajfestményű arcképe, Tőrös Pál városi főszámvevő úr Nyiregyháza, birtokában.)

TROMBITÁS-KARDHORDÓ JÓZSEF l. 551. KARDHORDÓ-TROMBITÁS JÓZSEF alatt.

1209. TRUMMER FERENC.

Született 1752 Győr. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Győr vármegye ajánlatára, hol 1773 december 20-tól 1776 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától távozva utóbb 1784 január 23-tól alhadnagy és még ez évben főhadnagy, majd 1789-ben II. százados, végül 1797-ben őrnagy volt a 34. (Batthyány Ádám) gyalogezredben. 1798-ban átkerült az akkor felállított 61. gyalogezredhez, hol 1801-ben alezredes lett. Résztvett a török hadjáratban és 1806-ban vonult nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1694 június 26. A gárdista, T. Ferenc kapitány fia.)

1210. TSÓCZKY ANTAL.

Született 1790 Verebély (Bars vm.). Előzőleg 1809-ben alhadnagy volt a barsvármegyei nemesi felkelőseregben. A testőrségnél 1813 április 17-től 1818 április 16-ig szolgált Bars vármegye ajánlására. A gárdától alhadnagyi rangban a katonai határövzárvonalhoz került Alsó-Ausztriába, honnan 1818 november 1-én nyugállományba vonult.

(Bars vármegye 1813 március 26-án Aranyosmaróton kelt ajánlásába, TSÓCZKY néven terjesztette fel. A testőrségi iratokban, valamint az 1819 évi katonai névkönyvben is Tschóczky-nak írva és nemesnek jelezve szerepel. Sem a pontos családnév, ami esetleg Csóczky, Isóczky, Tisóczky vagy Tisoszky is lehet, sem pedig a család nemességére vonatkozó adatok ez idő szerint nem voltak megállapíthatók.)

1211. TUCZENTALLER LÁSZLÓ.

Született 1809 május 15 Bazin (Pozsony vm.). 1823 szeptember 7-től önköltséges hadapród volt a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezredben. A testőrséghez 1829 február 1-én vétetett fel Pozsony vármegye ajánlására

és a gárdánál halt meg 1832 augusztus 28-án Wienben.

(Címeresnemeslevél 1587 december 22. A család egyik ága 1888 március 18-tól CSATAY. A gárdista, T. János (1766—1838) és nemes Majthányi Róza fia, az 1754/55-ben Sáros vm. igazolt T. Sámuel és Heidenreich Zsuzsanna (†1755) unokája.)

1212. **TUCHINSZKY MIHÁLY** (Tuchinai).

Született 1733 Tuchina (Trencsén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Trencsén vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 6-tól 1764 szeptember 7-ig szolgált, mikoris leköszönt. Ez idő alatt 1764-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe.

(Címeresnemeslevél 1544. A gárdista, az 1736-ban Trencsén vm. igazolt T. Zsigmond fia.)

1213. **TURCHÁNYI GYÖRGY** (Turcsányi és Teresztyénfalvi).

Született 1776 július 8 Egyházszeg (Nyitra vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Trencsén vármegye ajánlására, hol 1797 június 14-től 1799 január 25-ig szolgált, mikoris leköszönt. Meghalt 1858 január 23-án Egyházszegen.

(Adománylevél 1365. A gárdista, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt T. László (†1774) és Majthényi Róza (†1800) fia.)

1214. **TURCHÁNYI VILMOS** (Turcsányi és Teresztyénfalvi).

Született 1825 május 11-én Malomszeg (Nyitra vm.). Előzőleg joggyakornok, majd 1845 november 5-től hadapród a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrséghez 1846 május 1-én vétetett fel Nyitra vármegye ajánlására. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. 1848 július 15-én szabadságra távozott Malomszegre, honnan már nem tért vissza a gárdához. A szabadságharcban a magyar hadügyminiszter 1848 október 16-án kinevezte főhadnaggyá a 39. zászlóaljhoz, utóbb pedig 1849 január 1-én azonos rangban az 52. gyalogezred 3. zászlóaljához, azonban egyik csapattesthez sem vonult be. Ellenben a budai cs. kir. központi bizottság, a gárdától történt távozása és kiválása körülményeinek tisztázása végett, vizsgálatot indított ellene. 1849 április 10-én megkereste a testőrparancsnokságot, felvilágosítást kérve, T. politikai és szolgálati magatartásáról, minthogy kihallgatásakor azt vallotta, hogy 1848 szeptember 15-ig, illetve október 31-ig szabadságon volt, melynek leteltével a határ elzárása miatt nem tudott jelentkezni a gárdánál. Vallomását a testőrparancsnokság a küldött értesítésében megerősítette kiemelvén, hogy egész szolgálati ideje alatt kifogástalan magaviseletű és politikailag megbízható testőr volt, aki atyja elhalálozása alkalmából 2 havi, utóbb még 6 héttel meghosszabbított szabadságot kapott és a testőrségi állománykimutatásban még most is mint „távollévő“ van nyilvántartva. Így a lefolytatott vizsgálat T. felmentésével végződött és 1850 február 28-án a gárda kiutalta visszatartott hátralékos fizetését. Majd 1850 április 30-án T. bemutatván a pesti haditörvényszék 1850 február 8-án kelt felmentő határozatát, mint főhadnagy 1846 május 1-i ranggal a 7. (Prochaska), onnan pedig a 43. (Geppert) gyalogezredhez

helyeztetett, hol 1851-ben főhadnagy, 1853-ban az ezredtulajdonos segédtisztje, 1859-ben pedig azonnal I. százados volt. 1860-ban még azonos rangban szolgált a 76. (Paumgartten) gyalogezredben, azonban 1861-ben már nyugállományba vonult. Meghalt 1888 május 10-én.

(Nemességi adat T. Györgynél. A gárdista, T. Antal (1783—1848) és Disznósi Horváthy Anna (1784—1854) fia, az 1754/55-ben Nyitra vm. igazolt T. György (1737—1785) és Szlavniczai Sándor Anna (†1813) unokája.)

1215. primor **THURY FERENC** (Tamásfalvi)

Született 1778-ban Tamásfalván (Háromszék). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1798 október 1-től 1803 szeptember 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott. Utóbb 1828-ban tartománybiztos és kir. hivatalos volt. Meghalt 1847.

(A család a háromszéki rendi jkvek szerint 1602-ben a székely primori rendhez tartozott. A gárdista, T. László fia.)

1216. **TURZÓ GYÖRGY** (Nosziczi).

Született 1765 Nagyvárad (Bihar vm.). A polgári életből, hol gyakornok volt a tiszántúli kerületi táblánál Debrecenben, vétetett fel a testőrséghez 1790 május 17-én Bihar vármegye ajánlására. Szolgálata alatt 1791-ben beosztva a nádori gárdához. A testőrségtől 1793 február 24-én már távozott és utóbb 1806-ban biharvármegyei főszolgabíró, majd táblabíró.

(Címeresnemeslevél 1587 december 2. A gárdista, az 1754/55-ben Bihar vm. igazolt és Trencsén vm. 1761 július 30-án nemesi bizonyságlevelet nyert T. János bihari alispán és Kállay Ágnes fia.)

1217. **TÜRY JAKAB** (Sarkadi).

Született 1744 Sárd (F. Fehér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1765 november 11-től 1772 december 5-ig szolgált. Ez idő alatt 1766-ban és 1771-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe.

(Nemességi adatok a gr. Teleki cs. levéltárában.)

1218. **UDVARNOKY ALBERT** (Kisjókai).

Született 1795-ben Pozsonyban. Katonai pályáját a 6. (Blankenstein) huszárezrednél kezdte 1810 július 1-én mint önköltséges hadapród. 1812 szeptember 1-én káplár, 1812 szeptember 11-én pedig már alhadnagy lett, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. 1813 szeptember 16-án főhadnagy, 1826 május 1-én pedig II. kapitány. A testőrséghez 1828 július 15-én került mint II. testőrőrmester. 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. 1838 február 26-án őrnagy, majd 1842 október 12-től I. testőrőrmester. 1846 április 4-én alezredes. Kivezényelve úgy 1839-ben, mint 1843-ban a pozsonyi országgyűlések tartamára kirendelt testőrkülönítményekbe, 1848-ban pedig a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülö-

nítmény parancsnoka. A gárdától 1850 január 8-án ezredesi ranggal és a rendszeresített 1000 forint ellátáson kívül 500 forint pótlékkal, nyugállományba vonult. Meghalt 1870 január 22-én Wien.

(Címeresnemeslevél NAGY alias UDVARNOKI névre 1671 október 10. Adománylevél 1746. A gárdista, U. Imre és Jung Teréz (†1831) fia, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt U. József és Csiba Teréz unokája.)

1219. UDVARNOKY BÉLA (Kisjókai).

Született 1818-ban Wienben. 1834 február 8-tól hadapród volt a 19. (Hessen—Homburg) gyalogezredben, honnan 1834 március 1-én az utásztanfolyamra került. A testőrségnél 1838 augusztus 1-től 1843 július 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 39. (Dom Miguel) gyalogezredhez helyeztetvén Temesvárra, 1844-ben főhadnagy, azonban 1847-ben már leköszönt rangjáról. A szabadságharcban 1848 június 19-től százados az 5. zászlóaljban, 1849 március 16-tól pedig őrnagy a 7. zászlóaljban a bácskai harctéren. Meghalt 1875-ben Pozsony.

(Nemességi adatok U. Albertnél. A gárdista, U. Lajos (†1845) és Herder Anna fia, U. Imre és Jung Teréz (†1831) unokája.)

1220. UDVARNOKY GÉZA (Kisjókai).

Született 1823 Wien. 1838 október 13-tól hadapród volt a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1847 április 30-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlására, honnan alhadnagyi rangban a 12. (Palatinus) huszárezredhez osztatott be. A szabadságharcban 1848 április 16-tól főhadnagy, 1849 január 28-tól pedig százados a 44. zászlóaljban. A kápolnai csata (1849 febr. 26—27) után, Görgey fegyelemsértés miatt, 1849 február 28-án Mezőkövesden agyonlövette.

(Nemességi adatok U. Albertnél és Bélánál, kinek testvéröccse.)

1221. UDVARNOKY KÁROLY (Kisjókai).

Született 1784 Pozsony. 1801 július 3-tól önköltséges hadapród, majd 1802 április 1-től káplár a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1804 július 1-től 1809 február 28-ig szolgált Moson vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1805-ben beosztva a nemesi felkelő seregbe, hol 1806-ban futárszolgálatot is teljesített. A gárdától alhadnagyi rangban a 6. (Blankenstein) huszárezredhez kerülve, 1810-ben főhadnagy, 1813—20 pedig II. kapitány volt.

(Nemességi adatok U. Albertnél.)

1222. ÚJFALUSSY KÁROLY.

Született 1769 Pest. A polgári életből, hol gyakornok volt a tartománybiztosságnál, vétetett fel a testőrséghez Pest vármegye ajánlására 1790 május 17-én. Szolgálata alatt 1790-ben beosztva a Lipót fhg. mellé kirendelt pozsonyi, 1791-ben pedig a prágai koronázásra vezényelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1795 május 16-án alhadnagyi rangban a 2. (Császár) dragonyosezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint fel-

szerelési átalányt kapott. 1796-ban főhadnagy lett. Innen a 4. (Vincent) könnyű lovasezredhez került, hol 1806-ban II. kapitány. 1807 március 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1820 április 17-én Pesten.

(Címeresnemeslevél 1655 április 26. A család nemessége 1754/55-ben igazolva, Pest vm.)

1223. **ÚJFALVY SÁMUEL** (Mezőkövesdi).

Született 1799 Kackó (B. Szolnok vm.). 1811-től a mérnökkari akadémia növendéke, majd 1817 július 18-tól önköltséges hadapród, utóbb pedig őrmester volt a 33. (Colloredó-Mannsfeld) gyalogezredben. A testőrségnél 1818 május 1-től 1823 április 30-ig szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából kirendelt prágai testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 9. (Frimont) huszárezredhez helyezve, 1831-ben II. kapitány, mely rangban nyugállományba is vonult. A szabadságharcban 1848-ban, toborzóparancsnok B. Szolnok vármegyében, de megbízatásáról utóbb leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1672 december 10. A gárdista, U. Sámuel alispán és Máthé Katalin fia.)

1224. **ÚJHÁZY PÁL** (Rosnóbányai és Budaméri).

Született 1767 március 3 Holló-Lomnic (Szepes vm.) 1785-ben hadapród volt a 49. (Pellegrini) gyalogezredben. A testőrséghez 1787 augusztus 20-án vétetett fel Szepes vármegye ajánlására, honnan azonban a török háború alkalmával még 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 19. (Alvinczy) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1789 február 1-én főhadnagy lett. A francia háborúban 1792-ben, különösen kitüntette magát. 1796 áprilisban megsebesült és huzamosabb ideig betegeskedett. Ugyancsak még 1796-ban vitéz és hősies magatartásáért november havában százados, majd decemberben őrnagy, azonban újból igen súlyosan megsebesült. Hosszabb idő elteltével jutott el Wienbe, honnan gyógyultan tért vissza hazájába. 1799-ben ismételten hadba vonult és az olaszországi háborúban, a veronai ütközet alkalmával, hősi halált halt 1799 április 5-én.

(Címeresnemeslevél 1609 december 13. A család nemessége 1781 november 9-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, ki 1782-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Szepes vm., az 1754/55-ben ugyancsak Szepes vm. igazolt U. Dániel-János (1720—1778) és Pulszky Anna (1728—1803) fia, U. János (sz. 1683) és Spillenberg Zsuzsanna (1689—1770) unokája.)

1225. **ÚJHELYI ÁGOSTON** (Tiszaújhelyi).

Született 1790 Tiszaújhely (Ugocsa vm.). A polgári életből, hol vármegyei esküdt volt, vétetett fel a testőrséghez 1813 május 10-én Ugocsa vármegye ajánlatára, honnan 1814 május 3-án lemondva kinevezéséről, távozott.

(Új adománylevél 1281. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Ugocsa vm.)

1226. URBANOVICH ALAJOS.

Született 1804 Budaörs (Pest vm.). Katonai pályáját az 5. (Auersperg) vértes lovasezrednél kezdte, hol 1824 november 1-től hadapród, 1828 október 1-től alhadnagy, 1831 október 1-től főhadnagy, 1841 április 6-tól pedig II. kapitány volt. A testőrségnél 1843 május 1-től 1849 július 20-ig szolgált mint II. testőrőrmester, mikor is őrnagyi címmel és a rendszeresített évi 600 forint ellátáson kívül még 300 forint pótlékkal, nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1591 május 9., megerősítés 1765 október 8.)

1227. USOVICH GYÖRGY (Petőfalvi).

Született 1743 Marcal (Nógrád vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nógrád vármegye ajánlására, hol 1760 augusztus 26-tól 1763 július 18-ig szolgált. A gárdától főhadnagyi rangban az 52. (Bethlen utóbb Károlyi) gyalogezredhez osztatott be. Az ezrednél 1778-tól I. százados.

(Adománylevél 1450. A család nemessége 36.331/1908. B. M. szám alatt igazolva. A gárdista, az 1754/55-ben Nógrád vm. igazolt U. (Petőfalvi) Mózes fia.)

1228. USOVICH NEP. JÁNOS (Petőfalvi).

Született 1745 Marcal (Nógrád vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Nógrád vármegye ajánlására, hol 1762 június 4-től 1770 augusztus 6-ig szolgált, mikoris cs. kir. asztalnok lett és leköszönt.

(Nemességi adatok U. Györgynél.)

1229. USZ ACHILLES (Uszfalvi).

Született 1824 Uszfalva (Sáros vm.). Hadapród volt a 6. (Wallmoden-Gimborn) vértes lovasezredben, mikor 1845 május 1-én Sáros vármegye ajánlására felvétetett a testőrséghez. Azonban nem vonult be, hanem leköszönt a kinevezésről, mivel egyidejűleg alhadnagy lett a 12. (Haller) huszárezredben, hol utóbb 1848-ban főhadnagy, 1851-ben pedig II. kapitány volt. 1853 január 1-én nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1418 április 4.)

1230. VAJDA ELEK (Rábabogyoszlói).

Született 1814 Bucsu (Vas vm.). 1833 május 28-tól hadapród volt a 3. (Frigyes-Ágost) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1835 szeptember 1-től 1837 december 31-ig szolgált Vas vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban 1848 november 1-től főhadnagy a 49. zászlóaljban, majd 1849 január 16-tól kapitány az 1. (Császár) huszárezredben, végül 1849 június 16-tól főkapitány a 18. (Attila) huszárezredben. Betegeskedése miatt csak időszakonként szolgált. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1849 december 20-án halálra, iletve 10 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott, azonban 1851 február 22-én kegyelmet kapott. 1863-ban vasvármegyei közbátorsági főbiztos volt. Meghalt 1885 Kőszegen.

(A család 1648-tól birtokos nemes Rábabogyoszlón és 1754/55-ben igazolta nemességét Vas vm. A gárdista, V. József és Hertelendy Magda fia.)

1231. **VAJDA FERENC** (Rábabogyoszlói).

Született 1813 Győr. 1829 március 10-től önköltséges hadapród a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1831 november 1-től 1836 október 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Győr vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 1. (Császár) huszárezredhez kerülve, 1838-ban főhadnagy, 1844-ben II. kapitány, 1847-ben pedig I. kapitány volt. A szabadságharcban, 1849 január 1-től őrnagy ugyancsak az 1. huszárezredben, utóbb pedig alezredes az 5. (Károly) huszárezredben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1849 december 12-én halálra, illetve kegyelem útján 14 évi várfogságra ítélve, Munkácson és Josefstadtban raboskodott. Fogsága alatt búskomorságba esett és 1852-ben mint elmebajost szabadon bocsátották. A győrvármegyei Csécsényben élt elborult elmével és az 1860-as évek végén halt meg.

(Nemességi adatok V. Eleknél.)

1232. **VAJDA GÁBOR** (Rábabogyoszlói.)

Született 1813 Koroncón (Győr vm.). 1831 március 24-től közlegény, 1831 július 16-tól káplár, 1833 június 1-től őrmester, végül 1833 szeptember 6-tól zászlós volt a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrségnél 1837 július 1-től 1842 június 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Győr vármegye ajánlására. Ez idő alatt beosztva úgy 1839-ben, mint 1840-ben, a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 2. (József fhg.) huszárezredhez helyeztetett, hol 1848-ban leköszönt rangjáról. A szabadságharcban 1848 november 16-tól százados a Pozsonyban alakult Frangepán honvéd osztályban. 1849 elején Solt vidékén táborozott, majd táborkari százados lett a II. hadtestben. Klapka tábornok Komáromban még őrnaggyá nevezte ki. Meghalt 1881 szeptember 12-én Rajka (Moson vm.).

(Nemességi adatok V. Eleknél.)

1233. **VAJDA JÁNOS** (Rábabogyoszlói).

Született 1813 Bucsu (Vas vm.). Tanulmányait a szombathelyi akadémián befejezve, 1831 november 20-tól hadapród lett a 48. (Gollner) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 augusztus 1-től 1835 július 15-ig szolgált Vas vármegye ajánlására, mikoris leköszönt.. A szabadságharcban 1849 július 1-től százados volt a 132. zászlóaljban.

(Nemességi adatok V. Eleknél, kinek testvére.)

1234. **VAJNA GÁBOR** (Kovásznai).

Született 1746 Márkosfalva (Háromszék). 1764-től gránátos káplár, majd hadapród a 37. (Siskovics) gyalogezredben. A testőrségnél 1768 július 26-tól 1772 december 13-ig szolgált Erdélyből és ez idő alatt 1772-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától alhad-

nagyi rangban a 11. (székelyhatárőr) huszárezredhez helyeztetett. Az ezrednél 1778-ban főhadnagy, 1787-ben pedig kapitány és századparancsnok volt. Résztvett a török hadjáratban és 1788-ban a belwestiei ütközet (aug. 30.) után, soronkívül őrnagy lett a 3. (Esterházy Imre) huszárezredben. 1789 július 15-én kitüntetvén magát a tömösi szorosnál, 1790 december 19-én megkapta a Mária Terézia-rend lovagkeresztjét.[1] Utóbb elesett a francia harctéren 1793 december 10-én.

(A család, a háromszéki rendi jkvek szerint 1602-ben székely nemes.)

1235. VAKANOVICH PÁL.

Született 1772 Kostajnica (Zágráb vm.). 1783-tól hadapród, majd 1788-tól zászlós a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1794 július 18-tól 1796 december 31-ig szolgált Horvátországból és onnan főhadnagyi rangban újból visszakerült ezredéhez. 1803-ban II. százados, 1806-ban I. százados, majd 1810-től őrnagy volt, előbb az illir vadászzászlóaljban, végül pedig az 1. bánáti (utóbb 10.) határőrgyalogezredben. 1813 október 16-án nyugállományba vonult.

(A gárdista, az 1792 július 26-án címeresnemeslevelet nyert V. Dávid és Miskich Ilona fia.)

1236. VÁLY PÁL (Csalticzi és Váli).

Született 1744 Kissztrice (Trencsén vm.). Zászlós volt az 52. (Károlyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1767 április 2-től 1775 február 25-ig szolgált Trencsén vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1772-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, hol ez évben különítményparancsnok is, 1774-ben pedig a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 4. (Graeven) huszárezredhez helyeztetvén, 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél még 1779-ben is főhadnagy volt.

(A gárdista, az 1754/55-ben Trencsén vm. igazolt V. György fia, V. Ferenc (de Csalticz) és Kolecsány Klára unokája).

1237. gróf VAN DERNÁTH HENRIK.

Született 1797 november 12 Homonna (Zemplén vm.). 1815 június 13-tól önköltséges hadapród a 34. (Wied-Runkel) gyalogezredben, majd 1816 szeptember 1-től az 5. (Sommariva) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1816 december 4-től 1817 augusztus 22-ig szolgált Zemplén vármegye ajánlására. A gárdától alhadnagyi rangban a 4. (Ferdinánd fhg.) vértes lovasezredhez osztatott be, de rövidesen kilépett. A szabadságharcban mint zemplénvármegyei földbirtokos, 1848—49-ben nemzetőrszázados volt és őrnagynak is fel lett terjesztve.

(Német-római birodalmi grófi rang 1655 november 20. A gárdista, gr. V.-D. Henrik (1730—1815), cs. kir. kamarás, v. b. t. t. és gr. Hoyos Mária (sz. 1767) fia, az 1741 május 29-én honfiúsított gr. V.-D. Gotthard (1695—1759) cs. kir. kamarás és gr. Zichy M. Teréz (1706—1760) unokája).

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 304., 1734.

1238. VÁRADY GÁBOR.

Született 1820 november 11 Máramarossziget. 1839 február 12-től hadapród a 60. (Wasa) gyalogezredben. A testőrségnél 1841 május 1-től 1843 június 30-ig szolgált Máramaros vármegye ajánlására, mikoris lekö-szönt. Ez idő alatt szolgálata utolsó évében, 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. 1845-ben ügyvéd és vármegyei tb. főjegyző Máramarosszigeten. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy a 34. zászlóaljban, majd mint nemzetőrszázados megbízva, vármegyéje területén a toborzással. Utóbb a szabolcsvármegyei csapat élén az erdélyi sereghez csatlakozott. A dési vereség (1848 nov. 22.) után vármegyéjében védi a nemzetőrséggel lg. Urbán Károly alezredes csapatainak támadásai ellen a határt. Megalakította Máramarosszigeten a 105. zászlóaljat, melyben már mint őrnagy szolgált. A szabadságharc második felében Kazinczy alatt dandárnok. A zsibói fegyverletétel (1849 aug. 25.) után Wienben, majd Württembergben bujdosott. Kegyelmet nyervén, hazatért és újból ügyvédi irodát nyitott. Később máramaros-vármegyei alispán és úgy 1861-ben, mint 1865-től tagja az országgyűlés-nek. Jeles politikus és író volt. Meghalt 1906 november 11-én Máramaros-szigeten.

(A tulajdonképeni családnév BORBÉLY. Címeresnemeslevél 1607 november 15. A gárdista, B. Ádám (1790—1858) és Leövey Jozefa fia, B. Ádám (1754—1832) és Bagosi Sára unokája, az 1754—55-ben Máramaros vm. igazolt B. (Váradi) Ádám szépunokája.)

1239. VÁRADY IMRE (Nagyszelezsényi és Dicskei).

Született 1827 január 27 Verebély (Bars vm.). Eleinte a tullni utászakadémia növendéke, majd 1842 december 15-től utászhadapród. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Bars vármegye ajánlására. Szolgálata alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára ki-rendelt testőrkülönítménybe. A gárdától azonban 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 22-én el is távozott. A szabadságharcban 1848 november 1-től főhadnagy a 14. zászlóaljban, majd november 1-én mint segédtiszt áthelyeztetett az utászokhoz. Később visszavonult. 1849 novem-berétől újból a császári seregben szolgál a 2. (Hannover) huszárezrednél, hol 1849-ben alhadnagy, 1852-ben főhadnagy, de már 1854-ben nyugállo-mányba került. Az újból felállított honvédségnél 1852 június 1-i ranggal főhadnagy lett. Meghalt 1892 szeptember 23-án Verebély.

(Címeresnemeslevél 1640 március 21. A gárdista, V. Kornél (sz. 1801) és Wolf Magdolna (1802—1861) fia, az 1825 október 14-én újított címeresnemeslevelet nyert V. Elek (1757—1850) udv. tanácsos és Weisz-mayr Teréz unokája, az 1754/55-ben Bars vm. igazolt V. János és Komá-romy Erzse szépunokája.)

1240. VARGHA FLÓRIÁN.

Született 1818 Esztergom. 1836 november 27-től közlegény, 1839 november 26-tól őrvezető, 1841 március 13-tól pedig káplár volt a 19. (Hessen-Homburg) gyalogezredben. A testőrséghez 1841 május 1-én véte-

tett fel Esztergom vármegye ajánlására és a gárdánál halt el 1842 április 3-án Wien.

(A család nemességére vonatkozó adatok, Orsz. Levéltár: Nagyszombati tábla iratai között.)

1241. VÁRHEGYI FRIGYES.

Született 1825 április 16 Währing (Wien mellett). A pozsonyi akadémiát elvégezve, a polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1847 május 1-én Pozsony vármegye ajánlására, azonban már 1847 szeptember 11-én le is köszönt és távozott a gárdától. Utóbb mint önkéntes 1848-ban résztvett a piemonti hadjáratban és Trevisónál május 30-án súlyosan megsebesülve, az ottani hadikórházban halt meg 1848 szeptember 19-én.

(A tulajdonképeni családnév báró du MONT de BEAUFORT. 1794 október 9-én BERG von Burgberg néven német-római birodalmi nemesség. Honfiusítás 1829 november 6. Névváltoztatás VÁRHEGYI-re 1842 február 3. A gárdista, V. Ágoston (1784—1862) és Scherempergi és Nattstadti Graff Luiza fia, a honfiusított B. Ágoston (1748—1835) és Bellesini Teréz unokája.)

1242. VÁRKONYI IMRE.

Született 1774 Atkár (Heves vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Heves vármegye ajánlására, hol felmutatván a Heves vm. nyert nemesi bizonyságlevelet, 1795 január 13-tól 1799 január 1-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 9. (Erdődy) huszárezredhez helyezve, 200 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél még 1800-ban is alhadnagy volt. Utóbb kincstári ispán Nadabon (Arad vm.). Meghalt 1823 előtt.

(Címeresnemeslevél 1650 szeptember 28. A gárdista, V. Imre-Tamás (sz. 1743) és Varjasy Anna fia, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt V. Imre és Petheő Róza unokája, az 1725 április 12-én nemesi bizonyságlevelet nyert V. Mihály szépunokája.)

1243. VÁRY JÓZSEF.

Született 1745 Szikszó (Abaúj vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Abaúj vármegye ajánlására, hol 1771 február 9-től 1776 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1772-ben beosztva a pozsonyi, majd 1774-ben a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 31. (Haller) gyalogezredhez helyeztetett, de 1777-ben leköszönt.

(A család nemessége 1763 október 12-én a legf. helyen igazolva.)

1244. VAS JÓZSEF.

Született 1758 Nezsider (Moson vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Moson vármegye ajánlására, hol 1779 január 12-től 1791 december 31-ig szolgált. Ez idő alatt 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, majd 1789-ben futár Madridba, 1790-ben pedig Nápolyba. 1791-ben kivezényelve a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 13 évi testőrszolgálata után, II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonult nyugállományba.

(A gárdista, az 1754/55-ben Moson vm. igazolt V. Mihály kancelláriai lajstromozó fia.)

1245. gróf **VASS FARKAS** (Czegei).

Született 1745 Diódváralján (A. Fehér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1768 augusztus 15-től 1786 február 13-ig szolgált. Ez idő alatt 1771-ben és 1772-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1779-ben a magyar kir. udvari kamarához való helyezését kérte, azonban sikertelenül. 1780—1791-ig beosztva futárszolgálatra és ez évben a pozsonyi testőrkülönítmény parancsnoka. 1791-ben kivezényelve a nádori testőrkülönítménybe Budára. Közben 1786-ban a csehországi táborban is teljesített katonai szolgálatot. A gárdától az erdélyi guberniumhoz került.

(A gárdista, az 1744 november 13-án magyar grófi rangot nyert V. Miklós és gr. Teleki Katalin fia.)

1246. **VASDINNYEY ANTAL** (Vasdinnyei).

Született 1776 Szabás (Somogy vm.). Előzőleg 6 hónapon át alhadnagy volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1799 március 1-től 1801 július 25-ig szolgált Somogy vármegye ajánlására, mikoris leköszönt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Somogy vm.).

1247. **VASDINNYEY PÁL** (Vasdinnyei).

Született 1814 Szabás (Somogy vm.). 1832 január 29-től hadapród a varasdi Szt. György (utóbb 6.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1837 január 1-től 1841 május 1-ig szolgált Somogy vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1839-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kivezényelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban az 5. (Savoya) dragonyosezredhez helyezve 1842-ben főhadnagy. Innen 1847-ben hasonló rangban a 12. (német-bánáti) határőrgyalogezredhez osztatott be, hol 1848-ban II. százados, 1849-től pedig I. százados volt. 1855 július 26-án őrnagyi ranggal nyugállományba vonult.

(A gárdista, V. József (sz. 1781) és Spissich Teréz (sz. 1791) fia, az 1814 július 11-én Vas vm. nemesi bizonyságlevelet nyert V. János és Krajnai Rogán Anna (sz. 1757) unokája, az 1754/55-ben Vas vm. igazolt V. György († 1782) és Babos Rebeka szépunokája, V. Miklós és Szvetics Mária dédunokája, V. János és Póka Zsuzsanna ükunokája.)

1248. **VASVÁRY JÁNOS.**

Született 1785 Bozsok (Vas vm.). Katonai pályáját 1805 december 8-án kezdte mint hadapród a varasdi (utóbb 5.) határőrgyalogezredben. Innen 1808 szeptember 16-án az 53. (Jellachich János) gyalogezredhez helyeztetett, hol 1809 február 16-án alhadnagy lett. 1809 július 15-én már mint főhadnagy került a bródi (utóbb 7.), majd 1812 május 15-én a péterváradi (utóbb 9.) határőrgyalogezredhez, végül pedig 1812 október 1-én a 2. (Este) vérteslovasezredhez. A testőrségnél 1819 november 7-től II. testőrőrmester, eleinte II. kapitányi, majd 1836 január 27-től őrnagyi rangban. 1820-ban beosztva a Rajner fhg. házassága alkalmából Prágába, 1836-ban pedig a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. Az I. testőrőrmesterré történő kinevezésére vonatkozó 1837. évi előterjesztés azért nem volt figyelembe vehető, mert az állás betöl-

tését még időelőttinek tartották. A gárdától 1838 február 27-én alezredesi ranggal és a rendszeresített 800 forint ellátáson felüli 400 forint pótlékkal vonult nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1683 február 27. A család 1733-ban vasvármegyei nemes.)

1249. **VATTAY GYÖRGY** (Felsővattai).

Született 1769 március 7 Losonc (Nógrád vm.). 1790-ben alhadnagy volt a nógrádvármegyei koronaőrző bandériumban. A testőrségnél 1790 május 17-től 1795 május 16-ig szolgált Nógrád vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a nádori gárdához. 1794 október 13-án engedélyt nyert az udvari kamaránál való gyakornokoskodásra. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott.

(Címeresnemeslevél 1580 február 26. A gárdista, V. György (1745—1808) és Darvas Krisztina fia, az 1754/55-ben Nógrád vm. igazolt V. (Felsővattai) Pál és Szemere Klára unokája, V. János és Zolnay Judith szépunokája, V. Pál és Budai Bornemissza-Bolgár Anna dédunokája.)

1250. **VAY ÁBRAHÁM** (Vajai).

Született 1829 március 5 Tiszalök (Szabolcs vm.). 1843 október 10-től hadapród a 34. (Vilmos) gyalogezredben. A testőrséghez 1848 augusztus 1-én vétetett fel Szabolcs vármegye ajánlására, azonban már nem vonult be. A szabadságharcban 1848 október 16-tól hadnagy s még ez év november 16-tól főhadnagy, végül 1849 március 16-tól százados a 28. zászlóaljban. Versecen teljesített helyőrségi szolgálatot, majd Klapka alá került az I. hadtesthez. Komáromban tette le a fegyvert (1849 szept. 27.). Utóbb 1852-ben berkeszi postamester volt.

(Címeresnemeslevél 1418 február 27. Bővítés 1507 február 3. A gárdista, V. István (1791—1869) és Bernáth Teréz (1796—1835) fia, az 1754/55-ben Szabolcs vm. igazolt V. Ábrahám (†1796) és gr. Teleki Eszter unokája, V. Mihály (†1789) és Palocsai Horváth Karitas szépunokája.)

1251. **VAY JÁNOS** (Vajai).

Született 1743 szeptember 15 Csány (Heves vm.). 1760-tól hadapród, majd alhadnagy volt a 39. (Pálffy utóbb Preysach) gyalogezredben. A testőrségnél 1763 szeptember 19-től 1769 július 1-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára és onnan II. kapitányi rangban a 6. (Hadik) huszárezredhez helyeztetvén, 200 forint felszerelési átalányt kapott. 1778-ban I. kapitány, 1789-ben őrnagy, végül pedig mint alezredes vonult nyugállományba. Meghalt 1807.

(Nemességi adatok V. Ábrahámnál. A gárdista, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt V. György (†1787) volt 31. (Haller) gyalogezredbeli kapitány, kir. tanácsos és Rozán M. Erzsébet (1718—1779) fia, V. Ádám alispán és br. Pongrácz Krisztina unokája, a kuruc V. Ádám (1656—1719) és Nagyiványi Fekete Erzsébet (†1695) szépunokája.)

1252. **VAY JÓZSEF** (Vajai).

Született 1741 október 10 Csány (Heves vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Szabolcs vármegye ajánlatára, hol 1760 augusztus 28-tól 1762 október 31-ig szolgált, mikoris leköszönt. Utóbb

1766-ban hevesvármegyei jegyző, majd debreceni kerületi táblai ülnök, végül kir. tanácsos. Meghalt 1798 április 15.

(Nemességi adatok V. Ábrahámnál. A gárdistának — ki V. János testőr testvére — feleségétől Siskovics Annától († 1817) utóda nem születvén, fogadott fiuk, neveik összetételéből a SISVAY család alapítója lett.)

1253. gróf **VÉCSEY ADOLF** (Hernádvécsei és Hajnácskeői).

Született 1820 Pest. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pest vármegye ajánlatára 1842 május 1-én és gárdai szolgálata alatt halt meg 1845 február 15-én Wien.

(Címerlevél 1507 november 25. Címerújítólevél 1532 október 16. A gárdista, az 1813 április 17-én magyar grófi rangot kapott br. V. Ágoston (1775—1857) testőrkapitány és Colson Amália (1786—1826) fia.)

1254. gróf **VÉCSEY ÁGOSTON** (Hernádvécsei és Hajnácskeői).

Született 1775 augusztus 22 Leszniow (Galicia). Katonai pályáját 1790-ben mint zászlós kezdte a 28. (Wartensleben) gyalogezrednél és csakhamar alhadnagy a 4. (Czartoryski-Sangusko) vértes lovasezredben, hol atyja oldalán harcolt a török ellen. 1793-ban főhadnagy a 2. (Toscana) huszárezredben és egy francia csapatot ágyustól foglyul ejtett. 1794-ben II. kapitány, 1799-ben pedig I. kapitány atyja huszárezredében (4. huszárezred). 1801-től mint őrnagy egyideig a hont- és esztergomvármegyei egyesített nemesi felkelő zászlóaljnál szolgál s ebben a rangban került vissza a 4. (1803-tól már Hessen-Homburg) huszárezredhez. Ettől kezdve majdnem valamennyi ütközetben kitünt merész, ügyes mozdulataival. 1802-től cs. kir. kamarás és 1805-ben már mint alezredes harcol Ennsnél (nov. 3.), majd Tellnitznél (dec. 2.) oly sikerrel, hogy 1806-ban megkapta a Mária Terézia-rend lg. keresztjét.[1] Az austerlitzi csata (1805 dec. 2) után I. Ferenc királyt 150 huszárral Napoleon császárhoz kísérte (dec. 4.). 1808-ban ezredes és ezredparancsnok a 8. (Kienmayer) huszárezredben. Az asperni ütközetben (1809 máj. 21—23.) szerzett érdemeiért soronkívül tábornok lett, 1820-ban pedig altábornagy. 1829-től a 3. huszárezred 2-ik tulajdonosa, 1838-ban v. b. t. t., végül 1840-től lovassági tábornok. A testőrségnek 1840 április 2-től 1850 január 8-ig a nyolcadik és egyben utolsó kapitánya volt. 1850 január 19-én nyugállományba vonult. Meghalt 1857 január 15-én Wien. Károly fia az aradi vértanuk egyike.

(Nemességi adatok gr. V. Adolfnál. Magyar bárói rang 1692 november 21. A gárdakapitány, br. V. Siegbert (1739—1802) és br. Révay Zsófia († 1791) fia.)

1255. báró **VÉCSEY FERENC** (Hernádvécsei és Hajnácskeői).

Született 1758 Pálóc (Ung vm.). 1775-től hadapród, majd zászlós, végül alhadnagy volt az 52. (Károlyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1781 január 11-től 1786 november 26-ig szolgált Ung vármegye ajánlatára. A gárdától hosszabb szabadság után, mint fogalmazó került az erdélyi kancelláriához.

(Nemességi adatok gr. V. Adolfnál és Ágostonnál. A család nemessége 1754/55-ben igazolva, Ung vm.)

[1] Dr. J. Hirtenfeld: Der Militär M. Theresien Orden 793. 1745.

1256. **VÉGH BERTALAN** (Tassi).

Született 1813 január 28 Tass (Pest vm.). 1828 október 1-től önköltséges hadapród a 2. (József fhg.) huszárezredben. A testőrségnél 1831 október 1-től 1836 szeptember 30-ig szolgált Pest vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 8. (Coburg) huszárezredhez helyeztetvén, 1838-ban főhadnagy, 1844-ben pedig II. kapitány volt. A szabadságharcban 1848 június 18-tól nemzetőrőrnagy Szabadkán. 1849 május 15-től őrnagy a honvédséghez csak töredékeiben csatlakozó 7. (Reuss) huszárezredben, majd gr. Vécsey Károly tábornok temesvári hadparancsnok főhadsegéde. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után Aradon 1850 március 4-én halálra, illetve kegyelem útján 10 évi várfogságra ítélve, aradi rabságából 1852 augusztusában szabadult. Meghalt 1902 Kolozsvár.

(A család 1651-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Pest vm. A gárdista, kit egyidejűleg Heves vm. is ajánlott, V. Antal (sz. 1772) és Fekete Eszter fia, V. István (sz. 1743) és Pankotai Jósa Klára unokája, az 1754/55-ben Pest vm. igazolt V. János és Zana Judith szépunokája, az 1724 szeptember 10-én adománylevelet nyert V. György dédunokája.)

1257. **VÉGHELYI ISTVÁN** (Szentkirályszabadjai).

Született 1749 október 22 Vámos (Veszprém vm.). 1774 május 3-tól hadapród, majd 1774 december 3-tól zászlós volt a 37. (Siskovics) gyalogezredben. A testőrséghez 1777 december 30-án vétetett fel Veszprém vármegye ajánlására. 1779-ben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. 1780—87 pedig futárszolgálatra. A török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi ranggal az 53. (Pálffy János) gyalogezredhez osztatott be. Visszatérve a gárdához, 1788—90 ismét több ízben futár volt. Így 1788-ban Párisba. 1790 június 24-től II. kapitány és II. testőrőrmester. Ez évben az első Angliába küldött futár és szeptember 16-tól 400 forint személyi pótlékot kapott. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe, majd még ez évben a nádor mellé kirendelt testőrkülönítmény helyettesparancsnoka Budán. Utóbb Csemez és Ordódy testőrök Wienben, a gárda épületében kegyetlenül meggyilkolták és kirabolták 1795 január 23-án.

(A család VEGHELIUS néven szerepel. Adománylevél 1703 március 29, 1718 október 30 és 1759 február 24. A gárdista, az 1754/55-ben Veszprém vm. igazolt Veghelius János (1710—1765) és Szabó Mária (1715—1785) fia.)

1258. **VÉGLESSY IMRE.**

Született 1760 szeptember 12 Szakolca (Nyitra vm.). 1779 február 1-től önköltséges hadapród, 1784 április 23-tól káplár, 1786 június 1-től őrmester, 1788 augusztus 4-től zászlós, végül 1788 december 11-től alhadnagy volt a 6. (Schakmin) vértes lovasezredben és résztvett a porosz hadjáratban. A testőrségnél 1792 február 1-től 1793 szeptember 15-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlására. A gárdától ugyancsak alhadnagyi rangban a 2. (Toscana) huszárezredhez helyeztetett és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(A címeresnemeslevél Ung vm. levéltárában. A család 1725 április 7-én nemesi bizonyságlevelet nyert, Liptó vm. Nemességi adatok az egri kápt. ltár és az Orsz. Ltár: Nagyszombati tábla iratai között. A gárdista, V. Imre fia.)

1259. **VELECZKY JÓZSEF.**

Született 1736 Pozsony. 1752-től az 5. (Savoya) dragonyosezredben szolgált, hol 1759 szeptember 15-én káplár lett. A testőrséghez 1760 június 1-én vétetett fel, honnan 1774 február 28-án a lublói harmincadoshivatalhoz került mint ellenőr és ez alkalommal 200 forint felszerelési átalányt kapott. Szolgálata alatt 1772-ben parancsnok a pozsonyi testőrkülönítményben.

(Címeresnemeslevél 1687 július 8.)

1260. **VERES LÁSZLÓ** (Nagyváradi).

Született 1740 Alsópestes (Hunyad vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1761 október 1-től 1762 július 30-ig szolgált, mikoris betegsége miatt leköszönni és távozni kényszerült a gárdától.

(Az 1770 évi összeíráskor a volt gárdista, mint dévai lakos van felvéve.)

1261. **VERHAS IMRE.**

Született 1808 Pécs (Baranya vm.). 1824 május 25-től önköltséges közlegény, majd hadapród volt a 4. (Toscana) dragonyosezredben. A testőrségnél 1828 december 1-től 1833 november 30-ig szolgált Baranya vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 2. (Lajos) dragonyosezredhez kerülvén Paduába, 1834-ben főhadnagy. Meghalt 1836 szeptember 25-én Pécs.

(Címeresnemeslevél 1675 április 24. A család nemessége 1761 és 1783 kihirdetve, Baranya vm. A gárdista, V. János (sz. 1775) nemes testőr fia.)

1262. **VERHAS JÁNOS.**

Született 1775 Bozsok (Baranya vm.). 1794 május 1-től önköltséges hadapród, majd 1795 szeptember 1-től káplár volt a 4. (Czartoryski-Sangusko) vértes lovasezredben. A testőrségnél 1796 október 1-től 1800 július 28-ig szolgált Baranya vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1798-ban, beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe. A gárdától saját kérelmére alhadnagyi rangban a 4. (Vécsey) huszárezredhez kerülve, 200 forint felszerelési átalányt kapott.

(Nemességi adatok V. Imrénél.)

1263. **VERMES IGNÁC** (Budafalvi).

Született 1819 Nagybudafa (Pozsony vm.). 1836 október 11-től önköltséges hadapród volt a 2. (Sándor) gyalogezredben, honnan 1838-ban a 12. (Palatinus) huszárezredhez került. A testőrségnél 1839 május 1-től 1844 április 30-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlatára. Ez idő alatt beosztva úgy 1840-ben, mint 1843-ban a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (József fhg. utóbb Hannover) huszárezredhez helyeztetvén, ott 1845-től főhad-

nagy, még 1848-ban is. A szabadságharcban ugyanebben az ezredben kapitány és Görgey közvetlen környezetéhez tartozott. Kitűnt a komáromi csatában (1849 júl. 2.) mikoris őrnagy lett. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogságba jutván, Aradon 1850 január 18-án halálra, illetve kegyelem útján 16 évi várfogságra ítélve, a rabkórházban halt meg Munkácson 1851 május 16-án.

(Adománylevél 1356 február 4. A gárdista, V. Ignác (sz. 1780) és Farkas Karolin fia, V. László és nemes Hackstock Júlia unokája, az 1754/55-ben Pozsony vm. igazolt V. Imre szépunokája.)

1264. VICZMÁNDY ANDRÁS (Izbugyai).

Született 1781 Izbugya (Zemplén vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Zemplén vármegye ajánlatára, hol 1802 július 1-től 1807 június 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1805-ben beosztva az olaszországi, majd 1806-ban a nemesi felkelő sereghez, hol futárszolgálatot teljesített. A gárdától alhadnagyi rangban a 62. (Jellachich Ferenc) gyalogezredhez helyeztetett és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1809-ben főhadnagy, 1813-ban II. százados, 1815—22 pedig I. százados volt.

(Címerlevél 1558 július 26. A gárdista, V. Menyhért fia, az 1754/55-ben Ung vm. igazolt V. László és Bessenyey Júlia unokája, V. János és Soldos Zsófia szépunokája.)

1265. VIDA ISTVÁN.

Született 1782 Nagyszombat (Pozsony vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Pozsony vármegye ajánlására, hol 1800 augusztus 1-től 1805 július 31-ig szolgált. A gárdától alhadnagyi rangban a 34. (Davidovich) gyalogezredhez helyeztetvén, ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1806-ban főhadnagy, 1813-ban II. százados, 1814-ben I. százados, majd 1819 május 25-én nyugállományba vonult. Meghalt 1855 december 20-án Vasvár (Vas m.)

(A család 1772-ben nemesi bizonyságlevelet nyert, Pozsony vm.)

1266. VYDA PÉTER (Fegyverneki).

Született 1823 Hotkóc (Szepes vm.). 1840 június 5-től hadapród volt a 42. (Wellington) gyalogezredben. A testőrségnél 1843 május 1-től 1848 április 30-ig szolgált Szepes vármegye ajánlására, honnan alhadnagyi rangban a 4. (Sándor) huszárezredhez helyeztetett. Ez idő alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A szabadságharcban előbb főhadnagy, majd 1849 február 1-től főkapitány, ugyancsak a 4. huszárezredben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után, Aradon 1850 február 15-én halálra, illetve 10 évi várfogságra ítélve, Aradon raboskodott 1852 június 16-ig. Meghalt 1902 szeptember 27-én Primócon (Szepes vm.).

(Címeresnemeslevél 1591 január 9. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Szepes vm.)

1267. **VIGYÁZÓ IGNÁC** (Bojári).

Született 1782 Pápa (Veszprém vm.). 1802 április 23-tól önköltséges hadapród, majd 1805 január 16-tól káplár volt a 60. (Gyulay Ignác) gyalogezredben. A testőrségnél 1805 április 1-től 1809 február 28-ig szolgált Veszprém vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 10. (Stipsicz) huszárezredhez osztatott be. Meghalt 1831 augusztus 1-én Pakson (Tolna vm.)

(A tulajdonképpeni családnév VACHTER. Címeresnemeslevél 1671. Kihirdetve 1672 Veszprém vm. A család nemessége 1808 május 13-án a legf. helyen igazolva. Kihalt család. A gárdista, V. János fia, az 1754/55-ben Veszprém vm. igazolt V. Mihály (sz. 1718) és Sajnovics Bora unokája.)

1268. **VILLECZ BOLDIZSÁR.**

Született 1825 Eperjes (Sáros vm.). 1842 április 1-től hadapród volt a 42. (Wellington) gyalogezredben. A testőrséghez 1845 május 1-én vétetett fel Sáros vármegye ajánlására, honnan 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és 20-án el is távozott. Ez idő alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy a 15. zászlóaljban, majd 1848 december 1-től százados és Beniczky felvidéki seregéhez került. Résztvett a losonci diadalban (1849 aug. 1.). A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után besorozták az osztrák hadseregbe. Meghalt 1904 január 30-án Bártfaújfalu (Sáros vm.).

(A gárdista, V. János és Tuhrmann Teréz fia, az 1803 május 23-án címeresnemeslevelet nyert V. Mihály és Zabojszky Rozália unokája.)

1269. **VINCZE FRIGYES** (Felsővályi).

Született 1820 Bőny (Fejér vm.). 1841 január 30-tól önkéntes, 1841 február 22-től önköltséges közlegény volt a 48. (Gollner) gyalogezred gránátos zászlóaljában. A testőrségnél 1843 május 1-től 1845 szeptember 29-ig szolgált Fejér vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A szabadságharcban előbb főhadnagy az 5. zászlóaljban, utóbb pedig élelmezési tiszt Komárom várában.

(A családból V. (Felsővályi) Lajos bőnyi birtokos, úgyszintén fiai Móric és Frigyes (gárdisták) valamint József, 1841-ben kihirdették nemességüket, Fejér vm.)

1270. **VINCZE ISTVÁN.**

Született 1736 Kisfalu (Kúnság). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez a Jászkún kerület ajánlására, hol 1760 augusztus 11-től 1761 szeptember 30-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik V. családból származik.)

1271. **VINCZE MÓRIC** (Felsővályi).

Született 1819 Bőny (Fejér vm.). 1838 december 30-tól önköltséges közlegény a 3. (Este) huszárezredben, majd 1839 május 1-től hadapród

volt a 12. (Palatinus) huszárezredben. A testőrségnél 1840 május 1-től 1844 március 5-ig szolgált Győr vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1865-ben Bőny.

(Nemességi adatok V. Frigyesnél, kinek testvére.)

1272. VINCZE PÁL.

Született 1777 Turkeve (Jászság). A polgári életből, hol vármegyei írnok volt, vétetett fel a testőrséghez 1797 július 10-én a Jászkún kerület ajánlására. A gárdától 1802 július 9-én 150 forint végkielégítéssel távozott és a polgári pályán helyezkedett el. Szolgálata alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy melyik V. családból származik.)

1273. VINKOVICH FERENC.

Született 1771. Alhadnagy volt a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredben. A testőrséghez 1792 január 20-án vétetett fel Horvátországból, azonban nem vonult be.

(Címeresnemeslevél 1671 július 8. A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásba (Zágráb vm.)

1274. VITÉZ LÁSZLÓ (Nyitraivánkai).

Született 1774 Ivánka (Nyitra vm.). 1793 március 27-én mint közlegény lépett be a 10. (Barco) huszárezredhez, hol 1795 január 14-én alkáplár, 1795 március 21-én káplár, 1795 december 1-én pedig őrmester lett. A testőrségnél 1796 augusztus 1-től 1799 június 30-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1798-ban beosztva az orosz szövetséges csapatok megtekintésére utazó uralkodó mellé kirendelt 12 főnyi brünni testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a Brentanó vadászcsapathoz került Olaszországba és ez alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva, Nyitra vm.)

1275. VIZKELETHY JÓZSEF (Vízkeleti és Szeptenczújfalusi).

Született 1780 Verebély (Bars vm.). Eleinte gyakornok a sóbeváltóhivatalnál, majd 8 hónapon át őrmester a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1800 augusztus 1-től 1805 július 31-ig szolgált Bars vármegye ajánlására. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredhez került, mely alkalommal 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1810-ben főhadnagy, 1813-ban II. százados, 1814-ben I. százados, végül 1835-ben őrnagy az 53. (Radossevich) gyalogezredben. 1842—48 a károlyvárosi térparancsnoksághoz volt beosztva. Mint nyugállományú címzetes alezredes halt meg 1858 április 18-án Károlyváros.

(Adománylevél 1412. Címeresnemeslevél 1556 november 19. A gárdista, V. Sándor fia.)

1276. **VIZKELETHY ZSIGMOND** (Vizkeleti és Szeptenczujfalusi).

Született 1774 Pinnye (Sopron vm.). A polgári életből, hol gyakornok volt a kerületi táblánál, vétetett fel a testőrséghez, 1791 december 1-én Sopron vármegye ajánlására. Szolgálata alatt 1793-ban beosztva a nádori gárdához. Mint az új szabályzatot elismerni vonakodó, 1795 december 21-én az 1. helyőrségi (utóbb 5.) gyalogezredhez helyeztetett, honnan 1796 november 30-án főhadnagyi rangban a 46. (Neugebauer) gyalogezredhez került.

(Nemességi adatok V. Józsefnél. A gárdista, V. István (sz. 1737) és Zeke Erzsébet fia, az 1754/55-ben Sopron vm. igazolt V. László unokája.)

1277. **VOJNITS IMRE** (Bajsai).

Született 1827 október 30 Szabadka (Bács vm.). 1842 november 1-től hadapród volt a csajkás határőrzászlóaljnál. A testőrséghez 1847 május 1-én vétetett fel Bács vármegye ajánlására. Szolgálata alatt 1848-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés berekesztésére megjelenő király mellé kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 1848 szeptember 10-én elbocsátását kérte és onnan 22-én el is távozott. A szabadságharcban 1848 október 1-től főhadnagy, 1848 november 16-tól pedig százados a 30. zászlóaljnál. Kitünt az Aradon 1849 február 8-án lezajlott utcai harcok alkalmával. Utóbb Perczel Mór bácskai seregében harcolt. A hegyesi csatában (1849 júl. 14.) oly súlyos fejlövés érte, hogy többé fel sem épülve halt meg 1852-ben.

(Címeresnemeslevél 1741 október 28. Előnév 1793 december 16. A gárdista, V. Mihály és Vojnits Anna fia, V. József és Szucsich Klára unokája, a nemességszerző egyik testvér, az 1754/55-ben Bács vm. igazolt V. Mihály és Demetrovich Anna szépunokája. A gárdista, (de nem testőr) arcképe, Vojnits András úr, Bpest birtokában.)

1278. **VOJNITS JAKAB** (Bajsai).

Született 1803 Szabadka (Bács vm.). 1821 október 26-tól önköltséges hadapród, majd őrmester a 4. (Toscana) dragonyosezredben. A testőrségnél 1822 augusztus 1-től 1827 július 31-ig szolgált Bács vármegye ajánlására, honnan alhadnagyi rangban az 5. (György) huszárezredhez helyeztetvén, 1829-ben főhadnagy volt. Azonban már 1833 július 18-án leköszönt rangjáról. Meghalt 1855 október 18-án Szabadka.

(Nemességi adatok V. Imrénél. A gárdista, V. József és Martinovich Mária fia, az 1754/55-ben Bács vm. igazolt egyik nemességszerző testvér V. András és Csiszár Katalin unokája.)

1279. **VOJNITS MIHÁLY** (Bajsai).

Született 1775 Szabadka (Bács vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Bács vármegye ajánlására, hol 1795 augusztus 1-től 1800 március 29-ig szolgált. A gárdától való távozása alkalmával főhadnagyi rangot kapott. 1809-ben a bácsvármegyei nemesi felkelő lovasseregben kapitány, utóbb pedig táblabíró volt.

(Nemességi adatok V. Imrénél. A gárdista, az 1754/55-ben Bács vm. igazolt egyik nemességszerző testvér, V. Mihály és Demetrovich Anna fia.)

1280. **VOJNITS OTTÓ** (Bajsai).

Született 1806 Szabadka (Bács vm.). 1826 október 15-től hadapród volt a bródi (utóbb 7.) határőrgyalogezredben, majd 1827 szeptember 20-tól hadapródkáplár a 7. (Liechtenstein) huszárezredben. A testőrségnél 1828 december 1-től 1833 március 25-ig szolgált Bács vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1852 június 21-én Szabadkán.

(Nemességi adatok V. Imrénél és Jakabnál, kinek testvére.)

1281. **VOUVERMANN FERENC.**

Született 1811 Rozgony (Abaúj vm.). 1830 szeptember 15-től hadapród volt a 32. (Esterházy Miklós) gyalogezredben. A testőrségnél 1832 február 1-től 1837 január 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrőrmester szolgált Abaúj vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1836-ban beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 7. (Reuss) huszárezredhez helyeztetett, hol 1838-ban főhadnagy; 1843-ban pedig II. kapitány a 6. (Württemberg) huszárezredben, honnan 1847-ben nyugállományba vonult. A szabadságharcban 1848 június 19-től százados a 7. zászlóaljnál, majd 1848 október 16-tól őrnagy a 41. zászlóaljnál, azonban még az eszéki fegyverletétel (1849 febr. 23.) előtt leköszönt rangjáról és elhagyta a honvéd sereget.

(A gárdista, az 1819 május 14-én honfiusított és címeresnemeslevelet nyert V. Károly fia.)

VOXITH-HORVÁTH PÁL l. 467.
HORVÁTH-VOXITH PÁL alatt.

1282. **VUKASSOVICH FRIGYES.**

Született 1761 Zeng (Horvátország). Önköltséges hadapród volt a 2. (Ferdinánd fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1782 szeptember 24-től 1786 október 11-ig szolgált Horvátországból. A gárdától főhadnagyi rangban az 1. bánáti (utóbb 10.) határőrgyalogezredhez osztatott be.

(Címeresnemeslevél 1667 január 28.)

1283. **VUKO-BRANKOVICS JÁNOS.**

Született 1805 Wien. 1819 június 1-től beosztva az árkászokhoz, 1820 augusztus 1-től alárkász és 1821-ben Nápolyban állomásozott, majd 1825 december 1-től főárkász volt. A testőrségnél 1827 szeptember 1-től 1832 augusztus 31-ig szolgált Bács vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. A gárdától távozva tisztviselő lett az udvari haditanács nyilvántartó hivatalában 400 forint fizetéssel.

(Címeresnemeslevél 1688 szeptember 18. A gárdista, az 1765-ben Bács vm. nemesi bizonyságlevelet nyert V.-B. József fia.)

1284. gróf **WALDSTEIN JÓZSEF** (Wartenbergi).

Született 1771 Sopron. Előzőleg nemesapród volt. A testőrségnél 1794 június 27-től 1795 február 2-ig szolgált Békés vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt. Meghalt 1799-ben.

(Honfiusítás 1635. évi XCIII. t.-c. A gárdista, gr. W. Vince (1731—1797) és gr. Sternberg Zsófia fia.)

gróf **WASS FARKAS** l. 1245.
gróf **VASS FARKAS** alatt.

1285. **WEÉR FARKAS** (Kőröstarcsai).

Született 1753 Kodor (Sz. Doboka vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1772 december 12-től 1776 szeptember 17-ig szolgált, mikoris leköszönt.

(Címeresnemeslevél 1509 szeptember 29. A gárdista, W. Mihály († 1762) és Pongrácz Judith († 1762) fia, W. Mihály és Nádudvary Mária unokája.)

1286. **WEÉR SÁNDOR** (Kőröstarcsai).

Született 1815 Kodor (Sz. Doboka vm.). 1832 május 12-től hadapród volt a 2. (József fhg.) huszárezredben. A testőrségnél 1835 február 1-től 1840 január 31-ig, az utolsó évben mint al II. testőrmester szolgált Szabolcs vármegye ajánlatára és ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 3. (Este) huszárezredhez helyeztetett Gyöngyösre, hol 1840 augusztus 1-én főhadnagy, azonban még ez év augusztus 15-én rangfenntartás nélkül leköszönt. 1842 január 25-én Kerekin (Bihar vm.) feleségül vette Csanády Jozefát. A szabadságharcban 1848-ban a dési önkéntes lovascsapat parancsnoka Bem tábornok alatt. Utóbb mint lóavató tiszt működött Erdélyben. Meghalt 1871 Kolozsváron.

(Nemességi adatok W. Farkasnál. A gárdista, W. György fia.)

1287. báró **WEISZ VILMOS** (Horstensteini).

Született 1802 július 17 Nagyszombat (Pozsony vm.). 1821 október 24-től árkászhadapród, majd főárkász volt. A testőrségnél 1823 október 1-től 1828 május 31-ig szolgált Nyitra vármegye ajánlására, mikoris leköszönt. 1833-tól cs. kir. kamarás. Meghalt 1849 január 5-én Könyök (Nyitra vm.).

(A gárdista, br. W. József (sz. 1766) és gr. Berchtold Bora fia, az 1729 december 18-án honfiúsított, magyar bárói rangot és előnevet nyert W. János és gr. Berchtold Mária unokája.).

1288. **WENCZEL GUSZTÁV-ADOLF** (Kronfeldi).

Született 1820 Brassó. 1838 szeptember 7-től hadapród volt az 1. székely (utóbb 14.) határőrgyalogezredben. A testőrségnél 1843 május 1-től 1848 április 30-ig, az utolsó évben mint al II. testőrmester szolgált Erdélyből. Ez idő alatt 1847-ben beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 2. (Hannover) huszárezredhez helyeztetett, hol 1849-ben főhadnagy. 1850-ben II. százados az 53. tábori vadászzászlóaljnál, majd 1851—59 I. kapitány újból a 2. huszárezrednél.

(A gárdista, az 1822 május 3-án címeresnemeslevelet nyert W. János (1776—1849) és Sternheimi Czeh Johanna (1783—1844) fia. Előnév 1846 november 24.)

1289. báró **WIMPFFEN ADOLF** (Mollbergi).

Született 1819 június 11 Komárom. Katonai pályáját mint utászhadapród kezdte 1832 május 24-én. A testőrségnél 1837 november 1-től 1842 október 31-ig szolgált Borsod vármegye ajánlatára. Ez idő alatt 1838-ban beosztva a milánói koronázási ünnepségekre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától főhadnagyi rangban a 35. (Khevenhüller-Metsch) gyalogezredhez helyeztetett. 1847-ben II. százados, 1850-ben pedig I. százados a 18. (Reising) gyalogezredben. Innen a 4. (Hoch- und Deutschmeister) gyalogezredhez osztatván be, 1851-ben őrnagy, 1852-ben pedig az 1. zászlóalj parancsnoka volt. 1853-ban alezredes a 36. (Degenfeld-Schönburg) gyalogezredben, végül 1855-ben ezredes és ezredparancsnok a 28. (Benedek) gyalogezredben. 1859-ben tábornok és a 2. dandár parancsnoka a VII. hadtestben. Résztvett az 1859. évi olaszországi háború alkalmával a solferinói ütközetben (jún. 24.) és hadiékítményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. 1859-ben dandárparancsnok Peschierában, 1860-ban Velencében, 1862-ben pedig Kolozsváron. 1862 július 1-től már nyugállományban élt eleinte Gyöngyösön, 1871-től Nagymihályon, végül 1875-től Wienben. Meghalt 1883 október 21-én Wien.

(Címeresnemeslevél 1555 augusztus 18. Német-római birodalmi bárság 1658 augusztus 13. A gárdista, az 1820 augusztus 11-én és december 1-én honfiúsított W. Dagobert (1765—1836) és Bethlenfalvi Erős Antónia († 1836) fia.)

1290. báró **WIMPFFEN DÉNES** (Mollbergi).

Született 1809 Gyöngyös (Heves vm.). 1828 augusztus 25-től önköltséges hadapród a 13. (Wimpffen) gyalogezredben. A testőrségnél 1829 július 1-től 1831 július 31-ig szolgált Heves vármegye ajánlatára, honnan alhadnagyi rangban a 8. (Coburg) huszárezredhez helyeztetett. 1833-ban már főhadnagy a 48. (Gollner), 1834-ben pedig a 2. (Sándor) gyalogezredben. Innen az 54. (Hessen) gyalogezredhez került, hol 1839-ben II. százados, 1841-ben pedig I. százados volt. Meghalt 1845 Wienben. Felesége Somssich Johanna († 1849), kit 1836 november 21-én vett nőül Pesten.

(Nemességi adatok br. W. Adolfnál, kinek testvére.)

1291. **WLASSICS JÓZSEF.**

Született 1770 augusztus 5 Pozsony. 1788-tól pozsonyvármegyei tisztviselő volt. A testőrségnél 1792 január 1-től 1796 december 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1794-ben a br. Splényi testőralkapitány elleni panasziratnak a magyar királyi udvari és az erdélyi kancelláriához juttatók egyike, amiért utóbb 8 napi fogságbüntetést kapott. 1795 október 20-án engedélyt nyert a magyar kir. udvari kancelláriánál való gyakornokoskodásra. A gárdától 150 forint végkielégítéssel távozott. Utóbb titkár a kancelláriánál, majd a Szt. István rend kancellistája és pozsonyi táblabíró. Meghalt 1813 november 21-én Wien.

(Címeresnemeslevél 1696 július 1. A gárdista, W. András (1736—1799) és Hauer Anna (1752—1811) fia, a nemességét 1758 április 4-én a legf. helyen igazolt W. András (1702—1765) és Melczer Eszter unokája, a nemességszerző W. György és Persnyák Katalin szépunokája.)

1292. WLASSICS MIHÁLY.

Született 1748 május 28 Pécs. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Baranya vármegye ajánlására, hol 1767 október 27-től 1773 augusztus 18-ig szolgált. Ez idő alatt úgy 1769-ben, mint 1773-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. A gárdától, mint a lezayski kerület kapitánya, vagyis cs. kir. igazgatója került Galiciába. 1784-től tanácsos a galiciai guberniumnál, 1787-től pedig udvari tanácsos és előadó a magyar kir. udvari kancelláriánál. Meghalt 1799 október 10-én Wien.

(Nemességi adatok W. Józsefnél. A gárdista, az 1758 április 4-én a legf. helyen igazolt W. András (1702—1765) és Melczer Eszter fia.)

1293. ZAITZ ERNŐ.

Született 1823 Wien. 1837 december 13-tól hadapród a 3. (Károly-Lajos fhg.) gyalogezredben. A testőrségnél 1842 május 1-től 1847 április 30-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlására és onnan alhadnagyi rangban a varasd-kőrösi (utóbb 5.) határőrgyalogezredhez helyeztetvén, 150 forint felszerelési átalányt kapott. Az ezrednél 1849-ben főhadnagy, 1850-ben pedig már I. százados volt, egészen 1856-ig.

(Címeresnemeslevél 1677 május 5. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

1294. ZAITZ FERENC.

Született 1779 Pernek (Pozsony vm.). Előzőleg 2 hónapon át őrmester volt a nemesi felkelő seregben. A testőrségnél 1798 június 1-től 1803 május 31-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1802-ben beosztva a pozsonyi országgyűlésre kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 31. (Benyovszky) gyalogezredhez helyezve, 150 forint felszerelési átalányt kapott.

(Nemességi adatok Z. Ernőnél.)

1295. ZÁMBÓ FARKAS (Kalotaszentkirályi).

Született 1750 Topaszentkirály (Kolozs vm.). A polgári életből, hol tisztviselő volt a kir. táblánál, vétetett fel a testőrséghez 1770 április 3-án Erdélyből és onnan már 1771 július 6-án évi 200 forint ellátással nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1614 június 20. A gárdista, Z. Ferenc alispán fia.)

1296. ZARKA KÁROLY (Lukafalvi).

Született 1800 Szentkereszt (Vas vm.). 1815 december 1-től hadapród a 48. (Radivojevich) gyalogezredben, majd 1821 április 1-től zászlós az 51. (Mecséry) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 október 1-től 1828 szeptember 30-ig szolgált Vas vármegye ajánlására, honnan alhadnagyi rangban a 6. (Württemberg) huszárezredhez helyeztetvén, 1830-ban főhadnagy, 1836-ban II. kapitány, 1839-ben pedig I. kapitány volt 1844-ig.

(A család nemessége 1754/55-ben Vas vm., majd 1786 június 19-én a legf. helyen igazolva. A gárdista, Z. Károly és Tallián Julia fia, Z. István († 1794) alispán, kir. tanácsos és Festetics Bora (1730—1794) unokája, Z. István és Gyely Mária szépunokája.)

1297. **ZDENCHAY ÁDÁM** (Zahromichgradai).

Született 1736 Oborovo (Zágráb vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Horvátországból, hol 1760 július 16-tól 1763 szeptember 16-ig szolgált és onnan II. kapitányi rangban a 2. bánáti (utóbb 11. sz.) határőrgyalogezredhez osztatott be.

(A család felvéve az 1781 évi horvátországi nemesi összeírásban (Zágráb vm.)

1298. **ZENGEVALL KÁROLY.**

Született 1815 Zágráb. A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Horvátországból, hol 1840 május 1-től 1845 április 30-ig szolgált. Ez idő alatt 1843-ban beosztva a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától alhadnagyi rangban a 12. (Vilmos fhg.) gyalogezredhez osztatott be.

(Címeresnemeslevél 1793 június 13. A gárdista, Z. Ferenc fia.)

1299. **ZEYK DÁNIEL** (Zeykfalvi).

Született 1737 június 30 Diódváralján (A. Fehér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1760 augusztus 11-től 1765 május 8-ig szolgált. Ez idő alatt 1763 október 23-án úgy volt, hogy távozik és hunyadvármegyei bírósági ülnök lesz, azonban elbocsátása 1763 december 9-én hatálytalaníttatott és visszamaradt a gárdánál. 1764-ben beosztva a Hágába kirendelt testőrkülönítménybe. Utóbb, mikor tényleg elhagyta a testületet, a polgári pályára lépve, 1765-ben először létszámfeletti ülnök lett az erdélyi kir. törvényszéknél. 1770-ben már kir. táblai ülnök, 1777-ben ítélőmester, 1781-ben kir. hivatalos, 1785-ben főkormányszéki tanácsos, 1787-ben erdélyi főpohárnokmester, 1791-ben udvari kancelláriai tanácsos, végül 1795-ben kir. táblai elnök volt. Meghalt 1796 augusztus 31-én.

(Adománylevél 1387. A gárdista, Z. Mózesnek († 1758) harmadik feleségétől, Váradi Horváth Krisztinától született fia.)

1300. **ZEYK JÓZSEF** (Zeykfalvi).

Született 1745 Kútfalva (A. Fehér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, 1766 január 29-én. Még ez évben beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe. Szabályellenes magatartása miatt már 1767-ben el akarták bocsátani, de kihágása ekkor még elnézést nyert és 1767 március 7-én visszamaradt. Azonban további fegyelmezetlensége arra indította a főudvarmesteri hivatalt, hogy 1767 december 21-én egyik huszárezredhez való helyezését javasolja. Majd 1768 január 21-én elrendelte, hogy beosztása végett jelentkezzen az udvari haditanácsnál. Így került rossz magaviselete miatt büntetésből alhadnagyi rangban a 37. (Siskovics) gyalogezredhez. Azonban, mivel ott sem változott meg, az udvari haditanács 1768 február 13-iki értesítése szerint lefokozták közlegénnyé, hogy így alkalma legyen a javulásra. Meghalt 1804 előtt.

(Nemességi adatok Z. Dánielnél. A gárdista, Z. Mózes és Nagyajtai Cserey Krisztina fia, Z. Mózesnek († 1758) első feleségétől, gr. Pekry Zsófiától származó unokája.)

1301. **ZEYK MIHÁLY** (Zeykfalvi).

Született 1742 Kútfalva (A. Fehér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből 1763 október 25-én, azonban nem vonult be.

(Nemességi adatok Z. Dánielnél. Valószínűleg Z. József testvérbátyja.)

1302. **ZEYK ZSIGMOND** (Zeykfalvi).

Született 1744 Pókafalva (A. Fehér vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Erdélyből, hol 1763 december 10-től 1775 augusztus 11-ig szolgált. Ez idő alatt beosztva 1769-ben a pozsonyi, majd 1771-ben a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától távozva, tartománybiztos lett Déván, 1791-ben pedig kir. hivatalos. Meghalt 1799.

(Nemességi adatok Z. Dánielnél, kinek testvére.)

1303. **ZICHY ISTVÁN** (Zichi és Zajki).

Született 1776 július 10 Ács (Komárom vm.). 1793 március 8-tól közlegény, majd 1795 december 16-tól alkáplár, végül 1796 december 16-tól káplár volt a 9. (Erdődy János) huszárezredben. A testőrségnél 1797 február 1-től 1798 április 11-ig szolgált Moson vármegye ajánlatára, mikoris leköszönt.

(Adománylevél 1548. A gárdista, kit Vas vm. is ajánlott, az 1754/55-ben Komárom vm. igazolt Z. György és Siess Julia fia, Z. György és Sallér Judit unokája.)

1304. gróf **ZICHY ZSIGMOND** (Zichi és Vásonkeői).

Született 1741 augusztus 2 Palota (Veszprém vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Veszprém vármegye ajánlatára, hol 1760 szeptember 18-tól 1763 szeptember 16-ig szolgált, mikoris cs. kir. kamarás lett és kivált a testületből. Utóbb, 1770—74 helytartótanácsos volt. Meghalt 1802 február 11.

(Nemességi adatok Z. Istvánnál. Magyar grófi rang 1679 augusztus 21. A gárdista, az 1754/55-ben Veszprém vm. igazolt gr. Z. János (1710—1764) és gr. Széchenyi Katalin († 1747) fia.)

1305. gróf **ZICHY-FERRARIS FERENC** (Zichi és Vásonkeői).

Született 1777 június 25 Wien. Eleinte pozsonyvármegyei aljegyző volt, majd 1798-tól cs. kir. kamarás, 1809 márciusától pedig a győrvármegyei felkelő nemes seregben alezredes. Még ez évben győri főispánhelyettes és a felkelő nemes csapat parancsnoka. Ily minőségben a győri csatában (1809 jún. 14.) dicséretesen szerepelt. Az ellenség előtt minden alkalommal igazi hazafiságot, bátorságot, hősiességet és álhatatosságot tanusított. Ő volt az első a nemesi felkelésben, aki osztályával, a győrivel, az ellenségnek ellenállt és legénységét egyfelől saját jópéldája, másfelől jutalmazások által fellelkesítve, rövid idő alatt valódi katonákká képezte. A testőrségnél 1812 december 9-től 2-ik testőralhadnagy. Ugyanezen évben lett a győri, mosoni és komáromi felkelő seregek parancsnoka és megkapta a Szt. István-rend kiskeresztjét. 1813 augusztus 17-től hadseregbeli beosztása — további testőrszolgálattal — számfeletti alezredes az 1. (Császár) huszárezredben. 1815 május 20-tól ugyanott 2-ik ezredes és az év folyamán győri adminisztrátor. 1826-tól győri főispán, 1830 január

16-án tábornok, 1836 január 1-től testőrfőhadnagy, végül 1836 március 8-tól altábornagy. Testőrfőhadnagyi minőségében 1836-ban a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítmény parancsnoka volt. Meghalt 1839 október 6-án Gyulafehérvár.

(Nemességi adatok Z. Istvánnál és gr. Z. Zsigmondnál. Zichy-Ferraris név 1811 április 12. A gárdista, gr. Z. Károly (1753—1826) és hg. Khevenhüller-Metsch A. Mária (1759—1809.) fia.)

1306. ZIRTY ANTAL.

Született 1784 Buda. A polgári életből, hol kamarai előljáró volt, vétetett fel a testőrséghez Horvátországból, ott azonban csak 1802 július 1-től 1803 július 17-ig szolgált. A gárdától a 2. (Schwarzenberg) ulánusezredhez osztatott be, de nem ide, hanem 1803 augusztus 1-én a 27. (Strasoldó) gyalogezredhez került, hol eleinte önköltséges hadapród, majd zászlós, végül alhadnagy. Innen hasonló rangban a 48. (Simbschen) gyalogezredhez helyeztetett. Utóbb, 1810-ben főhadnagy a horvát-slavon nemesi felkelő seregben, honnan a 34. (Davidovich) gyalogezredhez vezényelve, 1813-ban II. százados, 1814-ben pedig I. százados. 1815-től a páduai térparancsnokságnál teljesít szolgálatot. Rövidesen nyugállományba vonult, honnan 1821-ben újból alkalmazva, II. százados lett a mérnökkari akadémián. 1822-ben ismét a 34. (ekkor már Wied-Runkel) gyalogezredhez osztatott be 1823—24. pedig I. százados a 16. (Lusignan) gyalogezredben.

(A tulajdonképpeni családnév HOLCZMANN. A gárdista, az 1790 november 27-én címeresnemeslevelet nyert Z. Antal és Hinterholczer M.-Jozefa fia.)

1307. ZLINSZKY JÓZSEF (Irsai).

Született 1738 Apostag (Pest vm.). 1756 március 3-tól őrmester volt a 33. (Esterházy Miklós) gyalogezredben, honnan 1760 június 1-én a testőrséghez került. Betegeskedése miatt 1763 január 29-én a főudvarmesteri hivatal azzal az előterjesztéssel élt, hogy miután a testőrszolgálatot nem képes ellátni, helyeztessék el egyik tábori ezrednél. 1763 február 1-én ki is neveztetett főhadnaggyá és egyik magyar huszárezredbe való beosztása elrendeltetett. Az 1763 február 26-iki újabb előterjesztés szerint, minthogy betegsége nem javult, sőt ennek folytán a tábori szolgálatra is alkalmatlanná vált, főhadnagyi rangjának meghagyásával a testőrségtől való elbocsátása és nyugállományba helyezése javasoltatott. Az erre 1763 március 17-én kiadott rendelet Zlinszkyt évi 150 forint alhadnagyi ellátással nyugdíjazta is. Néhány év elteltével mint egészséges, újból szolgálatra jelentkezett és 1764-ben beosztatott az országgyűlés befejezése után Pozsonyban visszamaradó, majd 1765-ben a Lipót fhg. házassága alkalmával Innsbruckba kirendelt testőrkülönítménybe. 1768 augusztus 18-án elrendeltetett, hogy főhadnagyi rangban egyik lovasezrednél még akkor is el kell helyezni, ha nyugállományba vonuló vagy helyét átadó tiszt nem akadna. Így került 1768 december 19-én a Löwenstein-Wertheim vértes (utóbb 7. ulánus) ezredhez Tham Ferenc főhadnagy helyére, aki a titkos pénztárból kintalt 250 forint nyugellátással és 30 arany útiköltséggel távozott az ezredtől. Zlinszky 1769 január 4-iki bevonulása alkalmával 200 forint felszerelési átalányt kapott. Utóbb 1777-ben már mint kapitány osztozik testvéreivel.

(A gárdista Z. Imre (sz. 1713) és Kovachich Rozália fia, Z. Imre (1678—1722) pestvármegyei szolgabíró és Daróczy Bora († 1732. e.) unokája. Nemességi adatok Orsz. Ltár: 1772. évi Post. Adv. iratok.)

1308. **ZMESKAL FRIGYES** (Domanoveczi és Lestinei).

Született 1793 Lestine (Árva vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Árva vármegye ajánlatára, hol 1813 szeptember 30-tól 1816 május 26-ig szolgált, mikor is leköszönt.

(A gárdista, Z. Dániel (sz. 1765.) és Tótfalussy Judit fia, az 1754/55-ben Árva vm. igazolt Z. László és Meliorisz Zsuzsa unokája.)

1309. **ZOMBORY PÁL** (Zombori és Bodonlaki).

Született 1767 Kéked (Abaúj vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez Abaúj vármegye ajánlására, hol 1790 május 17-től 1795 május 16-ig szolgált. Ez idő alatt 1791-ben beosztva a prágai koronázásra, majd még ez évben a nádor mellé kirendelt testőrkülönítménybe. 1794-ben, minthogy a br. Splényi testőralkapitány elleni panaszirat szerkesztése alkalmával Szarvassy testőralhadnagyot és Heydendorff gárdasegédtisztet a Sztuparichnál tartott egyik tanácskozás alkalmával a szobából kiutasította, a panaszirat egy példányát pedig átadta gr. Szapáry Jánosnak a nádor főudvarmesterének, utóbb 10 napi fogságot kapott. A gárdától alhadnagyi rangban 200 forint felszerelési átalánnyal a 6. (Blankenstein) huszárezredhez került és ott 1796-ban főhadnagy, 1800-ban II. kapitány volt. Az ezredtől a 12. (Palatinus) huszárezredhez helyeztetett, hol 1804-ben I. kapitány. 1815 február 11-én őrnagyi ranggal vonult nyugállományba. Meghalt 1842 december 14-én Kassán.

(Címerlevél 1412. A gárdista, Z. Zsigmond (sz. 1740) és Melczer Ágnes fia, az 1754/55-ben Abaúj vm. igazolt Z. (Zombori) Imre (1709—1779) és Dévény Bora unokája.)

1310. **ZUBER ANTAL** (Nanhegyeseli).

Született 1817 március 30 Székesfehérvár. Tanulmányait 1834 július 22-én Győrött befejezve, 1834 október 10-től hadapród volt a 7. (Nostiz-Rinek) könnyű lovasezredben. A testőrséghez 1836 február 1-én vétetett fel Fejér vármegye ajánlására. Szolgálata alatt beosztva 1836-ban a pozsonyi országgyűlés tartamára, majd még ez évben a prágai koronázásra, végül 1839-ben ugyancsak a pozsonyi országgyűlés tartamára kirendelt testőrkülönítményekbe. 1839 november 28-án családi ügyben szabadságra ment és már nem tért vissza a gárdához, hanem a hadseregbeli bármily beosztásáról lemondva, 1840 szeptember 5-től a polgári pályán helyezkedett el és helyettes tartománybiztos lett Budán. Nemsokára megnősült, feleségül véve Vizkeleti és Szeptenczujfalusi Vizkelethy Mihálynak Gurahonczi Remekházy Erzsébettől született Etelka leányát (sz. 1822 aug. 14. † 1894 jan. 16.). Házassága után leköszönt állásáról, hazatért és atyja tabajdi (Fejér vm.) birtokán gazdálkodott 1848-ig. A szabadságharc kitörése után István nádor 1848 augusztus 24-én kinevezte nemzetőrőrnagygyá és egy zászlóalj parancsnokává Székesfehérvárra. Bekerülvén Schwechátnál (1848 okt. 30.) Görgey táborába, 1849 június 12-től a had-

ügyminisztérium rendőrségi osztályának és valamennyi térparancsnokság főnöke, eleinte ugyancsak őrnagyi, majd alezredesi rangban. 1849 márciusában Hajdúböszörményen Kövér György volt követtel történt összetűzése alkalmával súlyosan megsebesült és csak hosszabb gyógykezelés után épült fel. 1850 március 20-án az aradi haditörvényszék 6 évi várfogságra ítélte. Többhavi fogságából kiszabadulva, eleinte Wienben, utóbb pedig Budán nyert alkalmazást. 1855—62 az Óbarakon (Fejér vm.) örökölt birtokon gazdálkodott, 1862—67 a dombóvári hg. Esterházy, 1867—72 pedig a csákvári gr. Esterházy birtokokból bérelt. 1872—77 a csákvári uradalom jószágigazgatója. Tevékeny részt vett Fejér vármegye gazdasági és politikai életében és érdemei elismeréseül Ferenc József-rend lg.-keresztet kapott. 1877-től Budapesten, utóbb pedig Óbarakon lakott. Meghalt 1908 december 29-én Óbarak.

(A gárdista, ki 1844-ben nemesi bizonyságlevelet nyert Fejér vm., az 1823 január 17-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert Z. Imre és Rumpler Borbála fia.)

1311. **ZSIDKOVSZKY ISTVÁN** (Szemesovai).

Született 1800 Wien. 1815 december 1-től önköltséges hadapród volt a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1823 május 1-től 1827 szeptember 10-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlására, mikor is leköszönt.

(A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm.)

1312. **ZSIDKOVSZKY PÁL** (Szemesovai).

Született 1753 Lovaspatona (Veszprém vm.). 1772-től önköltséges hadapród, majd káplár az 52. (Károlyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1780 augusztus 24-től 1785 október 21-ig szolgált Veszprém vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1780-ban beosztva a pozsonyi testőrkülönítménybe, 1784-ben pedig a szt. korona kíséretébe. Utóbb tokaji postamester volt.

(Nemességi adatok Orsz. ltár: 1775. évi Post. Adv. iratok között.)

1313. **ZSIGÁRDY BÁLINT.**

Született 1750 Réte (Pozsony vm.). A polgári életből vétetett fel a testőrséghez 1772 november 7-én Pozsony vármegye ajánlására. Szolgálata alatt 1774-ben beosztva a milánói testőrkülönítménybe. A gárdától 1776 december 31-én távozott. Utóbb 1784 január 23-tól alhadnagy a 10. (Barcó) huszárezredben, hol 1786-ban főhadnagy, 1792-ben pedig II. kapitány volt. Majd a 4. (Levenher) könnyűlovasezredhez helyeztetett és 1797-ben I. kapitány. Hasonló rangban még a Sachsen-Coburg-Saalfeld (utóbb 6. dragonyos) ezredben, végül pedig az 1. (Merveldt) ulánusezredben is szolgált, honnan 1801 február 16-án nyugállományba vonult. Meghalt 1824 március 12-én Vágszerdahely (Pozsony vm.).

(A család nemességét 1723-ban a nádor elismerte, 1754/55-ben pedig Pozsony vm. igazolta. Új nádori adománylevél 1773.)

1314. ZSIGÁRDY GYÖRGY.

Született 1756 Réte (Pozsony vm.) 1773 december 19-től hadapród, majd 1778 július 4-én zászlós volt az 52. (Károlyi) gyalogezredben. A testőrségnél 1782 január 19-től 1791 december 12-ig szolgált Pozsony vármegye ajánlására. Ez idő alatt 1784-ben beosztva a morvaországi sereghez, majd a török háború alkalmával 1787 szeptember 17-én alhadnagyi rangban a 32. (Gyulay Sámuel) gyalogezredhez helyeztetett. A gárdához visszatérve, 1790-ben a magyar szt. koronát kísérő 6 testőr egyike. 1790 április 18-án póstamesteri állásért folyamodott, azonban kérelme nem volt teljesíthető. 1791-ben beosztva a prágai koronázásra kirendelt testőrkülönítménybe. A gárdától 18 évi katonai és testőrszolgálata után II. kapitányi ranggal és évi 400 forint ellátással vonult nyugállományba.

(Nemességi adatok Zs. Bálintnál. A gárdista, az 1754/5-ben Pozsony vm. igazolt és Réten lakó Zs. András fia, Zs. György unokája, Zs. Ferenc és Nagyszombathy másként Sövegjártó Éva szépunokája.)

1315. ZSITVAY LÁSZLÓ.

Született 1801 Vukovár (Szerém vm.). 1818 november 1-től önköltséges hadapród a bródi (utóbb 7.) határőrgyalogezredben, majd 1820 augusztus 11-től ugyancsak hadapród, utóbb pedig 1820 november 16-tól káplár a 2. (Sándor) gyalogezredben. A testőrségnél 1822 április 1-től 1827 március 31-ig szolgált Slavóniából, honnan alhadnagyi rangban a 6. (Rosenberg-Orsini) könnyű lovasezredhez helyeztetvén, ott 1828-ban főhadnagy, 1835-ben II. kapitány, végül 1839-ben I. kapitány volt. 1845 október 1-től nyugállományba vonult. Meghalt 1865 november 17-én Gutor (Pozsony vm.).

(A gárdista, az 1801 január 23-án címeresnemeslevelet nyert Zs. Ferenc és Szlavniczai Sándor Teréz fia.)

C) A testőrséghez ajánlottak, de fel nem vétettek névjegyzéke 1760—1848.

1. Abaúj vármegye.

1765 — Fridrich Lajos kapitány a Nádasdy (9) huszárezredben.
1767 — Majer Károly orvos, ismeretlen nevű Abaúj vm. született fia.
1772 — Vay Elek közlegény a Siskovics (37) gyalogezredben (György kassai tartománybiztos fia, János és József gárdisták testvére).
1775 — br. Vécsey János (János volt Ung vm. administrator fia).
1787 — Györgyi János 21 éves, sz. Kassa, 1784-től közlegény, 1786-tól hadapród, 1787-től káplár a De Vins (37) gyalogezredben.
Magyarósy Vince 21 éves, sz. Kassa, 1786-tól hadapród, 1787-től káplár az Alvinczy (19) gyalogezredben.
1792 — Rakovszky István-József hadapród az Erdődy (9) huszárezredben.
1793 — Alexius András.
Vendéghy Sámuel.
1801 — Szebeny Gáspár (Ferenc kassai polgár fia) 1795-től szolgál az Erdődy (9) huszárezredben.
1804 — Diósy Tamás (István fia).
1805 — Rátkay Ferenc.
1813 — Keltz István (de Fületincz) Zsigmond fia.
1816 — Bukovich János (Antal fia) 19 éves, hadapród a Wied-Runkel (34) gyalogezredben.
1817 — gr. Dessewffy Ágoston (Sámuel fia) hadapród a Splényi (51) gyalogezredben. (Egyidejűleg Szabolcs és Sáros vm. is ajánlották.)
1821 — Klestyinszky István.
1831 — Keltz Vendel (Zsigmond és Fekete Anna fia) 1831-től hadapród a Máriássy (37), 1832-től pedig a Mecséry (51) gyalogezredben.
1833 — Gyurkovics Ferenc hadapród a Hessen-Homburg (19) gyalogezredben.
1834 — Puky József hadapród a Wacquant-Geozelles (62) gyalogezredben.
1840 — Wouvermans Amádé (Amádé alezredes és Kroch Mária fia) hadapród a Hessen-Homburg (19) gyalogezredben. Honfiúsítás 1827.
1842 — Martinidesz Imre 21 éves hadapród a Vilmos (34) gyalogezredben.
1845 — Darvas András sz. 1828 március 27., (József fia) hadapród a Wallmoden-Gimborn (6) vértes lovasezredben.

Macza Imre, } M. József árvái.
Macza János }

1846 — Gaál Károly 21 éves (néhai József és Komáromy Konstancia fia) hadapród az Este (3) huszárezredben.
Macza József.
Petrovay Leusták 17 éves (István kir. tanácsos fia). 1847-ben Ung vm. is ajánlja.
Zámbory Emil (József kassai polgár fia) hadapród a Vilmos (34) gyalogezredben.

Összesen: 28.

2. Arad vármegye.

1792 — Végh György káplár a Gyulay Sámuel (32) gyalogezredben.
1796 — Bessenyey János.
1803 — Edelspacher Zsigmond, előbb főhadnagy a nemesi felkelő seregben, utóbb pedig hadapród a Saint-Julien (61) gyalogezredben.
1806 — Ormós Antal (de Csicser) 20 éves, hadapród az Esterházy Miklós (32) gyalogezredben.
1807 — Csernovics János (de Mácsa), János fia.
1813 — Izsáky Lajos.
Somogyi László.
1814 — Deschán Károly (József fia).
1817 — Csernovics Péter.
Lovászy Zsigmond.
1824 — Balás Márton (de Sipek) Sándor fia, hadapród a Gyulay Ignác (60) gyalogezredben.
1828 — Hoffbauer Lajos (Ferenc fia).
1829 — Spech István hadapród a Gyulay Ignác (60) gyalogezredben.
1836 — Vörös Sándor (Zsigmond fia) hadapród a Császár (1) ulánusezredben.
1847 — Boros István (András fia) sz. 1828., közlegény a Sándor (2) gyalogezredben.

Összesen: 15.

3. Árva vármegye.

1769 — Lokcsánszky András.
1772 — Kubinyi Kristóf (de Felsőkubin).
1780 — Dedinszky János 24 éves, sz. Dedina, káplár, majd 1784-től hadapród az Albert hg. (1) karabélyos lovasezredben.
1787 — Bajcsy Lajos 22 éves, sz. Gecelfalva, közlegény a Gyulay Sámuel (32) gyalogezredben.
1792 — Marsovszky István 24 éves, a Vukassevich (48) gyalogezrednél szolgál és résztvett a török háborúban.
1793 — Meskó Sándor.
1797 — Okolicsányi Károly (az alispán fia).
1800 — Reviczky Antal 18 éves.
1807 — Ambrózy György.
1815 — Reviczky Péter.
1820 — Koroda Ferenc közlegény a Gyulay Ignác (60) gyalogezredben.

1821 — Dedinszky Antal (Jónás fia) 1815-től szolgál és hadapród a Frigyes-Vilmos (10) huszárezredben.
1833 — Dobák Eduárd hadapród a Wasa (60) gyalogezredben.

Összesen: 13.

4. Bács vármegye.

1760 — Boczor Dániel.
1768 — Vojnits Márk főhadnagy a Siskovics (37) gyalogezredben.
1771 — Piukovich Simon.
1781 — Latinovits Péter.
Zákó Demeter hadapród a Tillier (14) gyalogezredben.
1795 — Diván György.
Piukovich József.
1796 — Fratricsevics Antal (a pesti bíró fia).
1801 — Vukovics József.
1805 — Markovics Zsigmond 17 éves, hadapród az Esterházy Miklós (32) gyalogezredben.
1808 — Koronay József (József fia).
1813 — Markovics Domokos.
1821 — Rudics Móric.
1824 — Michailovich Sándor hadapród a Hiller (53) gyalogezredben.
1838 — Bottlik Márton (Márton fia) alkáplár a csajkásoknál.
Szalmásy József (Miksa fia).
Vörös Vendel káplár a Bakonyi (33) gyalogezredben.
1840 — Kuluncsich Nep. János hadapród a Lipót fhg. (53) gyalogezredben.
1844 — Rezsni Imre (de Pacsér) 17 éves, János fia, hadapród a csajkásoknál.
1848 — Varga Mihály hadapród a Ferenc-Károly fhg. (52) gyalogezredben.

Összesen: 20.

5. Baranya vármegye.

1775 — Bésán István 18 éves, már szolgált a D'Alton (19) gyalogezredben.
Petrovszky János (de Mindszentfalva) 19 éves (Ferenc ezredes a Széchényi (3) huszárezredben, fia).
1779 — Hoitsy István 20 éves, 1773-tól az Esterházy Miklós (33) gyalogezredben szolgál.
1781 — Salamon Imre (Sándor fia).
1786 — Gromann János 22 éves, sz. Pécs, hadapród a Czartoryski-Sangusko (4) vértes lovasezredben.
Vitkóczy Ferenc 20 éves, sz. Pécs, hadapród a Preiss (24) gyalogezredben.
1787 — Vass Vince 23 éves, sz. Pécs, káplár a Zezschwitz (5) vértes lovasezredben.
1794 — Mitterpacher Ignác (János fia).
1799 — Sauska Antal.
1801 — Knapp Ferdinánd-Ignác.
1807 — Sauska Lajos.
1814 — Mihájlovics Imre.
1824 — Sey Ferenc vármegyei gyakornok.
1825 — Hegedüs Ferdinánd (Ferenc fia).

1827 — Sey Lajos (Ferenc fia).
1830 — Mitterpacher Ferenc-Ágost (Ignác fia) hadapród a Sándor (2) gyalogezredben.
1831 — Grabarics Béla (Antal fia) káplár a Császár (1) huszárezredben.
1834 — Sey Nep. János (Ferenc fia) hadapród a Ferenc-Károly fhg. (52) gyalogezredben.
1835 — Jeszenszky Gyula hadapród a Károly (5) huszárezredben.
1841 — Országh Imre (de Dezsér).
1842 — Gaál Boldizsár.
1846 — Knapp József (Ferdinánd fia) hadapród a Ferenc-Károly fhg. (52) gyalogezredben.

Összesen: 22.

6. Bars vármegye.

1760 — Gaál Sándor.
Ordódy Antal.
Pyber János.
Simon László.
1766 — Krasznecz László.
1767 — Lüley Ignác (1773-ban mint a huszti kamara uradalmi gazdatisztét Máramaros vm. is ajánlja).
1768 — Fischer Antal.
Lüley István 19 éves, előbb a nagyszombati collegium növendéke, most pedig Prágában a Koch (utóbb 17.) gyalogezrednél szolgál.
1775 — Lüley Mátyás káplár.
Ordódy György közlegény a Voghera (4) vértes lovasezrednél.
1779 — Rudnyánszky Ferenc 25 éves, az Esterházy Imre (3) huszárezrednél szolgál.
1780 — Bacskády Sándor.[1]
Kürthy József 25 éves.
Simonyi Sándor 23 éves, zászlós a Gyulay Sámuel (32) gyalogezredben.
Schulz Károly 25 éves, sz. Körmöcbánya, hadapród a Berlichingen (utóbb 9.) dragonyos ezredben.
1783 — Dombay József (Ferenc fia).
1786 — Simonyi Elek 26 éves, sz. Simony, alhadnagy a Gyulay Sámuel (32) gyalogezredben.
1792 — Litassy Bálint, } mindkettő hadapród az Esterházy Antal (34)
Litassy Bertalan, } gyalogezredben.
1793 — Klobusiczky János.
1795 — Marsovszky Antal, a Ferdinánd fhg. (3) huszárezrednél szolgál.
1796 — Litassy Bertalan, őrmester az Antal fhg. (52) gyalogezredben.
Simonyi János.
1797 — Kovács János lovaskáplár.
Majthényi Kristóf alkáplár a Wurmser (8) huszárezredben.
1798 — Székely Antal (István fia).

[1] Talán azonos az 1790-ben felvettel.

1801 — Csóka József.
Sándor János.
1803 — Lüley Jónás.
Marsovszky Imre hadapród a Nauendorf (8.) huszárezredben.
Simonyi János 19 éves.
1804 — Majthényi Ferenc.
1807 — Jekelfalussy Antal 23 éves.
1814 — Lüley Lajos.
1815 — Kvassay Károly, a wieni katonaiskola növendéke.
1818 — Lüley Dénes, 21 éves (sz. Lüle, János fia), 1812 július 12-től önkéntes, 1817 május 1-től káplár a Császár (1.) huszárezredben.
1826 — Kapu György káplár, a Ferdinánd fhg. (3.) huszárezredben.
1827 — Névery Flórián (Elek fia), hadapród a Kienmayer (8.) huszárezredben.
1828 — Kvassay Ferenc (Mihály fia), hadapród a Károly fhg. (3.) ulánus ezredben.
Schulz Felix-József (özv. anyja Benkó Jozefa), hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
1830 — Gál Lajos (Miklós fia), hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
1838 — Birsy József őrmester a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
Ruttkay Károly.
1843 — Sipeky György 19 éves, hadapród a 4. (Lipót nhg.) dragonyos ezredben.
1845 — Kürthy Arnold (Lajos fia).
1847 — Lipthay Ágoston (Gábor fia), sz. 1830, hadapród az 5. tábori tüzérezredben.

Összesen: 46.

7. Békés vármegye.

1769 — Ribiczey Ferenc.
1780 — br. Rudnyánszky Pál, a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben szolgál.
1787 — Kaló János 24 éves, sz. Gyula, hadapród a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1793 — Boda István káplár a Vécsey (4.) huszárezredben. (Baranya vm. is ajánlotta.)
1795. — Lukács Gergely.
1810 — Virágos Sándor (András fia), főhadnagy a békésvármegyei önkéntes lovascsapatban.
1818 — Boczko Ferenc.
Kornély Ignác (de Holdmézes).
1822 — Kornély Márkus-Sándor (de Holdmézes), Ambrus fia.
1831 — Tomcsányi Károly (Kristóf fia), 19 éves, a tullni utásziskola növendéke.

Összesen: 10.

8. Bereg vármegye.

1769 — Klobusiczky Ferenc.
1772 — br. Leppel Ádám.
1774 — Joó Ferenc.

1776 — Buday Péter (de Boly?) Ferenc alispán fia.
1780 — Buday Zsigmond, 20 éves.
1781 — Bessenyey Lajos, irnok.
1782 — br. Eötvös Károly, 22 éves, sz. Kassa, 1779-től őrmester, 1784-től hadapród az Albert hg. (1.) karabélyos lovasezredben.
Guthy Sándor, 1768-tól szolgál és káplár az Esterházy Imre (3.) huszárezredben.
1793 — Kölcsey Sándor a Levenher (4.) könnyű lovasezrednél szolgál. (Szatmár vm. is ajánlotta.)
1801 — Somosy Menyhért.
1802 — Jósa Károly (de Pankota), káplár a Mészáros (10.) huszárezredben.
1806 — Dolinay József.
1809 — Strobl Lőrinc (József fia) káplár a Stipsicz (10.) huszárezredben.
1817 — Rácz Sámuel (de Borosjenő), sz. 1795 január 18-án Mezőkászony, (R. György és Szentpétery Éva fia, R. György kapitány unokája).
1824 — Péchy László (de Péchujfalu).
1825 — Somosy Antal (Ferenc fia), hadapród az O'Reilly (3.) könnyű lovasezredben. (Egyidejűleg Szabolcs vm. is ajánlotta.)
1826 — Bornemissza Károly (de Illosva).
1832 — Trsztenszky Sándor, hadapród a Palatinus (12.) huszárezredben.
1834 — Dercsényi István, hadapród a Császár (1.) huszárezredben.
1840 — Buday Sándor.
1841 — Bikkesy alias Heinpucher Alajos.
1842 — Ruzsák Lajos, káplár a Dom Miguel (39.) gyalogezred gránátos zászlóaljában.
1843 — Buday Lőrinc (de Bölse), sz. 1822 augusztus 10-én Sárosoroszi. (Károly és Markovits Anna fia). Tanulmányait a kassai kir. akadémián végezte 1843-ban.
1847 — Gombos László (de Hatház), sz. 1827 Nagyág (Hunyad vm.), hadapród az oláh határőrgyalogezredben.

Összesen: 24.

9. Bihar vármegye.

1766 — Irinyi Ferenc, közlegény a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1782 — Reviczky Antal 24 éves, sz. Debrecen (Imre fia), hadapród, majd 1784-től káplár, 1786-tól pedig őrmester a Kálnoky (2.) huszárezredben.
1786 — br. Huszár István, 22 éves, sz. Hagymádfalva, hadapród az 1. székely határőrgyalogezredben.
1787 — Domokos Jakab, 27 éves, sz. Debrecen, 1781-től hadapród, 1786-tól pedig zászlós a Wartensleben (28.) gyalogezredben.
Szent-Iványi Xav. Ferenc, 24 éves, sz. Debrecen, hadapród a De Vins (37.) gyalogezredben.
1795 — Lukács Ferenc (József debreceni tartománybiztos fia).
Sughó József.
1804 — Baranyi István (vagy Mihály).
Draveczky József (Miklós fia), hadapród a Palatinus (12.) huszárezredben.
Kalathay István, 19 éves, 1801-től hadapród a Blankenstein (6.) huszárezredben. (Nagybátyja Xav. Ferenc váradi püspök.)

1806. — Beöthy László (László alispán fia). } mindkettő főhadnagy a
Tokody Imre (György fia). } nemesi felkelő seregben.
1808 — Klobusiczky János (József fia).
1813 — Mikó Lajos (de Kémer), Mihály fia.
1816 — Darvay Dániel.
Szacsvay Sándor gránátos hadapród a Jánosy-féle tüzércsapatban.
1817 — Kalathay Mihály, közlegény a Máriássy (37.) gyalogezredben.
1820 — Nadányi Gergely (Antal fia) lakik Váradolaszi.
1823 — ifj. Szent-Iványi Ferenc hadapród a Hessen-Homburg (19) gyalogezredben.
1825 — Draveczky Béla, sz. 1805 április 7., Svábolaszi (János és Keczely Katalin fia) 1821-től szolgál és hadapród a Duka (39) gyalogezredben.
1827 — Thurzó Ignác.
1828 — Bige Imre (Márton fia).
Farkas Lajos (de Losoncz).
1829 — Bagossy Miksa.
1835 — Szász József közlegény a Dom Miguel (39) gyalogezredben.
1836 — Szunyogh Ágoston (Dénes fia) hadapród a Dom Miguel (39) gyalogezredben. (Egyidejűleg Szabolcs vm. is ajánlotta.)
1837 — Tornay Eduárd (néhai József és Csernák Zsuzsa fia).
1839 — Vinkler Sándor 21 éves, gránátos káplár a Dom Miguel (39) gyalogezredben.
1846 — Beőthy Sándor 18 éves (Sándor fia).
Gencsy János (Farkas fia), sz. 1829., Kraszna vm. Előbb gyakornok az erdélyi kancelláriánál, majd hadapród a Károly-Ferdinánd fhg. (51) gyalogezredben. (Ez évben még Kraszna vm. is ajánlotta.)
Thuolt István (József fia) hadapród a Miklós (9) huszárezredben.

Összesen: 31.

10. Borsod vármegye.

1778 — Décsy Mihály 23 éves.
Löcsey Károly 24 éves, közlegény a Barco (10) huszárezredben.
1786 — Fáy György 33 éves, sz. Szendrő, káplár az Erdődy (9) huszárezredben.
1801 — Karácsondy Mihály káplár, majd őrmester, végül alhadnagy a nemesi felkelő seregben, utóbb pedig Abaúj vm. esküdt.
1802 — Lenkey Achátius.
1807 — Löcsey János káplár a Palatinus (12) huszárezredben.
1813 — Dudinszky László (János fia).
1817 — Bárány János (Péter lakik Mikolc és Palásthy Zsuzsa — P. Mihály tábornok leányának — fia) hadapród a Ferdinánd fhg. (3) huszárezredben.
1818 — Almásy Gedeon (Mihály fia).
1821 — Brogyányi István (István fia).
1829 — Rasztóczky Mátyás (János fia) hadapródőrmester a Máriássy (37) gyalogezredben.
Szemere László (László fia) vármegyei jegyző, utóbb 1832-ben hadapród a Palatinus (12) huszárezredben.

1830 — Gombos Miksa.
1836 — Eötvös Lajos 19 éves, hadapród a Benczur (34) gyalogezredben.

Összesen: 14.

11. Csanád vármegye.

1802 — Szilvásy István 20 éves (Ferenc fia) 1799-től szolgál a Blankenstein (6) huszárezredben, hol utóbb 1806-ban őrmester.
1821 — Demelics Péter (de Panyova).
1828 — Asbóth Adolf (András fia) hadapród a Schneller (5) könnyű lovasezredben.
1835 — Bogdanovich Dávid (Flórián fia) hadapród a Dom Miguel (39) gyalogezredben.
1838 — Bogdanovich Albert (1839-ben Arad vm. is ajánlotta.)

Összesen: 5.

12. Csongrád vármegye.

1763 — Jankó Ferenc 22 éves (János szegedi senator fia) zászlós a Baranyay (8) huszárezredben.
1771 — Fejér János káplár az Albert hg. (1.) karabélyos lovasezredben.
Kutró Antal közlegény a Siskovics (37.) gyalogezredben.
1774 — Kamocsay Imre közlegény a Caramelli (2.) vértes lovasezredben.
1807 — Bogyó József (István fia).
Pozsonyi Ignác 19 éves.
1810 — Kiss Károly (József fia) hadapród a Weidenfeld (37.) gyalogezredben.
1814 — Török Lajos.
1820 — Horváth Lajos.
1822 — Márton Péter (de Meszlen) László fia.
1834 — Kolumbán Imre (Ferenc fia) hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
1840 — Müller Lajos (anyja Bogyó Erzsébet).

Összesen: 12

13. Esztergom vármegye.

1772 — Somody Antal az Esterházy Miklós (33.) gyalogezrednél szolgál.
1777 — Misics János (István fia).
1781 — Sissay Dávid 18 éves sz. Esztergom (János alispán fia) őrmester, majd 1786-tól zászlós a Preysach (39.) gyalogezred 3. zászlóaljában.
1792 — Horváth Zsigmond.
1818 — Dubrovay János (Sándor fia).
1828 — Vargha alias Józsa László-Benedek, lakik Szölgyén.
1842 — Palkovich Lajos (Károly fia) 22 éves, hadapród az 5. tüzérezrednél.
1843 — Stupiczky Pál 18 éves (János fia) hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.

Összesen: 8

14. Fejér vármegye.

1771 — Naszvady Ádám.
1775 — Boncz János (Farkas fia).
Daróczy Lajos.
1780 — Farkas József 23 éves.
Hávor József 22 éves.
1782 — Hiemer Ignác 21 éves sz. Székesfehérvár (Mihály fia) káplár, majd 1786-tól őrmester a Lobkowitz-féle (utóbb 8. ulánus) lovasezredben.
1787 — Salamon Antal 35 éves sz. Alap, őrmester az Esterházy Imre (3.) huszárezredben.
1792 — Meszlényi János.
Szikszty Ferenc.
Zlinszky Imre.
1795 — Pribék Alajos (az alispán fia) 1791-től hadapród a Zezschwitz (5.) vértes lovasezredben.
1805 — Ürményi Vince.
1806 — Szluha Sándor.
1813 — Huszár János.
1820 — Salamon Imre (de Alap) hadapród a Schwartzenberg (2.) ulánus ezredben.
1826 — Vancsay Ignác (Ferenc fia) hadapród a György (5.) huszárezredben.
1827 — Salamon Nep. János hadapród a Ferenc fhg.(2 .) vértesezredben.
1831 — Molnár János 18 éves Székesfehérvárról (János fia) hadapród a Söldner (23.) gyalogezredben.
1835 — Mészöly Farkas hadapród a Ferdinánd fhg. (3.) huszárezredben.
1838 — Szabó György hadapród a 3. tábori tüzérezrednél.
1841 — Eklér Károly hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.

Összesen: 21

15. Gömör vármegye.

1761 — Szentmiklóssy Pál, Szentmiklóssy Sándor } Sz. Ferenc fiai.
1767 — Barkassy Pál.
Tornallyay Pál.
1768 — Hubay Márton.
Szathmáry-Király László.
1783 — Eötves Márton 25 éves sz. Rozsnyó, káplár a Mecklenburg-Strelitz vértes (utóbb 4. dragonyos) lovasezredben.
Fáy Antal 23 éves sz. Gicén, hadapród a D'Alton (19.) gyalogezredben.
Máriássy Ádám 21 éves sz. Berzéte, káplár, majd 1786-tól őrmester a Barco (10.) huszárezredben.
1786 — Schramkó György 29 éves sz. Gömörpanyit, őrmester az Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
1792 — Fáy István hadapródkáplár az Erdődy (9.) huszárezredben.
1794 — Mumhardt Károly (Sándor volt testőr fia) 20 éves, őrmester az Alvinczy (19.) gyalogezredben.
1795 — Fáy Ferenc 18 éves.

1802 — Kubinyi András.
1805 — Csernus Antal.
Czibur András.
1807 — Szentmiklóssy Ágoston (Gábor fia).
1817 — Lányi Sámuel 26 éves főhadnagy.
Szentmiklóssy Ferdinánd (László fia).
1826 — Márkus Imre hadapród a Frigyes-Vilmos (10.) huszárezredben.
Sebők József hadapród a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
1831 — Ragályi Miksa hadapród a Palatinus (12.) huszárezredben.

Összesen: 22

16. Győr vármegye.

1764 — Börcsy Mihály kir. táblai jegyző.
1767 — Kálóczy Sándor.
1775 — Szép Gábor 17 éves (Ferenc fia).
1777 — Neupauer Antal (Tóbiás fia) hadapród a Károlyi (52) gyalogezredben.
1780 — Andrássy Dávid 19 éves sz. Győr, hadapród, 1786-tól pedig zászlós a Gyulay Sámuel (32) gyalogezredben.
Fejérpataky László 22 éves
Somogyi János 32 éves gránátoskáplár az Esterházy Miklós (33) gyalogezredben.
1781 — Milkovics György őrmester az Orosz (31) gyalogezredben.
1782 — Bezerédj Ferenc 18 éves sz. Győr (Mihály fia) hadapród a varasdi (utóbb 5.) határőrgyalogezredben.
Rogoz József hadapród a Graeven (4) huszárezredben.
1786 — Márffy Ferenc 23 éves sz. Győr, hadapród Clerfayt (9) gyalogezredben.
Vörös István 27 éves sz. Győr, káplár a Wurmser (8) huszárezredben.
1792 — Torkos Kristóf őrmester az Esterházy Antal (34) gyalogezredben.
1795 — Fejes Béla hadapród az Erdődy (9) huszárezredben.
1796 — Babos Antal.
1798 — Prikkel András őrmester a nemesi felkelő seregben.
1801 — Huszár János alhadnagy a nemesi felkelő seregben.
1802 — Tóth Sámuel (Imre fia) hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1806 — Vajda Ignác őrmester a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1808 — Kálóczy Dénes hadapród a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
gr. Sigray Lázár (János fia) hadapród az Ott (5.) huszárezredben.
1814 — Matkovics Sándor.
Vincze Ignác.
1818 — Győry Imre 23 éves hadapród a Ferdinánd fhg. (3.) huszárezredben.
1819 — Vörös alias Kovács János.
1821 — Schopf Alajos 22 éves (Ferenc fia).
1822 — Balogh Kálmán (József fia).
1824 — Noszlopy Pál hadapród a Ferenc fhg. (2.) vértesezredben.
Szabó Lajos (de Bucs) hadapród a Miksa-József (31.) gyalogezredben.

1836 — Hülff János (Pál fia) aknász hadapród.
1842 — gr. Sigray Sándor hadapród a Dom Miguel (39.) gyalogezredben.

Összesen: 31.

17. Heves vármegye.

1760 — Orczy Sándor.
Ugronovich Kristóf.
1763 — Besze Antal.
1768 — Csukás Elek.
1772 — Farkas Péter káplár a Haller (31.) gyalogezredben.
1774 — Sághy Pál 22 éves.
1776 — Imre József közlegény a Haller (31.) gyalogezredben.
1780 — Rakovszky Imre.
1786 — Várkonyi Mihály 32 éves sz. Csány, káplár a Toscana (2.) huszárezredben.
1787 — Kántor Barnabás 19 éves sz. Gyöngyös, káplár a Toscana (2.) huszárezredben.
1794 — Végh Antal (egyidejűleg Pest vm. is ajánlotta).
1798 — Subich Imre.
1799 — Rövid alias Kurcz Antal, hadapród a Splényi (51.) gyalogezred gránátos zászlóaljában.
1801 — Vratarics Károly.
1802 — Miklósy József 19 éves, főhadnagy a nemesi felkelő seregben.
1803 — Góth Bertalan 21 éves, káplár a Császár (1.) huszárezredben.
Petheő Antal.
1804 — Radics Antal 19 éves, hadapród a Ferdinánd fhg. (3.) huszárezredben.
1806 — Panker József 19 éves.
1807 — Dévay István káplár a Palatinus (12.) huszárezredben.
1808 — Lipovniczky József.
1813 — Földváry István.
1817 — Sipos Lajos (de Dobfenek) 16 éves sz. Ecsed (András fia), 1817 március 9-től hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben. (Egyidejűleg Pest vm. is ajánlotta.)
1820 — Majzik Gergely (de Tarcsa) 22 éves András fia, hadapród a Knesevich (3.) dragonyosezredben.
1823 — Farkas György, 1820-tól szolgál a Palatinus (12.) huszárezredben.
1829 — Lipthay József 20 éves (Zsigmond fia) hadapród a Palatinus (12.) huszárezredben. (Egyidejűleg a Jászkún kerület is ajánlotta.)
Petheő Alajos hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1830 — Medveczky Antal.
1831 — Rubendunst János (de Ritters) hadapród a Sándor (2.) gyalogezredben.
1835 — Hellebronth Károly (de Tisza-Beő) hadapród a 9. vadászzászlóaljban.
1836 — Mednyánszky Sándor (de Miglész).
1838 — Egyed Ignác a wieni hadmérnöki akadémia növendéke, 1841-től hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
1839 — Végh György (Antal fia).

1840 — Halasy Márton.
1841 — Petheő Jenő hadapród a Rukavina (61.) gyalogezredben.

Összesen: 35

18. Hont vármegye.

1768 — Palásthy János.
1780 — Pierstl Mátyás 22 éves.
Simonyi Ferenc.
1783 — Misics János káplár a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
Schmidt Sámuel őrmester a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1786 — Nagy Nep. János 29 éves sz. Középpalojta, hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1813 — Held Ignác.
Luka László.
1820 — Marschalkó Károly.
1822 — Brunswick Antal (Zsigmond fia) a Sándor (2.) gyalogezrednél közlegény.
1829 — Podhorszky Eduárd (József és Fekete Katalin fia) hadapród a Mayer (45.) gyalogezredben. 1832-ben újra ajánlva, de akkor is sikertelenül.
1830 — Bucsy Imre közlegény a Coburg (8.) huszárezredben.
Tersztyánszky Zsigmond hadapród a Palatinus (12.) huszárezredben.
1832 — Nagy Lajos káplár az Esterházy Miklós (32) gyalogezredben.
1842 — Tersztyánszky László.

Összesen: 15.

19. Komárom vármegye.

1760 — Csécsy József.
Kürthy Ignác.
Madaskovics József.
1762 — Klósz János
Zámory György.
1767 — Szévald Ferenc.
1775 — Komáromy Imre káplár a Pálffy János (53) gyalogezredben.
Liptay Ferenc 19 éves esküdt.
Pruzsinszky János.
1777 — Lassgallner Mihály közlegény a Wurmser (8) huszárezredben.
1780 — Ghyczy Ferenc (de Assakürt).
1782 — Lassgallner András (Mihály testvére).
1783 — Milkovics György 23 éves, utóbb 1784-től káplár, 1786-tól zászlós volt az Orosz (31) gyalogezredben.
1790 — Kürthy Simon (de Fajkürt) 32 éves sz. Kolta, káplár a Schröder (26) gyalogezredben.
1794 — Zámory György.
1796 — Akacs Ferenc (de Baromlak) hadapród a Ferdinánd fhg (2) gyalogezredben.
1797 — Laky András.
1800 — Magyary Antal.
Nedeczky Zsigmond 22 éves.
1802 — Bozzay János.

1806 — Miskey Dániel káplár az Ott (5) huszárezredben.
Vizer Ferenc közlegény a Császár (1) huszárezredben.
1813 — Domonkos Antal hadapród a Stipsicz (10) huszárezredben.
1818 — Aranyossy Tamás (Pál fia) hadapródkáplár a Hessen-Homburg (19) gyalogezredben.
1822 — Csuzy János hadapród a Gyulay Ignác (60) gyalogezredben.
Simonyi Gyula 19 éves (sz. Keszegfalva, Vendel fia). 1819 november 1-től szolgál eleinte a Wurmser (8) huszár-, majd mint hadapród a Nostiz (7) könnyű lovasezredben és harcolt a francia háborúban.
1823 — Hunyady Móric (Ferenc fia) hadapród a Hessen-Homburg (19) gyalogezredben.
Kürthy László hadapród a Colloredó-Mannsfeld (33) gyalogezredben.
Szabó Lajos (Zsigmond fia) hadapród a Miksa József (31) gyalogezredben.
1827 — Ordódy Ármin.
1828 — Boday Károly (Benjamin fia).
1831 — Sebő Ferenc } testvérek, mindkettő káplár a Bakonyi (33) gya-
Sebő György } logezredben.
1836 — Szabó János.
1840 — Toronyossy Imre káplár a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
1844 — Mindszenty Kálmán (Antal fia) hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.

Összesen: 36.

20. Krassó vármegye.

1810 — D'Ellevaux Ferenc főhadnagy a nemesi felkelő seregben. (Előzőleg, 1808-ban, Baranya vm. is ajánlotta.)
1828 — Orbók Ernő.
1833 — Pettkó Béla 22 éves (Béla fia).
1846 — Frummer Viktor.
1848 — Millenkovich Konstantin sz. 1827. (Sztoján unokája), hadapród az oláh-bánáti határőrgyalogezredben.

Összesen: 5.

21. Liptó vármegye.

1770 — Okolicsányi Dániel.
Pottornyay György.
1776 — Palugyay István volt gyalogos hadapród.
1779 — Szent-Iványi Mihály lovashadapród.
1782 — Baán János, 1777 szeptember 3-tól hadapród, 1788 július 5-től pedig káplár a Hadik (6.) huszárezredben.
Kubinyi Ferenc 27 éves, őrmester az Orosz (31.) gyalogezredben.
1784 — Platthy Lőrinc 28 éves, sz. Nagypalugya (András fia), hadapród a D'Alton (19.) gyalogezredben.
1786 — Ivánka Mátyás 25 éves, sz. Hosszúrét, hadapród a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.

1790 — Joób Márton.
Okolicsányi Tamás (János fia).
Pottornyay Antal.
Rakovszky Antal.
1792 — Pongrácz Elek (Antal fia) lovashadapród.
1795 — Szent-Iványi János.
1796 — Szontágh Lipót
1801 — Bukovinszky Imre.
Mattyasovszky János.
Mattyasovszky Mihály.
1802 — Andreánszky Miklós káplár a Kienmayer (8.) huszárezredben.
1806 — Kubinyi Ignác.
1817 — Baán Lajos (János kapitány fia).
1824 — Pongrácz Arnold (Alajos fia) hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
1825 — Schlachta Dániel káplár a Hessen-Homburg (4.) huszárezredben.
1826 — Szent-Iványi István (János kapitány és Szent-Iványi Mária fia) hadapród az Esterházy Miklós (32) gyalogezredben.
1830 — Vitális Vendel (Gergely és Ambrózy Anna fia) 1826-tól káplár a Bakonyi (33.) gyalogezred gránátos zászlóaljában.
1832 — Mattyasovszky Elek hadapród a Frigyes-Vilmos (10.) huszárezredben.
1836 — Cornides Dániel (Szepes vm.-ből származik).

Összesen: 27.

22. Máramaros vármegye.

1763 — Dunka Péter.
1773 — Dunka Farkas.
Kvassay József.
1782 — Pogány Péter (Ádám fia) hadapród a Nádasdy (9.) huszárezredben.
1792 — Szaplonczay Pál lovashadapród.
1803 — Szent-Gály Ignác.
1831 — Szaplonczay Imre 22 éves vármegyei aljegyző (Pál alispán fia).
1835 — Hatvany József 20 éves közlegény a Dom Miguel (39.) gyalogezredben.
1846 — Fejér Antal sz. 1824 május 29., vármegyei írnok.
Horváth Zsigmond (Károly fia) hadapród a Hrabovszky (14.) gyalogezredben.

Összesen: 10.

23. Moson vármegye.

1760 — Petricsevics Ferenc.
1774 — Hlavács Ignác.
1778 — Farkas József 23 éves.
1779 — Hávor József 19 éves, sz. Pozsony (István fia), hadapród, majd 1786-tól káplár a Károlyi (52.) gyalogezredben. (1780-ban Nyitra vármegye is ajánlotta.)
1781 — Zichy Mihály közlegény az Esterházy Imre (3.) huszárezredben.
1782 — Kutscherfeld Antal alhadnagy a Nassau-Usingen (5.) vértes lovasezredben.

1831 — Miszl Ferenc (Ferenc fia) lakik Magyaróvár.
1835 — Andrássy Kálmán őrmester a Rajner fhg. (11.) gyalogezredben.
Teschenberg Miksa hadapród a Frigyes (3.) vértes lovasezredben.
1840 — Andrássy József-Ágoston.

Összesen: 10.

24. Nógrád vármegye.

1763 — Hrabovszky Antal (László fia) közlegény az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
Szalatnay László.
1764 — Bory Miklós közlegény a Pálffy Rudolf (6.) huszárezredben.
1765 — Liptay József.
1769 — Balogh László (de Ócsa) gárdista a Lotharingiai Károly hg. testőrségében. (1766-ban már Pest vm. is ajánlotta.)
1771 — Frideczky József.
Tapolcsányi Pál.
1772 — Bory Antal (de Borfő) káplár a Gyulay Ferenc (51.) gyalogezredben.
1773 — Kovács Sámuel.
1774 — Libertiny Sándor közlegény a Gyulay Ferenc (51.) gyalogezredben.
Nagy Antal.
1775 — Horváthy Gábor közlegény a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
Majerszky Antal.
1779 — Horváthy János 24 éves.
1780 — Parniczky Mihály 20 éves (András fia). Egyidejűleg Pest vm. is ajánlotta.
1781 — Gonda János.
Muslay Károly (de Borosjenő).
Radványi Gábor.
1782 — Meskó József 21 éves, sz. Erdőtarcsa, hadapród, majd 1784-től káplár a Wurmser (8.) huszárezredben.
1786 — Gyürky Ferenc 23 éves, sz. Kisterenne, káplár a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1792 — Fáy Mózes.
Horváthy János.
Mocsáry Dénes káplár az Alvinczy (19.) gyalogezredben.
1795 — Horváth-Voxith Antal.
Horváth (de Bibith) Gábor.
1796 — Prónay Antal.
1803 — Berczelly Dénes hadapród a Liechtenstein (7.) huszárezredben.
Novota János, 1802-től hadapród a Liechtenstein (7.) huszárezredben.
1804 — Szulyovszky Gáspár káplár a Palatinus (12.) huszárezredben.
1806 — Baross Ferenc.
1808 — Majerszky Antal közlegény a Liechstenstein (7.) huszárezredben.
1816 — Dessewffy György (Imre fia). Egyidejűleg Sáros vm. is ajánlotta.
Hanulik János hadapród a Palatinus (12.) huszárezredben.
Verbóy Károly hadapród a Colloredó-Mannsfeld (33.) gyalogezredben.

1818 — Szentmiklóssy Ferdinánd közlegény az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1819 — Horváth Kálmán (de Bibith) hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1820 — Baloghy József (Lajos fia) 1817-től a wieni katonaiskola növendéke.
1822 — Balogh József.
Horváth István (de Bibith) Gábor fia.
1830 — Thomka Lajos (Sámuel fia) hadapród a Cóburg (8.) huszárezredben.
1831 — Kubinyi Béla hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1832 — Horváth Gedeon (de Bibith) hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
Veres István hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1833 — Balás Emánuel (de Sipek) István fia, hadapród a Schneller (5) könnyű lovasezredben.
1835 — Horváth Pál közlegény a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
1839 — Vattay Lajos hadapród a Ferdinánd fhg (3.) huszárezredben.
1843 — Thomka Ferdinánd hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
Zrumenszky (?) Ferenc első lövész az 5. tábori tüzérezredben.
1847 — Mihályi Miklós sz. 1824., hadapród az Este (32.) gyalogezredben.

Összesen: 49.

25. Nyitra vármegye.

1760 — Baranyay István.
Bory László.
Bottyán János.
Diósy Gábor.
Godor Miklós.
Mérey János.
br. Szobek Károly.
1763 — Balogh Ferenc.
Ujváry István.
1764 — Nedeczky Mihály káplár a Preysach (39.) gyalogezredben.
Szalay Gábor, lakik Tarnóc.
Thuránszky Imre káplár a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1766 — Blaskovich Sebestyén (Mihály fia).
br. Vécsey Gyula (Ferenc fia).
1768 — Babóthy László.
Burián János.
Burics József.
br. Révay Károly (Ferenc fia).
1770 — br. Horeczky József.
1771 — Kelecsényi Gáspár káplár a Löwenstein-Wertheim (utóbb 7.) ulánus ezredben.
Kelecsényi Zsigmond.
Mérey Antal.
1772 — Dombay János.
br. Szobek Imre.
1773 — Benyovszky Emánuel (Sámuel ezredes fia).
Bogyó Adalbert.

Burián László (de Hornsberg) 21 éves sz. Kosztolány, közlegény, majd 1784-ben már alhadnagy a Callenberg (54.) gyalogezredben.
Szluka János.
1774 — Ernyey László.
Sándor István.
1775 — Benkovics András 18 éves.
Majthényi József.
Vladár András.
1778 — Dávid János.
1779 — Halácsy Ferenc 23 éves.
Korossy Antal 20 éves, sz. Nyitra, káplár a Nádasdy (9.) huszárezredben.
1780 — Blaskovich Tádé 20 éves, sz. Szenic, az Esterházy Imre (3.) huszárezredben szolgált, hol utóbb 1784-től káplár volt.
Finta László 22 éves.
Géczy Lajos 21 éves.
Horváthy János.
Kelecsényi Gáspár 25 éves.
Littvarczy Mihály közlegény a Wurmser (8.) huszárezredben.
Vörös János 24 éves.
1782 — Nagy Antal káplár a Nádasdy (9.) huszárezredben.
Nedeczky Pál hadapród a Berlichingen vértes (utóbb 9. dragonyos) lovasezredben.
1783 — Marsinay József 20 éves, sz. Szakolca, káplár az Erdődy (9.) huszárezredben.
1784 — br. Horeczky Flórián 18 éves, sz. Újváros ka, hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
Koronthály György.
1786 — Hosszu Ferenc 33 éves, sz. Szenic, őrmester a Hohenzollern-Hechingen (8.) vértes lovasezredben.
Jeszenák Pál 31 éves, sz. Pricsd, hadapródőrmester a Károlyi (52.) gyalogezredben.
Ocskay Ferdinánd 30 éves, sz. Ocskó, hadapród a Wallis Olivér (35.) gyalogezredben.
Zmeskál János-Károly 19 éves, sz. Lestyén, hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1787 — Csányi Antal 20 éves káplár az Esterházy Imre (3.) huszárezredben.
1792 — Bogyó János.
Eördögh Ferenc közlegény a Hadik (6.) huszárezredben.
Hávor János közlegény a Wurmser (8.) huszárezredben.
1793 — Ocskay János 30 éves, sz. Ocskó, 1786-tól hadapród, majd őrmester a Blankenstein (6.) huszárezredben.
1794 — Babóthy László gyakornok a kamaránál.
Kolecsányi Imre.
Simándy Ádám.
Takács András.
1795 — Korponay János közlegény a Barco (10.) huszárezredben.
Turchányi Gábor.
1796 — Török Pál.

1797 — Sándor Mihály.
1801 — Motusz Antal káplár a Nauendorf (8.) huszárezredben.
1802 — Kolecsányi Antal.
Sándor Károly főhadnagy a nemesi felkelő seregben.
1804 — Brogyányi Bálint.
Zerdahelyi Ferenc (Imre fia).
1805 — Chrastell József hadapród, a Latour zászlóaljban.
1806 — Brogyányi Mátyás.
Gellért Ferenc.
Könczöll Pál. .
1808 — Kosztolányi Boldizsár.
1809 — Rudnyánszky Lajos hadapród a Stipsicz (10.) huszárezredben.
1814 — Nagy József (de Galántha) utászhadapród a 3. zászlóaljnál (István nyitrai táblabíró fia, László ezredes unokája, aki 50 évig szolgált és 7 évig török fogságban is volt).
1815 — Dávid Antal káplár a Sándor (2.) gyalogezredben.
1818 — Kelecsényi Antal káplár a Frimont (9.) huszárezredben.
gr. Nyáry Károly hadapród a Schwarzenberg (2.) ulánusezredben.
1819 — Simonffy alias Horeniczky József 24 éves, sz. Tőkésújfalu, hadapród a Wacquant-Geozelles (62.) gyalogezredben.
1821 — Justh Antal.
1826 — Czigler Károly hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
Ordódy Antal (József fia) vérteshadapród.
1827 — Nedeczky Zsigmond hadapród a Frimont (9.) huszárezredben.
1829 — br. Horeczky Antal bányatiszt.
1830 — Zerdahelyi György hadapród a Radossevich (53.) gyalogezredben.
1831 — Kvassay Móric (József fia) hadapród a Sándor (2.) gyalogezred gránátos zászlóaljában.
1834 — Bacskády Lázár hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
Kardhordó Ferenc hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
br. Splényi Zsigmond hadapród a Leiningen-Westerburg (31.) gyalogezredben.
1835 — Gilg Ferenc az 5. tábori tüzérezrednél szolgál.
1836 — Mihályfy József hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
1837 — Vály Mihály (Schurmann Mihály gyámfia) hadapród a Söldner (23.) gyalogezredben.
Zerdahelyi Adolf.
1838 — Koronthály Rudolf hadapród a Sándor (2.) gyalogezredben.
1841 — Lehótay Gedeon 22 éves.
1843 — Klimó Imre sz. 1826 augusztus 28. (György fia) hadapród a 3. vadászzászlóaljban.
1844 — Emődy Alajos (János fia) hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
Soóky Flórián (Károly fia) alkáplár a Károly (5.) huszárezredben.
1845 — Benkő László.

Összesen: 101

26. Pest vármegye.

1760 — Balogh Lőrinc (de Ócsa).
Tallián Antal (Imre gárdista testvére).

1763 — Thassy-Becz László, 1757-től szolgál és káplár a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben. (János gárdista testvére.) A vármegye 1768-ban újból ajánlotta.

1766 — Szalgáry Lipót, 1760-tól szolgál a Preysach (39.) gyalogezredben.

1768 — Miller Jakab-Ferdinánd.

1769 — Szabó István (Lőrinc fia) 1765-től káplár a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.

1770 — Crines Ferenc (János-Mihály fia) 3-ad éves mérnökkari katonanövendék.

1771 — Rácz Antal káplár a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.

1777 — Köröskényi Ferenc 19 éves közlegény a Caramelli (2.) vértes lovasezredben. (1780-ban Nyitra vm. ajánlotta.)

1779 — Rudnyánszky Pál hadapród a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.

1780 — Beleznay Sámuel (Mihály alezredes egyetlen fia).[1]
Halász Ábrahám.
Patay József.
br. Rudnyánszky Pál 20 éves.
Szabó Dániel 23 éves.

1782 — Jeszenovszky János 19 éves, sz. Pest, (Sámuel budai prefektus fia) hadapród az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
Muray Gábor (Ignác fia) közlegény a Graeven (4.) huszárezredben.

1783 — Ferenczy István 26 éves, sz. Kecskemét, 1774-től szolgál és káplár a Berlichingen vértes (utóbb 9. dragonyos) lovasezredben.

1784 — Beniczky Antal (László fia) káplár a Barcó (10.) huszárezredben. Nemesi bizonyságlevelet mutatott be.
Heizel János (Ferenc senator fia) közlegény a Hohenzollern-Hechingen (8.) vértes lovasezredben.
Kis István közlegény a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
Rácz Elek.

1786 — Palásthy Ignác 21 éves, sz. Buda, hadapród a Hadik (6.) huszárezredben.
Szlávy Ignác 23 éves, sz. Pest, hadapród az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.

1790 — Batta Antal.
Bicskei Sebestyén.
Csuka János.
Deák József.
Parniczky József.
Setéth Antal.
Somogyi Antal.
Thassy Károly (de Becz).

1792 — Ferenczy János.
Segesváry Ferenc.
Stupiczky Márk.

[1] Ezen Sámuel 1800-ban báró, 1805-ben pedig gróf lett és 1818-ban hasonnevű fia agyonlőtte.

1794 — Balla Károly (Antal fia) hadapród a Barcó (10.) huszárezredben. (1793-ban már Veszprém vm. is ajánlotta.)
Lukácsy János-Ferenc (József debreceni ker. biztos fia).
1797 — Halász László 1792-től lovashadapród.
Rácz József (Sámuel orvos fia).
1799 — Deák Antal, előzőleg káplár a nemesi felkelő seregben, majd hadapród a Ferenc fhg. (2.) vértes lovasezredben.
Friebeisz István.
Szarvas Pál őrmester a 7. lovasezredben (utóbb 1801-től Liechtenstein huszárezred).
1801 — Modrovich Antal alkáplár a Vécsey (4.) huszárezredben.
1807 — Szabó József (de Dalafalva) István fia. Utóbb 1813-tól alhadnagy az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1808 — Balásy Lajos (ifj. Ferenc fia).
1814 — Kalocsa László (András fia) lakik Nagykőrös.
Kiss Mihály (de Balásfalva) Mihály fia, lakik Kecskemét.
1816 — Balla Károly (Zsigmond fia) tb. esküdt, lakik Nagykőrös.
1818 — Miskey Lajos (néhai M. Ferenc és Somogyi Klára fia).
Vajkó Ferenc vármegyei irnok.
1819 — Fáy György (Mózes fia).
Szathmáry János hadapród a Liechtenstein (7.) huszárezredben.
1821 — Dubraviczky László (Antal fia) hadapród a Kerpen (49.) gyalogezredben.
1822 — Bernáth Lajos hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1823 — Máriássy Ferenc (József fia) hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1824 — Mészöly Rudolf (Ignác fia) a tüzérségi hadapródiskola növendéke Wienben.
1827 — br. Fellner Ágoston (Ferenc, lakik Nádasd [Pozsony vm.] fia), hadapród az 1. majd hadnagy a 6. vadászezredben. (Pozsony vm. is ajánlotta.)
1828 — Friebeisz Lajos hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1832 — gr. Dessewffy Károly őrmester a Radossevich (53.) gyalogezredben.
Görcs Hugó.
Kovács Zsigmond hadapród az 5. tábori tüzérezredben.
1834 — Kemnitzer Károly hadapród a Lajos (2.) dragonyosezredben.
1835 — Küttel Péter-János.
1838 — Birsy Ferenc.
1839 — Berczelly András (anyja Zlinszky Mária) hadapród a Róthkirch (12.) gyalogezredben.
1841 — Tölgyessy Sándor hadapród az István fhg. (58.) gyalogezredben.
1845 — Horváth Kálmán (de Bibith) közlegény az Este (32.) gyalogezred gránátos zászlóaljában.
1848 — ifj. Szabó Péter (de Irsa), sz. 1828 május 20. Irsán, Péter és Markos Johanna fia, hadapród az Este (32.) gyalogezredben.

Összesen: 68.

27. Pozsony vármegye.

1760 — Jezerniczky András.
Pongrácz Ignác.
Pyber János.
1764 — Frey József (János fia).
Kajdacsy József 30 éves, fogalmazó a kir. helytartótanácsnál.
1765 — Farkas János.
Rajhert János.
1766 — Naszvady Antal.
1768 — Duchon János.
1769 — Urbanovics József, lakik Sárfő.
1771 — Udvarnoky Antal } U. József táblabíró fiai.
Udvarnoky Imre }
1772 — Fekete Márton.
Nagy András.
1773. — Balogh Imre.
Szecsey László.
1774 — Bittó Lajos.
Klohomer Nep. János.
1775 — Simoncsics Antal káplár a Haller (31.) gyalogezredben.
1779 — Bittó János.
Szedmáky László.
Zsidkovszky István (István fia) közlegény a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
1780 — Bittó György.
Bittó Jónás 23 éves.
Boka János 18 éves.
Boka József.
1782 — Csefalvay Imre 23 éves sz. Cséfalva, őrmester a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
Kondé Zsigmond 23 éves sz. Dunaszerdahely, hadapród az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
1784 — Kákonyi Xav. Ferenc 22 éves sz. Cseklész, káplár, majd 1786-tól hadapród a Barcó (10.) huszárezredben.
1785 — Bittó Mihály 20 éves sz. Sárosfa, káplár az Orosz (31.) gyalogezredben.
1786 — Csörgey Gáspár 24 éves sz. Előpatony, hadapród az Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
Csörgey László 28 éves sz. Gomba, zászlós az Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
Földes Jakab 27 éves sz. Csukárd, káplár a Ferenc fhg. (2.) vértes lovasezredben.
Marlok Antal 23 éves sz. Nagyszombat, hadapród a Károlyi (52.) gyalogezredben.
Mikovinyi János 23 éves sz. Pozsony, hadapród a Hadik (6.) huszárezredben.
Pozsonyi Ferenc 29 éves sz. Nagyszombat, zászlós a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
Schedius Sámuel 22 éves sz. Modor, 1784-től közlegény, 1786-tól hadapród a Károlyi (52.) gyalogezredben.

br. Weisz Pál 20 éves sz. Nagyszombat, káplár a Trautmannsdorf (7.) vértes lovasezredben.
Zsidkovszky István 24 éves sz. Pozsony, hadapród a Mecklenburg-Strelitz vértes (utóbb 4. dragonyos) ezredben.
1787 — Fülöp László 22 éves sz. Kossut, 1786-tól káplár, 1787-től őrmester a Ferdinánd fhg. (2). gyalogezredben.
gr. Fürstenbuch Vince 21 éves sz. Wien, zászlós a Wallis Olivér (35.) gyalogezredben. (1790-ben Pest vm. is ajánlotta.)
Herlein Károly 20 éves sz. Pozsony, 1784-től hadapród, 1786-tól zászlós a Tillier (14.) gyalogezredben.
1792 — Könczöl Pál.
Nagy Lőrinc lovaskatona.
Szászy József.
Winkler Antal (József fia) őrmester a Sztáray (33.) gyalogezredben.
1793 — Farkas Imre (János fia).
1795 — Jankó György 25 éves, káplár a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1796 — Olgyay Menyhért (Gáspár fia) közlegény a Wurmser (8.) huszárezredben.
1797 — Boldizsár Antal 36 éves sz. Nagyszombat, 1784-től hadapród, 1787-től őrmester, ekkor pedig már kapitány az Erdődy (9.) huszárezredben.
Kristóffy László (Ignác helytartótanácsi titkár fia).
Rády József (Tádé harmincados fia).
1798 — Bittó Ágoston közlegény az Erdődy (9.) huszárezredben.
Szeleczky Jakab (Jakab fia) káplár a nemesi felkelő seregben.
Vida Imre (Nep. János fia) hadapród, majd őrmester a Modena (utóbb 2. vértes) lovasezredben.
1801 — Mikley Ferenc hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1803 — Olgyay József 19 éves, alkáplár a Palatinus (12.) huszárezredben.
1805 — Matiss Imre 18 éves.
Somogyi Antal 17 éves, káplár a Palatinus (12.) huszárezredben
1806 — Kondé Ernő (István fia).
Lieszkovszky Ferenc 19 éves (Imre fia) közlegény a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1807 — Anderla (?) Antal (János unokája).
Gubernáth Elek (Antal pozsonyi tanár fia) közlegény a Hessen-Homburg (4.) huszárezredben.
Winkler Tádé 28 éves hadapród az Ott (5.) huszárezredben.
1808 — Sághy Rafael őrmester a Vukassovich (48.) gyalogezredben.
1809 — Somogyi József (Antal fia) őrmester a Palatinus (12.) huszárezredben.
1814 — Farkas Sándor (de Draskócz).
1818 — Csefalvay Dávid 19 éves (Imre fia, Zsigmond testvére).
1819 — Szabó Antal hadapród a Császár (1.) huszárezredben.
1821 — Nagy István (István fia) hadapród a Miksa-József (31.) gyalogezredben.
1822 — Verebélyi László (Mihály és Lavotta Anna fia) közlegény a Kienmayer (8.) huszárezredben.

1825 — Imely Nep. János (Lőrinc fia) hadapród a Wacquant-Geozelles (62.) gyalogezredben. 1851-ben főhadnagyi rangban arciere testőr volt.
Winkler Ferenc káplár a Kienmayer (8.) huszárezredben.
1826 — Bittó Károly (Dávid fia) hadapród a Wacquant-Geozelles (62.) gyalogezredben.
1828 — Molnár Gáspár hadapród a Sándor (2.) gyalogezredben.
Szabó János (János fia) hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1829 — Olgyay Vendel sz. 1807 szeptember 24. (József és Udvarnoky Katalin fia) közlegény a Sándor (2.) gyalogezredben.
1830 — Dóka Sándor hadapród a Sándor (2.) gyalogezredben.
Szabó János, lakik Bős.
1831 — Németh János hadapród a Württemberg (6.) huszárezredben.
1833 — Fekete Sándor hadapród a Wasa (60.) gyalogezredben.
Petőcz Ferenc hadapród a Ferdinánd fhg. (3.) huszárezredben.
1834 — Imely Ferdinánd hadapród a Kinsky (16.) gyalogezredben.
1837 — br. Gerstäcker Vencel sz. 1820 július 23. (anyja Langer Karolin) hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
Sternfeld Miksa.
1841 — Belosicz Gusztáv (Ignác fia, Pál unokája, aki 53 évig katona és utóljára Munkács vár parancsnoka volt) hadapród a Sándor (2.) gyalogezredben.
Csenkey Vince (András fia) hadapród a Ferdinánd fhg. (3.) huszárezredben.
1844 — Klempa Sándor (Márton fia) hadapród az 5. gyalogezredben.
1845 — br. Gavenda Antal (Máté fia) 21 éves, 1841-től hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalog-, majd 1845-től a Cóburg (8.) huszárezredben.

Összesen: 89.

28. Sáros vármegye.

1763 — Kálnásy József.
1764 — Bydeskuthy Zsigmond.
Dessewffy Gábor 1761-től káplár előbb az Esterházy Imre-féle (utóbb 3.) huszárezredben, majd a Lusinszky-féle (24. sz.) lovascsapatban.
1767 — Tormásy Antal.
1778 — Meczner József (János-György kamarai administrator fia).
1779 — Keczer Lajos.
Liptay János.
1782 — Pulszky István (de Csel- et Varjúfalva) 17 éves sz. Eperjes, utóbb 1787-től hadapród a Hohenzollern-Hechingen (8.) vértes lovasezredben.
1783 — Horváth Antal, 1772-től szolgál és őrmester a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
1784 — Schuller Lipót 21 éves sz. Kassa (Sch. tábornok fia) 1779-től szolgál és hadapród eleinte a D'Alton (19.), utóbb pedig 1786-tól a Preysach (39.) gyalogezredben.

1785 — Fekete János 26 éves sz. Varjúfalu, zászlós a Pálffy János (53.) gyalogezredben.
1786 — Kossa István 27 éves sz. Varjúfalu, zászlós a D'Alton (19.) gyalogezredben.
1787 — Hedry Ferenc 18 éves sz. Szentkereszt, káplár az Alvinczy (19.) gyalogezredben.
Pottornyay Pál 23 éves sz. Pottornya, 1786-tól hadapród, 1787-től káplár az Erdődy (9.) huszárezredben.
Vitális István 25 éves sz. Bártfa, káplár 1784-től a Mecklenburg-Strelitz (4.) vértes lovasezredben.
Záborszky István 29 éves sz. Bártfa, 1786-tól káplár, 1787-től őrmester a Kavanagh (4.) vértes lovasezredben.
1792 — Károlyi András közlegény a Toscana (2.) huszárezredben.
1795 — Balpataky János 18 éves közlegény a Barco (10.) huszárezredben.
1804 — Meczner Sámuel.
1814 — Kapy István (József fia).
1820 — Dessewffy János hadapród a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
1822 — Péchy Jenő 21 éves.
Schvartz János.
1823 — Berzeviczy Károly (Alajos fia) káplár a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
Gryneusz Sándor (András fia).
Keczer Lajos (József fia) hadapród a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
1824 — Péchy Konstantin (de Péchújfalu) István fia, hadapród a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
Urbán Károly.
1827 — Kuksz Eduárd (Vilmos alezredes fia) hadapród a Strauch (24.) gyalogezredben.
1831 — Mathaeides Károly (de Revisnye) vérteshadapród.
1832 — Füzy Jenő hadapród a Wasa (60.) gyalogezredben.
1833 — Bujanovics Titus hadapród a Wasa (60.) gyalogezredben.
1834 — Dobay Ágoston hadapród a Ferenc-Károly (52.) gyalogezredben.
Keczer Imre hadapród a Mazzuchelli (10.) gyalogezredben.
Kéler Péter (István bártfai senator fia) hadapród a Mazzuchelli (10.) gyalogezredben.
Medveczky Béla hadapród a József fhg. (2.) huszárezredben.
1840 — Bujanovics László (de Aggtelek) sz. 1820 augusztus 12. Habzsán (Eduárd és gr. Haller Julia fia). Tanulmányait a kassai gymnasiumban befejezve, hadapród lett a Palombini (36.) gyalogezredben.
Semsey András.
Villecz Tódor sz. 1816. Radautz (Bukovina) hadapród a Watlet (41.) gyalogezredben.
Winkler Lajos sz. 1818.
1841 — Keczer Bertalan hadapród a Wasa (60.) gyalogezredben.
1843 — Pauly Károly (Károly fia) hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
Villecz Károly (Károly fia).

1845 — Maygraber Ágoston.
1846 — Hedry Ferdinánd sz. 1828. (Péter fia) káplár az Este (3.) huszárezredben.
Mauks László hadapród a Sándor (4.) huszárezredben.
Péchy Kornél hadapród a Wasa (60.) gyalogezredben.

Összesen: 47.

29. Somogy vármegye.

1766 — Horváth Elek (de Szentgyörgy) néhai László és Szentgyörgyvölgyi br. Bakács Orsolya fia, káplár a Batthyány Ádám (34.) gyalogezredben.
1780 — Sárközy István 20 éves sz. Kisasszond, 1783-tól hadapród az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
1786 — Barkóczy János 24 éves sz. Kisvárda, káplár a De Vins (37.) gyalogezredben.
1794 — Rosty Tamás.
1796 — Stephaich Gáspár.
Véssey József.
1803 — br. Majthényi Alajos 18 éves, hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1807 — br. Majthényi István hadapród az Ott (5.) huszárezredben.
1820 — Spissich Lajos (Sándor fia).
1821 — Bakó László (Farkas fia).
1823 — Thassy László közlegény a Saint-Julien (61.) gyalogezredben.
1826 — Tallián Ignác (József fia) hadapród a Császár (1.) vértes lovasezredben.
1835 — Somogyi Pál (Ádám fia) közlegény a Ferenc-Károly fhg. (52.) gyalogezredben.
1838 — Gaál Ferdinánd hadapród a Schneller (5.) könnyű lovasezredben.
1840 — Igmándy Ignác.
1841 — Mérey Kristóf (József fia).
1847 — Csorba József sz. 1829. a tullni katonaiskola növendéke.

Összesen: 17.

30. Sopron vármegye.

1760 — Finta László.
Pottyondy Farkas.
Somogyi Ignác.
Szakonyi János.
1763 — Filszky János (Ignác fia).
1764 — Gyöngyösy Ferenc (Károly fia, Gábor unokája).
1766 — Nagy István.
Tulok István (de Pósfalva).
1767 — Bátsmegyey József (György fia) közlegény az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
1768 — Vizkelethy Ferenc alhadnagy a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1774 — Mesterházy András 22 éves (László főhadnagy a Graeven [4.] huszárezredben, fia) 1767-től hadapród a Haller (31.) gyalogezred gránátos zászlóaljában.
1775 — Mátyus Pál 25 éves.
Pottyondy Zsigmond közlegény a Wurmser (8.) huszárezredben.

1778 — Tarnóczy Xav. Ferenc 22 éves. Nemesi bizonyítványt mutat be.[1]
1780 — Oesterreicher Ferenc 18 éves (Károly kapitány fia).
Simonyák József 25 éves sz. Nemesládony, hadapród, majd 1787-től őrmester az Esterházy Imre (3.) huszárezredben.
1786 — Kerszneries András (de Rogozna) 32 éves sz. Győr, 1784-től zászlós a Kinsky Ferenc (47.) gyalogezredben.
1786 — Mecséry Dániel 22 éves sz. Sopron, őrmester az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
Pászthory Menyhért 19 éves sz. Sopron, hadapród a 2. bánáti (utóbb 11.) határőrgyalogezredben.
1787 — Leitner András 21 éves sz. Sopron, 1786-tól hadapród, 1787-től káplár a Toscana (2.) huszárezredben.
1794 — Lukinics Ferenc őrmester az Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
1795 — Bernácsky Pál.
Kulcsár Bálint közlegény 1792-től az Erdődy (9.) huszárezredben.
1800 — Mesterházy Sámuel.
1802 — Jósa Pál 1800-tól őrmester a Splényi (51.) gyalogezredben.
1806 — Kálóczy Dénes hadapród a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
1812 — gr. Desfours Ferenc (néhai Ferenc és gr. Széchényi N. fia) őrmester volt a Hiller (53.) gyalogezredben.
Ránffy József 10 hónapig mint hadapród szolgált a Sztáray (33.) gyalogezredben.
1813 — gr. Festetics Lajos (de Tolna) hadapród a Radetzky (5.) huszárezredben.
Illésy Károly (Ferenc fia).
1815 — Keszler Jakab főhadnagy a János fhg. (1.) dragonyosezredben. Bemutatta az 1699 augusztus 26-án Sopron vm. kihirdetett címeresnemeslevél másolatát, melyet K. János-György kapott 1669 július 29-én.
1819 — Ábrahám Ádám 22 éves sz. Muzsaj (János fia) 1814-től szolgál és káplár a Radivojevich (48.) gyalogezredben.
br. Buday Gábor (Ignác fia).
Henyei Péter (származási helye Kisfalud) hadapród az Albert hg. (3.) vértes lovasezredben.
1827 — Mesterházy Ferenc.
Tóth Ferenc (János fia).
1832 — Seiz József hadapród a Nostitz-Rinek (7.) könnyű lovasezredben.
1833 — Niczky Ignác hadapród a Frigyes (3.) vértesezredben.
1834 — Kleinrath Sándor hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1835 — Artner Rudolf hadapród a Gollner (48.) gyalogezredben.
1836 — Jugovics Károly sz. 1814 április 7 (Lázár fia), 1832-től hadapród a Gollner (48.) gyalogezredben.
1839 — Ehrlinger Mihály (János fia) az olmützi katonaiskola növendéke.
1842 — Kleinrath Károly (Károly fia) hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
1844 — Füzy Károly sz. 1822 május 1, hadapród a Gollner (48.) gyalogezredben.

[1] Nagy Iván tévesen 1780-ban testőrnek említi. (XI. 64.)

1846 — Ránffy Adolf (József fia) írnok.
Tóth Károly (Ágoston testvére) hadapród a Vilmos (34.) gyalogezredben, Wienben.

Összesen: 46.

31. Szabolcs vármegye.

1760 — Buday Pál.
Szunyogh Károly.
1763 — Ibrányi István (de Vaja).
Kállay István.
Reviczky András (János fia).
1771 — Szögyényi József.
1780 — Bessenyey József 23 éves.
Deák János (de Nagykálló) 22 éves hadapród a Barcó (10.) huszárezredben.
1787 — Tőrös József 22 éves sz. Szabolcs, 1786-tól hadapród, 1787-től káplár a De Vins (37.) gyalogezredben.
Nozdroviczky József 27 éves, őrmester a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1794 — Krucsay János hadapródkáplár az Erdődy (9.) huszárezredben.
Lukácsy Ferenc (József fia).
1800 — Elek András (de Pazony).
1801 — Kállay Imre hadapród a Császár (1.) huszárezredben.
1808 — Megyery György.
1813 — Kállay Károly.
Kállay Menyhért.
Kállay Tamás (Sándor fia).
1817 — Jármy Ágoston.
1818 — Gencsy Pál hadapród a Frigyes-Vilmos (10.) huszárezredben.
Szentmarjay Károly.
1819 — Erős Béla (György fia) katonaiskolai növendék.
1827 — Szunyogh Jónás. Iskoláit Lőcsén végezte, 17 éves korában 1821 január 17-én hadapród lett a Debrecenben állomásozó Hessen-Homburg (4.) huszárezrednél. Atyja Ádám 18 évig szolgált a megyénél mint esküdt, iktató, végül szolgabíró. Nagyatyja István 28 évig vármegyei főcommissarius volt. Szépatyjának id. Istvánnak testvéröccse Ferenc, 1740—60 között főjegyző, II-od majd I. alispán, végül kir. tanácsos volt.
1834 — Kállay Emánuel (Kristóf testvére).

Összesen: 24.

32. Szatmár vármegye.

1763 — Eötvös Sándor (de Vásárosnamény) hadapród a Haller (31.) gyalogezredben.
Klobusiczky Antal.
1764 — Eötvös Antal (de Vásárosnamény).
1768 — Czirjék Sándor (János és Lázár gárdisták testvére).
1774 — Klobusiczky László.
1781 — Szaplonczay János (de Sztann). Egyidejűleg nemesi bizonyságlevelet kapott.

1782 — Szuhányi József 23 éves sz. Nagykároly (László alispán fia), hadapród a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1792 — Dósa Imre hadapród a De Vins (37.) gyalogezredben.
1793 — br. Gerliczy Mihály.
1800 — Mándy Imre.
1813 — Pongrácz József.
Sartory József.
1814 — Sántha György.
1818 — Szirmay Antal.
1822 — Boér Zsigmond (de Kopacsel et Berivó) hadapród a Hessen-Homburg (4.) huszárezredben.
1824 — Domahidy Károly hadapród a Császár (1.) huszárezredben.
1830 — Szirmay Lajos (Lajos fia) 1827-ben hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben. (1827-ben Ugocsa vm. is ajánlotta.)
1831 — Mike József (András fia) hadapród a Dom Miguel (39.) gyalogezredben.
1832 — Sántha Ferenc hadapród a Dom Miguel (39.) gyalogezredben.
1837 — Kovács Bertalan hadapród az 5. tábori tüzérezredben.
1838 — Mike György káplár a Miklós (9.) huszárezredben. Erdélyi származása dacára, a vármegye mint magyart kéri és ajánlja felvétetni, mert az erdélyiek száma be van töltve.
1839 — Nagy István 1838-tól hadapród a Württemberg (6.) huszárezredben.
1840 — Nagy Ignác (néhai Károly fia, Helmeczy Mihály mostohafia) 1834-től bombászhadapród az 5. tábori tüzérezredben.
1843 — Gerzon Gyula.
1846 — Pap Sándor (de Törökfalva) 21 éves, János nagybányai polgár fia, 1843-tól hadapród a Máriássy (37.) gyalogezred 2. gránátos zászlóaljában.
1848 — Rába Lajos sz. 1830 február 5., Győr (István és Schelnás Anna fia), 1846 március 30-tól közlegény az Este (32.) gyalogezredben.

Összesen: 26.

33. Szepes vármegye.

1760 — Daxner Imre.
Fajgel János.
Görgey Imre.
1763 — Kajll Dániel lovaskáplár.
1764 — Simonyi László káplár a Nádasdy (9.) huszárezredben.
1767 — Kanicz Ernő.
1769 — Szerdahelyi Pál.
1772 — Jekelfalussy László.
1774 — Borló Sándor hadapród a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
1775 — Jekelfalussy Lajos őrmester a Pálffy János (53) gyalogezredben.
1778 — Tőke Károly 22 éves sz. Dolyán, hadapród, majd 1784-től őrmester a Batthyány, utóbb Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
1780 — Badányi Mátyás 22 éves.
Horváth-Gyurikovich Sándor 26 éves, őrmester a Mecklenburg-Strelitz (4.) vértes lovasezredben.

1782 — Máriássy András őrmester a Siskovics (37.) gyalogezredben. (Egyidejűleg Gömör vm. is ajánlotta.)
1784 — Máriássy Zsigmond 22 éves sz. Márkusfalva, hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1786 — Wieland György 20 éves sz. Farkasfalva, hadapród a Hadik (6.) huszárezredben.
1793 — Beliczay Antal (András fia) hadapród az Alvinczy (19.) gyalogezredben.
1794 — Bobesth Márk (Mátyás fia).
1796 — Mattyasovszky János lovaskáplár.
1801 — Görgey Ferenc 17 éves, alhadnagy a nemesi felkelő seregben.
Horváth József hadapród a Nádasdy (39.) gyalogezredben.
1802 — Ribiczey György 29 éves, káplár a Blankenstein (6.) huszárezredben.
1804 — Milecz József káplár a Stipsicz (10.) huszárezredben.
1806 — Záborszky Sándor.
1807 — Görgey György-József (Sámuel fia).
Szepesházy József (Károly gárdista testvére) őrmester a nemesi felkelő seregben.
1814 — Sváby Ignác.
1816 — Moravcsik József hadapród a Császár (1.) huszárezredben.
1823 — gr. Csáky Ágoston.
Máriássy Ferenc (Mihály fia, Xavér unokája) hadapród a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
1831 — Máriássy Gyula (de Márkusfalva) János fia, hadapród a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
1836 — Maléter Tódor hadapród a Wasa (60.) gyalogezredben.
1838 — Raisz Felix hadapród a 2. tábori tüzérezredben.
Záborszky János őrmester a Wasa (60.) gyalogezredben.
1839 — Kubányi Sándor 30 éves I. százados az István fhg. (58.) gyalogezredben. A vármegye II. testőrőrmesternek ajánlja.
Sváby Sándor (Károly fia) 1836-tól hadapród az 5. tábori tüzérezredben.
1844 — Tahy Vince (de Tahvár) hadapród a Wasa (60.) gyalogezredben.
1845 — Dulovics András sz. 1827 szeptember 25., Szomolnok (András és Fritskó de Fürstenmühl Jozefa fia) 1844 november 7-től hadapród a Reuss (7.) huszárezredben. (1846-ban Zemplén vm. is ajánlotta.)
Mattyasovszky János.
1848 — Glós Hugó hadapród a Dom Miguel (39.) gyalogezredben.

Összesen: 40.

34. Temes vármegye.

1786 — br. Lo-Presti Lajos 19 éves, sz. Wien, hadapród a Harrach (7.) vértes lovasezredben.
1792 — Csillagh Zsigmond (Ferenc testvére) 1788-tól hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1833 — Budjács András (de Mikusócz) Imre fia, hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
1838 — Nikolics Sándor hadapród a Rukavina (61.) gyalogezredben.

1842 — Papházy György (Gábor fia) 18 éves hadapród az 1. oláh határőrgyalogezredben.
1843 — Vlachovits János 19 éves hadapród, a Rukavina (61.) gyalogezredben.
1846 — Malenitza Antal sz. 1828 (Miklós fia) csajkáskáplár.

Összesen: 7.

35. Tolna vármegye.

1760 — Perczel Gábor.
1764 — Pozsgay Ferenc.
1780 — Krascsenics János 22 éves.
1786 — Fodor Ferenc 20 éves sz. Szekszárd, hadapród az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
1792 — Fekete Imre (Pál fia) 1788-tól hadapród a Wurmser (8.) huszárezredben.
1807 — Kiss József (de Nemeskér) 21 éves.
1813 — Ferenczy István.
1816 — Csapó Vilmos (Pál fia) a Therésianum növendéke.
1818 — Bertalan Alajos (Gábor fia) 24 éves sz. Dunaföldvár, hadapród a Hohenzollern (2.) könnyű lovasezredben.
1828 — Gaál Eduárd (de Gyula) Gábor és br. Rudnyánszky Mária fia.
1830 — Dőry Vince hadapród a Frigyes (3.) vértesezredben.
1833 — Hegyessy József hadapród a Schneller (5.) könnyű lovasezredben.
1835 — Katona Alajos hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
1837 — Rosty István (Zsigmond fia) hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
1838 — Erhard Lajos hadapród a Ferenc-Károly (52.) gyalogezredben.
1841 — Forster Kálmán (Benedek fia) hadapród a Sándor (4.) huszárezredben.
1843 — Kiss Vince, hadapród a Gollner (48.) gyalogezredben.
Makay Béla.

Összesen: 18.

36. Torna vármegye.

1771 — Kornis Mihály.
1782 — Horváth-Bugarin Ferenc, hadapród a Barco (10.) huszárezredben.
1795 — Egerer Alajos, hadapród a Sztáray (33.) gyalogezredben.
1836 — Farkas Sándor (Sándor kassai senator fia), hadapród a Wacquant-Geozelles (62.) gyalogezredben.
1846 — Schiller Adolf (János fia), káplár a Vilmos (34.) gyalogezredben.

Összesen: 5.

37. Torontál vármegye.

1823 — Karátson István (de Ivánda) István fia.
1829 — Bajzáth Ágoston (József fia), hadapród a Cóburg (8.) huszárezredben.
Vucsetics Mihály, 22 éves, tüzérhadapród.
1847 — br. Piret de Bihain Béla sz. 1831 (Lajos fia), hadapród a Rukavina (61.) gyalogezredben.

Összesen: 4.

38. Trencsén vármegye.

1760 — Benyovszky János.
1763 — Podhraczky István (Ignác fia).
Sándor László (de Szlavnicza).
br. Szobek Imre.
Vagyon János (de Hancslikfalva).
1768 — Borcsiczky János vármegyei joggyakornok.
1772 — br. Szobek János.
1773 — br. Szobek Simon.
1775 — Borcsiczky Károly, 1772-től hadapród a Nádasdy (9.) huszárezredben.
gr. Forgách András, 20 éves, Nyitrán tanult (István és Mattyasovszky Bora fia).
1780 — Frankner Boldizsár, 20 éves, sz. Ivanóc, hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1783 — br. Szobek Simon, 24 éves (Sándor fia), hadapród az Albert hg. (1.) karabélyos lovasezredben.
1786 — Borcsiczky Antal, 28 éves, sz. Borcsic, hadapród az Erdődy (9.) huszárezredben.
Jurikovics István, 26 éves, sz. Ivanóc, őrmester a Preysach (39.) gyalogezredben.
1787 — Ambrózy Kristóf, 23 éves, sz. Zayugróc, őrmester a De Vins (37.) gyalogezredben.
Ottlik József, 20 éves, sz. Ozor, káplár az Anspach (11.) vértes lovasezredben.
1790 — Akay Gáspár.
Vietóris József.
Mikovinyi Ignác.
Orbók János.
1794 — Ordódy József (Károly fia), káplár a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben. (Nyitra vm. is ajánlotta.)
1795 — Kvassay Imre.
Liptay, alhadnagy a Manfredini (12.) gyalogezredben.
br. Szobek Sándor, alhadnagy a Ferenc (1.) gyalogezredben.
Vietóris Lajos.
1797 — Turchányi András, őrmester a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
1798 — Ordódy János (Károly fia), 1794-től szolgál a Mészáros (10.) huszárezredben.
br. Pongrácz Lajos (néhai József és Körmendy Jusztina fia).
1802 — Ottlik Lajos, főhadnagy a nemesi felkelő seregben.
br. Pongrácz Miklós (Károly fia), hadapród a Ferdinánd fhg. (3.) huszárezredben.
Terstyánszky Pál, 1793-tól szolgál és káplár a József fhg. (2.) huszárezredben.
1803 — Gilg Zsigmond.
1804 — Szulyovszky Lajos (Károly testvére).
Szunyogh Bálint.

1807 — Kubicza Miklós (Ignác vagy János fia), hadapród a Stipsicz (10.) huszárezredben.
1808 — Hodossy Antal (Mihály fia), hadapród a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
1810 — Uhlarik Pál, hadnagy a pozsonyvármegyei nemesi felkelő seregben.
1813 — Pongrácz István (Pál fia), káplár a Blankenstein (6.) huszárezredben.
1814 — Pongrácz Gáspár, kancelláriai tisztviselő.
1818 — Piacsek József, hadapród a Károly fhg. (3.) ulánusezredben.
1820 — Pongrácz Vince, hadapród a Kienmayer (8.) huszárezredben.
1828 — Liptay Alajos (András, 47. (Klopstein) gyalogezredbeli őrnagy fia), a korneuburgeni katonaiskola növendéke.
Urbanovszky Károly, hadapródőrmester a Sándor (2.) gyalogezredben.
1834 — Mikovinyi Károly.
1840 — Pongrácz Guidó, 18 éves, hadapród a Sándor (2.) gyalogezredben. A nádor is ajánlotta.
1842 — Bachó Adolf.
1843 — Kardos József, sz. 1821 március 29., (József fia), káplár a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
1845 — Baross Ignác, sz. 1823 Beszterce, 1841 április 8-tól közlegény a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
1846 — gr. Berényi Leó, 18 éves (János fia), vadászhadapród.
1848 — Marsovszky Kamilló, sz. 1829 Nedec, 1847 május 21-től önköltséges közlegény, 1847 november 11-től alkáplár a Wallmoden-Gimborn (6.) vértes lovasezredben.

Összesen: 50.

39. Túróc vármegye.

1760 — Rakovszky Mihály.
1769 — Jezerniczky József, káplár az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
1773 — Zathureczky László, káplár a Nádasdy (9.) huszárezredben.
Zorkovszky László, hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1774 — Rakovszky Márton, hadapród a Hadik (6.) huszárezredben.
1775 — Beniczky Sándor, hadapród a Haller (31.) gyalogezredben.
Jezerniczky Sándor, hadapród a Siskovics (37.) gyalogezredben.
1778 — Beniczky Sándor, 20 éves, káplár a Hadik (6.) huszárezredben.
1780 — Beniczky Miklós, 19 éves.
Dávid János, 25 éves, fogalmazó a dunáninneni kerületi táblánál.
1782 — br. Révay Károly (Simon administrator fia), őrmester a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
1792 — Rakovszky József (István kapitány — aki 35 évig szolgált a Nádasdy (9.) huszárezredben — fia), 1788-tól közlegény az Erdődy (9.) huszárezredben.
1799 — Kossuth György, 21 éves, 1795-től szolgál a Barcó, utóbb Mészáros (10.) huszárezredben és 1798-ban résztvett a francia háborúban, amely alatt 1½ évig hadifogoly volt.

1802 — Révay János.
1807 — Dávid György, 18 éves (Ignác fia).
Kossuth Zsigmond.
1816 — Prónay Antal.
1831 — Lehóczky Zsigmond, sz. 1813 szeptember 26., Bisztricske. (Ferenc és Lipszky Magdolna fia). Tanulmányait Késmárkon végezte és utóbb 1835-től hadapród a Wasa (60.) gyalogezredben.
1832 — Szmrecsányi Vendel, 23 éves (Gabriel testvére), hadapród a Cóburg (8.) huszárezredben.
1840 — Révay Gusztáv, hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.

Összesen: 20.

40. Ugocsa vármegye.

1768 — Újhelyi Gábor (de Tiszaújhely), 22 éves, József fia.
1792 — Újhelyi Rajmund.
1793 — Draskóczy László.
1800 — Újhelyi Norbert, 21 éves.
Újhelyi Rudolf, 17 éves.

Összesen: 5.

41. Ung vármegye.

1760 — br. Perényi György.
Zmeskál Antal.
1765 — Fekete László (de Ivány) 1760-tól káplár a Pálffy Lipót (19.) gyalogezredben.
1780 — Szerdahelyi Antal, 25 éves, hadapród a Mecklenburg-Strelitz (4.) vértes lovasezredben.
1781 — Lászlóffy Károly-József, 28 éves őrmester a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1785 — Duchek Pál, 20 éves, sz. Munkács, közlegény a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1802 — Pongrácz Miklós, főhadnagy a nemesi felkelő seregben.
1806 — br. Bémer József.
1818 — Pribék Imre, hadapród a Württemberg (6.) huszárezredben.
1830 — Jezerniczky György (Ferenc fia), hadapród a Schwarzenberg (2.) ulánusezredben.
1838 — Jezerniczky Viktor (Ferenc fia), hadapród a Vilmos (10.) huszárezredben.
1839 — Molnár Sándor.
1846 — Ruzsák Sándor, sz. 1822 december 11. (Ferenc és Kmoskó Zsuzsa fia), hadapród a Miklós (9.) huszárezredben.

Összesen: 13.

42. Vas vármegye.

1760 — Lippich János.
Pöcz Imre.
Rosty József.
Tulok István.
1763 — Boros Ferenc.

1766 — Vajda Ádám.
1768 — Kemény Pál (András fia).
1772 — Dese László, káplár a Károlyi (52.) gyalogezredben.
1773 — Salamon Antal.
1775 — Laky Dániel.
1780 — Hajas Antal, 30 éves, 1768-tól szolgál és káplár a Berlichingen utóbb (9. dragonyos) lovasezredben.
Márffy Zsigmond.
Neupar László, 24 éves, káplár a Nádasdy (39.) gyalogezredben. (1781-ben Zala vm. is ajánlotta.)
1783 — Radó Zsigmond, 22 éves, sz. Répcelak, hadapród a Wurmser (8.) huszárezredben.
1786 — Dessewffy Ádám (de Csernek), 23 éves, sz. Nagyölbő, zászlós a Colloredó-Waldsee József (57.) gyalogezredben.
1792 — Babos József, 25 éves, sz. Muraszombat, 1786-tól hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
Gaszner Ádám.
Lassgallner András.
Vajda József, őrmester az Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
Vecsey István.
1795 — Vecsey József.
1797 — Csapó Bálint.
1798 — Szabó József, káplár a nemesi felkelő seregben.
1800 — Bodó Miklós, 17 éves.
Hertelendy Imre, 19 éves (János fia).
Kisfaludy Antal, 19 éves.
1801 — Kenessey János.
Szabó Antal.
1807 — Hetyey János, káplár a Hohenzollern-Hechingen (2.) könnyű lovasezredben.
1813 — Kisfaludy János.
Rumy András.
Tevely Sándor.
1818 — Eölbey Sándor (de Kisölbő), hadapródőrmester a Radivojevich (48.) gyalogezredben.
Kisfaludy Mihály, 19 éves (Ádám és Király Zsuzsa fia), hadapród a Radivojevich (48.) gyalogezredben.
Pados Sándor.
1819 — Hegedüs Sándor (György fia).
Hrabovszky István.
1820 — Boros Ignác, 21 éves (Ferenc fia, József gárdista testvére).
1822 — Somogyi Ignác, hadapród a Ferenc fhg. (2.) vértes lovasezredben.
1823 — Deseő Antal (de Szent-Viszló), hadapród a Ferenc fhg. (2.) vértes lovasezredben.
Jósa Vilmos (József fia), 1821 január 1-től hadapród a Sándor (2) gyalogezredben.
Karcsay István, hadapród az Esterházy Miklós (32.) gyalogezredben.
1827 — Niczky János (János fia).
1828 — Osvald Imre, 20 éves (Lajos fia).

Vajda József (József fia), hadapród a György (5.) huszárezredben.
1830 — Tóth József, sz. 1809 január 19., Keményegerszeg (Sándor és Zmeskál Zsuzsa fia), 1824 december 27-től szolgál és káplár a Gollner (48.) gyalogezredben, a 3. zászlóaljnál.
1836 — Balogh István, sz. 1814 április 27., káplár a Gollner (48.) gyalogezredben.
1837 — Sztrókay Illés.
1838 — Lukács Károly (László fia), hadapród a Cóburg (8.) huszárezredben.
1840 — Gyömörey Kálmán.
Mecséry Dániel, 18 éves.
Sághy István.
1844 — Hertelendy Ferdinánd, hadapród a Gollner (48.) gyalogezredben.
Kisfaludy Dénes (János fia), alkáplár a Károly (5.) huszárezredben.
1846 — Tevely Károly, sz. 1824 október 8. (Anyja Márffy Mária), hadapród az Ernő-Károly fhg. (48.) gyalogezredben.

Összesen 55.

43. Veszprém vármegye.

1763 — Hockstock Pál.
1764 — Németh János, őrmester a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1765 — Tallián Ignác.
1769 — Göndöcs György.
1773 — Csúzy József (de Pusztaszentmihály), 18 éves.
Markos György (de Ramocsa), 17 éves, káplár a Siskovics (37.) gyalogezredben.
Rába Boldizsár.
Tráknyáki Miklós.
1775 — Körmendy György.
1776 — Varasdy János, káplár a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1780 — Paraicz Márton, 28 éves, hadapród a Wurmser (8.) huszárezredben.
1786 — Komáromy Pál, 27 éves, sz. Takácsi, őrmester az Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
Márkus József, 23 éves, sz. Veszprém, őrmester a Pálffy János (53.) gyalogezredben.
Perczel Emánuel, 20 éves, sz. Veszprém, hadapród a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1792 — Boronkay István, alhadnagy (István fia).
1794 — Paraicz János.
1798 — Stehenich Pál, őrmester a nemesi felkelő seregben.
Szokoly József, káplár a nemesi felkelő seregben.
1801 — Biró Farkas (de Gelse).
Hankovszky János.
1802 — Körmendy Sámuel, káplár az Erdődy (9.) huszárezredben.
1813 — Rohonczy Imre.
1822 — Pálffy László, 1819-től szolgál a Ferenc fhg. (2.) vértes lovasezredben.

1827 — Litsek (?) Lajos Dégről, őrmester a Mayer (45.) gyalogezredben.
1833 — Barcza Pál, hadapród a Nostitz (7.) könnyű lovasezredben.
1834 — Halász Ignác, hadapród a Bakonyi (33.) gyalogezredben.
1835 — Simoga János, hadapród a Frigyes (3.) vértes lovasezredben.
1837 — Marton Lázár, sz. 1800 október 24., hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben.
1839 — Rozsos Károly (Lajos kapitány fia), hadapród a Császár (1.) huszárezredben.
1844 — Havranek Lajos (Lajos fia), hadapród a János fhg. (1.) dragonyos ezredben.

Összesen: 30.

44. Zala vármegye.

1760 — Nedeczky Tamás.
1763 — Petrics István.
Thustics Imre.
1764 — Delli Dániel.
Mogyoróssy István, káplár a Pálffy Lipót (19.) gyalogezredben.
1765 — Jagodics Ferenc.
Némethy János.
1766 — Horváth Antal (de Zalabér) László fia, 1758-tól szolgál a Lusinsky huszár (24. sz. lovas) ezredben.
1767 — Tamposch Ferenc (Károly testvére).
1768 — Előry Ferenc.
Érsek György.
Takács János.
1770 — Horváth Pál esküdt.
Soós György esküdt.
1771 — Forintos József, 1767-től káplár a Batthyány Ádám (34.) gyalogezredben.
1772 — Chinorány Boldizsár.
Viasz István, őrmester a Ferdinánd fhg. (2.) gyalogezredben.
1773 — Csányi Mihály, hadapród a Lusinsky huszár (24. sz. lovas) ezredben.
1774 — Deső Károly.
1777 — Tamposch Károly (Ferenc testvére), hadapród az Albert hg. (1.) karabélyos lovasezredben.
1779 — Csákányi József, 19 éves.
1780 — Árvay József, 22 éves, hadapród a Wurmser (8.) huszárezredben.
Deák Péter, 24 éves.
1781 — Vida Zsigmond, káplár a Nádasdy (9.) huszárezredben.
1792 — Vajda János.
1794 — Vucsák Ferenc.
1795 — Missori László, őrmester az Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
1796 — Inkey Ádám, 18 éves (Boldizsár alispán fia).
1801 — Molnár János.
1802 — Rajky György, hadapród az Ott (5.) huszárezredben.
1805 — Skublics Elek, 17 éves.
1808 — Hertelendy József, őrmester a Jellachich Ferenc (62.) gyalogezredben.

1814 — Hertelendy Károly.
1818 — Kutassy János (József fia).
1821 — Chinorány József (Boldizsár fia).
1824 — Bogyay József (de Várbogya), hadapród a Ferenc-Károly (52.) gyalogezredben.
1828 — Léránt Tamás (János fia).
Székely Gábor, káplár a Gyulay Ignác (60.) gyalogezredben.
1834 — Barcza Ferenc, hadapród a Savoya (5.) dragonyos ezredben. (Egyidejűleg Vas vm. is ajánlotta.)
Csutor Imre, hadapród a Ferenc-Károly (52.) gyalogezredben.
Szluha Pál (Ferenc fia), lovashadapród.
1835 — Petrich József, káplár a Károly (5.) huszárezredben.
1836 — Csesznák Károly (József fia), hadapród a Bentheim-Steinfurt (9.) gyalogezredben.
Deák Károly (József fia), hadapród a Gollner (48.) gyalogezredben.
1837 — Rajky Sándor, 20 éves, hadapród a Károly (5.) huszárezredben.
1841 — Rajky István, 18 éves, hadapród a varasdi (5.) határőrgyalogezredben.
1842 — Kovács Vendel.

Összesen: 47.

45. Zaránd vármegye.

A felterjesztésekről adat nem volt található.

46. Zemplén vármegye.

1763. — Bernáth Ferenc.
1765 — Pataky Gábor, lakik Patak.
1769 — Ócskay Imre (György fia).
1780 — Zombory Pál, 23 éves, hadapród a Barcó (10.) huszárezredben.
1784 — Viczmándy József, 1780-tól szolgál a D'Alton (19.) gyalogezredben.
1786 — Buday József, 25 éves, sz. Sárospatak, káplár az Esterházy Imre (3.) huszárezredben.
Toperczer Pál, 25 éves, sz. Nagymihály, zászlós a Preysach (39.) gyalogezredben.
1792 — Kovács János, alhadnagy a Sztáray (33.) gyalogezredben és részt vett a török háborúban.
Ungváry István.
1793 — Ghillányi Pál, 1788-tól szolgál az Alvinczy (19.) gyalogezredben.
Vitéz Ágoston, őrmester a Nádasdy (39.) gyalogezredben.
1796 — Jezerniczky Károly.
1801 — Sass Antal, 22 éves.
1804 — Szabó Dániel.
1806 — Mészáros Antal (de Szentlélek), 27 éves.
1807 — Bernáth Ferenc, 16 éves.
Jezerniczky Ferenc (József tokaji sóhivatalnok fia).
1810 — Kapossy Ferenc, őrmester az Alvinczy (19.) gyalogezredben.
1816 — Mészáros János, hadapród a Wied-Runkel (34.) gyalogezredben.

1819 — Boronkay Pál, hadapród a Máriássy (37.) gyalogezredben.
Zombory Ferenc, közlegény a Czartoryski-Sangusko (9.) gyalogezredben.
1821 — Dessewffy Arisztid, hadapród a György (5.) huszárezredben.
1823 — Szánky Ferenc, 21 éves (Sámuel fia), 1816-tól szolgál és őrmester a Wied-Runkel (34.) gyalogezredben.
1827 — Boronkay János (Zsigmond fia), bányatiszt.
Szirmay Alajos (József fia, Antal unokája), hadapród a Hessen-Homburg (4.) huszárezredben.
1832 — Mauks József.
1834 — Gógh József, hadapród a Dom Miguel (39.) gyalogezredben.
Karove Antal, hadapród a Máriássy (37.) gyalogezredben.
1837 — Szabó Ágoston (de Ógyalla), Antal fia.
1838 — Lacsny Lajos, 22 éves, hadapród a Benczur (34.) gyalogezredben.
1839 — Szentmihályi Lajos, 1827-től szolgál és káplár a Benczur (34.) gyalogezredben.
1840 — Mészáros Kálmán.
1846 — Komáromy Móric, sz. 1826., káplár az Este (3.) huszárezredben.

Összesen: 33.

47. Zólyom vármegye.

1760 — Bory József.
Vitális Zsigmond.
1764 — Radvánszky Lajos.
Urbányi Márton.
1765 — Bendik Antal, őrmester, utóbb pedig alhadnagy a Hadik (6.) huszárezredben (1795-ben néhai. Dániel és Ferenc gárdisták testvére).
1769 — Hudoba Ádám (Pál fia).
1775 — Zolnay Zsigmond, hadapród a Hadik (6.) huszárezredben.
1786 — Fluk János 20 éves sz. Besztercebánya, hadapród az Esterházy Miklós (33) gyalogezredben.
Pallics József (de Hartenfels) 27 éves sz. Zólyom, hadapród az Anspach (11) vértes lovasezredben.
Rakovszky Sándor 23 éves sz. Besztercebánya, hadapród az Esterházy Miklós (33) gyalogezredben.
1792 — Holecz László káplár az Esterházy Imre (3) huszárezredben.
1795 — Pelczer István hadapród a Ferdinánd fhg. (2) gyalogezredben.
1815 — Bezegh Péter.
1818 — Hanulik István hadapród az Esterházy Miklós (32) gyalogezredben.
Prónay Antal.
1827 — Polereczky Nep. János 21 éves (József fia).
1828 — Holecz Péter (Károly fia).
Huszár Antal (János fia), hadapród a Ferdinánd (3) huszárezredben.
1835 — Fischer Eduárd hadapród a Bakonyi (33) gyalogezredben.
1843 — Bittera alias Varga Sándor sz. 1821 július 8 (Ferenc fia) hadapród a Bakonyi (33) gyalogezredben.

Összesen: 20.

48. Jászkún kerület.

1781 — Herpay Mihály.
1792 — Balajthy Ferenc 28 éves, őrmester a Vécsey (4) huszárezredben.
Dósa Ignác hadapród a Vécsey (4) huszárezredben.
1801 — Varró János.
1813 — Foghtüy János (a Hajdu kerület is ajánlotta).
1839 — Hegedűs Pál sz. 1806., Félegyháza, hadapród a Palatinus (12) huszárezredben.
1843 — Virágh Gedeon (Pál fia) 19 éves, hadapród a Palatinus (12) huszárezredben.

Összesen: 7.

49. Erdély.

1760 — Balogh György (Doboka vm.).
br. Bánffy Imre (Kraszna vm.).
Bartha László.
Bene Antal (Kraszna vm.).
Berzenczey János (de Görgényszentimre) Marosszék.
gr. Bethlen Sámuel.
Bialis Elek (Csík-Gyergyó-Kászonszék).
Biró Márton (de Homoródszentmárton) Udvarhelyszék.
Borsai József.
Bölöni László (Külső-Szolnok vm.).
Bölöni Sándor (Kraszna vm.).
Cserényi István (Doboka vm.).
Czikó Bertalan (Csík-Gyergyó-Kászonszék).
Dobay József (Külső-Szolnok vm.).
Draut József (Szászvárosszék).
br. Dujardin István.
Dull László (de Magyarbaksa) 1753-tól katona (Közép-Szolnok vm.)
Eperjessi László.
Felszeghi Sándor (Doboka vm.).
Frónius János (Szászvárosszék).
Frónius Kristóf (Szászvárosszék).
Gaál Farkas.
Guthy János (Kraszna vm.).
Harsányi János.
Henter István (Háromszék).
Hermann Márton (Szászvárosszék).
Jabróczky Zsigmond (Doboka vm.).
Jakabházy Sámuel (de Szentábrahám) Udvarhelyszék.
Jakchy Zsigmond (Fogarasvidék).
br. Jósika Imre (Fogarasvidék).
Kállay Mihály (Kraszna vm.).
Kászonyi Lajos (Belső-Szolnok vm.)
Kászonyi Márton.
Katona János (Kővárvidék).
Keczeli György (Kolozs vm.).
Kendeffy Pál (Hunyad vm.).
Kisslingstein Mihály (Szászvárosszék).

Komáromy Lajos.
Korda László (Kolozs vm.).
Kovács Ferenc (de Mezőbánd) Marosszék.
László József (Csík-Gyergyó-Kászonszék).
gr. Lázár Imre.
Lukácsffy Dániel (de Nagyküküllőfalva) Udvarhelyszék.
Macskássy Ferenc (Hunyad vm.).
Mikó Miklós (Háromszék).
Miksa Gábor (Kolozs vm.).
Miske Imre.
Nagy István (de Borsa) Udvarhelyszék.
br. Naláczi Károly.
Nemes József (Háromszék).
Ozdy György (de Gálfalva) Marosszék.
Palatkai László (Belső-Szolnok vm.).
Pálffy József (de Tarcsafalva) Udvarhelyszék.
Pongrácz György.
Sándor Mihály (Csík-Gyergyó-Kászonszék).
Sebesi Miklós (de Bolgárfalva) Udvarhelyszék.
Simon Mihály (Kolozs vm.).
Sombory Gergely (Kolozs vm.).
Szegedy Ádám.
Szent-Pály Ádám.
Torma János (Belső-Szolnok vm.).
Török Elek (de Kadicsfalva) Udvarhelyszék.
Ugron János (Kolozs vm.).
Ugron Tamás (Udvarhelyszék).
Vajda Mihály (Szászvárosszék).
Zámbó Ferenc (Kolozs vm.).

1771 — Füstös Pál (de Csíkszentgyörgy) 28 éves sz. Szentgyörgy, káplár majd 1787-től őrmester a Siskovics (37) gyalogezredben.
1773 — Bors Gáspár (de Csíkszentkirály) György fia (Maros-Torda vm.).
1774 — Klein Márton-Dániel (de Straussenburg).
gr. Wass Miklós.
1775 — Sándor László 19 éves sz. Csík, irnok (Csík-Gyergyó-Kászonszék).
1780 — Diószeghy Sámuel 25 éves hadapród a Károlyi (52) gyalogezredben.
Dósa József (de Makfalva) 25 éves.
Gidófalvy János 21 éves.
Thury Márton 30 éves őrmester a 11. (székelyhatárőr) huszárezredben.
1783 — Kabos István.
Nemes József (de Csicsómihályfalva) 24 éves sz. Középfalva. A 2. oláh (utóbb 17.) határőrgyalogezredben 7 hónapig hadapród, 14 hónapig káplár, 47 hónapig őrmester, 1783 május 3-án mint György fia és Tamás unokája nemesi bizonyságlevelet nyert B. Szolnok vm-től.
1785 — Ahlfeld Mihály 20 éves sz. Szeben, hadapród a Gyulay Ferenc (51) gyalogezredben.
Apor Lázár 19 éves sz. Altorja, hadapród a Savoya (5) dragonyosezredben.

br. Bánffy Pál 19 éves sz. Bánffyhunyad, hadapród a Gyulay Sámuel (32) gyalogezredben.
Baranyay Sámuel 27 éves sz. Torda, zászlós a Gyulay Ferenc (51) gyalogezredben.
Buday Mihály 26 éves sz. Vajdaszentiván, hadnagy a Gyulay Ferenc (51) gyalogezredben.
Bydeskuthy Sámuel 22 éves sz. Zabola, hadapród a 2. székely (utóbb 15) határőrgyalogezredben.
Dobay Elek 18 éves sz. Lele, hadapród a De Vins (37) gyalogezredben.
br. Damokos József 19 éves sz. Szeben, hadapród a Toscana (2) huszárezredben.
Kelemen István 25 éves sz. Szilágysomlyó, hadapród a Gyulay Ferenc (51) gyalogezredben.
Kerekes Károly 20 éves sz. Moha, káplár a Barco (10) huszárezredben.
Nyárády Sándor 25 éves, hadapród a Toscana (2) huszárezredben.
Pettauer Ferenc 19 éves sz. Vestény, hadapród a Tillier (14) gyalogezredben.
Pusch Ferenc (de Puschenthal) 22 éves sz. Gyulafehérvár, hadnagy a Wallis Olivér (35) gyalogezredben.
Seyfert Pál (de Rosenberg) 26 éves sz. Beszterce, zászlós a Colloredó-Waldsee Vencel (56) gyalogezredben.
Szent-Pály Farkas 26 éves sz. Homoródszentpál, őrmester a Barcó (10) huszárezredben.
Török István 20 éves sz. Kurtapatak, hadapród a Károlyi (52) gyalogezredben.

1786 — Methesy (?) Tódor 22 éves sz. Kolozsvár, hadapród a Lacy (22) gyalogezredben.
Mihály István 35 éves őrmester a 11. (székelyhatárőr) huszárezredben.
gr. Nemes József 19 éves sz. Hídvég, hadapród a 11. (székelyhatárőr) huszárezredben (Szilágy vm.).

1787 — Boér Imre 30 éves sz. Fogaras, hadapród a Toscana (2) huszárezredben (Fogarasvidék).
br. Inczédy Sámuel 19 éves sz. Kolozsvár, káplár a Toscana (2) huszárezredben.
Kelemen Ferenc 18 éves sz. Szilágysomlyó, hadapród a Gyulay Ferenc (51) gyalogezredben.
Szacsvay Mihály 29 éves sz. Esztelnek, 1785 — őrmester a Gyulay Ferenc (51), majd 1787— zászlós a Colloredó-Waldsee Vencel (56) gyalogezredben (Háromszék).

1789 — br. Szentkereszty László kapitány az Esterházy (3) huszárezredben.

1790 — br. Bornemisza Dániel (János fia).
Guthy Farkas (Kraszna vm.).
Imre Lázár (Fogaras vm.).
gr. Lázár Zsigmond kapitány a Czartoryski-Sangusko (4) vértes lovasezredben.
Sebess Ferenc (K. Szolnok vm.).

Szent-Máriay László (Kraszna vm.).
Tarczali Miklós (K. Szolnok vm.).
1791 — gr. Mikó István.
1792 — Balogh László.
1793 — Bauszner Sámuel.
Petrichevich-Horváth Dániel.
Székely Imre.
1795 — Thúry József (de Tamásfalva).
Túróczy Károly (de Raksány) kancelláriai gyakornok (Küküllő vm.).
1796 — Hann István.
1797 — Bíró Benjamin, Bíró Dániel, Bíró Pál } özv. Bíró Pálné sz. Beke Júlia fiai (K. Szolnok vm.).
Cseh Ferenc.
Schankebank Sámuel (Jakab fia).
Szilvási Miklós (de Cseszeliczke) Hunyad vm.
1798 — Makrai György.
1799 — Horváth József (Gergely fia) Kolozs vm.
Szalkai István (Antal fia).
1803 — Aáron Ferenc.
1804 — Pogány György.
1808 — Mariaffi Dávid (Lajos fia).
1810 — Bálint János (A. Fehér vm.)
Biró Károly nemes felkelő (Udvarhelyszék).
Földváry Farkas (Farkas fia) nemes felkelő hadnagy (K. Szolnok vm.).
Jakabházy Sámuel nemes felkelő (Udvarhelyszék)
Pálffy Zsigmond nemes felkelő (Udvarhelyszék).
Potyó József (Kolozs vm.).
Rátz János (Imre fia) nemes felkelő alhadnagy (K. Szolnok vm.).
Szombatfalvi László nemes felkelő (Udvarhelyszék).
Ugron Gáspár.
1811 — Becsky János nemes felkelő hadnagy.
1813 — Benedicty Sámuel.
Erdélyi István, a wieni katonaiskola növendéke.
Sztojka Mátyás.
1815 — Bálint Ferenc (János fia).
Henter János (Csikszék).
1816 — Bauszner Károly (Simon-Frigyes fia) őrmester a Duka (39.) gyalogezredben.
1818 — Béla Antal.
Brencsán József.
Frónius Mihály.
Henter Adám.
gr. Kuun László.
Ladányi József.
Pálffy Antal.
1819 — br. Apor József.

Dillmon Ferdinánd (Frigyes fia).
Kálnoky Károly.
1823 — Aáron Péter közlegény a Strauch (24.) gyalogezredben.
Bakó Ferenc (de Hete) Doboka vm.
Pálffy János (de Tarcsafalva).
Pallós Miklós.
1824 — Balló István 21 éves őrmester a Mecséry (51.) gyalogezredben.
Cserey Mihály.
Pótsa János (de Hatolyka) hadapród, Ferenc fia (F. Fehér vm.).
Szarvadi Antal káplár a Kienmayer (8.) huszárezredben.
1825 — Dráveczky Albert.
Weér Zsigmond.
1826 — Csákány Lajos.
ifj. Geréb János.
gr. Kornis Gábor.
Pünkösti Pál (János) József fia.
1827 — Donáth Imre.
Pekry Béla (László fia.).
1828 — Dillmon Frigyes (Ferdinánd fia).
Lakatos Alajos (Kraszna vm.)
Sebess Ferenc (Kraszna vm.).
Záborszky Miksa (anyja Dreyhausen Erzsébet) hadnagy a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben (Kraszna vm.).
1829 — Borra Lajos.
1830 — Hollaky József (Háromszék).
br. Inczédy Sámuel.
Könczei Dávid sz. 1796 Kézditorja (Háromszék).
Pálffy Domokos (de Gagy) hadapród (Antal főstrázsamester fia) Udvarhelyszék.
1831 — Földváry József (Farkas alispán fia) B. Szolnok vm.
Kispál Lajos (László fia) Küküllő vm.
Lukács László (de Nagyborosnyó) Háromszék.
Nemes László.
Torma Sámuel (Miklós fia) B. Szolnok vm.
1832 — Barcsay Károly.
Gyárfás Miklós (de Léczfalva) Háromszék.
Miklós László (de Dálnok) M. Antal és Farkas Mária fia (Háromszék).
1833 — Hollaky János (Ferenc és Gál Ágnes fia) hadapród (Kolozs vm.)
1836 — Buzgó László.
Fábián Lajos (de Őri).
Gyárfás Lajos (de Léczfalva) Háromszék.
Jósa Dániel.
Mike György (András fia).
Nagy Frigyes (néhai N. Ferenc és Csóka Anna fia).
Stock Adolf.
Székely Sándor.
Wass Dániel.
1837 — Makrai László.

1838 — Csató Sándor (de Csikdelne), Dániel plébános testvére (Csik-Gyergyó-Kászonszék).
Graf János.
Heydendorff János-Eduárd.
Sikó Miklós (de Bölön), István fia (Udvarhelyszék).
1839 — Botskor Ferenc (de Csikszentmárton), Elek testvére (Csik-Gyergyó-Kászonszék).
1840 — Könczei Gábor (de Karathna), kapitány (F. Fehér vm.).
Sipos Antal (A. Fehér vm.).
Török József hadapród (József és Jancsó Bora fia) Háromszék.
1841 — Bauszner Károly.
Deák Elek.
Tóth József (de Szoboszló) A. Fehér vm.
1842 — Boér Béla
Pap Miklós káplár.
1843 — Komáromy István (Sándor és Iszlay Anna fia) M. Torda vm.
Nagy Lajos.
Varju Pál.
1844 — Kalmár Jenő a tullni katonaiskola növendéke.
Szacsvay Sándor (Háromszék).
1845 — Kabos András hadapród (András fia) Kolozs vm.
Soterius Albert.
1846 — Benedicty József.
Boér Miklós.
Erdey Gyula.
Horváth Sándor hadapród (Miklós ny. kapitány fia) Kolozs vm.
Szalánczy Lőrinc.
Székely Mihály (de Réty) Háromszék.
1847 — Hirling Henrik.
1848 — Binder Frigyes.
Székely Elek.

Összesen: 227.

50. Horvátország és Slavónia.

I. *Horvátország (Varasd, Zágráb és Kőrös vármegyék).*

1771 — Praunsperger táblai gyakornok.
1774 — Sikuten Pál 18 éves, sz. Turopolya, utóbb 1782-től hadapród a Siskovics (37.) gyalogezredben (Zágráb vm.).
1776 — Krajachich Alajos hadapród a varasdi (5.) határőrgyalogezredben. (Zágráb vm.)
1777 — Jagussich Péter hadapród a Pálffy János (53.) gyalogezredben.
1778 — Szerblinovich József (Zágráb vm.).
1779 — Traczaics (?) József (Varasd vm.).
1780 — Vuchetich János hadapród a Kálnoky (2.) huszárezredben.
1782 — Chyolich János (de Lőwensberg) 28 éves, sz. Zeng, alhadnagy az Ogulin (3.) határőrgyalogezredben.
Dersanich György 25 éves hadapród a Berlichingen (utóbb 9. dragonyos) vértes ezredben. (Zágráb vm.)

Domazzettovich Antal 24 éves, sz. Zeng, hadapród az ottokai (2.) határőrgyalogezredben.

Govchich Fülöp 24 éves, hadapród a Pellegrini (49.) gyalogezredben.

Gvozdanovich Pál 18 éves, hadapród a gradiskai (8.) határőrgyalogezredben.

Ivanchich József 22 éves, hadapród a gradiskai (8.) határőrgyalogezredben.

Kanotay Menyhért 25 éves, 1778-tól szolgál és ekkor hadapród a Nádasdy (9.) huszárezredben (Varasd vm.).

Mauerovchich Károly 20 éves, hadapród a Tillier (14.) gyalogezredben.

Pekarnik Ádám 21 éves, sz. Sipek, hadapród a Colloredo-Waldsee József (57.) gyalogezredben, majd 1785-től zászlós az 1. bánáti határőrgyalogezredben (Zágráb vm.).

Petkovich László 23 éves, sz. Zágráb, hadapród a Mathesen (42.) gyalogezredben.

Rukavina Jakab (de Liebstadt) 21 éves, hadapród a Stain (50.) gyalogezredben.

Vukassovich Antal 17 éves, sz. Zeng, hadapród a Hoch- und Deutschmeister (4.) gyalogezredben.

Vukassovich Farkas 25 éves, sz. Zeng, zászlós a Hoch- und Deutschmeister (4.) gyalogezredben.

Zergotten Ferenc 26 éves, sz. Brinje, alhadnagy az ogulini (3.) határőrgyalogezredben.

1783 — Doláchky Simon-István 28 éves, 1773 január 1-től hadapród a Terzy (16.) gyalogezredben (Kőrös vm.).

1784 — Szucsics Antal, 1782-től hadapród a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.

1785 — Magdich Kázmér (de Magdenan) 21 éves, őrmester az Ogulin (3.) határőrgyalogezredben.

Modrovechich János 32 éves, sz. Ribni, alhadnagy a Neugebauer (46.) gyalogezredben.

1787 — Hallievacz Ferenc 20 éves, sz. Brinje, hadapród az Ogulin (3.) határőrgyalogezredben.

Sinkovich Zsigmond 26 éves, sz. Lipnica, 1785-től káplár, 1787-től zászlós a De Vins (37.) gyalogezredben.

1795 — Benich Nep. János 20 éves (Péter károlyvárosi kapitány fia) Zágráb vm.

Dolovec Ádám (Ferenc fia) hadapród a De Vins (37.) gyalogezredben.

Markovics Antal }
Simonovich Kázmér } Kőrös vm.

1797 — Markovics Brunó (Kőrös vm.).

1803 — Berkovich Mátyás zászlós az 1. bánáti határőrgyalogezredben.

1804 — Kiss János 22 éves (Antal táblabíró fia) Varasd vm.

1806 — Czvetkovics Ferenc 25 éves (Zágráb vm.).

Hervatich Zsigmond báni táblai jegyző (Zágráb vm.).

Hochreiter Gábor (Kőrös vm.).

Praunsperger Fileus (Zágráb vm.).

1818 — Spissich Ferdinánd (Zágráb vm.).
1825 — br. Jellachich György (Ferenc fia). Tanulmányait a Theresianumban elvégezve, hadapród lett a Lattermann (7.) gyalogezredben (Zágráb vm.).
1828 — Bogdanovich Hannibál hadapród a varasdi Szt. György (6.) határőrgyalogezredben. (Kőrös vm.).
Csernolatecz József hadapród a L'Espine (58.) gyalogezredben (Kőrös vm.).
Josipovich Antal (István és Voykffy Karolina fia, anyai nagyatyja V. József), hadapród a Radivojevich (48) gyalogezredben. (Zágráb vm.)
1831 — Chachkovich József hadapród a Radossevich (53.) gyalogezredben. (Zágráb vm.)
Köröskényi Károly 19 éves (Miklós ny. kapitány fia), 1830-tól hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezredben. (Varasd vm.)
Tersztyenák Hugó (Antal fia), Varasd vm.
1836 — Tucics Ignác (anyja br. Kulmer leány), Zágráb vm.
1837 — Berkovich Imre (József fia) őrmester a Lipót fhg. (53.) gyalogezredben.
Pucz Eduárd 17 éves (néhai József és Dominich Julia fia), hadapród a Hessen-Homburg (19.) gyalogezred 2. zászlóaljában. (Zágráb vm. és Varasd vm.)
1839 — Svagely Ferdinánd 18 éves (Balázs-Frigyes alispán fia), hadapród a Lipót fhg (53) gyalogezredben. (Varasd vm.)
1841 — Sivkovich Tódor (József fia) hadapród a varasdi Szt. György (6.) határőrgyalogezredben. (Kőrös vm.).
1843 — Ferrich Albert (Tádé fia) táblai joggyakornok. (Zágráb és Pozsega vm.)
Mihalik János sz. 1823 január 11., Petrianec (Varasd vm.). Felvételét, anyja Dominich Ágnes fivére, D. Sándor kérte és úgy Varasd, mint Kőrös vm. ajánlották.
1844 — Svagely Adolf (Ferenc kapitány fia) gránátos hadapród a Vilmos (34.) gyalogezredben. (Kőrös vm.)
1845 — Miskich Ferenc (Boldizsár fia) a wieni mérnökkari akadémia növendéke. (Zágráb vm.)
1846 — Kömley Pál (Ferdinánd fia). Zágráb vm.
1847 — Blaskovics Károly (néhai Zsigmond fia), hadapród az Ernő-Károly fhg (48.) gyalogezredben. (Zágráb vm.)
Femenich György sz. 1825. (Kőrös vm.)

Összesen: 58.

II. Slavónia (Pozsega, Szerém és Verőce vármegyék).

1764 — Kosztics Miklós (Verőce vm.).
1776 — Thalheim Károly (Lipót fia) őrmester az 1. bánáti határőrgyalogezredben. (Verőce vm.)
1779 — Simonovich Tódor 20 éves, mérnökkari akadémiai növendék. (Szerém vm.)
Sztojecsevics György (Szerém vm.).

1780 — Kelecsényi János.
Schakabent Mózes.
Vuits Demeter 22 éves, lovasalhadnagy.
1782 — Jovanovich Tamás (de Vidacz) 22 éves, sz. Karlovic, csajkás hadapród.
Luibibratich Mihály 19 éves, sz. Gradiska, hadapród a Ferdinánd fhg (2.) gyalogezredben.
Maurovich Ferenc 27 éves, sz. Gradiska, alhadnagy a Stain (50.) gyalogezredben.
1784 — Hramilovich József (Pozsega vm.).
1785 — Malyevacz Ignác 20 éves, sz. Pozsega, káplár a Czartoryski-Sangusko (4.) vértes lovasezredben.
Simich József (de Siegenfeld) 22 éves, őrmester a varasdi Szt. György (6.) határőrgyalogezredben.
1787 — gr. Brankovich György 20 éves, utóbb 1787-től zászlós a pétervaradi (9.) határőrgyalogezredben.
Dizent Károly (de Felsenthal) 18 éves, hadapród a pétervaradi (9.) határőrgyalogezredben.
Jovanovich Pál (de Vidacz) 24 éves, őrmester a pétervaradi (9.) határőrgyalogezredben.
Koperzanovich Antal (de Rittersfeld) 22 éves, hadapród a bródi (7.) határőrgyalogezredben.
1796 — Pejacsevich József (Verőce vm.).
1801 — Boxics Béla (Szerém vm.).
1802 — Bujanovich Ferenc (János eszéki lakos fia), Verőce vm.
1804 — Rakittievics István hadapród a varasd—kőrösi (5.) határőrgyalogezredben. (Verőce vm.).
1808 — Fehérváry János (József fia) káplár a Ferdinánd fhg (3.) huszárezredben.
1835 — Jankovics Antal (de Csalma) sz. 1819 május 26 Eszék (Mihály fia), 1833 május 1-től hadapród, 1833 augusztus 24-től káplár a Schneller (5.) könnyű lovasezredben. (Szerém vm.)
1836 — Jankovics Nep. János (de Csalma) káplár a Ferdinánd fhg (3.) huszárezredben.
1841 — Püspöky Mihály (Szerém vm.).
1842 — Mracsich Gusztáv sz. 1825 november 8., káplár a Ferdinánd fhg (32.) gyalogezred gránátos zászlóaljában. (Pozsega vm.)
1843 — Bossányi Kamilló, a tullni katonaiskola növendéke. (Szerém vm.)
1844 — Xivanovich Konstantin 22 éves, 2-ik alhadnagy a Sándor (2.) gyalogezredben. (Szerém vm.)
1845 — Gvozdanovich Izidor (néhai Péter fia) 19 éves. (Pozsega vm.)

Összesen: 29.

Mindösszesen: 1595.

D) A magyar királyi udvari kancelláriától és a testőrségtől közvetlenül, vármegyei ajánlás nélkül, felvételt kérelmezők 1760—1848.

1770 — Gadeczky József írnok a tiszántúli kerületi táblánál.
Juhász József pestvármegyei jogtudós. (Kétséges nemesi volta miatt a vármegye nem ajánlotta.)

1771 — Mátyus Pál.
Meczner őrmester a Batthyány (34.) gyalogezredben.
Nagy József káplár a Hadik (6.) huszárezredben.
Ripper (?) József.

1772 — Csoma Nep. János hadapród a Gyulay Ferenc (51.) gyalogezredben.

1773 — Szunyogh Zsigmond kapitány a Graeven (4.) huszárezredben, kéri az ugyanott mint hadapród szolgáló Elek fia (sz. 1753 Ibrány, Szabolcs vm.) felvételét.

1774 — Balogh Ferenc (de Bér) hadapród a Preysach (39.) gyalogezredben.
Horváth Ferenc káplár a Batthyány (34.) gyalogezredben.
Nagy Imre közlegény az 1. (Császár) huszárezredben.
Pethő Ádám.

1775 — Ordódy György (János fia) hadapród előbb a Nádasdy (9.) huszár-, majd a Jacquemin (6.) vértesezredben.

1776 — Mérey András.

1777 — br. Perényi János (József fia) gyalogos katona.

1778 — Bartosságh Mihály 25 éves, sz. Szarva (Pozsony vm.), hadapród a Berlichingen (utóbb 9.) dragonyos ezredben.

1780 — br. Sennyey József 24 éves, sz. Kissenye, hadapród a Schakmin (6.) vértes lovasezredben.

1782 — Kölgyesy György káplár a Kálnoky (2.) huszárezredben.

1783 — br. Révay Károly őrmester a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
Tolvay János (ajánlja gr. Balassa Ferenc).

1784 — br. Perényi Antal hadapród a Lipót fhg (2.) huszárezredben.
Vitális István (sz. 1764 Bártfa), 3 évig a Nugent (56.) gyalogezredben, majd fél éve egyik vértes lovasezredben teljesít szolgálatot.

1785 — Ladomerszky István 20 éves, hadapród a Pálffy János (53.) gyalogezredben.

1786 — Bakonyi Imre 18 éves, hadapród az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
1786 — Bellosich Pál 26 éves, sz. Malacka (Pozsony vm.) káplár a Barco (10.) huszárezredben.
Berzeviczy Antal 26 éves hadapród a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
Borsffay Antal 1784-től káplár, 1786-tól zászlós a Schakmin (6.) vértes lovasezredben.
Goszthony László 22 éves őrmester az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
Hegyi Antal 24 éves alhadnagy a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
Hodossy Károly 20 éves, sz. Fegyvernek, hadapród az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
Illésy Sándor 17 éves, sz. Kisujszállás, hadapród a Császár (1.) huszárezredben.
Kiss István 18 éves sz. Pest, hadapród a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
Kosdy György hadapródkáplár az Erdődy János (9.) huszárezredben.
Kunsch (de Késmárk) N. 29 éves, sz. Lőcse, segédtiszt a Gyulay Sámuel (32.) gyalogezredben.
Nagy János 28 éves hadapród az Esterházy Imre (3.) huszárezredben.
Naszvady András 19 éves hadapród a Nassau-Usingen (5.) vértes lovasezredben.
Rudnay János 34 éves főhadnagy a Nassau-Usingen (5.) vértes lovasezredben.
Szeleczky Zsigmond 25 éves, sz. Ponyi (Nógrád vm.) káplár az Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
1787 — Balásy Ignác 23 éves, sz. Buda, hadapród a Hadik (6.) huszárezredben.
Bukovszky Mihály 24 éves, sz. Pozsony, hadapród az Esterházy Imre (3.) huszárezredben.
György Gáspár 25 éves, sz. Előpatony, káplár az Esterházy Antal (34.) gyalogezredben.
Klempay Pál 17 éves, 1786-tól hadapród, 1787-től káplár a péterváradi (9.) határőrgyalogezredben.
Kükümezey György 21 éves, sz. Kükemező (Sáros vm.) hadapród a D'Alton (19.) gyalogezredben.
Lovász Antal 26 éves, kapitány a Graeven (4.) huszárezredben.
Namesztovszky Antal 24 éves, sz. Szenic (Nyitra vm.) hadapród a Császár (1.) huszárezredben.
Rosty Lajos 18 éves, sz. Szentlőrinc, hadapród a Pálffy János (53.) gyalogezredben.
Sigray János 26 éves hadapród az Esterházy Miklós (33.) gyalogezredben.
1792 — Drózdik József irnok Pécsen.
1796 — Szkaide Vilmos 1789 alhadnagy, 1794 főhadnagy a Sztáray (33.) gyalogezredben.

1805 — Mocsáry Lőrinc. Az 1805 június 18-án kiadott főudvarmesteri rendelet értelmében a felveendők közé sorozva. Azonban minthogy sem Nógrád, sem más vármegye nem ajánlotta; azonkívül a gárdakapitány által beadott jegyzéken személyi adatai nem voltak feltüntetve, felvétele mellőztetett.

1810 — Subert József őrmester a Duka (39.) gyalogezredben (Fedák Mihály ny. ezredes mostohafia.)

Összesen: 51.

A fel nem vétettek ismert száma: 1646.[1]

[1] A családneveket és előneveket, a felterjesztésekben és névjegyzékekben talált írásmód szerint közöltem.

II. RÉSZ.

A MAGYAR KIRÁLYI NEMESI TESTŐRSÉG NÉVKÖNYVE

1867—1918

Az alkotmányos élet helyreállása után, az 1849 november 12-én feloszlatott magyar nemes testőrség 1867-ben, mint a testőrségek közötti rangsorban ugyancsak a második helyen álló magyar királyi nemesi testőrség (Königliche ungarische adelige Leibgarde) újból fel lett állítva. Megszűnt azonban ez alkalommal a törvényhatóságok ajánlása és a felvétel kizárólag csak a hadseregből történt.

A felállításra vonatkozó elhatározásáról I. Ferenc József király, a következő legfelsőbb kézirattal értesítette gr. Andrássy Gyula magyar miniszterelnököt:[1]

Kedves gróf Andrássy!

Elhatároztam a magyar királyi nemesi testőrség intézményét, mely dicsőült Mária-Terézia császárné és királyné által lett megalapíttatása óta élénken él magyar koronámhoz tartozó hű népeim emlékezetében, ismét helyreállítani.

Ezzel összekötött ama szándékomban is, hogy mondott koronám országaiból származó, hadban s békében kitűnően szolgált nemes tisztek, Személyem s Császári házam tagjainak őrizetére, valamint Fejedelmi udvarom fényének emelésére hivatott eme testőrségbeli felvétel által illő s biztos elhelyezésben részesülhessenek — az ország úgy, mint hadseregem újabb jelét szemlélendik a szerzett érdemek elismerése körüli gondoskodásomnak.

Első főudvarmesteremnek s az összes testőrseregek főnökének helyettesei, magyar miniszterelnökömmel, a hadsereg főparancsnokságával s a hadügyi ministerrel egyetértőleg tervet fognak kidolgozni, ezen testőrség belszervezeti s igazgatási viszonyainak megállapítására nézve, mely a mondott helyettesek és a testőrség kapitánya által közösen megállapítandó testőri szolgálati szabályzat tervezetével együtt, elhatározásom alá lesz bocsátandó.

Magyar királyi testőrségem kapitányává, hallerkeői gr. Haller Ferenc alkalmazáson kívüli lovassági tábornokomat nevezem ki.

Wien, 1867 április 21.

A testőrkapitánnyal egyidejűleg br. Vernhardt István ny. altábornagy testőrfőhadnaggyá, Aggteleki Bujanovics Ágoston tábornok testőralhadnaggyá, Tóth Sándor és gr. Török Miklós ny. ezredesek pedig, valóságos ezredesi rangra emeltetvén, testőrőrmesterekké kineveztettek.

A főudvarmesteri hivatal az első tanácsülést 1867 április 25-re hívta össze. Az ülés három fontos tárgya, az intézmény felállítása, a testőrök

[1] Budapesti Közlöny 1867 évf. 41. szám.

felvétele, végül a szervezet és szabályzat elkészítése volt. Ez alkalommal gr. Haller testőrkapitány a következőket javasolta:

1. a gárda tagjai ne kizárólag csak udvari szolgálatot teljesítsenek, hanem a tehetségesebbek részesüljenek magasabb katonai kiképzésben.

2. az egész intézmény lovasított és szigorú katonai szervezetű legyen.

3. a régi magyar nemes testőrség szabályai nem vehetők át, mint hiba nélküli minták már csak azért sem, mert azelőtt a törvényhatóságok által ajánlott hadapródok és altisztek, most pedig magasabb katonai kiképzésre alkalmas tisztek a jelöltek.

4. a szolgálati szabályzat elkészítésével, a testőrszervezetet alaposan ismerő egyént kell megbízni, kinek tervezete csakis a tanácsnak történt bemutatás után volna legfelsőbb jóváhagyásra felterjesztendő.

Minthogy az uralkodó azon óhaja, hogy a koronázási ünnepségeken a magyar királyi nemesi testőrség már szerepeljen, a szervezéshez szükséges idő rövidsége miatt nem volt keresztülvihető, 1867 április 23-án a testőrség helyettesítésére mind a tizennégy huszárezredből, egy úgynevezett ideiglenes testőrosztályt alkotó, 37 tényleges állományú huszártisztet vezényeltek ki, 1867 május 20-iki bevonulási paranccsal.

A kivezényelt és testőrségi felszereléssel ellátott tisztek névsora a következő:

Az 1. huszárezredből:
1. Baraczházi Capdebó Ignác I. kapitány,
2. nemes Seethal János főhadnagy,
3. Kolozsvári Kolozsváry Jenő alhadnagy.

A 2. huszárezredből:
6. Nagyunyomi Sényi Sándor alhadnagy.
5. gr. Csáky Jenő főhadnagy,
4. Apsai Mihály Gyula főhadnagy,

A 3. huszárezredből:
7. Márkus- és Batizfalvi Máriássy Rudolf cs. kir. kamarás, II. kapitány.
8. br. Nyáry Alfonz cs. kir. kamarás, főhadnagy.
9. gr. Bethlen Aurél alhadnagy.

A 4. huszárezredből:
10. gr. Ráday Gedeon cs. kir. kamarás, I. kapitány.
11. Nemescsói Bálint Gyula főhadnagy.
12. Kovásznai Kovács Béla főhadnagy.

Az 5. huszárezredből:
13. Galanthai Galgóczy Tivadar I. kapitány.
14. nemes Hegedüs Jenő főhadnagy.
15. Kopácsi Kopácsy Hippolit alhadnagy.

A 6. huszárezredből:
16. Koltai Vidos Elek I. kapitány.
17. nemes ifj. Bakó Sándor főhadnagy.
18. Nagybaráthi Huszár Miklós alhadnagy.

A 7. huszárezredből:
19. nemes Ambrus László I. kapitány.
20. nemes Paczona István főhadnagy.

A 8. huszárezredből:
21. gr. Liechtenberg Zsigmond II. kapitány.
22. Kvassói Kvassay Gyula főhadnagy.
A 9. huszárezredből:
23. Adamóczi Ambró Ágoston II. kapitány.
24. Felsőpulyai Rohonczy Alfréd alhadnagy.
A 10. huszárezredből:
25. br. Orczy Emil I. kapitány.
26. Berzeviczi és Kakaslomniczi Berzeviczy Ádám cs. kir. kamarás, főhadnagy.
A 11. huszárezredből:
27. Harkai Schiller Károly cs. kir. kamarás, főhadnagy.
28. Szmrecsáni Szmrecsányi István főhadnagy.
29. gr. Csáky Lajos főhadnagy.
A 12. huszárezredből:
30. nemes Ágoston Elek főhadnagy.
31. gr. Zichy Zsigmond alhadnagy.
32. gr. Esterházy György alhadnagy.
A 13. huszárezredből:
33. br. Földváry István cs. kir. kamarás, I. kapitány.
34. nemes Könczöl József főhadnagy.
35. Kisapponyi Bartakovich Ágoston alhadnagy.
A 14. huszárezredből:
36. gr. Hunyady Pál cs. kir. kamarás, II. kapitány.
37. Dévaványai Halasy Pál főhadnagy.

Ezek közül utóbb többen (Ágoston Elek, Ambrus László, Bálint Gyula, Bartakovich Ágoston, Berzeviczy Ádám, br. Földváry István, Kovács Béla, Szmrecsányi István) tényleges testőrök lettek.

Ezen valóban kivétel nélkül nemes tisztekből álló ideiglenes testőrosztály parancsnokául a testőrkapitány, 1867 május 15-én Csáfordi Tóth Sándor ezredes, testőrőrmestert jelölte ki. A koronázás után 1867 június 12-én az uralkodó kihallgatáson fogadta a június 15-én Wienben leszerelő ideiglenes testőrosztályt.

Az 1867 november 2-án tartott második tanácsülésen bemutatott szabályzattervezet főbb pontjai a következők:

1. a magyar királyi nemesi testőrség, úgy szolgálatban, mint fizetésben, az arciere testőrséggel teljesen egyenlő katonai testület.

2. mivel az 1764/65. évi VI. t.-c. értelmében a magyar nemes testőrség kapitánya Magyarország zászlósura volt, jogutódának kinevezése csak a magyar miniszterelnök ellenjegyzésével történhetik.

3. a hadseregből tábornokokat és törzstiszteket gárdai szolgálatra, az uralkodó nevez ki.

4. a testőrség az 1760-ban megállapított esküt teszi le és ünnepélyek alkalmával a szükséghez képest lovasszolgálatot teljesít.

5. a testőrkapitány, a katonai törvénykezés szemelőtt tartásával, saját hatáskörében, a törvénykezés feje.

6. a gárdisták udvari szolgálata, szolgálati, valamint személyi ügyei, kezelése és ellátása tekintetében, az 1760 szeptember 11-én kelt királyi alapítólevél rendelkezései az irányadók.

7. a gárda az első főudvarmester alá van rendelve, ki a testőrség vagyonának hovafordításáról évenként tájékoztatja a magyar miniszterelnököt.

8. a felvételnél a harcban sebesültek előnyben részesülnek, azonban a sebesülés nem akadályozhatja a testőrszolgálat ellátását.

9. a felvételért folyamodó nem lehet 45 évesnél idősebb és lovagolni tudjon.

10. a szolgálati idő 4 év, a legmagasabb tényleges testőrállományú szolgálati kor, pedig 60 év.

A szabályzat 1868 január 1-én lép életbe.

A létszámkeret a következőkben állapíttatott meg: 1 kapitány (magasabb rangú tábornok) 1 főhadnagy (altábornagy vagy vezérőrnagy); 1 alhadnagy — 1885-től hadnagy — és házparancsnok (vezérőrnagy vagy ezredes); 2 őrmester (őrnagy); 40 testőr (kapitány — százados — vagy főhadnagy) akik közül 4 mint alőrmester szolgál. A gárda keretéhez tartozik még: 1 testőrsegédtiszt (kapitány vagy százados); 1 törzsőrmester; 1 orvos (ezred- vagy főorvos); 1 számtiszt; 1 házfelügyelő; 1 portás; 27 szolga; 6 háziszolga és 8 lóápoló.

Az 1871 június 25-iki főudvarmesteri rendelet szerint, a magyar királyi nemesi testőrségnél ugyanúgy, mint az arciere gárdánál, mindössze 10 nős testőr szolgálhat. A minősítési táblázatok készítése 1871 november 22-én rendeltetett el. Mozgósítás esetén, a gárdistáknak szabadságukban állott a hadrakelt sereghez való beosztásukat kérelmezni, különben úgy a közös hadseregbe, mint a haditengerészetbe és a honvédségekhez való visszatérésük igényéről, le kellett mondaniok.

Azonban rövidesen (már 1868-ban) nemcsak a testőrség nemesi jellege, hanem utóbb még a magyar honosság feltétele is hatályon kívül helyeztetett. A gárda az osztrák-magyar monarchia összeomlásával egyidejűleg szűnt meg 1918 november 20-án, mikor IV. Károly király a testőrségeket esküjök alól felmentette.

A gárda formaruhája: zöld posztó leffentyűvel és kócsagforgóval díszített kucsma, ezüst zsinórzatú skarlát-vörös atilla és nadrág, tigrisbőr kacagány, sárga csizma.

A magyar királyi nemesi testőrség állománya 1867—1918.

A) A gárdatisztek és gárdaaltisztek névsora időrendben:

Testőrkapitányok:

1. gr. Haller Ferenc, 1867 IV. 21—1875 III. 5.
2. Fratricsevics Ignác, 1875 VII. 1—1887 XI. 13.
3. gr. Pálffy András, 1887 XII. 3—1902 IV. 14.
4. hg. Esterházy Alajos, 1902 IV. 21—1912 X. 25.
5. br. Fejérváry Géza 1912 XII. 13—1914 IV. 25.
6. gr. Lónyay Albert 1914 VI. 20—1918 XI. 20.

Testőrfőhadnagyok:

1. br. Vernhardt István 1867 IV. 21—1869 VIII. 17.
2. Bujanovics Ágoston, 1869 IX. 15—1878 IV. 14.
3. Simonyi Móric, 1878 V. 1—1882 IX. 30.
4. br. Lederer Károly, 1883 I. 1—1884 XII. 31.
5. gr. Pálffy András, 1885 I. 1—1887 XII. 2.
6. Baccarcich Sándor 1887 XII. 3—1898 XII. 31.
7. Benkő József, 1899 I. 1—1907 III. 22.
8. Balás Emánuel, 1907 IV. 10—1910 IV. 6.
9. Nyiri Sándor, 1910 IV. 7—1911 V. 5.
10. Gaudernak József, 1911 VI. 21—1912 XII. 12.[1]
11. őrgróf Pallavicini Antal, 1913 III. 1—1916 II. 11.
12. gr. Bissingen-Nippenburg Ferdinánd, 1917 I. 18—1918 XI. 20.

Testőralhadnagyok:

1. Bujanovics Ágoston, 1867 IV. 21—1869 IX. 14.
2. Simonyi Móric, 1869 IX. 15—1878 IV. 30.
3. gr. Török Miklós, 1878 V. 1—1884 II. 28.
4. Baccarcich Sándor, 1884 III. 1—1887 XII. 2.
5. br. Földváry István, 1888 I. 1—1897 XII. 31.
6. Balás Emánuel, 1898 I. 1—1907 IV. 9.

[1] Az egyetlen, aki testőralkapitányi ranggal lett kinevezve.

7. Görgey József, 1901 XII. 1—1910 VI. 25.
8. Lónyay Albert, 1907 IV. 1—1914 VI. 19.
9. őrgróf Pallavicini Antal, 1910 VII. 1—1913 II. 28.
10. Spányik Béla, 1913 III. 1—1918 XI. 20.

Testőrőrmesterek:

1. Tóth Sándor, 1867 IV. 21—1869 I. 31.
2. gr. Török Miklós, 1867 IV. 21—1878 IV. 30.
3. Szilva Ferenc, 1869 II. 1—1872 XI. 30.
4. Koppi Emil, 1874 II. 1—1880 III. 11.
5. br. Ambrus László, 1878 V. 1—1892 IV. 30.
6. hg. Odescalchi Viktor, 1878 V. 1—1880 VII. 20.
7. Schiller Adolf-János, 1880 IX. 1—1888 IV. 30.
8. Sibrik György-Péter, 1888 V. 1—1890 V. 31.
9. Binder Ferenc, 1890 XI. 1—1891 X. 31.
10. Stoffer Sándor, 1891 XI. 1—1894 IV. 30.
11. Eötvös József, 1892 V. 1—1895 IV. 9.
12. Korbuss Gyula, 1894 XI. 1—1898 X. 31.
13. Koreska Alajos, 1895 V. 1—1896 IV. 30.
14. Bálint Gyula 1896 V. 1—1898 IV. 30.
15. Zsarnay Gyula, 1898 V. 1—1899 III. 31.
16. Scherz Károly, 1898 XI. 1—1899 III. 31.
17. Barcsay József, 1899 IV. 1—1900 III. 9.
18. Farkas Béla, 1899 V. 1—1901 X. 31.
19. Korbusz Eduárd, 1900 IV. 1—1900 X. 31.
20. br. Günther Henrik, 1900 XI. 1—1901 X. 31.
21. Igalffy Adolf, 1901 XI. 1—1902 X. 31.
22. Jagodics Sándor, 1901 XI. 1—1902 V. 31.
23. Bunyodi Ferenc, 1902 VI. 1—1902 X. 31.
24. Prennschütz Artur, 1902 XI. 1—1903 X. 23.
25. Borsiczky Ferenc, 1902 XI. 1—1903 X. 31.
26. Zgorski Sándor, 1903 X. 1—1904 IV. 30.
27. Sajatovic Dániel, 1903 XI. 1—1904 IV. 30.
28. Kőszeghy János, 1904 V. 1— címet kapott.
29. Denkstein Alfonz, 1904 V. 1—1904 X. 31.
30. Kiss Leonárd, 1904 XI. 1—1909 IV. 30.
31. Tóth Géza, 1904 XI. 1—1905 IV. 30.
32. Török Sándor, 1905 V. 1—1906 X. 31.
33. Szathmáry-Király Albert, 1906 XI. 1—1911 IV. 10.
34. Szabó Elek, 1909 V. 1—1911 IV. 10.
35. Gaisin György, 1911 V. 1—1914 XII. 13.
36. Panian Albin, 1911 VI. 1—1911 X. 7.
37. Scarpa Pál, 1911 XI. 1—1913 V. 4.
38. Schwarz Eduard, 1913 VI. 1—1914 XII. 13.
39. Riegler Alajos, 1915 I. 1—1915 VIII. 31.
40. Kluge Gyula, 1915 I. 1—1915 VIII. 31.
41. br. Geyso Jenő, 1915 IX. 1—1916 IV. 7.
42. br. Vecsey Ernő, 1916 V. 1— címet kapott.
43. Damaszkin-Lyubomirovics István, 1916 V. 1.—1916 X. 28.

44. Helbig Viktor, 1916 V. 1—1916 X. 28.
45. Györgyi Károly, 1916 XI. 1—1917 IV. 30.
46. Simon-Rédl Béla, 1916 XI. 1—1917 IV. 30.
47. Hetyey Gyula, 1917 V. 1—1917 VII. 31.
48. Grubiczy László 1917 V. 1—1917 VII. 31.
49. Bornemissza-Stolnikovics István, 1917 XI. 1—1918 I. 31.
50. Vaszary Béla, 1917 XI. 1—1918 I. 31.
51. Antonovics Mózes, 1918 II. 1—1918 IV. 30.
52. Dessewffy László, 1918 II. 1—1918 IV. 30.
53. Vassák János, 1918 V. 1—1918 VII. 31.
54. Fischer Gyula, 1918 V. 1—1918 VII. 31.
55. Polonkay András, 1918 X. 1—1918 X. 31.
56. Soukup Artur, 1918 XI. 1—1918 XI. 20.

Testőralőrmesterek:

1. br. Ambrus László, 1869 X. 11—1878 IV. 30.
2. Schiller Adolf-János, 1869 XI. 1—1880 VIII. 31.
3. br. Sztankovics Károly, 1870 I. 1—1873 IV. 30.
4. Koppi Emil, 1870 I. 1—1874 I. 31.
5. Wust Gusztáv, 1873 V. 1—1883 VI. 30.
6. hg. Odescalchi Viktor, 1877 V. 1—1878 IV. 30.
7. Sibrik György-Péter, 1878 V. 1—1888 IV. 30.
8. Scultéty Károly, 1878 V. 1—1883 XI. 8.
9. Binder Ferenc, 1880 XII. 1—1890 X. 31.
10. Gyömörey János, 1883 IX. 1—1887 II. 5.
11. Fessler Ferenc, 1883 XII. 1—1891 V. 31.
12. Havranek Ferdinánd-Nep. János, 1887 III. 1—1888 VI. 30.
13. Stoffer Sándor, 1888 V. 1—1891 X. 31.
14. Eötvös József, 1888 VII. 1—1892 IV. 30.
15. Korbuss Gyula, 1890 XI. 1—1894 X. 31.
16. Pingitzer Károly, 1891 VI. 1—1891 IX. 9.
17. Koreska Alajos, 1891 X. 1—1895 IV. 30.
18. Neszter József, 1891 XI. 1—1896 IV. 30.
19. Bálint Gyula, 1892 V. 1—1896 IV. 30.
20. Zsarnay Gyula, 1894 V. 1—1898 IV. 30.
21. Scherz Károly, 1895 V. 1—1898 X. 31.
22. br. Pászthory Gyula, 1896 V. 1—1897 IV. 30.
23. Harmos Kálmán, 1896 V. 1—1897 VII. 31.
24. Szerdahelyi Gyula, 1897 III. 1—1897 VIII. 29.
25. Farkas Béla, 1897 IX. 1—1899 IV. 30.
26. Korbusz Eduárd, 1898 V. 1—1900 III. 31.
27. Barcsay József, 1898 XI. 1—1899 III. 31.
28. br. Günther Henrik, 1898 XI. 1—1900 X. 31.
29. gr. Pálffy Emil, 1899 IV. 1—1901 IV. 30.
30. Igalffy Adolf, 1899 V. 1—1901 X. 31.
31. Jagodics Sándor, 1900 IV. 1—1901 X. 31.
32. Bunyodi Ferenc, 1900 XI. 1—1902 V. 31.
33. Prennschütz Artur, 1901 V. 1—1902 X. 31.
34. Sajatovic Dániel, 1901 XI. 1—1903 X. 31.

35. Borsiczky Ferenc, 1901 XI. 1—1902 X. 31.
36. Zgorski Sándor, 1902 VI. 1—1903 IX. 30.
37. Kőszeghy János, 1902 XI. 1—1904 IV. 30.
38. Denkstein Alfonz, 1902 XI. 1—1904 IV. 30.
39. Kiss Leonárd, 1903 XI. 1—1904 X. 31.
40. Tóth Géza, 1903 XI. 1—1904 X. 31.
41. Török Sándor, 1904 V. 1—1905 IV. 30.
42. Brezovay András, 1904 V. 1—1905 XII. 31.
43. Szathmáry-Király Albert, 1904 XI. 1—1906 X. 31.
44. Sebetič Raimund, 1904 XI. 1—1905 IX. 30.
45. Szabó Elek, 1905 V. 1—1909 IV. 30.
46. Miticzky Kálmán, 1905 XI. 1—1907 X. 10.
47. Dadányi Lajos, 1906 I. 1—1910 IX. 30.
48. Panian Albin, 1906 XI. 1—1911 V. 31.
49. Gaisin György, 1907 XI. 1—1911 IV. 30.
50. Scarpa Pál, 1909 V. 1—1911 X. 31.
51. Schwarz Eduárd 1910 XI. 1—1913 V. 31.
52. Juhász Zsigmond, 1911 V. 1—1912 V. 24.
53. Riegler Alajos, 1911 V. 1—1914 XII. 31.
54. Kluge Gyula, 1911 XI. 1—1914 XII. 31.
55. br. Vecsey Ernő, 1912 VI. 1—1916 IV. 30.
56. br. Geyso Jenő 1913 VI. 1—1915 VIII. 31.
57. Damaszkin-Lyubomirovics István, 1915 I. 1—1916 IV. 30.
58. Helbig Viktor, 1915 I. 1—1916 IV. 30.
59. Györgyi Károly, 1915 IX. 1—1916 X. 31.
60. Simon-Rédl Béla, 1915 IX. 1—1916 X. 31.
61. Hetyey Gyula, 1916 V. 1—1917 IV. 30.
62. Grubiczy László, 1916 V. 1—1917 IV. 30.
63. Móricz Sándor, 1916 XI. 1—1917 X. 20.
64. Schmidt Rudolf 1916 XI. 1—1917 X. 15.
65. gr. Apraxin Sergius, 1917 V. 1—1917 X. 31.
66. Bornemissza-Stolnikovics István, 1917 VI. 1—1917 X. 31.
67. Vaszary Béla, 1917 VIII. 1—1917 X. 31.
68. Antonovics Mózes, 1917 VIII. 1—1918 I. 31.
69. Dessewffy László, 1917 VIII. 1—1918 I. 31.
70. Fischer Gyula, 1917 XI. 1—1918 IV. 30.
71. Vassák János, 1917 XI. 1—1918 IV. 30. (2-ik alőrmester.)
72. Polonkay András, 1918 II. 1—1918 IX. 30.
73. Alster Emil, 1918 II. 1—1918 X. 31.
74. Vezekényi Alfréd, 1918 V. 1—1918 XI. 20.
75. Soukup Artur, 1918 V. 1—1918 X. 31.
76. Teleszky Dezső, 1918 VIII. 1—1918 XI. 20.
77. Dobay Ödön, 1918 VIII. 1—1918 XI. 20.
78. gr. Almásy Pál, 1918 XI. 1—1918 XI. 20.
79. Horváth János, 1918 XI. 1—1918 XI. 20.

B) A gárda összes felvett tagjainak névjegyzéke.

1. nemes **ÁGOSTON ELEK.**

Született 1841 július 1-én Pesten. Katonai pályáját 1858 március 15-én mint önkéntes kezdte a 12. huszárezrednél, hol 1859 április 5-én II. hadnagy, 1861 január 1-én I. hadnagy, 1864 június 1-én főhadnagy, majd 1867 március 8-tól ezredsegédtiszt. 1867 április 23-án kivezényelve a koronázási ünnepségeken szereplő ideiglenes testőrosztályba. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel. Azonban 1870 október 16-tól már mint segédtiszt újból a 12. huszárezredben szolgál és 1873 május 1-én I. kapitány lett. 1882-től áthelyezve a 14. huszárezredhez, 1883 november 1-én őrnagy, 1887 május 1-én alezredes, 1891 május 1-én pedig ezredes lett. Meghalt 1902 január 22-én Vegliában (Austria).

(Címeresnemeslevél 1650 június 17. A gárdista, Á. János (sz. 1800) és Heinrich Franciska (sz. 1815) fia, Á. Ferenc (†1844) és Benyovszky Amália unokája, az armálist eredetiben felmutató és leszármazását Borsod vm. 1741. évi nemesi bizonyságlevelével igazoló Á. József miskolci lakos szépunokája. A gárdista arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr, Sashalom birtokában.)

2. gróf **ALMÁSY PÁL** (Zsadányi és Törökszentmiklósi).

Született 1871 február 20-án Nagybátony (Heves vm.). Katonai pályáját 1888 február 20-án mint önkéntes kezdte a 12. huszárezredben, hol 1889 március 14-én c. tizedes, 1889 június 18-án c. szakaszvezető, 1890 június 29-én c. őrmester, 1890 augusztus 18-án hadapródtiszthelyettes, végül 1891 november 1-én hadnagy lett. 1892 július 1-től áthelyezve a 3. ulánusezredhez, 1895 november 1-én főhadnagy, majd 1897 augusztus 1-én az 1. ulánus, 1898 június 1-én pedig a 9. honvédhuszárezredhez osztatott be. 1898 november 1-től cs. kir. kamarás. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1902 június 1-én került, hol 1906 április 26-án II. kapitány lett. 1917 január 8-án megkapta a hadiékítményes Ferenc József-rend lg. keresztjét, 1918 augusztus 1-én őrnagy, 1918 november 1-én alezredes és testőralőrmester. 1919 augusztus 1-én vonult nyugállományba.

(A gárdista, kinek nemessége 67233/1910. B. M. szám alatt igazoltatott és 1910 november 22-én magyar grófi rangot kapott, A. Ödön (1826—1879) és Gyürky Eulália (sz. 1839) fia, A. Manó (1777—1875) és Blaskovich Mária (†1836) unokája, A. János (1772—1848) magyar nemes testőr és gr. Haller Krisztina (†1842) szépunokája. Nemességi adatok l. ott 7. szám alatt.)

3. **ALSTER EMIL** (Ácsi).

Született 1868 február 20-án Wien. Katonai pályáját 1885 február 20-án mint önkéntes kezdte a 46. gyalogezrednél és innen 1886 augusztus 31-én a 8. huszárezredhez helyeztetett, hol 1887 június 22-én c. káplár, 1888 augusztus 18-án tiszthelyettes, majd a fehértemplomi hadapródiskola növendéke. 1889 május 1-én hadnagy, 1893 november 1-én főhadnagy, 1901 május 1-én II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1903 november 1-én került, hol 1904 október 28-án I. kapitány. 1914 április 5-én cím és jelleges őrnagy, 1918 február 1-én valóságos őrnagy (1913 november 1-i ranggal) és testőralőrmester, 1918 március 4-én cím és jelleges alezredes, majd 1918 november 1-én megkapván a III. oszt. katonai érdemkeresztet, nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, a gárdista atyja, A. József ny. c. őrnagy kapott 1895 február 20-án, az 1849-i velencei, az 1854/57. évi moldva és oláh fejedelemségek megszállása alkalmával, az 1859.-i olasz, végül 1866. évi porosz hadjáratokban szerzett érdemei elismeréseül.)

4. báró **AMBRUS LÁSZLÓ** (Velenczei).

Született 1825 február 17-én Budán. Eleinte 1849 július 1-től alhadnagy az 52. gyalogezredben, majd 1849 december 1-től a 7. huszárezredhez helyezve, 1851 március 1-én főhadnagy, 1858 április 1-én II. kapitány, 1859 március 19-én I. kapitány. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban, majd 1867 április 23-án kivezényelve a koronázási ünnepségeken szereplő ideiglenes testőrosztályba. A magyar királyi nemesi testőrséghez felvéve, 1869 október 11-től testőralőrmester, 1878 május 1-től pedig őrnagy és testőrőrmester. 1888 május 1-én alezredes és 1892 május 1-én ezredesi címmel vonult nyugállományba. Meghalt 1899 június 18-án Wien.

(Címeresnemeslevél 1648 július 12. A gárdista, az 1873 április 9-én „Velenczei" előnévvel osztrák bárói rangot nyert A. Mihály hétszemélynök és nemes Speciar Róza fia.)[1]

5. **ANDREÁNSZKY ARTUR** (Szentandrási).

Született 1841 szeptember 12-én Wien. Kikerülve 1859 május 1-én a hadmérnöki akadémiáról, 1859 május 10-én káplár lett a 12. hadmérnöki zászlóaljban. 1859 július 1-től II. hadnagy a 12. gyalogezredben, majd 1860 február 1-től a 71. gyalogezredben, végül 1863 április 1-től a 32. gyalogezredben, hol 1866 május 15-től I. hadnagy. Résztvett a porosz háborúban és 1866 július 3-án Königgrätznél fogságba került. Szabadulása után 1866 szeptember 30-tól főhadnagy, 1877 május 1-én pedig II. százados. 1878 május 1-től a 46. gyalogezredhez helyezve, harcolt az 1878 évi boszniai hadjáratban és 1878 október 22-én hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1879 október 26-án I. százados lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1879 december 1-én lett felvéve. Meghalt 1884 január 2-án Wien.

(A család nemessége és előneve 51934/1896. B. M. szám alatt ig.)

6. **ANTONOVICS MÓZES.**

Született 1863 május 13-án Lippa (Temes vm.). Katonai pályáját 1881 szeptember 25-én mint önkéntes kezdte a 33. gyalogezrednél, honnan

[1] Arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.

1883 augusztus 15-én az 1. huszárezredhez helyezve 1884 március 27-én c. káplár, 1884 november 1-én hadnagy, 1890 november 1-én főhadnagy, 1898 május 1-én II. kapitány, végül 1901 május 1-én I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1904 október 1-én lett felvéve. 1913 augusztus 10-től cím és jelleges őrnagy, 1916 január 31-én pedig hadiékítményes Ferenc-József rend lg. keresztet kapott. 1917 augusztus 1-től valóságos őrnagy és testőralőrmester. 1917 november 1-től cím és jelleges alezredes, végül 1918 február 1-től valóságos alezredes és testőrőrmester. 1918 május 1-től III. oszt. katonai érdemkereszttel, továbbá ezredesi cím és jelleggel vonult nyugállományba Temesvárra.

7. gróf APRAXIN SERGIUS.

Született 1861 április 17-én Graz. Katonai pályáját 1880 október 31-én mint önkéntes kezdte a 10. huszárezrednél, hol 1881 március 25-én c. káplár, 1881 augusztus 17-én c. őrmester, 1881 augusztus 18-án hadapród, végül 1882 május 1-én tiszthelyettes. 1882 november 1-én lett hadnagy és 1891 június 6-tól az 5. dragonyosezredhez helyezve, 1891 november 1-én főhadnagy, majd 1897 május 1-től II. kapitány a 2. dragonyosezredben, hol 1900 május 1-től I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1903 november 1-én vétetett fel. 1913 augusztus 10-én címzetes őrnagy, 1917 május 1-től pedig testőralőrmester. 1917 november 1-től III. oszt. katonai érdemkereszttel, továbbá alezredesi címmel és jelleggel vonult nyugállományba Grazba.

(Oroszországi család. A nemességi adatok ismeretlenek.)

8. BABIC ISTVÁN.

Született 1841 december 25-én Szentpéter (Horvátország). A belovári katonai iskolából 1859 május 1-én a 21. gyalogezredhez helyeztetett, hol 1859 május 27-én II. hadnagy, 1859 július 1-én I. hadnagy lett. 1860 február 1-től beosztva a 75. gyalogezredhez, 1866 május 10-én főhadnagy. Résztvett az 1859-i olasz és az 1866-i porosz háborúban. 1874 március 2-án II. százados, 1876 május 1-én pedig I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1876 október 1-én került, azonban 1878 október 1-től már a 70. gyalogezrednél, majd a vezérkarnál szolgál. 1883 május 1-én őrnagy és a 34. gyaloghadosztály, 1886 november 1-től pedig alezredes és a 36. gyaloghadosztály vezérkari főnöke. 1889 november 13-án ezredes és a 16. gyalogezred, 1895 április 27-én tábornok és a 25. gyalogdandár, végül 1898 november 3-án altábornagy és a 3. gyaloghadosztály parancsnoka. 1905-ben vonult nyugállományba és 1906-ban gyalogsági tábornoki címet kapott.

9. lovag BACCARCICH SÁNDOR (Nagyecsi).

Született 1828 január 19-én Győr. Katonai pályáját 1850 január 22-én kezdte a 7. ulánusezrednél, hol 1851 szeptember 11-én káplár lett. Innen 1853 január 28-án az 1. huszárezredhez helyeztetett, hol 1853 február 15-én II. hadnagy, 1854 május 25-én I. hadnagy, 1854 szeptember 22-én főhadnagy. Résztvett az 1859. évi olasz hadjáratban és 1859 május 26-án II. kapitány, 1864 október 1-én pedig I. kapitány. Harcolt az 1866. évi

porosz hadjáratban is és 1866 szeptember 18-án hadiékítményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. 1872 november 1-én őrnagy, 1876 május 1-én alezredes, végül 1879 május 1-én ezredes. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1884 március 1-től testőralhadnagy volt. 1886 október 24-én tábornok, majd 1887 december 3-tól testőrfőhadnagy. 1892 május 1-én altábornagy, végül 1899 január 1-én lovassági tábornoki címmel vonult nyugállományba.

(A gárdista, 1871 augusztus 20-án osztrák lovagi rangot, majd az 1859. és 1866. évi hadjáratokban, különösen pedig a custozzai csatában (1866 jún. 24.) tanusított bátor és önfeláldozó magatartása elismeréseül, 1896 január 13-án „Nagyecsi" előnévvel magyar nemességet kapott.)

10. **BACH LAJOS** (Mágócsi).

Született 1841 április 16-án Mágócs (Baranya vm.). Katonai pályáját 1857 február 16-án mint önkéntes kezdte a 12. tábori vadászzászlóaljnál, hol 1857 december 6-án őrvezető, 1859 szeptember 2-án alvadász, 1859 október 1-én hadapród, 1861 május 16-án pedig fővadász volt. 1866 május 1-én lett II. hadnagy és 1866 szeptember 2-án már I. hadnagy. Résztvett az 1859. évi olasz és az 1866. évi porosz háborúkban. 1872 november 1-én főhadnagy és harcol az 1878. évi boszniai hadjáratban, amelyben hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1879 május 1-én II. százados, végül 1882 május 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1885 február 1-én vétetett fel. Meghalt 1890 november 11-én, Wien.

(Címeresnemeslevelet előnévvel 1887 december 30-án, a gárdista kapott.)

11. báró **BALÁS EMÁNUEL** (Gyergyószentmiklósi).

Született 1839 június 26-án Sepsiszentgyörgy (Háromszék). A wienerneustadti katonai akadémiáról 1858 augusztus 31-én mint II. hadnagy a 62. gyalogezredhez osztatott be, hol 1859 május 1-én I. hadnagy lett. 1860 február 1-től a 63. gyalogezredhez helyezve, 1863 július 6-án főhadnagy. Résztvett az 1859. évi és az 1866. évi olaszországi háborúkban. A custozzai csatában (1866 jún. 24.) tanusított vitéz magatartásáért hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1871 május 1-én II. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez elsőízben 1871 július 1-én vétetett fel, hol 1875 november 1-én I. százados lett. Majd 1878 november 15-től elhagyva a testületet, a 63., 1882 július 1-től pedig a 2. gyalogezredben szolgál. 1882 november 1-én őrnagy, 1888 május 1-én alezredes, végül 1891 május 1-én ezredes és 1892 március 16-tól a 2. gyalogezred parancsnoka. 1894 március 3-tól pétervárади várparancsnok és 1896 november 1-én tábornok. 1897 május 1-én III. oszt. vaskoronarendet kapott és nyugállományba vonult. Azonban 1898 január 1-én újból a testőrséghez került mint testőralhadnagy. 1906 április 26-án altábornagy, majd 1907 április 10-től testőrfőhadnagy. 1908 augusztus 18-án Lipót-rend lg.-keresztet kapott és 1910 április 7-én újból nyugállományba vonult.

(A gárdista, kinek nemessége a 42.808/1909. B. M. szám alatt igazoltatott, B. Emánuel (1811—1848.) nemes testőr és Jindra Anna fia. (Nemességi adatokat l. ott 38. szám alatt.) Ötven évet meghaladó hasznos és ér-

tékes szolgálatai elismeréséül, 1910 március 22-én, régi magyar nemességének épségben tartása mellett, „Gyergyószentmiklósi“ előnevet, majd 1918 augusztus 22-én magyar bárói rangot kapott. Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Budapest, birtokában.)

12. **BÁLINT GYULA** (Nemescsói).

Született 1838 január 4-én Csákány (Vas vm.). A 4. huszárezrednél, mint közlegény kezdte katonai pályáját 1854 július 11-én. Az ezrednél lett 1856 február 11-én hadapród, 1857 október 18-án II. hadnagy, 1859 május 4-én I. hadnagy, 1859 május 16-án pedig főhadnagy. Résztvett az 1866. évi porosz hadjáratban. 1867 április 23-án kivezényelve a koronázási ünnepségeken szereplő ideiglenes testőrosztályba, majd 1869 november 1-én II. kapitány. 1871 június 1-én beosztva a cs. kir. honvédlovassághoz. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 november 1-én vétetett fel. 1874 január 29-én I. kapitány, 1892 május 1-én testőralőrmester, 1896 május 1-én pedig őrnagy és testőrőrmester. 1898 május 1-én alezredesi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1906-ban.

(A családból B. Mihály 1733-ban mint nemes szerepel Nemescsón, Vas vm.).

13. lovag **BANNIC ANTAL.**

Született 1839 július 11-én Otocac (Horvátország). A wienerneustadti katonai akadémiából 1859 május 1-én, mint II. alhadnagy a 8. határőrgyalogezredhez osztatott be. 1862 április 1-én a 68. gyalogezredhez helyeztetett, hol 1863 február 13-án I. alhadnagy lett. 1866 május 1-től főhadnagy az 1. gyalogezredben. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban és 1875 november 1-én lett II. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1880 július 1-én vétetett fel és 1883 május 7-én I. százados. 1885 január 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1888 január 15-én Prága.

(Osztrák lovagi rangot 1854 január 11-én B. György kapitány kapott.)

14. **BARCSAY JÓZSEF** (Nagybarcsai).

Született 1840 február 27-én Nagyszeben. Eleinte 1858 május 12-én hadapród, majd 1859 május 16-tól alhadnagy a 3. ulánusezredben. 1861 május 6-án lett I. alhadnagy, 1864 március 4-én főhadnagy és még ez évben cs. kir. kamarás. Résztvett úgy az 1859. évi olaszországi, mint az 1866. évi porosz háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez első ízben 1869 április 1-én vétetett fel és ott lett 1872 november 1-én I. kapitány. Azonban már 1873 május 1-től újból a 3. ulánusezrednél szolgál, honnan 1879 március 1-én visszatért a testőrséghez. 1898 november 1-én őrnagy és testőralőrmester, végül 1899 április 1-től testőrőrmester. Meghalt 1900 március 9-én Wien.

(Adománylevél 1315., megerősítés 1454. A gárdista, B. Zsigmond (1801—1862) cs. kir. kamarás és br. Bruckenthal Zsófia (1813—1893) fia, B. László (1782—1810.) cs. kir. kamarás és Borbátvizi Baja Zsófia (1783—1844.) unokája, B. Zsigmond († 1770.) és Sarkadi Türy Ágnes († 1787.) szépunokája, B. János († 1746) és Almády Klára († 1758) dédunokája. A gárdista arcképe, Czakó Károly úr Perkáta, birtokában.)

15. **BAROSS LÁSZLÓ** (Bellusi).

Született 1860 november 19-én Makó (Csonád vm.). Mint önkéntes lépett be 1880 január 14-én a 33. gyalogezredhez. Innen 1880 július 16-án áthelyezve a 14. huszárezredhez, 1880 október 10-től pedig a fehértemplomi hadapródiskola növendéke lett. Ez idő alatt 1882 június 29-én c. káplárrá lépett elő. A hadapródiskolából 1882 augusztus 16-án kikerülve, 1883 október 16-án c. őrmester, 1884 július 1-én tiszthelyettes a 14. huszárezredben, hol 1885 május 1-én hadnagy, 1889 május 1-én főhadnagy, 1895 november 1-én II. kapitány, végül 1899 május 1-én I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1900 november 4-én vétetett fel. Meghalt 1905 március 4-én Wien.

(Címeresnemeslevél és előnév 1578 április 13. A gárdista, kinek nemessége és előneve a 42.144/1887. B. M. szám alatt igazoltatott, B. Sándor (sz. 1821.) és Návay Jozefa (1833—1903.) fia, az 1804 május 28-án Csanád vm. igazolt B. Ferenc (1777—1829.) alispán, követ és Nyéky Borbála unokája.)

16. **BARTAKOVICH ÁGOSTON** (Kisapponyi).

Született 1847 Felsőelefánt (Nyitra vm.). A 13. huszárezredbe, mint hadapród lépett be 1865 július 5-én, hol még 1865 november 26-án II. hadnagy, 1866 május 1-én pedig I. hadnagy lett. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban, amely alatt hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1867 április 23-án kivezényelve a koronázási ünnepségeken szereplő ideiglenes testőrosztályba. 1869 május 1-én főhadnagy, 1878 szeptember 16-án I. kapitány, 1883 március 5-től pedig cs. kir. kamarás. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1884 március 1-én vétetett fel, honnan 1886 június 16-án nyugállományba vonult.

(A gárdista, kinek nemessége és előneve a 33.912/1883. B. M. szám alatt igazoltatott, B. Ágoston (1792—1866.) nemes testőr és Palásthy Mária fia. Nemességi adatokat l. ott 71. szám alatt.)

17. **BELLOBERG BOLDIZSÁR.**

Született 1844 március 10-én, Szentgyörgy (Horvátország). Eleinte 1860 november 1-től közlegény a 6. határőrgyalogezredben, hol 1862 november 1-én káplár, 1863 november 1-én szakaszvezető volt. Áthelyezve 1865 május 16-án a 38. gyalogezredhez, itt 1866 május 1-én őrmester, 1866 június 28-án II. hadnagy, 1866 július 21-én pedig I. hadnagy. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban. 1875 november 1-én főhadnagy s mint ilyen harcolt az 1878. évi boszniai hadjáratban. 1882 november 1-én II. százados, 1886 május 1-én meg I. százados lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1888 június 1-én vétetett fel, honnan 1891 április 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1895-ben Wien.

18. **BENKŐ JÓZSEF** (Kézdisárfalvi).

Született 1842 június 26-án Nagyszombat (Pozsony vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról 1861 szeptember 1-én kikerülve, II. hadnagy lett a 2. huszárezredben. 1863 július 19-én I. hadnagy, 1864 február 1-én főhadnagy. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban. 1872 november 1-én I. kapitány, majd 1881 szeptember 1-től áthelyezve a 15. huszárezred-

hez, 1881 október 29-től tanár a fehértemplomi hadapródiskolában. 1882 december 14-től őrnagy, beosztva a cs. kir. lovastestőrszázadhoz. 1886 november 1-től alezredes és 1887 november 1-én a 9., majd 1889 március 16-án a 7. huszárezredhez helyezve, 1889 május 1-től ezredes és ezredparancsnok. 1894 október 26-án III. oszt. vaskoronarendet kapott. 1894 november 1-től tábornok és a 20. lovasdandár parancsnoka, végül 1898 november 1-én altábornagy és krakkói hadosztályparancsnok. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1899 január 1-től testőrfőhadnagy, honnan 1907 március 23-án lovassági tábornoki címmel nyugállományba vonult.

(A család 1762-ben birtokos nemes Vágújhelyen (Nyitra vm.). A család nemessége, előneve és címere igazolva a B. M. által.)

19. nemes **BERMANN ADOLF.**

Született 1840 február 22-én Vinkovce (Horvátország). A wienerneustadti katonai akadémiáról 1859 április 14-én, mint II. hadnagy került ki és 1859 május 1-én beosztatott a 7. határőrgyalogezredhez. Résztvett az ez évi olaszországi hadjáratban. 1864 március 1-én a 67. gyalogezredhez helyezve, 1864 április 24-én I. hadnagy, majd 1864 május 5-én főhadnagy. Innen 1866 május 1-én a 8. határőrgyalogezredhez osztatott be, azonban 1867 március 1-től már ismét a 67. gyalogezredben szolgál. 1872 május 1-től II. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1874 január 1-én vétetett fel s itt 1875 november 1-én I. százados lett. Innen 1877 november 1-én a 26-ik, 1880 május 1-én pedig a 79. gyalogezredhez helyeztetett. 1883 január 1-től őrnagy a 70. gyalogezredben, végül 1889 május 1-től alezredes és az 1. zászlóalj parancsnoka. 1893 január 1-től nyugállományba vonult. Meghalt 1895 november 11-én Wien.

(A gárdista, az 1862 február 7-én osztrák nemességet nyert B. Adolf (1812—1882) ezredes és Domac Antónia (1816—1897) fia.)

20. **BERZEVICZY ÁDÁM** (Berzeviczi és Kakaslomniczi).

Született 1841 december 16-án Berzevice (Sáros vm.). A fehértemplomi hadapródiskolából 1858 augusztus 1-én, mint káplár került a 7. huszárezredhez, hol 1858 november 1-én hadseregbeli hadapród, 1859 április 5-én I. hadnagy és résztvett az ez évi olaszországi háborúban. 1860 november 1-től a 10. huszárezredhez helyezve, 1861 május 5-én főhadnagy. 1864-től cs. kir. kamarás. Harcolt az 1866. évi porosz háborúban. 1867 április 23-án kivezényelve a koronázási ünnepségeken szereplő ideiglenes testőrosztályba. 1870 november 1-től II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 január 1-én vétetett fel. 1874 január 29-én I. kapitány, 1874 május 23-tól pedig máltai lovag. 1875 július 31-én beosztva az 1. ulánusezredhez. 1880 május 1-től őrnagy és a cs. és kir. lovastestőrszázadban parancsnok. 1884 május 1-től alezredes az 1. ulánusezredben és első istállómester. 1887 december 11-től 1-ső ezredes, majd 1893 május 12-től tábornok és főistállómester, végül 1898 április 21-től altábornagy. 1910-ben lovassági tábornoki címmel vonúlt nyugállományba.

(Régi nemességmegújítás és régi címermegerősítés 1559 május 30. Nemességmegerősítés mellett újabb címeradományozás 1560 április 10. A gárdista, B. Manó (1808—1869) és Máriássy Bibiana (1811—1870) fia, B. Károly és Hedry Borbála unokája, B. Ignác és Jancsó Mária szépunokája, B. László és Kapy Krisztina dédunokája.)

21. gróf **BETHLEN LÁSZLÓ** (Bethleni).

Született 1852 február 20-án Bethlen (Sz. Doboka vm.). Eleinte 1872 május 18-tól önkéntes volt a 63. gyalogezredben és onnan 1872 november 1-én beosztva a 3. huszárezredhez, 1873 november 1-én hadapród, 1874 május 1-én hadnagy, 1878 november 1-én főhadnagy, 1887 november 1-én II. kapitány, 1890 május 1-én I. kapitány volt, november 1-től a 13. huszárezredhez helyezve. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1891 június 1-én vétetett fel, honnan 1899 május 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1900 szeptember 19-én Budapest.

(Magyar grófi rang 1697 március 21. A gárdista, gr. B. Sándor (1823—1884) és br. Bánffy Jozefa (1828—1902) fia, gr. B. Ferenc (1800—1875) és gr. Bethlen Karolina (1803—1891) unokája, gr. B. Ferenc (1762—1812) cs. kir. kamarás és br. Bánffy Zsuzsanna szépunokája.)

22. **BINDER FERENC** (Lanzgardi).

Született 1829 július 21-én Szászorbó (Szeben vm.). A 3. könnyű lovasezrednél 1847 augusztus 6-tól önköltséges közlegény, 1848 szeptember 6-tól hadapród, 1849 december 2-től alhadnagy, 1854 február 22-től főhadnagy, végül 1861 március 27-től II. kapitány volt. Innen a 8. ulánusezredhez helyezve, 1866 július 1-én I. kapitány és résztvett az ez évi porosz háborúban, melyben hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 október 1-én vétetett fel, hol 1880 december 1-én testőralőrmester. 1890 január 5-én III. oszt. vaskoronarendet kapott. 1890 november 1-én őrnagy és testőrőrmester. 1891 november 1-én a Ferenc József-rend lg. keresztjével vonúlt nyugállományba.

(Osztrák nemességet előnévvel, a gárdista kapott 1878 október 31-én. Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő, Budapest, birtokában.)

23. gróf **BISSINGEN-NIPPENBURG NÁNDOR.**

Született 1856 március 21-én Wien. Katonai pályáját mint önkéntes kezdte 1873 október 1-én az 1. huszárezredben. Majd innen 1874 október 1-én a 9. huszárezredbe helyezve, 1875 december 16-án c. káplár, 1876 november 1-én hadapród, 1877 augusztus 10-én pedig hadapródőrmester lett. 1877 november 1-én hadnagy, 1882 november 1-én főhadnagy, 1883 május 9-én cs. kir. kamarás, 1889 november 1-én II. kapitány, majd 1892 május 1-től beosztva a 9. huszárezredhez, 1893 május 1-én I. kapitány. 1899 október 29-én katonai érdemkeresztet kapott. 1899 november 1-től őrnagy, 1903 május 1-től alezredes, 1906 május 1-től pedig a 8. huszárezredhez helyezve, 1906 június 9-től ezredparancsnok. 1906 november 1-én ezredes és 1910 szeptember 7-én kitüntetve a III. oszt. vaskoronarenddel, 1911 március 17-től lótenyésztési felügyelő volt. Mint 1911 november 1-én kinevezett tábornok, 1913 november 29-től a 19. honvéd lovasdandár parancsnoka. 1915 január 1-től altábornagy és 1915 február 25-én hadiékítményes Lipót-rend lg. keresztet, 1916 február 17-én pedig hadiékítményes II. oszt. vaskoronarendet kapott. 1916 november 1-től nyugállományba vonult. honnan 1917 január 18-án a magyar királyi nemesi testőrséghez került, mint testőrfőhadnagy. 1918 június 22-től cím és jelleges lovassági tábornok lett.

gróf Kőrösszeghi és Adorjáni CSÁKY ZSIGMOND
testőr

(Német-római birodalmi grófi rang 1746 augusztus 5. Honfiúsítás 1827 szeptember 14. A gárdista, gr. B.-N. Ferdinánd (1820—1893) cs. kir. kamarás és gr. Meraviglia-Crivelli Mária (1835—1884) fia, gr. B.-N. Ernő (1774—1835) cs. kir. kamarás és br. Salis-Soglio Adelhaid (1788—1862) unokája.)

24. **BORNEMISSZA-STOLNIKOVICS ISTVÁN** (Mikulicsi).

Született 1864 október 13-án Kupljenovo (Horvátország). Önkéntes volt 1882 október 1-től a 7. huszárezredben, hol 1882 október 11-én hadapród lett. 1882 november 1-től 1884 augusztus 18-ig a hadapródiskola növendéke Wienerneustadtban. 1884 augusztus 18-án a 2. huszárezredhez osztatott be és c. őrmester. 1866 november 1-én hadnagy, 1890 május 1-én főhadnagy az 5. huszárezredben. 1893 július 9-től cs. kir. kamarás, 1898 május 1-én pedig II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1901 december 1-én vétetett fel, hol 1902 május 1-től I. kapitány, 1917 június 1-től testőralőrmester, 1917 augusztus 1-től őrnagy, 1917 november 1-től pedig testőrőrmester és cím, jelleges alezredes. 1918 február 1-től az ezredesi cím és jelleg, valamint a III. oszt. katonai érdemkereszt adományozásával vonult nyugállományba. Meghalt 1928 november 15. Wien.

(A gárdista, B. Roderich (sz. 1838) és Bezerédj Klotild (sz. 1844) fia, B. György és Sövényházi Neuhold Mária (sz. 1810) unokája, B. Károly-Imre és Jednak Johanna szépunokája, B. Kristóf-Zsigmond (sz. 1734) nemes testőr és Katharin M. Róza dédunokája. Nemességi adatok l. ott 159. szám alatt.)

25. **BORSICZKY FERENC** (Olmányfalvi).

Született 1842 április 12-én Besztercebánya (Zólyom vm.). Mint közlegény lépett be 1864 március 1-én a 70. gyalogezredbe, hol 1865 április 10-én hadapród, 1866 május 12-én II. hadnagy lett. Résztvett az 1866. évi olaszországi hadjáratban. 1870 január 1-én I. hadnagy, majd 1873 október 1-től a 34. gyalogezredhez helyezve, 1874 november 1-től főhadnagy, 1880 május 1-től II. százados, 1883 november 1-től pedig I. százados volt. Innen 1888 március 16-án a 67. gyalogezredhez osztatott be. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1892 január 1-én vétetett fel. 1901 november 1-én testőralőrmester, 1902 november 1-én őrnagy és testőrőrmester. 1903 november 1-től már nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevelet előnévvel 1896 augusztus 11-én a gárdista kapott.)

26. **BRÄUER ZSIGMOND.**

Született 1864 május 24-én Kassa (Abaúj vm.). Mint önkéntes szolgált 1881 május 31-től a 65. gyalogezredben. Innen 1881 június 1-én a kassai hadapródiskolába került, hol 1881 június 3-án c. káplár, 1881 július 19-én pedig c. őrmester lett. A hadapródiskolából 1881 augusztus 18-án kikerülve, 1883 január 1-én tiszthelyettes, majd 1884 november 1-től hadnagy, végül 1889 január 1-től főhadnagy a 34. gyalogezredben. 1894 február 1-től beosztva a 9. honvédgyalogezredhez, november 1-től II. százados, 1896 november 1-től I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1901 május 26-án vétetett fel, honnan azonban 1902 április 2-án már nyugállományba vonult.

27. **BREZOVAY ANDRÁS** (Brezovai és Egerfarmosi).

Született 1851 október 15-én Szolát (Hevesvm.). A hainburgi katonai iskolából 1868 szeptember 1-én a 60. gyalogezredhez osztatott be, hol 1868 december 24-én hadapród, 1869 szeptember 26-án hadapródkáplár volt. Majd 1869 november 1-től a lembergi hadapródiskola növendéke, honnan 1870 február 6-tól az 1. huszárezredhez helyezve, 1873 november 1-én hadnagy, 1878 szeptember 15-én főhadnagy, 1887 május 1-én II. kapitány, végül 1888 november 1-én a 10. huszárezredhez vezényelve, 1889 november 1-én I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1893 szeptember 1-én vétetett fel, hol 1904 május 1-én testőralőrmester, 1904 november 1-én őrnagy és 1906 január 1-én nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1700 május 14. A gárdista, B. Pál és Bernáth Judith fia, B. Ferenc és Csernus Zsuzsanna unokája, B. Imre és Páldy Anna szépunokája, a nemességszerző B. György és Románfalvi Farkas Teréz dédunokája.)

28. **BUJANOVICS ÁGOSTON** (Aggteleki).

Született 1818 október 14-én Habzsán (Sáros vm.). Katonai pályáját 1835 október 1-én mint hadseregbeli hadapród kezdte a 2. könnyű lovasezrednél, hol 1837 december 1-én alhadnagy, 1844 május 1-én főhadnagy, végül 1849 július 16-án II. kapitány lett. Résztvett az 1848/49. Magyarország elleni hadjáratban. 1849 november 13-tól a 9. huszárezredhez helyezve I. kapitány és katonai érdemkeresztet kapott. 1853 március 22-től őrnagy, 1856 május 1-től alezredes, 1858-tól cs. kir. kamarás, 1859 május 5-től ezredes és a 11. huszárezred parancsnoka. Harcolt az 1859. évi olaszországi háboruban. 1866 június 24-én tábornok lett. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1867 április 21-től testőralhadnagy, 1869 szeptember 15-től pedig testőrfőhadnagy. 1876 november 1-től altábornagy és 1878 április 15-től nyugállományba vonult. Meghalt 1894 szeptember 10-én, Wien.

(Címeresnemeslevél 1783 január 3. A gárdista, B. Eduárd (1777—1855) és gr. Haller Júlia (1778—1836) fia, B. Károly (1737—1811) és br. Frendel Mária (1754—1782) unokája, a nemességszerző B. János szépunokája.)

BUJANOVICS-CSÁKY KÁROLY-VIKTOR l. 35. **CSÁKY-BUJANOVICS KÁROLY-VIKTOR** alatt.

29. **BUNYODI FERENC** (Árpáshalomi).

Született 1839 december 3-án Modena (Olaszország). Mint közlegény, 1858 október 15-én belépett a modenai sereghez tartozó 38. gyalogezredbe, hol 1863 október 1-én őrmester, 1865 március 1-én II. hadnagy, 1866 május 1-én pedig I. hadnagy. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban. 1873 május 1-én főhadnagy, 1879 május 1-én II. százados, 1882 május 1-én I. százados lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1883 május 1-én vétetett fel, hol 1900 november 1-én testőralőrmester, 1901 november 1-én őrnagy, 1902 június 1-én testőrőrmester és 1902 november 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1913 november 21-én Wien.

(Az eredeti családnév BUNIOTTI, mely 1890 augusztus 12-től BUNYODI-ra változott. (47.660/1890. B. M. sz.) Címeresnemeslevelet előnévvel, a gárdista kapott 1891 december 3-án, a katonai pályán szerzett érdemei elismeréseül.)

30. nemes **BUTYKAY ÁDÁM.**

Született 1848 november 19-én Miskolc (Borsod vm.). A hainburgi hadapródiskolát és a wienerneustadti katonai akadémiát elvégezve, 1870 augusztus 30-án mint hadnagy került a 39. gyalogezredhez, hol 1876 november 6-án főhadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1877 május 1-én vétetett fel, honnan 1879 október 16-án a 32. gyalogezredhez helyeztetett, majd 1883 november 1-től II. százados a 44. gyalogezredben és itt 1886-ig szolgált. Ekkor áthelyezve a magyar kir. honvédséghez, a 38. zászlóaljhoz osztatott be és 1886 május 1-én I. százados lett. 1887-ben a IV. honvéd kerületi parancsnokságnál segédtiszthelyettes, 1888 november 1-től a 4. zászlóalj parancsnoka, 1890-ben a 19. gyalogdandár 1. zászlóaljának parancsnoka, 1892 május 1-től őrnagy és a 8. gyalogezred 3. zászlóaljának parancsnoka. 1895 november 1-től alezredes, 1897-től a 19. gyalogezred parancsnoka és 1898 december 2-án ezredes. 1902-től újból beosztva a IV. honvéd kerületi parancsnoksághoz, végül 1905 május 2-án tábornok.

(Címeresnemeslevél 1654 november 24. A gárdista, B. József fia és nemességét Abaúj vm. 1819. évi nemesi bizonyságlevelével igazolta.)

gróf **CABANAC-SEGUR ÁGOSTON** l. 154.

gróf **SEGUR-CABANAC ÁGOSTON** alatt.

31. esquire **CARY HENRIK.**

Született 1842 augusztus 11-én Nagyoroszi (Nógrád vm.). Eleinte 1860 szeptember 11-től káplár a 2. gyalogezredben, majd 1860 október 1-től hadapród a 11. huszárezredben, hol 1861 január 3-án II. hadnagy, 1861 október 10-én pedig I. hadnagy lett. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban. 1866 május 1-től főhadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1871 december 1-én vétetett fel és itt lett 1875 május 1-én I. kapitány. Majd 1875 november 1-től újból a 11. huszárezredhez helyeztetett, 1885 november 1-től pedig őrnagy a 12. huszárezredben. 1889-ben már nyugállományba vonult.

(A család nemességére vonatkozó adatok ismeretlenek. A gárdista, C. Lucius és gr. Starhemberg Amália (sz. 1818) fia.)

32. nemes **CHAVANNE-WÖBER ARNOLD.**

Született 1869 július 24-én Kirchschlag (A.-Ausria). Mint önkéntes szolgált 1887 január 20-tól a 66. gyalogezredben, hol 1887 augusztus 18-tól c. őrvezető s közben a wieni hadapródiskola növendéke lett. Itt 1888 március 24-én c. káplár, 1888 július 3-án pedig c. szakaszvezető. Kikerülve a hadapródiskolából és 1888 augusztus 18-án beosztva a 14. gyalogezredhez, egyidejüleg hadapród, 1888 november 25-től pedig őrmester. 1889 január 1-től tiszthelyettes, 1891 október 26-tól hadnagy és 1892 augusztus 1-től

segédtiszt a 2. zászlóaljnál. 1895 október 28-tól főhadnagy, 1899 május 1-től pedig ezredsegédtiszt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1901 február 3-án vétetett fel, honnan azonban 1904 szeptember 1-én századosi címmel nyugállományba vonult.

(Osztrák nemesség 1848 november 14. A gárdista, Ch.-W. Antal (1841—1908) és br. Kronenberg Hermin (1848—1908) fia, a nemességszerző Ch. Ferenc (1802—1872) és br. Wőber Eleonóra (1814—1875) unokája.)

33. gróf **CSÁKY SÁNDOR** (Kőrösszeghi és Adorjáni).

Született 1848 szeptember 16-án Velbach (Szepes vm.). Az 55. gyalogezredben 1864 május 24-től önkéntes, majd 1865 február 18-tól hadapród, végül 1866 május 1-től II. hadnagy volt. 1866 június 30-tól I. hadnagy a 83. gyalogezredben. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban. 1872 január 1-től a 79. gyalogezredhez helyezve, 1874 május 1-én főhadnagy. Harcolt az 1878. évi boszniai hadjáratban is. 1880 május 1-én II. százados, majd 1882 december 31-től beosztva a 101. gyalogezredhez, 1883 november 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1889 november 1-én vétetett fel és onnan augusztus 22-én őrnagyi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1902-ben.

(Grófi rang átírása 1778 március 27. A gárdista, gr. Cs. Ágoston (1803—1883) és br. Prónay Iphigénia (1807—1874) fia, gr. Cs. Emánuel (1763—1825) cs. kir. kamarás és gr. Szirmay Anna (1771—1838) cs. k. hölgy unokája.)

34. gróf **CSÁKY ZSIGMOND** (Kőrösszeghi és Adorjáni).

Született 1866 március 1-én Szendrő (Borsod vm.). Eleinte, 1885 október 1-től, önkéntes volt a 85. gyalogezredben, hol 1886 augusztus 6-án c. káplár. Innen 1886 szeptember 30-án a 34. gyalogezredhez, onnan pedig 1887—1889. a Ludovika Akadémiára vezényelve, majd 1889 szeptember 1-től a magyar királyi 1. csendőr kerületi parancsnoksághoz helyezve, eleinte hadapródőrmester, 1890 november 1-től tiszthelyettes, 1891 november 1-től hadnagy, 1895 november 1-től pedig főhadnagy. 1902 április 16-tól beosztva a magyar kir. 3. csendőrkerületi parancsnoksághoz, 1902 május 1-én II. százados, 1903 november 1-én I. százados és 1906 február 18-án a 3. honvéd gyalogezredhez helyeztetett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1906 június 1-én vétetett fel. 1910 december 21-től újból beosztva a magyar kir. csendőrséghez, 1911 május 1-én őrnagy, 1914 május 1-én alezredes, 1916 május 1-én ezredes. Majd 1919 augusztus 20-tól csendőrségi felügyelő, 1921 november 1-én tábornok. 1923 június 1-től nyugállományba vonult és 1925 október 19-én altábornagyi címet és jelleget kapott.

(Nemességi adatok gr. Cs. Sándornál. A gárdista, gr. Cs. Zsigmond (1804—1873) és Halász Johanna (1842—1914) fia, gr. Cs. János és Jekelfalussy Teréz († 1850) unokája.)[1]

35. **CSÁKY-BUJANOVICS KÁROLY-VIKTOR** (Aggteleki).

Született 1842 május 23-án Kassa (Abaúj vm.). Mint önkéntes lépett be 1860 június 3-án a 2. vadászzászlóaljba, hol 1860 november 15-én hadapród lett. Innen 1861 december 1-én a 28-ik, 1864 március 16-án a 9.

[1] A gárdista arcképe, fia Gróf Csáky István m. kir. titkos tanácsos, m. kir. külügyminiszter úr birtokában.

vadászzászlóaljhoz, végül 1864 június 1-én a 34. gyalogezredhez helyezve, egyidejüleg II. hadnagy. Résztvett az 1864. évi schleswig—holsteini hadjáratban, valamint az 1866. évi porosz háborúban, hol legfelsőbb dícsérő elismerésben részesült. 1866 május 15-én I. hadnagy, majd 1872 február 1-én áthelyezve a 69. gyalogezredhez, 1872 november 1-től főhadnagy. 1874 április 15-én beosztatott a magyar kir. honvédséghez és pedig 1874 május 1-től a 20-ik, 1874 június 1-től a 22. honvédzászlóaljhoz. 1874 október 15-től a Ludovika Akadémia tanfolyamhallgatója és 1875 augusztus 31-én segédtiszt lett az 1. honvéd gyalogdandárnál, honnan 1876 február 26-án az 50-ik, 1876 március 11-én pedig a 16. honvédzászlóaljhoz osztatott be. 1876 április 1-től visszahelyezve a közös hadsereghez, 1877 május 1-én a 69. gyalogezred 1-ső, 1878 május 1-én a 11. zászlóaljhoz került, hol 1878 szeptember 15-én II. százados lett. Ugyancsak résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban is és 1880 augusztus 1-től a 19-ik zászlóaljnál szolgál. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1881 január 1-én vétetett fel, hol 1883 május 1-én I. százados. Őrnagyi címmel vonult 1887 április 12-én nyugállományba. Meghalt 1895-ben, Wien.

(A gárdista gr. Csáky Imre (1775—1848) és Bujanovics Stefánia (1819—1879) fia, kit Bujanovics Ernő (1806—1880) cs. kir. kamarás, udv. tanácsos 1880 július 8-án örökbefogadott. Névváltoztatás 30.137/1880. B. M. szám.)

36. **CSERGHEŐ GÉZA** (Nemestacskándi).

Született 1840 július 23-án Heiligenstadt (A.-Austria). Középiskolai tanulmányait a Theresiánumban és az akadémiai gymnásiumban végezte. 1859 március 23-tól a tengerész gyalogezrednél hadapród, majd 1859 június 6-tól a 11. gyalogezredhez helyezve, 1859 június 16-tól II. hadnagy. Az 1859. évi olaszországi háború alkalmával résztvett a solferinói (jún. 24.) csatában. 1861 november 1-től beosztva a 39. gyalogezredhez, hol 1866 január 1-től I. hadnagy. Harcolt az 1866. évi olaszországi hadjáratban és a custozzai ütközetben (jún. 24.) a Monte della Croce ostrománál tanusított kiváló vitéz magatartása, valamint személyes hősi küzdelme a kézitusában le van írva a 39. gyalogezred történetében. 1866 június 25-én főhadnagy lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel s onnan 1871 november 1-től újból beosztatott a 39. gyalogezredhez. Innen 1873 június 1-én az 50. honvédzászlóaljhoz került, 1874 május 1-én II. százados, 1874 augusztus 5-én pedig hadiérmet kapott. 1875 március 1-től az 5. cs. és kir. lövészzászlóaljnál teljesít szolgálatot. 1876 november 1-től I. százados a 25-ik, 1882 július 19-től pedig c. őrnagy a 19. Landwer ezrednél, honnan 1892 január 20-án szolgálaton kivüli viszonyban, a m. kir. honvédséghez helyeztetett. Az új heraldikai iskola megalapítója, ki több értékes művével, valamint úgy a hazai, mint a külföldi folyóiratokba és szaklapokba írt cikkeivel örökítette meg nevét. Legismertebb munkája, Siebmacher címerkönyveiből, a *Der Ungarische Adel* önállóan szerkesztett II., III., IV. kötetei. — Meghalt 1895 november 8-án Budapest.

(A gárdista Cs. Lőrinc (1804—1873) nemes testőr és Dünkircheni Ebeling Vilma (1811—1857) fia. Nemességi adatok l. ott, 213. sz. A gárdista arcképe, fia Csergheő Ervin ny. alezredes úr, Sashalom birtokában.)

37. CSUTOR JÁNOS.

Született 1833 augusztus 15-én Kaposvár (Somogy vm.). Mint közlegény kezdte 1849 november 1-től szolgálatát az 1. huszárezrednél. 1855 szeptember 6-tól káplár, 1857 március 1-től szakaszvezető, 1858 május 1-től őrmester, 1859 április 8-tól II. hadnagy, majd 1859 június 28-tól I. hadnagy és résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban, végül 1862 január 15-től főhadnagy. Áthelyezve 1863 szeptember 1-től a 46. gyalogezredhez, harcolt 1866 július 3-án a königgrätzi csatában és 1866 október 30-án II. százados lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, hol 1874 november 1-én I. százados és 1884 május 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonult.[1]

38. DADÁNYI LAJOS (Gyülvészi).

Született 1850 október 25-én Gyülvész (Torontál vm.). Mint önkéntes szolgált 1870 február 12-től a 4. huszárezredben, honnan még 1870 október 20-án áthelyezve a 29. gyalogezredhez, 1871 január 6-tól őrvezető. Majd 1871 október 20-tól beosztva az 1-ső, 1873 szeptember 20-tól pedig a 6. huszárezredhez, 1874 november 1-én hadapród, 1875 május 1-én hadnagy, 1880 május 1-én főhadnagy, 1888 november 1-én II. kapitány, végül 1891 május 1-től I. kapitány a 16. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1894 október 1-én vétetett fel, hol 1906 január 1-től testőralőrmester, 1907 november 1-től pedig őrnagy lett. 1910 október 1-én vonult nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1784 január 30. A gárdista, D. Sándor (1819—1881) és Gyika Róza fia, a Gyülvészre 1808 augusztus 12-én új adományt nyert D. Konstantin és Malenitza Teréz unokája.)

39. DADÁNYI SÁNDOR (Gyülvészi).

Született 1851 október 15-én Gyülvész (Torontál vm.). Eleinte 1871 szeptember 16-tól önkéntes volt a 29. gyalogezredben, majd 1873 október 1-től beosztva az 1. huszárezredhez, 1875 november 1-én hadapród, 1876 január 1-én hadapródőrmester, 1876 május 1-én hadnagy, 1880 november 1-én főhadnagy, 1889 január 1-én I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1892 június 1-én vétetett fel, honnan 1900 április 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonult.

(Nemességi adatok D. Lajosnál, kinek testvére.)

40. DAMASZKIN-LYUBOMIROVICS ISTVÁN (Némethi).

Született 1861 február 17-én Temesvár. Eleinte 1878 március 3-tól önkéntes volt a 26. gyalogezredben. 1879 szeptember 16-tól beosztva a 13. huszárezredhez, 1880 december 16-tól c. káplár, 1881 november 16-tól c. őrmester, 1883 január 1-től tiszthelyettes. Áthelyezve 1883 május 1-én a 9. huszárezredhez, egyidejűleg hadnagy lett. 1883 november 1-én a 10. huszárezredhez került, hol 1888 november 1-én főhadnagy, 1894 november 1-én II. kapitány, 1897 november 1-én I. kapitány s mint ilyen, 1899 augusztus 1-től a 13. huszárezredben szolgál. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1905 december 1-én vétetett fel és 1912 december 28-án cím és jelleges őrnagy, 1914 december 22-én valóságos őrnagy, 1915 január 1-től testőralőrmester, 1915 május 12-től cím és jelleges alezredes, 1916 május 1-től

[1] Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Budapest, birtokában.

testőrőrmester, végül 1916 május 5-től valóságos alezredes. 1916 október 29-től, megkapván a III. oszt. katonai érdemkeresztet, nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1799 december 20. Előnév 1800 szeptember 19. A gárdista, kinek nemessége 9067/1922 B. M.. szám alatt igazoltatott, D. György (1815—1867) és Földváry Etelka (sz. 1825) fia, D. Antal († 1849) és Kevermesi Tököly Ilona († 1788—1874) unokája, a nemességszerző D. István († 1817) és Zákó Mária († 1832) szépunokája.)

41. lovag **DENKSTEIN ALFONZ.**

Született 1849 április 2-án Zágráb. A hainburgi katonaiskolából 1865 szeptember 1-én a 28. vadászzászlóaljhoz került, innen pedig 1866 május 25-én mint hadapród a 39. gyalogezredhez, hol 1866 június 23-án II. hadnagy, 1866 július 18-án I. hadnagy lett. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban. 1867 március 1-én a 6. határőr-, 1871 október 1-én a 4. határőr-, végül 1872 november 1-én a 72. gyalogezredhez osztatott be és 1875 november 1-én főhadnagy. 1876 június 1-én áthelyezve az osztrák honvédséghez, 1876 december 1-től a 92-ik, 1878 június 11-től a 81-ik, 1882 december 31-től pedig a 47. zászlóaljnál szolgál, hol 1883 november 1-én II. százados. 1884 november 1-től beosztva a 80. zászlóaljhoz, 1885 november 1-én I. százados s mint ilyen, 1886 június 30-án a 6-ik, majd 1890 április 1-én a 25. osztrák landwehr gyalogezredhez került. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1892 január 1-én vétetett fel, hol 1902 november 1-től testőralőrmester, 1903 november 1-én őrnagy, 1904 május 1-én pedig testőrőrmester. 1904 november 1-én vonult nyugállományba.

(Osztrák lovagi rangot 1850 január 11-én a gárdista atyja D. Alfonz ezredes kapott.)

42. **DESSEWFFY LÁSZLÓ** (Cserneki és Tarkeői).

Született 1867 június 8-án Gergelylaka (Sáros vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1887 augusztus 18-án az 5. huszárezredhez, hol 1890 november 1-én főhadnagy. 1891 szeptember 20-tól cs. kir. kamarás. Majd 1892 március 6-tól beosztva Württemberg Vilmos herceg udvartartásához, honnan 1896 június 1-én került vissza az 5. huszárezredhez és 1897 október 30-tól ezredsegédtiszt. 1898 május 1-én II. kapitány, egyidejűleg áthelyezve a 15. huszárezredhez, 1901 május 1-én pedig I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1906 február 1-én vétetett fel, hol 1913 augusztus 10-én cím és jelleges őrnagy, majd 1917 augusztus 1-én valóságos őrnagy és testőralőrmester. 1917 november 1-én cím és jelleges alezredes, végül 1918 február 1-én valóságos alezredes és testőrőrmester. 1918 május 1-én ezredesi cím és jelleggel, valamint a hadiékítményes III. oszt. katonai érdemkereszttel vonult nyugállományba Tolcsvára (Zemplén vm.).

(Címerlevél 1525 április 9. A család ősiségéről Sáros vm. által 1727-ben kiállított bizonyságlevél átirata 1728 január 2-án a legf. helyről kiadva. Ennek átirata 1800 február 7. A gárdista, D. József (sz. 1833) és Görgey Jerta (sz. 1856) fia, D. Tamás (1786—1853) és Szlavniczai Sándor Jozefa († 1861) unokája, D. András (1755—1817) és Bánó Klára szépunokája, D. András (1726—1787) és Kubinyi Bora (1731—1794) dédunokája.)

43. DOBAY ÖDÖN (Dobói).

Született 1871 november 23-án Eperjes (Sáros vm.). Tanulmányait a Theresianumban elvégezve, 1892 augusztus 18-án hadnagy lett a 14. huszárezredben. Innen 1895 november 1-től áthelyezve a 12. huszárezredhez, 1896 május 1-én főhadnagy, 1905 május 1-én II. kapitány és végül 1906 november 1-én a 7. huszárezredhez osztatott be. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1910 február 1-én vétetett fel, hol 1915 május 12-én cím és jelleges őrnagy, 1918 augusztus 1-én valóságos őrnagy és testőralőrmester, végül 1918 november 1-én alezredes lett. Nyugállományba 1919 május 1-én vonult.

(A gárdista, D. Sándor (1840—1890) és Bethlenfalvi Goldberger Irén (1847—1888) fia, D. Ede és Dessewffy Antónia (sz. 1812) unokája, D. Zsigmond és Begányi Klára szépunokája, D. Zsigmond és Inkey Inocencia dédunokája. Nemességi és további leszármazási adatok D. György nemes testőrnél 261. szám alatt.)

44. lovag DONDORF FERDINÁND (Dondorfi).

Született 1855 május 3-án Innsbruck (Tirol). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1873 augusztus 30-án a 4. dragonyos ezredhez, hol 1878 május 1-én főhadnagy lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1879 november 1-én vétetett fel. Rövidesen, 1881 november 1-től visszahelyezve a 4. dragonyosezredhez, 1886 november 1-én II. kapitány, 1889 május 1-én pedig I. kapitány. Mint ilyen 1891 február 1-én a 7. ulánusezredhez osztatott be. 1897 május 1-én őrnagy, 1900 november 1-én pedig alezredes az 5. ulánusezredben. 1904 november 1-től ezredes és a 7. ulánusezred, majd a 20. lovasdandár parancsnoka. 1910 október 26-án tábornok és 1913-tól testőrhadnagy az arciere gárdánál, hol altábornagyi címet és jelleget kapott. Meghalt 1932 január 25-én Krems (A. Austria).

(A tulajdonképeni családnév SCHMID. Címeresnemeslevél 1812 december 18.; osztrák nemesség 1876 március 10.; osztrák lovagi rang és „Dondorfi" előnév 1876 május 3. A gárdista, az osztrák nemességet és lovagi rangot nyert Sch. Ferdinánd (1806—1882) és Höggenstaller Róza (1821—1909) fia, a magyar címeresnemeslevelet nyert Sch. Antal (1758—1830) és nemes Mitis Antónia (1779—1851) unokája.)

45. lovag DONDORF MÓRIC (Dondorfi).

Született 1852 február 11-én Innsbruck (Tirol). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1870 augusztus 30-án a 11. ulánusezredhez, onnan pedig 1873 október 1-én az 5. huszárezredhez, hol 1875 május 1-én főhadnagy lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1878 július 1-én vétetett fel, honnan 1880 november 1-én újból az 5. huszárezredhez osztatott be. Meghalt 1881 március 23-án Wien.

(Nemességi adatok D. Ferdinándnál, kinek testvére.)

46. DONNER JÓZSEF.

Született 1829 július 26-án Sopron. Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1849 október 10-én a 2. gyalogezrednél, honnan áthelyezve a 9. huszárezredhez, 1849 december 29-én káplár, 1852 január 10-én alhadnagy,

Nemestacskándi CSERGHEŐ GÉZA
testőr

herceg Galánthaï és Fraknói ESTERHÁZY ALAJOS
testőrkapitány

1855 szeptember 21-én főhadnagy és 1857 május 1-től ezredsegédtiszt. Résztvett az 1864. évi dán hadjáratban és 1865 január 1-től II. kapitány. 1865 március 1-től a központi lovasiskolába vezényelve, 1865 június 30-án I. kapitány. 1866 május 11-től visszahelyezve a 9. huszárezredhez, harcolt az 1866. évi porosz háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel és gárdai szolgálata alatt halt meg 1875 március 6-án Wien.*

47. **DŐRY KAMILLÓ** (Jobaházi).

Született 1839 február 22-én Tevel (Tolna vm.). A tengerészeti akadémiáról 1856 augusztus 15-én mint hadapród került ki és 1859 június 5-én fregattzászlós lett. 1860 május 1-től sorhajózászlós, 1864 május 26-tól cs. kir. kamarás, 1867 július 27-től pedig sorhajó II. hadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel s onnan 1870 január 1-én cs. és kir. II. kapitányi ranggal nyugállományba vonult. Meghalt 1873 február 14-én Buda.

(Nemesség 1360. A gárdista, D. György és Nunkovich Leopoldina fia, D. István és Kliegl Jozefin unokája, D. Ignác (1713—1780) és Filczky Katalin szépunokája, D. László († 1720) és Kisfaludy A. Róza dédunokája.)

48. **EÖTVÖS JÓZSEF** (Szegedi).

Született 1832 február 13-án Rozsnyó (Gömör vm.). Mint önkéntes lépett be 1851 szeptember 11-én a 2. tábori vadászzászlóaljhoz, majd innen 1854 augusztus 21-től mint hadapród a 9. huszárezredhez került, hol 1855 június 16-án II. hadnagy, 1857 október 1-én I. hadnagy, 1859 március 1-én pedig főhadnagy lett.Résztvett az 1864. évi schleswig-holsteini és az 1866. évi porosz hadjáratokban. 1866 június 24-től II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, hol 1877 január 11-én I. kapitány, 1888 július 1-től testőralőrmester, 1891 november 1-én őrnagy, végül 1892 május 1-től testőrőrmester. 1895 április 10-én alezredesi cimmel vonult nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1665 április 12.)*

49. herceg **ESTERHÁZY ALAJOS** (Galánthai és Fraknói).

Született 1844 március 9-én Wien. Katonai pályáját a 2. dragonyosezrednél kezdte, hol 1864 január 26-án II. hadnagy, 1864 július 13-án I. hadnagy volt. Résztvett az 1864. évi schleswig-holsteini hadjáratban és 1864 december 31-én főhadnagy lett a 6. ulánusezrednél. Harcolt még az 1866. évi porosz háborúban is és a königgrätzi ütközet (júl. 3.) után hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1869 január 11-től parancsőrtiszt a honvédfőparancsnokságnál, 1870 november 1-én kapitány és 1873 augusztus 1-től egy évi szabadsággal szolgálaton kívüli állományba került. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban, hol a harctéren lett 1878 november 23-án őrnagy és december 11-én legfelsőbb dícsérő elismerésben részesült. 1879 augusztus 27-től cs. kir. kamarás, egyidejűleg beosztva az 5. huszárezredhez. 1883 október 1-től ismét egy évi szabadságra távozott. 1884 november 1-én alezredes, október 9-től kinevezve a londoni nagykövetséghez c. katonai attasénak. 1887 június 6-án megkapta a Lipót-rend lg. keresztjét, június 25-től valóságos attasé, november 1-től pedig ezredes. 1891 jú-

* Arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.

lius 25-től a Szt. István-rend kiskeresztese, 1893 november 1-én tábornok, 1897 november 1-én altábornagy. A magyar királyi nemesi testőrségnek 1902 április 21-től a negyedik kapitánya. Még ez évben v. b. t. t., 1903 október 13-tól a 8. huszárezred tulajdonosa, 1905 november 1-én lovassági tábornok, 1907 május 3-tól a Lipót-rend nagykeresztese, végül 1908 december 2-től aranygyapjas. Meghalt 1912 október 25-én Wien.

(Római szt. birodalmi hercegi rang 1687 december 7. A gárdakapitány, hg. E. Miklós (1817—1894) és lady Child-Villiers Sára (1821—1853) fia, hg. E. Pál (1785—1866) és hg. Thurn-Taxis Teréz (1793—1874) unokája, hg. E. Miklós (1765—1833) testőrkapitány és hg. Liechtenstein Mária (1768—1845) szépunokája, hg. E. Antal (1738—1794) testőrkapitány és gr. Erdődy Mária (1745—1782) dédunokája, hg. E. Miklós (1714—1790) testőrkapitány és gr. Weissenwolf Mária (1718—1789) ükunokája. A testőrkapitány olajfestményű arcképe a Magyar kir. Testőrség parancsnoksága Bpest, birtokában.)

50. FARKAS BÉLA (Orbánfalvai).

Született 1843 április 14-én Szabadka (Bács vm.). Mint közlegény lépett be 1860 szeptember 11-én a 9. huszárezredhez, hol 1860 december 13-án hadapród, 1861 november 6-án II. hadnagy, 1863 december 14-én I. hadnagy lett. Résztvett az 1864. évi schleswig-holsteini és az 1866. évi porosz háborúkban. 1866 március 24-től főhadnagy, 1874 november 1-től pedig I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1881 május 1-én vétetett fel, hol 1897 szeptember 1-től testőralőrmester, 1899 május 1-én őrnagy és testőrőrmester. Nyugállományba 1901 november 1-én vonult alezredesi címmel.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, a katonai pályán szerzett érdemei elismeréseül 1891 július 24-én, a gárdista kapott.)

51. báró FEJÉRVÁRY GÉZA (Komlóskeresztesi).

Született 1833 március 15-én Josefstadt (Csehország). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1851 augusztus 15-én az 52. gyalogezredhez. Innen 1853 január 10-én áthelyezve a 61. gyalogezredhez, 1853 január 11-én főhadnagy s az ezredben 1857 szeptember 1-től a 3. tábori-, 1858 június 1-től pedig a 4. tábori zászlóaljnál szolgált. 1859 április 8-tól beosztva a főhadiszállásmesteri törzshöz és egyidejűleg II. százados. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban s a solferinói (jún. 24.) ütközetben tanusított kiváló vitézségéért 1859 október 17-én Mária-Terézia rend lg. keresztet kapott.[1] 1860 június 23-tól cs. kir. kamarás, majd 1862 július 1-től beosztva a 6. gyalogezredhez, harcolt az 1864. évi schleswig-holsteini hadjáratban és 1864 február 1-én megkapta a szász Albert-rend lg. keresztjét. 1865 április 12-től őrnagy és a 39. gyalogezred létszámába sorozva, az uralkodó szárnysegéde. Küzdött az 1866. évi porosz háborúban is. 1867 november 9-én kitüntetve a francia becsületrend tisztikeresztjével, 1868 január 5-én pedig a württembergi Frigyes-rend II. oszt. keresztjével. 1868 október 28-tól alezredes a 32. gyalogezredben, honnan 1870 október 29-én a 72. gyalogezredhez, majd 1872 november 1-től a magyar kir. honvédséghez helyezve, egyidejűleg ezredes a 61. honvéd zászlóaljnál. Innen mint 1872

[1] J. Lukes: Militärischer Maria Theresien Orden 163.498.526.

december 26-án kinevezett honvédelmi államtitkár távozott. 1875 február 24-én Szt. István-rend kiskeresztet kapott és 1878 április 24-én tábornok lett. 1882 október 5-én megkapta a Szt. István-rend középkeresztjét, 1882 november 2-án v. b. t. t., 1883 január 1-én altábornagy. A tulajdonképeni politikai életbe 1884 október 28-tól kapcsolódott be, amikor m. kir. honvédelmi miniszter lett. 1886 július 16-tól a szerb I. oszt. Takovarend, 1887 április 25-től a 46. gyalogezred, végül 1887 május 23-tól az I. oszt. vaskoronarend tulajdonosa. 1890 április 26-tól táborszernagy, majd 1891 augusztus 18-án II. oszt. tiszti szolgálati jelvényt, 1892 november 17-én Lipót-rend nagykeresztet, 1893 november 2-án pedig porosz vörös sasrend nagykeresztet kapott. 1896 június 18-tól a Mária-Terézia rend kancellárja volt. További külföldi kitüntetései: 1896 október 10-től az orosz fehér sasrend nagykeresztje, 1896 december 1-től a román Románia csillaga nagykeresztje, 1897 április 7-től a württembergi kir. koronarend nagykeresztje, 1897 október 11-én gyémántok a porosz vörös sasrend nagykeresztjéhez, 1901 január 9-től a perzsa I. oszt. nap és oroszlánrend, 1902 január 12-től a bolgár katonai érdemjel nagykeresztje. Hazai kitüntetései: 1898 december 30-tól a katonai érdemkereszt gyémántokkal, 1898 december 2-től jubileumi emlékérem, 1899 szeptember 9-től az udvari jubileumi ezüstérem, 1901 augusztus 12-től a Szt. István-rend nagykeresztje, 1901 augusztus 15-től az I. oszt. tiszti katonai szolgálati jelvény. A honvédelmi miniszteri állástól 1903 június 27-én teljes elismeréssel felmentve, várakozási állományba került. 1904 október 14-től az újonnan felállított magyar királyi darabont testőrség kapitánya. Politikai szereplése 1905-ben újból kezdődött, minthogy június 18-án kinevezve miniszterelnökké, megbízatott a király személye körüli és a pénzügyminiszteri teendők ellátásával is. Az úgynevezett nemzeti küzdelem ideje alatt többízben megkísérelte a közvetítést és a megegyezést, mely végre 1906 április 8-án létre is jött és ekkor átadta helyét a Wekerle-féle koalíciós kabinetnek. 1908 december 2-án udvari jubileumi keresztet, 1909 január 29-én spanyol katonai érdem nagykeresztet, 1909 július 23-án gyémántokat a Mária Terézia-rendhez, 1912 október 20-án pedig bolgár Sándor-rend nagykeresztet kapott. 1912 december 13-tól a magyar királyi nemesi testőrség ötödik kapitánya, végül 1913 január 18-tól a montenegrói Daniló-rend I. oszt. tulajdonosa. Meghalt 1914 április 25-én Wien.

(A gárdakapitány, ki 1875 augusztus 17-én magyar bárói rangot kapott, F. József (1799—1859) nemes testőr és nemes Paulich Antónia (1806—1874) fia. Nemességi adatok l. 319. szám alatt. A testőrkapitány olajfestményű arcképe, a Magy. kir. Testőrség parancsnoksága Budapest, birtokában.)

52. FELLERMAYER ANTAL.

Született 1834 szeptember 30-án Buda. Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1854 június 21-én a 32. gyalogezredben, hol 1855 július 16-án káplár, 1857 március 1-én szakaszvezető, 1857 április 18-án őrmester, végül 1859 június 4-én II. hadnagy. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban és 1866 április 29-én I. hadnagy lett. Küzdött az 1866. évi porosz háborúban, hol 1866 június 28-án Skalitznál hadifogságba került. 1866 július 15-től címzetes, 1867 január 27-től pedig valóságos főhadnagy. 1877 május 1-től II. százados s mint ilyen harcolt az 1878. évi boszniai hadjáratban. 1879

november 1-től I. százados lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1881 január 1-én vétetett fel, honnan 1894 augusztus 1-én őrnagyi ranggal nyugállományba vonúlt. Meghalt 1896 június 18.

53. FESSLER FERENC.

Született 1827 május 31-én Pozsony. Az 1848/49. magyar szabadságharcban eleinte tűzmester Görgey seregében, majd 1849 január 26-tól tüzérhadnagy. 1849 júniusában Nagyváradon, júliusban pedig Szegeden állomásozott. A világosi fegyverletétel (1849 augusztus 13.) után fogságba kerülve, besorozták az osztrák hadseregbe, hol 1850 január 7-én őrvezető, 1851 december 26-án zászlós, 1852 március 5-én II. hadnagy, végül 1854 június 20-án I. hadnagy lett a 2. gyalogezredben. Innen 1859 április 17-én áthelyezve az 52. gyalogezredhez, egyidejűleg főhadnagy. Majd 1861 január 1-től beosztva a 77. gyalogezredhez, 1864 január 22-től II. százados, 1866 június 25-től I. százados volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, hol 1880 március 17-től gárdasegédtiszt, 1883 december 1-től testőralőrmester, 1890 november 1-től pedig őrnagy. Nyugállományba 1891 június 1-én vonúlt. Meghalt 1895-ben, Wien.[1]

54. FISCHER GYULA.

Született 1865 szeptember 28-án Pest. Mint önkéntes lépett be 1882 október 21-én a 6. gyalogezredbe, hol 1883 augusztus 18-án c. káplár lett. Áthelyezve 1883 október 26-tól a 62. gyalogezredhez, 1884 augusztus 18-án hadapródőrmester, 1884 szeptember 1-től pedig a 60. gyalogezrednél szolgálva, 1885 február 1-től tiszthelyettes, 1888 augusztus 18-tól hadnagy, 1890 április 18-tól zászlóaljsegédtiszt, végül 1892 május 1-től főhadnagy. 1894 szeptember 1-től beosztva a budapesti Ludovika Akadémiára, 1900 május 1-én II százados. Visszahelyezve 1901 szeptember 1-től a 60. gyalogezredhez, 1902 november 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1902 december 1-én vétetett fel, hol 1905 november 1-től gárdasegédtiszt. 1908 augusztus 18-án Ferenc-József rend lg. keresztet kapott. 1917 április 5-től cím és jelleges őrnagy, 1917 november 1-től testőralőrmester, 1917 december 25-től cím és jelleges alezredes, 1918 május 1-től valóságos alezredes és testőrőrmester volt. 1918 augusztus 1-én III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott és nyugállományba vonúlt.

55. FOGARASSY ALFRÉD (Fogarasi).

Született 1878 augusztus 4-én Graz. Katonai pályáját mint hadnagy kezdte 1899 augusztus 18-án a 4. huszárezrednél, hol 1903 január 1-től ezredsegédtiszt, 1904 november 1-től pedig főhadnagy volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1911 december 1-én vétetett fel, hol 1913 május 1-től kapitány, 1917 május 1-től a hadiékítményes Ferenc-József rend lg. keresztjének tulajdonosa, végül 1918 február 1-től cím és jelleges őrnagy lett.

(Az eredeti családnév CONSTANTINUS. Címeresnemeslevél 1684 augusztus 7. Megerősítve 1733 március 13. Névváltoztatás Fogarasi Constantinus-ról FOGARASSY-ra 1848 március 27. A család nemessége, előneve 76.820/1891. B. M. szám alatt igazolva. A gárdista, F. György ezredes és Takács Mária fia.)

[1] Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

56. báró **FÖLDVÁRY ISTVÁN** (Földvári).

Született 1838 január 7-én Pest. Katonai pályáját mint hadapród kezdte 1854 április 13-án a 26. gyalogezrednél. Innen 1854 szeptember 3-tól áthelyezve a 16. gyalogezredhez, egyidejűleg II. hadnagy lett, majd 1858 február 1-én I. hadnagy. 1858 augusztus 1-től beosztva a 7. vértes lovasezredhez, 1859 április 16-tól főhadnagy. 1859 június 12-től II. kapitány és egyidejűleg a kecskeméti önkéntes huszárhadosztályhoz került, utóbb 1859 szeptember 30-án pedig a 13. huszárezredhez. 1862-től cs. kir. kamarás, 1864 szeptember 25-től I. kapitány. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban, melyben hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1867 április 23-án kivezényelve a koronázási ünnepségeken szereplő ideiglenes testőrosztályba. 1876 november 1-től őrnagy a 8. huszárezredben, hol 1878 május 1-én alezredes. Küzdött az 1878. évi boszniai hadjáratban. 1880 április 21-től újból a 13. sz., 1881 augusztus 18-tól pedig a 9. huszárezredben szolgál. 1882 május 1-től ezredes és 1887 március 19-én III. oszt. vaskoronarendet kapott. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1888 január 1-től testőralhadnagy, 1888 november 1-től tábornok, végül 1895 november 1-től altábornagy. 1898 január 1-től vonúlt nyugállományba. Meghalt 1902 december 2-án Zichyújfalu.

(Címeresnemeslevél 1646 október 29. Osztrák bárói rang 1857 augusztus 25. Magyar bárói rang 1875 október 5. A gárdista, a bárói rangot nyert F. Lajos (1811—1881) és Salfai Szita Alojza († 1886) fia, F. Pál és Klinovich-Krapfenberg Katalin unokája, F. János szépunokája.)

57. nemes **FRATRICSEVICS IGNÁC.**

testőrkapitány

(l. Magyar nemes testőrségnél 355. szám alatt. A testőrkapitány olajfestményű arcképe, a M. kir. Testőrség parancsnoksága Bpest, birtokában.)

58. **FRIEDRICH VIKTOR.**

Született 1842 április 14-én Pest. Önkéntes volt 1859 január 22-től a 20. gyalogezredben, majd a 6. ulánusezredben. 1859 április 13-tól II. hadnagy, 1859 május 21-től I. hadnagy. Áthelyezve 1859 november 1-től a 8. ulánusezredhez, 1861 szeptember 27-től főhadnagy volt. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban, melyben hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1870 november 1-től beosztva a 11. dragonyosezredhez, 1871 május 1-től II. kapitány, azonban november 1-től nyugállományba vonult. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 május 1-én vétetett fel, hol 1876 június 6-tól I. kapitány lett. 1880 május 31-én őrnagyi ranggal újból nyugállományba vonult. Meghalt 1884-ben Budapest.

59. **GABRIEL JÁNOS.**

Született 1833-ban Szeged. Mint önköltséges közlegény kezdett 1850 február 26-tól szolgálni a 35. gyalogezredben, hol 1852 március 28-tól hadseregbeli hadapród lett. Innen 1852 augusztus 1-én az 5. gyalogezredhez került és 1852 december 16-án káplár. 1854 április 19-től II. hadnagy a 15. gyalogezredben s 1855 május 20-tól I. hadnagy, 1859 június 22-től pedig főhadnagy. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban

és 1866 május 17-től II. százados. Az 1866. évi porosz háború alkalmával 1866 június 28-án Skalitznál hadifogságba került. 1866 december 22-től I. százados. Utoljára 1869 április 1-től az 52. gyalogezrednél szolgált, honnan 1869 október 1-én felvétetett a magyar királyi nemesi testőrséghez. 1883 április 1-től vonult őrnagyi ranggal nyugállományba. Meghalt 1887-ben Szegeden.

(Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.)

60. GAISIN GYÖRGY.

Született 1856 május 9-én Sajkásgyörgye (Bács vm.). Eleinte 1874 szeptember 1-től káplár a 4. huszárezredben, majd 1876 november 1-től áthelyezve a 13. huszárezredhez 1877 február 1-től tiszthelyettes, 1877 május 1-től hadnagy, 1882 május 1-től főhadnagy, 1889 november 1-től II. kapitány, 1892 november 1-től I. kapitány volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1897 október 9-én vétetett fel, hol 1907 november 1-től testőralőrmester. 1908 augusztus 18-án katonai érdemkeresztet kapott, 1908 november 1-én őrnagy, 1911 május 1-től pedig testőrőrmester. 1914 november 1-től cím és jelleges alezredes és december 14-én nyugállományba vonult.

61. báró GAUDERNAK JÓZSEF (Kisdemeteri).

Született 1848 január 4-én Altbunzlau (Csehország). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint alhadnagy került 1868 szeptember 1-én az 1. gyalogezredhez, hol 1873 november 1-től főhadnagy volt. 1876 november 1-től I. százados a 38. gyalogdandárnál. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban, beosztva az 1. hegyi dandárhoz. 1879 március 1-én a 4. gyaloghadosztályhoz helyezve, 1883 november 1-től őrnagy, 1884 november 1-től beosztva a 16. gyaloghadosztályhoz, 1887 november 1-én alezredes. 1890 március 24-én a 13. huszárezredhez került és 1890 május 1-én ezredes lett. 1891 október 14-től már a 3. huszárezrednél szolgál. 1894 március 28-án III. oszt. vaskoronarendet kapott és 1895 augusztus 13-tól beosztva a 67. gyalogdandárhoz, 1895 november 1-én tábornok lett, 1895 december 31-től az 1. honvédhuszár dandár parancsnoka, majd 1899 május 1-től altábornagy. 1904 január 23-án Lipótrend lg. keresztet kapott. 1904 november 24-től a honvédség lovassági felügyelője, 1906 május 1-től lovassági tábornok, 1906 augusztus 16-tól a 85. gyalogezred tulajdonosa és 1908 augusztus 12-én megkapta az I. oszt. vaskoronarendet. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1911 június 21-től testőralkapitány, 1912 december 13-tól pedig a magyar királyi darabont testőrségnél testőrkapitány. 1916 november 25-én Lipót-rend nagykeresztet, 1918 augusztus 31-én pedig hadiékítményes Ferenc-József rend nagykeresztet kapott. Meghalt 1924 február 26-án Wien.

(Címeresnemeslevelet és előnevet 1899 október 17-én, a békében és háborúban teljesített kitűnő szolgálatai elismeréséül, magyar bárói rangot pedig 1916 április 25-én, Bosznia és Hercegovina megszállása alkalmával az ellenség előtt is kipróbált magatartása elismeréséül a testőralkapitány kapott, aki G. József főhadnagy, arciere testőr fia. Arcképe a Magy. kir. Testőrség parancsnoksága Bpest, birtokában.)

62. báró **GEYSO JENŐ.**

Született 1862 augusztus 28-án Buda. Önkéntes volt 1879 szeptember 14-től a 48. gyalogezredben, hol 1880 március 26-án c. káplár lett. 1881 augusztus 18-tól hadapród a 2. gyalogezredben, majd 1881 december 4-től c. őrmester. 1882 szeptember 1-től áthelyezve a 2. huszárezredhez, 1883 május 1-én hadnagy, 1888 augusztus 18-án főhadnagy, 1894 november 1-től II. kapitány. 1896 november 16-tól beosztva a 4. huszárezredhez, 1897 november 1-én I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1902 július 1-én vétetett fel, hol 1913 június 1-től testőralőrmester, 1913 november 1-től őrnagy, 1915 szeptember 1-től alezredes és testőrőrmester. 1916 április 8-án III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott és nyugállományba vonult Reichenbergbe.

(Osztrák nemesség 1658 július 21., bárói rang 1867 december 7.)

63. **GÖRGEY GYULA** (Görgői és Toporczi).

Született 1841 január 6-án Toporc (Szepes vm.). Önkéntes volt 1859 október 11-től a 60. gyalogezredben. 1861 július 7-től hadapród, 1864 május 1-től II. hadnagy, 1866 május 1-től I. hadnagy, 1866 augusztus 1-től főhadnagy, 1871 február 1-től cs. kir. kamarás. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 május 1-én vétetett fel, hol 1877 május 1-től c. kapitány. 1883 július 1-től nyugállományba vonult. Meghalt 1920 december 20-án Eperjes (Sáros vm.).

(Adománylevél 1256. A gárdista G. Arnold (1797—1878) alispán és Szirmay Eugénia (1814—1878) fia, G. Sámuel (1758—1821) és Kapy Jozefa (1780—1849) unokája, G. Mátyás (sz. 1724) és Kubinyi Zsuzsanna (1736—1814) szépunokája, G. Jób (1686—1771) és Várady-Szakmáry Anna (1700—1747) dédunokája.)

64. **GÖRGEY JÓZSEF** (Görgői és Toporczi).

Született 1844 december 15-én Lőcse (Szepes vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról került a 13. huszárezredhez, hol 1866 június 1-én alhadnagy lett. Résztvett az 1866. évi porosz hadjáratban. 1868 november 1-től főhadnagy, 1877 november 1-től kapitány, 1887 november 1-től őrnagy és századparancsnok a cs. és kir. lovastestőrségnél, 1890 november 1-től alezredes, 1894 május 10-től ezredes, végül 1900 október 1-től c. tábornok. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1901 december 1-től testőralhadnagy, honnan 1910 június 26-tól nyugállományba vonult. Meghalt 1912 március 21-én Wien.

(A gárdista, G. Ármin (1812—1877) nemes testőr és Jóny Emilia fia. Nemességi és leszármazási adatokat l. ott 392. szám alatt.)

65. lovag **GRIVICIC DÁNIEL.**

Született 1831 április 19-én Perusic (Horvátország). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1848 április 19-én a 2. határőrgyalogezrednél, hol 1848 november 16-án II. hadnagy, 1851 január 16-án I. hadnagy, 1859 június 3-án pedig főhadnagy lett. Innen 1859 szeptember 1-én a 12. ha-

tárőrgyalogezredhez, majd 1860 június 1-én a 78. gyalogezredhez helyeztetett. Résztvett az 1848/49. magyarországi, valamint az 1848. és 1859. évi olaszországi háborúkban. 1866 május 1-én II. százados a 11. határőrgyalogezrednél. 1867 március 1-én beosztva az 53. gyalogezredhez s ott 1870 május 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 május 1-én vétetett fel, honnan 1877 május 1-én a 76. gyalogezredhez helyeztetett. 1878 május 1-től őrnagy a 39. gyalogezredben, 1883 november 1-től pedig alezredes a 98. gyalogezredben. 1887 május 25-től ezredes és a 26. gyalogezred parancsnoka, végül 1892 október 30-tól tábornok és a 47. gyalogdandár parancsnoka. Altábornagyi ranggal vonult 1897-ben nyugállományba.

(Osztrák lovagi rangot 1881 május 8-án a gárdista kapott.)

66. **GRUBICZY LÁSZLÓ** (Dragonyi).

Született 1860 július 28-án Döbling (Wien mellett). Katonai pályáját mint önkéntes kezdte 1877 június 9-én a 69. gyalogezrednél. 1877 november 1-től a budapesti hadapródiskola növendéke és 1878 július 29-én c. őrvezető, 1879 május 9-én pedig c. káplár. A hadapródiskolát 1879 április 22-én elhagyva, 1879 április 26-án a 34. gyalogezredhez helyeztetett, honnan 1879 szeptember 17-én a kassai hadapródiskolába került, melyet 1881 augusztus 18-án elvégezve, egyidejüleg hadapród lett. 1882 június 6-án hadapródőrmester, 1882 október 1-én tiszthelyettes, 1885 május 1-én hadnagy, 1889 május 1-én főhadnagy. Áthelyezve 1892 május 1-én a 76. sz., majd 1894 január 1-én a 68. gyalogezredhez, 1895 november 1-én II. százados, 1899 május 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1901 december 1-én vétetett fel, hol 1913 március 10-én cím és jelleges őrnagy, 1916 május 1-én valóságos őrnagy és testőralőrmester, 1917 május 1-én alezredes és testőrőrmester. 1917 augusztus 1-én Ferenc-József rend lg. keresztet kapott és egyidejűleg ezredesi cím és jelleggel nyugállományba vonult.

(Régi nemesség és címermegerősítőlevél 1582 augusztus 25. A gárdista G. István fia.)

67. **GUNDELFINGER GEDEON** (Krompachi).

Született 1879-ben Vásárhely (Zemplén vm.). A budapesti hadapródiskolából mint tiszthelyettes került 1900 augusztus 18-án a 74. gyalogezredhez. 1901 november 1-én hadnagy lett. 1903 május 1-én beosztva a 85. gyalogezredhez, 1908 május 1-én főhadnagy, 1914 augusztus 1-én százados. A világháborúban az északi harctéren küzdött, hol súlyosan meg is sebesült. 1915 május 4-én hadiékítményes III. oszt. katonai érdemkeresztet, 1916 december 5-én pedig hadiékítményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1917 október 1-én vétetett fel, hol 1918 november 20-ig szolgált. 1918-ban lett őrnagy, 1921-ben alezredes, 1926-ban pedig ezredes. 1926—27. beosztva Magyarország kormányzójának katonai irodájába.

(Címeresnemeslevél 1561. Adománylevél 1693. A család nemessége és előneve 127.858/1899. B. M. szám alatt igazolva.)

báró Komlóskeresztesi FEJÉRVÁRY GÉZA
testőrkapitány

68. GUNKA VIKTOR.

Született 1866 január 4-én Lőcse (Szepes vm.). Önkéntes volt 1884 július 19-től a 7. ulánusezredben, hol 1885 december 19-től c. káplár, 1886 március 18-tól c. szakaszvezető. Innen áthelyezve a 7. huszárezredhez, 1886 augusztus 18-án hadapród, 1889 május 1-én hadnagy, 1893 november 1-én főhadnagy, 1900 november 1-én II. kapitány, 1904 május 1-én pedig I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1904 június 1-én vétetett fel, hol 1914 április 5-től cím és jelleges őrnagy. Meghalt 1917 május 7-én Wien.

69. báró GUSSITSCH LIPÓT.

Született 1843 június 7-én Gradac (Krajna). Mint hadapród szolgált 1860 május 12-től a 17. gyalogezredben. 1864 május 22-től II. hadnagy a 3. ulánusezredben, hol 1864 október 1-én I. hadnagy, 1866 június 24-én főhadnagy lett és résztvett az 1866. évi porosz háborúban. 1876 november 1-től I. kapitány az 5. ulánusezredben, honnan 1877 január 1-én újból a 3. sz., majd 1882 január 1-én a 6. ulánusezredhez helyeztetett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1886 augusztus 1-én vétetett fel. Meghalt 1896 március 14-én Wien.

(Osztrák bárói rang 1701 április 27. A gárdista, br. G. Alajos (1788—1865) és Rubbi Ilona (1802—1873) fia, br. G. Zsigmond unokája.)

70. GUOTH MIKLÓS (Guotfalvi).

Született 1856 szeptember 15-én Orcifalva (Temes vm.). Önkéntes volt 1875 március 2-től a 29. gyalogezredben, hol 1875 november 6-án őrvezető, 1876 október 6-án c. káplár, 1879 augusztus 16-án pedig szakaszvezető lett. Áthelyezve a 26. gyalogezredhez, 1879 szeptember 1-én hadapród, 1879 október 26-án hadapródkáplár, 1880 március 1-én tiszthelyettes és 1881 november 1-én hadnagy. 1883 január 1-től beosztva a 102. gyalogezredhez, 1887 május 1-től főhadnagy, 1893 május 1-től II. százados, majd 1894 április 1-től a 2. gyalogezredhez vezényelve, 1895 november 1-től I. százados volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1900 május 1-én vétetett fel, honnan 1904 július 1-én nyugállományba vonult.

(A család 1764 december 10-én nemesi bizonyságlevelet nyert Liptó vm. és úgy nemessége, mint előneve a 19.778/1929. B. M. szám alatt igazolva. A gárdista, G. Béla fia.)

71. báró GÜNTHER HENRIK (Sterneggi).

Született 1839 június 27-én Wien. A wienerneustadti katonai akadémiáról mint II. hadnagy került 1859 április 21-én a 19. gyalogezredhez, hol 1859 május 13-án I. hadnagy is lett. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban és harcolt a solferinói (jún. 24.) csatában. 1860 február 1-től áthelyezve a 69. gyalogezredhez, 1866 május 1-én főhadnagy, majd 1867 április 1-től beosztva a 34. gyalogezredhez, 1875 november 1-én II. százados, végül 1876 május 1-től a 43. gyalogezredhez vezényelve, 1877 november 1-től I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1886 augusztus 1-én vétetett fel, hol 1898 november 1-én testőralőrmester, 1900 május 1-én őrnagy, 1900 november 1-től pedig testőrőrmester volt. 1901 november 1-től vonult nyugállományba és 1930 szeptember 30-án halt meg Wienben.

(Osztrák nemesség és előnév 1700 december 13. Bárói rang 1789 december 24. A gárdista arcképe, fia br. Sternegg Ferenc m. kir. alezredes úr Bpest, birtokában.)

72. **GYÖMÖREY ANTAL** (Gyömörei és Teölvári).

Született 1837 július 19-én Gogánfa (Zala vm.). Katonai pályáját mint önkéntes közlegény kezdte 1854 december 17-én az 5. huszárezrednél, hol 1855 október 5-én káplár, 1856 augusztus 25-én pedig már II. hadnagy lett. Áthelyezve a 6. huszárezredhez, 1859 április 21-én főhadnagy, 1860 március 1-től pedig a 2. huszárezredhez vezényelve, 1862 április 3-án II. kapitány, végül 1867 június 1-től beosztva a 8. huszárezredhez, 1867 október 8-tól I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, honnan 1873 november 1-én a 4. huszárezredhez helyeztetett. 1875 május 1-én őrnagy, 1877 november 1-én alezredes, 1880 május 30-án ezredes és a 13. huszárezred, 1886 október 26-tól tábornok és a 18. lovasdandár parancsnoka. 1891-ben altábornagyi ranggal vonúlt nyugállományba. Meghalt 1895 április 10-én Kőszeg.

(A gárdista, kinek nemessége és előnevei 34.121/1891. B. M. szám alatt igazoltatott, Gy. Gáspár (1794—1864) nemes testőr és Molnár Katalin († 1875) fia. Nemességi adatokat l. ott 407. szám alatt. A gárdista arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.)

73. **GYÖMÖREY JÁNOS** (Gyömörei és Teölvári).

Született 1834 június 24-én Gogánfa (Zala vm.). Katonai pályáját mint önkéntes közlegény kezdte 1852 október 7-én az 5. huszárezrednél, hol 1854 május 26-án káplár, 1855 április 3-án II. hadnagy, 1857 január 1-én I. hadnagy, 1859 január 27-én főhadnagy, 1861 november 22-én II. kapitány, végül 1865 június 1-én I. kapitány lett a 11. huszárezredben. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1870 március 1-én vétetett fel, hol 1883 szeptember 1-én testőralőrmester lett. 1887 február 6-án őrnagyi ranggal vonúlt nyugállományba.

(Nemességi adatok Gy. Antalnál, kinek testvére. A gárdista arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.)

74. **GYÖRGYI KÁROLY** (Deakonai).

Született 1860 június 22-én Zára (Dalmácia). Önkéntes volt 1881 október 16-tól az 5. ulánusezredben, hol 1881 december 24-én káplár, 1882 augusztus 18-án hadapródőrmester, 1883 november 1-én hadnagy, 1888 november 1-én pedig főhadnagy lett. Áthelyezve a 7. dragonyosezredhez, 1895 május 1-én II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1898 június 1-én vétetett fel s itt 1899 május 1-én I. kapitány, 1915 szeptember 1-én őrnagy és testőralőrmester, 1916 november 1-én alezredes és testőrőrmester volt. 1917 május 1-én III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott és nyugállományba vonúlt.

(A család nemességére vonatkozó adatok ismeretlenek. A gárdista, Gy. Imre ny. ezredes fia.)

75. gróf **HALLER FERENC** (Hallerkői és Fintaházi).

testőrkapitány.

(l. Magyar nemes testőrség, 425. szám alatt. A testőrkapitány olajfestményű arcképe a M. kir. Testőrség parancsnoksága Bpest, birtokában.)

76. **HARMOS KÁLMÁN** (Hihalmi).

Született 1840 január 6-án Varsányban (Nógrád vm.). Eleinte 1858 augusztus 1-től káplár az 5. huszárezredben, hol 1859 május 1-én II. hadnagy, 1861 március 9-én I. hadnagy, 1862 április 5-én pedig főhadnagy lett. Részvett az 1866. évi porosz háborúban. 1871 november 1-től I. kapitány a 4. huszárezredben, honnan 1878 november 16-án a 15. huszárezredhez helyeztetett. Innen vétetett fel 1880 február 1-én a magyar királyi nemesi testőrséghez, hol 1896 május 1-től testőralőrmester volt. 1897 augusztus 1-től őrnagyi címmel nyugállományba vonúlt. Meghalt 1897 november 17-én Baden.

(Címeresnemeslevél 1659 május 10. A gárdista, H. Gábor (1782—1850) és Jeszeniczei Jankovich Apollónia (1805—1871) fia, H. Mihály (1757—1808) és Szmrecsányi A. Mária († 1803) unokája, az 1754/55-ben Heves vm. igazolt H. Gábor (1718—1798) és Farkas Katalin szépunokája.)

77. nemes **HAVRANEK FERDINÁND-NEP. JÁNOS.**

Született 1830 szeptember 17-én Veszprém. Hadapród volt 1846 szeptember 1-től az utászoknál. Áthelyezve 1849 május 25-én a 2. gyalogezredhez, 1849 június 1-én káplár, 1849 augusztus 1-én őrmester, 1849 november 1-én II. hadnagy, 1852 augusztus 25-én I. hadnagy, 1855 június 4-én pedig főhadnagy lett. Résztvett az 1859. évi olaszországi hadjáratban. 1864 május 5-én II. százados, 1866 július 11-én I. százados. Ugyancsak harcolt az 1866. évi porosz háborúban is. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 október 1-én vétetett fel, hol 1887 március 1-től testőralőrmester. 1888 július 1-től őrnagyi címmel vonúlt nyugállományba. Meghalt 1889 május 5-én Wien.

(A gárdista, H. János fia, az 1797 október 6-án címeresnemeslevelet nyert, H. József és Dravecz Alojza unokája.)[1]

78. nemes **HELBIG VIKTOR.**

Született 1861 május 25-én Nagyesztergár (Veszprém vm.). Mint önkéntes lépett be 1880 szeptember 8-án a 11. huszárezredbe. 1880 szeptember 15-től a fehértemplomi hadapródiskola növendéke. 1881 március 25-én c. káplár, 1881 augusztus 17-én c. szakaszvezető, 1882 április 2-án c. őrmester, végül 1882 augusztus 18-tól tiszthelyettes az 1. dragonyosezredben. 1883 november 1-én lett hadnagy, majd 1883 december 1-től a 12. dragonyosezredhez helyezve, 1888 november 1-én főhadnagy. 1893 szeptember 1-től beosztva a 9. huszárezredhez, 1895 május 1-én II. kapitány, 1898 május 1-én pedig I. kapitány az 5. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1904 október 1-én vétetett fel, hol 1912 november 26-án cím és jelleges őrnagy, 1915 január 1-től testőralőrmester és való-

[1] Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

ságos őrnagy. 1915 május 12-től cím és jelleges alezredes, 1916 május 1-től testőrőrmester és valóságos alezredes. 1916 október 29-én III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott és nyugállományba vonúlt Győrbe. 1916 november 1-től a 40. sz. állandó betegszállító vonat parancsnoka 1917 november 1-ig. 1917 július 19-én legfelsőbb dicsérő elismerésben részesült és 1918 április 1-től cím és jelleges ezredes.

(Osztrák nemesség 1832 május 23. A gárdista — H. Henrik és Ányos Ida fia — az 53.304/1935 B. M. szám alatt engedélyt nyert, hogy osztrák nemesi címét Magyarországon szabadon használhassa.)

lovag **HERDLICZKA-KNEUSEL ARNOLD-FERENC** l. 98.

lovag **KNEUSEL-HERDLICZKA ARNOLD-FERENC** alatt.

79. **HERTELENDY LÁSZLÓ** (Hertelendi és Vindornyalaki).

Született 1883 május 31-én Csákány (Somogy vm.). Katonai pályáját a 4. huszárezrednél kezdte, hol 1906 november 1-én hadnagy, 1912 november 1-én főhadnagy, 1916 május 1-én pedig kapitány a 3. huszárezredben. 1917-től cs. kir. kamarás. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1918 október 8-án vétetett fel, de már nem vonúlt be.

(Új adománylevél 1718 március 4. és 1803 július 8. A gárdista, kinek nemessége és előnevei a 4352/1926 B. M. szám alatt igazoltattak, H. Andor (1857—1907) és Nádasdi Sárközy Irma (1863—1933) fia, H. László (1817—1865) és Domaniczky Kornélia (1834—1901) unokája, H. Imre (1794—1880) és Oszterhueber Magdolna (1797—1883) szépunokája, H. György (1764—1831) alispán és Szentgyörgyi Horváth Anna († 1866) dédunokája, H. György (1721—1780) és Forintos Julianna ükunokája.)

80. **HETYEY GYULA** (Makkoshetyei).

Született 1863 deember 2-án Mór (Fejér vm.). Mint önkéntes lépett 1882 augusztus 6-án a 8. ulánusezredbe, hol 1883 április 10-én c. káplár, 1883 október 6-án őrmester, végül 1883 november 1-én hadnagy. Áthelyezve 1883 december 16-án a 9. huszárezredhez, 1889 november 1-én főhadnagy, 1893-tól cs. kir. kamarás, 1895 január 1-től pedig beosztva a 6. honvédhuszárezredhez, 1895 május 1-én II. kapitány, végül 1897 november 1-én I. kapitány a 2. honvédhuszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1900 május 1-én vétetett fel, hol 1916 május 1-én őrnagy és testőralőrmester, 1917 május 1-én alezredes és testőrőrmester. 1917 augusztus 1-én hadiékítményes Ferenc-József rend lg. keresztet kapott és egyidejüleg nyugállományba is vonúlt.

(Új nádori adománylevél 1559. Címeresnemeslevél 1564. A család nemessége 1733 április 16-án Sopron vm., majd 1763 október 12-én a legf. helyen igazolva.)

81. **HLATKY-SCHLICHTER GYULA** (Kopcsányi).

Született 1856 október 15-én Győr. Önkéntes volt 1876 október 26-tól az 5. huszárezredben, hol 1877 május 16-án c. káplár, 1879 július 16-án pedig c. őrmester lett. Áthelyezve 1879 szeptember 9-től a 8. huszárezredhez, 1880 február 1-én tiszthelyettes, 1880 május 1-én hadnagy, 1885

október 1-től főhadnagy a 9. huszárezredben, 1890 november 1-től pedig II. kapitány a 2. honvédhuszárezredben, végül 1895 november 1-től I. kapitány az 5. honvédhuszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1898 november 1-én vétetett fel, honnan 1900 november 1-én vonúlt nyugállományba.

(A tulajdonképpeni családnév HLATKY, címeresnemeslevél 1642 november 14. A nemességszerző János hasonnevű fiának, Jánosnak gyermekei közül, Márton (felesége Thomas Anna) vette fel a SCHLICHTER nevet. Ennek fia ugyancsak Márton (felesége Markl Teréz), unokája János 1753—1806 (felesége Fuk Teréz), szépunokája József 1790—1825 (felesége Kantner Teréz), dédunokája Károly, sz. 1819 (felesége Schmikl Teréz), ükunokája pedig a gárdista, aki 1907 március 22-én régi magyar nemességének megerősítése mellett „Kopcsányi" előnévvel, a HLATKY-SCHLICHTER kettős családnév használatát nyerte.)

82. **HORVÁTH AURÉL** (Harasztosi).

Született 1870 április 21-én Nagyszeben. A wienerneustadti katonai akadémiáról 1892 augusztus 18-án, mint hadnagy került az 1. huszárezredhez, hol 1899 november 1-én főhadnagy lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1905 június 1-én vétetett fel és 1909 november 1-én II. kapitány. Meghalt 1916 március 27-én Bozen.

(A család tagjai 1781-ben Harasztoson homagialis esküt tesznek. A gárdista, a nemességet és előnevet 128.777/1898. B. M. sz. alatt igazolt H. Simon (1832—1904) és Loboncz Eufémia fia, H. László († 1863) unokája, H. János szépunokája.)

83. **HORVÁTH JÁNOS** (Czabaji).

Született 1872 január 2-án Pest. A wienerneustadti katonai akadémiáról 1892 augusztus 18-án mint hadnagy került a 7. huszárezredhez és 1896 május 1-én főhadnagy lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1904 november 1-én vétetett fel, hol 1905 május 1-én c. II. kapitány, 1913 július 27-től cs. kir. kamarás, 1915 július 17-én cim és jelleges őrnagy, 1917 március 5-én hadiékítményes Ferenc József-rend lg. keresztet kapott, 1918 augusztus 1-én valóságos őrnagy, 1918 november 1-től alezredes és testőralőrmester volt, november 20-ig.

(Címeresnemeslevél 1653 szeptember 3. A gárdista, H. Albert (sz. 1833) és Latinovits Flóra (sz. 1842) fia, H. Péter (sz. 1803) és Rosos Antónia (sz. 1809) unokája, H. Mihály (sz. 1770) és Gombos Katalin (sz. 1777) szépunokája, H. Mihály (sz. 1734) és Bátsmegyey Borbála (sz. 1752) dédunokája.)

84. **HÜTTNER JÓZSEF-KÁROLY** (Hernádzsadányi).

Született 1867 március 3-án Pest. Önkéntes volt 1886 május 4-től a 2. szekerészezrednél, hol 1887 március 22-én c. káplár, 1887 szeptember 28-án c. őrmester, végül 1888 január 1-től tartalékos hadnagy lett. Tényleges szolgálatba lépve, 1888 november 1-től hadnagy, 1894 május 1-től főhadnagy ugyancsak a 2. szekerészezrednél, majd 1901 május 1-én II. kapitány, 1904 november 1-én pedig I. kapitány az 1. huszárezrednél. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1909 április 1-én vétetett fel, honnan azonban már 1909 december 1-én az 5. honvédhuszárezredhez he-

lyeztetett. 1910-ben katonai érdemkeresztet kapott. 1912 november 1-én őrnagy, 1915 május 1-én alezredes, végül 1918 május 1-én ezredes és az orosz harctéren szerzett érdemeiért, hadiékítményes III. oszt. vaskorona-renddel lett kitüntetve.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, 30 évet meghaladó szolgálata alatt szerzett érdemei, de különösen az 1914—1917. évi Oroszország elleni háborúban, az ellenség előtt tanusított vitéz és eredményteljes magatartása elismeréseül, 1918 május 23-án a gárdista kapott.)

85. **IGALFFY ADOLF** (Igályi).

Született 1845 január 30-án Kolozsvár. Katonai pályáját 1862 szeptember 1-én mint őrvezető, majd mint alkáplár kezdte a 73. gyalogezrednél, hol 1862 szeptember 11-én hadapród, 1863 június 20-án őrmester, végül 1864 november 1-én II. hadnagy lett. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban, és 1866 május 13-án I. hadnagy, 1872 augusztus 1-én főhadnagy, 1877 november 1-én II. százados, 1880 május 1-én pedig I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1884 március 1-én került, hol 1899 május 1-én testőralőrmester, 1900 november 1-én őrnagy, 1901 november 1-én testőrőrmester és 1902 november 1-én alezredesi címmel vonult nyugállományba.

(Osztrák nemességet és előnevet 1858 február 15-én, I. György őrnagy kapott.)

86. **INCZÉDY-JOKSMANN NÁNDOR** (Nagyváradi).

Született 1874 december 27-én Gyulafehérvár. Önkéntes volt 1892 július 6-tól a 2. huszárezrednél, hol 1893 április 21-én c. káplár, 1893 október 30-án c. őrmester, majd 1894 január 1-én tartalékos hadnagy. Tényleges szolgálatba lépve, 1896 november 1-től hadnagy a 8. honvédhuszárezredben, honnan 1900 május 15-én áthelyezve a 9. honvédhuszárezredhez, 1900 november 1-én főhadnagy, végül 1909 november 1-én kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1911 június 1-én vétetett fel és 1916 november 1-én cím és jelleges őrnagy lett.

(Címeresnemeslevél JOKSMANN néven, előnévvel és INCZÉDY névváltoztatással 1905 március 18. Kettős névhasználat engedélyezve 1906 október 20. A gárdista, kinek nemessége 102.988/1908. B. M. szám alatt igazoltatott, Joksmann Nándor (sz. 1830) és Diódváraljai Vass Irma (sz. 1849) fia.)

87. **JABLÁNCZY SÁNDOR** (Szentgyörgyi).

Született 1843 január 7-én Nagyszombat (Pozsony vm.). Az ennsi lovasiskolából mint alkáplár került 1860 szeptember 11-én az 1. vértes lovasezredhez, hol 1860 október 9-én hadapród, 1862 február 27-én pedig II. hadnagy lett. Áthelyezve 1863 november 1-től a 39. gyalogezredhez, 1866 május 1-én I. hadnagy, 1866 június 26-án főhadnagy. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban. 1867 március 1-én a 79. gyalogezredhez osztatott be. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel, honnan 1871-ben századosi rangban a magyar kir. honvédelmi minisztérium elnöki osztályába került. 1872 november 1-től I. kapitány az 5. huszárezredben, 1881 május 1-én őrnagy, 1885 május 1-én alezredes és a 3. sz., 1888 október 28-án ezredes és az 1. huszárezred parancsnoka. 1894 május 28-án tábornok és a 77. honvéd gyalogdandár

parancsnoka. 1898 április 26-án altábornagy és a magyar kir. csendőrség felügyelője. A III. oszt. vaskoronarend és a Lipót-rend lg. keresztjének tulajdonosa. 1903-tól nyugállományba vonult és 1913-ban halt meg Wienben.

(Címeresnemeslevél 1616 február 5. A gárdista, aki nemességét 24.390/1912. B. M. szám alatt igazoltatta, J. Sándor (1801—1882) és nemes Mentler Franciska (1821—1855) fia, J. József († 1847) és Jablánczy Anna († 1840) unokája, J. József (sz. 1718) kir. tanácsos és Frankensteini Schrötter Renata szépunokája. A gárdista arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.)

88. **JAGODICS SÁNDOR** (Kernecsai).

Született 1848 február 28-án Kernecsán (Krassó vm.). Tanulmányait 1858—1861. a Therésianumban végezte. Önkéntes volt 1865 május 2-től a 23. gyalogezredben, hol 1865 július 1-én hadapród, 1865 október 7-én II. hadnagy, 1866 július 11-én pedig I. hadnagy lett. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban és 1869 május 1-től főhadnagy. Áthelyezve 1873 október 1-én a 10. dragonyos-, 1874 május 1-én pedig a 10. huszárezredhez, 1878 szeptember 15-én I. kapitány, majd 1880 május 1-től beosztva a 15. huszárezredhez. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1890 december 1-én vétetett fel, hol 1900 április 1-én testőralőrmester, 1901 május 1-én őrnagy, 1901 november 1-én testőrőrmester és honnan 1902 június 1-én vonúlt nyugállományba.

(Címeresnemeslevél előnévvel 1824 szeptember 17. A gárdista, J. Pál (1812—1895) cs. kir. tanácsos és Lazarovics Regina († 1879)-fia, a nemességszerző J. Spessoje unokája.)

89. **JAKSIC SÁNDOR.**

Született 1847 augusztus 14-én Pisarovina (Horvátország). Önkéntes volt 1866 március 22-től a 9. tábori vadászzászlóaljban és résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban. 1867 június 29-én alvadász, 1868 szeptember 17-én I. lövész, 1869 április 17-én őrvezető és harcolt az ez évi dalmáciai hadjáratban. Áthelyezve 1870 szeptember 26-án a 4. sz., majd 1871 június 1-től az 53. gyalogezredhez, 1871 december 26-án őrmester lett. Ugyancsak résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban, mely alkalommal 1878 szeptember 8-án II. oszt., 1878 november 10-én pedig I. oszt. ezüst vitézségi érmet kapott. 1878 november 1-én lett hadnagy, 1883 november 1-én pedig főhadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1889 június 1-én vétetett fel, hol 1892 május 1-én II. százados és honnan 1909 május 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonúlt.

90. **JANKOVICH LAJOS** (Csalmai).

Született 1863 december 21-én Eszék. Önkéntes volt 1882 december 29-től a 9. huszárezredben, hol 1885 február 21-én c. káplár, 1885 augusztus 11-én c. őrmester, 1886 január 1-én pedig hadnagy lett. Áthelyezve 1887 augusztus 31-től a 8. huszárezredhez, 1890 november 1-én főhadnagy, 1898 november 1-én II. kapitány, végül 1901 november 1-én I. kapitány volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1905 július 1-én vétetett fel,

honnan 1912 május 23-án vonúlt őrnagyi címmel és jelleggel nyugállományba.

(Adománylevél 1764. Előnév 1778 január 1.)

JOKSMANN-INCZÉDY NÁNDOR l. 86.

INCZÉDY-JOKSMANN NÁNDOR alatt.

91. **JUHÁSZ ZSIGMOND** (Kislapási).

Született 1858 november 30-án Dicske (Nyitra vm.). Önkéntes volt 1876 január 6-tól az 5. huszárezredben, hol 1878 július 16-án c. káplár, 1879 július 26-án c. őrmester, majd 1879 augusztus 18-tól hadapród a 13. huszárezredben s itt 1880 február 1-én tiszthelyettes, 1880 május 1-én pedig hadnagy lett. Áthelyezve 1883 május 1-től a 9. huszárezredhez, 1885 november 1-én főhadnagy. Innen 1889 április 21-én a 4. honvédhuszárezredhez került és ott lett 1890 november 1-én II. kapitány, 1892 november 1-én I. kapitány, 1893 november 1-én cs. kir. kamarás. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1895 október 1-én vétetett fel, hol 1911 május 1-től testőralőrmester, 1911 május 1-től őrnagy. Nyugállományba 1912 május 25-én vonúlt.

(Újított címeresnemeslevél 1622 július 6. A gárdista, J. Zsigmond és Dicskei Kovács Anna fia, J. István és Marsovszky Teréz unokája, J. József és Kontil Anna szépunokája, J. Pál és Pinkatai Katalin dédunokája.)

92. **KECZER BÉLA** (Lipóczi).

Született 1874 február 7-én Eperjes (Sáros vm.). Tanulmányait befejezve a Therésianumban, 1894 augusztus 18-án hadnagy lett a 12. huszárezredben. 1898 november 1-én főhadnagy, 1901 január 1-én ezredsegédtiszt, majd 1904 március 1-től áthelyezve a 10. huszárezredhez, 1908 november 1-én II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1909 november 1-én vétetett fel, hol 1911 április 8-tól cs. kir. kamarás, 1911 november 1-től gárdasegédtiszt, 1916 május 1-én cím és jelleges őrnagy, 1917 február 6-án III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott s október 2-án ugyanazt hadiékitménnyel. 1918 augusztus 1-től valóságos őrnagy és 1919 augusztus 1-én nyugállományba vonúlt.

(Régi nemesség és címermegújítólevél 1584 július 4. Bővített címer 1631 augusztus 4. A gárdista, K. Imre és Szabó Ilona fia. K. Imre (1812—1874) és Usz Borbála unokája, K. György és Tahy Anna szépunokája, K. Pál és Farkas Zsuzsanna dédunokája.)

93. nemes **KÉLER ZSIGMOND-BENJAMIN.**

Született 1853 május 18-án Eperjes (Sáros vm.). Önkéntes volt 1872 december 28-tól a 48. gyalogezredben, hol 1873 március 6-tól őrvezető, 1873 július 6-tól káplár, 1874 november 6-tól pedig szakaszvezető. Beosztva 1875 április 1-től a 61. gyalogezredbe, 1875 október 5-én őrmester, 1875 november 1-én hadapród, 1875 december 5-én tiszthelyettes, végül 1876 május 1-én hadnagy. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban és 1881 május 1-én főhadnagy. 1882 december 31-től a 83. gyalogezredhez helyezve, 1888 május 1-én II. százados, 1890 május 1-én I. százados.

nemes FRATRICSEVICS IGNÁC
testőrkapitány

gróf Hallerkői és Fintaházi HALLER FERENC
testőrkapitány

A magyar királyi nemesi testőrséghez 1894 június 3-án vétetett fel, azonban már 1894 július 2-án meghalt Wienben.

(A gárdista, K. Mátyás (1805—1872) és Binder A. Zsuzsanna (1814—1885) fia, K. Gottlieb (1760—1831) és nemes Hazslinszky Zsuzsanna (1765—1808) unokája. Nemességi és további leszármazási adatokat l. K. Gusztáv nemes testőrnél 566. szám alatt.)

94. KELTZ PÁL (Fületinczi).

Született 1833 január 27-én Kotaj (Szabolcs vm.). Hadapród volt 1851 június 12-től a 25. tábori vadászzászlóaljban, hol 1851 július 25-től alvadász, 1853 auguszus 25-től fővadász, majd 1854 július 15-től II. hadnagy volt. 1856 december 15-től mint I. hadnagy a 12. gyalogezredhez került. Innen 1857 szeptember 1-től áthelyezve a 6. dragonyosezredhez, 1858 július 1-én főhadnagy, 1869 szeptember 25-én II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 október 1-én vétetett fel, hol 1875 november 1-én I. kapitány és onnan 1880 január 1-től őrnagyi címmel nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél és előnév 1568 március 2. A gárdista, K. János (sz. 1789) és Csepei Zoltán Mária (sz. 1802) fia, K. Károly (sz. 1759) és Ibrányi Teréz (sz. 1767) unokája, K. József kir. tanácsos és Svetics Mária szépunokája, az 1754—5-ben Vas vm. igazolt K. Ádám és Niszkensz Bora dédunokája.)[1]

95. KERAUS ANTAL.

Született 1836 június 4-én Gospic (Horvátország). Katonai pályáját mint káplár kezdte 1853 szeptember 21-én a 38. gyalogezrednél, hol 1854 szeptember 1-én hadapródkáplár. Áthelyezve 1856 július 25-én a 4. határőrgyalogezredhez, 1857 április 14-től zászlós, 1859 február 28-tól II. hadnagy, 1859 május 1-től pedig I. hadnagy. Résztvett az 1864. évi schleswig-holsteini hadjáratban. 1864 december 1-től beosztva a 38. gyalogezredhez, 1866 április 18-án főhadnagy. Harcolt az 1866. évi porosz háborúban. 1874 november 1-én II. százados, 1878 június 28-án I. százados. Küzdött még az 1878. évi boszniai hadjáratban is. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1879 június 1-én vétetett fel, honnan 1893 szeptember 6-án őrnagyi címmel nyugállományba vonult.

KIRÁLY-SZATHMÁRY ALBERT l. 182.
SZATHMÁRY-KIRÁLY ALBERT alatt.

96. KISS LEONÁRD (Szentgyörgyvölgyi).

Született 1850 július 17-én Graz. A marburgi hadapródiskolából, majd a wienerneustadti katonai akadémiáról mint alhadnagy került 1869 szeptember 1-én az 54. gyalogezredhez, hol 1876 május 1-én főhadnagy, 1877 november 1-től ezredsegédtiszt. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban, amely alatt hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1883 november 1-én II. százados, 1887 május 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1888 június 1-én vétetett fel, hol 1903 november 1-én testőralőrmester, 1904 május 1-én őrnagy, 1904 novem-

[1] A gárdista arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

ber 1-én testőrőrmester. 1908 augusztus 18-án Ferenc-József rend lg. keresztet kapott és 1909 május 1-től nyugállományba vonult.

(A család nemessége 1728-ban igazolva Zala vm.)

97. **KLUGE GYULA.**

Született 1860 szeptember 13-án Sopron. Önkéntes volt 1878 szeptember 3-tól az 5. huszárezrednél, hol 1878 szeptember 15-én hadapród, 1879 április 6-án c. káplár, 1879 szeptember 26-án c. őrmester. Áthelyezve a 8. huszárezredhez, 1879 november 1-től hadnagy, 1885 május 1-től főhadnagy, 1891 november 1-én II. kapitány, 1895 május 1-én pedig I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1900 május 1-én vétetett fel, hol 1911 november 1-én testőralőrmester, 1911 november 1-én őrnagy, 1915 január 1-én pedig alezredes és testőrőrmester. 1915 szeptember 1-én a III. oszt. katonai érdemkereszttel vonult nyugállományba.

98. lovag **KNEUSEL-HERDLICZKA ARNOLD-FERENC.**
(Jászárokszállási és Nagybányai).

Született 1840 június 20-án Nagybánya (Szatmár vm.). Katonai pályáját mint káplár kezdte 1857 szeptember 10-én a 31. gyalogezrednél, hol 1858 október 12-én hadapród, 1859 május 1-én II. hadnagy, 1859 július 1-én pedig I. hadnagy lett. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban. 1866 május 12-től főhadnagy és harcolt az ez évi olaszországi háború alkalmával a custozzai (jún. 24.) ütközetben. 1868 november 1-től berendelve a cs. kir. hadügyminisztériumba, honnan 1869 december 1-én a 44. gyalogezredhez helyeztetett. Küzdött még az 1869. évi dalmáciai hadjáratban is. 1874 augusztus 1-től beosztva a 60. gyalogezredhez, 1875 november 1-én II. százados, 1878 május 1-én pedig I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1881 december 1-én vétetett fel, honnan 1889 május 1-én őrnagyi cimmel nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevelet a két előnévvel 1888 november 27-én, osztrák lovagi rangot pedig 1889 május 24-én, a gárdista kapott.)

99. **KOPPI EMIL** (Telkibányai).

Született 1829 szeptember 11-én Kassa (Abaúj vm.). Katonai pályáját mint önköltséges közlegény kezdte 1846 augusztus 18-án a 47. gyalogezrednél, hol 1847-ben káplár lett. Beosztva a 34. gyalogezredhez, 1848 június 22-től II. hadnagy, 1848 november 26-tól pedig I. hadnagy. Áthelyezve 1848 november 30-án az 57. gyalogezredhez, 1849 augusztus 18-án főhadnagy, 1852 november 13-án II. százados, 1854 július 27-én pedig I. százados. Résztvett az 1859. évi olaszországi háboruban, majd 1860 december 1-én nyugállományba vonúlt. 1862-től újból tényleges szolgálatba lépett és beosztva a 46. gyalogezredhez, harcolt az 1866. évi porosz háboruban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, hol 1870 január 1-től testőralőrmester és gárdasegédtiszt. 1872 november 24-től c. őrnagy, 1874 február 1-én pedig testőrőrmester. Meghalt 1880 március 11-én Wien.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, hű és hasznos szolgálatai elismeréséül 1877 január 17-én, a gárdista kapott. Arcképe özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.)

100. **KORBUSS GYULA** (Sashalomi és Baranyalaki).

Született 1837 április 4-én Pécs (Baranya vm.). Önkéntes volt 1853 június 16-tól az 52. gyalogezrednél, hol 1854 március 13-án őrvezető, 1854 augusztus 21-én káplár, 1857 május 1-én őrmester, 1859 április 6-án pedig II. hadnagy lett. 1859 május 3-án a győri önkéntes zászlóaljhoz került és 1859 május 17-én I. hadnagy, majd 1859 május 25-én főhadnagy. Áthelyezve 1859 október 1-én a 37. sz., 1864 április 1-én pedig a 68. gyalogezredhez, 1866 június 28-án II. százados. Résztvett úgy az 1859-iki, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. 1870 november 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1879 április 1-én vétetett fel, hol 1890 november 1-től testőralőrmester, 1892 május 1-én őrnagy, 1894 november 1-től testőrőrmester. Nyugállományba 1898 november 1-én vonúlt alezredesi címmel.

(Címeresnemeslevelet két előnévvel, a katonai pályán szerzett érdemei elismeréseül, 1885 március 25-én a gárdista kapott.)

101. nemes **KORBUSZ EDUÁRD.**

Született 1838 október 2-án Pécs (Baranya vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1854 január 12-én az 52. gyalogezrednél, hol 1854 augusztus 18-án őrvezető, 1855 május 17-én hadapród, 1856 november 19-én zászlós, 1859 április 6-án II. hadnagy, 1859 május 13-án I. hadnagy, 1866 május 1-én pedig főhadnagy lett. Résztvett úgy az 1859. évi, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. 1875 május 1-én II. százados, 1877 november 1-én I. százados. Harcolt még az 1878. évi boszniai hadjáratban is. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1880 július 1-én vétetett fel, hol 1898 május 1-én testőralőrmester, 1899 május 1-én őrnagy, 1900 április 1-től testőrőrmester és 1900 november 1-én nyugállományba vonult.

(Osztrák nemességet 1884 július 7-én a gárdista kapott, aki a névírási különbözet dacára Korbuss Gyula gárdista testvére.)

102. **KORESKA ALAJOS** (Szakolczai).

Született 1835 március 24-én Szakolca (Nyitra vm.). Katonai pályáját 1850 november 23-án az utászoknál kezdte, hol 1850 december 12-től önköltséges alutász volt. Áthelyezve 1852 január 1-én a 44. gyalogezredhez, 1853 november 7-én káplár, majd 1854 augusztus 4-én II. hadnagy, 1855 március 14-én I. hadnagy, 1859 június 1-én pedig főhadnagy lett. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban és 1869 május 1-én II. százados, majd 1874 május 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1878 szeptember 1-én vétetett fel, hol 1891 október 1-től testőralőrmester, 1894 május 1-én őrnagy, 1895 május 1-től testőrőrmester. Nyugállományba 1896 május 1-én vonúlt alezredesi címmel.

(A gárdista, ki 1886 február 23-án előnevet kapott, 1863 december 8-án címeresnemeslevelet nyert, K. József és Fischer Alojza fia.)

103 nemes **KORESKA ANTAL.**

Született 1846 április 13-án Szakolca (Nyitra vm.). A hadmérnöki akadémiáról mint II. hadnagy került ki 1866 augusztus 1-én. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban és 1868 június 1-én beosztva a 9. huszár-

ezredhez, 1873 május 1-én főhadnagy lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1876 március 1-én vétetett fel, honnan 1878 október 1-én ismét a 9. huszárezredhez, majd 1879 november 1-én mint I. kapitány a vezérkarhoz helyeztetett. Meghalt 1880-ban.

(Nemességi adatok K. Alajosnál, kinek testvére.)

104. **KOVÁCS BÉLA** (Kovásznai).

Született 1840 szeptember 21-én Pánd (Pest vm.). Önkéntes volt 1859 május 21-től a 4. huszárezredben, hol 1859 május 27-én II. hadnagy, 1864 január 20-án I. hadnagy, végül 1865 november 15-én főhadnagy lett. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban, mely alkalommal hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1867 április 23-án kivezényelve a koronázási ünnepségeken szereplő ideiglenes testőrosztályba. Rövidesen, 1869 április 1-én felvétetett a magyar királyi nemesi testőrséghez, honnan 1873 május 1-én áthelyezve az 1. huszárezredhez, I. kapitány lett. 1883 november 1-től őrnagy a 15. huszárezredben, 1887 május 1-től pedig alezredes a 3. huszárezredben. Nyugállományba 1889-ben vonúlt.

(A család nemessége 1803 december 29-én a legf. helyen, nemessége és előneve pedig 20.011/1883. B. M. szám alatt igazolva. A gárdista, K. Ágoston († 1876) és Szilassy Zsuzsanna fia, K. Zsigmond (1779—1851) és Jeszeniczei Jankovich Anna († 1830) unokája, K. Mózes († 1825) és Szimonidesz Zsófia szépunokája. A gárdista arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr, Sashalom birtokában.)

105. **KOVACHICH GYÖRGY** (Almási).

Született 1836 december 6-án Almás (Bács vm.). Önkéntes volt 1853 április 9-től a 6. dragonyosezredben, hol 1854 február 10-én II. hadnagy, 1854 június 10-én I. hadnagy, 1855 május 16-án főhadnagy, 1861 szeptember 25-én II. kapitány, végül 1866 július 3-án I. kapitány lett. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel, honnan 1875 november 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonúlt. Meghalt 1893-ban.

(Újított címeresnemeslevél 1604 április 3. Adománylevél 1803 április 25. A gárdista, K. Antal (1797—1866) és Almási Rudics Bora fia, K. Ferenc (sz. 1739) és Hoitsy Katalin unokája, K. Ferenc (sz. 1689) és Sigmondy Mária szépunokája, K. György és Pesthy Katalin dédunokája, az újított címeresnemeslevelet nyert K. Gáspár és nemes Bencsik Róza ükunokája.)[1]

106. nemes **KŐSZEGHY JÁNOS.**

Született 1843 december 31-én Pozsony. Katonai pályáját mint önkéntes kezdte 1859 március 24-én a 6. utász zászlóaljnál, hol 1859 szeptember 1-én hadapród lett. Áthelyezve 1864 november 26-án az 5. hidász zászlóaljhoz, majd 1866 május 10-én az 51. gyalogezredhez, 1866 május 12-én II. hadnagy. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban, mely alkalommal 1866 július 3-án hadifogságba került. 1866 november 21-től I. hadnagy és 1869 március 1-től nyugállományba vonult. Két évvel utóbb, 1871 március 1-től újból alkalmazva, ténylegesen szolgál a 39. gyalogezredben, hol

[1] Arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.

1872 november 16-tól zászlóaljsegédtiszt, 1874 november 1-én pedig főhadnagy. Harcolt az 1878. évi boszniai hadjáratban is és 1881 május 1-től II. százados, 1884 május 1-től I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1884 június 1-én vétetett fel, hol 1902 november 1-től testőralőrmester, 1903 október 28-tól őrnagy, 1904 május 1-től testőrőrmester és egyidejűleg nyugállományba vonult.

(A gárdista nemességének 1883 szeptember 26-án kelt igazolása, bemutatva a gárdánál.)

107. KREUTZER ALFRÉD.

Született 1862 március 4-én Nagyszeben. Önkéntes volt 1879 március 19-től az 50. gyalogezrednél, hol 1880 február 19-én c. káplár. 1880—1881. a hadapródiskola növendéke, honnan 1881 augusztus 16-án a 31. gyalogezredhez helyezve, 1881 augusztus 26-án c. őrmester, 1882 július 1-én tiszthelyettes. Majd 1883 április 16-án a 3. huszárezredhez került s itt 1883 május 1-én hadnagy lett. 1888 szeptember 1-én főhadnagy, 1894 november 1-én II. kapitány, végül 1897 november 1-én I. kapitány a 11. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1901 május 22-én vétetett fel, azonban már 1901 október 21-én meghalt Wienben.

108. nemes KUBINSZKY EMIL.

Született 1876 április 12-én Nagyvárad (Bihar vm.). Önkéntes volt 1895 augusztus 18-tól a 8. huszárezredben, honnan a fehértemplomi hadapródiskolába vezényeltetett. Ennek elvégzése után 1896 november 1-én hadnagy ugyancsak a 8. huszárezredben, hol 1901 május 1-én főhadnagy, 1910 november 1-én pedig kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1911 február 1-én vétetett fel, hol 1917 január 12-én cím és jelleges őrnagy, 1918 augusztus 1-én valóságos őrnagy. Nyugállományba 1919 augusztus 1-én vonult.

(Címeresnemeslevél 1646 október 26. A gárdista, K. Lajos (sz. 1818) és Czerip Teréz fia, K. Mátyás (1790—1863) és Krövik Erzse unokája, az 1803. évi Trencsén vm. összeirásba felvett K. Károly (sz. 1770) és Jeszenszky Anna szépunokája, az 1766. évi Trencsén vm. összeirásba felvett K. Ádám-János (sz. 1731) és Halácsy Krisztina dédunokája, K. Ádám és Hlavács Katalin ükunokája, K. András ősunokája, ki a nemességszerző K. András fia.)

109. LATINOVITS BÉLA (Borsodi és Katymári).

Született 1840 május 1-én Baja (Bács vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1860 november 25-én az 5. tábori vadászzászlóaljnál, hol 1861 január 8-án hadapród lett. 1862 július 16-án II. hadnagy az 1. huszárezredben, hol 1865 november 26-án I. hadnagy, majd 1866 május 1-től főhadnagy a 13. huszárezrednél és résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, honnan 1871 november 1-én újból a 13. huszárezredhez került és itt 1874-ig szolgált. Áthelyezve a magyar kir. honvédséghez, 1874 május 1-től kapitány a 6. huszárezredben. Szerencsétlen esés következtében hunyt el 1890-ben.

(Címeresnemeslevél 1719 szeptember 23. Előnevek 1747 október 30 „Borsodi" és 1801 június 12. „Katymári". A gárdista, L. Gedeon és Ozsdolai Gábry Klára fia, L. Miklós unokája, L. Jakab szépunokája, a nemességszerző L. István dédunokája. A gárdista arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.)

110. báró **LEDERER KÁROLY.**

Született 1837 szeptember 5-én Nagyvárad (Bihar vm.). Katonai pályáját mint önkéntes kezdte 1853 március 12-én a 30. gyalogezrednél, hol 1853 április 13-án hadapród, 1853 augusztus 18-án II. hadnagy, 1854 május 21-én I. hadnagy volt. Áthelyezve 1854 május 25-én a 2. dragonyos ezredhez egyidejűleg főhadnagy, majd 1857 január 5-től beosztva a 10. huszárezredhez, II. kapitány lett. 1858 szeptember 1-től I. kapitány és résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban, mely alkalommal hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1866 április 13-án áthelyezve a 6. huszárezredhez, őrnaggyá lépett elő és harcolt az 1866. évi porosz háborúban. 1868 november 1-től a 14. huszárezrednél szolgált és itt lett 1868 november 9-én alezredes. 1871 november 1-én ezredes a 2. huszárezrednél. Mint ilyen 1873 szeptember 1-től a 16. huszárezred, 1876 október 10-től pedig a 21. lovasdandár parancsnoka. 1878 május 1-től tábornok és 1878 augusztus 21-től az 1. lovasdandár, majd 1882 november 14-től a 24. gyaloghadosztály parancsnoka. 1882 december 26-tól altábornagy. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1883 január 1-től testőrfőhadnagy, 1885 január 1-től pedig az arciere testőrségnél testőrfőhadnagy. 1897-ben lovassági tábornoki címet kapott és 1900-ban nyugállományba vonult.

(Osztrák nemesség 1763 szeptember 3. Osztrák bárói rang 1778 február 21. Honfiúsítás 1840 szeptember 3. A gárdista, br. L. Károly (1800—1868) és Borosjenői Tisza Amália (1804—1890) fia, br. L. József (1771—1812) és gr. Hadik Antónia (1760—1827) unokája, a bárói rangot nyert L. Gottlob (1723—1795) és nemes Trientl Sabina (1735—1796) szépunokája.)

111. gróf **LÓNYAY ALBERT** (Nagylónyai és Vásárosnaményi).

Született 1850 december 20-án Nagylónya (Bereg vm.). Katonai pályáját mint önkéntes kezdte 1869 április 16-án a 9. huszárezrednél, hol 1869 május 1-én hadnagy, 1874 május 1-én főhadnagy, 1880 július 11-től pedig cs. kir. kamarás. Áthelyezve 1881 május 1-től a 8. huszárezredhez, 1882 május 1-én II. kapitány. 1884 december 17-én a 7. huszárezredhez került és gr. Pejacsevich Miklós budapesti hadtestparancsnok segédtisztje lett. 1886 május 1-én I. kapitány, 1888-tól újból a 7. huszárezrednél szolgál, 1891 május 1-én őrnagy és az uralkodó szárnysegéde. 1893 november 1-től alezredes, majd 1894 november 1-től ismét beosztva a 9. huszárezredhez, 1896 május 1-én ezredes és ezredparancsnok. 1900 október 18-án III. oszt. vaskoronarendet kapott és 1901 április 9-től az 5. lovasdandár parancsnoka. 1902 május 1-én tábornok és 1904 június 28-tól a 6. sz., végül 1905 június 1-től a 3. lovasdandár parancsnoka. Még ez év november 14-től lovashadosztályparancsnok volt Wienben. 1906 november 4-től altábornagy lett. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1907 április 1-től testőralhadnagy. 1908 augusztus 18-án Lipót-rend lg. keresztet kapott és 1910-től

főistállómester. 1914 június 20-tól lovassági tábornok és a hatodik, egyben az utolsó testőrkapitány. 1916 november 29-én Lipót-rend nagykeresztet kapott és 1919 augusztus 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1923 március 28-án Wien.

(Adomány megerősítőlevél 1245. Az 1910 augusztus 8-án magyar grófi rangot nyert gárdakapitány, L. Albert (1823—1904) és Kubinyi Róza (1829—1863) fia, L. János (1796—1859) és Lónyay Flórentina (1802—1885) unokája, L. Menyhért († 1816) és Szemere Erzsébet szépunokája, L. László és Darvas Zsófia († 1776) dédunokája.)

LYUBOMIROVICS-DAMASZKIN ISTVÁN l. 40.

DAMASZKIN-LYUBOMIROVICS ISTVÁN alatt.

112. MANOJLOVIC SVETOZÁR.

Született 1848 szeptember 4-én Dolova (Torontál vm.). Mint közlegény lépett be 1863 november 1-én a 14. határőrgyalogezredhez. Áthelyezve a 64. gyalogezredhez, 1864 március 1-én hadapród, 1864 április 21-én hadapródkáplár, 1866 április 1-én pedig őrmester, végül 1866 május 11-én II. hadnagy lett. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban, majd 1875 május 16-tól főhadnagy, 1881 november 1-től II. százados, 1885 május 1-től pedig I. százados volt. 1886 augusztus 31-én ugyan kilépett a hadseregből, azonban 1886 november 16-tól már újból szolgál, még pedig 1886 december 1-től a 4. tábori századnál. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1887 április 1-én vétetett fel, honnan 1901 május 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonult.

113. nemes MARES SÁNDOR.

Született 1869 szeptember 10-én Mezőkissalló (Bars vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint alhadnagy került 1889 augusztus 18-án a 6. huszárezredhez, hol 1893 november 1-én főhadnagy lett. Áthelyezve 1895 április 1-én a 4. huszárezredhez, 1901 május 1-től II. kapitány, 1904 november 1-től I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1909 június 1-én vétetett fel és 1914 április 5-től cím és jelleges őrnagy. 1915 január 9-én hadiékítményes Ferenc-József rend lg. keresztet kapott. Meghalt 1917 november 30-án Marosvásárhely.

(Nemességi adatok Orsz. Ltár: Post Adv. iratok között.)

114. báró MENGERSEN ÁRMIN.

Született 1872 július 16-án Lőcsén (Szepes vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1893 augusztus 18-án a 14. huszárezredhez, hol 1897 május 1-én főhadnagy, 1906 május 1-én II. kapitány volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1911 június 1-én vétetett fel. 1914-ben hadiékítményes III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott és 1915 január 11-én meghalt Saybusch (Galicia).

(A gárdista, ki 1912 február 3-án magyar bárói rangot kapott, br. M. Ágoston (1829—1907) és Juhos Anna (sz. 1847) fia.)

115. **MITICZKY KÁLMÁN** (Nemesmiticzei és Csötörtöki).

Született 1850 április 10-én Csötörtök (Pozsony vm.). Önkéntes volt 1866 október 9-től a 44. gyalogezredben, hol 1867 április 21-én káplár, 1868 január 12-én hadapród, 1868 június 24-én pedig hadapródkáplár. Résztvett az 1869. évi dalmáciai hadjáratban. 1873 augusztus 20-tól őrmester az 5. huszárezredben. 1872 november 1-től 1874 szeptember 1-ig a wieni hadapródiskola növendéke, honnan kikerülve 1875 május 1-én hadnagy lett a 8. huszárezredben. Harcolt az 1878. évi boszniai hadjáratban. 1880 május 1-én főhadnagy, 1888 november 1-én II. kapitány, 1891 május 1-én pedig I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1894 október 1-én vétetett fel, hol 1905 november 1-től testőralőrmester, 1906 november 1-én őrnagy és 1907 október 11-től nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél 1625 március 6. A család nemessége 1754/55-ben igazolva Pozsony vm. A gárdista 1876 november 7-én igazolta nemességét a testőrségnél.)

116. **MOGYORÓSSY ZSIGMOND.**

Született 1844 június 3-án Eszék. Katonai pályáját mint önkéntes kezdte 1865 január 18-án az 58. gyalogezrednél, hol 1865 március 19-én már II. hadnagy, 1866 május 9-én pedig I. hadnagy lett. 1866 május 21-től főhadnagy a 11. határőrgyalogezredben. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban. 1867 augusztus 1-től a 78. gyalogezredben szolgált. A magyar nemesi testőrséghez 1876 november 1-én vétetett fel, hol 1876 november 1-től II. százados. Majd 1878 október 1-től újból a 78. gyalogezredhez helyeztetett. 1887 november 1-én őrnagy a 83. gyalogezredben, 1892 május 1-én alezredes, végül 1896 január 1-től fiumei térparancsnok 1902-ig.

117. báró **DU MONT DE BEAUFORT-VÁRHEGYI RUDOLF.**

Született 1835 szeptember 20-án Währing (Wien mellett). Eleinte 1852 július 15-től hadapród volt a 2. gyalogezredben, honnan 1856 május 1-én áthelyezve a 14. gyalogezredhez, 1857 június 3-án II. hadnagy. Innen 1858 december 1-én a 33. gyalogezredhez került, hol 1859 április 5-én I. hadnagy, majd 1859 november 25-től beosztva a 4. tábori zászlóaljhoz, 1863 május 20-án főhadnagy. Résztvett úgy az 1859. évi, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. 1866 július 14-én II. százados, 1866 augusztus 21-én pedig I. százados. Utóbb még 1867 március 1-től a 16. sz., majd 1868 január 1-től ismét a 33. sz., végül 1877 január 1-től a 39. gyalogezrednél szolgált. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1879 március 1-én vétetett fel, hol 1885 január 17-től cs. kir. kamarás és honnan 1891 május 1-én őrnagyi címmel vonult nyugállományba.

(A gárdista részére, ki V. Frigyes nemes testőr testvére — nemesi adatokat l. ott 1241. szám alatt — 1879 december 25-én a kettős családnév használata engedélyezve és a bárói rang elismerve.)

118. **MÓRICZ SÁNDOR** (Técsői).

Született 1862 június 26-án Máramarossziget. Eleinte 1881 július 14-től önkéntes volt a 12. huszárezredben, hol 1884 augusztus 1-én hadapród, 1884 augusztus 25-én pedig c. őrmester. 1885 május 1-én lett hadnagy,

nemes HELBIG VIKTOR
testőrőrmester

1886 október 21-től cs. kir. kamarás, 1889 május 1-én főhadnagy, 1896 november 1-én pedig II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1899 május 6-án vétetett fel, hol 1900 május 1-én I. kapitány, 1916 november 1-én őrnagy és testőralőrmester, 1917 május 1-én pedig alezredes lett. 1917 október 21-én III. oszt. katonai érdemkereszttel, ezredesi cím és jelleggel nyugállományba vonult.

(A gárdista, M. Károly (1819—1894) nemes testőr és Pogány Antónia fia. Nemességi adatokat l. ott 780. szám alatt.)

119. MÜLLER GUSZTÁV.

Született 1838 szeptember 3-án Ruszt (Sopron vm.). Előzőleg 1855 szeptember 26-tól káplár volt a 34. gyalogezredben, hol 1856 május 24-én hadapród, 1857 április 1-én zászlós, 1859 április 21-én II. hadnagy, 1859 június 16-án I. hadnagy, 1864 február 20-án pedig főhadnagy lett. Résztvett az 1859. évi olaszországi háború alkalmával a solferinói (június 24.) ütközetben, az 1864. évi schleswig-holsteini hadjáratban, végül az 1866. évi porosz háború alatt a königgrätzi (júl. 3.) csatában, amely után hadiékitményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. 1871 május 1-én lett II. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 június 1-én vétetett fel, hol 1877 szeptember 16-án I. százados. Meghalt 1889 június 16-án Karlsbad.

120. NÉMETHY ÁGOSTON (Németfalvi).

Született 1834 december 9-én Lugos. Hadapród volt 1854 július 2-től az 5. dragonyosezredben, hol 1885 június 16-án II. hadnagy, 1857 november 1-én I. hadnagy, 1859 április 8-án főhadnagy, 1859 április 10-én pedig ezredsegédtiszt lett. Áthelyezve 1861 december 1-én az 1. huszárezredhez, 1861 december 12-én II. kapitány. Résztvett úgy az 1859. évi, mint az 1866. évi olaszországi háborúban, mely alkalommal hadiékitményes katonai érdemkeresztet kapott. 1867 október 1-től I. kapitány a 13. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel, honnan 1873 május 1-én mint őrnagy került a 9. huszárezredhez. 1876 november 1-én alezredes és az uralkodó szárnysegéde. 1879 november 27-én ezredes és az 5. huszárezred, majd 1885 november 1-én tábornok és a 13. lovasdandár parancsnoka. 1890 október 26-tól altábornagy és méneskari felügyelő. Meghalt 1895 december 4-én Wien.

(Az eredeti családnév HEUFFEL, mely 1869 november 13-án NÉMETHY-re változott (21.610/1869. B. M. szám). Címeresnemeslevelet előnévvel, katonai szolgálatai elismeréseül 1884 október 10-én, a gárdista kapott. Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.)

121. NESZTER JÓZSEF (Mindszenti).

Született 1836 december 19-én Pozsony. Hadapród volt 1854 szeptember 16-tól a 12. huszárezredben. 1857 október 1-től II. hadnagy az 1. huszárezredben, hol 1859 március 5-én I. hadnagy, 1859 május 16-án pedig főhadnagy lett. Résztvett az 1859. és 1866. évi olaszországi hadjáratokban, hol 1866 július 2-án Chiesénél fogságba kerülve, augusztus 16-án szabadult. 1869 november 1-től II. kapitány. A magyar királyi nemesi test-

őrséghez 1871 szeptember 1-én vétetett fel és 1874 január 29-én I. kapitány, 1891 november 1-től testőralőrmester, végül 1895 május 1-én őrnagy. 1896 május 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1896-ban, Wien.

(A gárdista, az 1880 május 22-én címeresnemeslevelet és előnevet nyert, N. József ny. főispán és Jaeger Emilia fia.)

gróf **NIPPENBURG-BISSINGEN NÁNDOR** l. 23.
gróf **BISSINGEN-NIPPENBURG NÁNDOR** alatt.

122. báró **NOVAKOVIC MIHÁLY** (Gjuraboji és Glinai).

Született 1840 november 17-én Cemernicka (Horvátország). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint II. hadnagy került 1859 június 16-án az 53. gyalogezredhez, hol 1865 május 1-én I. hadnagy lett. Résztvett úgy az 1859. évi, mint az 1866. évi olaszországi hadjáratban. 1869 április 23-án főhadnagy, 1877 november 1-én II. százados. Harcolt az 1878. évi boszniai hadjáratban is. 1880 november 1-én I. százados és 1882 június 1-től a vezérkarnál, majd 1883 november 1-től a 96. gyalogezrednél szolgált. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1884 június 1-én vétetett fel, honnan 1894 szeptember 1-én őrnagyi címmel vonult nyugállományba.

(A gárdista, ki M. Illés (1790—1852) és Mauler Anna (1805—1848) fia, „Gjuraboji" előnévvel 1852 május 5-én osztrák nemességet, majd „Glinai" előnévvel 1894 november 17-én címeresnemeslevelet, végül 1906 november 14-én osztrák bárói rangot kapott.)

123. **NYIRI SÁNDOR** (Székelyi).

Született 1854 november 7-én Székely (Szabolcs vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1874 augusztus 30-án a 68. gyalogezredhez. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban. 1879 május 1-én főhadnagy, beosztva 1881 november 1-től a vezérkarhoz, majd 1884 február 1-től a 40. gyalogdandárhoz. 1884 november 1-től I. százados a 13. gyalogdandárnál, honnan 1888 május 1-én ismét a 68. gyalogezredhez helyeztetett. 1891 november 1-én őrnagy és a 24. gyaloghadosztály vezérkari főnöke, 1892 október 18-tól pedig a cs. kir. hadügyminiszter szárnysegéde. 1894 május 1-én alezredes. 1895 október 15-én beosztva a 39. gyalogezredhez és katonai érdemkeresztet kapott. Innen 1896 április 20-án a 3. honvéd gyalogezredhez került, hol május 1-től ezredparancsnok lett. 1896 november 1-én ezredes és 1899 július 1-től a Ludovika Akadémia parancsnoka. 1901 május 7-én megkapta a III. oszt. vaskoronarendet és 1903 május 1-én tábornok lett. Ez év december 9-től budapesti térparancsnok, majd 1905 augusztus 16-tól az 5. honvéd kerületi parancsnok Székesfehérváron, végül 1906 november 1-től a 25. gyaloghadosztály parancsnoka. 1907 május 5-től altábornagy és 1908 augusztus 12-től a Lipót-rend lg. keresztjének tulajdonosa. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1910 április 7-től testőrfőhadnagy volt. Meghalt 1911 május 5-én Wien.

(A gárdista, kinek nemessége a 136.985/1902 B. M. szám alatt igazolva lett, az 1899 október 23-án címeresnemeslevelet nyert Ny. János és Szesztay Zsófia fia. Előnév 1901 november 30.)

124. herceg ODESCALCHI VIKTOR.

Született 1833 július 27-én Meidling (A.-Austria). Hadapród volt 1849 október 7-től az 1. dragonyosezredben. 1849 október 24-től alhadnagy a 4. dragonyosezredben, majd 1853 január 17-től főhadnagy a 2. vértes lovasezredben. 1857 augusztus 30-tól cs. kir. kamarás, 1858 július 1-én II. kapitány. Áthelyezve 1858 augusztus 1-én a 4. vértes lovasezredhez, 1861 július 1-én I. kapitány és 1863 december 10-től címzetes őrnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 február 1-én vétetett fel, ahol 1877 május 1-től testőralőrmester, 1878 május 1-től tényleges őrnagy és testőrőrmester. Meghalt 1880 július 20-án Reichenau.

(Honfiúsítás 1751 április 6. A gárdista, hg. O. Ince (1778—1833) és gr. Zichy-Ferraris Henriette (1800—1852) fia, hg. O. Boldizsár (1748—1810) és hg. Giustiniani Katalin unokája. A gárdista arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr, Sashalom birtokában.)

125. gróf PÁLFFY ANDRÁS (Erdődi).

Született 1839 augusztus 14-én Lodi (Lombardia). Katonai pályáját a 9. ulánusezrednél kezdte 1856 március 28-án mint hadapród. 1856 szeptember 30-án II. hadnagy, 1858 július 30-án I. hadnagy, 1859 április 30-án pedig főhadnagy a 10. huszárezredben. 1861 január 20-án III. oszt. porosz vörössasrendet kapott. 1862 március 1-től II. kapitány a 12. huszárezredben. 1863 január 10-től cs. kir. kamarás. 1865 december 21-től I. kapitány a 4. huszárezredben, beosztva Rudolf fhg. trónörökös mellé. 1867 június 1-től létszámfeletti őrnagy a 6. huszárezredben. 1869 november 16-tól alezredes, 1873 április 17-én Lipót-rend lg. keresztet kapott és 1874 október 9-től ezredes. Midőn 1877 augusztus 1-én kivált Rudolf fhg. udvartartásából, megkapta a Szt. István-rend kiskeresztjét. 1880 november 1-én tábornok, majd 1881 április 13-tól Rudolf fhg. udvarmestere és v. b. t. t. 1881 szeptember 3-tól a Lipót-rend nagykeresztese. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1885 január 1-től testőrfőhadnagy, 1886 október 24-én altábornagy, 1887 december 3-tól pedig a testőrség harmadik kapitánya. 1894 november 1-től lovassági tábornok, 1898 december 12-től az I. oszt. vaskoronarend tulajdonosa. Meghalt 1902 április 14-én Wien.

(Magyar grófi rang 1634 február 13. A gárdista, gr. P. János-Károly (1797—1870) cs. kir. kamarás és gr. Erdődy Amália (1800—1867) fia gr. P. Rudolf (1750—1803) és gr. Kolowrat-Krakowsky Antónia (1763—1842) unokája, gr. P. Rudolf (1719—1768) és gr. Kaunitz Eleonóra szépunokája, gr. P. Lipót (1681—1720) és gr. De Souches-Ratuit M. Antónia dédunokája. A gárdakapitány olajfestményű arcképe a Magy. kir. Testőrség parancsnoksága Bpest, birtokában.)

126. gróf PÁLFFY EMIL (Erdődi).

Született 1837 április 24-én Horodenka (Galicia). Hadapród volt 1854 augusztus 30-tól az 5. határőrgyalogezredben. 1854 szeptember 5-től II. hadnagy a 34. gyalogezredben. Áthelyezve 1857 január 1-én az 5. vértes lovasezredhez 1858 január 4-én I. hadnagy. 1858 február 28-án a 9. huszárezredhez került és itt lett 1858 március 1-én főhadnagy, majd

1860 november 1-én beosztatott az 1. huszárezredhez. 1866 május 1-én II. kapitány a 11. huszárezredben. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban. 1868 január 1-én I. kapitány, majd 1871 június 1-én nyugállományba vonult. Innen vétetett fel 1881 június 1-én a magyar királyi nemesi testőrséghez, hol 1899 április 1-től testőralőrmester, 1900 május 1-én őrnagy és 1901 május 1-én újból nyugállományba vonult. Meghalt 1904 november 17-én Wien.

(Nemességi adatok gr. P. Andrásnál, kinek testvére.)

127. őrgróf PALLAVICINI ALADÁR-ALFRÉD.

Született 1873 július 8-án Szemere (Abaúj-Torna vm.). Önkéntes volt 1893 augusztus 5-től a 16. huszárezrednél, hol 1894 március 22-én c. káplár, 1894 szeptember 30-án c. szakaszvezető, 1894 október 9-én c. őrmester, 1895 január 1-én hadnagy, végül 1900 november 1-én főhadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1906 szeptember 1-én vétetett fel, hol 1909 június 8-án c. kapitány lett. Meghalt 1929 december 16-án Abaúj-Szemerén.

(Honfiúsítás 1827. évi XLIII. t.-c. A család őrgrófi címe 1868 február 1-én megerősítve. A gárdista, P. Adolf (1844—1921) és Bárczay Anna (sz. 1855) fia, P. Alfréd (1813—1890) és Bartók Veronika (1818—1902) unokája, P. Eduárd (1787—1839) és gr. Hardegg Jozefin (1784—1850) szépunokája.)

128. őrgróf PALLAVICINI ANTAL.

Született 1850 augusztus 4-én Salzburg. Önkéntes volt 1870 október 1-től a 11. ulánusezredben, majd 1871 május 1-től beosztva az 1. ulánusezredhez, 1872 november 1-én hadapród. 1873 november 1-én hadnagy a 13. huszárezredben, honnan 1874 február 1-én áthelyezve a 9. huszárezredhez, 1878 szeptember 15-től főhadnagy. 1883 június 27-től cs. kir. kamarás, 1887 május 1-től II. kapitány, 1889 november 1-től I. kapitány, 1890 december 26-án katonai érdemkeresztet kapott, 1898 május 1-től őrnagy, 1901 november 1-től alezredes, 1905 május 1-től ezredes és 1905 május 22-től az 5. huszárezred parancsnoka. 1909 március 19-én III. oszt. vaskoronarendet kapott. A magyar királyi nemesi testőrségnél 1910 július 1-től testőrhadnagy, 1910 november 30-án tábornok, 1913 március 1-től pedig testőrfőhadnagy. 1914 április 23-án cím és jelleges altábornagy lett. Meghalt 1916 február 11-én Baden.

(Nemességi adatok P. Alfrédnál. A gárdista, P. Arthur (1810—1872) cs. kir. kamarás és gr. Spaur Teréz (1819—1902) fia, P. Eduárd (1787—1839) és gr. Hardegg Jozefin (1784—1850) unokája, P. Károly († 1789) és gr. Zichy Leopoldina (1758—1846) szépunokája, P. Sándor és Mari Livia dédunokája.)

129. PANIAN ALBIN (Lobori).

Született 1856 január 19-én Lobor (Horvátország). Katonai pályáját 1872 szeptember 1-én kezdte mint c. káplár az 53. gyalogezrednél, hol 1873 október 16-án káplár, 1876 szeptember 26-án c. őrmester, 1876 november 1-én hadapród, 1877 február 1-én tiszthelyettes, végül 1877 november 1-én hadnagy lett. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban.

1882 november 1-től főhadnagy, 1889 május 1-től II. százados, 1891 november 1-től I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1899 május 6-án vétetett fel, hol 1906 november 1-től testőralőrmester, 1908 augusztus 18-án katonai érdemkeresztet kapott, 1908 november 1-én őrnagy, majd 1911 június 1-től testőrőrmester. 1911 október 8-án nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, a békében és háborúban szerzett érdemei elismeréseül 1903 május 15-én, a gárdista kapott.)

130. báró **PÁSZTHORY GYULA** (Felsőpászthori és Lengyeltóthi).

Született 1836 október 29-én Bregenz (Voralberg). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint II. hadnagy került 1857 augusztus 25-én az 52. gyalogezredhez, hol 1859 április 6-án I. hadnagy, 1859 június 29-én pedig főhadnagy lett. Résztvett úgy az 1859. évi, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. 1866 január 28-tól cs. kir. kamarás és 1868 március 1-től II. századosi címmel nyugállományba vonult. Innen vétetett fel 1872 december 1-én a magyar királyi nemesi testőrséghez, hol 1877 november 1-én I. százados, 1891 április 5-től gárdasegédtiszt, 1896 május 1-én őrnagy és testőralőrmester. 1897 május 1-én újból nyugállományba vonult, Fehértemplomra s ez alkalommal katonai érdemkeresztet kapott.

(A gárdista, br. P. Imre (1808—1891) nemes testőr és br. Roszner Walburga fia. Nemességi adatokat l. ott 861. szám alatt.)

131. **PERCZEL MIKSA** (Bonyhádi).

Született 1863 június 12-én Bonyhád (Tolna vm.). Katonai pályáját mint önkéntes kezdte 1881 január 31-én az 52. gyalogezrednél, hol 1881 május 6-án őrvezető lett. Áthelyezve 1882 december 31-én a 99. gyalogezredhez, 1883 augusztus 18-án káplár, 1884 március 16-án szakaszvezető, majd 1884 augusztus 18-tól hadapródőrmester a 43. gyalogezrednél és itt 1885 október 1-én tiszthelyettes lett. 1887 április 1-től beosztva a 18. gyalogezredhez, 1887 május 1-én hadnagy, 1890 november 1-én főhadnagy. 1894 október 1-én az 1. határőrgyalogezredhez került, hol 1897 május 1-én II. százados, 1899 május 1-én pedig I. százados. Szolgált még 1903 május 1-től a 24. sz., végül 1904 május 1-től a 18. határőrgyalogezredeknél. Innen vétetett fel 1904 június 1-én a magyar királyi nemesi testőrséghez, honnan mint I. testőrőrmester 1905 május 1-én a magyar királyi darabont testőrséghez helyeztetett. 1913 augusztus 9-én őrnagyi címet és jelleget kapott. Meghalt 1916 április 20-án Budapest.

(Címeresnemeslevél 1697 május 27. Megújítva 1717 január 13. Előnév 1745 június 15. A gárdista, P. István (1802—1891) és Péter Anna (sz. 1836) fia, P. Sándor (1778—1861) és Kajdacsy Erzsébet (1782—1836) unokája, P. Gábor (1736—1785) és Dőry Rozália (1748—1820) szépunokája. A gárdista arcképe, Perczel Dezső úr Zákány, birtokában.)

132. **PETROVICS MIHÁLY** (Ohabamutniki és Ruzsinoszi).

Született 1845 augusztus 11-én Lugos. Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1866 május 8-án a 4. huszárezredben, hol 1866 május 26-án hadapród, 1866 július 1-én II. hadnagy lett. Innen elhelyezve 1868 novem-

ber 1-től a 9. dragonyos-, 1872 május 1-től pedig az 1. huszárezrednél szolgált, hol 1872 november 1-től főhadnagy. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban és 1882 szeptember 3-tól c. kapitány. 1890 október 1-én beosztva a 46. gyalogezredhez, 1891 május 1-én II. százados, 1894 május 1-én pedig I. kapitány a 13. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1897 május 14-én vétetett fel, honnan 1900 május 1-én nyugállományba vonult.

(A gárdista, kinek nemessége a 26.163/1904. B. M. sz. alatt igazoltatott, P. Tódor és Stratimirovics Angela fia, P. Vazul (sz. 1787) unokája, az 1803 november 10-én címeresnemeslevelet és 1803 december 2-án Óhabamutnikra, valamint Ruzsinoszra adományt nyert P. Tódor és Csorenda Mária szépunokája.)

PÉZY-POPPOVITS FÜLÖP l. 137.
POPPOVITS-PÉZY FÜLÖP alatt.

133. lovag PINGITZER KÁROLY.

Született 1830 február 11-én Győr. A magyarországi 1848/49. szabadságharcban mint alhadnagy vett részt, a honvéd seregben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogságba kerülve, 1849 augusztus 27-én besorozták közlegénynek az 54. gyalogezredbe. Itt 1851 február 12-én káplár, 1851 június 12-én őrmester, 1854 február 21-én II. hadnagy, 1855 március 18-án I. hadnagy, végül 1859 május 22-én főhadnagy lett. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban, hol a magentai csata (jún. 4.) után, hadiékítményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. 1860 február 1-től a 71. gyalogezrednél, 1860 december 1-től pedig az arciere gárdánál szolgált és 1869 április 1-től II. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel, hol 1875 május 1-én I. százados, 1891 június 1-től pedig testőralőrmester. Meghalt 1891 szeptember 9-én Wien.

(Osztrák lovagi rangot 1865 október 30-án a gárdista kapott. Arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.)

134. PINTÉR VILMOS.

Született 1883-ban. Katonai szolgálatát az 1. huszárezrednél kezdte, hol 1902 november 1-én hadnagy, 1909 május 1-én főhadnagy, 1914 november 1-én pedig kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1918 október 8-án vétetett fel, azonban már nem vonúlt be.

135. PÓKAI JÁNOS.

Született 1829 március 13-án Pápa (Veszprém vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1849 november 9-én a 20. gyalogezrednél, hol 1850 december 18-án őrmester, 1851 október 14-én hadapródőrmester, 1852 február 25-én II. hadnagy, 1854 április 21-én I. hadnagy, 1859 május 2-án főhadnagy, 1859 május 14-én II. százados, 1859 június 25-én I. százados lett. Szolgált még 1859 október 1-től az 5. sz., majd 1860 február 1-től a 65. gyalogezredben. Elhagyván a hadsereget, Miksa mexikói császár seregében 1864 április 23-tól őrnagy, 1866 július 6-tól pedig alezredes volt. Majd visszatérve, 1867 április 7-től újból I. százados a 65. gyalogezredben.

A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel, honnan 1873 május 1-én a 44. gyalogezredhez osztatott be. 1874 május 1-én őrnagy az 5. gyalogezredben, 1877 november 1-én pedig alezredes a 25. gyalogezredben, 1881 november 10-től ezredes és a 34. gyalogezred, 1887 október 31-én tábornok és a 31. gyalogdandár, végül 1891 október 30-án altábornagy és a budapesti 1. honvéd kerület parancsnoka. 1896-ban táborszernagyi címmel vonult nyugállományba.

(Az eredeti családnév POLLÁK, mely 1870 április 10-én PÓKAI-ra változtatva (3864/1870. B. M. sz.). Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.)

136. nemes POLONKAY ANDRÁS.

Született 1868 augusztus 26-án Eger (Heves vm.). Önkéntes volt 1887 január 30-tól a 10. huszárezredben, hol 1887 június 22-én c. káplár, majd 1888 augusztus 18-tól hadapród a 2. huszárezredben és itt 1889 november 1-től hadnagy, 1893 december 16-tól Galgóczy Tódor altábornagy szárnysegéde, 1894 május 1-én pedig főhadnagy. Áthelyezve 1898 április 1-én a 3. honvédhuszárezredhez, 1901 május 1-től II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1901 december 1-én vétetett fel. 1905 december 23-tól cs. kir. kamarás, 1915 június 9-től pedig a Ferenc-József rend lg. keresztjének tulajdonosa. 1918 február 1-én őrnagy és testőralőrmester, végül 1918 október 1-től alezredes és testőrőrmester. 1918 november 1-én nyugállományba vonult a borsodvármegyei Szendrőládra.[1]

(Címeresnemeslevél 1660 május 12.)

137. POPPOVITS-PÉZY FÜLÖP.

Született 1859 május 1-én Nagybecskerek (Torontál vm.). Önkéntes volt 1877 március 7-től a 29. gyalogezredben, hol 1878 október 6-án káplár, 1878 december 21-én szakaszvezető, 1880 február 6-án c. őrmester, 1881 május 1-én valóságos őrmester lett. Áthelyezve 1882 január 16-án az 1. huszárezredhez, 1883 augusztus 18-án hadapród, 1844 május 1-én tiszthelyettes, 1885 november 1-én hadnagy, végül 1889 november 1-én főhadnagy. 1892 november 1-én a 3. huszárezredhez osztatott be és itt 1894 október 15-től ezredsegédtiszt, 1897 május 1-én pedig II. kapitány. Visszahelyezve 1899 november 1-én az 1. huszárezredhez, 1900 május 1-én I. kapitány. A magyar nemesi testőrséghez 1902 december 1-én vétetett fel. Meghalt 1909 február 18-án Wien.

138. PRENNSCHÜTZ ARTUR (Schützenaui).

Született 1849 július 12-én Baden (A.-Ausztria). Önkéntes volt 1863 május 7-től a 2. gyalogezrednél, hol 1863 június 3-án hadapród, 1866 május 1-én II. hadnagy, 1866 június 29-én I. hadnagy, 1873 november 1-én főhadnagy, 1879 november 1-én II. százados lett. Áthelyezve 1880 november 1-én a 68. gyalogezredhez, 1883 május 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1889 november 1-én került, hol 1901 május 1-től testőralőrmester, 1901 november 1-én őrnagy, 1902 november 1-től pedig testőrőrmester. 1903 október 24-én nyugállományba vonult.

[1] A magyar nemes testőrség története 1760—1850. (kézirat) írója.

(A gárdista, P. Ágoston (1822—1873) és N. Jozefin (1828—1870) fia, P. Vince és Hauck Jozefa (1805—1827) unokája, az 1775 július 15-én osztrák nemességet nyert P. József és N. Franciska (1760—1839) szép-unokája.)

139. PUNTIGAM KÁROLY.

Született 1838 március 16-án Sopron. Önkéntes volt 1857 június 9-től a 49. gyalogezredben, hol 1857 október 3-án gránátos, 1858 július 7-én őrvezető, 1858 július 30-án káplár. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban, mely alkalommal május 20-án II. osztályú ezüst vitézségi érmet kapott. 1860 február 1-től a 76. gyalogezredhez helyezve, 1860 november 1-én szakaszvezető, 1861 november 26-án őrmester, 1866 július 3-án II. hadnagy lett. Az 1866. évi olaszországi háborúban a custozzai csata (jún. 24.) után kiváló vitézségéért arany vitézségi érmet kapott. 1876 április 26-tól főhadnagy és még az 1878. évi boszniai hadjáratban is harcolt. 1883 május 1-től II. százados a 65. gyalogezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1883 szeptember 1-én vétetett fel, hol 1888 november 1-től I. százados. 1901 november 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonult.

140. RÁCZ ÁKOS (Tövisi).

Született 1862 június 9-én Lőcse (Szepes vm.). Önkéntes volt 1880 október 1-től a 65. gyalogezredben, honnan 1880 november 3-án a kassai hadapródiskolába került. Innen 1881 május 16-án a 68. gyalog-, majd 1881 szeptember 6-án a 12. huszárezredhez, végül 1883 augusztus 18-án, mint hadapród a 7. ulánusezredhez helyeztetett. Itt 1884 július 1-én tiszthelyettes, 1884 november 1-én hadnagy, 1889 május 1-én pedig főhadnagy lett. Szolgált még 1892 június 1-től az 1. honvédhuszárezredben, hol 1894 május 1-én II. kapitány, 1896 augusztus 21-től a 8. honvédhuszárezredben, hol 1897 május 1-től I. kapitány, végül 1901 július 1-től a 2. honvédhuszárezredben is. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1901 december 1-én vétetett fel. Meghalt 1911 április 11-én Wien.

(Címeresnemeslevél 1665 június 30. Adománylevél Tövisre 1665 július 17.)

141. RASZTOVICS GYÖRGY.

Született 1840 március 13-án Csepreg (Sopron vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1860 február 10-én az 5. huszárezredben, hol 1862 május 23-án káplár, 1866 június 12-én őrmester, végül 1866 július 28-án II. hadnagy. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban, mely alkalommal megkapta a szász királyi katonai arany érdemkeresztet. 1872 november 1-től főhadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1878 augusztus 1-én vétetett fel, hol 1881 május 5-én c. kapitány, azonban már 1883 december 31-én nyugállományba vonúlt. Meghalt 1884.

142. RÁTZ KÁROLY-LÁSZLÓ.

Született 1832 január 1-én Sopron. Utászönkéntes volt 1848 szeptember 22-től. Áthelyezve 1851 április 11-én a 6. gyalogezredhez, 1851 december 1-én II. hadnagy, 1854 május 25-én I. hadnagy és zászlóaljsegédtiszt. 1858 május 2-től dandársegédtiszt, 1859 május 1-től pedig főhadnagy. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban. 1864 február 17-én II. százados,

gróf Erdődi PÁLFFY ANDRÁS
testőrkapitány

Semsei SEMSEY ERVIN
testőr

1866 május 23-án I. százados. Az 1866. évi porosz háború alkalmával harcolt a königgrätzi csatában (júl. 3.) és ez alkalommal hadiékítményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1876 január 1-én vétetett fel. Meghalt 1886 június 1-én Wien.

RÉDL-SIMON BÉLA l. 159.

SIMON-RÉDL BÉLA alatt.

143. REICHARD BÉLA.

Született 1846 szeptember 8-án Kőszeg (Vas vm.). Önkéntes volt 1866 május 12-től a 76. gyalogezredben, hol 1866 június 4-én hadapród lett és mint ilyen az 1866. évi olaszországi háborúban a custozzai csata után június 24-én I. oszt. ezüst vitézségi érmet kapott és július 8-án II. hadnagy lett. 1876 május 1-től főhadnagy, 1876 október 10-től pedig ezredsegédtiszt. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban is. 1883 május 1-től II. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1884 március 1-én vétetett fel, hol 1888 november 1-én I. százados lett. Meghalt 1890 szeptember 15-én Wien.

144. báró REICHETZER JENŐ.

Született 1845 november 15-én Kassa (Abaúj vm.). Önköltséges hadapród volt, 1863 január 3-tól a 2. utászzászlóaljnál. Innen áthelyezve 1865 december 6-án a 16. gyalogezredhez, egyidejűleg II. hadnagy lett, majd 1866 július 17-én I. hadnagy. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban. 1870 augusztus 1-én a 9. ulánusezredhez került, hol 1870 november 1-én főhadnagy, végül pedig 1873 október 1-én a 10. dragonyosezredhez osztatott be. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1876 október 1-én vétetett fel, honnan 1877 november 14-én visszakerült a 10. dragonyosezredhez és itt mint 1880 május 1-én kinevezett I. kapitány, 1882-ig szolgált.

(Osztrák lovagi rang 1850 szeptember 30. Osztrák bárói rang 1874 június 20. A gárdista, br. R. Rudolf (1811—1877) és nemes Bechtold Klementina (sz. 1818) fia.)

145. nemes REMENYIK ISTVÁN.

Született 1857 február 26-án Brassó. Önkéntes volt 1874 szeptember 28-tól a 2. hadmérnöki ezrednél. Áthelyezve 1875 december 11-én a 2. dragonyosezredhez, 1876 november 1-től hadapród. 1877 november 1-én hadnagy az 1. huszárezrednél, majd 1882 november 1-én főhadnagy, 1889 november 1-én pedig II. kapitány a 15. huszárezredben. Innen beosztva 1893 május 1-én ismét az 1. huszárezredhez, 1893 augusztus 1-én I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1898 november 1-én vétetett fel. Meghalt 1901 január 15-én Wien.

(Címeresnemeslevél 1659 október 20.)

146. RIEGLER ALAJOS.

Született 1857 november 30-án Brescia (Lombardia). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1879 augusztus 18-án a 7. dragonyosezredhez, hol 1882 november 26-tól ezredsegédtiszt, 1884 november 1-től főhadnagy, 1891 november 1-től II. kapitány, 1894 november 1-től

pedig I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1900 május 1-én vétetett fel s itt 1911 május 1-én őrnagy és testőralőrmester, 1915 január 1-én alezredes és testőrőrmester lett. 1915 szeptember 1-én III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott és nyugállományba vonult.

147. **RUKAWINA EMIL** (Liebstadti).

Született 1847 július 18-án Theresienstadt (Csehország). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint II. hadnagy került 1866 május 9-én a 7. gyalogezredhez, hol 1866 május 29-én I. hadnagy lett. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban, mely alkalommal a custozzai ütközet (június 24.) után hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. Harcolt az 1869. évi dalmáciai hadjáratban is. 1874 november 1-én főhadnagy és ezredsegédtiszt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1877 november 1-én vétetett fel, honnan 1879 október 16-án újból a 7. gyalogezredhez helyeztetett. 1880 november 1-től I. kapitány a vezérkarnál. 1888 május 1-től beosztva a 73. gyalogezredhez, 1890 november 1-től őrnagy az 59. gyalogezrednél, 1894 november 1-től alezredes az 1. tiroli császárvadász ezrednél, 1897 május 25-től ezredes és az 54. gyalogezred, végül 1903 október 28-tól tábornok és a 88. lövészdandár parancsnoka.

(Osztrák nemesség és előnév 1845 március 20.)

148. **SÁGODY JÁNOS** (Nemességodi).

Született 1837 május 22-én Buda. Hadapród volt 1854 július 31-től a 26. gyalogezredben, hol 1855 augusztus 28-án őrmester, 1858 február 16-án II. hadnagy, 1859 április 6-án I. hadnagy lett. Innen 1860 február 1-én beosztva a 79. gyalogezredhez, 1864 október 8-án főhadnagy, 1866 július 23-án II. százados volt. Résztvett az 1859. évi olaszországi és az 1866. évi porosz háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel, honnan 1873 május 1-én a 12. gyalogezredhez helyeztetett. 1880 november 1-én őrnagy a 26. gyalogezredben, 1887 május 1-től pedig alezredes s mint ilyen 1888-ig szolgált.

(Adománylevél 1436 június 4. Uj adománylevél 1590 december 4. A gárdista, S. József és nemes Hütthaler Ágnes fia. Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.)

149. **SAJATOVIC DÁNIEL** (Jezernicei).

Született 1845 szeptember 1-én Jezernice (Horvátország). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1864 november 1-én a 7. határőrgyalogezredben, hol 1864 november 6-tól őrvezető. Áthelyezve 1866 május 1-én a 47. gyalogezredhez, 1866 május 11-én II. hadnagy lett, majd 1868 augusztus 1-től a 10. dragonyosezredhez kerülve 1869 április 1-én I. hadnagy, 1871 november 1-én főhadnagy, 1880 november 1-én II. kapitány, végül pedig 1882 november 1-től I. kapitány a 11. dragonyosezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1891 július 1-én vétetett fel, hol 1901 november 1-től testőralőrmester, 1902 november 1-től őrnagy, 1903 november 1-től testőrőrmester lett. 1904 május 1-én vonult nyugállományba alezredesi címmel.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, a békében és háborúban szerzett érdemei elismeréseül, 1897 január 21-én a gárdista kapott.)

150. lovag SCARPA PÁL.

Született 1857 február 10-én Fiume. Önkéntes volt 1875 augusztus 21-től a 15. huszárezredben, hol 1876 november 1-én hadnagy is lett. Résztvett 1882-ben a hercegovinai hadjáratban, majd 1882 november 1-től főhadnagy, 1890 május 1-től II. kapitány, 1894 november 1-től pedig I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1898 november 1-én vétetett fel, hol 1909 május 1-től őrnagy és testőralőrmester, 1909 október 4-től gárdasegédtiszt, 1911 november 1-től testőrőrmester, végül 1912 december 26-tól c. alezredes. Meghalt 1913 május 4-én Wien.

(Osztrák lovagi rang 1857 október 4-én. A gárdista, S. Iginio fia.)

151. SCULTÉTY KÁROLY (Alsólehotai).

Született 1825 március 13-án Szeghegyen (Bács vm.). Önkéntes volt 1849 augusztus 25-től az 52. gyalogezredben, hol 1850 február 2-án káplár, 1850 szeptember 2-án őrmester, 1851 január 9-én II. hadnagy, 1854 augusztus 1-én I. hadnagy, 1859 április 6-án főhadnagy, 1859 július 16-án pedig II. kapitány lett. Áthelyezve 1860 február 1-én a 48. gyalogezredhez, 1865 március 20-tól I. százados. Szolgált még 1866 június 1-től a 63. sz. és 1869 május 1-től a 38. gyalogezredben és résztvett úgy az 1859. évi, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, hol 1878 május 1-től testőralőrmester volt. Meghalt 1883 november 8-án Wien.

(Címeresnemeslevél 1741 október 28. A gárdista arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.)

152. SEBETIĆ RAIMUND (Belovári).

Született 1846 november 30-án Belovár (Horvátország). Az olmützi tüzériskolából mint káplár került 1865 szeptember 1-én a 10. tábori tüzérezredhez. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban. 1869 július 16-tól a wienerneustadti katonai akadémia növendéke lett. 1870 szeptember 16-tól őrmester, 1871 március 1-től a 11. tábori tüzérezredhez helyezve. Innen a 6. huszárezredhez osztatott be, hol 1873 december 1-től hadapród, majd 1874 november 1-től hadnagy a 16. huszárezredben, 1879 november 1-től pedig főhadnagy és 1880 április 1-től ezredsegédtiszt. 1887 november 1-től a 15. huszárezrednél szolgál, hol 1888 május 1-től II. kapitány, 1890 november 1-től I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1895 október 1-én vétetett fel, hol 1897 május 1-től gárdasegédtiszt, 1904 november 1-től testőralőrmester, végül 1905 május 1-től őrnagy. Nyugállományba 1905 október 1-én vonult alezredesi címmel.[1]

(Címeresnemeslevelet előnévvel, 40 évi kifogástalan katonai szolgálata alatt szerzett érdemei elismeréseül, 1905 szeptember 27-én a gárdista — S. Károly (1818—1857) és nemes Steiner Julianna (1823—1878) fia — kapott.)

153. SECULICH RUDOLF.

Született 1835 november 30-án Károlyváros (Horvátország). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1850 április 2-án a 27. gyalogezrednél,

[1] A magyar kir. testőrség I. Névjegyzék 1760—1850, című munka szerzője.

hol 1851 augusztus 10-én hadapród, 1853 augusztus 11-én II. hadnagy, 1854 szeptember 15-én I. hadnagy lett. Innen áthelyezve a 3. határőrgyalogezredhez, 1859 március 1-én főhadnagy. Majd 1863 szeptember 1-től beosztva az 53. gyalogezredhez, 1864 február 27-től II. százados, 1865 május 1-től pedig I. százados. Résztvett 1866-ban úgy az olaszországi, mint a porosz háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel. Meghalt 1871 július 1-én Wien.[1]

154. gróf SEGUR-CABANAC ÁGOSTON.

Született 1841 április 22-én Sopron. Hadapród volt 1857 október 20-tól a 12. huszárezredben, hol 1859 május 1-től II. hadnagy, 1859 május 15-től pedig I. hadnagy. Áthelyezve a 8. huszárezredhez 1863 november 1-től főhadnagy lett. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban. 1872 május 1-től kapitány a 12. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 május 1-én vétetett fel. Innen 1876 november 1-től beosztva a 6. dragonyosezredhez, 1882 november 1-én őrnagy, végül 1886 november 1-től alezredes a 4. huszárezredben. Meghalt 1888 augusztus 4-én Szabadka.

(Osztrák grófi rang 1811 július 11. Honfiusítás 1831 február 22. A gárdista, gr. S.-C. Gyula (1802—1857) és nemes Gebhardt-Ivancsich Anna (1800—1867) fia, S.-C. Ágoston (1771—1847) cs. kir. kamarás és báró Jungwirth Franciska (1772—1857) unokája.)

155. báró SELDENECK VILMOS.

Született 1863 január 16-án Gengenbach (Badeni nhg.). Önkéntes volt 1881 október 16-tól a 10. huszárezredben, majd 1882 október 16-tól a 4. huszárezredben. 1883 augusztus 17-től hadapród a 9. huszárezredben, hol 1885 január 1-én tiszthelyettes, 1885 november 1-én hadnagy, 1889 november 1-én főhadnagy, 1897 május 1-én II. kapitány, végül 1900 május 1-én I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1900 október 1-én vétetett fel. Meghalt 1909 szeptember 24-én Budapest.

(Badeni nhg. nemesség 1777 január 27. Bárói rang 1889 október 15. A gárdista, br. S. Miksa (sz. 1827) és gr. Zichy Crescentia (sz. 1836) fia, S. Vilmos (sz. 1796) és br. Falkenstein Franciska (sz. 1798) unokája, az 1777-ben nemességet nyert S. Vilmos (1766—1827) és br. Bothmer Auguszta (1774—1835) szépunokája.)

156. SEMSEY ERVIN (Semsei).

Született 1838 november 25-én Karácsonmező (Sáros vm.). Katonai pályáját 1853 április 23-án mint közlegény kezdte a 19. gyalogezrednél, hol 1855 november 27-én hadapród, 1859 április 6-tól II. hadnagy, 1859 május 13-tól pedig I. hadnagy volt. Áthelyezve 1860 február 1-től a 69. gyalogezredhez, 1866 május 1-én főhadnagy és résztvett az ez évi porosz háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, azonban már 1871 november 1-én újból beosztva a 69. gyalogezredhez. 1872 február 29-től II. százados a magyar kir. honvédségnél a 37. zászlóaljban, honnan 1873-tól szabadságolt, majd 1876-tól szolgálaton kivüli viszonyba került. Meghalt 1921 május 21-én.

[1] Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

(Címerlevél 1401 április 24. A gárdista S. László és Suller Katalin fia, S. Boldizsár (sz. 1781) és Kapy Teréz unokája, S. Antal és Péchy Anna szépunokája. Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza Bpest, birtokában.)

157. **SIBRIK GYÖRGY-PÉTER** (Szarvaskendi).

Született 1831 április 24-én Csécsény (Győr vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1852 május 8-án a 6. gyalogezrednél, hol 1854 május 2-án hadapród, 1854 augusztus 1-én II. hadnagy, 1857 június 1-től I. hadnagy a 12. huszárezredben és ott 1857 október 1-én főhadnagy lett. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban és a montebellói csata (jún. 20.) után hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1861 január 1-én II. kapitány az 1. huszárezredben, 1865 július 19-től pedig I. kapitány a 13. huszárezredben. Harcolt az 1866. évi olaszországi háborúban is. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel, hol 1878 május 1-től testőralőrmester, 1888 május 1-én őrnagy és testőrőrmester. Nyugállományba 1890 június 1-től vonult, alezredesi címmel. Meghalt 1898 február 22-én Baden.

(Adománylevél 1527. A gárdista, S. Antal (1787—1868) és Kolosváry Zsófia (1807—1861) fia, S. Antal (1737—1797) alispán és Kereszthury Anna (1756—1806) unokája, S. Pál (1709—1745) és Szabó Erzsébet szépunokája.)*

158. **SIMON BÉLA** (Alsótelkesi).

Született 1873 július 14-én Szombathely (Vas vm.). A wiener-neustadti katonai akadémiáról kikerülve, kezdettől fogva a 10. huszárezrednél szolgált, hol 1895 november 1-én hadnagy, 1899 november 1-én főhadnagy, 1909 november 1-én kapitány, majd 1911-től cs. kir kamarás, 1916 november 1-én őrnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1918 október 8-án vétetett fel, azonban már nem vonult be.

(Címeresnemeslevél 1565 szeptember 2. Előnév 1888 március 22. A gárdista S. Miklós és Nemeskéri Kéry Borbála fia, S. Pál (sz. 1819) unokája, S. József és Kenessey J. szépunokája, S. József és Horváth Judit dédunokája.)

159. **SIMON-RÉDL BÉLA** (Alsószopori).

Született 1859 december 12-én Debrecen (Bihar vm.). Önkéntes volt 1878 március 15-től a 12. huszárezredben, hol 1879 június 26-án c. káplár, 1852 augusztus 18-án c. őrmester, 1883 november 1-én hadnagy, 1888 november 1-én főhadnagy, 1895 május 1-én II. kapitány, 1898 május 1-én pedig I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1900 szeptember 4-én vétetett fel, hol 1915 szeptember 1-én őrnagy és testőralőrmester, 1916 november 1-én pedig alezredes és testőrőrmester. 1917 május 1-én III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott és nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél RÉDL névre 1790 november 16. A gárdista, kinek nemessége 1136/1927. B. M. szám alatt igazoltatott, 30 évet meghaladó szolgálata alatt szerzett érdemei elismeréseül, régi magyar nemességének épségben tartása mellett, 1916 április 4-én az „Alsószopori" előnevet és a SIMON-RÉDL kettős családnév használatát nyerte.)

* Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

160. **SIMONYI MÓRIC** (Simonyi és Varsányi).

testőrfőhadnagy.

(l. Magyar nemes testőrségnél 1042. szám alatt. Arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.)

161. lovag **SOEST OSZKÁR.**

Született 1872 július 29-én Kisbér (Vas vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1891 augusztus 18-án a 12. huszárezredhez, hol 1895 november 1-én főhadnagy lett. Áthelyezve a 16. huszárezredhez, 1898 november 1-től II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1901 december 1-én vétetett fel és 1902 május 1-én I. kapitány. 1907 december 1-én nyugállományba vonult.

(A gárdista, az 1890 február 23-án osztrák lovagi rangot nyert, S. Ottó tábornok fia.)

162. **SOJA GYULA** (Sólyomkői).

Született 1842 március 23-án Kolozsvár. Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1859 május 1-én a 6. gyalogezrednél, hol 1860 március 26-án őrvezető, 1860 október 13-án őrmester lett. Résztvett az 1859. évi olaszországi, az 1864. évi schleswig-holsteini, valamint az 1866. évi porosz háborúkban. 1866 május 2-től II. hadnagy, 1866 június 15-től I. hadnagy, 1866 december 11-én pedig főhadnagy, 1867 március 1-től beosztva a 26. gyalogezredhez. 1877 november 1-én II. százados, áthelyezve 1878 május 1-től a 38. gyalogezredhez. Harcolt még az 1878. évi boszniai hadjáratban is, mely alkalommal hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1880 november 1-én I. százados lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1881 január 1-én vétetett fel s onnan 1895 június 1-én mint c. őrnagy vonult nyugállományba.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, hasznos szolgálatai elismeréséül, 1890 július 13-án, a gárdista kapott.)

163. **SOÓS ELEMÉR** (Sóvári).

Született 1844 július 15-én Nádasd (Abaúj vm.). A hainburgi katonaiskolából mint káplár került a 39. gyalogezredhez 1861 szeptember 11-én, hol 1862 január 28-tól hadapród, 1864 március 27-től II. hadnagy, 1866 május 13-tól I. hadnagy, végül 1866 július 1-től főhadnagy volt. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban, mely alkalommal a custozzai ütközetben (jún. 24.) vitézül harcolt az ezredzászló megmentéséért és ezért legfelsőbb dícsérő elismerésben részesült. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel s onnan 1871 november 1-én újból beosztatott a 39. gyalogezredhez. Utóbb áthelyezve a magyar kir. honvédséghez, 1873-tól ugyancsak főhadnagy a 41. zászlóaljnál. 1874 május 1-től II. százados a 35. zászlóaljban, majd I. százados a 10. zászlóaljban, végül őrnagy 1883 május 1-től az 1. gyalogdandárnál. 1889 szeptember 1-től alezredes, 1891 december 22-től ezredes és a 18. gyalogezred parancsnoka. Meghalt 1929 február 1-én Budapest. Ismert nevű családtörténeti író volt.

(A gárdista, S. Sándor (1804—1879) nemes testőr és br. Schuster Natália (1811—1854) fia. Nemességi adatokat l. ott 1055. szám. alatt. A gárdista arcképe, Soós Aladár úr Bpest, birtokában.)

164. SOUKUP ARTUR.

Született 1869 június 11-én Kassa (Abaúj vm.). Önkéntes volt 1887 szeptember 24-től a 12. huszárezredben és itt 1888 december 19-én c. káplár, 1889 augusztus 18-án c. őrmester lett, majd áthelyezve a 11. huszárezredhez, 1890 január 1-én tiszthelyettes, 1891 május 1-én pedig hadnagy. Innen a 15. huszárezredhez került, hol 1895 május 1-től főhadnagy, 1902 november 1-től II. kapitány, 1906 november 1-től pedig I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1909 augusztus 1-én vétetett fel. 1914 november 6-tól cím és jelleges őrnagy, 1918 május 1-től valóságos őrnagy és testőralőrmester, 1918 június 3-tól cím és jelleges alezredes, 1918 augusztus 1-től valóságos alezredes, végül 1918 november 1-től testőrőrmester. 1919 május 1-én vonult nyugállományba.

165. SPÁNYIK BÉLA (Dömeházi).

Született 1858 január 1-én Pozsony. Katonai pályáját 1877 szeptember 12-én mint önkéntes kezdte a 12. vadászzászlóaljnál, hol 1878 május 15-én alvadász lett. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban. 1881 november 21-én hadnagy a 10. vadászzászlóaljban, 1886 május 1-től főhadnagy, 1892 november 1-től II. százados a 11. vadászzászlóaljnál, 1895 november 1-től pedig I. százados, beosztva 1901 december 1-től a 19. vadászzászlóaljhoz. 1905 szeptember 28-án katonai érdemkeresztet kapott, 1905 november 1-én pedig őrnagy és az uralkodó szárnysegéde lett. 1909 október 5-én III. oszt. vaskoronarendet kapott és 1909 november 1-től alezredes az 51. gyalogezredben. 1910 június 27-től a marburgi hadapródiskola parancsnoka és 1912 november 1-től ezredes. A magyar királyi nemesi testőrséghez kerülve, 1913 március 1-től testőralhadnagy, végül 1916 május 1-től tábornok. 1919 január 1-én nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, a békében és háborúban szerzett érdemei elismeréseül, 1910 október 3-án a gárdista kapott.)

166. SPRUNG ADOLF.

Született 1838 szeptember 6-án Temesvár. A 37. gyalogezredben 1858 július 3-tól hadapród, 1859 május 6-tól II. hadnagy, 1859 június 13-tól I. hadnagy, 1860 december 27-től pedig zászlóaljsegédtiszt volt. Résztvett úgy az 1859. évi olaszországi, mint az 1866. évi porosz háborúban és 1866 május 1-től főhadnagy, 1875 november 1-től II. százados, 1877 november 1-én pedig I. százados. Harcolt az 1878. évi boszniai hadjáratban is, mely alkalommal hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1883 május 1-én vétetett fel. Meghalt 1883 november 24-én Wien.

167. STOFFER SÁNDOR (Vecseklői).

Született 1835 március 2-án Pozsony. Az 5. tábori tüzérezrednél 1850 január 28-tól altüzér, 1850 március 16-án tüzér, 1851 augusztus 14-én pedig hadapród volt és 1851 november 1-én a tüzérségi akadémia növendéke lett. 1853 szeptember 16-tól a 2. sz., majd 1854 május 26-tól az 1. tábori tüzérezrednél szolgált és itt 1854 május 26-án hadapródkáplár. Áthelyezve 1854 június 1-én a 2. huszárezredhez, 1854 augusztus 12-én II. hadnagy,

1857 június 22-én I. hadnagy, 1859 február 2-án főhadnagy és ezredsegédtiszt, 1865 június 25-én II. kapitány. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban és 1867 november 1-én I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 október 1-én vétetett fel, hol 1888 május 1-én testőralőrmester, 1891 november 1-én őrnagy és testőrőrmester, majd 1894 május 1-én nyugállományba vonúlt.

(A gárdista S. Nep. János nemes testőr testvére. Nemességi adatokat l. ott 1067 szám alatt.)[1]

168. STOITS PÉTER.

Született 1838 július 11-én Nagybecskerek (Torontál vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint II. hadnagy került 1858 szeptember 1-én a 12. huszárezredhez, hol 1859 május 1-én I. hadnagy lett. Áthelyezve a 10. huszárezredhez, 1859 július 31-én főhadnagy, majd 1860 június 1-től beosztva, 1864 augusztus 1-én II. kapitány a 2. huszárezredben. Résztvett úgy az 1859 évi, mint az 1866 évi olaszországi hadjáratban. 1867 július 1-én nyugállományba vonult. 1869 november 1-től újból alkalmazva, 1870 május 1-től I. kapitány a 4. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1870 november 1-én vétetett fel, honnan 1874 január 1-én a 7. huszárezredhez osztatott be. 1876 november 1-től őrnagy ismét a 4. huszárezredben, majd 1879 május 1-én alezredes, végül 1882 december 10-én ezredes és a 4. ulánusezred parancsnoka. 1894 július 1-én tábornoki címmel vonult nyugállományba.[2]

STOLNIKOVICS-BORNEMISSZA ISTVÁN l. 24. BORNEMISSZA-STOLNIKOVICS ISTVÁN alatt.

169. STROBL FERENC.

Született 1836 szeptember 18-án Buda. Hadapród volt 1857 február 28-tól a 32. gyalogezredben, hol 1859 július 1-én II. hadnagy lett. Az 1859. évi olaszországi háborúban Robecconál (jún. 4.) hadifogságba került. 1866 április 29-től I. hadnagy, 1866 július 15-től főhadnagy és harcolt az ez évi porosz háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1875 június 1-én vétetett fel és itt 1877 május 1-én c. százados, 1883 június 1-én II. százados, 1888 november 1-én pedig I. százados lett. 1889 szeptember 1-től nyugállományba vonult.

170. SULYOK KÁROLY-EDUÁRD (Karasztosi).

Született 1838 október 9-én Samobor (Horvátország). Hadapród volt 1855 március 15-től, majd 1859 április 12-től II. hadnagy, 1859 május 13-tól I. hadnagy, végül 1866 április 30-tól főhadnagy a 46. gyalogezredben. Az 1866. évi porosz háború alkalmával résztvett a königgrätzi csatában (júl. 3.). A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én került, hol 1875 május 1-én c. százados, 1877 november 1-én valóságos százados és 1878 augusztus 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1881 március 10-én Samobor.

(A nemességre vonatkozó adatok ismeretlenek. A család egyik tagja 1883 március 15-én osztrák bárói rangot kapott.)[1]

[1] Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.
[2] Arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.

Simonyi és Varsányi SIMONYI MÓRIC
testőrfőhadnagy

Sóvári SOÓS ELEMÉR
testőr

171. **SCHERZ KÁROLY** (Cseklészi).

Született 1834 szeptember 29-én Pozsony. Önkéntes volt 1854 május 30-tól a 11. huszárezredben, hol 1855 július 21-én káplár, 1857 szeptember 1-én őrmester, 1859 május 25-én II. hadnagy, 1859 július 10-én I. hadnagy, végül 1862 április 22-én főhadnagy lett. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban, mely alkalommal 1867 január 1-én hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1871 november 1-én I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1878 augusztus 1-én vétetett fel, hol 1895 május 1-től testőralőrmester, 1898 május 1-től őrnagy, 1898 november 1-től testőrőrmester volt. Nyugállományba 1899 április 1-én vonult.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, 1888 január 29-én a gárdista kapott.)

172. **SCHILLER ADOLF-JÁNOS.**

Született 1825 szeptember 25-én Torna (Abaúj-Torna vm.). Katonai pályáját mint önköltséges közlegény kezdte 1843 szeptember 25-én a 34. gyalogezrednél, hol 1844 november 9-én őrvezető, 1845 június 11-én káplár, 1847 május 16-án őrmester, 1849 szeptember 19-én I. hadnagy, 1850 december 30-án pedig főhadnagy lett. Beosztva az 56. gyalogezredhez, 1859 április 21-től II. százados, majd 1859 június 1-től I. százados volt. Innen áthelyezve 1860 február 1-től a 66. gyalogezredhez, az 1866. évi olaszországi háború alkalmával résztvett a custozzai csatában (jún. 24), amely után július 18-án hadiékítményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. A magyar királyi nemesi testőrséghez kerülve, 1869 november 1-től testőralőrmester, 1880 szeptember 1-től testőrőrmester, végül 1880 szeptember 9-től őrnagy. 1888 május 1-én alezredesi címmel vonult nyugállományba.[1]

173. **SCHLESINGER ANDRÁS.**

Született 1832 október 23-án Restér (Gömör vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1853 március 1-én a 9. huszárezrednél, hol 1854 augusztus 27-én káplár, 1857 március 1-én őrvezető, 1857 november 1-én őrmester, 1859 április 25-én II. hadnagy, 1859 augusztus 11-én I. hadnagy, végül 1863 december 14-én főhadnagy lett. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban, mely alkalommal hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1872 november 1-től II. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 november 1-én vétetett fel, hol 1874 január 29-től I. kapitány. Meghalt 1888 december 1-én Wien.

174. **SCHMIDT GUSZTÁV-SÁNDOR** (Földvári).

Született 1860 március 24-én Brassó. Önkéntes volt 1877 október 14-től a 2. huszárezredben, hol 1879 április 6-án c. káplár, 1879 július 19-én c. szakaszvezető, 1880 augusztus 18-án tiszthelyettes, végül 1881 május 1-én hadnagy lett. 1886 november 1-től főhadnagy a 10. huszárezredben, 1890 szeptember 10-től pedig tanár a fehértemplomi katonai iskolában. 1893 május 1-én II. kapitány, 1895 november 1-én I. kapitány, utoljára már 1898 február 21-től a 16. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1900 október 1-én vétetett fel, honnan azonban 1902 december 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonult.

(Címeresnemeslevél és előnév 1915 október 9. A gárdista, Sch. Albert ny. főhadnagy fia.)

[1] Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

175. nemes SCHMIDT PÁL.

Született 1848 augusztus 6-án Neusander (Galicia). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint alhadnagy került 1868 szeptember 1-én a 72. gyalogezredhez, hol 1873 december 6-tól zászlóaljsegédtiszt, 1876 május 1-én pedig főhadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1876 október 1-én vétetett fel, honnan 1877 december 1-én a 38. gyalogezredhez osztatott be. 1883 november 1-től százados, 1894 május 1-től őrnagy, 1899 május 1-től pedig alezredes a 37. gyalogezredben. 1902 november 1-től ezredes és utóbb a 39. gyalogezred parancsnoka. 1908 november 10-től tábornok és nyugállományba 1910-ben vonult.

(Közelebbi adatok hiányában nem volt megállapítható, hogy a gárdista, ki egy ny. őrnagy fia volt, melyik Sch. családból származik.)

176. SCHMIDT RUDOLF.

Született 1863 április 20-án Medgyes (N. Küküllő vm.). Önkéntes volt 1880 szeptember 23-tól a 3. huszárezredben, majd 1881 szeptember 1-től 1883 augusztus 18-ig a fehértemplomi hadapródiskola növendéke. 1883 augusztus 18-án c. őrmester, 1884 november 1-én hadnagy, 1889 május 1-én főhadnagy, ugyancsak a 3. huszárezredben. 1896 május 1-től II. kapitány, 1899 november 1-től pedig I. kapitány a 15. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1902 december 1-én vétetett fel, hol 1913 március 10-től cím és jelleges őrnagy, 1916 november 1-től testőrálőrmester, végül 1917 január 20-tól cím és jelleges alezredes. Mint cím és jelleges ezredes vonult 1917 október 16-án, a III. oszt. katonai érdemkereszttel kitüntetve, nyugállományba.

177. SCHNEIDER JÓZSEF.

Született 1827 szeptember 25-én Kissink (N. Küküllő vm.). Önkéntes volt 1848 szeptember 2-től a 3. könnyű lovasezredben, hol 1849 április 1-től káplár és 1848/49-ben Erdélyben állomásozott. Áthelyezve 1849 október 1-én az 51. gyalogezredhez, 1850 február 20-án őrmester, 1851 szeptember 20-án II. hadnagy, 1854 július 30-án I. hadnagy, végül 1859 június 1-én főhadnagy. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban. 1860 február 1-től beosztva a 64. gyalogezredhez, 1864 december 24-én II. százados, 1866 június 24-én I. százados. Az 1866. évi porosz háborúban hadiékítményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, honnan 1879 november 1-én őrnagyi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1900 augusztus 25 Wien.[1]

178. SCHWARZ EDUÁRD.

Született 1856 szeptember 26-án Medgyes (N. Küküllő vm.). Önkéntes volt 1874 augusztus 31-én a 15. huszárezredben, hol 1874 szeptember 6-án hadapród, 1875 október 21-én c. káplár, 1876 december 27-én c. szakaszvezető, 1877 július 21-én c. őrmester, 1878 május 1-én hadnagy, 1883 május 1-én főhadnagy, 1890 május 1-én II. kapitány, 1893 november 1-én pedig I. kapitány volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1899 május 6-án vétetett fel és itt 1910 november 1-től testőrálőrmester, 1910 október 25-én

[1] Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

őrnagy, 1913 június 1-én testőrőrmester lett. 1914 december 14-én alezredes, megkapta a Ferenc-József rend lg. keresztjét és egyidejűleg nyugállományba is vonult.

179. nemes SZABÓ ELEK.

Született 1856 január 28-án Máramarossziget. A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1876 szeptember 1-én a 38. gyalogezredhez. 1878-ban résztvett a boszniai hadjáratban. 1881 május 1-én főhadnagy, 1888 augusztus 18-tól II. százados. Szolgált még 1888 szeptember 1-től a 12. sz., majd 1890 szeptember 1-től a 19. gyalogezredben, hol 1890 november 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1894 október 1-én vétetett fel, hol 1905 május 1-től testőralőrmester, 1906 május 1-én őrnagy, végül 1909 május 1-től testőrőrmester. 1911 április 11-én katonai érdemkereszttel és alezredesi címmel vonult nyugállományba.

(A gárdista, kinek nemessége a 9924/1886. B. M. szám alatt igazoltatott, Sz. Gusztáv fia, Sz. Károly unokája, a nemességét a legf. helyen igazolt Sz. György (1746—1824) szépunokája.)

180. SZÁMVALD FERDINÁND.

Született 1832 október 19-én Buda. Résztvett az 1848/49. évi magyar szabadságharcban és 1848 december 16-tól honvédfőhadnagy volt a 48. gyalogezredben. A világosi fegyverletétel (1849 aug. 13.) után fogságba kerülve, mint közlegényt, 1849 augusztus 27-én besorozták a 40. gyalogezredbe, hol 1852 március 11-én káplár, 1853 július 16-án hadapród, 1854 február 23-án II. hadnagy, 1856 június 11-én I. hadnagy, 1859 május 13-án főhadnagy, végül 1866 július 5-én II. százados lett. Harcolt az 1859. évi olaszországi háborúban. Utoljára 1869 május 1-től a 32. gyalogezredben szolgált. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, hol 1874 november 1-től I. százados és 1879 május 1-én nyugállományba vonult.[1]

181. gróf SZÁPÁRY SÁNDOR (Muraszombati, Szécsiszigeti és Szápári).

Született 1858 március 15-én Pozsony. Önkéntes volt 1878 január 21-től a 6. dragonyosezrednél, hol 1878 szeptember 12-én c. káplár, 1879 szeptember 23-án c. őrmester, majd 1879 szeptember 1-től hadapród, 1880 május 1-én pedig hadnagy lett a 12. dragonyosezredben. 1882 február 26-tól cs. kir. kamarás, 1885 november 1-től főhadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1889 február 1-én vétetett fel. 1892 május 1-én c. kapitány, 1894 május 1-én II. kapitány, végül 1898 május 1-én I. kapitány. Nyugállományba 1900 szeptember 1-én vonult. Meghalt 1904 március 22, Salzburg.

(Magyar grófi rang 1722 december 28. A gárdista, gr. Sz. Béla (1829—1870) és Borosjenői Atzél Gabriella (1834—1912) fia, gr. Sz. Sándor (1801—1840) és gr. Apponyi Franciska (1807—1839) unokája, gr. Sz. József (1754—1822) és gr. Gatterburg Johanna (1779—1812) szépunokája, gr. Sz. János és gr. Erdődy A. Mária († 1787) dédunokája.)

[1] Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

182. SZATHMÁRY-KIRÁLY ALBERT.

Született 1853 február 19-én Pest. Önkéntes volt 1871 október 10-től a 3. tábori vadászzászlóaljban, hol 1874 március 26-án őrvezető, majd az innsbrucki hadapródiskola növendéke. 1875 november 1-én hadapród, 1876 január 1-én tiszthelyettes, 1876 május 1-én hadnagy, 1880 november 1-én pedig főhadnagy. Résztvett 1882-ben a hercegovinai hadjáratban. 1888 május 1-én II. százados a 8. tábori, majd 1890 május 1-től I. százados a 11. tábori vadászzászlóaljban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1891 május 1-én vétetett fel, hol 1904 november 1-től testőralőrmester, 1905 november 1-től őrnagy, 1906 november 1-től testőrőrmester. 1908 augusztus 18-án Ferenc-József rend lg. keresztet kapott és 1911 április 11-től alezredesi címmel nyugállományba vonult.

(Nemesség és címermegerősítőlevél 1613 március 20. A gárdista, Sz.-K. Barnabás fia, Sz.-K. György (1775—1839) és Szentimrey Eszter (1800—1836) unokája, Sz.-K. Miklós (1735—1780) és Recsky Katalin (1735—1780) szépunokája.)

183. SZEMERE PÁL (Szemerei).

Született 1839 január 17-én Kisazar (Zemplén vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1858 november 8-án a 34. gyalogezrednél, hol 1859 július 1-én már II. hadnagy lett. Áthelyezve 1861 február 1-én a 66. gyalogezredhez, 1861 március 14-én I. hadnagy, 1866 augusztus 1-én pedig főhadnagy. Utoljára 1867 július 1-től a 13. huszárezrednél szolgált. Résztvett úgy az 1859. évi, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1871 december 1-én vétetett fel, honnan 1875 május 31-én beosztatván a m. kir. 2. honvéd huszárezredhez, 1875 november 1-én kapitány lett. Innen a 9. honvéd huszárezredhez került, majd 1885 november 1-én őrnagy újból a 2. honvéd huszárezrednél. 1890 május 1-től alezredes és a 3. honvéd huszárezred parancsnoka, végül pedig ezredes 1892 november 25-től. Meghalt 1895 október 11-én Gálszécs (Zemplén vm.).

(A gárdista, Sz. József (1794—1862) és Máriássy Erzsébet fia, Sz. István (1765—1829) és Máriássy Klára unokája. A család a bemutatott okmányok és emlékek szerint, a honfoglaló Huba vezértől vezeti le eredetét és a szokásos hagyomány alapján a „de genere Huba" jelzésnek további viselése, az 1917 november 13-án kelt legf. elhatározással megerősíttetett.)

184. SZENT-IVÁNY LÁZÁR (Liptószentiváni).

Született 1837 március 10-én Pécs (Baranya vm.). Hadapród volt 1854 július 16-tól a 34. gyalogezredben, majd 1856 augusztus 1-től a 39. gyalogezrednél, hol 1857 június 1-én II. hadnagy, 1859 március 13-án I. hadnagy, 1859 május 26-án főhadnagy, 1866 június 26-án pedig II. százados lett. Résztvett úgy az 1859. évi, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. 1870 november 1-től I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 november 1-én vétetett fel, honnan 1883 december 1-én vonult nyugállományba őrnagyi címmel.

(A család 1286 május 8-án felvéve a magyar nemesség közé. A gárdista, Sz. Dániel (sz. 1795) és Nagy Anna (1800—1887) fia.)

185. **SZERDAHELYI GYULA** (Ágcsernői és Szerdahelyi).

Született 1839 december 3-án Nagyvárad (Bihar vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1857 június 1-én az 1. huszárezredben, hol 1858 április 12-én hadapród, 1859 április 5-én I. hadnagy, 1862 április 15-én pedig főhadnagy lett. Résztvett úgy az 1859. évi, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. 1869 január 1-től a 9. huszárezredhez, majd 1871 szeptember 1-én a 37. gyalogezredhez helyezve, 1872 május 1-én II. százados, 1875 november 1-én I. százados. Utoljára 1882 december 31-től a 101. gyalogezredben szolgált. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1884 március 1-én vétetett fel s ott 1897 március 1-től testőralőrmester volt. Meghalt 1897 augusztus 29-én Wien.

(Címeresnemeslevél 1549. Kihirdetve 1572. Zemplén vm. A gárdista, Sz. Imre és Szent-Gály Erzsébet fia.)

186. nemes **SZILLEY SÁNDOR.**

Született 1837 július 16-án Pozsony. Hadapród volt 1853 július 9-től a 11. huszárezredben, hol 1854 május 23-án II. hadnagy, 1854 november 12-én I. hadnagy, 1858 június 1-én főhadnagy lett. Résztvett úgy az 1859, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. 1861 január 8-án II. kapitány, 1865 június 1-én pedig I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, honnan 1873 november 1-én a 9. huszárezredhez került. 1874 november 1-től őrnagy, 1877 május 1-től pedig alezredes a 13. huszárezredben. 1880 november 25-én ezredes és az 1. dragonyosezred, végül 1887 április 27-től tábornok és a 17. lovasdandár parancsnoka. Meghalt 1901 július 15.

(Eredeti családnév SZILLER. A gárdista, Sz. József (1806—1866) és Scherz Emilia fia, az 1841 április 7-én címeresnemeslevelet nyert Sz. Ferenc és Hofer Teréz unokája. A gárdista arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr, Sashalom, birtokában.)

187. **SZILVA FERENC** (Szilvási).

Született 1814 február 23-án Esztergom. Katonai pályáját mint önköltséges közlegény kezdte 1831 február 23-án a 3. huszárezredben, hol 1835 március 1-én alhadnagy, 1838 szeptember 16-án főhadnagy, 1846 augusztus 16-án II. kapitány, 1848 szeptember 16-án pedig I. kapitány lett. Először 1850 július 24-től az arciere testőrségnél szolgált, hol 1864 június 1-től II. testőralőrmester volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez, mint 1869 február 1-én kinevezett őrnagy került testőrőrmesteri rangban. 1872 december 1-től alezredesi címmel nyugállományba vonult. Meghalt 1874 december 16-án Wien.

(Osztrák nemességet előnévvel, a gárdista kapott 1861 május 31-én.)

188. **SZIMIČ JENŐ** (Majdangradi).

Született 1846 augusztus 24-én Brescia (Lombardia). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1864 október 1-én a 10. határőrgyalogezrednél. Áthelyezve 1865 április 15-én az 1. helyőrségi ezredhez, 1865 október 8-án

hadapród, 1865 november 1-én hadapródkáplár, 1866 május 1-én II. hadnagy, 1866 június 21-én pedig I. hadnagy lett. Szolgált még 1869 december 1-től a 7. határőr-, majd 1871 október 1-től a 22. gyalogezredben. 1874 november 1-én lett főhadnagy. Résztvett az 1878. évi boszniai hadjáratban, mely alkalommal november 1-én hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. 1879 szeptember 1-től tanár a zágrábi hadapródiskolában. 1880 november 1-én II. százados, végül 1881 május 1-től beosztva az 53. gyalogezredbe, 1884 május 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1891 május 1-én vétetett fel s onnan 1901 július 20-án nyugállományba vonult.

(A gárdista, az 1862 május 2-án osztrák nemességet és előnevet nyert Sz. Péter (sz. 1814) és Luxardó Róza fia.)

189. **SZIRMAY OSZKÁR** (Szirmai és Szirmabessenyői).

Született 1859 július 21-én Hosszúmezőciróka (Zemplén vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1881 augusztus 18-án a 14. huszárezredhez. 1884 április 8-tól cs. kir. kamarás. Áthelyezve 1884 július 16-án a 10. huszárezredhez, 1886 november 1-től főhadnagy, 1891 december 1-től Madi Kovács György altábornagy s. tisztje, 1893 május 1-től II. kapitány, 1895 november 1-től pedig I. kapitány volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1896 május 14-én vétetett fel, honnan 1912 május 10-én nyugállományba vonult Wienbe.

(Adománylevél 1295. A gárdista, Sz. Oszkár (1829—1864) és gróf Csáky Hedvig (sz. 1830) fia, Sz. Miklós († 1830) és gr. Széchen Paula (1806—1836) unokája, Sz. János (1775—1839) és Pottornyay A. Mária (sz. 1779) szépunokája, Sz. Sándor (1745—1795) és Ottlik Krisztina (1754—1807) dédunokája.)

190. **SZMRECSÁNYI ISTVÁN** (Szmrecsáni).

Született 1843 november 18-án Isztebne (Árva vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1860 szeptember 11-én a 10. ulánusezrednél, hol 1860 október 26-án hadapród, 1861 április 28-án pedig II. hadnagy lett. Áthelyezve 1861 május 18-án a 11. huszárezredhez, 1862 március 7-én I. hadnagy, 1866 július 17-én főhadnagy. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban. 1867 április 23-án kivezényelve a koronázási ünnepségeken szereplő ideiglenes testőrosztályba. 1873 július 5-től cs. kir. kamarás, majd 1876 május 1-től I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1883 szeptember 1-én vétetett fel, azonban már 1883 november 1-től visszakerült a 11. huszárezredhez. 1886 november 1-én őrnagy, 1889 november 1-én alezredes és Albrecht fhg. hadsegéde. 1892 november 8-tól ezredes és előbb a 9. huszárezred parancsnoka, végül József fhg. kamarai előljárója. 1898 október 30-án tábornok, 1908-ban pedig v. b. t. t. lett. Meghalt 1917 július 14-én Radafalva (Vas vm.).

(A Liptószentiváni Szent-Iv ány családdal közös törzsből eredő család. A gárdista, Sz. Nep. János (1817—1873) és Gulácsi Farkas M. Terézia (1819—1894) fia, Sz. Nep. János (sz. 1784) és Ambrózy Zsófia (sz. 1793) unokája, Sz. Antal (sz. 1753) és Reviczky Teréz (sz. 1773) szépunokája, Sz. Imre és Madocsányi Anna dédunokája.)

191. **SZONGOTT KÁROLY.**

Született 1860 április 24-én Beszterce (B. Naszód vm.). Önkéntes volt 1878 október 16-tól a 2. huszárezredben, hol 1879 április 1-től hadapród, 1879 szeptember 14-én őrmester, 1879 november 1-én hadnagy, 1885 május 1-én főhadnagy, 1891 november 1-én II. kapitány, 1895 május 1-én pedig I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1897 január 30-án vétetett fel. Meghalt 1898 augusztus 29-én Wien.

(A gárdista arcképe, Csernátony György úr Budapest, birtokában.)

192. **SZTANKAY OSZKÁR** (Sztankovói és Sztankahermányi).

Született 1871 április 16-án Eperjes (Sáros vm.). Önkéntes volt 1891 augusztus 18-tól a 16. huszárezredben, majd még ez évtől a fehértemplomi hadapródiskola növendéke. Innen a 4. huszárezredhez került, hol 1893 május 1-től hadnagy, 1896 november 1-től főhadnagy, 1899 október 27-től cs. kir. kamarás, 1905 november 1-től II. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1910 november 1-én vétetett fel, honnan 1913 május 1-én ismét a 4. huszárezredhez osztatott be. Utóbb, 1915 július 1-től őrnagy, 1917 augusztus 1-től pedig alezredes volt a 11. huszárezredben. Mint nyugállományú ezredes halt meg 1939 január 25-én, Budapesten.

(Címeresnemeslevél 1596 május 20 és 1603 március 24. Nemességmegerősítés 1615 május 12. A gárdista, kinek kamarási ősfája 34.291/1899. B. M. szám alatt igazoltatott Sz. László (sz. 1841) és Sztankay Mária (sz. 1846) fia, Sz. László (1804—1842) és Jámborszky Klára (1813—1867) unokája, Sz. Sándor (sz. 1772) és Kovacsovics Klára szépunokája, Sz. Pál és Berthóty Anna dédunokája, Sz. Sámuel és Szentimrei Károlyi Mária ükunokája.)

193. báró **SZTANKOVICS KÁROLY.**

Született 1837 október 13-án Buda. A hadmérnöki akadémiáról mint II. hadnagy került 1856 augusztus 19-én a 9. hadmérnöki zászlóaljhoz, hol 1859 április 16-án főhadnagy lett. Áthelyezve 1859 május 1-én a 31. sz., majd 1859 május 25-én a 21. gyalogezredhez, egyidejűleg II. százados, 1864 április 1-én pedig I. százados. Résztvett úgy az 1859. évi olaszországi, mint az 1866. évi porosz háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 április 1-én vétetett fel, hol 1870 január 1-től már testőrálőrmester volt. Innen 1873 május 1-én a 39. gyalogezredhez helyeztetett, majd 1874 május 1-től őrnagy a 44. gyalogezredben, 1878 szeptember 15-től alezredes a 3. tábori vadászzászlóaljnál, végül 1882 május 17-én ezredes a 102. gyalogezredben. 1888 április 28-án tábornok és a 70. gyalogdandár, 1892 október 26-án altábornagy és a 12. gyaloghadosztály parancsnoka. 1898-ban táborszernagyi címmel nyugállományba vonúlt.

(A gárdista, az 1850 június 21-én osztrák bárói rangot nyert Sz. Lajos és Rőszler Karolina fia, az 1827 szeptember 21-én címeresnemeslevelet nyert Sz. András és Tatarkovszka Jozefa unokája.)[1]

194. **SZTRIBERNY KÁROLY.**

Született 1833 augusztus 31-én Pest. Katonai pályáját mint köztüzér kezdte 1849 május 1-én az 5. tábori tüzérezredben. Majd 1849 május 16-tól bombász a bombászkarnál, hol 1852 február 16-án hadapród lett. Áthe-

[1] Arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

lyezve 1852 szeptember 1-én a 48. gyalogezredhez, 1854 július 5-én II. hadnagy, 1855 augusztus 1-én I. hadnagy, 1859 május 31-én főhadnagy és még ez év december 30-án a 32. gyalogezredhez került. 1866 július 24-től II. százados a 19. gyalogezredben. Résztvett az 1848/49-iki magyarországi és az 1866. évi porosz háborúban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 március 1-én vétetett fel, hol 1873 november 1-én I. százados. 1887 május 1-én nyugállományba vonult. Meghalt 1892 január 11-én, Magyaróváron.

195. báró **SZVETENEY ANTAL** (Nagyóhaji).

Született 1872 június 4-én Saaz (Csehország). A fehértemplomi hadapródiskolát 1889-ben elvégezve hadnagy lett 1892 szeptember 1-től 11. huszárezredben, 1894 május 1-től az 5. huszárezredben, majd 1896 május 1-től főhadnagy az 1. huszárezredben. Innen a cs. kir. hadilevéltárhoz került és ott lett kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1918 október 8-án vétetett fel, azonban már nem vonult be.

(Címeresnemeslevél 1635 január 2. Osztrák bárói rang 1883 január 10. A gárdista, br. Sz. Antal (1831—1893) és Leitzinger Anna (1850—1904) fia.)

196. **TABÓDY SÁNDOR** (Tabódi és Fekésházi).

Született 1839 október 9-én Pest. A hadmérnöki akadémiáról mint II. hadnagy került 1859 március 1-én a 4. hadmérnöki zászlóaljhoz, hol 1859 július 1-én I. hadnagy. Áthelyezve 1860 március 16-tól a 8. hadmérnöki zászlóaljhoz, 1860 június 1-én pedig a 2. utászezredhez, 1860 október 1-től zászlóaljsegédtiszt, majd 1866 július 1-én főhadnagy. Résztvett az 1866. évi olaszországi háborúban és 1871 május 1-től II. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1871 november 1-én vétetett fel, hol 1873 november 1-én I. százados, 1875 augusztus 9-től cs. kir. kamarás. A gárdától 1875 november 1-én a 6. sz., végül 1878-tól a 14. huszárezredhez osztatott be, hol 1881-ig szolgált.

(A család nemessége 1733-ban Ung vm., nemessége és előnevei pedig 91.283/1909. B. M. szám alatt igazolva. A gárdista, T. Pál és Bukovszky Klotild fia.)

197. **TELESZKY DEZSŐ.**

Született 1870 november 30-án Nagyvárad (Bihar vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról került 1891 augusztus 18-án mint hadnagy az 1. huszárezredhez, hol 1895 november 1-én főhadnagy, 1903 november 1-én II. kapitány, 1908 május 1-én pedig I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1909 június 1-én vétetett fel, hol 1914 november 6-tól cím és jelleges őrnagy, 1918 augusztus 1-től valóságos őrnagy és testőrálőrmester. Nyugállományba 1919 május 1-én vonult alezredesi ranggal.

(A tulajdonképpeni családnév JEITELES. Névváltoztatás 3130/1839. U. K. szám alatt. A gárdista, T. István (1836—1899) államtitkár fia, J. János unokája.)

198. **TELLER JÓZSEF** (Borsodi).

Született 1831 június 14-én Diósgyőr (Borsod vm.). Önkéntes volt 1850 február 20-tól a 29. gyalogezredben, majd 1851 november 21-től hadapród a 6. gyalogezredben, hol 1852 május 1-én II. hadnagy, 1854 június 1-én I. hadnagy, 1859 április 24-én pedig főhadnagy lett, áthelyezve 1860 február

Dömeházi SPÁNYIK BÉLA

testőralhadnagy

(Olajfestmény, gr. Walterskirchen Lajosné sz. Spányik Alice úrnő tulajdona.)

1-től a 23. gyalogezredhez. Résztvett úgy az 1859, mint az 1866. évi olaszországi háborúban. 1865 december 1-től II. százados, 1866 október 3-tól I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1875 május 1-én vétetett fel, honnan 1888 április 4-én őrnagyi címmel nyugállományba vonúlt. Meghalt 1895-ben Wien.

(Osztrák nemességet és előnevet 1881 június 16-án, a gárdista kapott.)

199. báró **THIERRY FRIGYES.**

Született 1873 március 11-én Delince (Horvátország). Katonai pályáját mint hadapródtiszthelyettes kezdte 1893 augusztus 18-án a 68. gyalogezrednél, hol 1895 május 1-én hadnagy, 1898 november 1-től főhadnagy, végül 1903 március 1-től áthelyezve a 8. dragonyosezredhez, 1909 május 1-én kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1911 június 1-én vétetett fel, hol 1916 július 20-án cím és jelleges, majd 1918 augusztus 1-én valóságos őrnagy lett.

(A gárdista, az 1918 augusztus 6-án magyar bárói rangot nyert T. Alajos (1845—1930) és Pozsegai Vanczas Mária (sz. 1847) fia.)

200. **TÓTH GÉZA** (Kisgeresdi).

Született 1849 július 8-án Székesfehérvár. Katonai pályáját a 3. huszárezrednél kezdte, hol 1866 július 23-án hadapród, 1871 november 1-én alhadnagy, 1876 november 1-én főhadnagy, 1884 november 1-én pedig II. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1888 augusztus 1-én vétetett fel, hol 1889 május 1-én I. kapitány, 1903 november 1-től testőralőrmester, 1904 május 1-én őrnagy, 1904 november 1-én testőrőrmester. Nyugállományba 1905 május 1-én vonúlt.

(A család nemességére vonatkozó adatok ismeretlenek.)

201. nemes **TÓTH JÁNOS.**

Született 1825 november 16-án Baja (Bács vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1847 február 16-án az 1. huszárezrednél, hol 1851 március 16-án káplár, 1854 május 22-én őrmester, 1859 június 4-én II. hadnagy, 1861 november 15-én I. hadnagy, végül 1866 február 9-től főhadnagy a 3. huszárezredben. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban és ez alkalommal hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, hol 1874 november 1-től c. kapitány, 1877 november 7-től pedig II. kapitány lett. Meghalt 1881 május 13-án Wien.

(Nem volt megállapítható, hogy melyik T. család tagja.)[1]

202. **TÓTH SÁNDOR** (Csáfordi).
testőrőrmester.
(l. Magyar nemes testőrség 1199. szám alatt.)

203. gróf **TÖRÖK MIKLÓS** (Szendrői).

Született 1812 február 29-én Nagykázmér (Zemplén vm.). Katonai pályáját mint hadapród kezdte 1828 április 1-én a 7. könnyű lovasezrednél, hol 1829 november 16-án alhadnagy, 1833 augusztus 16-án főhadnagy lett.

[1] Arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.

1838 október 8-tól II. kapitány, előbb a 4. könnyű lovasezrednél, majd 1845 október 1-től a 10. huszárezrednél. 1848/49-ben Magyarország ellen harcolt. 1849 április 22-én III. oszt. vaskoronarendet kapott és még 1849 október 16-án őrnagy is lett. 1850-ben a katonai érdemkereszttel lett kitüntetve, 1852-től pedig cs. kir. kamarás. 1856 november 5-én alezredes és 1857 június 1-től I. testőrőrmester az arciere gárdánál. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban, de ez év december 31-én ezredesi cím és jelleggel, nyugállományba került. Innen vétetett fel 1867 április 21-én tényleges ezredesi rangban a magyar királyi nemesi testőrséghez mint testőrőrmester. 1878 május 1-től tábornok és testőralhadnagy lett. 1884 március 1-én altábornagyi címmel vonúlt újból nyugállományba. Meghalt 1884 június 6-án Wien.

(Magyar grófi rang 1774 december 28. A gárdista gr. T. József (1777—1830) és br. Vécsey Mária (1778—1867) fia, gr. T. Lajos (1748—1809) és gr. Rogendorf Alojza unokája, a grófi rangot nyert T. József (1714—1776) és br. Pfeffershoven Katalin († 1790) szépunokája, T. Ferenc (sz. 1687) és br. Vécsey Zsuzsanna dédunokája. A testőralhadnagy képe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.)

204. TÖRÖK SÁNDOR (Erdődi).

Született 1847 január 27-én Egerlövő (Borsod vm.). Önkéntes volt 1866 szeptember 6-tól a 11. huszárezredben, hol 1867 március 30-án káplár, 1868 április 1-én szakaszvezető, 1869 január 16-án őrmester lett. 1868 november 1-től a hadapródiskola növendéke, honnan 1872 október 1. kikerülve, 1872 november 1-én hadapródőrmester, 1873 november 1-én hadnagy, 1878 szeptember 15-én főhadnagy, 1887 május 1-én II. kapitány, 1889 november 1-én I. kapitány, ugyancsak a 11. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1890 december 1-én vétetett fel, hol 1904 május 1-én testőralőrmester, 1904 november 1-én őrnagy, 1905 május 1-én testőrőrmester és 1906 november 1-én nyugállományba vonúlt.

(Címeresnemeslevél 1628 szeptember 27. A gárdista, T. László és Böszörményi Julia fia.)

205. TSCHIDA KÁROLY.

Született 1853 május 15-én Pozsony. A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1872 augusztus 30-án a 10. huszárezredhez, hol 1877 május 1-én főhadnagy lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1878 november 1-én vétetett fel, honnan 1880 november 1-én újból a 10. huszárezredhez helyezve, ezredsegédtiszt. Áthelyezve a 14. huszárezredhez 1885 május 1-én II. kapitány, 1889 január 1-én I. kapitány, 1897 május 1-én pedig őrnagy volt, hol azonban csak 1898-ig szolgált.

206. UDVARLAKY GÉZA.

Született 1852 szeptember 26-án Pest. Önkéntes volt 1867 szeptember 18-tól a 74. gyalogezredben, hol 1868 március 5-én őrvezető, 1868 december 29-én káplár lett. Áthelyezve 1869 augusztus 15-én a 37. gyalogezredhez, 1871 november 1-én hadapród, 1871 december 20-án őrmester, 1872 május 1-én tiszthelyettes. A nagykőrösi méntelepre vezényelve 1873 november 1-én hadnagy, majd 1877 november 1-én főhadnagy, 1886 május 1-én II.

kapitány, végül 1889 november 1-én I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1896 május 14-én vétetett fel, honnan 1898 november 1-én vonult nyugállományba.

(Az eredeti családnév EINRAUMHOFF, mely megváltoztatva 7383/1837. U. K. szám alatt.)

207. **ÚJFALVY GYULA** (Mezőkövesdi).

Született 1845 december 13-án Dés (Sz. Doboka vm.). A wienerneustadti katonai akadémiáról mint II. hadnagy került 1866 május 9-én az 5. vértes lovasezredhez, hol 1866 július 6-án I. hadnagy lett. Résztvett az 1866. évi porosz háborúban. Áthelyezve 1868 augusztus 1-től a 2. huszárezredhez, 1870 május 1-én főhadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1873 május 1-én vétetett fel, hol 1879 október 23-án c. kapitány, majd 1881 február 28-án nyugállományba vonult. Meghalt 1898 szeptember 27-én Mezőzáh (Torda vm.).

(Címeresnemeslevél előnévvel 1672 július 8. A gárdista U. Sámuel és br. Huszár Teréz fia, U. Sámuel és Máthé Katalin unokája, U. Sámuel († 1808) és Sombory Bora szépunokája.)

208. nemes **UJJ GÁBOR.**

Született 1830 március 19-én Szarvaskend (Vas vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1849 július 1-én a 4. dragonyosezrednél, hol 1854 január 25-én káplár, majd 1854 április 11-én II. hadnagy a 8. vértes lovasezrednél, utóbb pedig, 1857 május 1-től I. hadnagy, 1859 május 1-től főhadnagy, 1866 augusztus 1-től II. kapitány, végül 1868 november 1-től I. kapitány a 10. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel és onnan őrnagyi címmel vonúlt 1885 január 1-én nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1714 június 10.)[1]

209. **UNGHVÁRY OTTÓ** (Nagymóni).

Született 1850 március 21-én Nagyvárad (Bihar vm.). Önkéntes volt 1866 december 21-től a 23. vadászzászlóaljban, hol 1867 október 18-án őrvezető, 1868 július 5-én alvadász, 1870 október 1-én c. fővadász, 1874 november 1-én hadapród, 1875 július 1-én pedig tiszthelyettes lett. Áthelyezve a 37. gyalogezredhez, 1876 május 1-én hadnagy, majd 1880 november 1-én főhadnagy. Beosztva 1883 január 1-től az újonnan alakított 101. gyalogezredhez, 1888 május 1-én II. százados, 1890 május 1-én I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1895 október 1-én vétetett fel, honnan 1900 május 1-én vonúlt nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1621 március 9. A gárdista, egy 1874 április 4-én kelt okmánnyal igazolta előnevét a testőrségnél.)

báró VÁRHEGYI-DU MONT DE BEAUFORT RUDOLF l. 117. **báró DU MONT DE BEAUFORT-VÁRHEGYI RUDOLF** alatt.

[1] A gárdista arcképe, özv. Vidovics Rókusné szül. Semsey Luiza úrnő Bpest, birtokában.

210. VASSÁK JÁNOS.

Született 1864 szeptember 18-án Magyaróvár (Moson vm.). Önkéntes volt 1881 szeptember 25-től a 19. gyalogezredben, majd 1884 augusztus 18-tól hadapród a 25. gyalogezredben, hol 1885 február 1-én tiszthelyettes, 1888 május 1-én hadnagy, 1891 november 1-én főhadnagy lett, majd 1899 november 1-től beosztva a 19. gyalogezredhez, 1900 május 1-től II. százados, 1902 május 1-től I. százados. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1907 december 1-én vétetett fel és itt 1914 április 5-én cím és jelleges őrnagy, 1917 november 1-én valóságos őrnagy és 2-ik testőralőrmester, 1918 május 1-én alezredes és testőrőrmester. 1918 augusztus 1-én vonult hadiékítményes III. oszt. katonai érdemkereszttel nyugállományba.

211. nemes VASZARY BÉLA.

Született 1869 április 17-én Hegykő (Sopron vm.). A Ludovika-Akadémiáról mint hadapród került 1887 augusztus 20-án a 7. honvédhuszárezredhez, hol 1887 december 1-én tiszthelyettes, 1888 szeptember 1-én hadnagy, 1891 május 1-én főhadnagy, 1897 november 1-én II. kapitány lett. 1900 május 1-től I. kapitány a 6. honvéd huszárezredben, honnan 1903 május 1-én újból visszakerült a 7. honvéd huszárezredhez. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1905 június 1-én vétetett fel és itt 1913 augusztus 10-én cím és jelleges, 1917 május 1-én pedig valóságos őrnagy. 1917 augusztus 1-én cím és jelleges alezredes, valamint testőralőrmester. 1917 november 1-én valóságos alezredes, testőrőrmester és a hadiékítményes Ferenc-József rend lg. keresztjének tulajdonosa. 1918 február 1-én hadiékítményes III. oszt. katonai érdemkereszttel, ezredesi cím és jelleggel vonult nyugállományba.

(Nemesi adatok: Orsz. Ltár. Post. Adv. 1794. iratok.)

212. báró VECSEY ERNŐ (Vecsei, Böröllői és Izsákfai).

Született 1859 június 19-én Wien. A wienerneustadti katonai akadémiáról mint hadnagy került 1881 augusztus 18-án a 3. dragonyosezredhez, onnan pedig 1883 november 1-én az 5. dragonyosezredhez, hol 1886 november 1-én főhadnagy, 1893 május 1-én pedig II. kapitány, végül 1895 november 1-én I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1896 május 14-én vétetett fel és itt 1912 június 1-én testőralőrmester, 1914 január 24-én őrnagy, 1915 május 12-én c. alezredes, majd 1916 május 1-én mint valóságos alezredes és testőrőrmester vonult nyugállományba.

(Adománylevél 1476 június 12. A család nemessége 1763 október 12-én a legf. helyen igazolva. Osztrák bárói rang 1879 augusztus 27. A gárdista, br. V. József (1822—1890) cs. kir. kamarás és Kopeczky Friderika (sz. 1836) fia, V. János (1767—1824) és Vasvári Nagy Klára unokája, V. László és Torkos Jozefa szépunokája, V. Mihály († 1755) dédunokája, az 1723-ban Veszprém vm. kihirdetett V. Mihály (Gergely fia) ükunokája.)

213. báró VERNHARDT ISTVÁN.

Született 1806 március 26-án Olmütz. A hadmérnöki katonai akadémiáról mint hadapród került 1823 szeptember 2-án a hadmérnöki karhoz. 1824 szeptember 13-án alhadnagy, 1827 december 1-én főhadnagy a 2.

vértes lovasezredben, 1831 május 4-én pedig II. százados a 49. gyalogezredben. 1837-től cs. kir. kamarás. Áthelyezve 1839 január 1-én a 44. sz., majd 1839 október 25-én az 53. gyalogezredhez, 1839 december 1-én őrnagy lett. Szolgált még 1841 június 1-től a 33. sz., 1841 szeptember 16-tól a 48. gyalogezrednél. 1843 június 16-án alezredes a 32. sz., 1845 május 30-án ezredes a 41. gyalogezredben. 1849 április 9-től tábornok, 1852 október 26-tól altábornagy és hadseregruházati felügyelő. 1855 november 30-tól a 16. gyalogezred tulajdonosa és 1862 július 1-én nyugállományba vonult. Innen került a magyar királyi nemesi testőrséghez 1867 április 21-én, mint testőrfőhadnagy. Meghalt 1869 augusztus 17-én Wien.

(Címeresnemeslevél 1646 szeptember 15. A gárdista, az 1818 november 6-án magyar bárói rangot nyert V. Pál (1776—1846) és br. Cerrini Mária (1784—1859) fia.)

214. nemes **VEZEKÉNYI ALFRÉD.**

Született 1869 február 4-én Pest. Önkéntes volt 1886 február 4-től a 12. huszárezredben, hol 1887 június 22-én c. káplár, 1888 március 20-án pedig c. szakaszvezető lett. 1888 augusztus 18-tól c. hadapródőrmester a 13. huszárezrednél, majd 1889 november 1-től hadnagy, 1894 május 1-től főhadnagy, 1901 május 1-től II. kapitány a 15. huszárezredben. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1904 november 1-én vétetett fel és itt 1905 április 27-én I. kapitány, 1914 április 5-én cím és jelleges őrnagy, 1918 május 1-től valóságos őrnagy és testőralőrmester, 1918 június 3-án cím és jelleges alezredes, végül 1918 augusztus 1-től valóságos alezredes.

(Az eredeti családnév HORNER. Címeresnemeslevél VEZEKÉNYI néven 1866 március 17. A gárdista, a nemességszerző V. István és Goldmayer Mária fia.)

215. gróf **VOYKFFY HUBERT** (Klokochi és Vojkovichi).

Született 1884-ben. Kezdettől fogva a 12. ulánusezrednél szolgált, hol 1903 november 1-én hadnagy, 1911 november 1-én főhadnagy, 1915 november 1-én pedig kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1918 október 8-án vétetett fel, azonban már nem vonult be.

(Grófi rang 1763 május 24. A család felvéve az 1781. évi horvátországi nemesi összeírásban. (Zágráb vm.)

216. **WAGNER KÁROLY** (Wetterstädti).

Született 1838 december 24-én Nagyszeben. Hadapród volt 1856 szeptember 1-től a 12. tábori tüzérezrednél, hol 1859 május 1-én II. hadnagy, 1864 május 1-én pedig I. hadnagy lett. Elhagyván a hadsereget, Miksa mexicói császár seregében 1864 augusztus 3-tól főhadnagy, 1866 március 27-től II. kapitány, végül 1866 november 6-tól I. kapitány volt. Majd visszatérve 1866 július 4-től régi rangjában ugyancsak a 12. tábori tüzérezrednél újból I. hadnagy. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, honnan 1873 november 1-én a 11. tábori tüzérezredhez osztatott be. Majd 1874 november 1-től főhadnagy, 1876 november 1-től kapitány a 8. tábori tüzérezredben, honnan 1882-től mint létszámfeletti szabadságolva.

(A gárdista, az 1833 május 30-án címeresnemeslevelet és előnevet nyert, W. János fia. A gárdista arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes ur Sashalom, birtokában.)

217. gróf **WASS OLIVÉR** (Czegei).

Született 1885 július 26-án Cege (Sz. Doboka vm.). Önkéntes volt 1875 november 24-től a 12. huszárezredben, hol 1875 december 1-én hadapród, 1876 szeptember 6-án c. káplár, 1876 szeptember 16-án c. őrvezető, 1876 november 1-én hadnagy, majd 1881 május 1-én főhadnagy lett. 1883 január 1-től cs. kir. kamarás. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1885 február 1-én vétetett fel és 1892 május 1-én II. kapitány, azonban 1895 augusztus 1-én már nyugállományba vonult.

(Magyar grófi rang 1744 november 13. A gárdista, gr. W. Ádám (sz. 1822) és Kénosi Sándor Berta (sz. 1834) fia, gr. W. Dániel (1777—1844) és Csetneki Lányi-Jakóbi Karolin (1792—1860) unokája, gr. W. Dániel és Szerencsy Klára szépunokája, gr. W. Ádám és gr. Tholdalagi Katalin dédunokája.)

218. **WEÉR MIKLÓS** (Kőröstarcsai).

Született 1879-ben. Kezdettől fogva a 2. huszárezrednél szolgált, hol 1899 szeptember 1-én hadnagy, 1905 május 1-én főhadnagy, 1913 május 1-én kapitány, végül 1918 május 1-én őrnagy lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1918 október 8-án vétetett fel, azonban már nem vonult be.

(Címeresnemeslevél 1509 szeptember 29.)

219. nemes **WISNOVSZKY PÁL.**

Született 1828 június 29-én Bát (Hont vm.). Katonai pályáját mint közlegény kezdte 1850 március 18-án az 5. huszárezrednél, hol 1853 január 27-én hadapród lett. Áthelyezve a 3. vértes lovasezredhez, 1854 június 1-től II. hadnagy, 1857 június 1-én I. hadnagy, 1859 április 10-én főhadnagy, 1866 augusztus 1-én II. kapitány, végül 1868 november 1-től I. kapitány az 1. huszárezrednél. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 november 1-én vétetett fel, honnan 1877 december 1-én vonult nyugállományba. Meghalt 1881-ben Wien.

(Címeresnemeslevét 1582 március 21.)[1]

WŐBER-CHAVANNE ARNOLD l. 32.
CHAVANNE-WŐBER ARNOLD alatt.

220. **WUST GUSZTÁV.**

Született 1829 december 21-én Varasd. A wieni mérnökkari akadémiáról mint II. hadnagy került 1848 június 1-én a 27. gyalogezredhez, hol 1849 január 1-én I. hadnagy, 1851 június 6-án pedig főhadnagy. Áthelyezve 1852 október 1-én a 34. gyalogezredhez, 1859 április 21-én II. százados, 1859 július 1-én pedig már I. százados. Résztvett az 1848/49. és az 1859. évi olaszországi, az 1864. évi schleswig-holsteini, valamint az 1866 évi porosz háborúkban. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1871 december 1-én vétetett fel, hol 1873 május 1-től testőralőrmester és ahonnan 1883 július 1-én vonult őrnagyi címmel nyúgállományba.

[1] A gárdista arcképe, Csergheő Ervin ny. alezredes úr Sashalom, birtokában.

221. **ZBORAY EMÁNUEL** (Zborói).

Született 1832-ben Boica (Szeben vm.). Eleinte, 1850 november 15-től altüzér volt az 5. tábori tüzérezrednél. Áthelyezve 1851 augusztus 26-án a 2. huszárezredhez, 1852 szeptember 21-én káplár, 1854 augusztus 5-én II. hadnagy, 1857 november 9-én I. hadnagy, 1858 november 9-én főhadnagy volt. Szolgált még 1859 május 31-től a 7. határőrgyalogezredben, majd 1859 szeptember 1-től a 3. sz., 1860 február 29-től pedig újból a 2. huszárezredben, hol 1861 október 1-én II. kapitány, végül 1867 augusztus 23-án I. kapitány lett. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1869 október 1-én vétetett fel s onnan 1871 június 1-én vonult nyugállományba.

(Címeresnemeslevél 1727 május 13.)

222. lovag **ZGORSZKI SÁNDOR** (Gyarmatai és Kotowiczi).

Született 1846 április 12-én Zastawna (Bukovina). Önkéntes volt 1864 október 5-től a 69. gyalogezrednél és 1866 július 4-től II. hadnagy lett. 1870 január 1-től beosztva a cs. kir. hadügyminiszteriumba, majd onnan a 13. huszárezredhez helyezve 1872 november 1-től főhadnagy, 1881 május 1-től II. kapitány, 1883 november 1-től I. kapitány. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1887 június 1-én vétetett fel, hol 1902 június 1-én testőralőrmester, 1902 november 1-én őrnagy, 1903 október 1-én testőrőrmester. Nyugállományba 1904 május 1-én vonult alezredesi címmel.

(Címeresnemeslevelet „Gyarmatai" előnévvel 1894 december 18-án, valamint osztrák lovagi rangot „Kotowiczi" előnévvel 1901 szeptember 30-án, a gárdista kapott.)

223. **ZSARNAY GYULA** (Zsarnói).

Született 1839 május 29-én Eperjes (Sáros vm.). Önkéntes volt 1855 szeptember 29-től a 34. gyalogezredben, hol 1855 november 7-én hadapród, 1857 június 26-án őrvezető, 1857 augusztus 11-én káplár, 1858 március 4-én szakaszvezető, 1859 március 1-én őrmester, 1859 április 21-én II. hadnagy, 1859 május 13-án I. hadnagy, 1864 március 7-én pedig főhadnagy lett. Résztvett az 1859. évi olaszországi háború alkalmával a comói (máj. 27) és a solferinói (jún. 24) csatákban, 1864-ben a schleswig-holsteini hadjáratban, végül az 1866. évi porosz háborúban a königgrätzi (júl. 3.) ütközetben, amely után hadiékítményes katonai érdemkeresztet kapott. Beosztva 1871 május 1-től a 38. gyalogezredhez, 1874 február 7-én II. százados, 1875 november 1-én I. százados volt. A magyar királyi nemesi testőrséghez 1878 augusztus 1-én vétetett fel és 1894 május 1-től testőralőrmester, 1897 május 1-én őrnagy, 1898 május 1-től testőrőrmester. Nyugállományba 1899 április 1-től vonult alezredesi címmel.

(A gárdista, ki 1861-ben nemesi bizonyságlevelet kapott Sáros vm.-től, Zs. Ignác fia.)

III RÉSZ.

A MAGYAR KIRÁLYI DARABONT TESTŐRSÉG NÉVKÖNYVE

1904—1918

A mindössze 14 évet ért magyar királyi darabont testőrség (Königlich ungarische Trabantenleibgarde) a gárdák közötti rangban a negyedik helyen állott.

A felállításra vonatkozó elhatározásáról I. Ferenc-József király a következő legfelsőbb kézirattal értesítette gr. Tisza István magyar miniszterelnököt:[1]

Kedves gróf Tisza!

Egy magyar darabant testőrségnek Budapesten való felállítását határoztam el.

Ezen testőrség kizárólagosan oly katona (honvéd) egyénekből egészítendő ki, a kik Szent István koronám országaiban bírnak honossági joggal, míg ellenben fennálló darabant testőrségemet ezentúl, oly egyének fogják képezni, illetőleg kiegészíteni, a kik a birodalmi tanácsban képviselt királyságokban és tartományokban bírnak honossági joggal.

Magyar darabant testőrségem, úgy mint többi testőrségeim is, első főudvarmesteremnek, mint összes testőrségeim főnökének, lesz alárendelve.

Annak kapitányává komlós-keresztesi báró Fejérváry Géza táborszernagyot nevezem ki.

A szervezeti szabályok, valamint az összes többi magyar darabant testőrségem számára szükséges utasítások megállapítására egy bizottság hivandó egybe, első főudvarmesterem, közös hadügyminiszterem és magyar miniszterelnököm megbízottjaiból, mely a testőrkapitány elnöklete alatt tervezze javaslatait.

Ezeknek eredményéről első főudvarmesterem, magyar miniszterelnökömmel egyetértőleg tegyen előterjesztést.

Kelt Bécsben, 1904 évi október 14-én.

A gárda tagjai, az ellenség előtt vagy békében kitüntetéssel szolgált tisztek és kitűnően minősített őrmesterek, valamint hasonló rendfokozatú altisztek lehettek. A vezénylet és belszolgálat nyelve magyar volt.

[1] Eredeti leirat 4934/1904. M. kir. miniszterelnökségi szám alatt.

A létszámkeret a következőkben állapíttatott meg: 1 kapitány (magasabbrangú tábornok), 1 alkapitány (tábornok vagy ezredes), 1 főhadnagy (ezredes vagy alezredes), vagy 1 alhadnagy (őrnagy), 1 főőrmester (kapitány vagy százados). A gárda keretéhez tartozott még 1 orvos, 1 főszámtiszt, 4 alőrmesterhelyettes, 2 címzetes alőrmesterhelyettes, 38 testőr, 8 kiszolgáló legény, 4 tiszti szolga, 1 háziszolga. A vonatkozó szabályzat 1909 november 8-án nyert legfelsőbb jóváhagyást.

A gárda a magyar királyi nemesi testőrséggel egyidejűleg szűnt meg, 1918 november 20-án.

A gárda formaruhája:

Zrinyi-sisak szárnnyal és kócsagforgóval; aranyzsinórzatú pipacsvörös atilla és nadrág; fehér zeke; sárga csizma.

Emlékül
Vő. Fejérváry Géza

A gárdatisztek és a gárdaaltisztek névjegyzéke 1904—1918.

1. **ABT ALBIN.**

Született 1892-ben Pancsova. Eleinte zászlós volt 1911 augusztus 18-tól a 23. gyalogezredben, majd 1913 november 1-től hadnagy a 25. gyalogezredben, hol 1915 május 1-én főhadnagy lett. A világháború alatt, 1915 július 15-én az orosz harctéren (1914—1916) szerzett érdemei elismeréséül, hadiékítményes III. oszt. vaskoronarendet kapott. A magyar királyi darabont testőrséghez 1917 január 15-én vétetett fel, hol 1917 március 1-től II. testőrőrmester volt 1918 november 20-ig.

(A gárdista, A. Antal és Väth Emilia fia.)

2. vitéz **CSICSERY ZSIGMOND** (Csicseri).

Született 1859 október 26-án Csicser. (Ung vm.) Katonai pályáját mint önkéntes kezdte 1878 október 1-én a 66. gyalogezrednél, hol 1879 június 1-én c. őrvezető, 1879 június 6-án tizedes lett, majd 1879 november 1-től hadnagy a 62. gyalogezredben. Résztvett az 1882. évi boszniai hadjáratban. 1887 november 1-én főhadnagy, 1889 március 1-től beosztva újból a 66. gyalogezredhez. Innen áthelyezve 1889 szeptember 1-től a 11. honvédgyalogezred 3. zászlóaljához, 1894 november 1-én II. százados, 1896 november 1-én I. százados lett. 1899 szeptember 1-től tanár a pécsi hadapródiskolában, honnan 1901 szeptember 1-én a 11. honvédgyalogezred 2. zászlóaljához került. 1906 november 1-én őrnagy, 1910 május 1-én alezredes. A magyar királyi darabont testőrségnél 1911 június 10-től testőrfőhadnagy, 1915 július 3-án ezredes, 1915 szeptember 19-én a hadiékítményes III. oszt. katonai érdemkereszt tulajdonosa, 1917 június 14-től pedig tábornok. 1930-ban vitézzé avattatott. Jelenleg c. altábornagyi rangban, nyugállományban él Budapesten.

(Címeresnemeslevél előnévvel 1505 november 15. A gárdista Cs. Antal (1823—1898) és Szilágyi Pósta Gizella (1824—1900) fia, Cs. László és Dudits Anna unokája.)

3. báró **FEJÉRVÁRY GÉZA** (Komlóskeresztesi).

testőrkapitány.

(l. Magyar királyi nemesi testőrség 51. sorszám alatt.)*

* Arcképe dr. Bárcziházi Bárczy István m. kir. t. tanácsos, államtitkár úr birtokában.

4. báró **GAUDERNAK JÓZSEF** (Kisdemeteri).

testőrkapitány.

(l. Magyar királyi nemesi testőrség 61. sorszám alatt.)

5. **LITTKE ÁGOSTON** (Lőrinczbányai).

Született 1839 augusztus 23-án Pécs. (Baranya vm.) A wienerneustadti katonai akadémiáról 1858 szeptember 1-én kikerülve, 1859 április 14-én I. hadnagy, 1859 június 9-én pedig főhadnagy a 7. huszárezredben. Résztvett az 1859. évi olaszországi háborúban, 1861 június 30-án leköszönt rangjáról, azonban 1879 május 1-től újból alkalmazva II. kapitány, 1880 május 1-én I. kapitány, végül 1890 május 1-én őrnagy lett a 4. huszárezredben, előzőleg megkapván a katonai érdemkeresztet.Áthelyezve 1892 április 27-től a 9., majd 1893 június 20-tól az 1. huszárezredhez, 1893 november 1-től alezredes és 1894 október 21-én III. oszt. vaskoronarendet kapott, 1895 május 17-től pedig ezredparancsnok. 1896 május 1-én ezredes és a 20. lovasdandár parancsnoka. 1902 május 1-től tábornok, majd 1905 január 1-én a Lipót-rend lg. keresztese. A magyar királyi darabont testőrségnél 1905 május 1-től testőralkapitány, végül 1908 december 2-től altábornagy. Meghalt 1911 augusztus 12-én Abbázia.

(Címeresnemeslevelet előnévvel, a 40 évet meghaladó szolgálata alatt békében és háborúban szerzett érdemei elismeréséül, 1909 július 22-én a testőralkapitány kapott. Arcképe a Magy. kir. Testőrség parancsnoksága Bpest, birtokában.)

6. **MÁRIÁSSY ATTILA** (Márkus- és Batizfalvi).

Született 1849 január 28-án Lőcse (Szepes vm.). Katonai pályáját a 67. gyalogezrednél kezdte, hol 1869 február 27-től önkéntes, 1869 december 31-től káplár, 1870 április 6-tól pedig tartalékos hadnagy lett. Néhány évvel utóbb, 1875 szeptember 1-től mint tényleges állományú hadnagy, először az 1. sz., majd 1877 február 1-én az 5. huszárezredhez került, hol 1880 február 1-én főhadnagy. Majd 1882 május 1-től újból az 1. huszárezredhez helyeztetett és itt 1889 január 1-től II. kapitány, 1891 november 1-től pedig I. kapitány. Innen 1896 május 1-től a 15. huszárezredhez vezényeltetett, 1900 november 1-től pedig a 8. huszárezredhez, hol egyidejűleg őrnagy, 1904 november 1-től alezredes, végül 1907 november 1-től ezredes volt. Mint ilyen 1908 március 2-től a 6. huszárezred parancsnoka. A magyar királyi darabont testőrségnél 1911 június 7-től testőralkapitány. 1912 november 1-én tábornok, 1913 október 12-én III. oszt. vaskoronarendet kapott, 1916 május 5-én pedig cím és jelleges altábornagy lett. Meghalt 1928 július 26-án Visegrád.

(Adománylevél 1264. Címermegerősítés 1504. A gárdista, M. Mihály (†1875), alispán és Jekelfalussy Konstancia (†1874) fia, M. Ferenc és Gerhardt Krisztina unokája, M. Ferenc (1714—1780) alispán és Kanitz Bora szépunokája, M. István alispán és Kapy Zsófia dédunokája.)

7. **PERCZEL MIKSA** (Bonyhádi).

testőrőrmester.

(l. Magyar királyi nemesi testőrség 131. sorszám alatt. Arcképe, Perczel Dezső úr Zákány, birtokában.)

Bonyhádi PERCZEL MIKSA
testőrőrmester

8. VADÁSZY AMBRUS.

Született 1849 november 10-én Nyalkán (Győr vm.). Önkéntes volt eleinte 1871 március 8-tól a 75. honvédzászlóaljban, hol 1871 augusztus 16-án c. őrvezető, 1871 október 27-én hadapród, utóbb 1871 november 14-től pedig a 70. honvédzászlóaljhoz helyeztetett. 1871 december 1-től a központi tisztképző iskola növendéke, honnan 1872 április 29-én mint hadapródtiszthelyettes került ki. Hadnagy 1872 október 27-én lett, 1877 június 2-től a 69. sz., 1877 november 23-tól a 68. sz., 1878 szeptember 16-tól pedig a 74. honvédzászlóaljnál. Főhadnagy 1880 április 26-tól, 1884 október 31-től a 66. sz., 1885 december 1-től a 65. honvédzászlóaljnál, végül 1886 június 30-tól a 17. honvédgyalogdandárnál. 1888 május 1-én II. százados, 1889 szeptember 1-én I. százados, 1891 augusztus 15-től már a 4. honvédgyalogezrednél. 1895 november 1-től őrnagy, 1897 október 26-tól a 17. honvédgyalogezrednél. 1898 december 2-án katonai érdemkeresztet kapott, 1899 november 1-én alezredes, beosztva 1902 június 17-től a 24. honvédgyalogezredhez. A magyar királyi darabont testőrségnél 1905 május 10-től testőrfőhadnagy, honnan 1911 május 28-án ezredesi címmel vonult nyugállományba. Meghalt 1912-ben.